

॥ अथ श्रीमद्भागवते एकादशः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीसीतलो
अहंशलयेषुलुब्ध
दशस्कंधेप्रथमो
नुराजनिद्रियवा

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ जयतिजगतिजन्माद्यस्वावश्वस्ययस्मादमलनिगममुख्यावेद्यमाहात्म्यधाम ॥ द्रुहिणतनयऊचेशौरयेयत्स्वरूपंयदुपातिरपियास्यद्ब्रुवायस्वधाम १ वेदव्यासमहंवेदेदव्यासै
कवेदिनम् ॥ वेदव्यासजनारातिवेदव्यासमुनीनपि २ रत्नानामंबुधिःपात्रंतेजसामुष्णदीधितिः ॥ एवमेकादशस्कंधोवेदांतार्थैकसंनिधिः ३ दशमस्कंधरथयायागत्वांतंसार्यवित्पुनः॥ गाहएकादशस्कं
धतीर्थविष्णुपदीमिव ४ ॥ इह नानाव्यसनराशिभारावभुमशिरसांकलिमलावकुंठितमनसांदुःखपरिहारसुखावाप्तीचाकांक्षमाणानांतदुपायमजानतांपुसामुपकारायकरुणाकरेणबादरायणेनकृतभागवत्
राणकल्पतरोरनेकस्कंधपुष्पराशैर्मकरंदभूतएकादशस्कंधआरभ्यते । तत्रएकादशस्कंधमुत्थापयितुंवृत्तमनुवदति कृत्वोति जविष्ठमितिपाठेबृहत्तममित्यर्थःभारविशेषणम् यविष्ठमिति^१मित्यर्थःकृत्विदं
षणम् स्वगोत्रकलहस्वनिंदितत्वात् अवतारयन्अवतारयितुकामः ताच्छीलिकार्थेशनुप्रत्ययःभुवोभारंनिरहरदितिशेषेणान्वयःकथमित्यतउक्तम् दैत्यवधंकृत्वोति अनेननस् देवानामात्मभजनंबुद्धिमु
ज्ञातव्यम् १ एतदेवाविवृणोति येकोपिताइति ईशःक्षितिभारंनिरहरदित्यन्वयः इदंनिर्हरणमपिस्वैवर्थद्योतकमितिज्ञापनायेशोतिपदम् येसपत्नैःकृतैर्दुर्वादादिभिःसुबहुकोपिताभवांति नचदेवेषुवैषम्यं
कृत्वाइतरेतरतःसमेतान्परान्शत्रून्हत्वा २ भूभारानिर्हरणप्रकारंवक्ति भूभारेति किमर्चितयदत्राह मन्यइति अनेनभारोगतोपिअगतोननुइतिमन्यतेत्रहेतुर्यदिति द्विमुत्पाद्यफलदाःसुखःप्रा

श्रीशुकउवाच ॥ कृत्वादैत्यवधं कृष्णः सरामो यदुभिर्वृतः ॥ भुवो वतारयन् भारं यविष्ठं जनयन् कलिम् १ येकोपिताः सुबहुपांडुसुताः सपत्न्यैर्द्यूत ॥ कृपणानह
णादिभिस्तान् ॥ कृत्वानिमित्तमितरेतरतः समेतान् हत्वा परान्निरहरत्क्षितिभारमीशः २ भूभारराजपृतनायदुभिर्निरस्य गुप्तैः स्वबाहुभिरचितयदेवा अपि ॥
मन्येऽवनेर्ननुगतोप्यगतोपि भारो यद्यादवंकुलमहोजविषह्यमास्ते ३ नैवान्यतः परिभवोस्य भवेत्कथंचिन्मत्संश्रयस्य विभवोन्नहनस्य नित्यम् ॥ अंतःक
लियदुकुलस्य विधाय वेणुसंघस्य वह्निमिव शांतिमुपैमिधाम ४ एवं व्यवसितो राजन्सत्यसंकल्प ईश्वरः ॥ शापव्याजेन विप्राणां संजन्हे स्वकुलं विभुः ५
स्वमूर्त्या लोकलावण्यनिर्मुक्त्या लोचनं नृणाम् ॥ गीर्भिस्तां स्मरतां चित्तपदैस्तामीक्षतां क्रियाः ६ आच्छिद्य कीर्तिं सुश्लोकां वितन्वन्नजसानुकौ ॥ तमोन
यातरिष्यंतीत्यगात्स्वंपदमीश्वरः ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मण्यानां वदान्यानां नित्यं वृद्धोपसेविनाम् ॥ विप्रशापः कथमभूद्दृष्णीनां कृष्णचेतसाम् ८ यन्निमि
तो यदोः शापो यादृशो द्विजसत्तम ॥ कथमेकात्मनां भेद एतत्सर्वं वदस्व मे ९

सपरिमर्बकिनस्यादत्राह नैवेति विभवेनोन्नहनंसमृद्धिर्यस्यतत्तथातस्यतस्मादयमुपायइत्याह अंतःकलिमिति वेणुसंघस्यांतःकलिर्मिथःसंघर्षणलक्षणःतस्माज्जातंवाह्निं शांतिमंगलंधाम शांतीम
शममंगलेइतिपादवः यद्वा अंतःकलिंशांतियदुकुलस्यनाशहेतुम् ४ चिंताफलमाह एवमिति ५ पुनर्हरिणाकिमकारीत्यत्राह स्वमूर्त्येति ईश्वरःस्वपदमगादित्यन्वयःकिंकृत्वेति लोकलाव
ण्येषुसमुदितेषुबाबहुमानबुद्धिःतस्यानिर्मुक्तिर्ययासातथातयास्वमूर्त्यानृणांलोचनंआच्छिद्यआकृष्यगीर्भिःसहतांमूर्तिंस्मरतांनृणांचित्तमाच्छिद्य पदैःपादन्यासैःतांपश्यतांजनानांक्रियाःकर्माण्याच्छि
द्ययद्वापादसौंदर्यादिगुणनिमग्नानांअन्यक्रियासुमनोनचलतीतितामीक्षतांपदैराच्छिद्य ६ कौभूमौसुष्ठुश्लोकःस्तुतिर्यस्याःसासुष्ठोकातांकीर्तिमंजसातत्त्वेनावितन्वन् विस्तारयन् किंपयोजनमत्राह तमइ
ति अनयाकीर्त्यातमस्तरिष्यतीतिकृत्वा ७ श्रुतविप्रशापोराजापदुनाअसंभावितामीतिभावेनपृच्छति ब्रह्मण्यानामित्यादिना शापासंभवेब्रह्मण्यादित्रयोहेतवः ८ यदोःकुलस्यपद्मिचित्तःकि
मिचित्तःयादृशःकादृशःएकात्मनाएकमनस्कानाम् भेदोमिथोवैरलक्षणः ९

शुकः प्रश्नं प्रवदन् पुनरुक्तं करोति विभ्रदित्पादिना सकलसुंदरगुणानां सन्निवेशं निधानं स्थानं धाम गृहमास्थापय गृहे स्थित्वेत्यर्थः १० प्रश्नं परिहरति कर्माणीति पुण्यनिवहानि पुण्यकारणानि यदु
देवउग्रसेनस्तस्य गेहे उग्रसेनाधिकृतद्वारवत्पां निवसता कालात्मना कृष्णेन निःसृष्टाः प्रेरिताः पिंडारकं क्षेत्रं प्राप्ता इत्यन्वयः ११ १२ उपसंगृह्य सांबमिति शेषः १३ अंतर्वत्तीर्णाभिणी असितेक्षणानीलने
त्रा १४ १५ प्रलब्धाः वंचिताः सद्यो र्ये सहसा हेतुन्ये युक्ते पिसां प्रतमिति पादयः हेमं दाः निर्भोग्याः १६ तस्मिन्नुदरे १७ किं दुष्कृतम् १८ १९ २० २१ तरलैस्तरंगैः वेलायां ती
रे लग्नानि संसक्तानि एरकादीर्घसूचीमुखवृणविशेषाः २२ शल्येषु शल्यारुख्यशरं लुब्धको व्याधः २३ सर्वेषामर्थः पुरुषार्थो यस्मात्स तथा सर्वैरर्थ्यत इति वा ॥ २४ ॥ इति श्रीभागव

॥ बादरायणिरुवाच ॥ विभ्रद्वपुः सकलसुंदरसन्निवेशं कर्माचरन् भुवि सुमंगलमाप्तकामः ॥ आस्थाय धामरममाण उदारकीर्तिः संहर्तुमैच्छत कुलं स्थितकृत्यशे
षः ॥ कर्माणि पुण्यनिवहानि सुमंगलनिगायजगत्कलिमलापहराणि कृत्वा ॥ कालात्मनानि वसता यदुदेव गेहे पिंडारकं समगमन् मुनयो निःसृष्टाः ११ विश्वा
मित्रो सितः कण्वो दुर्वासा भृगुरंगिराः ॥ कश्यपो वामदेवो त्रिर्वसिष्ठो नारदादयः १२ क्रीडंतस्तानुपव्रज्य कुमाराय दुनंदनाः ॥ उपसंगृह्य प्रचक्षुरविनीता वि
नीतवत् १३ ते वेषयित्वा स्त्रीवेषैः सांबं जांबवती सुतम् ॥ एषा पृच्छति वो विप्रा अंतर्वत्न्यसितेक्षणा १४ प्रष्टुं विलज्जती युष्मान् प्रब्रूताऽमोघदर्शनाः ॥ प्रसो
ष्यंती मुप्रकामा किं स्वित्संजनयिष्यति १५ एवं प्रलब्धामुनयस्तानूचुः सहसा नृप ॥ जनयिष्यति वो मंदा मुसलं कुलनाशनम् १६ तच्छ्रुत्वा तेति
संत्रस्ता विमुच्य सहसोदरम् ॥ सांबस्य ददृशुस्तस्मिन् मुसलं खल्वयस्मयम् १७ किं कृतं मंदभाग्यैर्न किं विदिष्यंति नो जनाः ॥ इति विह्वलिता गेहाना
दाय मुसलं ययुः १८ तच्चोपनीय सदसि परिम्लानमुखश्रियः ॥ राज्ञा वेदयांचक्रुः सर्वयादव सन्निधौ १९ श्रुत्वाऽमोघां विप्रशापं दृष्ट्वा च मुसलं नृप ॥ वि
स्मिता भयसंत्रस्ता बभूवुर्द्वारकौकसः २० तच्चूर्णयित्वा मुसलं यदुराजः स आहुकः ॥ समुद्रसालिले प्रास्य लोहं चास्यावशेषितम् २१ कश्चिन्मत्स्यो ग्रसी लोहं
चूर्णानितरलैस्ततः ॥ ऊह्यमानानि वेलायां लग्नान्यासन्किलैरकाः २२ मत्स्यो गृहीतो मत्स्यत्रैर्जालेनान्यैः सहार्णवे ॥ तस्मोदरगतं लोहं शल्येषु लुब्ध
कोऽकरोत् २३ भगवान्ज्ञातसर्वार्थ ईश्वरो पितद न्यथा ॥ कर्तुं नैच्छद्विप्रशापं कालरूप्यन्वमोदत ॥ २४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे प्रथमो
ध्यायः ॥ १ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविंद भुजगुप्तायां द्वारकायां कुरुद्वह ॥ अवात्सिन्नारदोऽभीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः १ को नुराजं त्रिद्विषवा
न्मुकुंदचरणाम्बुजम् ॥ न भजेत्सर्वतो मृत्युरुपास्य ममरोतमैः २

ते महापुराणे एकादशस्कंधे श्रीमहेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थकृतौ प्रथमो ध्यायः ॥ १ ॥ ॥ अतः कतिपयैरध्यापैर्वसुदेवनारदसंवादच्छलेन हरेस्तत्त्वतदवाप्तिसाधनं तदधिकारिलक्षणं चे
त्पादिमरूपयति तत्र यादृच्छिकस्य नारदस्यांतःपुरवासिनावसुदेवेन सह संगमः कथं संजाघटीति शंकां परिहर्तुमाह गोविंदेति वनवासिनो नारदस्य जनसंकुलपुरनिवासहेतुः कृष्णेति १ श्रीनारदो द्विषश
क्तिमतः पुंसोपि हरिभ्रवणादिभ्रद्धातिशयो जायते किंपुनः सम्यक् विज्ञातवत्त्वस्य नारदस्येति भावेनाह को न्विति सर्वतो मृत्युः मरणं यस्य स तथा २

अस्तुक्तं प्रकृते किमत्राह तमेकदेति ३ स्तुत्यासतोषोद्रेकात् श्राते व्याथ केथने बुद्धिमुत्पासाभिवर्तित्याशयेन नारदस्तौति भगवन् नित्यादिना स्वस्तये इति चिरायेत्यादिप्रयोगवत् यात्रासंचारणं पित्रोर्यात्राशिखूनां उत्तमश्लोकः हरिः स एव वर्त्मयस्य स तथा यद्वा उत्तमो हरिस्तस्य श्लोक इव श्लोको येषां ते तथा महति स्तेषां वर्त्मयस्य स तथा महन्मार्गानुवर्तीत्यर्थः तस्य ४ ननु सर्वभूतसुहृत्त्वे सात्त्विकत्वं प्रयोजकं तदेवानामप्यस्त्यतः किं विशेषतः स्तूयत इति तत्राह भूतानामिति भूतानि त्रिविधानि सात्त्विकराजसतामसमिश्राणीति तत्र देवानां चरितं सात्त्विकभूतानां सुखायैव आत्मभजने बुद्धिमुत्पाद्य सुखलक्षणफलदानं तामसानां दुःखाय तद्विपर्ययबुद्धिमुत्पाद्य दुःखलक्षणफलदानं राजसानां सुखदुःखलक्षणमिश्रफलाय मिश्रकर्मबुद्धिमुत्पाद्य सुखादिमिश्रफलदानं इदं च शब्दगृहीतं द्वितीयशब्दः समुच्चयार्थः भवादृशानां चरितं न तथेत्याह सुखायेति एव शब्देन दुःखं व्यावर्तयति अच्युतात्मनामित्यनेन व्यापारान्तरं निवारयति हि शब्देन तेषां तदस्तीति सूचयति देवानामात्मभजने बुद्धिमुत्पाद्यानुत्पाद्यचसुखादिफलदातृत्वमस्तीत्युक्तं तत्स्पष्टयति भजंतीति येषु पुरुषाः यथा येन प्रकारेण देवान् भजंति ते देवा अपि तथा कृतकर्मानुसारेण तान् पुरुषान् भजंति फलदानेन सन्नद्धा भवंति न च देवेषु वैषम्यादिकमाशङ्कनीयमित्येतन्निर्देशनेन दर्शयति छायेति कर्मसचिवाः छायावत् पुरुषकृतकर्माधीना छाया यथा पुरुषानुकृता तथेत्यर्थः भवादृशान तथेत्याह साधव इति आत्मनो भजने बुद्धिमुत्पाद्य फलदाः सुराः ।

तमेकदा तु देवर्षिर्वसुदेवो गृहागतम् ॥ अर्चितं सुखमासीनमभिवन्द्येदमब्रवीत् ३ वसुदेव उवाच ॥ भगवन्भवतो यात्रास्वस्तये सर्वदेहिनाम् ॥ कृपणानां यथा पित्रोर् उत्तमश्लोकवर्त्मनः ४ भूतानां देवचरितं दुःखाय च सुखाय च ॥ सुखायैव हि साधूनां त्वादृशामच्युतात्मनाम् ५ भजंति ये यथा देवान् देवा अपि तथैव तान् ॥ छायेव कर्मसचिवाः साधवो दीनवत्सलाः ६ ब्रह्मंस्तथापि पृच्छामो धर्मान् भागवतांस्तव ॥ यान् श्रुत्वा श्रद्धयामर्त्यो मुच्यते सर्वतोभयात् ७ अहंकिल पुरातनं प्रजार्थं भुवि मुक्तिदम् ॥ अपूजयन् मोक्षाय मोहितो देवमायया ८ यथा विचित्रव्यसनाद्भवेस्मिन् विश्वतोभयात् ॥ मुंचेमह्यं जसैवाद्वा तथानः शाधिसुव्रत ९ श्रीशुक उवाच ॥ राजन्नेवं कृतप्रश्रवसुदेवेन धीमता ॥ प्रीतस्तमाह देवर्षिर्हरेः संस्मारितो गुणैः १०

उत्तमानां जनानां च निरुष्टानां विपर्ययः । शुभाशुभफलानां तु कर्मणां विबुधाः सदा । प्रवर्तका यथा योग्यमृषयः करुणांसदा । सुखमिच्छन्ति भूतानां प्रायो दुःखासहानृणां । तथापि तेभ्यः प्रवरा देवा एव हरेः प्रियाः इत्येते दस्मिन्नर्थे प्रमाणम् ६ ननु साधुभ्यो देवानामुत्तमत्वे भीष्मार्थं प्रशस्तान् प्रतिस्पाद्यथावत् प्रश्रपरिहारवक्तृत्वसामर्थ्यादिति तत्राह ब्रह्मन्निति यद्यपि देवाः प्रशस्तानि श्रितार्थास्तथापि मानुषत्वेनास्मदृष्ट्यगोचरत्वाद्युष्माकं तन्निश्चितार्थज्ञानसामर्थ्यात् तत्सन्निधानपात्रत्वाच्च वयं तु तत्तत्त्वां धर्मान् पृच्छाम इत्यन्वयः ननु किमत्राहिसालक्षणो धर्म उत न्यायाचाराद्यन्यतम इत्यत्राह भागवतानिति अवश्यवक्तव्यत्वे तल्लक्षणमाह यानिति अनेन यद्धर्मश्रवणमपि सर्वभयमोचकं किमु तत्तदनुष्ठानमिति दर्शितम् ७ भवता भगवद्विषयधर्माचरणं कृतं किमधुना तद्विषयप्रश्र इति तत्राह अहमिति ८ नन्वपुत्रस्य जीवत्पुत्रसुखदर्शनाल्लोकावाप्तिः श्रूयते अतः कथं प्रजार्थं इति निर्दाह्वनिरिति तत्राह यथेति अस्मिन् भवेज्जन्मनि विचित्रव्यसनात् नाना क्लेशात् विश्वतोभयाच्च यथा जसाक्षिप्रं मुंचेमहि तथा पुनरुच्चाप्रत्यक्षं शाधीत्यन्वयः अद्वाप्रत्यक्षसत्ययोरिति पादवः अनेन वसुदेवस्य पुत्रीभूत श्रीकृष्णसुखं दर्शनादशेषव्यसनाकुलसंसारान्मुक्तो निश्चितत्वेपि विशेषप्रश्रोलोकहितायेति ज्ञातव्यम् ९ वसुदेवेन पृष्ठो नारदः किंचित्तु गुणोभूदिति राज्ञो हार्दिकोऽयं परिहरति राजन्निति हरिर्गुणैः संस्मारितो हरिरिति शेषः १०

१ देवाः शुभाशुभकर्म कारयित्वा सुखदुःखफलं ददति साधवस्तु सुखमेव तथापि साधूनां देवापेक्षया श्रेष्ठ्यं न इत्यर्थः ।

बुद्धिविकासायप्रष्टारस्तौति सम्यगिति विश्वस्वाभीष्टस्यभावनमुत्पादनयेभ्यस्तेतथातान् ११ एतदेवाविवृणोति श्रुतइति देवशब्दस्यविश्वं तभविपिपृथक्ग्रहणमनिवर्त्यदोषपरिहारसामर्थ्यसूचना
 र्थकृतं एतदेवापिशब्देनासूचयत् ब्रह्महत्यासहस्रस्यपापंशांभ्येत्कर्त्तव्यं नपुनस्त्वदवज्ञानेकल्पकोटिशतैरपि इममर्थहिशब्देनसूचयति १२ ममाप्यनेनपुण्यबुद्धिरभूदित्याशयेनाह त्वयेति नित्यं
 स्मृतोपीदानींविशेषतःस्मारितोगुणकथनप्रश्नेन १३ धीमत्त्वेनवसुदेवस्यनारदोक्तौविश्वंभेपिस्वकपोलकल्पितत्वेननश्रद्धेयमितिमंदाशंकापनोदायतत्प्रश्नपरिहारत्वेनजनकार्षभसंवादमितिहासंवाक्ति
 भवेति १४ निश्चयजननायान्वयशुद्धिकथयति प्रियव्रतइत्यादिना १५ अवतारप्रयोजनमाह मोक्षेति १६ यन्नाम्नाभारतमिति यस्यनाम्नाएतद्वर्षभारतमिति विख्यातंअदुतंपुण्यसाधननिमित्तत्वेन
 १७ तत्पदवीं तस्यहरेःपदवीं अयनंलोकमित्यर्थः १८ तेषांमध्येनवास्यभूमंडलस्यनवद्वीपपतयःअभवन्तेषांमध्येएकाशीतिसंख्याताद्विजातयोबभूवुः किकर्माणइत्यत्राह कर्मेति कर्मतंत्रप्रणेतारः
 कर्मकाण्डप्रणेतारः १९ तेषांमध्येनवसंख्यातामुनयोभवन्तत्रापिविशेषमाह ऊर्ध्वमंथिनइति ऊर्ध्वमंथारेतएषामस्तीतिऊर्ध्वमंथिनःऊर्ध्वरेतसः संन्यासव्रतधारिणइत्यर्थः स्पष्टमाह श्रमणाइति श्रमणा

नारदउवाच ॥ सम्यगेतद्व्यवसितंभवतासात्वतर्षभ ॥ यत्पृच्छसेभागवतान्धर्मास्त्वंविश्वभावनान् ११ श्रुतोनुपठितोध्यातआदृतोवानुमोदितः ॥
 सद्यःपुनातिसद्धर्मोदेवविश्वदुहोपिहि १२ त्वयापरमकल्याणःपुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ स्मारितोभगवानद्यदेवोनारायणोमम १३ अत्राप्युदाहरंतीममि
 तिहासंपुरातनम् ॥ आर्षभाणांचसंवादंविदेहस्यमहात्मनः १४ प्रियव्रतोनामसुतोमनोःस्वायंभुवस्ययः ॥ तस्याग्नीध्रस्ततोनाभिर्ऋभस्तत्सुतःस्मृ
 तः १५ तमाहुर्वासुदेवांशंमोक्षधर्माविवक्षया ॥ अवतीर्णंसुतशतंतस्यासीद्वह्नपारगम् १६ तेषांवैभरतःश्रेष्ठोनारायणपरायणः ॥ विख्यातंवर्षमेतद्य
 न्नाम्नाभारतमद्भुतम् १७ समुक्तभोगांत्यक्त्वेमांनिर्गतस्तपसाहरिम् ॥ उपासीनस्तत्पदवींलेभैवैजन्मभिस्त्रिभिः १८ तेषांनवनवद्वीपपतयोस्यसमंत
 तः ॥ कर्मतंत्रप्रणेतारएकाशीतिर्द्विजातयः १९ नवाभवन्महाभागामुनयोऽर्ध्वमंथिनः ॥ श्रमणावातरशनाआत्मविद्याविशारदाः २० कविर्हरिरंतरि
 क्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः ॥ आविर्होत्रोथदुमिलश्चमसःकरमाजनः २१ तएतेभगवद्रूपंविश्वंसदसदात्मकम् ॥ आत्मनोव्यतिरेकेणपश्यंतोव्यचरन्महीम् २२

मिक्षवः सत्रापिविशेषमाह वातरशनाइतिवातएवरशनाकटिसूत्रंयेषांतिथ्यादिगंबराःपरमहंसाइत्यर्थः आत्मविद्यायविदांतशास्त्रेविशारदाःपटवः २० एतन्नामानिरुक्तिज्ञानादयमर्थःसिद्धइति तन्नामा
 न्याह कविरित्यादिना द्रुतंमिलंमिथोमेलनंवेदार्थानामेकीकरणंयेनसतथा चाम्पांतिवेदार्थंइतिचमावेदार्थपायिनःतेषुसारश्चमसःसुगतावितिधातोःडप्रत्ययः करेभांतंजनयतिप्रकाशयतीतिक्
 भाजनःहस्तामलकवत्प्रतिभातवेदार्थइत्यर्थः २१ आत्मविद्यावैशारद्यंचात्मभेदज्ञानेनेतिभावेनाह तएतइति येषुनित्वेनोक्तास्तएतेमहीव्यचरन्मित्यन्वयःकिंविशिष्टाः विश्वंपूर्णसदसदात्मकंकार्यका
 रणव्यापिभगवद्रूपंआत्मनाजीवाद्भ्यतिरेकेणवैलक्षण्येनपश्यंतइति यद्वा सदसदात्मकंकार्यकारणात्मकंभगवद्रूपंभगवतोमूर्तिप्रतिमास्थानीयंविश्वंप्रपंचमात्मनोहरेर्व्यतिरेकेणपश्यंतइति यद्वा वि
 श्वमंतःप्रविश्यवर्तमानंसदसदात्मकंबहिश्चजगत्प्राप्यवर्तमानंभगवद्रूपंब्रह्मसंज्ञमात्मनोतर्पायिणोहरेर्व्यतिरेकेणाभेदेनपश्यंतः अंतर्बहिश्चतस्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइति श्रुत्यर्थसमनुभवंवइत्यर्थ
 विश्वस्यपरमात्मनोऽभेददर्शनंसदसदात्मकमिति विशेषेणनविरुद्धमनंगीकारात्जहदजहल्लक्षणाप्यप्रामाण्यकीत्युपेक्षणीयंतन्मतिमिति २२

महीसंचरणं चारकाणामप्यस्ति किं विशेषमहात्म्यमेषामत्राह अव्याहतेति मुक्ताः जीवन्मुक्ताः मुनिचारणादीनां भुवनानि लोकांश्चेति सुरसिद्धादीनां लोकांश्चरंतीति किं कर्मवशात्नेति आह कायमिति बलव
ताप्रतिषेधे कामतोपि संचरणं दुःशकं स्यादित्यत उक्तं अव्याहतेति २३ किमनेन प्रकृतइतितत्राह तएकदेति अंजनाभस्य हरेः पुत्राः अंजनाभाः २४ इदमुपगमनं न द्वेषजनकं निमित्ताभावात् किंतु संप्री
तिजनकं तल्लक्षणदर्शनादित्याह तानिति उपतस्थिरैसां जलिपुडाउत्थायासेवंत २५ तत्र विदेहेन इतरेभ्यः किं विशेषेण सेवितमत्राह विदेहइति अभिप्रेत्य सम्यग्ज्ञात्वा २६ ब्रह्मपुत्रोपमान्सनकादि
तुल्यान्तांस्तु वनपप्रच्छ अभीष्टमिति शेषः २७ स्तुतिप्रकारः कथ्यते मन्यइत्यादिना २८ २९ किमभीष्टमप्राप्तीदत्राह अतइति यतो वैकुण्ठप्रियदर्शनं दुर्लभमतः करतलप्राप्त्यर्त्नत्वात् भवतो येनानिः
श्रेयो नः स्यात्तदात्यंतिकं क्षेमं मंगलसाधनमिति मोक्षसाधनं पृच्छामइत्यर्थः कार्येण कारणमुपलक्ष्यतइति न्यायोपपत्तेः न केवलं प्रश्नप्रतिवचनाभ्यां तत्परिहारलक्षणं प्रयोजनं लभ्यते अपितु तयोश्चिरकाला

अव्याहतेष्टगतयः सुरसिद्धसाध्यगंधर्वयक्षनरकिन्नरनागलोकान् ॥ मुक्ताश्चरंति मुनिचारणभूतनाथविद्याधरद्विजगवां भुवनानि कामम् २३ तएकदानि मेः सत्र
मुपजग्मुर्यदृच्छया ॥ वितायमानमृषिभिरांजनाभामहात्मनः २४ तान्रदृष्ट्वा सूर्यसंकाशान् महाभागवतानृप ॥ यजमानोऽग्नयो विप्राः सर्व एवोपतास्थिरै
२५ विदेहस्तानभिप्रेत्य नारायणपरायणान् ॥ प्रीतः संपूजयां चक्रासनस्थान् यथार्हतः २६ तान्नरोचमानान् स्वरुचा ब्रह्मपुत्रोपमानव ॥ पप्रच्छ परम
प्रीतः प्रश्रयावनतो नृपः २७ विदेह उवाच ॥ मन्ये भगवतः साक्षात्पार्षदान्वो मधुद्विषः ॥ विष्णोर्भूतानि लोकानां पावनाय चरंति हि २८ दुर्लभो मानुषो
देहो देहिनां क्षणभंगुरः ॥ तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् २९ अत आत्यंतिकं क्षेमं पृच्छामो भवतो नवाः ॥ संसारे स्मिन् क्षणार्धोपि सत्संगः शेवधिर्नृ
णाम् ३० धर्मान् भागवतान् ब्रूतयदि नः श्रुतयेक्षमम् ॥ यैः प्रसन्नः प्रपन्नाय दास्यत्यात्मानमप्यजः ३१ ॥ नारद उवाच ॥ एवं ते निमिना पृष्टाव सुदेव महत
माः ॥ प्रतिपूज्या ब्रुवन् प्रीत्या स सदस्यं त्विजं नृपम् ३२ कविरुवाच ॥ मन्ये कुतश्चिद्भयमच्युतस्य पादांबुजोपासनमत्र नित्यम् ॥ उद्विग्नबुद्धेरसदात्मभा
वाद्भिश्चात्मना यत्र निवर्तते भीः ३३ ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलब्धये ॥ अंजः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान् हि तान् ३४ यानां स्थायनरोराजन्
न प्रमाद्येत कर्हिचित् ॥ धावन्नुन्मील्यवाने त्रेन स्वलेन पतेदिह ३५

पेक्षितत्वेन प्रष्टुं प्रवृत्तपुरुषयोश्च तावत्कालं स्थित्यपेक्षितत्वेन लब्धेन तत्संगेन सुखनिधि लक्षणं प्रयोजनं चेत्पभिप्रेत्य तत्संगं स्तौति संसारइति शेवधिः सुखनिधिः ३० प्रधानसाधने साधनान्यपि वक्तव्यानीत्या
ह धर्मानिति श्रुतये श्रवणाय क्षमं योग्यं कल्याणीं क्रुद्धक्षसंज्ञायोग्या युक्ता हि ताक्षमा इति यादवः ३१ ३२ अब्रुवन्निति बहुवचनात् यद्भयमुत्पन्नं तदल्पबुद्धेरकस्य बहुभिर्विचक्षणैर्युगपदुच्यमानवचना
र्यावधारणं दुःशकमिति निवारयति कविरिति अत्र संसारे असत्यमंगले देहादावहमित्याद्यात्मभावाद् उद्विग्नबुद्धेः पुरुषस्य नित्यमच्युतस्य हेयोपादेयां शरदितस्य हरेः श्रीपादपञ्चोपासनमकुतश्चिद्भयं
न कुतश्चिद्भयं यस्मात्तत्तथा तदहं मन्यइति ममराज्ञांतइत्यर्थः विशिनाष्टि विश्वात्मनोति यत्र यस्मिन्नुपासने कृते विश्वात्मना सर्वात्मना संसारभीतिर्निवर्तते तदेवानुष्ठेयं पुरुषेणेति ३३ हरेरंघ्रिनिषेवणमेव मुख्यो
भागवतो धर्मइति मनसि निधाय तदंगत्वेनोच्यमाना योगा अपि भागवतधर्मइत्याह येवाइति आत्मलब्धये परमात्मज्ञानाय भागवतान् धर्मानिति शेषः ३४ न प्रमाद्येत अनवधानवान् भवति प्रमादो
नवधानत्वेत्यभिधानात् आत्मानात्मविवेकज्ञानवान् स्यादित्यर्थः कथमिवेत्यस्मिन्नर्थे लुप्तोपमामाह धावन्निति यथानेत्रे उन्मील्य धावन्निरावति स्थलेन स्वलेन पतेत्तथा भागवतधर्मस्थाधिबुद्धः ३५

भगवत्कथितोपायविधिः कीदृश इति तत्राह कायेनेति । स्वभावे योग्यतामनुसृतो नुगतः मनसा संकल्पाद्यधिकरणेन बुद्ध्याभिप्रेतज्ञानाधिकरणेन आत्मना प्रत्यामननलक्षणज्ञानाधिकरणेन महं हरिं सर्वथा
मीत्यादिलक्षणेनाहंकारेण वा कायादिनायदर्चनादिकं करोति सर्वक्रियासु स्वस्यास्वातन्त्र्यज्ञानेन तत्सर्वपरस्मै नारायणायास्त्वितिसमर्पयेत् सोयमात्मप्रसादजनकत्वेन तज्ज्ञानोपाय इति भावः ३६ विप
क्षे बाधकतर्कमुद्राव्यविपर्ययेवसानमाह भयमिति अस्मृतिरज्ञानं विपर्ययोऽन्यथाज्ञानं एते ईशादपेतस्य ईशानुग्रहरहितस्य प्रकृतिवद्धस्य पुंसो यस्य हरिर्माययेच्छयास्तः ताभ्यां अज्ञानान्यथाज्ञानाभ्यां द्विती
याभिनिवेशतः द्वितीये देहगेहादौ अहंमेत्यभिनिवेशनादुरभिमानः स्यात्तस्माद्रूपसंसारलक्षणं स्यादित्यस्मात् अतो गुरौ परमात्मदेवतायां च आत्मानोपस्य ततथा तस्माच्च ज्ञानवान् यथायोग्यं गुरुपरमपुरुष
योर्भक्तिं कुर्वाणो बुधस्तं हरिमाभजेत् सर्वसमर्पणपूर्वकमुपासीतेत्यर्थः ३७ एतदेव सोदाहरणं विवृणोति अविद्यमान इति धियाध्यातुर्विषयानिति शेषः ध्यायतो विषयानस्येति स्मृतेः । पुंस ईशाधीनत्वेन
स्वस्याविद्यमानोऽपि द्वयोर्देहगेहादिः स्वकीयत्वेनावभाति हि यस्मात् कथमिव यथा स्वप्रपुत्रमनोरथः स्वप्रेजाग्रत्वेन मिथिमुस्तायकोशमापाद्य प्रकृतिवर्गमावध्याय्यं करिष्यामीति मनोरथः सत्त्वेन मतीयते
तथा देहादावीशाधीने स्वाधीनता बुद्धिः संसारः तस्मात्तादृशसंसारनिवृत्तये तत्कर्म तदेहादिकर्म विषयो यस्य तत्तथा तत्संकल्पाविकल्पवृत्तियुक्तं मनः श्रीनारायणे निदध्यात् ततो हरिप्रसादादभयसंसारनिवृत्तिल
क्षणो मोक्षः स्यादित्यन्वयः । सर्वसमर्पणलक्षणोपासनाभावे ब्रह्मज्ञानं न स्यात्तदभावे संसारनिवृत्तिर्न स्यात् अतस्तदर्थं सर्वसमर्पणलक्षणमुपासनं कर्तव्यमिति भावः । आत्मना देहगेहादिद्वयशब्देन भण्यते ।

कायेन वाचामनसैर्द्रियैर्बाबुद्ध्यात्मना वानुसृतः स्वभावम् ॥ करोति यद्यत्संकल्पं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत् ३६ अयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्यादीशाद
पेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ॥ यन्मायया तो बुध आभजेत् भक्त्यैक्येशं गुरुदेवतात्मा ३७ अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयोर्ध्यातुर्विषयास्वप्रमनोरथौ यथा ॥ तत्कर्म
संकल्पाविकल्पकं मनो बुधो निदध्यादभयं ततः स्यात् ३८ शृण्वन् सुमद्रागिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणि च यानि लोके ॥ गीतानि नामानितदर्थकानि गाय
न्विलज्जो विचरेदसंगः ३९ एवं व्रतश्च प्रियनामकीर्त्या जाता नुरागोद्भुतचित्त उच्चैः ॥ हसत्यथोरोदिति रौति गायत्युन्मादव नृत्यति लोकबाह्यः ४०

अविद्यमानं जीवस्य प्रतिभाति तदीयवत् । जाग्रद्वस्तु यथा स्वप्नः प्रतिभाति मनोरथः विद्यमानवदेवैव देहादीशवशे स्थितं । विभाति स्ववशत्वेन सैषा संसृतिरुच्यते । तस्मात्तद्विषयं त्यक्त्वा मनो विष्णोर्निवेशये
दित्येतन्मानसिद्धमेतदर्थं जातं नन्वत्र देहादेरसत्त्वाभिप्रायेण स्वप्नादिदृष्टांतः किं न स्यादिति चेन्न उदाहृतस्मृतिविरोधात् । तस्मात्स्वातन्त्र्यस्यैवानिषेधः क्रियत इति । द्वयशब्देन भेदमनूयतन्निषेधश्च क्रियत
इत्यर्थोऽप्युक्तप्रमाणविरुद्ध इत्युक्तमनाकुलमिति ३८ अयमपि भागवतो धर्म इत्याह शृण्वन्निति एवमात्मज्ञानोत्पादनसमर्थं भगवदुपासनांगभूतसर्वसमर्पणारूपभागवतधर्ममनुष्ठितो देहाद्यभिमानविधुरस्य
भगवदेकस्वातन्त्र्यज्ञानिनो निरंतरं हरौ म नो निपुंजमानस्य इयं प्रवृत्तिरित्यतो वाह शृण्वन्निति । तदर्थकानि जन्मकर्मविषयाणि ३९ एवं श्रवणाद्याचरतो परोक्षज्ञानजननी भक्तिः स्यादित्यमह एवं व्रत
इति । प्रियस्य हरिर्नामकीर्त्या जातानुरागः संवर्धितभक्त्युद्रेकः अनेन भक्त्युद्रेको नुमंतव्य इति भावेनाह हसतीति लोकबाह्य इत्यनेन भक्तबाहुविध्यं दर्शयति कश्चिल्लोकबाह्यो लोकविलक्षणः कश्चिल्लोक
वद्वाह्यलिंगप्रदर्शकः कश्चिल्लोकवत् बाह्यवदुभयलक्षणोऽपेतश्च । तदुक्तं केचिदुन्मादव नृत्यत्वावाह्यलिंगप्रदर्शकः । केचिदांतरभक्ताः स्युः केचिच्चैवोभयात्मकाः । मुखप्रसादाद्वाह्योऽपि भक्तिर्ज्ञेयान् चान्यतः । हसना
दिलक्षणमुन्मादादावतिव्याप्तमित्यत उक्तं मुखप्रसादादिति । नन्वयमर्थो मुखेनोक्त इत्यत उक्तमर्थोऽस्ति । अधोऽशब्दोऽप्यर्थः हसनोदरीति व्याप्तवान्मुखप्रसादाद्यपेक्षितमित्यर्थः विकल्पार्थो वासचल्यो
कबाह्य इत्यनेन स्पष्टीकृत इति ४०

इदानीमेवंविधोपासकस्य हरेरुपासनार्थमधिष्ठानविशेषमाह स्ववायुमित्यादिना स्वादीनांयानियानिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तानितानिसर्वाणिहरेरधीनत्वेनतदेकनिष्ठगुणावेदकानिउपासकानांचतत्तद्यो
ग्यतावशात्तत्तदधिष्ठानबाहुल्यंचोपयुज्यते हरेरावासस्थानत्वाद्येषुतदुपासनाविधानमितिभावेनाह हरेरिति यात्किंचभूतमुत्पन्नंतत्सर्वहरेःशरीरंविषयभोगायतनत्वादावासस्थानं यःप्रथिव्यांति
ष्ठन्पृथिव्याइत्यादिश्रुतेः प्रकर्षेणमनस्तन्नतंकुर्वात्किंतदभेदेननेत्याह अनन्यमिति अन्यःस्वामीनाविद्यतेयस्यसोऽनन्यःतंब्रह्मपरिणामत्वेनसर्वस्यतच्छरीरत्वात्तदभेदेनोपासनोच्यतेचेतिचेन्न
सर्वहरेर्वशत्वेनशरीरंतस्यभण्यतइत्याविरोधात् ४१ एवंस्वाद्यधिष्ठानेषुसमिहितस्यहरेस्ततोभिन्नत्वेननतस्वामित्वेनचोपासनाभक्त्यादिपुष्टिकरोतिनान्यथेति सोदाहरणमाह भक्तिरिति स्वा
दिषुस्थितंहरिंप्रपद्यमानस्योपासी नस्यतथापरेपरमात्मनिभक्तिःस्वेस्वस्मिन्ननुभावोस्वातंत्र्यज्ञानंअन्यत्रसंसारेविरक्तिरित्येषत्रिक.त्रिकत्वसंख्यांप्राप्तएककालःस्यादितिशेषः यथाबुभुक्षोरश्रतःपुंसोनुघा
संप्रतिकवलंक्षुदपायःपुष्टिरुदरपूर्तिलक्षणातुष्टिरलंबुद्धिश्चेत्येतन्नयस्यात् ४२ पूर्वोक्तार्थमनूद्यतत्फलमाह इतीति प्रीत्याभजतोन्वनंतरंभगवत्प्रबोधः भगवदपरोक्षज्ञानमनंतरंपूर्वस्यादाधिकासंसारवि
रक्तिरनंतरंअधिकाभक्तिरित्येतानिसाधनानिभागवतस्यभवंतीति यस्मात्ततो नंतरंसाक्षात्तुर्पावस्थालक्षणांपरामुक्तमांशांतिस्वयोग्यांमुक्तिमुपैतीत्यन्वयः अत्रपूर्वाधिक्यविवक्षयाप्रबोधादीनांहेतुमद्भावक

स्ववायुमग्निसलिलंमहींचज्योतींषिसत्वानिदिशोद्गमादीन् ॥ सरित्समुद्रांश्चहरेःशरीरंयात्किंचभूतंप्रणमेदनन्यम् ४१ भक्तिःपरेस्वेनुभवोविरक्तिरन्यत्रचैष
त्रिकएककालः ॥प्रपद्यमानस्ययथाश्रतःस्युस्तुष्टिःपुष्टिःक्षुदपायोनुवासम् ४२ इत्यच्युतांघ्रिंभजतोनुवृत्त्याभक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः॥भवंतिवैभागवतस्य
राजन्ततःपरांशांतिमुपैतिसाक्षात् ४३ राजोवाच ॥ अथभागवतंब्रूयद्वर्मोयादृशोदृणाम् ॥ यथाचरतियद्भूतैर्यैर्लिगैर्भगवत्प्रियः ४४ हरिरुवाच ॥
सर्वभूतेषुयःपश्येद्भगवद्भावमात्मनः ॥ भूतानिभगवत्यात्मन्नेषभागवतोत्तमः ४५ ईश्वरेतदधीनेषुबालिशेषुद्विषत्सुच ॥ प्रेममैत्रीकृपोपेक्षायःकरोति
समध्यमः ४६ अर्चयामेवहरयेपूजांयःश्रद्धयेहते ॥ नतद्रक्तेषुचान्येषुसभक्तःप्राकृतःस्मृतः ४७ गृहीत्वापीन्द्रियैरर्थान्योनद्वेष्टिनहृष्यति ॥
विष्णोर्मायामिमांपश्यन्सवैभागवतोत्तमः ४८

यन्ननविरुद्धमितिज्ञातव्यम् ४३ भगवत्संबंधीभागवतइतिसामान्यतोज्ञातभागवतोपिविशेषविवक्षयालोकोपकारायपृच्छति अथेति अथप्राप्तावसरःपृच्छामीतिशेषः किंतन्नाह भागवतमिति
भागवतमुत्तममध्यमाधमसंज्ञं यद्धर्मःकिंधर्मःयादृशःकीदृशःयथाकथं ४४ तत्रप्रथमप्रश्नपरिहरति सर्वभूतेष्विति सर्वभूतेषुस्थितस्यात्मनःपूर्णस्यहरेःभगवान्सर्वगुणपूर्णःतस्यभावोभगवद्भावः सर्व
गुणपूर्णतांआत्मन्नात्मनिभगवतिभूतानिचपश्येत्पश्यति सर्वभूतेष्व्वात्मनःस्वस्यभगवद्भावंब्रह्मत्वंपश्यन्भागवतोत्तमइत्यर्थस्यपूर्णत्वादात्मशब्दउक्तःकश्चित्सर्वनरोत्तमइतिवाक्यविरुद्धत्वादनदत्तव्यम्
४५ मध्यमभागवतमाह ईश्वरइति ईश्वरेप्रेमतदधीनेषुसत्सुमेर्त्रांबालिशेषुअज्ञेषुकृपांद्विषत्सुउपेक्षां चशब्दात्सर्वस्यजगतस्तद्वशत्वंनजानाति ४६ अधमभागवतमाह अर्चयामिति एवशब्दे
नार्चयामन्यत्रस्थितविष्णुज्ञानंतत्पूजांचव्यावर्तयति तद्रक्तेषुनकेवलंपूजानेहतेअपितुतारम्यंनजानाति अन्येषूपेक्षकेषुशत्रुषुद्वेषकारंनजानाति विष्णुज्ञानंचकिंचिदुच्चत्वेनप्राकृतःप्रकृतिनिमित्तं
स्वर्गादिकंप्राप्यततोदोलोकंयाति मध्यमभक्तस्यापिस्वर्गएवनिरण्यो नैव ४७ यथाचरतित्येतंप्रश्नपरिहरति गृहीत्वेति इमांलोकयात्रांविष्णोर्मायांइच्छाधीनांपश्यन्निद्रियैरर्थान्छब्दादीन्विषयान्गृहीत्वा
पियोग्यताविरेकेणाधिकंनद्वेष्टिनहृष्यति । अयमेवयद्धर्मइत्यस्यपरिहारःसदसत्सुयथायोग्यंहर्षद्वेषौ सदसतांवृद्धिहासकरोधर्मः । सर्वहरेर्वशत्वेनशरीरंतस्यभण्यते । अनन्याधिपतित्वाच्चतदनन्यमुदीर्यते

नचाप्यभेदोजगताविष्णोःपूर्णगुणस्यत्विति । एतद्धरेःशरीरं यत्किंचभूतं प्रणमेदनन्यमित्यत्रप्रमाणं । पूर्णत्वादात्मशब्दोक्तः कश्चित्सर्वनरोत्तमः । सोपिनारायणोनान्यः सच सर्वेषु संस्थितः । तद्वशादितरेषु
 श्रीब्रह्मेशपुरःसराः । स एव तु स्वभक्तेषु स्थित्वानुग्रहकारकः । अज्ञेष्वज्ञानयन्ताचद्विषत्सु द्वेषकारकः । तत्प्रेरितास्तदन्त्येतुभियद्वेषादिकारिणः । अतस्तत्प्रेरणादेव प्रेमाद्याममजज्ञिरे । इति पश्यातियो बुद्ध्या स तु
 भामवतोत्तमः । सर्वाधिकं पृथग्विष्णुं क्षीरसागरवासिनं । ज्ञात्वा तत्र प्रेमयुक्तस्तद्भक्तेषु च मैत्रयुक् । कृपावांश्च तदज्ञेषु तद्वेषीणामुपेक्षकः । तद्वशत् सर्वजानाति सर्वस्य जगतोपितु । तमाहुर्मध्यमं भक्तमर्चायामेव संस्थि
 तं । विष्णुं ज्ञात्वा तदन्त्यत्र नैव जानातियः पुमान् । तारतम्यं च तद्भक्तेर्न जानाति कथंचन । अवजानंश्च तद्भक्तानास्मनो भक्तिर्दपतः । उपेक्षकोपि वातेषु न स्मरेदथवापितान् । मानुषेषु यथा कश्चित्किंचिदुच्चः प्रहस्य
 ते । एवमेवोच्चतां विष्णोरुत्पापश्यातिचान्यतः । ते तु भक्ताधमाः प्रोक्ताः स्वर्गादिफलभोगिनः । ते विघ्निता अधोयांति तद्भक्तानामुपेक्षकाः । कुर्युर्विष्णावपि द्वेषं देवादेवावमानिनः । पूजिता विष्णुभक्तिचन
 वज्ञेयास्तवः सुराः । उपेक्षकेषु देवानां भक्तिनाशं स्वयंहारिः । करोति तेन विभ्रष्टाः संसरंति पुनः पुनः । अधोवायांति विद्वेषात्पूज्या देवास्ततः सदा । यस्तान् द्वेष्टि स तं द्वेष्टि यस्ताननुसचानुत्तम । ऐकात्म्यमागतं वि
 द्वेदेवैस्त्वद्भक्तिपूरितैः । उपेक्षकस्तु देवानां यदैव निरयोपगः । तदा तु किमु वक्तव्यमुपेक्षायां जनार्दने । विष्णोरुपेक्षकं सर्वं विद्विषंत्यधिकं सुराः । पतत्यवश्यं तमसि हरिण तैश्च पातितः । भुंक्ते स्वर्गफलं नित्यं निरयं नै
 व गच्छति । विष्णोस्तु मध्यमो भक्तो जायते मानुषेषु च । अस्मरन् देवतायस्तु भजते पुरुषोत्तमं । योग्यः संस्मरते देवान योग्यो द्वेष्टि केशवं । यस्तूत्तमो भागवतः समुक्तिपरमाव्रजेत् । विष्णुना सर्वदेवैश्च मोदते साहिनि
 त्यदाइति । समाख्यानबलात्सिद्धोयं सर्वभूतेष्वित्याद्युक्तार्थ इति । विष्णुमायां विष्ण्वच्छाधीनां । विष्णोरिच्छानुसार्येतज्ज्ञात्वा योग्यान् चाधिकं हृष्याति द्वेष्टि वायस्तु स वै भागवतोत्तमः । इत्येतद्ब्रूहि त्वापीन्द्रि
 यैरर्थानित्यर्थे मानं । सतां वृद्धिं करो धर्मस्त्वसतां हासकारणः । अयं तु निश्चितो धर्मो ह्यधर्मो न्यो विनिश्चितः । हर्षः सत्सु तथा सत्सु धर्मो धर्मविपर्ययः । तेषां वृद्धौ तथा हानौ सर्वज्ञेयमशेषतः । एतदर्थं च धर्माणां मर्या

देहेंद्रियप्राणमनोधिमां योजन्माप्ययक्षुद्रयतर्षकृच्छ्रैः ॥ संसारधर्मैरविमुह्यमानः स्मृत्या हरेर्भागवतप्रधानः ४९ यः कामकर्मबीजानि पश्यत्येषां च संभ
 वम् ॥ वासुदेवैकनिलयः स वै भागवतोत्तमः ५०

दावोदिकादिका । मूलधर्मविरुद्धा तु सानग्राह्या कथंचनेत्येतदपिशृहीत्वापीत्यत्र मानम् ४८ कैलिंगैरित्येतं प्रश्नं परिहरति देहेंद्रियप्राणधियामिति संसारधर्मैः संसारस्वभावैः देहादीनां जन्मादिकृच्छ्रैरविमुह्यमा
 नस्तत्तद्वस्तु तत्तत्त्वं यथावज्ज्ञानन्यो वर्तते स भागवतप्रधान इत्यन्वयः तत्र हेतुमाह स्मृत्येति देहादीनामचेतनत्वेन जन्मादिकृच्छ्रानुभवनोपपन्न इत्यतस्तत्पर्यायान्यो युक्तो वक्तव्यः सक इत्याशंका देहेंद्रियप्रा
 णाधियां त्रिधैवत्वभिमानिनः । तत्रोत्तमादिवतास्ताः सर्वदोषविवर्जिताः । गुणैः सर्वैः सुसंपन्ना विरिंचादुत्तरोत्तरं । मध्यमा गुणदोषेता अधमा असुरामताः । ते सर्वे दोषसंपुक्ता आचिच्छादुत्तरं । तेभ्यो न्यो मानुषो
 जीवस्ताभ्यां देवासुरावपि । जीवाभिमानिनश्चैव त्रिविधाः संप्रकीर्तिताः । जीवान्युत्तमो ब्रह्मामध्यमः स्वयमेव तु । अधमः कलिरुद्दिष्टतत्र मध्यमनीचयोः । मृतिजन्मधुधादुःखप्रभृत्याखिलमेव तु । नोत्तमस्य
 तु जीवस्य देहादेश्च कथंचन । जन्मादिकृतदुःखं तु देहमान्यसुरस्य ह । सुत्पाद्यप्ययजंदुःखमसुरेंद्रियमानिनः । क्षुभित्तुं तु यदुःखं प्राणमान्यसुरस्य तत् । भयतर्षादिजंदुःखं मनोमान्यसुरस्य च । केवलं चांतरंदुःखं
 बुद्धिमान्सुरस्य तत् । नीचोस्मीति तु यदुःखमहमान्यसुरस्य तत् । अतीतादेः स्मृतेर्दुःखं चित्तमान्यसुरस्य च । जीवमान्यसुरस्य स्यात्सर्वतस्तस्मदायतः । एवमेव सुखं देवेषु भयमध्यमेषु च । असुराणामध्यमस्य वृ
 द्ध्या सुखमपीष्यते । देवानां नैव केनापि दुःखं स्मीतिस्तु धर्मतः । अधर्मोपि स्मीतये स्यादसुराणां तमोगतेः । देवानां पुण्यपापाभ्यां सुखमेवोत्तरोत्तरं । तेषां दुःखादिकां किंचिदसुरावेशवोभवेत् । प्राणस्य नासुराव
 शो हरिणा च समोदिसः । संपूर्णानुग्रहाद्विष्णोः प्राणः पूर्णगुणो मतः । असुराणां सुखाद्याश्च देवावेशादुदीरिताः । स्वतस्तु निर्गुणाः सर्वे सर्वदोषात्मका मताः । विविच्येवं जगत्सर्वं स्वात्मानं च पृथक् स्थितं । सर्व
 तश्च पृथक् सर्वं विष्णुं सर्वोत्तमोत्तमं । जानंति ये भागवतास्त उक्ता उच्चमोचमा इत्यनेन परिहृतेति ज्ञातव्यम् ४९ कामकर्मबीजान्यविद्याप्रकृत्यादीनि एषां कामादीनाम् ५०

जन्मकर्मभ्यां ब्राह्मणादिजन्मना गुरुकुलवासादिकर्मणा ब्राह्मणादिवर्णैः ब्रह्मचर्याद्याश्रमैः ब्राह्मणत्वादिजातिभिश्च संज्ञिते संकेसिते यः कामकर्मबीजैरुत्पन्नस्तस्मिन्देहे परस्माहंभावो ब्राह्मणो हमित्यादिलक्षणो नास्ति स भागवतोत्तम इति ५१ इदमप्येकं लक्षणमित्याह नयस्येति यस्य भागवतस्य चित्ते प्राकृतांतिः करणे विद्यमाने संसारे स्वात्मनिकेवल आत्मभावे स्वरूपावस्थाने मोक्षे वायः स्वोजीवः परः परमात्मेति जीवपरयोरभिदा अभेदो नास्ति अभेदज्ञानं नास्तीत्यर्थः यश्च सर्वभूतसमः ब्रह्मादिमानुषां तानि भूतानि यथावत्तारतम्येन पश्यति स भागवतोत्तमः न कापि जीवं विष्णुत्वे संसृतौ मोक्ष एव वा यः पश्यति सुरादींश्च यथोक्तं प्रपश्यति स सर्वभूतसम इति विष्णुं सर्वोत्तमं स्मरन् । इत्यतः । नैवंत्वयानुमंतं व्यंष्ट्योजीवो मयेति ह । सर्वभूतगुणैर्युक्तं देवं त्वं ज्ञातुमर्हसीत्यतश्च नैवंत्वयानुमंतं व्यंज्जीवात्मा हमितिकचित् । सर्वगुणैः सुसंपन्नं देवं मां ज्ञातुमर्हसि इत्यतश्च प्रमाणाद्यस्य स्वकीयपरकीयबुद्धिभेदो नास्ति तिर्यथो नोपपन्नः किंतूक्त इति शांतो भगवन्निष्ठा युक्तः ५२ विकुंठस्य स्मृतिर्येषां ते तथातैः त्रिभुवनविभवहेतुभिः कारणभूतैरजेशसुरादिभिर्ब्रह्मरूपपूर्वदेवादिभिर्मृगयादन्वेषणीयात् भगवत्पदारविदात् योलवनिमिषार्धमापिन चलति स वैष्णवाग्र्यः स्मृतस्मृत इत्यन्वयः ५३ उरुविक्रमः पदन्यासविशेषः ययोस्तौ उरुविक्रमौ तावंप्रति योः शाखा अंगुल्यस्तासां नखमणयः नखा एव मणयः तेषां चंद्रिकया ज्योत्स्नया निरस्ततापे उपसीदतां सेवमानानां हृदयेऽनुपसीदतां हृदि प्रभवति सः तापः कथं पुनः प्रभवतीत्यन्वयः ५४ स्खल

नयस्य जन्मकर्मभ्यां वर्णाश्रमजातिभिः ॥ संज्ञितोऽस्मिन्नहंभावो देहे वै सहरेः प्रियः ५१ नयस्य स्वः पर इति चित्ते स्वात्मनि वाभिदा ॥ सर्वभूतसमः शांतः स वै भागवतोत्तमः ५२ त्रिभुवनविभवहेतुभिर्विकुंठस्मृतिभिरजेशसुरादिभिर्विमृग्यात् ॥ न चलति भगवत्पदारविदा लवनिमिषार्धमापि स्म स वैष्णवाग्र्यः ५३ भगवत उरुविक्रमांश्चिशाखानखमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः स प्रभवति चंद्रइवोदितेऽर्कतापः ५४ विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्वारिव शाभिहितोऽप्यघोषनाशः ॥ प्रणयरशनया धृतांश्चिपद्मः स भवति भागवतप्रधान उक्तः ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे वसुदेव नारदसंवादे जायंते योपाख्याने विदेहप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ राजोवाच ॥ परस्य विष्णोरीशस्य मायिनामपि मोहिनीम् ॥ मायां वेदितुमिच्छामो भगवंतो ब्रुवंतु नः १ नानुत्प्ये जुषन् युष्मद्वचो हरिकथामृतम् ॥ संसारतापनिष्ठो मर्त्यस्तत्तापमेष जम् २ अंतरिक्ष उवाच ॥ एभिर्भूतानि भूतात्मा महाभूतैर्महाभुज ॥ ससर्जोच्चावचान्यादौ स्वयमात्मप्रसिद्धये ३

नादिना अवशेनाभिहितः कथितः प्रणयरशनया भक्तिलक्षणपाशेन धृतांश्चिपद्मः बद्धपादपद्मः यादृशो यच्छ्रुत इत्यनयोः प्रश्नयोः परिहारौ धृतोर्ध्वपुंङ्गत्वादिकं संततगुणनामसंकीर्तनत्वं चेति येशं स्वचक्रांकितबाहुमूला इत्यादिषु प्रसिद्धत्वाद् अनुक्ताविति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा० विज० टीकायां एकादशस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ परस्य पूर्णस्य मायिनां ज्ञानिनां मोहिनीं मायां सृष्ट्यादिषु प्रवर्तमानां इच्छाशक्तिजडप्रकृतिवैभवं च १ तत्र तत्र भागवते मायाविषयप्रश्नपरिहारावनेकशः कृतावित्यत्राश्रद्धेयमिदं नेति भावेनाह नानुत्प्ये इति हरेः कथामृतं यस्मिंस्तत्तथा तद्भेषजं संसारतापशांतिकरं औषधम् २ परिहारमवेक्ष्य प्रश्नः संगच्छ इत्यतः परिहारोपि मायाद्वैविध्यविषय एवेति भावेनोपोद्धातं रचयति एभिरित्यादिना अत्रायं भावः आदौ स्वयं परमात्मा स्वेच्छोद्बोधितया प्रकृत्या महदहंकारादिक्रमणचतुर्विंशतितत्त्वानि सृष्ट्वा पुनस्तैरसमेतैः स्तुतः वान्यनुप्रविश्य संयोजयत्तदुपादानत्वेन ब्रह्मादमुत्पाद्यांतस्तैः सह प्रविश्य ब्रह्मादिपृथिव्यंतानांतत्त्वानां रूपांतराणि सृष्ट्वैतैर्महाभूतैः पंचभिर्रुचावचानि शरीराणि ससर्जं विधान्जीवांश्चिवैः शरीरैः संयोजयामास किंप्रयोजनमुद्दिश्येत्यत उक्तम् आत्मप्रसिद्ध इति आत्मनो हरेः प्रसिद्धिः ख्यातिः प्रतीतिः ज्ञानमिति यावत्तदर्थं परमात्मतत्त्वज्ञानायेत्यर्थः ३

१ शत्रुपुशत्रुत्वेन मित्रेषु मित्रत्वेन उदासीनेषु उदासीनत्वेन ज्ञानं समत्वं एतद्विपरीतं असमत्वं । २ अनभूतानामित्यध्याहार्यम् भूतानां परमात्मतावसानार्थमित्यर्थः ।

जीवकल्याणस्यैवभोगायतनेशरीरेस्थित्वाकर्मफलभुक्तइत्यद्वैतमतप्रत्याह एवंस्मृतिः सपरमात्मोक्तविधयास्थाविष्टैः पुनः सृष्ट्यास्थूलभारवप्राप्तैः पंचधातुभिर्महाभूतैः भूतानि शरीराणि सृष्ट्वा तत्तददृष्टानुसारेण जीवेन सह तान्यनुप्रविश्यात्मानं स्वं एकधीमनोमिपंतृरूपेण दशधा दशोद्विगुणानियामक रूपेण विभजन् विभक्तं कुर्वन् गुणान् विषयसारा नानंदानेव जुषत इत्यन्वयः । विभजन्वित्यनेन जीवात्मना मत्प्रशक्तित्वेन स्वात्मनो भिन्नत्वमवशत्वेन कर्मफलभोक्तृत्वं स्वस्य पूर्णशक्तित्वेन स्वातंत्र्यं च ध्वनयति ४ नात्रैकद्रियाणामाशुभेषु विषयेष्वपि प्रवृत्तेः तत्स्थस्याशुभभोगोपि प्रसज्येत अतः कथं गुणानेव जुषत इत्यत्राह गुणैरिति योगुणानेव जुषत इति प्रस्तुतः सपरमात्मात्मना प्रद्योतितैर्विषयाभिमुखत्वेन प्रेरितैर्गुणैरिद्विगुणान्भुंजानो वर्तत इत्यन्वयः लब्धं वाचि शानचाशुभमेव भुंक्ते कदापि नाशुभमिति ध्वनयति नाशुभसंहरिः पिबेदिति स्मृतेः । एकस्मिन्नेव भोगायतने स्थितयोरनयोरेकस्य हरेर्गुणैकभोक्तृत्वे कोहेतुरित्यत्राह प्रभुरिति समर्थो धिपतौ प्रभुरिति वचनात् सामर्थ्यमाधिपत्यं च निमित्तमित्यर्थः स्वतंत्रास्वतंत्रयोः प्रमितभेदानं गीकारे बाधकमाह मन्यमान इति इदमित्यव्ययम् । आत्मा वा इदमिति श्रुतेः सर्वाधिकत्वेन वर्तमानं तं परमात्मानं इदं सृष्टंदेहयोगेनोत्पन्नं इदं जीवाख्यं वस्तिवति मन्यमानो जीव इह संसारे सज्जते मृतः परन्ततमसि सज्जत इत्यन्वयः ५ एतदेव विवृणोति कर्माणीति सनिमित्तानि पूर्वकर्मप्रयत्नसंस्काराख्य बीजसहितानि कर्मभिर्व्यापारैः कर्माद्विगुणैर्वा कुर्वन् सुखेतरं दुःखं प्रतिभ्रमतीत्यन्वयः ।

शरीरदोषहानेनगुणभोक्तारमीश्वरं शरीरस्थतयाजीवमन्यमानःपतत्यधः तत्सृष्टाहिसदाजीवादेहादेर्जनिमच्चतः नित्यानन्दैकदेहोसौविष्णुस्तत्रैकतानयोरित्यनेनप्रमितोधर्मः ६ जीवपर्या
रभेददर्शिनःपुंसःकदानुत्तमःप्रवेशइत्यतःप्रलयपर्यंतमेवदेहयोगवियोगलक्षणौजन्ममृत्युततःपरंतमःप्रवेशइत्याशयेनाह इत्यमिति कर्मगतीःकर्मनिर्मेतयोनिलक्षणफलानि बहून्यभद्राणिपा
पान्यावहत्यात्मन्यायत्तइतिबह्वभद्रावहः । आभूतसंप्रवात्जगत्प्रलयपर्यंतसर्गप्रलयौजन्ममरणे योगिवत्स्वच्छंदतयास्यात्तामित्यतउक्तंअवशइति । आभूतसंप्रवाज्जन्मजीवेशैतंविजानतः । ततः
पतत्यधोयस्मादुत्थानंनैवतुक्चिदितिवचनात् । अवशःपश्चादंधेतमसिपततीत्यर्थः ७ एवमीश्वरमायानियतादव्यक्तात्सृष्टिसमासतोभिधायप्रलयंतंक्षिप्याह धातूपपुवइति । धातूनांपृथिव्यादि
पंचभूतानांउपपुवेप्रलयेद्रव्यगुणात्मकंपंचभूतशब्दादिगुणमयंव्यक्तंब्रह्मांडंअनादिनिधनःकालोविष्णुःअव्यक्तायमूलप्रकृतयेविकर्षतेप्रकृत्यवशेषंकर्तुमिच्छतीत्यर्थः । कालाख्यःकलनाद्विष्णुर्व्यक्तमव्य
क्तगंनयन्नितिवचनात् विष्णुरेवकालशब्देनोक्तः विकर्षतीत्यनेनकालशब्दोपिनिरुक्तः ८ संक्षिप्योक्तंप्रलयमादितोवाक्ते शतवर्षमिति । तत्कालेनतेनप्रलयकालेनउपचितःसंवर्धितः उष्णोगुणोयस्य
सतथासचासावर्कश्चसत्कालोपचितोऽगार्कः ९ १० विराट्ब्रह्मांडम् ११

१ शरीरे दोषहानेनेत्युक्त्या गुणैर्गुणान्समुज्जाने इत्यत्र गुणपदमेव व्यावर्तकमित्युक्तं भवति । शरीरस्थतयेत्यादिना मन्यमान इदं सुष्ठु मात्मानमिह मन्यते इति विवृतम् । तत्सुष्टु हि सदा जीवा इत्यादिना जीवे शरीरभेदस्य वाचित्वमुपपादितं वेदितव्यम् । दी० । २ जीवस्येशत्वं विज्ञानतः ।

सलिलेविल्लीनेब्रह्मांडमुत्सृज्यवैराजोब्रह्मांडांतर्वर्तीपुरुषोब्रह्माअव्यक्तपरमात्मानंविशते अव्यक्तशब्दार्थस्पष्टीकुर्वन्तंविशिनाष्टि सूक्ष्ममिति यद्वा निरिंधनोनलः सूक्ष्मव्याप्तमग्निमिवेति १२ संक्षेपविस्तराभ्यामुक्तयंतिमनीषिणः बहुवारस्मृतेस्तस्यफलबाहुल्यकारणादितिवाक्यार्थसफलं कुर्वन्तुकार्यप्रपंचयति वारिणेति तेनज्योतिषाहतरसंपीतरसंतमसातमोगुणानुस्यूतेनवायुनाअवकाशेन आकाशेन १३ १४ कालात्मनासंहारमूर्तिनाहरिणाहृतशब्दाख्यगुणंआत्मनिपरमात्मानि । पुनरपि विस्तारयति इंद्रियाणीति । अत्रेदंतात्पर्यंनभस्तामसाहंकारमाविशति । तैजसानांद्रियाणि मनोबुद्धिश्चैकारिकैः इंद्रियाभिमानिभिर्देवैः सहवैकारिकंतैजसात्मकंअहंकारंप्रविशति । एवंत्रिविधोहमहंकारःस्वगुणैःस्वकार्यैःसहात्मनिमहत्तत्त्वेलीयते । तन्महत्तत्त्वमात्मनिव्याप्तेपरमात्मनिप्रविष्टं भवति । वैराजःपुरुषःपृथिव्यादीनिस्वकृतकार्याणिव्युत्क्रमेणस्वस्वकारणेषुस्वादिषुविलाप्यस्वयंचतत्कारणगतत्वेनतत्तत्कार्यप्रवर्तकः तत्तत्कारणगतरूपेणैकीभूयमूलरूपीसत्ताकाशवदतिसूक्ष्ममव्यक्तंप्रविशतीति १५ १६ उपसंहरति एवेति । भगवतःएषामायाप्रकृष्टेच्छातस्याधीनाप्रकृतिश्चास्माभिर्वर्णिता निमित्तोपादानत्वविवक्षयेतिशेषः कीदृशीत्रिवर्गात्रियाणांगुणानांवर्णोवरणंययाहरेर्म

ततोविराजमुत्सृज्यवैराजःपुरुषोऽनृप ॥ अव्यक्तंविशतेसूक्ष्मंनिरिंधनइवानलः १२ वारिणाहृतगंधाभूःसलिलत्वायकल्पते ॥ सलिलंतद्धतरसंज्योतिश्चायोपकल्पते १३ हृतरूपंतुतमसावायोज्योतिःप्रलीयते ॥ हृतस्पर्शोवकाशेनवायुर्नभसिलीयते १४ कालात्मनाहृतगुणंनभआत्मनिलीयते ॥ इंद्रियाणिमनोबुद्धिःसहवैकारिकैर्नृप १५ प्रविशंतित्वहंकारंस्वगुणैरहमात्मानि १६ एषामायाभगवतःसर्गस्थित्यंतकारिणी ॥ त्रिवर्णावर्णिताऽस्माभिःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ यथैतामैश्वरीमायांदुस्तरामकृतात्मभिः ॥ तरंत्यंजःस्थूलाधियोमहर्षइदमुच्यताम् १८ प्रमुदुवाच ॥ कर्मण्यारभमाणानांदुःखहत्यैसुखायच ॥ पश्येत्पाकविपर्यासंमिथुनीचारिणानृणाम् १९ नित्यार्तिदेनवित्तेनदुर्लभेनात्ममृत्युना ॥ गृहापत्याप्तपशुभिःकाप्रीतिःसाधितैश्चलैः २० एवंलोकंपरंविद्यान्नश्वरंकर्मनिर्मितम् ॥ अतुल्यातिशयध्वंसाद्यथामंडलवर्तिनाम् २१ तस्माद्गुहंप्रपद्येतजिज्ञासुःश्रेयउत्तमम् ॥ शाब्देपरेचनिष्णातंब्रह्मण्युपशमाश्रयम् २२

त्यासृष्ट्यादौसातथासत्त्वादित्रिगुणानांवर्णोलेपः स्वरूपत्वेनसंबंधोप्रस्थाःसातथाप्रकृतिः तदुक्तं त्रिवर्णावरणादुक्तात्रिगुणानांहरेर्मतिःगुणात्मकत्वात्प्रकृतिस्त्रिवर्णेतिप्रकीर्त्यते तत्रतुप्रकृतिस्तायतिारका तुहरेर्मतिः उभयंविष्णुमायोक्तज्ञातव्यमुभयंतथेतिबहूनांप्रस्तुतत्वादेष्टेत्यत्रकिंपरामृश्यतइतिसंदेहपरिहारःकथमितिचेन्न बहूनांसहानिर्देशएकयाभिधयैवतु तथैवाभिधयातेषांपरामृश्यैकमुच्यते इतितदुपपत्तेः १७ श्रुतमायाविभवोराजामायाशब्दवाच्यबंधकशक्तिजयोपायंपृच्छति यथेति ईश्वरस्येयमैश्वरीतांमायांबंधकशक्तिमंजस्तरसातरंत्येनजीवंनसंसारयामीत्यनुग्रहोन्मुखिकारयंतिअन्यस्यनितरांलंघनमेवकुर्वतीत्यर्थः १८ मायासंतरणेच्छोःप्रथमसाधनंविरक्तिरितिज्ञापयन्प्रबुद्धःप्रश्नंपरिहर्तुमुपक्रमते कर्माणीति पाकविपर्यासोनामकर्मफलवैपरीत्यदुःखानिवृत्तिसुखानवाप्तिचमिथुनीचारिणांस्त्रीपुंसाम् १९ वित्तादिसमृद्ध्यासुखोन्नतिःस्यादित्यत्राह नित्येति २० अनित्यफलत्वात्स्वर्गादयोहेयाइत्याह एवमिति अतुल्यातिशयैर्देवैर्ध्वंसादधःपातनान्मंडलवर्तिनामुद्धरंगेवर्तमानानांयथाप्रध्वंसः २१ इहामुत्रविरक्तेनपुरुषेणैकार्यमब्राह्म तस्मादिति २२

१. बहूनामनेकेषांपदार्थानां एकयाऽभिधया एकेनशब्देन सहयुगपद्विदेशेपि तथैवाभिधया तेषामनेकेषां मध्ये एकं परामृश्य उच्यत इतियोज्यम् ॥

गुरुकुलेकिमनुष्ठेयमत्राह तत्रेति । गुरुश्चात्माचदैक्यस्यसतथा आत्माविष्णुः मिथुनीचारिणामित्यनेनामिथुनानामेव श्रेयोमोक्षोनामिथुनानामित्याक्षेपः । देवाः सजायामुच्यन्तेमानुषाउभयात्मकाः । विजयाएवयोगेशास्तेषांयायैवयोग्यता । तथातयैवमुच्यन्तेनाम्यथातु कथंचनेतिवचनेनपरिहृतइति हरिगुरुप्रसादसाधनमाह अमाययेति २३ भागवतान्धर्मानाह सर्वतइति शिष्येदित्यनुवर्तते साधवएकविधाउसबहुविधाः एषुसंगःकर्तव्यःइतिविधीयतइतिअस्यानेकविधाइत्युत्तरं तर्हिकतिविधाइत्यस्यत्रिविधाइति तत्रापिविशेषोबहुलःसर्षप्रंथांतरेविस्तृतः । संतस्तुत्रिविधाःप्रोक्ताउत्तमामध्यमाधमाः । उत्तमादेवतास्तत्रऋष्याचामध्यमामताः । अधमामानुषोत्कृष्टास्तेचापित्रिविधामताः । तत्राधमेषुषेपांतुसंगोविघ्नायवैभवेत् । तेषामुत्तमसंगःस्यतेषांसंगंपरित्यजेत् । आदौतुतेषामपिचसंगउत्तमसंगतेः । साधनत्वान्नतुत्याज्योयदित्यकुंनशक्यते । तदातेपितथानेयायथाविघ्नो नवैभवेत् । तदुच्चसंगतेःकापितदादोषोनजायते । प्रयोजनायतेषांतुसंगःसर्वात्मनेष्यते । सर्वथाचैवदेवेषुसंगोमुनिगणेषुच । भाव्योहितंविनानैवपुरुषार्थःकचिद्भवेत् । विशेषतःस्वोत्तमेषुविनासंगंनमुच्यते । स्वनीचेषुतुदेवेषुविनासंगंनपूर्यते । तस्मात्सत्सूचमेष्वेषुसंगःकार्योविशेषतः । अनाद्यनंतकालेषुनचहाप्यः कथंचन । सतांतदुत्तमेशेकिमुविष्णौपरात्परइति । किंच ज्ञानोत्पत्तावंतरंगंसत्सैवैवयामंतरेणविवक्षितार्थज्ञानासिद्धिरस्यात् अतोदुर्वलेनापिसाकार्या तदुक्तं बहूपेक्षोहिजिज्ञासुरतोदेहादिवृत्तये । किंचित्सत्त्वपिसंगीस्यादशक्येसातिवर्तते । कृतकृत्यस्यजेतसंगंसदागुरुसुरादिषु । संगीस्यान्नहितसंगंविनातुसुखभागभवेत् । तस्मादनाद्यनंतैवभक्तिर्गुरुसुरादिषु । अन्यत्रकृत्यावेक्षास्यादितिसंगवि

तत्रभागवतान्धर्मानिशिक्षेद्दुर्वात्मदैवतः ॥ अमाययानुवृत्त्याचतुष्येदात्मात्मदोहरिः २३ सर्वतोमनसोसंगमादौसंगंचसाधुषु ॥ दयांमैत्रीप्रश्रयंचभूतेष्वद्वायथोचितम् २४ शौचंतपस्तितिक्षांचमौनंस्वाध्यायमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसांचसमत्वंब्रह्मसंज्ञयोः २५ सर्वत्रात्मेश्वरान्वीक्षांकैवल्यमनिकेतनम् ॥ विविक्तचीरवसनंसंतोषंयेनकेनचित् २६ श्रद्धांभागवतेशास्त्रेऽनिंदामन्यत्रचापिहि ॥ मनोवाक्कायदंडंचसत्यंशमदमावापि २७ श्रवणंकीर्तनंध्यानंहरेरद्भुतकर्मणः ॥ जन्मकर्मगुणानांचतदर्थेखिलचेष्टितम् २८ इष्टंदत्तंपोजसंपूर्तयच्चात्मनःप्रियम् ॥ दारान्सुतान्गृहान्प्राणान्परस्मैसन्निवेदयेत् २९

निर्णयइति २४ २५ सर्वत्रदेशकालादिच्चात्मनःस्वामिनईश्वरस्यान्वीक्षांमाहात्म्यानुकूलनिरीक्षणंकैवल्यमेकांतिस्वंप्रकृतिप्राकृतादिमिश्राहित्यंच चीरवसनंवल्कलं संतोषमलंबुद्धिम् २६ भागवतशास्त्रेवेदादितंत्रे तदुक्तं । श्रद्धाभागवतंतंत्रेवेदेभारतपंचमे । विष्णोरव्यवधानेनवक्तृत्वात्सर्वथाभवेदिति । अन्यत्रकलाविद्यासुज्योतिःशोखषुअनिंदानिंदाराहित्यंतीनामितिशेषः । तदुक्तं कलाविद्यास्वनिंदाव्यवधानेनकेशवे । प्रवेशाद्यतिभिःकार्यान्नन्यथानिरयंत्रजेत्इत्यादिना । श्रद्धातीतिश्रद्धासर्वसाधारणचेतनधर्मोगुणःश्रद्धास्तिक्यबुद्धिःसाद्विविधाअत्रोक्तमस्तीत्येकाममात्रप्रयोजनमस्तीत्यन्या तत्रप्रथमायतेरेपिकलासुकार्यानाद्वितीयाप्रयोजनाभावात् उभयंचपंचरात्रादिभगवच्छास्त्रेषुकार्यं तद्विरोधिषुशास्त्रेषुसर्वैरविशेषेणसदानिंदाकार्या तदभावेतमएवपरायणंअतःसुराएवतार्क्ष्यं दनंकुर्वति सदाविज्ञाततात्पर्यार्थत्वात् तदुक्तं श्रद्धात्वास्तिक्यबुद्धिःस्यादिसादिप्रतिपाद्यंनचापरमित्यंतेन किंच भवच्छास्त्रविरोधिशास्त्राभ्यासेनअंधंतमोपिश्रूयते अंधंतमःप्रविशतीतिश्रुतो नकेवलंयतेःकलाभ्यःप्रयोजनाभावःकिंचाल्पज्ञस्यगृहिणोपीतीममर्थहिशब्देनध्वनयति गृहिणोप्यल्पबोधस्येतिवाक्यात् २७ हरेर्जन्मादीनांश्रवणंतदर्थेश्रवणार्थेअखिलचेष्टितंअखिलव्यापारःतदर्थेभक्तिजननार्थेहरेरखिलर्चोष्ठितमितिवा २८ यदात्मनःप्रियंयदेहादिकंचतत्सर्वपरस्मैपरमात्मनेनिवेदयेत् २९

कृष्णात्मैवनाथोपेष्टातितया मानुषेषुचापिसौहृदंशिक्षेतकिमुदेवादिषुउभयत्रभगवतिभागवतेषुचमहत्सुब्रह्मादिदेवेषुचपारिचर्या नचैतावतापूर्यते साधुषुनृषुस्वोत्तमोष्वित्यर्थः ३० भगवद्यशोऽदृश्य परस्पराणुकथनंरतिःसुखंतदाधिक्यंतुष्टिरन्यत्रनिवृत्तिश्च ३१ रत्यादीनांपरिपाकमाह स्मरंतइति । उत्पुलकामुद्रतपुलकाम् ३२ भागक्तानांप्रवृत्तिप्रकारमाह कचिदिति । परंभगवतंमनसाशरणमेत्यानिर्वृताः ३३ उपसंहरतिइतीति तदुत्थयाभागवतधर्माभ्यासोद्रेकोत्थया ३४ ब्रह्मवित्तमाःहियस्मात्तस्माद्युयं ब्रह्मणोनिष्ठांब्रह्मादिजीवराशेरुत्कर्षवक्तुमर्हथ निष्ठोत्कर्षेव्यवस्थापांनाशेत्ये व्रतयाञ्जयोरितिआदवः ३५ तदुत्कर्षोपिजन्मादिकारणत्वेनस्वप्राद्यवस्थाप्रवर्त्तकत्वेनतदनभिभूतशक्तित्वेनमनआर्दोद्विषाभिमानिदेवाज्ञात्वेन हिजननादिरहितत्वेनज्ञातुंशक्यतइत्याशयेनप्रश्नं परिहरति स्थितीत्यादिना । योस्यजगतःस्थित्यादिहेतुःस्वस्यहेतुरन्योनास्तीत्यहेतुःस्वप्रादिषुसन्निर्दोषत्वेनस्थितः । यश्चबहिःप्रलयेमुक्तौचवर्त्तमानः येनदेहेन्द्रियादीनिचरंतिवर्त्तते हृदयं मनः संजीविताभियदधीनानि हेमरेद्रतत्तत्त्वंपरं सर्वस्मादुत्कृष्टंअवैहीत्यन्वयः ३६ इतोपिहरिःसर्वोत्कृष्टः यतोस्यप्रसादंविनारुद्रादिदेवैर्नज्ञेयइत्याह नैनमिति विशातिरत्रज्ञानार्थः मनआदिशब्दे मतदभिमानीलक्ष्यते अचेतनत्वेनज्ञानक्रियासंभवात् तथाचायमर्थः मनोरुद्रादिःएनंनाराणंनविशतिनजानाति वागुतसरस्वत्यादिकमपिनविशतीत्यनुवर्त्तते चक्षुःसूर्यः आत्माब्रह्मावायुश्चान्येप्राणाद्यभिमानिनश्चनजानंतीत्यर्थः अपिशब्दात्तत्प्रसादेनैकदेशंजानंतीतिपूज्यं तत्रोदाहरणमाह यथेति यथास्वाःअर्चिषः प्रधानाग्नेःपुत्राःअनलंप्रधानाग्निंतदनुग्रहमंतरेणनविशंति ननुनित्यावि योमित्वेनअनंतवेदाद्यात्मत्वाच्चश्रीज्ञातुमर्हतीतितत्राह शब्दइति निर्दोषःशब्दआगमइतिनिर्दोषशब्दराश्यभिमानिनोलक्ष्मीः बोधकादन्यत् अबोधकंपरमेश्वरादितरल्लौकिकानंदज्ञानादिकं

एवंकृष्णात्मनाथेषुमनुष्येषुचसौहृदम् ॥ परिचर्याचोभयत्रमहत्सुनृषुसाधुषु ३० परस्पराणुकथनंपावनंभगवद्यशः ॥ मिथोरतिर्मिथस्तुष्टिर्निवृत्तिर्मिथआत्मनः ३१ स्मरंतःस्मारयंतश्चमिथोषौघहरंहरिम् ॥ भक्ताःसंजातयाभक्त्याविभक्त्युत्पुलकांतनुम् ३२ कचिद्रुदंत्यच्युतचितयाकचिद्वसंतिनंदंतिवदंत्यलौकिकाः ॥ नृत्यंतिगायंत्यनुशीलयंत्यजंभवंतितूष्णींपरमेत्यनिर्वृताः ३३ इतिभागवतानुधर्मान्शिक्षन्भक्त्यातदुत्थया ॥ नारायणपरोमायामंजस्तरतिदुस्तराम् ३४ राजोवाच ॥ नारायणाभिधानस्यब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ निष्ठामर्हथनोवक्तुंयूयंहिब्रह्मवित्तमाः ३५ पिप्पलायनउवाच ॥ स्थित्युद्रवप्रलयहेतुरहेतुरस्ययःस्वप्नजागरसुषुप्तिषुसन्बहिश्च ॥ देहेन्द्रियासुहृदयानिचरंतियेनसंजीवितानितदवैहिपरंनरेन्द्र ३६ नैनंमनोविशतिवागुतचक्षुरात्माप्राणैन्द्रियाणिचयथानलमर्चिषःस्वाः ॥ शब्दोप्यबोधकनिषेधतयात्ममूलमर्थोक्तमाहयदृतेनानिषेध्यसिद्धिः ३७

यत्तस्यनिषेधतयाआनंदोहरेर्नदृशानंदोज्ञानरूपःनेहशज्ञानरूपइत्यादिनिषेधरूपेणआत्ममूलस्वकारणं अर्थोक्तमर्थतःपरिशेषतःसिद्धत्वेनोक्तमाहअर्थशब्देनात्रपरिशेषप्रमाणमुच्यते नलक्षणावृत्तिः कथमत्राह यदतइति यत्सर्वविलक्षणानंदादिकंविनानिषेध्यस्यैतन्नभवतीतिनिषेधवचनार्थस्यलौकिकानंदादेःसिद्धिर्नस्यात् प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धत्वात्सास्तिअतःपरिशेषप्रमाणसिद्ध्याप्रमितमेवेत्यर्थः प्रतीतिार्थपरित्यज्याप्रतीतिार्थकल्पनायांकिंप्रमाणमितीयंशंका । ब्रह्माद्यायंनजानंतेकरणाद्यभिमानिनः । जानंत्यनुग्रहाच्चास्यप्रधानाग्निमथार्चिषः । आग्निपुत्रानमस्तस्यैवमाह श्रीश्रुतत्फुटं । वेदरूपापरं देवंवैलक्षण्यात्समस्तशः । आनंदोनेहशानंदइत्युक्तेलोकतःपरम् । प्रतिभातिनचाभातिपथावदर्शनंविनेत्यनेनपरिहर्तव्योति एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिच ३७

१ मनआदीनांजडत्वेनभगवति प्रवेशाभाव उच्यते नच प्रवेशाभावोक्तेः प्रयोजनमस्ति ततोविशतिरत्र ज्ञानार्थः । तेन नविशति न जानातीत्युच्यते नचैतद्युक्तम् मनआदीनांजडत्वेनात्रज्ञातृत्वप्रसक्तेरेवामावात् । अतस्तन्निषेधोनुपपन्न इत्याशंक्यतात्पर्यमनुसृत्याह । मनोरुद्रादेरित्यादि । २ इन्द्रियाद्यभिमानिनः

मुमुक्षुणाविद्याविज्ञातव्ये विद्याचाविद्याचयस्वद्वेदोभयंसहअविद्यामृत्युंतीर्त्वाविद्यामृतमश्रुतेइतिश्रुतेस्तत्रविद्यांनिरूप्यअविद्यांनिरूपयति सत्वमिति जीवंहरेरूपमितिप्रवदंत्यज्ञातिशेषः के
चिदादौस्मिन्नमेकंत्रिवृत्तिगुणात्मकंप्रधानमितिस्मिरंति प्रधानादिदमुत्पन्नमितिश्रुतिः सत्त्वरजस्तमइतिकेचित् सूत्रंवायुर्महान्ब्रह्माअहंरुद्रइत्येकेहरेरूपमितिप्रवदंति किंबहुनाउरुशक्तिब्रह्मैवज्ञान
क्रियार्थफलरूपतयाज्ञानक्रियाशब्देनज्ञानकर्मेन्द्रियाण्यर्थशब्देनशब्दादिविषयाःफलशब्देनसुखदुःखेचोच्येते एषारूपत्वेनभातीत्यपरे सदसत्कार्यकारणरूपत्वेनावभातीति ननुसच्चयचाभवादितिश्रुतेः
कार्यकारणादिरूपदर्शनस्याविद्यात्वंकथमत्राह तयोरिति तयोःकार्यकारणयोःपरंवलक्षणंभिन्नंब्रह्मेतिपद्यस्मात्तस्मात्तदात्मनादर्शनमविद्येत्यर्थः । त्रिगुणात्मकंप्रधानंचरजःसत्त्वंतमस्तथा । प्राणो
महानहंकास्त्रेजीवास्तदभिमानिनः । ज्ञानात्मकानांद्रियाणितथाकर्मात्मकानिच । शब्दाद्यर्थाःसुखंदुःखमितिप्रोक्तंद्विधाफलं एतत्सर्वहरेरूपमित्याहुर्ज्ञानदुर्बलाः । सएवबहुशक्तित्वाद्भातिचैषांतथातथा । ए
वंकारणकार्यारूपंसमस्तंहरिमेवतु । केचित्पश्यंतितिचक्षुक्तंकेचिदाहुरपांडिताः । एवंकारणकार्येभ्यःपरमानंदरूपिणं । अज्ञानाद्बहुधाप्राहुरेकंसंतंमुदुर्जनाः । रूप्यत्वात्तद्ब्रह्मत्वाच्चतद्रूपंचेतदीर्यते । ननुतस्यस्व
रूपस्कात्रिदोषानंदरूपिणः । तथाजडाजडैक्यस्यात्कुतःपूर्णाल्पमोदयोः । पूर्णाल्पज्ञानयोश्चैवपूर्णशक्त्यल्पशक्तयोः । निर्दुःखदुःखान्वितयोःस्वतंत्रपरतंत्रयोः । अतःसर्वगुणैर्युक्तंसर्वदोषविवर्जितं । अन्याभे
देनविज्ञायतमएवप्रपद्यते । निष्कृष्टंसर्वतोविष्णुंसर्वतश्चवलक्षणं । ज्ञात्वापूर्णगुणंयांतिमुक्तिनास्त्यत्रसंशयइति प्रमाणसिद्धत्वाद्भुक्तएवार्थोननुसदनुविद्धत्वात्सर्वस्यतद्रूपत्वमिति ३८ किंच कार्याद्यभिन्नत्वेत

सत्त्वरजस्तमइतित्रिवृदेकमादौसूत्रंमहानहमितिप्रवदंतिजिवम् ॥ ज्ञानक्रियार्थफलरूपतयोरुशक्तिब्रह्मैवभातिसदसच्चतयोःपरंयत् ३८ नासौजज्ञाननम
रिष्यतिनैधतेसौनक्षीयतेसचनविध्यतिचारिणाहि ॥ सर्वत्रशब्दद्वयपाद्युपलब्धिमात्रंप्राणोयथेन्द्रियबलेनविकल्पितंसत् ३९ अंडेषुपेशिषुतत्पुत्रवानि
स्थितेषुप्राणेनजीवउपधावतितत्रतत्र ॥ छन्नेमर्तीन्द्रियगुणेहमिवप्रसुप्तेकूटस्थआसयमृतेतदनुस्मृतिर्न ४०

द्वज्जन्मादिमत्त्वंप्रसज्यतेनचतत्तथातस्माद्विन्नमेवेतिमुक्तिमाह नासाविति कालत्रयसंबंधित्वात्नौपचारिकोपांनिषेधः तथाजन्मादिमत्पदार्थस्थत्वेनतद्वर्तमानोपचारिकब्रह्मणइत्यत्राह सर्वत्रेति सर्वेषु
जन्मादिमत्पदार्थेषुशब्देकविधनविकारिअतएवानपायिविनाशरहितंतत्रहेतुगर्भविशेषणमुपलब्धिमात्रमिति प्रकृत्यादिमश्रुतज्ञानात्मकत्वादित्यर्थः अहंत्वादसत्कल्पमिदमत्राह इन्द्रियोति स
हसइन्द्रियेषुहृदश्चमानंदर्शनादिवलेनविकल्पितंविधिंकल्पितंदर्शनशक्तिदंश्रवणशक्तिदंज्ञानशक्तिदमितिकथमिदमर्थेन्द्रियगतःप्राणइन्द्रियशक्त्यादर्शनादिशक्तिप्रदत्वेनाविकल्पितइति तदुक्तं यथेन्द्रियगतः
प्राणस्तेषांशक्त्याविकल्प्यते हृदिदःश्रुतिदश्चेतिमतिदोज्ञानदस्तथा । इत्यादिभेदतोवाच्यएकएवमहाबलः हृद्यादिशक्तिस्तस्यैवयतोनान्यस्यकस्याचित् एवंसद्रूपकंब्रह्मतत्तच्छक्त्याविकल्प्यते
एकमेवमहाशक्तिप्राणस्यापिबलप्रदमिति । जीवप्राणधारणइतिधातोःहरेःजीवशब्दाच्चयत्वंप्राणस्यापिशक्तिप्रदत्वंचयुज्यते । अहंइहजीवसंज्ञोवैमयिजीवःसनातनः । मैवंत्वयानुमंतव्यंहृदोजीवोमयेतिह ।
अहंश्रेयोविधास्यामियथाधिकारमीश्वरइतिप्रमाणादहमानुगृह्यतयोनित्त्वब्रह्मणोपितत्तत्पदार्थस्थत्वेपितत्तदोषलेपसंबंधोनास्तीत्युक्तम् ३९ नानापोनिषुवर्तमानस्यजीवस्यदेहादेहांतरप्राप्तौ
सुप्तौवास्वातंत्र्यप्रतीतेरस्यैकयानुपपत्त्याप्राणस्यक्षीरनीरवत्सहावस्थानेपिपरमात्माधीनत्वाच्चहरेःसर्वोत्कृष्टत्वमप्रतिहतमितिभावेनाह अंडेष्विति जीवस्तत्रतत्रतेषुतेषुअंडेषुपक्ष्यादिकोशेषुतेषुतज्जन्येषुइ
त्युपलक्ष्यते पेशोन्नरायुस्त्वत्पुपेशिषुजरायुजंष्वित्यर्थः । पेशोन्नरायुरुहृष्टःसुशर्णपेशउच्यतेमृदुपिंडश्चपेशस्यात्काचिद्भ्रमपीप्यते इत्यभिधानं । तरुषुउद्भिजेषुअवनिस्थितेषुस्वेदजेषुभूस्वेदेनजातमत्कुणा

दिशरीरेषु प्रवेक्ष्यन् पूर्वदेहं हित्वा प्राणं प्रविश्य परमात्मानं प्रविष्ट्वा प्राणेन परमात्मना सहोपधावति गच्छति प्रविशति । देहादेहांतरगतौ प्रविशेत् प्राणमेव तु । जीवः प्राणः परात्मानमेवं सुप्तावपि स्फुटम् । तद-
न्यादेवताः सर्वाः प्राणस्यैव वशो स्थिताः । ईषच्च सुप्तवर्णातिनैव मानुषजीववत् । स्वर्गस्थानां न तु स्वापः प्रायो देहेऽपि नास्ति । मृत्तिसुप्तिप्रबोधोर्निर्गन्ता हरिरेकराट् । तमृतेनैव चावस्थानावस्थावाच्यस्मृ-
तिः । ततस्तु देवदेवेशः प्राणः प्राणेश्वरो हरिः । न हरेरीशितात्वन्यः सहस्रवांधिको मत इति उक्तार्थे मानम् । मर्तोर्द्रियगुणेषु बुद्धीर्द्रियाणां गुणेशब्दादिविषयवृत्तिलक्षणव्यापारो रेष्वेवं वृत्तेष्वहमिवाहंकार-
चप्रसुप्ते सर्वेन्द्रियप्रवृत्त्युपरमेण देहाभिमानाभावलक्षणायां सुप्तौ प्राणं प्रविश्य छन्नः । प्राणेन कूटस्थे निर्विकारहृदयस्थे परमात्मन्यास परमात्मानं विशिनष्टि यमृत इति यं परमात्मानं क्रतेतदनुस्मृतिः
तस्यानुस्मृतिरेव न स्यात् । एतावन्तं कालं सुखमस्वाप्सामिति सुखपरामर्शो न स्यादित्यर्थः । तदा परमात्मा कृष्टशक्तित्वेनाभिमानि देवानां ज्ञानजनकशक्त्यभावो न दोषाय । तदन्यादेवताः सर्वा इत्युक्तत्वात्
४० इदानीं सर्वोत्कृष्टत्वेन सर्वस्माद्विन्नस्य सर्वोपकारकत्वेन प्रेष्ठस्य परमात्मतत्त्वस्यापरोक्ष्यंकदानुस्यादिति सोदाहरणं तत्साधनमाह यहीति यार्हयदाप्रयनाभचरणेषणया अनुदिनं प्रवृद्धयोर्व्याभक्त्या चेत-
सः सत्त्वादिगुणकर्मजातानि मलानि विधमेत्परिहरेत्तदा तस्मिन् चेतसि शुद्धे आत्मतत्त्वं परमात्मस्वरूपं साक्षादुपलक्ष्यते अपरोक्षीक्रियते कथमिव यथासवितृप्रकाशो मलदृशौ निर्मले च धुषिद इत्यत इति ४१

यद्येव जनाभचरणेषणयो रुभक्त्या चेतोमलानि विधमेदु गकर्मजानि ॥ तस्मिन् विदुः उपलभ्यत आत्मतत्त्वं साक्षाद्यथा मलदृशौ सवितृप्रकाशः ४१ रा-
जोवाच ॥ कर्मयोगं वदत नः पुरुषो येन संस्कृतः ॥ विधूयेहाशु कर्माणि नैष्कर्म्यं विंदते परम् ४२ एवं प्रश्नमृषीन् पूर्वमपृच्छं पितुरन्तिके ॥ नाब्रुवन् ब्रह्मणः
पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम् ४३ आविर्होत्र उवाच ॥ कर्म कर्मविकर्मेति वेदवादो न लौकिकः ॥ वेदस्य चेश्वरात्मत्वात् तत्र मुह्यंति सूरयः ४४ परोक्षवादो
वेदोऽयं बालानामनुशासनम् ॥ कर्ममोक्षाय कर्माणि विधत्ते ह्यगदं यथा ४५

निमित्तान् योगं श्रुत्वा कर्मयोगं पृच्छति कर्मयोगमिति येन केन प्रकारेण संस्कृतः शुद्धः ४२ ब्रह्मणः पुत्राः सनकादयः कारणं परिहारवचने निमित्तम् ४३ आविर्होत्रः जानन्तोऽपि हि दुर्ज्ञेयः प्रश्नोऽयं ज्ञा-
निनामपि । इति वेदयितुं ब्रह्मपुत्रानोचुर्निमेषः पुर इति वाक्यात् ज्ञानिनामपि दुर्ज्ञेयत्वं निमित्तमित्यभिप्रेत्य तैः प्रश्नपरिहारः आदौ न कृत इति सूचयन् प्रश्नपरिहारं कर्मेति इदं कर्मप्रशस्तं इदं कर्मकर्तुं मयो-
ग्यं इदं विकर्मविरुद्धं कर्मेति वेदगतो वादो विचारो न लौकिकः लोकविषयो वेदबहिर्मुखजनगोचरो न भवति किंतु वेदविचारकुशलपुरुषविषय एवेत्यर्थः कुतस्तत्राह वेदस्येति च शब्द एवार्थः ईश्वरात्मत्वाच्चे-
श्वरविषयत्वादेव वैदिकानामपि तत्प्रसादं विना सुज्ञेयोनेति भावेनाह तत्रेति तत्र वेदार्थविचारे ४४ ननु वेदस्येश्वरविषयत्वं कथं युज्यते स्वर्गकामो यजेतेत्यादिकर्मविषयत्वप्रतीतेरत आह परोक्षेति प-
रोक्षतो वादो वचनं यस्य स तथा अयं वेदो मुख्ययावृत्त्या साक्षाद्ब्रह्मवत्पुण्यमुख्यया कर्मच किमर्थमेवं कल्प्यते इत्यत्राह बालानामिति अल्पज्ञानिनामनुशासनं कुर्वन् वेदोतः करणशुद्धयेदुष्कर्ममोक्षाय
ब्रह्मार्पणबुद्ध्या तदुद्दिश्य कर्माणि विधत्ते । कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समा इत्यादिलक्षणो हि यस्मात्तस्मादुभयथापि ब्रह्मविषयत्वमविहतं वेदस्य एकस्योभयविषयत्वं कुत्र हृष्टं तत्राह अगदं यथेति यथा
च दैकमेव द्रव्यमप्ययं जनकं तदेवौषधीकृतमप्ययं परिहर्तुं भवति तथेत्यर्थः यद्वैकं पण्डितं चिकित्साभेदाज्ज्वरवातयोः परिहाराय प्रभवति प्रकृतेऽपि तथेति ४५

१ जीवस्यापि प्रकृतत्वेऽपि कूटस्थपदोक्तपरमात्मैवावयवयोग्यतया परामृश्यत इति भावः दी० । ईश्वरमतिप्रामोतोति ईश्वरात्मा तस्य भावस्तत्त्वम् । यात्राभिप्रेतत्वादिति हृदयम् ।

वेदस्यापौरुषेयत्वेन विप्रलम्भादिदोषाभावादज्ञेनापि वेदोक्तं कृतं सुकर्मैत्याशंक्य भगवदज्ञकृतं विकर्म तत्तज्ज्ञानकृतमेव सुकर्म इति विविनक्ति नाचरेदिति स्वयं सर्वपूजितमिदमिष्टमदं देवं न जानातीत्यज्ञः अतएवा
जितेन्द्रियः विषयलपटः यो नापुरुषो वेदोक्तं कर्माचरेत्करोति समृत्योर्मृत्युमतीव दुःखमुपैति केन कारेणेनेत्यत उक्तम् विकर्मणेति वेदोक्तकर्मणो विकर्मत्वं कुत इत्यत उक्तम् अधर्मेणेति एष मे सर्वधर्माणामध
र्मोधिकतमो मतः । यद्गत्तया पुंडरीकाक्षं स्तवैरर्चयन्नरः स देति भीष्मोक्तेरनेवं वित्कर्मणोऽधर्मत्वात् । यद्यनेवं वित्महत्पुण्यकर्म करोति तद्वास्याततः क्षीयन्न एवेति श्रुतिरिति शब्द आददाति । अनेनेश्वरार्पणमौ
षधमेव कर्मणो न श्वरफलरोगविनाशयान्तिर्यमुस्महेतुरित्युक्तं भवति ४६ तर्हि स्वर्गलोकेन भयं किंच नास्तीति श्रुतिः कथं संगच्छत इति तत्राह रोचनार्थमिति अल्पबुद्धेर्बहिर्मुखस्य योग्यस्य उत्पिपादापि पुर्द
या लुरिव तस्मिन् बुद्धचवत्पारार्थगुडजिह्विकान्यायमनुसंधानो मधुरं मुक्तिफलं गभीरं कृत्य स्वर्गादिपुष्पं मधुररसमिव प्रकाशयत दर्थे कर्मविदधान अधीतश्रुतवेदार्थस्य समुत्पन्नजिज्ञासस्य क्षणभंगुरफलत्वात् स्व
र्गादौ वैराग्यमुत्पाद्य श्रानारायणचरणारविंदभाक्तिमुत्पाद्य तदुपासनासंभूतसंवेत्संजातप्रसादसुलभापवर्गे तात्पर्यपर्यवसायिनी फलश्रुतिः संगता भवतीति । अज्ञात्वा कुर्वतः कर्मस्त्वनानात्पापकारणं । बदेवार्प
यतो विष्णोर्नैव पापायतद्भवेत् । मनोदोषविहीनस्य न तु दोषवतः कश्चित् । सत्सुकेशवर्षेषुक्रमशो भक्तिहीनता । असद्भक्तिस्तथा स्नेहो बहुमानमथापि वा । स्वोत्तमानां प्रियत्यागादात्मा प्रियकीर्षया । अधिकेष्वे

नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमज्ञोऽजितेन्द्रियः ॥ विकर्मणा ह्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैतिसः ४६ वेदोक्तमेव कुर्वाणो निःसंगो र्पितमीश्वरे ॥ नैष्कर्म्या लभते सिद्धिरो
चनार्थं फलश्रुतिः ४७ यथा शुद्धदयग्रंथिनिर्जिह्विः परात्मनः ॥ विधिनोपचरेद्देवं तं त्रोक्तेन च केशवम् ४८ लब्ध्वा चाव्यग्रमाचार्ये तेन संदर्शिता गमः ॥
महापुरुषमभ्यर्चन्मूर्त्याभिमतयात्मनः ४९ शुचिः संमुख आसनिः प्राणसंयमनादिभिः ॥ पिंडसंशोध्य संन्यासकृतरक्षोऽर्चयेद्दरिम् ५० अर्चादौ हृदये वापि
यथालब्धोपचारकैः ॥ द्रव्याक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चासनम् ५१ पाद्यादीनुपकल्प्याथ संनिधाप्य समाहितः ॥ हृदयादिकृतन्यासो मूलमंत्रे
ण चार्चयेत् ५२ सांगोपांगं सपार्षदां तांतां मूर्तिं स्वमंत्रतः ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासो विभूषणैः ५३ गंधमाल्याक्षतस्रग्भिर्धूपदीपोपहारकैः ॥
सांगं संपूज्य विधिवत्स्तवैः स्तुत्वानमेद्दरिम् ५४

वनीचोच्चभाक्तिर्व्यत्यास एव वा । स्वोत्तमस्यात्मनश्चैव समस्नेहो यवा भवेत् कार्येषु बहुमानो वा स्वात्मनः समतापि वा । आधिक्ये कमुक्तव्यमात्मनः शक्तिहापनम् । शक्तस्याशक्तवत्कर्म मनोदोषाहतीरिता ।
इत्यनेनोक्ततात्पर्यार्थो बोद्धव्यः ४७ इदानीं भगवदर्थेन प्रकाशयति यथाश्रुतिं तंत्रोक्तेन पंचरात्रोक्तेन ४८ तंत्रोक्तसंप्रदायमजानतः कथमर्चनाघटत इति तत्राह लब्ध्वेति अन्यग्रामिति
क्रियाविशेषणं बहुकालं परीक्ष्याचार्यलब्ध्वेत्यस्मिन्नर्थे वर्तते तेनाचार्येण संदर्शिता गमः सम्पदं दर्शितशास्त्रसंप्रदायः ४९ पिंडं शरीरं सम्यक् मंत्राक्षरन्यासेन कृतात्मरक्षः । परिक्षयैव गुरुः शिष्यां शिष्योपि गुरु
रुमाव्रजेत् । अन्यथानरकायैव प्रायश्चित्तं गुरोस्तथेत्यनेनाव्यग्रत्वमुभयोरप्यपेक्षितमिति अत्रोक्तक्रियाविशेषणत्वेन प्रयुक्तमिति ५० अर्चाकारिणां वाहुविध्यादधिष्ठानविशेषमाह अर्चादाविति द्र
व्यालिङ्गं शिलाद्यं क्षितिलिङ्गं स्थंडिलं आत्मलिङ्गमनोलक्षणं । द्रव्यालिङ्गं शिलाद्यं स्यादात्मलिङ्गमनोमयम् । अथवा स्थंडिलं चैव विष्णोर्लिङ्गं प्रकीर्तितमिति अस्मादयमेवात्र विवक्षितार्थः ५१ हृदमादिकृत
मंत्रन्यासः सांगोपांगमंगमंत्रवाच्यमूर्तिभिः सहिताम् ५२ ५३ ५४

तन्मयं तत्प्रधानं विष्णोर्भूत्योहमित्येवं सदा स्याद्भगवन्मयः नैवार्हविष्णुरस्मीति विष्णुः सर्वेश्वरो ह्यजः । इति वचनात्स्वामित्वमेवार्थो न तु तत्स्वरूपत्वं स्वमात्मानमित्युत्तरत्रैक्यविधानादत्रापि स एवार्थः किं न स्यादिति चेन्न स्वस्वतंत्रमात्मानं व्याप्तमित्यर्थोऽपत्तेः । स्वादानात्स्वात्मनो व्याप्त्या विष्णुः स्वात्मेति कथ्यते । न तु जीवस्वरूपत्वात्सहिविश्वेश्वरः प्रभुरिति प्रमाणोपेतत्वात् हि शब्देनास्यार्थस्य बहुप्रमाणप्रसिद्धिद्योतयति ५५ ५६ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विज० टी० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ स्वच्छंदजन्मभिः स्वेच्छावतारैः कर्ता करिष्यति १ द्रुमिलः भगवद्गुणकर्मणामनंतत्वात्प्रश्नो दुष्परिहार इति भावेनाह योवा इति २ नन्वेवं चेच्छोके प्रप्रतिवचने गुरुशिष्यभावौ च नस्तदिति दोषपरिहाराय यथा शक्तिप्रवक्ष्यामीत्यभिसंधायाह भूतैरिति भूतैरित्युपलक्षणं । महदहंकारौ पंचभूतानि च यदा ससर्जतदा पुरुषाभिधानमवाप यदा च महदादिचतुर्विंशतितत्त्वैः विराजं ब्रह्मांडाख्यं पुरं विरचय्य स्वांशेन तस्मिन् प्रविष्टः तदा पुरुषाभिधानमवाप । यदा चात्मसृष्टैः पृथिव्यादिपंचभूतैर्ब्रह्मांडांतः पुरं जातावेकवचनं पुराणि शरीराणि विरचय्य स्वांशेन पुरुषरूपेण तस्मिन् प्रविष्टः तदा पुरुषाभिधानमवाप । विष्णोस्तु पुरुषाख्यानि त्रीणि रूपाण्यथो विदुः । प्रथमं महतः सृष्टिद्वितीयं त्वंदसंस्थितं । तृतीयं देहिनां देहेतानि ज्ञात्वा विमुच्यत इति । पुरुषरूपविष्णुज्ञानस्य मुक्तिहेतुत्वाक्तेः साक्षात्साक्षिदानंदानि पुरुषरूपाणि विष्णोरभिजानीति ज्ञातव्यं । नरः पुरुषः तेन सृष्टं नारंतस्याश्रयो नारायणः नरसृष्टत्वाच्चारं ब्रह्मांडं तदाश्र

आत्मानं तन्मयं ध्यायन् मूर्तिसंपूजयेद्धरेः ॥ शेषमाधाय शिरसि स्वधाम्नुद्धास्य सत्कृतम् ५५ एवमग्न्यर्कतोयादावर्चयेद्भृदये च यः ॥ यज्ञेश्वरं स्वमात्मानमचिरान्मुच्यते हिसः ५६ ॥ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे वसुदेवनारदसंवादे जायंते योपाख्याने विदेहप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ राजोवाच ॥ यानिया नीह कर्माणि यैर्यैः स्वच्छंदजन्मभिः ॥ चक्रे करोति कर्ता वा हरिस्तानि ब्रुवंतु नः १ ॥ द्रुमिल उवाच ॥ योवा अनंतस्य गुणाननंताननुक्रमिष्येत्स तु बालबुद्धिः ॥ रजांसि भूमेर्गणयेत्कथंचित्कालेन नैवाखिलशक्तिधाम्नः २ भूतैर्यदा पंचभिरात्मसृष्टैः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन् ॥ स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवाप नारायण आदिदेवः ३ यत्काय एष भुवनत्रयसन्निवेशो यस्येन्द्रियैस्तनुभृता मुभयेन्द्रियाणि ॥ ज्ञानांशकेन विशतो बलमोजईहा सत्त्वादिभिः स्थितिलयोद्भव आदिकर्ता ४ आदावमूच्छत धृती रजसास्यसर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्द्विजधर्मसेतुः ॥ रुद्रोऽप्ययायतमसा पुरुषः स आद्य इत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासु ५

योऽपि नरस्य विचिन्मानं नारं शरीरं तदाश्रयोऽपि संसारिव्यावृत्त्यर्थं आदिदेव इति ३ एतदेव विशिनष्टि यत्काय इति भुवनत्रयसंनिवेशो यस्य काये शरीरे भगवच्छरीराधारत्वेन वर्तत इत्यर्थः । तनुभृता मुभयेन्द्रियाणि ज्ञानकर्माणां व्यावृत्त्यादिन्द्रियाण्यस्य हरेरिन्द्रियैः प्रेरितानि प्रवर्तते अनेन शरीरांतस्थत्वं मुक्तं कथं प्रेरकत्वमित्यत उक्तं ज्ञानांशकेनेति ज्ञानस्वरूपेणांतः शरीरं विशतः न केवलं श्रवणादीनि यादौन्द्रियमेरितानि अपि तु बलादीन्यपीत्याह बलमिति सत्त्वादिभिर्गुणैः स्थितिश्च लयश्च उद्भवश्च यस्मात्स तथा अत आदिकर्तैत्युच्यते ४ एतदेव विवृणोति आदाविति अस्य जगतः सर्गे तादर्थ्ये सप्तमीसृष्ट्यर्थं रजसा गुणेन तं ब्रह्माणं सृष्ट्वा दावग्रेतदंतर्पामित्वेन नाम्ना शतधृतिः शतानंदो ब्रह्मेत्यभूत् अस्य स्थितौ नाम्ना विष्णुरभूत् स्थित्यै हेतुत्वं च क्रतुपतिरिति क्रतवो द्विजधर्माश्च निमित्तान्येतैर्जगत्स्थापयतीत्यर्थः । सत्त्वेनेति प्राज्ञं तमसा गुणेनास्याप्ययायतं रुद्रं सृष्ट्वा तदंतर्पामित्वेन नाम्ना रुद्रो भूदतः स आद्यः पुरुषाकारेण एतत्साधननाम्ना पुरुषो भूदिति भावः । उपसंहरति इतीति सततमिति वीप्सोपलक्षणं कालं कालं प्रजासु उद्भवस्थितिलया इति एषं प्रकारेण हरेर्वर्तते नान्यस्मादिति निश्चितं तदुक्तं ब्रह्मणि स्थो सृजद्विष्णुः स्थित्वा रुद्रे त्वभक्षयत् पृथक् स्थित्वा जगत्पातित ब्रह्माद्या ह्यपो हरिरिति अत इयं कल्पना छिन्नेति न मंतव्यम् ५

इतिशब्दःप्रभृतिवचनः १२ रूपिणीःप्रशस्तरूपाः १३ वृद्ध्वंस्वीकुरुत १४ सुराणांबंदिनःबंदिग्रहणपटवः १५ १६ येयेहरेरवतारास्तेतेसर्वेपेवंविधमाहात्म्यांबुधयइतिज्ञाप्यते
हंसस्वरूपीति । विष्णुःकलयाहंसरूप्यवतीर्णोजगतांशिवायात्मयोगंपरमात्मज्ञानमवदत् । एवंदत्तादावप्यन्वेतव्यम् । कुमारोनामहरेरूपातरंसनत्कुमारादियोगीश्वरज्ञानोपदेष्टा । कुमारनामातु
हरिर्वह्मचारीवपुःस्वयं । सनत्कुमारायपरंप्रोवाचजगदीश्वरइत्यनयास्मृत्या । विष्णोःसनत्कुरारूपाच्छुश्रुवुर्ज्ञानमुत्तमम् । सनत्कुमारप्रमुखायोगेशःपरमेश्वरात् इत्यनयाचोक्तार्थःसिद्धइति हयास्येहय
ग्रीवावतारे तेनमधुभिदाश्रुतयआहृताः १७ मास्स्येवतारेइलाभूमिर्गुप्ता अप्ययेप्रलयेसत्यव्रतानाममनुःसप्तऋषयश्चगुप्ताःअंभसःक्षमासुद्धरतोहरेःक्रोडेवराहावतारेदितिजोहिरण्याक्षोहतः । अमृतो
त्पत्तयेक्षीरसमुद्रोन्मथनेमंदराद्रिः तापसोनामहरिरिभराजंग्राहादमुंचत् १८ व्यासावतारेसंस्तुन्वतःश्रमणाग्निःसंगानृषींश्चसंसारविधिपतितानुसंसारव्येर्मूमुचत् । सुपर्णाक्षवयोव्यासंनाथमा

इतिप्रगृणतांतेषांस्त्रियोत्पद्युतदर्शनाः ॥ दर्शयामासशुश्रूषामर्चनंकुर्वतीर्विभुः १२ तेदेवानुचरादृष्टास्त्रियःश्रीरिवरूपिणीः ॥ गंधेनसुमुहुस्तासां
रूपौदार्यहृतश्रियः १३ तानाहदेवदेवेशःप्रणतानप्रहसन्निव ॥ आसामेकतमांवृद्ध्वंसुवर्णस्वर्गभूषणाम् १४ ओमित्यादेशमादायनत्वातंसुरबंदिनः ॥
उर्वशीमप्सरःश्रेष्ठांपुरस्कृत्यदिवंगयुः १५ इंद्रायानम्यसदसिश्चण्वतांत्रिदिवौकसाम् ॥ ऊचुर्नारायणबलंशक्रस्तत्रासविस्मितः १६ हंसस्वरू
प्यवददच्युतआत्मयोगंदत्तःकुमारऋषभोभगवानुपितानः ॥ विष्णुःशिवायजगतांकलयावतीर्णस्तेनाहतामधुभिदाश्रुतयोहयास्ये १७ गुप्ताप्ययेम
नुरिलाऋषयश्चमात्स्येक्रोडेहतोदितिजउद्धरतोभसःक्षमाम् ॥ कौमैधृतोद्रिरमृतोन्मथनेस्वपृष्ठेग्राहात्प्रपन्नमिभराजममुंचदार्तम् १८ संस्तुन्वतोब्धिपति
ताञ्छमणानृषींश्चशक्रंचवृत्रवधतस्तमसिप्रविष्टम् ॥ देवस्त्रिबोसुरगृहेपिहिताअनाथाजघ्नेसुंद्रमभयायसतांनृसिंहे १९ दैवासुरेयुधिसदैत्यपतीन्सुरार्थे
हत्वांतरेषुभुवनान्यदधात्कलाभिः ॥ भूत्वाथवामनइमामहरद्वलैःक्षमांयाञ्चाच्छलेनसमदाददितेःसुतेभ्यः २० निःक्षत्रियामकृतगांचत्रिःसप्तऋत्वोरामस्तु
हैहयकुलाप्ययभार्गवाग्निः ॥ सोब्धिंबबंध दशवक्त्रमहन्सलंकांसीतापतिर्जयतिलोकमलंघ्यकीर्तिः २१ भूमेर्भरावतरणाययदुष्वजन्माजातःकरिष्यति
सुरैरपिदुष्कराणि ॥ वादैर्विमोहयतियज्ञकृतोऽतदर्हान्शूद्रान्कलेःक्षितिभुजोन्यहनिष्यदंते २२ एवंविधानिकर्माणिजन्मानिचजगत्पतेः ॥ भूरिणि
भूरियशसोवर्णितानिमहाभुज २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेवसुदेवनारदसंवादेजायंतेयोपाख्यानेविदेहप्रश्नेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४१ ॥

नाययुःसदा । ध्वांसंनिवर्तयास्माकंमुमुग्धीतिवचनः । इतिवचनात्व्यासावतारेइयं कथेतिज्ञाप्यते नृसिंहेनरसिंहावतारेतमसिप्रविष्टं कर्तव्यमूढमिंद्रं वृत्रवधतोदोषादमुंचत् । सतामभयायासुरैर्द्रंजघ्ने
असुरगृहेपिहिताः अनाथाःदेवस्त्रियःअप्सरसश्चव्यमोचयदिति । स्मरणानुनृसिंहस्यशक्रोमुकोबृहद्वधात् । हिरण्यकहृताश्चापितथैवाप्सरसांगणाइतिवचनसिद्धेयंकथा १९ उपेंद्ररूपोहरिःदेवासुरयुद्धे
सुरार्थेदैत्यपतीन्हत्वा अंतरेषुमन्वंतरेषुभुवनान्यदधात्वामनोभूत्वायाञ्चाच्छलेनबलेरिमांक्षमांअहरत् हत्वाचतामदितेःसुतेभ्यःसमदादित्यन्वयःतदुक्तं उपेंद्ररूपीभगवान्प्रतिमन्वंतरंविभुः । असुरान्हंतिनि
यतंश्राद्धदेवेचवामनइति २० निःक्षत्रियांभत्रियरहितांहैहयकुलाप्ययार्थंउज्ज्वलितभार्गवाग्निःभृगुकुलोत्थवह्निःलंकामहन्हतवान्दशवक्त्रंवाहन्हतवान् लोकंजयति २१ बुद्धोपन्नकृतोवादैर्विमोहयति
कलकीकलेरंतेशूद्रान्क्षितिभुजोन्यहनिष्यत् २२ निगमयति एवंविधानीति २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४१ ॥

श्रुतभगवद्भक्तलोकविशेषो राजा भगवद्विमुखानां कस्मिंस्थाने स्थितिरिति पृच्छति भगवंतमिति हे आत्मवित्तमाः १ हरेः पितृत्वेनात्यंतोपकर्तृत्वात्तदभजनादिद्वेषोऽपातहेतुरितितदमत्तानां तमस्येव निष्ठेति वक्तुं भगवदवयवेभ्यो वर्णाश्रमाणामुत्पत्तिप्रकारमाह मुखेति शमादिगुणैः २ एषामुत्पन्नानां मध्ये आत्मप्रभवं स्वोत्पादकं पितरमित्यर्थः पितुर्हरेः स्थानाद्वैकुण्ठादिलक्षणाद्ब्रह्माः ३ श्रुत्याद्यर्थविचारानां धकृतत्वेन दूरीकृतहरिकथाश्रवणकीर्तनादिसाधनानां स्त्रीशूद्रादीनां श्रेयःसाधनमाह दूरे हरिकथा इति भवादृशानामनुकंपाविषयत्वेन हरिकथाश्रवणादधिकारिणः स्युरिति भावः अच्युतस्य कीर्तनं येषामस्ति ते अच्युतकीर्तनाः ते च दूरे ४ विप्रादीनां हरिभक्त्यभावे श्रुतिविचारो न मोक्षहेतुरित्याह विप्र इति विप्रादयः श्रौतेन श्रुतिविचारयोग्येन जन्मना हेतुना हरेः पदांतिकं प्राप्ता हरिपदसमीपप्राप्तिर्योग्याः यद्यप्यथापि आम्रायेन सह वादः विवादो येषामस्तीति आम्रायवादिनः हरिभक्तिलक्षणमुख्यार्थापरिज्ञानात् मुह्यंतितत्त्वं न जानंतित्यतो जन्मादिकं अग्रयोजकं किंतु हरिभक्तिरेवेत्यर्थः ५ मनुवेदोक्तकर्मणां तत्त्वज्ञानोत्पत्तेः कथं तेषां मोहः कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुतेरित्याशङ्क्य आम्रायविवादित्वेन सम्यक्तदुदितकर्मत्त्वापरिज्ञानादिदोषग्रस्तत्वादित्याह कर्मणीति अकोविदत्वे हेतुः स्तब्धा इति तत्र मूर्खा इति मूढत्वेन अन्यतः श्रोतुं शक्यमित्यतः पंडितमानिन इति अतो मूढाः पयामाध्यास्वर्गादिमधुवादिन्यागिरासद्योमधूनीगरतीवस्थितयावाचा उत्सुकाः जिह्वारसंस्वतः तथा

राजोवाच ॥ भगवंतं हरिं प्रायो न भजंत्यात्मवित्तमाः ॥ तेषामशांतकामानां कानिष्ठा विजितात्मनाम् १ चमस उवाच ॥ मुखबाहूरुपादेभ्यः पुरुषस्याश्रमैः सह ॥ चत्वारोज्जिरे वर्णागुणैर्विप्रादयः पृथक् २ य एषां पुरुषं साक्षादात्मप्रभवमीश्वरम् ॥ न भजंत्यवजानंति स्थानभ्रष्टाः पतंत्यधः ३ दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे चाच्युतकीर्तनाः ॥ स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकंप्या भवादृशाम् ४ विप्रो राजन्यवैश्यौ च हरेः प्राप्ताः पदांतिकम् ॥ श्रौतेन जन्मनाथापि मुह्यंत्याम्रायवादिनः ५ कर्मण्यकोविदाः स्तब्धा मूर्खाः पंडितमानिनः ॥ वदंति वादकान् मूढाययामाध्यागिरोत्सुकाः ६ रजसाघोरसंकल्पाः कामुका अभिमन्यवः ॥ दांभिकामानिनः पापाविहसंत्यच्युता प्रियान् ७ वदंतिते न्योन्यमुपासितश्रियोगृहेषु मैथुन्यपरेषु चाशिषः ॥ यजंत्यसृष्टान्नविधानदक्षिणावृत्त्यै परं घ्रांतिपशून् तद्विदः ८ श्रिया विभूत्या भिजनेन विद्यया त्यागेन रूपेण बलेन कर्मणा ॥ जातस्मयेनांधधियः सहेराश्च रात्सतो वमन्यंत हरिप्रियान् खलाः ९ सर्वेषु शश्वत्तनुभृत्स्वस्थितं यथा स्वमात्मानमभीष्टमीश्वरम् ॥ वेदोपगीतं च न शृण्वते बुधामनोरथानां प्रवदंति वार्तया १०

वादकान् स्वर्गादिविषयवचनविशेषान्वदंति ६ किंचात इति अत आह रजसेति तत्र जानितेन रजसारागेण घोरो निधुरः पश्चालंभनादिलक्षणसंकल्पो येषां ते तथा कामुकाः विषयलोलुपाः तद्विघ्नकर्तृन् अभिमन्यवः अभितः मन्युरेव प्रधानो येषां ते तथा एवं विधाः पापाः अच्युतप्रियान् विहसंति पृथक् पृथक् दोषानुक्ता विहसंतीत्यन्वयः ७ एतदेव विवृणोति वदंतीति गृहेषु स्थित्वान्योन्यमाशिषो वाक्यप्रबंधान् निजगुणोत्कर्षलक्षणान्वदंति तत्र हेतुरुपासितश्रिय इति किंचासृष्टान्नविधानदक्षिणाभदत्ताभविष्युक्तगुरुदक्षिणाः परं केवलं वृत्त्यै जीवनोपायार्थं पशून् जादंति नत्वा लभंते कुतोऽतद्विदस्तत्त्वाज्ञाः ८ श्रिया शरीरकां त्याग्य विभूत्या अणिमाद्यैश्चैव श्रीविभूत्यादिना जातस्मयेन समृद्धमदेन अवमन्यंते अवजानंति ९ हरिप्रिया वज्ञानमेव हर्यवज्ञानं तथा पीदमधिकमिति भावेनाह सर्वेष्विति हरेः शशविषाणवदसिद्धस्यावज्ञाकथं कारं सगच्छत इत्यतो वातदवज्ञानप्रकारमाह सर्वेष्विति तत्र हेतुमाह अबुधा इति हर्यवज्ञानोपे श्रीसेवाया विष्णुसेवात्वाच्च दूतां कथमधः पातः स्यादिति यमाशंका वेतुविष्णुमवज्ञाय श्रियमेव बुधासते उपेक्षवाद्दूरिते बुद्ध्यायाः पतंत्यधः इत्यनेन परिहर्तव्या राजप्रीत्यभावे प्रकृतिवर्गप्रीत्या किंप्रयोजनमभीष्टफलानुदयात् हृदयंगमजनप्रीत्यभावे परिबृढदृढप्रीति

रपिनोदेतितत्साधकाभावादेवंप्रकृतेपि विष्णुप्रीत्यभावे लक्ष्म्यादिप्रीतिरपि अभिष्टवर्षिणी न स्यात् अतो यथा योग्यं विष्णुप्रीतिरनुकूलान्यप्रीतिरिति शास्त्रगुरुपदेशेन तत्तद्विष्णुजनभक्तिः कर्तव्येत्यत इयमेव विधेयानान्या तस्याश्रोदनाभावोपेति न्नजलस्यंदनवत्स्वतः प्रवृत्तेः १० एवं कुर्वाणा असुरप्रकृतयो न देवप्रकृतयः तेषां वर्षां पृतायुतकालेनापि प्रवृत्त्यदर्शनादुक्तनिदर्शनसाम्याच्चेत्याह लोके इति लोके जंतोर्जन्ममृतिमतः प्राणिनो व्यववायादिसेवाः नित्याः सदा तनाः सन्ति तु शब्दो द्वयव्ययसद्भावसूचकः तत्र मद्यादिसेवाया वामदेव्यादियज्ञान्विहाय चोदना विधिर्न हि तेषामस्ति तदुक्तं व्यववायामिषमद्यानिहरेः पूजार्थमेव तु । वामदेव्योनामयज्ञो व्यववायो हरिपूजनम् । पितृयाज्ञो देवयज्ञो मांसेन हरिपूजनम् । व्यववाययज्ञे मद्यंतु सोमात्मकतयेष्यते । क्षत्रियादेर्न विप्राणां विप्रो दोषेण लिप्यते । अरागतः प्रवृत्तिः स्याद्वा गोदोषस्य कारणम् । घ्राणभक्षोद्यवायज्ञे देवैः सर्वस्य चेप्यते । पैष्ठमद्यस्य माध्व्यादि क्षत्रियस्य न दुष्यति । दैवे रत्नैव च प्रीतिर्विष्णोः पुत्रात्तु मानुषे । तस्माद्विहितमात्रे पुराणमुक्ता यथाविधि समाहितो हरिं स्मृत्वा वर्तन्या जीहरे भवो दीति । विधिर्नास्ति चेत्किमिति तत्रास्थीयत इति तत्राह व्यवस्थातिरिति । यज्ञान्विहाय तेषु व्यववायादिषु स्थितिः सुरैव गृहं शरणं एषां तैत्था हरि विमुखाः तैरिष्टा । ततः किं तत्राह आसुरेति । निषिद्धा क्रियात्वात् असुरजनस्य वृत्तिर्जीविका न सुरां पिबेदिति श्रुतेः ११ एतदेव विवृणोति धनमिति पतो यस्माद्धर्मादस्य सविज्ञानं ज्ञानमुत्पद्यते अनुज्ञानोत्पत्तेरनंतरं प्रशांतिः प्रकृष्टा मुक्तिर्भवति यो धर्मश्च धनाद्भवति तादृक् धर्मैकफलं धनं ये कलेवरस्यार्थे गृहेषु कलत्रादिषु पुंजंति प्रपुंजंति कामस्यापि पुरुषार्थत्वात्तदर्थमर्थप्रयोगो युक्त इति तत्राह मृत्युमिति । अनेन कामलक्षणपुरुषार्थस्य क्षणभंगुरत्वमुक्तं अतर्हं दृशी प्रवृत्तिरासुरीत्यर्थः धनं पुष्टिलक्षणमोक्षहेतुरित्येवं विधधनस्यान्यविषयत्वं कुर्वतां आसुरी प्रवृत्तिरिति किमु वक्तव्यमिति ममर्थं हि शब्देन सूचयति १२ व्य

लोके व्यववायामिषमद्यसेवानित्यास्तु जंतोर्न हितत्र चोदना ॥ व्यवस्थितिस्तेषु विहाय यज्ञान् सुराग्रहैरासुरवृत्तिरिष्टा ११ धनं हि धर्मैकफलं यतोस्य ज्ञानं सविज्ञानमनुप्रशांतिः ॥ गृहेषु पुंजंति कलेवरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंत वीर्यम् १२ यद्वा प्राणभक्षो विहितः सुरायास्तथापशो रालभनं न हिंसा ॥ एवं व्यववायः प्रजयानरत्यै इमं विशुद्धं न विदुः स्वधर्मम् १३ ये त्वनेवं विदो संतस्तथा सदा भिमानिनः ॥ पशून् दुह्यंति विस्रब्धान् प्रेत्य स्वादंति ते च तान् १४ द्विषंतः परका येषु स्वात्मानं हरिमीश्वरम् ॥ मृतके सानुबंधे स्मिन् बद्धस्नेहाः पतंत्यधः १५

वायादीनां यज्ञेषु विहितत्वमर्थानुक्तं तद्विधानप्रकारमाह यत्प्राणेति । अयमर्थः सुराया घ्राणभक्ष इति यत्सविप्रादीनां दैवयज्ञविशेषे विवाक्षितः तथाप्यपशो रालभनं तत्तदेव यज्ञे विहितं पशुमालभेतेति हिंसा न विहिता । न हि स्यात्सर्वभूतानि इति च । यथा घ्राणभक्षादिकं विहितमेवं व्यववायः पितृयज्ञे प्रजया संतत्यर्थं विहितो रत्यै इन्द्रियभोगार्थं अत्रापि व्यववाया रूपं पितृयज्ञे क्षत्रियस्य घ्राणभक्षमंतरेण सुरा विहिता । व्यववाययज्ञे मद्यंतु सोमात्मकतयेष्यते । क्षत्रियादेर्न विप्राणां विप्रो दोषेण लिप्यते । अरागतः प्रवृत्तिः स्याद्वा गोदोषस्य कारणम् । घ्राणभक्षोद्यवायज्ञे देवैः सर्वस्य चेप्यते इति चोक्तं किमत्र माधितमत्राह इममिति धर्मस्वरूपा ज्ञानमेव भ्रांतिकारणमित्यर्थः । यज्ञेष्वालभनं प्रोक्तं देवतादेशतः पशोः । हिंसानामतदन्यत्र तस्मात्तानाचरेद्बुधः । यतो यज्ञे मृता ऊर्ध्वयांति दैवे च पैतृके । अतो लाभादालभनं स्वर्गस्य तु न मारणमिति वचनाद्यज्ञे पशो रालभनं न मारणमित्युक्तम् १३ तत्र केमारकामारकानां पशूनां कित्तफला मित्यत्राह येत्विति असंतोऽप्रशस्तकर्माणः त्रैवर्गिकाणां स्वहतपशुभिः स्वादनमेव प्रेत्य यजनफलं १४ किंचाभेदज्ञानात्ततोप्यधिकदुःखकोलोकः स्यादित्याह द्विषंत इत्यादिना । स्वात्मानं स्वाधारं स्वस्मिन्नाशं । स्वमाहिप्तीति श्रुतेः परका येषु स्वकायेषु च संतंकापिनो जीवादन्यं द्विषंतोऽसहमानाः । आप्तत्वादात्मशब्दोक्तं स्वस्मिन्नाशपरिणामः । जीवादन्यनपश्यंति श्रुत्वैवं विद्विषंति च । एतांस्त्वमासुरान्विद्विषंति लक्षणैः पुरुषाधमानिति स्मृतिः प्रतीतार्थबाधिका १५

एतदेवविशदयति येकैवल्यमिति येकैवल्यमथार्थज्ञानसंप्राप्ताः येचमूढतां चासीताः पंडितं मन्यास्ते त्रिवर्गसाधनयोग्यमभिजन्मस्य सतथा तादृशमात्मानं पातयन्ति तमसीति शेषः यद्वा अभेदज्ञानिनां गतिमुक्तेदानीमिश्रज्ञानिनां स्थितिमाह यइति केवलोहारेरिति ज्ञानरहिताः अस्मादृशो न भवति भगवान् किंतु ग्रामणीवत्प्रयोजकइति ज्ञानवन्तो ये ते भुक्तपुण्यफलाः आत्मानं स्वर्गान्मनुष्यलोकं प्रतिपातयन्ति ते तं भुक्तास्वर्गलोकं विशालक्षीणे पुण्ये मत्तलोकं विशंतीति च १६ उभयेपित्रैर्वर्गिकाः अधःपतन्तीत्युक्तं तत्र केषां कुत्र निपातइत्यतो अधो निपातं विविनक्ति ये तत्रेति तत्रोभयेषु त्रैवर्गिकेषु ये आत्महनः परमात्मानं द्विषन्तः ते तमो विशंतीत्यन्वयः सीदंत्यवसीदंति दुःखैकभाजो भवन्ति अशांता इत्यस्य विवरणं वासुदेवपराङ्मुखा इति अत्यायासरचितगृहादीन् हित्वा कालात्मना भगवता ध्वस्तः ब्रह्मत्वं गमिष्याम इत्यादि मनो

येकैवल्यमसंप्राप्ताये चातीताश्चमूढताम् ॥ त्रैवर्गिकाभिजन्मानमात्मानं पातयन्ति ते १६ ये तत्रात्महनोशांता जज्ञाने ज्ञानमानिनः ॥ सीदंत्यकृतकृत्या वैकालध्वस्तमनोरथाः १७ हित्वा त्यायासरचितगृहापत्यसुहृच्छ्रयः ॥ तमो विशंत्यनुच्छासं वासुदेवपराङ्मुखाः १८ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन्काले स भगवान् किं वर्णः कीदृशो नृभिः ॥ नाम्नावाकेन विधिना पूज्यते तादिहोच्यताम् १९ करभाजन उवाच ॥ कृतं त्रेताद्वापरं च कलिरित्येषु केशवः ॥ नानावर्णाभिधाकारो नानैव विधिनेज्यते २० कृतेशु कृत्स्नश्चतुर्बाहुर्जटिलो वल्कलांबरः ॥ कृष्णाजिनोपवीताक्षान्बिभ्रदंडकमंडलू २१ मनुष्यास्तु तदाशांता निर्वैराः सुहृदः समाः ॥ यजन्ति तपसा देवं शमेन च दमेन च २२ हंसः सुपर्णो वैकुण्ठो धर्मो योगेश्वरो मलः ॥ ईश्वरः पुरुषो व्यक्तः परमात्मेति गीयते २३ त्रेतायां रक्तवर्णो सौचतुर्बाहुस्त्रिमेखलः ॥ हिरेण्यकेशस्रग्ध्यात्मा सुकुसुमाद्युपलक्षणः २४ तंतदामनुजादेवं सर्वदेवमयं हरिम् ॥ यजन्ति विद्यया त्रय्या धर्मिष्ठा ब्रह्मवादिनः २५ विष्णुर्यज्ञः पृथग्भर्गः सर्वदेव उरुक्रमः ॥ वृषाकपिर्जयंतश्च उरुगाय इतीर्यते २६ द्वापरे भगवान् श्यामः पीतवासानि जायुधः ॥ श्रीवत्सादिभिरैकैश्च लक्षणैरुपलक्षितः २७ तंतथा पुरुषं मर्त्या महाराजोपलक्षणम् ॥ यजन्ति वेदं तत्राभ्यां परं जिज्ञासवो नृप २८ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय तुभ्यं भगवते नमः २९ नारायणाय ऋषये पुरुषाय महात्मने ॥ विश्वेश्वराय रामाय सर्वभूतात्मने नमः ३० इति द्वापर उर्वीशस्तुवंति जगदीश्वरम् ॥ नानातंत्रविधानेन कलावपि यथाशृणु ३१ कृष्णवर्णं कलौ कृष्णं सांगोपांगं सपार्षदम् ॥ यज्ञैः संकीर्तनप्रायैर्यजन्ति हि सुमेधसः ३२ ध्येयं सदा परिभवन्नमभीष्टदोहं तीर्थास्पदं शिवविर्चिनुतं शरण्यम् ॥ भृत्यार्तिहं प्रणतपालभवाब्धिपोतं वंदामहे पुरुषते चरणारविंदम् ३३

रथोयेषां तेषां अनुच्छासं वासमीक्षलक्षणसुस्तरहितं तमः विशन्ति १७ १८ मुमुक्षुभिः अधोक्षजं क्षणीयइति निरणायितत्र राजापृच्छति कस्मिन्निति तत्सर्वम् १९ २० सामान्यत उक्तं विशिनष्टि कसइति कस्मिन्कालइत्यस्योत्तरं कृतइति किं वर्णइत्यस्योत्तरं शुक्लइति कीदृशइत्यस्योत्तरं चतुर्बाहुरित्यादि नाम्नेत्यस्योत्तरं हंसइत्यादि केन विधिनेत्यस्योत्तरं तपस्येयादि शांतइत्याद्यधिकारिलक्षणं एवमुत्तरत्रापि २१ २२ २३ त्रिमेखलः त्रिगुणितमेखलः २४ सर्वदेवमयं सर्वदेवमयानम् २५ २६ २७ २८ २९ ३० कलावपि यजेज्यते तथाशृणु ३१ ३२ ३३

यच्चरणारविंदमार्गवचसापितृवचनेन भरुण्यमगात् यच्चदयितेप्सितमायामृगं अन्वधावचच्चरणारविंदं वंदामहे इत्यन्वयः ३४ उपसंहारवि एवमिति सामान्यविधानमिदं विशेषविधिस्तु स्वगुरुपदे शगम्य इति शास्त्रहृदयं रहस्यत्वात् कोक्तं शास्त्रांतरसिद्धत्वाच्चेत्यदोषः तदुक्तं ध्रुवंतयैवमुच्येतयां मूर्तिप्रदिशेदुरुः । शिष्याणां योग्यताभिज्ञाविघ्नहानिस्तु तद्युगइति यस्मिन् युगे स्वयमुत्पन्नः तत्पूर्वयुगावतीर्णहारीणां गुरुपदिष्टेन अभीष्टसिद्धिर्भवति अवतीर्णहरेर्मृत्यात्पूर्वयुगजेन च । नृसिंहमृत्याच तथापांचान्यां प्रादिशेदुरिति ३५ कृतादेः कलेः पुण्यहेतुत्वाच्चंस्तौति कलिमित्यादिना सारभागिनः सारग्राहिणः ३६ ३७ ३८ तथा कलौ भविष्यंति जायंते कचित्कचिद्देशे तथा संभूताः नारायणपरायणाः स्युः यत्र द्रूमिलेषु ताम्रपर्ण्यादिनद्यः संति प्रतीचीमहानदीनां प्रावेत्रवतविराहक्षेत्रात्सद्वागारिभित्त्वापश्चिमसमुद्रं स्पंदमाना ३९ ४० देवर्षिपितृभूताः सनृणां पूजकाश्च स्युः ४१ सामान्यमुक्ताविशेषमाह देवर्षीति यो साधारणया परिचर्यया सर्वात्मना शरण्यं मुकुंदं शरणं गतो भवति सोऽयं देवादीनां किंकरोऽऋणी च न भवति स्वोत्तमान्वितेति शेषः तेषां किंकरः ऋणी च अत्रेदं तात्पर्यं सर्वात्मना हरिभक्ताः सर्वथा हरिभक्ताः भक्ता इति त्रिविधाः तत्र देवेशाः सर्वात्मना भक्ताः देवाः सर्वथा भक्ताः तदितरे भक्ता इति अत्रापि ये भ

त्यक्त्वा सुदुस्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मीधर्मिष्ठआर्यवचसा यदगादरुण्यम् ॥ मायामृगं च दयितेप्सितमन्वधावचच्चरणारविंदम् ३४ एवं युगा नुरुपो सौ भगवान् युगवर्तिभिः ॥ मनुजैरिज्यते राजन् श्रेयसामांश्वरो हरिः ३५ कलिसभाजयंत्यार्या गुणज्ञाः सारभागिनः ॥ यत्र संकीर्तने नैव सर्वः स्वार्थो भिलभ्यते ३६ न ह्यतः परमो लाभो देहिनां भ्राम्यतामिह ॥ यतो विदेत परमां शांतिं न श्यति संसृतिः ३७ कृतादिषु प्रजाराजन् कलाविच्छंति संभवम् ॥ यत्र संकीर्तनाच्चृणां हरिर्दास्यत्यसंभवम् ३८ कलौ तथा भविष्यंति नारायणपरायणाः ॥ कचित्कचिन्महाराजद्रूमिलेषु च भूयशः ३९ ताम्रपर्णी न दीयत्र कृतमालापयस्विनी ॥ कावेरी च महापुण्या प्रतीची च महानदी ४० येऽपि बंति जलं तासां मनुजामनुजेश्वर ॥ प्रायो भक्ता भगवति वासुदेवे मलाशयाः ४१ देवर्षिभूताः सनृणां पितृणां किंकरो नायमृणी च राजन् ॥ सर्वात्मना यः शरणं शरण्यं गतो मुकुंदं परिचर्यया च ४२ स्वपादमूलं भजतः प्रियस्य त्यक्तान्यभावस्य हरिः परेशः ॥ विकर्मयच्चोत्पतितं कथंचिद्भुनोति सर्वं हृदिसन्निविष्टः ४३ ॥ नारद उवाच ॥ धर्मान् भागवतानि तथं श्रुत्वा समिधिलेश्वरः ॥ जायंते यान्मुनिन् प्रीतः सोऽपाभ्या यो ह्यपूजयत् ४४

स्त्यधिकास्त्रेते अपरेषां स्वामिने उत्तमर्णाश्च स्वावरेषां किंकरऋणी च न स्यात् । सर्वात्मना हरेर्भक्ता देवेशा एव केवलम् । देवास्तु सर्वथा भक्ता भक्ता एव तरे स्मृताः । हरिभक्त्यधिकेऽप्येवा किंकरश्चाप्यृणी तथा । हरिभक्तो नेतरेषां वासुदेवव्यपाश्रयात् । द्विधैव स्वोत्तमर्णानि दासव्यानीतराणि च । दातव्येभ्यो विमुच्येत नेतरेभ्यः कथंचन । कथं देवाद्यनुपकृतो मनो मोक्षेऽपि वर्तयेत् । विवत्वाच्च दधीनं हि स्वरूपं सर्वशोयत इति स्मृतिश्च शब्दगृहीता एवं विधस्यापि हरिभक्तस्य पूर्वाद्दृष्टोपनतविकर्मणाधः पातः स्यादिति तत्राह स्वपादमूलमिति । त्यक्तोऽन्यः स्वतंत्रोऽहमिति भावोऽप्येन सतथा तस्य सर्वदा भगवदधीनोऽस्मीति भावयुक्तस्येत्यर्थः कथंचिद्भलवददृष्टत्वात् यदुत्पतितं विकर्म तद्भुनोति । इतरभक्तैर्देवा उदकादिभिरपि श्रीहरिस्मरणपूर्वकं पूज्या अन्यथा मोक्षो न स्यात् । तदुक्तं उदकैश्च नमस्कारैः स्मृतिभिर्मनसा तथा । याति भिक्षापि संपूज्या देवा मोक्षमिया सुभिः । मध्ये विष्णुमनुस्मृत्यनान्यथा तु कथंचनोति तत्रापि प्राधान्येन श्रीहरिध्यानं कर्तव्यं तत्तन्निधानसंबंधविशेषादेव तास्मरणं प्राधान्येन हारिर्ध्येयस्तत्संबंधात्सुरादयः । ध्येयानां न्यस्काचिद्वायेऽरावनुपयोगिणीति विशेषवचनात् ४३ नारदः सिद्धेभ्यो भगवत्त्वं विज्ञायततः राजा किमकरोदिति वसुदेवस्य हार्दमश्रं परिहरति धर्मानिति ४४

४५ ४६ ४७ आत्मादेहः ४८ मुक्तेरंतरंगसाधनं भक्तिरेवेति दर्शयितुं वैप्रधानासुरावेशाद्वैरभिभक्तानामभिभक्त्या स्वस्वयोग्यफलं भवति किमुत नित्यानुरक्तबुद्धीनामिति कैमुत्यन्यायमाह वैरेणेति । शिशुपालादिषु स्थिता असंतस्तन्नामानस्तन्नाम्यद्वेषयोग्यफलं नरकादिलक्षणमापुः तत्स्थाः संतस्तस्य हरेः साम्यं निर्दोषत्वादिलक्षणं फलमापुः । अनुरक्तधियः केवलभक्ताः किंपुनः भक्तियोग्यफलमापुरितिकिवक्तव्यं अतो भक्तिरेव मुख्येत्यर्थः । पौंड्रकादिषु दैत्येषु सुरांशाः संतिसर्वशः । बहुमानफलं विष्णोस्ते यांत्यादाय सद्गतिं । विद्वेषस्य फलं यत्तु तदादायासुरास्तमः । यांत्यतो नैव विद्वेषो विष्णौ कार्यः कथंचनेति वचनात्प्रामाणिको यमर्थः आकृताधयः स्वबुद्धौ तदाकारवतः ४९ उक्तार्थमुपसंहरन् कृष्णे पत्युर्बुद्धिर्विहाय सर्वेश्वरबुद्धिरेव कर्तव्येत्याह मापत्यबुद्धिमिति ५० हंतवेहंतुं हंतवा उडातिश्रुतिः अस्वपि स्वस्य ५१ ५२ ब्रह्मभूयाय स्वस्वयोग्यपूर्णानंदत्वाय ५३ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ स्वाभीष्टस्वलोकप्राप्तये भक्तमुख्यब्रह्मादिप्रार्थनामुधाद्रीं

ते चांतर्दधिरेसिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ राजाधर्मानुपातिष्ठन्नवाप परमांगतिम् ४५ त्वमप्येतान् महाभाग धर्मान् भागवतान् श्रुतान् ॥ आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसंगो यास्यसे परम् ४६ युवयोः खलुदं पत्योर्यशसा पूरितं जगत् ॥ पुत्रतामगमद्यद्वां भगवानीश्वरो हरिः ४७ दर्शनालिंगनालापैः सशय्यासनभोजनैः ॥ आत्मावांपावितः कृष्णे पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतोः ४८ वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौंड्रशाल्वादयोगतिविलासविलोकनाद्यैः ॥ ध्यायंत आकृतधियः शयनासनादौ तत्साम्यमापुरनुरक्तधियः पुनः किम् ४९ मापत्यबुद्धिमकृथाः कृष्णे सर्वात्मनीश्वरे ॥ मायामनुष्यभावेन गूढैश्चर्ये परे व्यये ५० भूभारासुरराजन्यहंतवेगुप्तये सताम् ॥ अवतीर्णोऽस्य निर्वृत्यैयशो लोके वितन्वति ५१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाभागो वसुदेवोति विस्मितः ॥ देवकी च महाभागा जहतुर्मोहमात्मनः ५२ इति हासमिमं पुण्यंधारयेद्यः समाहितः ॥ सविधूयेह शमलं ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वसुदेवनारदसंवादे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ बादरायणिरुवाच ॥ अथ ब्रह्मात्मजैर्देवैः प्रजैश्चैरावृतो भ्यगात् ॥ भवश्च भूतभव्येशो ययौ भूतगणैर्वृतः १ इंद्रो मरुद्भिर्भगवानादित्यावसवोऽश्विनौ ॥ ऋभवो गिरिसोरुद्रा विश्वेसाध्याश्च देवताः २ गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धचारणगुह्यकाः ॥ ऋषयः पितरश्चैव सविद्याधरकिन्नराः ३ द्वारकामुपसंजग्मुः सर्वे कृष्णं दिदृक्षवः ॥ वपुषा येन भगवान्नरलोकमनोरमः ॥ यशो वितन्वन्लोकेषु सर्वलोकमलापहम् ४ तस्यां विभाजमानायां समृद्धायां महर्षिभिः ॥ व्यचक्षता विदुः साक्षाः कृष्णमद्भुतदर्शनम् ५ स्वर्गोद्यानोद्भवैर्माल्यैश्चादयंतो यदूतमम् ॥ गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्तुष्टुवुर्जगदीश्वरम् ६ ॥ देवा ऊचुः ॥ न ताः स्मतेनाथपदारविंदं बुद्धौ द्रियप्राणमनोवचोभिः ॥ यच्चित्येतंतर्ह्यदिभावयुक्तैर्मुमुक्षुभिः कर्ममयोरुपाशात् ७ त्वं मायया त्रिगुणयात्मनि दुर्विभाव्यं व्यक्तं सृजस्य वसिलुं पासितुं गस्थः ॥ नैतैर्भवानजितकर्मभिरज्यते वैयः स्वे सुखे व्यवहितेभिरतो न वद्यः ८

कृतचित्तस्य हरेस्तदभ्यनुज्ञानं स्वकुलसंहरणोपक्रमश्च समृद्धभक्तिसमुद्रमग्नौ द्वोपसत्तिप्रकारश्चास्मिन्नध्याये कथ्यते तत्र प्रथमं ब्रह्मादिप्रार्थनाप्रकारः प्रारभ्यते अथेत्यादिना आत्मजैरात्मनो मनसो जाते सनकादिभिः संक्षिप्योक्तं विवृणोति भवश्चेत्यादिना १ २ ३ दिदृक्षुस्त्वेहेतुमाह वपुषेति सर्वलोकमलापहं यशो लोकेषु वितन्वन् भगवान्नरलोकमनोरम इति येन तस्मादिति शेषः या स्वयं कारिता तस्यामासीनम् ४ ५ माल्यैः पुष्पैः ६ यत्पदारविंदं तर्ह्यदि बुद्धौ द्रियप्राणमनोवचोभिमानिभिर्देवैश्चित्यते ७ ब्रह्मादिदेवैश्चित्यत्वे ततोऽप्युत्कृष्टवगुणेन भाव्यम् तात्किमस्य निर्गुणस्यास्तीत्यत्राह त्वमित्यादिना मायया त्वादिच्छपानि यतया त्रिगुणया प्रकृत्या आत्मानि आत्माधारत्वेन व्यक्तं ब्रह्माहम् । अचेतनस्य पुरुषसंबन्धित्वेन प्रवृत्तिदर्शनादिच्छामात्रेण प्रकृत्या

ष्ट्यादिकं कथमुपपद्यत इत्यत उक्तं तद्गुणस्थ इति । प्रकृतिगुणेषु स्थित्वानियतैर्गुणैः ननु गुणसंबन्धाज्जीवत्पुण्यपापलक्षणकर्मबद्धता स्यादेवेति तत्राह नैतीरिति एतैर्गुणनिमित्तैः अनेन दुःस्वानुभवोपि नास्ती
 त्बुक्तं भवति अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह यदित्यः प्रकाशरूपः याप्रापण इति धातोः यात्यवगच्छति सर्वमिति सर्वज्ञ इत्यर्थः । अतएवाव्यवहिते स्वरूपसुखेभिरतः अतएवानवद्यः दुःखादिनिमित्तदोषाभावात् ८ त
 वकीर्तिश्रवणपूर्णसच्छ्रद्धया संसारिणामपिसात्विकानां गुणनिमित्तपापादिलेपाभावेनात्पंतिकीशुद्धिर्भवति किमुत न वेति भावेनाह शुद्धीरिति हेइड्यदुराशयानां नृणां तथाविद्यादिभिः शुद्धिर्न स्यात् यथा स
 त्वात्मना पुंसां ते तवयशसि प्रवृद्धसच्छ्रद्धया शुद्धिः स्यादित्यन्वयः अनेन त्रयोपि गुणा अशुद्धिहेतव उत नेति शंकापहस्तिता सत्त्वगुणस्य भगवत्कथारतिहेतुत्वाच्छुद्धिकरत्वेन ज्ञानजनकत्वेन मुक्तिहेतुत्वात् ९
 अस्तु नित्यानिर्दुःखानंदः सृष्ट्यादिकर्ता च ततः किं युष्माकमिति तत्राहुः स्यान्न इति । यो मुनिभिः क्षेमाय आर्द्रहृदो ह्यमानः यश्च सवनशः त्रिकाले आत्मा विद्धिः स्वरूपविज्ञाना विद्धिः सात्विकैः पुरुषैः समविभूतिभिः सम
 विक्रमैर्वासुदेवादिभिर्व्यूहार्चितः तव सौमिरशुभाशयधूमकेतुः स्यादित्यन्वयः १० पुनरप्यग्निविशेषयंति यश्चित्यत इति त्रयपाधेदत्र येन निरुक्तविधिना स्वहविर्गृहीत्वा प्रयतपाणिभिर्याजकैः अध्वराग्रौ
 विचित्यते उताप्यर्थविकल्पयोरित्यभिधानं यश्चाध्यात्मयोगे उत परमात्मध्यानेपि आत्ममायाजिज्ञासुभिः योगिभिः परमभागवतैः परीष्टः सम्यक् पूजितः ११ किंच येयं श्रीभगवती पर्युष्ट्या वर्जितम्लानभावया
 नित्योत्फुल्लयांसद्वये पतितयावनमालया सह प्रतिपक्षवत्संस्पर्द्धिनी अस्पर्द्धिनी स्पर्धावती वातिष्ठतीत्यर्थः । अस्पर्द्धिनी स्पर्द्धिनी व श्रीरास्ते वनमालया । नहि स्पर्द्धादयो दोषाः संविद्रूपां स्पृशंतितां इति वच

शुद्धिर्नृणां न तु तथेड्यदुराशयानां विद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः ॥ सत्त्वात्मना मृषभतेयशसि प्रवृद्धसच्छ्रद्धया श्रवणसंभृतया यथा स्यात् ९ स्या
 न्नस्तवाग्रिरशुभाशयधूमकेतुः क्षेमाय यो मुनिभिरार्द्रहृदो ह्यमानः ॥ यः सात्विकैः समविभूतिभिरात्मविद्धिर्व्यूहार्चितः सवनशः समविक्रमैश्च १० यश्चित्य
 ते प्रयतपाणिभिरध्वराग्रौ त्रययानिरुक्तविधिना स्वहविर्गृहीत्वा ॥ अध्यात्मयोग उत योगिभिरात्ममायाजिज्ञासुभिः परमभागवतैः परीष्टः ११ पर्युष्ट्या प
 तितयावनमालयेयं संस्पर्द्धिनी भगवती प्रतिपक्षवच्छ्रीः ॥ यः सुप्रणीतममुयार्हणमाददानोभूयात्सदां ग्रिरशुभाशयधूमकेतुः १२ केतुस्त्रिविक्रमसतास्त्रि
 पतत्पताकोयस्तेभयाभयकरो सुरदेवचम्बोः ॥ स्वर्गाय साधुषु खलोष्वितराय भूम्नः पादः पुनातु भगवन्जगतामघ्नः १३ नस्योतगाव इव यस्य वशे भवन्ति
 देवाश्च यस्तनुभृदायुषिरज्यमानाः ॥ कालस्य ते प्रकृतिपुरुषयोः परस्य शनस्तनो तु चरणः पुरुषोत्तमस्य १४

नात् यश्चासुयाश्रियासुप्रणीतमर्हणमर्चनमाददानास्ते यद्वा अवयविनो धर्मआदानादिरवयवस्य कथं युज्यत इत्यत्राह यदिति । यः प्रकाशरूपः पूर्वत्रयच्छब्दरूपः अत्र तु अकारांत इति अनेन लोकावि
 लक्षणत्वेन हरेरवयवस्य पादस्यावयवविवत् स्वातंत्र्येणादानादियमोयुक्त इति ज्ञातव्यम् १२ हे भगवन् भूम्नः तेषां दोनोस्माकं जगतां चार्घं पुनातु यस्त्रिविक्रमसतः त्रयोविक्रमा एव प्रशस्तकर्माण्यस्य स तथा तस्य
 प्रशस्ते कर्मणि तथेत्यादि ते तव केतुर्ध्वजस्त्रयो वेदा एव पतंत्यश्चलंत्यः पताकाय स्पसतथा । यश्चासुरदेवचम्बोः भयाभयकरः किंच यः साधुषु स्वर्गाय सुखाय खलोष्वितराय दुःखाय भवतीति १३ सुख
 दुःखयोः कारणत्वेन हरेः पादस्य स्वातंत्र्यप्रत्यक्षमिति भावेनाह नस्योतगाव इति सुखदुःखयोर्नियंतार इन्द्रियाभिमानिनो देवाश्च यस्य पादस्य वशे वर्तन्ते न सिनासिकायां ओतगावः स्वामिन इव यश्च तनुभृतां शरी
 रिणां आयुषि शतवर्षलक्षणे रज्यमानः संबद्ध्यमानः तावत्कालं स्थित्वां ते यश्च दुःखहमिति अभिमानशून्यश्चेति तनुभृदायुषिरज्यमानाः पुरुषोत्तमस्य ते चरणोनः शंतनो त्वित्यन्वयः । ब्रह्मणा संपारित्यक्तो
 मृत इत्युच्ये नर इत्यनेन श्रीहरि संबंधो देहिनां विज्ञायते । तदभिमानशून्यत्वे हेतुमाह प्रकृतीति अत्रापि हेतुमाह कालस्येति कालप्रेरकस्य तस्य स काशात् परस्य वा १४

१ यजदेव पूजेति धातोः कर्मणि क्तप्रत्ययेयकारस्य इकाररूपे संप्रसारणे जाते इष्टा मीति रूपम् ॥

सष्टत्वादिगुणपूर्णत्वाच्चकालइत्याशयेनाह अस्येति अस्यजगतउदयादीनाहेतुरसि । प्रधानादिदमुत्पन्नमिति श्रुतेः प्रकृत्यादीनां जगद्धेतुत्वादिकं कथमत्राह अव्यक्तेति अव्यक्तादीनां हेतुरसि
 अतः कालः कालनिर्मावृत्ताच्चकालइत्याह कालमात्रइति सर्वे निमेषाजज्ञिरेवियुतः पुरुषादधीति श्रुतेः हरेर्विधातरेण कालशब्दवाच्यत्वमाह त्रिणाभिरिति तिस्रश्चातुर्मास्यलक्षणानाभयोपस्यसतथा
 गभीररयः अतर्कितपावरेगः सोयंकालस्त्वन्वमितिकइतितत्राह उत्तमेति पुरुषोत्तमशब्दवाच्यः । संहारकर्तृत्वं विशिनाष्टिअखिलेति अधुनायादवाद्यखिलजगन्निरासे प्रवृत्तः यद्वा पुरुषोत्तमत्वं विवृणोति
 अस्येति अनेन कथं तद्विवृतमभूदित्यत उक्तं अव्यक्तेति कालस्वरूपज्ञाने अस्यायमुत्पत्तिसमयः इति निश्चयोन स्यादत्रोक्तं कालेति कालस्वरूपज्ञातातं निर्मातावा कीदृशः कालः येन तादृशे ज्ञानी स्याद
 त्राह सोयमिति । हरिः यंकालं विशेषतो जानाति सोयंकाल एव विशिष्टइत्यन्वयः कथमत्राह त्रिणाभिरिति अखिलस्य समस्तप्रपंचस्यापचये संहारे च प्रवृत्तः अनेन सृष्ट्यादिविशेषविशिष्टं कालं जानातीत्युक्तं भ
 वति अतश्च किमवसितमत्राह उत्तमेति । एवं विधात्कालादप्युत्तमस्त्वमित्यर्थः अनेन प्रकृतिपुरुषकालमहत्तत्वेभ्य उच्चमत्वात् पुरुषोत्तमइत्युक्तं भवति तदुक्तम् कालाज्जीवात्तथाव्यक्तान्महतश्चोत्तमो
 यतः । उत्तमः पुरुषस्तस्माद्गवान्विष्णुरुच्यतइति १५ व्यक्तं सृजस्य स्यासि हेतुरिति श्लोकद्वयेन कथितं सर्जनं विवृणोति त्वत्तइति त्वत्तो ब्रह्मांडं जगदुत्पद्यतइतियदुक्तं तत्प्रधानमधिकृत्य प्रधाना
 दिशब्दवाच्यानूरमादीनाधिकरणं कृत्वा वर्तते तथा हि महाप्रलये लक्ष्म्या सहरममाणा चारायणाख्यात्त्वतो वतीर्णः पुमान् पुरुषनामा मोघवीर्यो भवान् प्रधानाभिमानित्वात्तन्नामन्यां रमायां महांतमिव स्थि
 तं स्ववीर्यं गर्भधत्ते । पुरुषनामानं चतुर्मुखं प्रधानाख्यां गायत्रीं च सृष्टवानित्येकोऽर्थः सपुमांश्चतुर्मुखो महांतमिव गर्भमहत्तत्वाभिधं आत्मानं श्रद्धाभिधां गायत्रीं च प्रधाननामन्यां गायत्र्यां च सृष्टवानित्यपरः ता

अस्यासि हेतुरुदयस्थितिसंयमानामव्यक्तजीवमहतामपि कालमात्रः ॥ सोयं त्रिणाभिरखिलापचये प्रवृत्तः कालो गभीररय उत्तमपुरुषस्त्वम् १५ त्वत्तः प्रधा
 नमधिकृत्य पुमान् स्ववीर्यं धत्ते महांतमिव गर्भममोघवीर्यः ॥ सोयं त्वयानुगत आत्मन आंडको शंहेमं ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् १६ तत्स्थुषश्च जगतश्च भ
 वानधी शोयन्माययोत्थगुणविक्रिययोपनीतान् ॥ अर्थात्त्र्युषन्नपि हृषीकपतेन लिप्तो येन्ये स्वतः परिहृतानपि विभ्यति स्म १७

भ्यां महत्त्वाख्यश्रद्धाख्याभ्यां शेषो हंकारापरनामा जातः इत्यन्योर्थः नारायणाख्यः परमः शेते लक्ष्म्या न्वितो लये । स एव पुरुषाख्यं तु द्वितीयं रूपमात्मनः । कृत्वारमायां पुरुषनामानं तु चतुर्मुखम् । प्रधाना
 ख्यां च गायत्रीं ससर्ज पुरुषात्मकः । चतुर्मुखः स पुरुषो महत्तत्त्वाभिधं पुनः । प्रधाननामन्यां गायत्र्यां स सर्जात्मानमेव तु । श्रद्धाभिधां च गायत्रीं ताभ्यां शेषो न्वजायत इत्यादिवाक्यात् सकृदुक्तवाक्यस्यान्वयभे
 दो युज्यते सोयं महत्त्वाख्यो ब्रह्मायो नारायणादभिव्यक्तः पुरुषनामा तेन त्वयानुगतः प्रविष्टः श्रद्धाख्यगायत्रीं सृष्ट्वा हंकारादितत्त्वैः सहात्मनः परमात्मनः प्रवेशादुत्पादनसमर्थं बहिर्नवभिरावरणैरुपेतं हेममा
 ङकोशं ससर्जेत्यन्वयः । ब्रह्मणः आंडको शसृष्ट्यं गीकारेण व्यक्तं सृजसीत्यस्य विरोधानिरासार्थं त्वयानुगतइत्युक्तम् १६ ननु त्वसहकारिकारणत्वं मुख्यकारणत्वं चतुर्मुखस्यातः स्वाभित्वं च तस्येति तत्राह तत्त
 स्थुषइति । यतो यदनुप्रवेशमंतरेण एषां तत्त्वानां सर्जनशक्तिर्नास्ति तदनुप्रवेशे सास्ति च तत्तस्माद्भवांस्तस्थुषो जगतश्चाधिकईशः । नन्वेतदधीशत्वं कथं ज्ञायतइतितत्राह यदिति । मायया इच्छया उत्थगुणा वि
 क्रियया संबंधप्रकृतिगुणविकारेणोपनीतान् प्राप्ता नर्थान् विषयांस्तदिन्द्रियेषु स्थित्वा जुषन्नपि न लिप्तइतियत्तेनाधीशइति ज्ञायते । हृषीकपतयइतिसंबुद्धयेन्द्रियस्वाभित्वस्य जीवस्य सत्त्वे पितृदानियतत्त्वदर्शना
 दीशानियतत्त्वदर्शनाच्च हरेरिन्द्रियेशत्वं मुख्यमिति ज्ञायते । ननु योगिष्वनेकां तोर्था लिप्यहेतुरत्राह येन्यइति येन्ये योगिनः सनकादयः परिहृतानिति द्वितीयापंचम्यर्थे । स्वतः भवतः प्रसादात् परिहृतेभ्यो वि
 षयेभ्यो विभ्यति स्म । अनर्थस्मृत्वे विशेषः । भीत्रार्थानां भयहेतुरित्यतः पंचमी । अनेन विषयालेपनं योगिनां पंचदशवतः प्रसादात् । सादिच । भगवत्स्तु स्वतो न अन्यनियतानित्यं चेत्पुक्तं भवति १७

विषयालेपोनामतदजितस्वेत्याह स्मापेति । स्मायोमंदहासस्तेनसहितोवलोकःतस्यलवेनसहदार्शितोभावःशृंगारचेष्टा तथा हारिमनोहरंभ्रमंडलंतेनसहप्रहितःप्रयुक्तःसौरतः सुरतोविचमानोमंत्रःते नशौडैर्निशितैरनंगस्यबाणायमानैःकरणैः आलिंगनादिलक्षणैःसाधनैर्विमथितुंविह्वलितुंजेतुमित्यर्थः १८ यद्ययंभगवान्देवदत्तवद्विषयलंपटत्वेनस्त्रीजितस्तर्हितत्कथानदीस्नानपापनाशनंनस्या न्नचतथानिःसंगत्वेनस्त्रीजितोनेवेतितर्कगर्भीकृत्यस्तुवंति बिभ्रदिति । सप्तसुप्रथमेतिसूत्राद्विभ्रदितिप्रथमापष्टयर्थे । त्रिलोक्याःयदनन्यसाध्यंतत्सर्वविभ्रतस्तवअमृतकथोदवहाः अमृतकथालक्षणानद्यः पादावनेजसरितश्चेतियत्तीर्थद्वयंतदुपस्पृशंतिस्नानादियोग्यकुर्वन्ति अत्रकिंप्रमाणमत्राह आनुश्रवमिति । श्रुतिप्रसिद्धं सम्यक्स्त्वंतिसरितोनघेनाअंतर्हृदामनसापूयमानाइत्यादेः । कुतोभूदित्यतउक्तंअं प्रिजमिति । अंग्रिलंघनमतिक्रमणंशत्रूणांपराक्रमलक्षणकथेत्यर्थः । अन्यत्तुप्रसिद्धम् । अधिलघिगत्यर्थावितिधातुः । कैःकरणैःश्रुतिभिःश्रवणैरंगसंगैश्चकिंफलमुदिश्यशमलानिमलानिहंतुम् । मलविघ्ना

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारिभूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडैः ॥ पत्न्यस्तुषोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्येंद्रियांविमथितुंकरणैर्नशेकुः १८ बिभ्रतवामृत कथोदवहास्रिलोक्याःपादावनेजसरितःशमलानिहंतुम् ॥ आनुश्रवंश्रुतिभिरांग्रिजमंगसंगैस्तीर्थद्वयंशुचिषदस्तदुपस्पृशंति १९ बादरायणिरुवाच ॥ इ त्यभिष्टूयविवुधैःशेशःशतधृतिर्हरिम् ॥ अभ्यभाषतगोविंदंप्रणम्यांबरमाश्रितः २० ब्रह्मोवाच ॥ भूमेर्भारवतारायपुराविज्ञापितःप्रभो ॥ त्वमस्मा भिरशेषात्मंस्तत्तथैवोपपादितम् २१ धर्मश्चस्थापितःसत्सुसत्यसंधेषुवैत्वया ॥ कीर्तिश्चदिक्षुविक्षिप्तासर्वलोकमलापहा २२ अवतीर्ययदोर्वेशेविभ्रद्रूप मनुत्तमम् ॥ कर्माण्युदारवृत्तानिहितानिजगतोऽकृथाः २३ यानितेचरितानीशमनुष्याःसाधवःकलौ ॥ शृण्वंतःकीर्तयंतश्चतरिष्यंत्यंजसातमः २४ यदुवंशेऽवतीर्णस्यभवतःपुरुषोत्तम ॥ शरच्छतंव्यतीयायपंचांशधिकंप्रभो २५ नाधुनातेखिलाधारदेवकार्येऽवशेषितम् ॥ कुलंचविप्रशापेननष्टप्रा यमभूदिदम् २६ ततःस्वधामपरमंविशस्वयादिमन्यसे ॥ सलोकल्लोकपालान्नःपादिवैकुण्ठकिंकरान् २७ श्रीशुकउवाच ॥ संस्तुतोभगवानित्थंविबु धैःपद्मजादिभिः ॥ प्रतिनंद्याहतान्तराजन्मायामनुजईश्वरः २८ श्रीभगवानुवाच ॥ अवधारितमेतन्मेयदात्थविबुधेश्वराः ॥ कृतंवःकार्यमखिलंभूमेर्भारो वतारितः २९ तदिदंयादवकुलंवीर्यशौर्यश्रियोद्धतम् ॥ लोकंजिघृक्षत्यौर्ध्वमेवेलामिवमहार्णवः ३०

ऽघयोर्नस्त्रीतियादवः शुचावमौसीदतिनिषीदतितिष्ठतीतिशुचिषत्तस्यचंद्रार्कमंडलस्थस्यवा १९ २० २१ २२ २३ २४ पंचविंशाधिकंपंचविंशत्याधिकं तदुक्तं वत्सराणांशतंचैवक्रतूनांपंचविंशकं अव तीर्णस्यकृष्णस्ययदाप्रागात्तदाहरिम् । स्वस्थानगमनापेक्षीब्रह्मातुष्टावसामरइति २५ अवशिष्टदेवकार्यापेक्षयापिनस्थेयंइत्याह नाधुनेति यदुकुलमवशिष्टमपेक्षयापिनस्थेयमित्याह कुलंचेति २६ याद वानादेवत्वात्तत्स्थितौकलेरप्रवेशात्तस्यचापेक्षितत्वात्तत्कुलसंहारार्थंकिंचित्कालस्थित्यपेक्षायांतत्क्रत्वाज्ञातेतिस्वधामप्रवेष्टव्यमित्याशयेनाह ततःस्वधामेति तदुक्तंच संवत्सरद्वयंचैवपश्चात्स्थित्वाजना दनः अभिपेदेपरस्थानंचतुर्मासाधिकंपुनरिति २७ २८ अवधारितंनिश्चितम् २९ तर्हिकालपेक्षेकिंकारणंतत्राह तदिदमिति मेऔर्ध्वलोकंजिघृक्षतिप्राप्तुमिच्छति ३०

१ पंचविंशाधिकं शरच्छतमित्यनेन पंचविंशतिवत्सराधिकशतमित्यर्थे प्रमाणमाह वत्सराणामिति । अत्रेच संवत्सरद्वयंचैवपश्चात्स्थित्वाजनाईतः । अभिपेदेपरस्थानंचतुर्मास्याधिकंपुनः ॥

अनुपसंहारेकोदोषइतित्राह अनेनेति । उलबणेनवीर्यशौर्यादिगुणैस्तीक्ष्णेनानेनयादवकुलेनसतोपदुकुलस्योल्बणत्वंपुण्यमाद्रिविष्यतीत्यभिप्रायेणोक्तमाचार्यैः । सतामपिकलोप्राप्तेविकारोमनसोभवेत्
तस्माद्यद्वैशसंजन्हेनैतेस्युःपापिनस्त्विति । पुनर्लोकविवृद्धयर्थमौत्तरंयादिकान्हारिः । आविशपरक्षामकरोज्जगतःपुरुषोत्तमः । स्वात्मनःसहयानेनपुरुषार्थोधिकोभवेत् । इत्यनुग्रहबुद्ध्याचसंजन्हेस्वकुलं
विभुरिति ३१ एतदंतेएतस्ययदुकुलसंहारस्यांते तवप्रीत्यैभवनंयास्यामि ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ यत्रप्रभासेदक्षशापादुत्पन्नाद्यक्षमणःकिल्बिषात्ममुक्तोभूत् ३७ उशिजोऽमीन् ३८ ३९ ४० अरिष्टा

यद्यसंहृत्यदृष्टानांयदूनांविपुलंकुलम् ॥ गंतास्म्यनेनलोकोयमुल्बणेनविनक्ष्यति ३१ इदानींनाशमारब्धःकुलस्यद्विजशापतः ॥ यास्यामिभवनंब्रह्म
न्नेतदंतेतवानघ ३२ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तोलोकनाथेनस्वयंभूःप्रणिपत्यतम् ॥ सहदेवगणैर्देवःस्वंधामसमपद्यत ३३ अथतस्यामहोत्पातान्द्वा
स्वत्यांसमुत्थितान् ॥ विलोक्यभगवानाहयदुवृद्धान्समागतान् ३४ श्रीभगवानुवाच ॥ एतेवैसुमहोत्पाताह्युत्तिष्ठंतीहसर्वतः ॥ शापश्चनःकुलस्या
सीद्वाह्यणेभ्योदुरत्ययः ३५ नवस्तव्यमिहास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः ॥ प्रभासंसुमहापुण्यंयास्यामोद्यैवमाचिरम् ३६ यत्रसत्त्वादक्षशापाद्ब्रूहितो
यक्षमणोदुराद् ॥ विमुक्तःकिल्बिषात्सद्योभिजेभूयःकलोदयम् ३७ वयंचतस्मिन्नाष्टुत्यतर्पयित्वापितृन्सुरान् ॥ भोजयित्वोशिजोविप्रान्नानागुणवतांधसा
३८ तेषुदानानिपात्रेषुश्रद्धयार्प्यमहांतिवै ॥ वृजिनानितरिष्यामोदानैर्नौभिरिवार्णवम् ३९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवतादिष्टायादवाःकुरुनंदन ॥ गंतुं
कृतधियस्तीर्थस्यंदनान्समयूयुजन् ४० तन्निरीक्ष्योद्धवोराजन्श्रुत्वाभगवतोदितम् ॥ दृष्ट्वाऽरिष्टानिघोराणिनित्यंकृष्णमनुव्रतः ४१ विविक्तउपसंगम्य
जगतामीश्वरेश्वरम् ॥ प्रणम्यशिरसापादौप्रांजलिस्तमभाषत ४२ उद्धवउवाच ॥ देवदेवेशयोगेशपुण्यश्रवणकीर्तन ॥ संहृत्यैतत्कुलंनूनंलोकंसंत्यक्ष्य
तेभवान् ॥ विप्रशापंसमर्थोपिप्रत्यहन्नयदीश्वरः ४३ नाहंतवांघ्रियुगलंक्षणार्धमपिकेशव ॥ त्यक्तुंसमुत्सहेनाथस्वधामनयमामपि ४४ तवविक्रीडितंकृ
ष्णनृणांपरमभंगलम् ॥ कर्णपीयूषमासाद्यत्यजत्यन्यस्पृहांजनः ४५ शय्यासनादनस्थानस्नानक्रीडाशनादिषु ॥ कथंत्वांप्रियमात्मानंवयंभक्तास्त्यजेम
हि ४६ त्वयोपभुक्तस्रग्गंधवासोलंकारचर्चिताः ॥ उच्छिष्टभोजिनोदासास्तवमायांजयेमहि ४७ वाताशनामहर्षयःश्रमणाउर्ध्वमंथिनः ॥ ब्रह्मारूढं
धामतेयांतिशांताःसंन्यासिनोमलाः ४८ वयंत्विहमहायोगिन्भ्रमंतःकर्मवर्त्मसु ॥ त्वद्वार्तयातरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरंतमः ४९ स्मरंतःकीर्तयंतस्तेकृ
तानिगदितानिच ॥ गत्युत्स्मितेक्ष्णोत्केलियन्तृलोकविडंबनम् ५०

नि अञ्जुमानि ४१ ४२ भवान्समर्थोपि विप्रशापंनप्रत्यहन्यत्तस्मान्नूनमिदानीं लोकंसंत्यक्ष्यते ४३ ४४ ४५ शय्यासनादिषु प्रियम् ४६ तवाधीनां मायां प्रकृतिम् ४७ श्रमणाभिधावृत्तयः ४८
तावकैः स्वभक्तैः सहस्वद्वार्तया ४९ गत्युत्स्मितेक्ष्णोत्केलियन्तृलोकविडंबनं तानि च तच्च स्मरंतः उत्पन्नतत्त्वज्ञानोप्युद्धवो भ्रमंत इत्यात्मनो वमतां वक्तीति । यत्साधूनां स्वभावइति प्रदर्शनाय । आत्म
नो वमतां नूयुक्तमाभ्यपि सर्वशः । कदाचिदेवस्वगुणान्स्निग्धेष्वेवाहिसाधवइति वचनादुक्तं पुनरिति ५०

SGF

So Gargishwari Foundation

एकः श्रीहरेरेवसर्वोत्तम इति भावो यस्य स एकांतिनं मुख्यप्रियमिति वा एकेमुख्यान्यकेवला इत्यभिधानम् २१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ भगवान्यद
वधूतसंवादव्याजेन स्वतत्त्वमुद्धवापोपादिशत्यध्यायत्रयेण तत्रादाबुद्धवोक्तं स्वाभिष्टिमिति वदन् ब्रह्मादीनां स्वलोकगमनाभिलाषं देवकार्यकरणेनावसारप्रयोजनं स्वयान्नानंतरंद्वारवत्याः समुद्रे मज्जनं लोक
स्य पापबुद्धित्वेनामंगलत्वं कालिग्रस्तलोकादुद्धवस्य निर्याणप्रेरणं स्वास्मिन्मनःप्रविश्य महीपर्यटननियोगमित्यादिवाक्ते यदात्थमाभित्यादिना । मां स्वर्लोकगतं कर्तुमाभिकांक्षिणः १ २ स्वर्गारोहणानं
तरंसप्तमेदिवसे ३ यर्हि यदा ४ अधर्मरुचिरिति पदच्छेदः ५ ६ क्षितिसंचरणे इत्यभावविशेषमुपादिशति यदिदमिति । मनआदेसर्वोद्विष्टैर्गृह्यमाणं यदिदं विश्वं तदिदं नश्वरं क्षणभंगुरं विद्धि । नन्विदमनिर्वा
च्यं तर्हीति तत्राह विद्धीति । विद्धीत्युभयत्र संबध्यते । मनोमयीमायांचमन्मनःप्रधानप्रकृतिनिर्मातां विद्धि मे बुद्धिप्रधानां कृत्यप्रकृत्या रचितत्वात् नानिर्वाच्यं विद्धि मृद्वदृष्टिवन्मायामयमिति प्रयोगोऽप्युच्यते ।
अचेतनप्रकृतेः कार्यात्मकत्वं अस्तु चेतनायाः कथमिति इयमाशंका प्रकृतिः सा परामहंरोदसी लोकधारिणी । ऋतासत्यामराजय्या लोकानामात्मसांज्ञित्यनेन परिहर्तव्या प्राधान्यापेक्षयोपपद्यत इत्यर्थः ७

॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विज्ञापितो राजन् भगवान् देवकी सुतः ॥ एकांतिनं प्रियं श्रुत्य मुद्धवं समभाषत ५१ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ यदात्थमां महाभाग तच्चिकीर्षितमेव मे ॥ ब्रह्माभवो लोकपालाः सर्वे मामभिकांक्षिणः १ मयानिष्पादितं ह्यत्र देवकार्यमशेषतः ॥ यदर्थं
मवतीर्णो हं शो न ब्रह्मणार्थितः २ कुलं वैशापनिर्दग्धं न क्षयत्यन्योन्यविग्रहात् ॥ समुद्रः सप्तमे ह्येनां पुरीं च प्लावयिष्यति ३ यर्ह्येवायं मया त्यक्तो लोको यं नष्टमं
गलः ॥ भविष्यत्यचिरात्साधो कालिनापि निराकृतः ४ नवस्तव्यं त्वयैव हे मया त्यक्ते महीतले ॥ जनोऽधर्मरुचिर्भद्रभाविष्यतिकलौ युगे ५ त्वंतु सर्वपरि
त्यज्य स्नेहं स्वजनबंधनम् ॥ मय्यावेश्य मनः सम्यक् समदग्विचरस्व गाम् ६ यदिदं मनसा वाचा चक्षुभ्यां श्रवणादिभिः ॥ नश्वरं गृह्यमाणं च विद्धि मायां मनो
मयीम् ७ पुंसो युक्तस्य नानार्थे भ्रमः स गुणदोषकृत् ॥ कर्माकर्मविकर्मेति गुणदोषधियोभिदा ॥ ८ तस्माद्युक्तं द्रियजयो युक्तचित्त इदं जगत् ॥ आत्मनश्च
स्वविततमात्मानं मय्यधीश्वरे ९

एवं प्राधान्यज्ञानपूर्वकं भक्त्या मयि मनोयुं जानस्य योगिनो नर्थो पशमोनान्यस्येत्याह पुंस इति । अयुक्तस्य मयि मनोयोगरहितस्य पुंसो मत्प्रेरितप्रकृतिरचितेनानाविधैर्यो भ्रमो मामंतरेण स्वकर्तृत्वज्ञानसंगुणदो
षकृत्स्वर्गनरककृत् अनेन तद्गोच्य सुखदुःखात्मकः अपारः संसारो लक्ष्यत इति ज्ञातव्यं तदुक्तं । स्वर्गाद्याश्च गुणाः सर्वे दोषाः सर्वे तथैव च । आत्मनः कर्तृताभ्रांत्या जायंते नात्र संशयः । परमात्मानमेवैकं कर्तारं वेत्तियः
पुमान् । समुच्चते स्मात्संसारत्परमात्मानमिति चेति । भ्रमस्यानिमित्तमाह कर्मेति । सर्वहिपरमेश्वरः करोतीति ईश्वराधीनक्रियायां इदं मया क्रियते इदं मयाना क्रियते इदं विपरीतं क्रियत इति कर्माकर्मविक
र्मेति भेदादुद्भिद्भ्रमो गुणाभ्यां रजस्तमोभ्यां दोषधियो दोषबुद्धेः पुरुषस्य भवतीति यत्तस्माद्भ्रमस्य मूलकारणं रजस्तमसोः शक्तिविज्ञायतौ परिहृत्य विषयादाहृत्य मय्येव स्थापनेन युक्तं द्रियजयो युक्तचित्तस्त्वम् ।
इदं जगदात्मनि विरिंचे ईश स्वकार्यकारणात्मके जगति विततो वस्तुतस्तु शक्तिमात्मानं विरिंचे अधीश्वरे मयि ईश स्वमदाधारं पश्येत्सन्वयः । तदुक्तं आत्मशब्दोदितो ब्रह्मापरमात्माभिधो ह्यहम् । सर्वब्रह्मणि
वीक्ष्य मयि ब्रह्माणमेव चेति ८ ९

बलवत्प्रतिबंधके सन्त्यंतरायैरुक्तवीक्षणप्रकारो विहितः स्यादित्यत्राह ज्ञानेति शरीरिणामात्मबद्धतः । आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योर्जुनेति वचनात् । आत्मौपम्येन सर्वाणि भूतानि पश्यति इत्यर्थः आत्मनः परमात्मनो भवेन्नैव तुष्टः । आत्मानो यस्य स तथा अनेन तदधिगम उत्तरपूर्वार्धयोरश्लेषविनाशैतद्व्यपदेशादिति सूत्रार्थो दाशित इति १० एवं विधज्ज्ञानिनः कर्मकरणप्रकारं श्लोकद्वयेनाह दोषबुद्धयेति । यः शांतः क्रोधरहितज्ञानविज्ञानाभ्यां वैष्णवसिद्धांते निश्चलः पर्वतवत्स्थिरो विश्वं न ददात्मकं मम सर्वस्वात्तस्यान्मदधीनं पश्यन्नत एव ममाधिष्ठानत्वे न सर्वभूतसुहृत् विश्वेषां भूतानां निरुपाधिकप्रीतिं कृदत एवोभयातीतः ऐहिकामुष्मिकविषयविरक्तो निषिद्धाचरणादोषः स्यादिति दोषबुद्ध्या तद्दोषानुत्पत्तये निषेधाभिषेधवचनाभिवर्तते विहित करणात्सुखादिगुणो भवतीति गुणबुद्ध्या विहितं न करोति किं हि यथार्थकः फलानुसंधानरहितः । क्रीडालक्षणं कार्यं करोति तथा । किंतु स्वतंत्रकर्तारो यम एव मपि स्थित्वा विहितकरणे प्ररयति निषिद्धाभिवर्तयति तद्वाकिरेव ममतत्फलमिति निरूप्य कर्म करोति । स पुनर्न विपद्येत संसारलक्षणां विपदं न प्राप्नोतीत्यन्वयः ॥ कर्तृत्वात्मानो यस्माज्ज्ञाननिष्ठो न मन्यते ॥ अतो कुर्वन्नसिद्धादोषबुद्ध्या न निर्दति ॥ गुणबुद्ध्या न विहितं किं त्वीश प्रेरितोऽस्म्यहम् ॥ स एव च मपि स्थित्वा निश्चिन्त्य करोत्यजः ॥ न मे दोषो न च गुणः कर्तृत्वाभावतः स्फुटम् । स्वतंत्रत्वाच्चेशस्वयं ज्ञास्तेषु भवेदपि । इति मत्त्वानिवर्तत निश्चिन्त्यात्कुर्याद्गुणानिति वाक्यसिद्धौपम्यर्थः ॥ ये अज्ञास्तेष्वज्ञेषु दोषो गुणश्च

ज्ञानविज्ञानसंयुक्त आत्मभूतः शरीरिणाम् ॥ आत्मानुभवतुष्टात्मानांतरायैर्विहन्यसे १० दोषबुद्ध्योभयातीतो निषेधान्न निवर्तते ॥ गुणबुद्ध्या च विहितं न करोति यथार्थकः ११ सर्वभूतसुहृच्छांतो ज्ञानविज्ञाननिश्चलः ॥ पश्यन्मदात्मकं विश्वं न विपद्येत वै पुनः १२ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिष्टो भगवता महाभागवतो नृप ॥ उद्धवः प्रणिपत्या हतत्त्वजिज्ञासुरच्युतम् १३ उद्धव उवाच ॥ योगेश योगविन्यासयोगात्मन्योगसंभव ॥ निःश्रेयसाय मे प्रोक्तस्त्यागः संन्यासलक्षणः १४ त्यागो यं दुष्करो भूमन्कामानां विषयात्मभिः ॥ सुतरां त्वयि सर्वात्मन ब्रह्मैरिति मे मतिः १५ सोऽयं महा मिति मूढ मतिर्विगाढस्त्वन्मायया विरचितात्मनिसानुबन्धे ॥ तत्त्वं ज्ञानिगदितं भवता यथाहं संसाधयामि भगवन्ननुशाधिभृत्यम् १६ सत्यस्य ते स्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्यं वक्तारमीश विबुधेष्वपि नानुचक्षे ॥ सर्वे विमोहिता धियस्तव मायये मे ब्रह्मादयस्तनुभृतो बहिरर्थभावाः १७

भवेदित्यर्थः अनित्यामे गुणानस्युदौषानैव कथंचन । इति मत्वा शुभं कुर्यादिवर्तते शुभादपि । ज्ञानी स्वकर्तृतामानादींश्च कर्तृत्वं निश्चयात् । किंतु पूर्णगुणायैव न तु दोषापनुत्तये । न चाल्पगुणसिद्धयर्थं बालवत्कृतनिश्चय इत्येतदप्युक्तार्थे मानम् । वैलक्षण्याद्वैभवं तत्तत्रत्वात्तदात्मकम् । इति विश्वं प्रपश्यति ज्ञाननिष्ठाहरेः प्रिया इत्येतज्ज्ञानार्थिना विश्वमेव द्रष्टव्यमित्यस्मिन्नर्थे मानम् ११ १२ १३ योगस्य यमनियमादेरीश योगस्य ज्ञानस्य विशेषेण न्यासो देवादिषु येन स तथा तस्य संबोधनं योगविन्यासेति । योगात्मन् ज्ञानस्वरूप योगसंभव उपायजनक । ज्ञानं तु योगशब्दोक्तं युज्यते नेन यत्सुखं । क्वचिद्योग उपायः स्यात्क्वचिच्च निरोधनमिति । त्यागं दानाद्व्यावर्तयति संन्यासलक्षण इति । सर्वदुष्टसंगपरित्यागलक्षण इत्यर्थः १४ ततः किमत्राह त्याग इति कामानामपत्यागः सुतरां त्वय्यभक्तैर्दुष्करः १५ त्वन्मायया सोऽहम् उद्धवनामा सानुबन्धे विरचितात्मनि निर्मितदेहे ममाहमिति मूढ मतिरत एव विगाढ इति यत्तस्माद्भवता निगदितं यथा साधयामि तथा भृत्यं मां शाधीत्यन्वयः १६ तव मत्स्वरूपोऽहं त्वामतो न्यः किं न स्यादत्राह सत्यस्येति तत्तव स्वरूपस्य वक्तारमात्मनस्त्वत्तोऽन्यं पुरुषं नानुचक्षेन्न पश्यामि । कीदृशस्य सत्यस्य साधुज्ञानादिगुणस्य स्वदृशः स्वप्रकाशमानस्य आत्मनः सर्वव्यापिनः । मनुष्येष्वभावेऽपि देवेषु स्यादत उक्तं विबुधेष्विति उक्तं विशिष्टं सर्व इति । ब्रह्मा आदिः कारणेषां रुद्रादीनां तैत्थोक्ताः । ते विमोहिता धियः परोक्षज्ञानवन्तः । कुतस्तत्राह तनुभृत इति । शरीराभिमानित्वादत एव बहिरर्थभावाः मोक्षतदु

पयोगिभ्योन्यत्रापिकामयुक्ताः । अस्य श्लोकस्यार्थः अशरीरः सदा विष्णुः पूर्णानन्दत्वतः सदा । इच्छां च कीदृशैवास्थनफलाययतो विभोः । अतो बाह्यार्थकामोपनिष्काम इति कथ्यते । ब्रह्मानिरभिमानि
त्वाच्छरीर्यप्यशरीरवान् नित्यानन्दोपयोग्यन्यकामस्यो जिज्ञासितः सदा । बहिरर्थविनिर्मुक्तस्तथापितनुधारणात् । अभूदोमूढ इति वदुच्यते च सरस्वती । रुद्राद्यास्तन्वभीमाना बहिरर्थयुजस्तथा । सर्वे
षां ब्रह्मपदवी योग्यानां पूर्वमेव तु । अभावस्त्वपरोक्षस्य मोहो ज्ञानस्य भण्यते । ब्रह्मणस्त्वंशरूपेषु भारत्याज्ञानवर्जनं । ब्रह्मगायत्रिभावेतुनां शावतरणं क्वचित् । शतजन्मसु पूर्ववृत्तानोदयउदीर्यते । अपरो
क्षेण पारोक्ष्यात् पूर्णज्ञानं सदैव तु । शतजन्मगतायाश्च अपरोक्ष्यो जिज्ञासितर्भवेत् । क्वचित् क्वचित् सरस्वत्या अंशावतरणे ष्विति शक्तिविवेकग्रंथादवगत इति । अशरीरो वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितुरशरीराणि वा एता
नीति च श्रुतिरत्र मानं । श्रुतिभिस्तानितत्वात्तु स्तनयितुर्हारीः स्मृतः । अभ्रं भूताभिभरणाच्छ्रीर्वायुर्भरतः स्मृतः । विद्युच्च भारती प्रोक्ता एत एवाशरीरिणः । व्यत्यासेनापि नाम स्यादेतेषां महतां सदा । इत्यनेन
श्रुत्युक्ता एत एवेति ज्ञायते १७ यस्माद्भगवतो न्योवक्तानास्ति तस्मादहं नारायणं शरणं प्रपद्ये मम ज्ञानोपदेशायेति शेषः भवंतं पूज्यं अनवद्यत्वं पूज्यत्वे हेतुः अनवद्यत्वे हेतुः यद्यनंतपारत्वं तर्हि स्वस्याज्ञानं प्राप्तं अत
क्तं सर्वज्ञमिति बलवत्प्रतिबंधकेन ज्ञानं क्वचिदलब्धं स्यादत उक्तं ईश्वरमिति । देशप्रभुवदीश्वरस्यापि स्थानच्युतिः स्यादत्राह अखंडेति अखंडमपरिच्छिन्नं अविच्छिन्नं अविनाशि च धिष्ण्यं स्थानं यस्य स तथा । नञ्
उभयत्र संबध्यते । शरणप्राप्तौ हेतुमाह निर्वेदेति । कुतो निर्वेद इत्यत्राह वृजिनेति एवं विशिष्टोपिनारायणो न्यः किं स्यादत्राह नरसखा मिति । एतद्विशेषणं हरेरिति कुत इति यमाशंका । विष्णोर्वायोरनंतस्यात्रिभि
रंशैर्नरः स्मृतः । सैद्रेश्चतुर्भिः पार्थस्तु द्वाभ्यां तु बललक्ष्मणावित्यनेन परिहर्तव्या १८ लोकतत्त्वविचक्षणस्योद्धवस्य पुनस्तत्त्वज्ञानप्रश्रः किमर्थं इत्याशंक्य परोक्षलोकतत्त्वज्ञानस्य सत्त्वे महमंतरेणोत्पन्नस्य पुरुषार्थ

तस्माद्भवंतमनवद्यमनंतपारं सर्वज्ञमीश्वरमखंडविकुंठविष्ण्यम् ॥ निर्वेदधरिहरहर्द्विजिनाभितप्तो नारायणं नरसखं शरणं प्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच ॥
प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षणाः ॥ समुद्धरंति ह्यात्मानमात्मनैवाशुभाशयात् १९ आत्मनो गुरुरात्मैव पुरुषस्य विशेषतः ॥ यत्प्रत्यक्षानुमाना
भ्यां श्रेयो सावनुविदते २०

साधनत्वं न स्यात् प्रत्युतानर्थहेतुत्वं च अपरोक्षज्ञानानुत्पादादित्याशेयनाह प्रायेणेति । अस्येयमक्षरयोजना प्रायेण बहुलम् लोके ये मनुजाः लोके तत्त्वे च विचक्षणाः सत्स्नेहनिमुक्तपरोक्षज्ञाननिपुणास्ते आत्मनैव
प्रयत्नेनैवाशुभाशयात् ल्यबलोपेपंचमी पापफलदुःखबहुलं तमः प्राप्यात्मानं समुद्धरंति निर्मूलयंति हि यस्मात्तस्मात्सत्स्नेहयुक्ता लोकतत्त्वपरोक्षज्ञानविद्यावि शारदाः आत्मनैव सात्त्विकमन सैवाविर्भूता परोक्षज्ञा
नेनैवाशुभाशयात्पापकारणात्संसारदात्मानं समुद्धरंत्युन्नयंति पन्नगंकूपादिवेति अनेन भगवद्भक्त्युत्पन्नं ज्ञानं पुरुषार्थोपयोगीति ज्ञानसमुद्रमग्रस्यापिमम श्रेयसे भगवदपरोक्षज्ञानोत्पत्तिप्रकारोक्तव्य इति
तत्प्रश्रः सार्थक इति यत्ने कर्मौमनस्यात्मा इत्यभिधानादात्मशब्दो यत्नादौ वर्तते इति सिद्धम् । पारोक्ष्येणैव तत्त्वं तु लोकं चापि वदंतिये । तेषि सत्स्नेहनिर्मुक्तास्तमोयांति विनिश्चयात् । आपरोक्षं न च ज्ञानं तेषामु
त्पद्यते क्वचित् । इति वचनादुक्तार्थभेदसिद्ध इति संतोष्यम् १९ आत्मनैवेत्येवकारेण श्रेयः संपत्तौ सात्त्विकमनसः प्राधान्यमुक्तं तदेव प्रतिपादयति आत्मन इति आत्मनो जीवराशेः श्रेयः संपादने गुरुरुपदेशा
त्सैव मन एव मनसा वा श्रेयसं कल्पयत्यथवा चाव्याहरतीति श्रुतेः अतसात्त्विकमन इति धातोः निष्पन्नेनात्मशब्देन शरीर्येवलक्ष्यते तस्यैव गमनसंभवात्तत्रापि विशेषतः पुरुषार्थलक्षणश्रेयः संपत्तौ पुरुषस्य
दुष्यशरीरं प्राप्तस्य आत्मनः आत्मैव गुरुरिति संबध्यते कुत एतदत्राह यदिति असौ पुरुषः मानुषशरीरं प्राप्नोतीति जीवः प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयः पुरुषार्थो विदत इति यदत इति मनः पूर्वकंच भुषारुण्यादिनामो
ह्यादिसंपलक्षणश्रेयः प्राप्तिदर्शनेन यागादि साधनसामग्र्यास्वर्गादिश्रेयः प्राप्यत इत्यनुमीयत इति २०

एतदेवविशदयति पुरुषत्वइति पुरुषत्वेमनुष्यशरीरप्राप्तौसत्याचसांख्ययोगविशारदाधीराःसर्वशक्त्युप बृंहितमाद्यविस्तारंयथायोग्यंविश्वरूपपर्यंतंप्रपश्याति । यद्वा आसंतापःआसंसारसंतापंविधि-
धंतरयतीत्याविस्तारस्तम् । आस्तुसंतापकोपयोरितियादवः । नित्याविर्भूतनैर्मल्यंवा २१ बह्वीप्वासुपूर्वकापूस्तवप्रेष्ठेतिवत्राह तासामिति २२ तत्रकारणमाह अत्रमामिति । अत्रपुरुषशरीरेमनो-
योगयुक्तयोगिनः स्वतोबाह्यमीश्वरंमामद्व्याप्त्यक्षीकर्तुंमार्गंयतिविचार्यज्ञातुंयतंतेकैर्दुभिःसयुक्तिभिः अनुमानतःविनिर्दोषपंचावयवलक्षणवाक्यात्मकैः किंप्रमाणकैश्चक्षुरादिनाशृङ्गमाणैरूपादिभि-
रात्मनःपरमात्मनोर्लिङ्गैर्मलैर्मलैर्जीवस्यदर्शनादिस्वातंत्र्यभावेनतत्कर्तान्पश्यन्स्वीकृत्यनुमीयतइति २३ यथाहंसंसाधयामितथाभांशाधीत्युद्धववाक्यमवधारयन्नुक्तमर्थमितिहासेनसंवेदयति
अत्रेति अत्रपुरुषशरीरेअहंनिर्माणेनसुलभइत्येतस्मिन्नर्थेअवधूतयदुसंवादरूपमितिहासपुरावृत्तमुदाहरति अस्यैवविवरणंपुरातनमिति अमिततेजसःअनल्पबलस्य तेजोबलेप्रभावेनेज्योतिष्यचि-

पुरुषत्वेचसांधीराःसांख्ययोगविशारदाः ॥ आविस्तारंप्रपश्यातिसर्वशक्त्युपबृंहितम् २१ एकद्वित्रिचतुष्पादोबहुपादस्तथापदः ॥ बह्वयःसंतिपुरः
सृष्टास्तासांमेपौरुषीप्रिया २२ अत्रमांमार्गयंत्यद्वायुक्ताहेतुभिरीश्वरम् ॥ गृह्यमाणैरात्मलिङ्गैःस्वबाह्यमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरा-
तनम् ॥ अवधूतस्यसंवादंयदोरमिततेजसः २४ अवधूतंद्विजकंचिच्चरंतमकुतोभयम् ॥ कविनिरीक्ष्यानिपुणंयदुःपप्रच्छधर्मवित् २५ कुतोबुद्धिरि-
यंब्रह्मन्नकर्तुस्तेविशारदा ॥ यामासाद्यभवाल्लोकंविद्वाश्चरतिबालवत् २६ प्रायोधर्मार्थकामेषुविवित्सायांचमानवाः ॥ हेतुनैवसमीहंतेआयुषोय-
शसःश्रियः २७ त्वंतुकल्पःकविर्दक्षःसुभगोमृतभाषणः ॥ नकर्तुमीहसेकिंचिज्जडोन्मत्तापिशाचवत् २८ जनेषुदह्यमानेषुकामलोभदवाग्निना ॥ नतप्य-
सेग्निनामुक्तो गंगांभस्थइवद्विपः २९ त्वंहिनःपृच्छतांब्रह्मन्नात्मन्यानंदकारणम् ॥ ब्रूहिस्पर्शविहीनस्यभवतःकेवलात्मनः ३० श्रीभगवानुवाच ॥ यदुनैवं
महाभागोब्रह्मण्येनसुमेधसा ॥ पृष्टःसमाजितःप्राहप्रश्रयावनतंद्विजः ३१ ब्राह्मणउवाच ॥ संतिमेगुरवोराजनबहवोबुद्धयुपाश्रिताः ॥ यतोबुद्धिमुपादाय
मुक्तोऽमीहतान्शृणु ३२ पृथिवीवायुराकशापोमिश्रंद्रमारविः ॥ कपोतोऽजगरःसिंघुःपतंगोमधुकृद्रजः ३३ मधुहाहरिणोमनिःपिंगलाकुररोर्भकः ॥
कुमारिशिरकृत्सर्पकर्णनाभिःसुपेशकृत् ३४ एतेमेगुरवोराजनचतुर्विंशतिराश्रिताः ॥ शिक्षावृत्तिभिरेतेषामन्वाशिक्षमहंततः ३५ यतोयदनुशिक्षामि
यथावानाहुषात्मज ॥ तत्तथापुरुषव्याघ्रनिबोधकथयामिते ३६

पिरेतसीतिच २४ २५ अकर्तुर्निषिद्धाचरणरहितस्यअशनादिप्रवृत्तिशून्यस्यच २६ बालवत्संचरणंज्ञानसंपादनायाकिनस्यादित्याशंक्य सत्यंनायंमनुष्यधर्मः किंतु तेषांधर्मादिष्वेवप्रवर्तनंआत्मत-
त्त्वविवित्सायांसत्यांचेत्याह प्रायईति । प्रायोमानवाःपरमात्मतत्त्वविवित्सायांसत्यांचेहधर्मादिष्वेवसमीहंतेप्रवर्तते आयुरादिप्राप्तयेचहेतुना तत्प्राप्तिसाधनसामग्र्येण २७ शक्त्यादिसाधनसामग्र्य-
भावादेवस्थानमिति तत्राह त्वंत्वाते २८ २९ स्पर्शविहीनस्यविषयभोगविहीनस्यकेवलात्मनःशरीरमात्रपरिग्रहस्य ३० ३१ बुद्धयुपाश्रिताः बुद्ध्यासंगृहीताःयतोयेभ्यःशिक्षावृत्तिमुपादाय
शरीराभिमानमुक्तःतान्गुरुन् ३२ ३३ ३४ एतेषापृथिव्यादीनांशिक्षाकरणवृत्तिभिः ३५ यतोयस्मात्पृथिव्यादेर्द्वर्तनं शिक्षामि शिक्षेतत्तथानिबोधबोधतिःपरस्मैपदी ३६

क्षितेः शिक्षितां बुद्धिमाह भूतैरिति तद्वैविर्दतीत्तद्विदः तेषां वैवज्ञानां मार्गात् तद्विद्वानिति पाठे तस्य वैवस्यवशानुगत्वं ज्ञानं मार्गात् सत्तामिति शेषः क्षितेर्व्रतमचलत्वं अतएवाचलेति पृथिव्यानां मंतरम् ३७
 भूमेः शिक्षितं व्रतांतरं बुद्धिमाह शश्वदिति सर्वदा परेषां गुरुदेवादिसज्जनानां अर्थे आत्मनः सर्वेहां सकलवेषां संभवं वृद्धिं च । सज्जनार्थे मुन्येत ऐहिकीं वृद्धिमात्मनः इत्यादेरप्येवार्थ इति शिक्षेत नियमेनेति शेषः ३८ एवं विधज्ञानानि शिक्षमाणस्य मुनेर्वृत्तिप्रकारमाह प्राणवृत्त्येति । मुनिर्यावत्प्राणवृत्त्या शरीरयात्रया संतुष्येत् तावत्प्येव निर्वहेत् एवकारव्यावर्त्यमाह नैवेति तत्रापि ज्ञाननाशकारणाने मनो विक्षेपनिमित्तानि च द्रव्याणि न सेवेतेत्याशयेनाह ज्ञानमिति ३९ वायोः शिक्षिताका बुद्धिरिति तत्राह विषयोष्विति विषयेष्वविशन् विषयाननुभवन् योग्यात्मा योगी जीवः गुणदोषसंबन्धेन न विषज्जेत संसक्तो न भवेत् गानादिना नाधर्मेषु ४० पार्थिवेषु पृथिवीकार्येषु प्रविष्टः तद्गुणाश्रयः जन्मदुःखादिदेहधर्माश्रयः गुणैर्दुःखादिभिः ४१ न भसः शिक्षितमाह अंतरिति मुनिर्व्रततस्य व्याप्तस्याकृतितः आत्मनः परमात्मनः । न भोवदव्यवच्छेदमसंगत्वं भावयेच्चितयेत् कुत्र कथमतुक्तं स्थिरजंगमेषु चराचरात्मकेषु वस्तुषु अंतरात्मभावेन अंतर्यामित्वेन अणुत्वव्याप्या बहिर्ब्रह्मभावेन बृहत्त्वेन महत्त्वव्याप्या इदं केनासिद्धमत्राह समन्वयेनेति । उपक्रमादितात्पर्ययुक्तप्रमाणेन ब्रह्मणः आत्मभावेन स्वैक्येनेत्यन्यथा व्याख्यानम् । जीवांतर्यामिको विष्णुरात्मना मासमीरितः । तस्य तु ब्रह्म

भूतैराक्रम्यमाणोऽपि धीरे वैवशानुगैः ॥ तद्विदां न चलेन्मार्गादनुशिक्षनक्षितेर्व्रतम् ३७ शश्वत्परार्थं सर्वेहां परार्थैकांतसंभवम् ॥ साधुः शिक्षेत भूमेः श्वजनुशिक्षं व्रतांतरम् ३८ प्राणवृत्त्यैव संतुष्यन् मुनिर्नैवेन्द्रियप्रियैः ॥ ज्ञानं यथाननश्येत नावकीर्येत वाङ्मनः ३९ विषयेष्वविशन् योगी नानाधर्मेषु सर्वतः ॥ गुणदोषान्वयेनात्मानं विषज्जेत वायुवत् ४० पार्थिवेष्विह देहेषु प्रविष्टस्तद्गुणाश्रयः ॥ गुणैर्न युज्यते योगी गंधैर्वायुरिवात्महृक् ४१ अंतर्बहिश्च स्थिरजंगमेषु ब्रह्मात्मभावेन समन्वयेन ॥ व्याप्या व्यवच्छेदमसंगमात्मनो मुनिर्न भोवद्व्रततस्य भावयेत् ४२ तेजो ब्रह्ममयैर्भाविर्मेघौ धैर्वायुनेरितैः ॥ न स्पृश्यते न भस्तद्वत्कालसृष्टैर्गुणैः पुमान् ४३ स्वच्छः प्रकृतितः स्निग्धो माधुर्यस्तीर्थवन्नृणाम् ॥ मुनिः पुनात्यघान् मित्रमीक्षणस्पर्शकीर्तनैः ४४ तेजस्वी तपसा दीप्तो दुर्धर्षो दूरभाजनः ॥ सर्वभक्षोऽपि युक्तात्मानादत्ते पापमग्निवत् ४५

रूपत्वाद्बहिरंतस्तथैव च । पश्येदाकाशवद्ब्रह्माग्निमसंगत्वं चानित्यशः । इति प्रमाणविरुद्धं तस्मान्नांगीकर्तव्यः सार्थ इति ४२ असंगप्रकारमाह तेज इति यथानभोवायुनेरितैर्मेघौ धैर्न स्पृश्यते तद्वत्तथापुमान् परः पुरुषः कालसृष्टैः तेजो ब्रह्ममयैर्गुणैर्विषयैर्न स्पृश्यते इत्यन्वयः ४३ अद्वयः शिक्षितां बुद्धिमाह स्वच्छ इति तीर्थवद्गंगादि शुद्धजलवत् । प्रकृतितः स्वभावतः स्वच्छः । प्रकृतिः पंचभूतेषु स्वभावे मूलकारण इत्यभिधानम् । ननु जीवस्य स्वच्छगुणत्वे जीवपरयोः को विशेष इतीपमाशंका । स्वच्छत्वादयोगुणाहरेः स्वतः सिद्धा जीवस्येष्टव्या स्वीकर्तव्या इति परिहर्तव्या तदुक्तं । गुणान् जीवस्येष्टव्यानां सिद्धान्विष्णोर्गुणांस्तथा । तत्तद्गुणाविचिन्वीत पृथगेव मुधीः सदेति । माधुर्यः सुखहेतुः । मधुना मसुखं विद्यान्माधुर्यसुखहेतुता सुखे रतिर्वासंश्रोक्ता शब्दतत्त्वाविचक्षणैरिति वचनात् । मुनिर्मित्रं स्वाश्रितं पुनाति ईक्षणमीक्षा ४४ अग्नेः शिक्षितां बुद्धिमाह तेजस्वीति तेजस्वीप्रभाववान् अन्यत्रार्चिष्मान् तपसा उपवासादिना अन्यत्र संतापहेतुज्वालादीनां प्रकाशनशक्तिमान् दुर्धर्षः पराभवयितुमशक्यः । पराभवो धर्षणं स्यादवज्ञानमथापि वा । न संतप्तसुसदाकुर्यात्सहसा शयनं न चेतिवचनात् दूरभाजनो दूराभिषेकः युक्तात्मा परमात्माभियुक्तमनाः । एवं विधो ज्ञानी सर्वभक्षोऽपि पापनादत्ते अपरोक्षज्ञानिनोऽपि सर्वभक्षणं सर्वभक्षानुमतिः प्राणात्यये तद्दर्शनादित्यापदिषये कथं अग्निवत् ४५

नात्परात्मास्थूलबुद्धिभिः । जीववच्छ्रयतेविष्णुर्यथैवां बुस्थिता कर्तव्यम् । परमार्कः पारिमाण्याद्वर्तुलत्वादेनातथा । अर्कस्वरूपानामभिज्ञैः शिरःपादादिवर्जितः अचेतनश्चकल्प्येतत्तेजोमात्रदार्शेभिः । सूर्य
देहादिभिर्ब्रह्मतेजोमंडलमेवतु । दृश्यतेस्थूलमतिभिरेवमेवजानार्दनइतिप्रमाणविरुद्धत्वादुपेक्षणीयम् ५१ मुक्तिसाधनेषुप्रथमतः आपाद्यविराक्तिलक्षणंसाधनामेतिकपोताशिक्षिताविरक्तिमाह नातिस्नेहइति

नातिस्नेहः प्रसंगोवाकर्तव्यः कापिकेनचित् ॥ कुर्वन्विदेतसंतापंकपोतइवदीनधीः ५२ कपोतः कश्चनारण्येकृतनीडोवनस्पतौ ॥ कपोत्थाभार्ययासार्ध
मुवासकतिचित्समाः ५३ कपोतौस्नेहगुणितहृदयौगृहधर्मिणौ ॥ दृष्टिदृष्ट्यांगमंगेनबुद्धिबुद्ध्याबबंधतुः ५४ शय्यासनादनस्थानवार्त्ताक्रीडाशना
दिषु ॥ मिथुनीभूयविस्त्रब्धौचेरतुर्वनराजिषु ५५ यद्यद्वाञ्छतिसाराजनतदर्थमनुकंपितः ॥ तंतंसमानयत्कामंकृच्छ्रेणाप्यजितेन्द्रियः ५६ कपोतीप्रथ
मंगर्भेगृह्णीतकालआगते ॥ अंडानिसुषुवेनीडेस्वपत्युःसन्निधौसती ५७ तेषुकालेव्यजायंतरचितावयवाहरेः ॥ शक्तिभिर्दुर्विभाव्याभिःकोमलांगतनू
रुहाः ५८ प्रजाःपुपुषतुःप्रतीतौदंपतीपुत्रवत्सलौ ॥ शृण्वंतौकूजितंतासांरुवंतौकलभाषितैः ५९ तासांपतत्रैःसुस्पर्शैःकूजितैर्मुखचेष्टितैः ॥ प्रत्युद्रमै
रदीनानांपितरौमुदमापतुः ६० स्नेहानुबद्धहृदयावन्योन्यांविष्णुमायया ॥ विमोहितौदीनधियौशिशून्पुपुषतुःप्रजाः ६१ एकदाजग्मतुस्तासाम
शनार्थंकुटुंबिनौ ॥ पारितःकाननेतास्मिन्नर्थिनौचेरतुश्चिरम् ६२ दृष्ट्वातांलुब्धकःकश्चिद्वदच्छातोवनेचरः ॥ जगृहेजालमातत्यचरतःस्वाल्यांतिके ६३
कपोतश्चकपोतीचप्रजापोषेसदोत्सुकौ ॥ गतौपोषणमादायस्वनीडमुपजग्मतुः ६४ कपोतीस्वात्मजान्वक्ष्यबालकाञ्जालसंवृतान् ॥ तानभ्यधाव
त्क्रोशंतीक्रोशतोभृशदुःखिता ६५ सासकृत्स्नेहगुणितादीनचित्ताजमायया ॥ स्वयंचाबध्यतश्चिचाबद्धान्पश्यत्यपस्मृतिः ६६ कपोतश्चात्मजा
न्बद्धानात्मनोप्यधिकप्रियान् ॥ भार्याचात्मसमादीनांविललापातिदुःखितः ६७ अहोमेपश्यतापायमल्पपुण्यस्यदुर्मतेः ॥ अतृप्तस्याकृतार्थस्यगृ
हास्त्रैर्वर्मिकाहताः ६८ अनुरूपानुकूलाचयस्यमेपतिदेवता ॥ शून्येगृहेमांसत्यज्यपुत्रैःस्वर्यातिसाधुभिः ६९ सोहंशून्यगृहेदीनोमृतदारोमृतप्रजः ॥
जिजीविषेकिमर्थंवाविधुरोदुःखजीवितः ७० तांस्तथैवावृतांश्छिग्मिर्मृत्युग्रस्तान्विचेष्टतः ॥ स्वयंचकृपणःशिशुपश्यन्नप्यबुधोपतत् ७१ तंलब्ध्वालुब्ध
कःक्रूरःकपोतंगृहमेधिनम् ॥ कपोतकान्कपोतीचसिद्धार्थःप्रययौगृहम् ७२ एवंकुटुंब्यशांतात्माद्वंद्वारामःपतत्रिवत् ॥ पुष्पन्कुटुंबंकृपणःसानुबंधो
वसीदति ७३ यःप्राप्यमानुषंलोकंमुक्तिद्वारमपावृतम् ॥ गृहेषुखगवत्सक्तस्तमारुढच्युतंविदुः ७४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेअवधू
तगीतेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

५२ ५३ स्नेहगुणितहृदयावित्येतद्वर्शयति दृष्टिमित्यादिना ५४ शय्यासनादिषुमिथुनीभूयवर्तमानाम् ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ शिचापक्षिग्राहिजालेन
६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ आरुढादृष्टात्च्युतंपतितम् ७४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

SGF

नकर्तुमीहसोकेचिदित्यदुराजप्रश्रंपरिहरन्नेतत्संसारसुखं यथादुःखशिरस्कत्वेननाकांक्ष्यंनसाध्यंचतथास्वर्गसुखमित्याह सुखमिति यथैन्द्रियकंसुखंपतननिश्चयात्स्वर्गेनरकेचास्तितथाश्रोत्रादीन्द्रियविषयशब्दादेसुखंअस्त्येवेति यत्तस्मादुद्योदुःखशिरस्कंसुखंनेच्छेतकुतएवतत्साधनेप्रवर्ततइत्यन्वयः अनेनैहिकसुखायनप्रवर्तनीयमिति किंवक्तव्यमित्युक्तंभवति १ तर्हिदेहयात्राकथंकारंवेतइत्यतोऽजगरादुपात्तबुद्धिमाह आसमिति दिष्टेन देवेनदेवंदिष्टंभागधेयमित्यभिधानं आसस्तुक्वलार्थकइतिच विसृष्टंदंत्यदृच्छयैवापतितंअतर्कितत्वेनोपपन्नं अक्रियःयत्नरहितः अजगरोयथाप्रसेत्तथापुनिरितिशेषः २ ननुयदृच्छयापिग्रासालाभोकेकुर्यात्तत्राह । शयीतेति अनुपक्रमःक्रियारंभरहितः यदि यदृच्छयापिग्रासोनोपनमेत् तर्हिमहाहिरिव बहून्यहानिशयीत तत्रनिमित्तं दिष्टभुगिति यदृच्छाग्रासभोगत्वादित्यर्थः ३ ननुतर्ह्यबलस्यदेहस्यान्नाभोवेपतनंस्यादित्याशंक्य सत्यंबहिर्मुखस्यैतन्नयोगारूढस्यत स्यभगवद्गुणगणामृतध्यानलक्षणपानपूर्णबलवदेहत्वादितिभावेनाह ओजइति करचरणादीन्द्रियशक्तिमानपियोगारूढः शरीरयात्रार्थेनहेतनचेष्टेत कीदृशःशयानः सर्वप्रवृत्तिशून्यः तर्हिनिद्रालुःस्यादत्राह वीतनिद्रइति निद्रानिरासव्यापारसद्गवादित्याह बिभ्रदिति अत्रभरणेनध्यानंलक्षयति ओजः सहोबलात्मनाब्रह्मणायुक्तंदेहंविभ्रत्तद्व्यापयन्अन्यत्रतादृशादृष्टानिर्मितं ईशशक्तेरचित्यत्वादित्यर्थः अतएवाकर्मकंनिश्चेष्टंउद्देश्यरहितंवा ४ समुद्राच्छिक्षितांमतिमाह मुनिरिति अनंतपारः अंतपाररहितबुद्धिःअनंतेनपारःपूर्तिस्तृप्तिरक्षणायस्यसतयेतिवा पारंतीरांतरंभोक्तंपारःपूर्तिस्तथापुमानित्यभिधानं अन्यत्रानिश्चिततीरांतरः स्तिमितोदोनिश्चलजलः

ब्राह्मणउवाच ॥ सुखमैन्द्रियकराजनस्वर्गेनरकएवच ॥ देहिनांयद्यथादुःखंतस्मान्नेच्छेततद्बुधः १ ग्रासं विसृष्टंदिष्टेनमहांतंस्तोकमेवच ॥ यदृच्छयैवापतितं प्रसेदजगरोऽक्रियः २ शयीताहानिभूरीणिनिराहारोनुपक्रमः ॥ यदिनोपनमेद्ग्रासोमहाहिरिवदिष्टभुक् ३ ओजःसहोबलयुतंबिभ्रद्देहमकर्मकम् ॥ शयानोवीतनिद्रश्चनेहेतैन्द्रियवानपि ४ मुनिःप्रसन्नगंभीरोदुर्विगाह्योदुरत्ययः ॥ अनंतपारोह्यक्षोभ्यस्तिमितोदइवार्णवः ५ समृद्धकामोहीनो वानारायणपरोमुनिः ॥ नोत्सर्पेतनशुष्येतसरिद्रिरिवसागरः ६ दृष्ट्वास्त्रियंदेवमायांतद्भावैरजितेन्द्रियः ॥ प्रलोभितःपतत्यंधेतमस्यग्नौपतंगवत् ७

निर्विकल्पकर्मावा ५ समृद्धकामःसमृद्धाभिष्टार्यःनोत्सर्पेतउत्सिक्तोनभवेतहीनोवाद्रव्यैरितिशेषः नशुष्येतयथाप्रावृषिसमुद्रः समृद्धजलाभिःग्रीष्मेशुष्कजलाभिःसारीद्विः ६ शलभाच्छिक्षितांबुद्धिमाह दृष्टेति । देवस्यमायांमोहकशक्तिं भावैःशृंगारचेष्टाभिः अत्र । महतांविनिताकामःपतत्यंधेतमस्यलं । अन्यत्रनिरयंयातिदुःखवान्स्याद्विपर्ययइतिवचनात् । अधःपातेविशेषोस्तीतिज्ञातव्यंमायाशब्दस्यैद्रजालार्थमंतरेणमोहकारणत्वार्थःकथमित्येतच्चोद्यं मोहकारणभूतातुमायेत्याहुर्मनीषिणः । अविद्यमानंमेत्युक्तंतज्ज्ञापयतिपत्स्वयं । कुत्रचिज्ज्ञानरूपंसल्लभरूपंचभण्यते । मयंप्राचुर्यमुद्दिष्टंमायास्यात्मचुरेत्यपीत्यनेनपरिहर्तव्यं । तस्माद्याविवक्षितातामनुसृत्यार्थोक्तव्यइतिज्ञायते ननुतर्हिमायाशब्दस्यानेकार्थवृत्तित्वात्कुत्रमुख्यार्थइतीयंशंका स्वतंत्रंपरमार्थख्यंस्वतंत्रैकाहरेमितिः सैवमायासमुद्दिष्टामुख्यतस्तत्स्वरूपिका । इत्यनेनपरिहर्तव्या परमार्थनिष्ठस्यस्वतंत्रशब्दस्यगुणनिष्ठत्वंकथमित्येतत् । मतिमन्मतिभेदोपिनाविष्णोःकचिदिष्यतेइत्यनेनपरिहृतं मायायाःईशेच्छावाचित्वेजगतषुस्तन्मयत्वंकथमिति इदमपि पारमार्थ्येननास्त्येवतदन्यत्तद्वशंपतः । अनाद्यनंतकालेपिविद्यमानमपिध्रुवं । अतोमायामयंप्राहुःसर्वतद्वशंगपतः । इतिअमुनापरिहृतं किंच विश्वस्यपराधीनत्वादिसदादिशशब्दवाच्यत्वं नत्वविद्यमानत्वात्तर्हिजगन्नास्त्येवेतिकथं अस्वतंत्रत्वादित्युत्तरं प्रवाहरूपेणानित्यत्वात्सदातनत्वंयुक्तं श्रौतत्वाद्विश्वस्यमिथ्यात्वंकिंनस्यादितिचेन्न हरोरिच्छाधीनत्वान्मायामात्रत्वात्त

१ माहू माने इति धातोर्माशब्दस्य ज्ञानरूपत्वमुच्यते । याप्रापणे इति धातोर्माशब्दस्यप्राप्यमित्यर्थः माया चासौयाचेतिप्रमासेउक्तार्थः

हिंश्रुतेः कागतिरिति चेन्न एकस्यैव परमार्थत्वादिति सर्वप्रमाणसिद्धं स्वाधीनं सादिति प्रोक्तं पराधीनमस्तस्मृतं । अविद्यमानमेतस्माज्जगदाहुर्विपश्चितः । अनाद्यनंतकालेषु विद्यमानमपि ध्रुवं । अस्वातंत्र्यात्तु नास्त्येवेत्येवंवाच्यं जगत्सदा सदावृत्तेर्विद्यमानमिति द्रव्याद्यदिकचित् । तथापि नोशब्दोद्वेगप्रवाहाद्व्यस्यनित्यता अतो निवर्त्यमित्याहुः प्रपंचो ह्यस्ति यद्यपि विष्णोर्निच्छवशत्वाच्च मायामात्रमिति स्फुटं परमार्थत्वं कमेव स्वातंत्र्याद्विष्णुमव्ययं यदिकल्पयतीदं यः स एव निवर्तयेत् विष्णुस्तस्मात्तद्वशात्वात्वास्तीति द्वैतमुच्यते स्वातंत्र्येण हरौ ज्ञाते पराधीनत्वनिश्चयात् इत्याहुरपदेष्टारभाचार्यास्तत्त्ववेदिनः यथैव राजनिज्ञाते नान्योस्तीति स्फुटं वचः स्वातंत्र्यात्पारतंत्र्याच्च तद्व्यादिषु सत्स्वापि यथैकच्छत्रांश्चैव एकवीर इतीव वा तथैव सर्वप्राधान्यादद्वितीयो हरिः स्मृतः एवं मुक्ताविजानंति सायुज्ये प्रापिता विभोः अनंतकालं पश्यंतो जगदेतच्चराचरं तस्यैकस्यैव विज्ञानात्केवलं भ्रातिरूपकं जगदुक्त्वा तमोयांति त्वीशितव्येशशापतः इति अनेन प्रपंचो यदि विद्येतेत्यादि श्रुतिरपि विवृता सत्यत्वात् पुत्रा मे यदि विद्यंते मरिष्यं त्येव ते ध्रुवं यदिराज्यं करोत्येव नश्यत्येतदसंशयमिति धृतराष्ट्रस्य वचनाद्यदि शब्दस्य विपर्ययपर्यवसानेव स्तुत्वार्थः प्रतीयते तथात्रापि यदि शब्दस्त्ववस्तुत्वे अस्वातंत्र्ये च संशये अवस्तुशब्दश्चाशक्ते ह्यल्पशक्तौ च कीर्त्येत इ

योषित्सु तल्पाभरणांबरादिद्रव्येषु मायारचितेषु मूढः ॥ प्रलोभितात्मा ह्युपभोगबुद्ध्यापतंगवन्नश्यति नष्टदृष्टिः ८ स्तोत्रं स्तोत्रं ग्रसेद्वा संदेहो वर्तेत यावता ॥ गृहाद्वजेत्स मातिष्ठन्नृत्तिमाधुकरिमुनिः ९ अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो मरः ॥ सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः १० सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृहीतमिक्षितम् ॥ पाणिपात्रोदरामत्रोमक्षिकेवनसंग्रही ॥ मक्षिका इव संगृह्णन् सह तेन विनश्यति ११ पदापि युवतीं भिक्षुर्न स्पृशेद्द्वारवीमपि ॥ स्पृशन् करीव बध्येत करिण्या अंगसंगतः १२ नाधिगच्छेदस्त्रियं प्राज्ञः कर्हि चिन्मृत्युमात्मनः ॥ बलाधिकैः सह न्येत गजैरन्यैर्गजो यथा १३ न देयं नोपभोग्यं चलुब्धैर्यदुःखसंचितम् ॥ भुंक्ते स्वमपि तन्नान्यो मधुहेवार्थविन्मधु १४ सुदुःखोपार्जितैर्वित्तैराशासानां गृहाशिषः ॥ मधुहेवाग्रतो भुंक्ते यतिर्वै गृहमेधिनाम् १५ ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ॥ शिक्षेहं हरिणा द्वद्वा नृमृगयोर्गीतमोहितात् १६

त्यनेन यदि शब्दस्यावस्तुत्वार्थोपि ज्ञायते ७ प्रागुक्तश्लोकार्थमेव विवृणोति योषितिस्वाति मायारचितेषु भगवदिच्छारचितेषु भोगसाधनेषु तल्पादिषु योषिज्जनेषु पभोगबुद्ध्याविषयभोगसाधनबुद्ध्या प्रलोभितात्मा विवशमनाः शूलभवनश्यतीत्यन्वयः ८ मधुकरशिक्षितमतिमुपदिशति स्तोत्रमिति मधुकरस्य विद्यमानां वृत्तिसमातिष्ठन्नृत्तिमाधुकरिमुनिर्गृहान्त्रजेदित्यन्वयः ९ अत्राणुत्वमहत्त्वे संख्ययोच्यते न त्वर्थतः सारं भगवज्ज्ञानजननीं भक्तिम् १० भिक्षितं भिक्षया लब्धं मन्त्रं सायंतनं सायंतनार्थं श्वस्तनं श्वस्तनार्थं च न संगृहीतं कथं तर्हि भोजनमत्राह पाणीति पाणिपात्रत्वेनोदरमात्रत्वेन वा भुंजान इति शेषः संग्रहे को दोष इत्यत्राह मक्षिका इति तेन धनेन सह विनश्यति चोरादिनेति शेषः ११ गजात्किमुपात्तमत्राह पदोति करिण्या अंगसंगतः स्पृशन् करीव बध्येते १२ एतदेव विवृणोति नाधिगच्छेदिति १३ मधुह नोपिका बुद्धिरार्जितोति तत्राह न देयमिति लुब्धैर्यदुःखेन संचितं न देयं दानयोग्यं नोपभोग्यं स्वस्योपयोग्यं च न तत् स्वावित्तमर्थविदन् यो भुंक्ते कथमिव मधुहामकरदंसंग्रहीमधुवत् १४ किमनेनात्मनो लब्धमत्राह सुदुःखोऽस्तीति यतिर्जितेन्द्रियग्रामः १५ हरिणाच्छ्रोत्रेन्द्रियजपो लब्ध इत्याह ग्राम्येति अहं वनचरोपतिर्ग्राह्याणां गीतं वचनं न शृणुयादिति ममर्थहरिणा शिक्षे कीदृशात् मृगयोर्गीतमोहितेन वद्वात् १६

ग्राम्यगीतश्रवणेकाहानिरिति तत्राह नृत्येति क्रीडनकांधः क्रीडासाधनवर्धयः १७ मत्स्याजिह्वेन्द्रियजयप्रकारंकथयति जिह्वयेति अतद्विद्विरतत्त्वज्ञः १८ रसजयोदुष्पारिहारइत्युपपादयति इन्द्रि
याणीति रसनरसनैन्द्रियंसौरसनारस्येस्वविषयेवर्धते १९ जिह्वेन्द्रियजयएवैन्द्रियजयो नान्यइत्याह तावदितिरसोरागः रसोरागेविषेवीर्येतिपादवः २० पिंगलायावैराग्यमुपशिक्षितमितिवक्तुमुपक्रम
ते पिंगलेति २१ सैकदासंकेतेवित्तसमयेकांतमुपनेष्यती आत्मसमीपंप्रापयंती गृहद्वार्यभूदित्यन्वयः २२ मार्गआगच्छतः पुरुषान्वीक्ष्य तान्पुरुषान्वित्तवतः शुल्कदान्कांतान्मेने २३ अस्मादन्योभूरि
दोवहुद्रव्यप्रदः स्यादिति मत्वा २४ २५ वित्ताशयावित्तातिवृष्णयाचितायाश्छेदनहेतिः शस्त्रम् २६ यथागीतंतथाममसकाशाच्छृणु २७ श्रोतव्यत्वेहेतुमाह निर्वेदइति यथानिशितोसिः पाशानांछेदनेहे
तुर्विहितः तथानिर्वेदस्तृष्णालक्षणपाशानांहियस्मात्तस्मात् अत्रापिहेत्वंतरमाह नहीति २८ विततिर्विस्तारः बालिशायेनतस्मात् २९ कथंबालिशेत्यत्राह संतमिति नित्यमविनाशिनम् ३० आत्मानः

नृत्यवादित्रगीतानिजुषन्ग्राम्याणियोषिताम् ॥ आसांक्रीडनकांधः स्यादृष्यशृंगोमुनिर्यथा १७ जिह्वयाथप्रमाथिन्याजनोरसविमोहितः ॥ मृत्युमृ
च्छत्यतद्विर्मीनस्तुबडिशैर्यथा १८ इन्द्रियाणिजयंत्याशुनिराहारामनीषिणः ॥ वर्जयित्वातुरसनमसौरस्येहिबर्धते १९ तावज्जितेन्द्रियोनस्या
द्विजितान्वेन्द्रियः पुमान् ॥ नजयेद्रसनंयावज्जितंसर्वजितेरसे २० पिंगलानामवेश्यासीद्विदेहनगरेपुरा ॥ तस्यामेशिक्षितं किंचिन्निबोधनृपसत्तम २१
सस्वैरिण्येकदाकांतंसंकेतउपनेष्यती ॥ अभूत्कालेगृहद्वारिविभ्रतीरूपमुत्तमम् २२ मार्गआगच्छतोवीक्ष्यपुरुषान्पुरुषर्षभ ॥ ताञ्छुल्कदा
न्वित्तवतःकांतान्मेनेर्थकामुका २३ आगतेष्वपयातेषुसासंकेतोपजीविनी ॥ अथान्योवित्तवान्कोपिमापुपेप्यतिभूरिदः २४ एवंदुराशयाध्वस्तनिद्राद्वा
र्यवलंबिनी ॥ निर्गच्छंतीप्रविशतीनिशीथंसमपद्यत २५ तस्यावित्ताशयाशुष्यद्वक्रायादीनचेनसः ॥ निर्वेदः परमोजज्ञोचितहेतिः सुखावहः २६ तथा
निर्विण्णचित्तायागीतंशृणुयथामम २७ निर्वेदआशापाशानांपुरुषस्ययथाह्यसिः ॥ नह्यंगाजातनिर्वेदोदेहबंधंजिहासति २८ ॥ पिंगलोवाच ॥ अहो
मेमोहविततिं पश्यताविजितात्मनः ॥ याकांतादसतः कामं कामयेयेन बालिश २९ संतंसमीपेरमणंरतिप्रदंवित्तप्रदंनित्यमिमंविहाय ॥ अकामदंदुःख
भयादिशोकमोहप्रदंतुच्छमहंभजेऽज्ञा ३० अहोमयात्मापरितापितोवृथासांकेत्यवृत्त्यातिविगर्हवार्तया ॥ स्त्रैणान्नरांश्चार्थवृषाऽनुशोच्यानक्रीत्वाहि
वित्तरतिमात्मनेच्छती ३१ यदस्थिभिर्निर्मितवंशवंश्यस्थूणंत्वचारोमनसैःपिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगारमेताद्विष्मूत्रपूर्णमदुपैतिकाऽन्या ३२ विदेहानां
पुरेह्यस्मिन्नहमेकैवमूढधीः ॥ यान्यमिच्छंत्यतः स्वस्मादात्मदात्कांतमच्युतात् ३३

अतिगर्हवार्ता किंवदंतीयस्याः सातथातयासंकेतस्यभावः सांकेत्यं द्रव्येतेनवृत्तिराजीविकात्तयायथाहंवित्तमुद्दिश्य आत्मनादेहेन अर्थवृषाविषयवृष्णया अनुशोच्यान् स्त्रैणान्नरान्क्रीत्वा रतिमिच्छंत्यासं त
थेतिशेषः ३१ यदर्थग्राम्यमाकांक्षितेददीदृशंहीत्याह यदिति त्वचारोमनसैरित्येकंपदंस्थूणाः संभाः मदन्याकीदृशी एतदेहाख्यमगारं गृहमुपैतीत्यन्वयः वंशाः दीर्घदासविशेषाः वंश्या वंशप्रोत्तराश्चीनवे
णवः क्षरंतिसर्वतितनवद्वाराण्यस्यतत्तथा अनेनान्यकांतानांहियत्वमुक्तंभवति ३२ इतोपिहेयाइतिभावेनाह विदेहानामिति स्वस्मात्स्वकीयात्स्वस्वामिनइत्यर्थः अतो जगतः अतो न्यस्माद्विषादित्यर्थः
अनिषेधेपुमान् विष्णोवितिपादवः यद्वाऽतोस्मात्सर्वमनोवृत्तिप्रेरकत्वेनप्रसिद्धात् ३३

योयंसुहृत्प्रेष्ठानभिष्टः नाथते ऐश्वर्येण वर्तत इति नाथः शरीरिणामात्मानिर्यता च तत्मात्मना मनसैव विक्रीयानेनाच्युतेन सह इयं पिङ्गला सामान्या वेद्यान भवति किंतु विशिष्टाः स्वरः स्वेका अन्यथा अस्या नैतादृशी शुद्धिरुत्पद्यते तदुक्तं भगवद्भार्यतायोग्याः काश्चिदप्सरसः स्त्रियः । रमावेशात्कदाचित् स्युस्तास्वेकापिङ्गला भवेत् । तदन्यासामहादोषो भगवद्भर्ता स्मृताविति ३४ लोकसिद्धकांत्यागे लोकविलक्षणकांतस्वीकारे अलंबुद्धिगोचरकामादानृत्वमाद्यंतवत्त्वं चानिमित्तमित्याह कियदिति तेन राभाषाया मे कियत्प्रियं व्यभजन् विभजेयुरित्यन्वयः तर्हि देवाः कांताः संतीत्यत्राह देवा इति ३५ विश्वं धाविष्वांसिनि भगवति प्रसन्ने किमसुलभमिति भावेनाह नूनमिति नूनमिदानीम् ३६ समुद्रतत्प्रभूत भगवद्भक्तिमुधापिङ्गला पुनः शब्दादिविषयनिमित्तकेशामाभूवन्निति प्रार्थयते मेवमिति येन निर्वेदेन संसारबंधं निहंत्य परिहृत्य शमं भगवन्निष्कालभ्यं सच्चिदानंदलक्षणं सर्वविलक्षणं ब्रह्म प्राप्नोति त्यन्वयः कुतो माभूवन्निति अतो वाह येनेति पुरुषोत्तुबंधं भगवद्भक्तिनिहंत्य भस्मकृत्वा शमं शमलं सुखो

सुहृत्प्रेष्ठतमो नाथ आत्मा चायं शरीरिणाम् ॥ तं विक्रीय आत्मनैवाहं रे मेऽनेन यथारमा ३४ कियत्प्रियं ते व्यभजन्कांता मे कामदानराः ॥ आद्यंतवं तो भार्याया देवा वा कालविदुताः ३५ नूनं मे भगवान्प्रीतो विष्णुः केनापि कर्मणा ॥ निर्वेदो यंदुराशायाम्मे जातः सुखा वहः ३६ मैवं स्युर्मदभाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहे तवः ॥ ये मानुबंधं निहंत्य पुरुषः शममृच्छति ३७ तेनोपकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसंगताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ३८ संतुष्टा श्रद्धयत्येतद्यथा लाभेन जीवती ॥ विहराम्यमुनैवाहमात्मनारमणेन वै ३९ संसारकूपे पातितं विषयैर्मुषितेक्षणम् ॥ ग्रस्तं कालाहिनात्मानं को न्योस्मात्त्रातु मीश्वरः ४० आत्मैव ह्यात्मनो गोप्तानिर्विद्येत यदाखिलात् ॥ अप्रमत्त इह पश्येद्ग्रस्तं कालाहिना जगत् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं व्यवसितमतिदुराशाः कांततर्षजाः ॥ छित्तोपशममास्थाय शय्यामुपविवेश सा ४२ आशाहिपरमंदुःखं नैराशं परमं सुखम् ॥ यथा संछिद्य कांताशां सुखं सुष्वापपिङ्गला ॥ ४३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पिङ्गला गीते षष्ठोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ परिग्रहो यंदुःखाय यद्यत्प्रियतमं नृणाम् ॥ अनंतसुखमाप्नोति तद्विद्वान्यस्त्यक् किंचनः १ सामिषं कुररं जघ्नुर्बलिनो ये निरामिषाः ॥ तदामिषं परित्यज्य स सुखं समविदत् २ न मे मानावमानौ स्तो न चिंतागे ह पुत्रिणाम् ॥ आत्मक्रीड आत्मरतो विचरामीह बालवत् ३ द्वावेव चिंतयामुक्तौ परमानंद आप्नुतौ ॥ यो विमुग्धो जडो बालो योगुणेभ्यः परंगतः ४

परमं नरकमृच्छतीति एतस्मादिति शेषः ३७ तन्निष्ठमाह तेनेति तेन हरिणा उपकृतमनुगृहीतं निर्वेदं शिरसादाय ग्राम्यसंगता दुराशाः त्यक्त्वा ३८ एतदत्यंतं श्रद्धयती श्रद्धा नाना ३९ अस्मादन्यः कः आत्मा नंत्रातुं मुषितेक्षणं नष्टज्ञानम् ४० आत्मनः स्वस्य गोप्ता आत्मा परमात्मैव यदाखिला निर्विद्येत तदेतज्जगत्कालाहिना ग्रस्तं पश्येत् ४१ कांततर्षजाः कांततृष्णाजाताः ४२ इममिति हासं श्रद्धापयति आशेति ॥ ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ तिरश्चीनात्कुरराख्यस्वगात्किं विशिष्टं ज्ञानं शिक्षितमत्राह परिग्रह इति नृणां प्रियतमं यद्यद्विचिंत्य परित्यज्य तस्य वित्तस्यांततो नाशादुःखाय भवति १ ततः किं फलितमत्राह तदिति तत्तस्मात्तयो विद्वान्सो किंचनो भवेदिदमर्थं चिंतीकरोतीति सामिषमिति २ तज्ज्ञानफलमाह नम इति इह पुत्रवत्तां पावित्त्वादि चिंता सापि नास्ति ३ ननु तर्हि कीदृशस्या चिंतानास्तीत्यत्राह द्वाविति गुणेभ्यः सत्त्वादिभ्यः परं विलक्षणं ईश्वरंगतो ज्ञातः परमात्मगुणामृतमनुभवन्नित्यर्थः ४

कुमार्याःशिक्षितज्ञानमाह कचिदिति वृण्वानान्वरणेच्छन् अर्हणमभ्यागतपूजनम् ५ शालीनकलमान्दृषदि व्रीहिकुट्टपाषाणे शालयःकलमाचाश्रषष्टिकाचाश्रपुंस्यभीत्यमरः यथामहत्पारिमाणं
भवतितथास्वनंचक्रुरितिक्रियाविशेषणम् ६ महतीविवाहोत्सवेवर्तमानातद्योग्येत्यर्थःअभ्यागतसमयेव्रीहिताडनंदारिद्र्यसूचकमिति व्रीहितालज्जिता ७ घोषोअवघ्नंत्याइत्यसंधिकार्येणा
भ्यागतैःशंसस्वनोनश्रुतइतिसूच्यते संधिश्चविवक्षावशात्क्रियतइतिवैयाकरणैरुक्तत्वाच्च निरभिनत्निरभिदत् ८ इदंकथंसंभाव्यतइत्यत्राह लोकानिति ९ एकाकित्वस्याविषेबाधक
माह वासइति अत्रदुर्जनैःसहवासोनिषिध्यतेननुसाद्विःतस्यविहितत्वात् असज्जनैःस्तुसंवासोनकर्तव्यःकथंचन । यावद्यावच्चबहुभिःसज्जनैःसतुमुक्तिइतिवचनात् १० इषुकाराच्छिक्षितबुद्धि
प्रकारमाह मनइत्यादिना एकत्रपरमात्मनिब्रह्मणि ११ मनोयोजनेनकिंफलयेनावश्यकर्तव्यस्यादत्राह यस्मिन्निति यन्मनोदुष्कर्मरेणून्मुंचाति तद्बाह्यमचिन्मनोनिर्वाणंनाशमुपैति कथमिव
अनिधनंज्योतिरिवेतिलुप्तोपमं । बाह्यमनोविलीनंस्यान्मुक्तौचिन्मात्रकंमनः । तेनैवानुभवेत्सर्वस्वात्माभिन्नेनमुक्तिगमिति वचनात् बाह्यमेव नश्यतिनचिन्मात्रंतन्नाशेविषयानुभावोक्तिर्विरुध्येतेति

क्वचित्कुमारीत्वात्मानंवृण्वानान्गृहमागतान् ॥ स्वयंतानर्हयामासक्रापियातेषुबंधुषु ५ तेषामभ्यवहारार्थंशालीनदृषदिपार्थिव ॥ अवघ्नंत्याःप्रकोष्ठस्था
श्वक्रुःशंखाःस्वनंमहत् ६ सातंजुगुप्सितंमत्वामहतीव्रीडिताततः ॥ बभंजैकैकशःशंखान्द्वौद्वौपाण्योरशेषयत् ७ उभयोरप्यभूद्वोषोअवघ्नंत्याःस्मशंस्रयोः ॥
तत्राप्येकंनिरभिनदेकस्मान्नभवेद्ध्वनिः८ अन्वशिक्षमिमंतस्याउपदेशमरिंदम ॥ लोकाननुचरन्नेतांलोकतत्त्वविवित्सया ९ वासोबहुनांकलहोभवेद्वातार्द्रयो
रपि ॥ एकएवचरेत्तस्मात्कुमार्याइवकंकणः १० मनएकत्रसंयुज्याज्जितश्वासोजितासनः ॥ वैराग्याभ्यासयोगेनाध्रियमाणमतंद्रितः ११ यस्मिन्मनो
लब्धपदंयदेतच्छनैःशनैर्मुंचतिकर्मरेणून् ॥ सत्वेनवृद्धेनरजस्तमश्चविधूयनिर्वाणमुपैत्यनिधनम् १२ तदेवमात्मन्यवरुद्धचित्तोनवेदार्केचिद्वहिरंतरंवा ॥
यथेषुकारोत्पत्तिव्रजंतमिषौगतात्मानददर्शपार्थ्वे १३ एकचार्यनिकेतःस्यादप्रमत्तोगुहाशयः ॥ अलक्षमाणआचारैर्मुनिरेकोल्पतोषणः १४ गृहारं
भोहिदुःखायविफलश्चाध्रुवात्मनः ॥ सर्पःपरकृतंवेशमप्रविश्यसुखमेधते १५ एकोनारायणोदेवःपूर्वसृष्टंस्वमायया ॥ संहृत्यकालकलयाकल्पांतइदमी
श्वरः १६ एकएवाद्वितीयोभूदात्माधारोऽखिलाश्रयः ॥ कालेनात्मानुभावेनसाम्प्यंनीतासुशक्तिषु १७

१२ अचिन्मनोनाशानंतरं चिन्मनसाध्यानप्रकारमाह तदेवमिति अनिकेतनत्वेनएकत्वेनचसंचरणंदुःखहेतुकर्मनारंभश्चसर्पाच्छिक्षितमित्याह एकचारीति अत्रएकचारित्वादिकांविधेयंतु
विशेषणं गुहायांहृत्कमलमध्येगुहायांपरदेवतायां आशयोतःकरणंयस्यसतथा निरंतरंभगवदुपासनापरइत्यर्थः अल्पेनाशनादिनातोषणंतृप्तिर्यस्यसतथा १४ अध्रुवात्मनःअनित्यदेहस्यजी
वस्य अत्रलुप्तोपमामाह सर्पइति । अनेननिवासोपायोऽपिदर्शितइति १५ उर्णनाभेरुपशिक्षितमाह एकइति । एकःकेवलःनिरपेक्षःनारायणोदेवःस्वमाययास्वेच्छयाकल्पांतकालकलयासं
हारकांशेनपूर्वसृष्टमिदंजगत्संहृत्यएकत्वसंख्याविशिष्टोभूत् १६ कालादीनांतदासत्त्वात् कथमिदमुपपद्यतेइतितत्राह अद्वितीयइति । एतादृशोन्पोनास्तीत्पेवोच्यतेननुसर्वात्मनासर्वनिषेधेनतथा
सातिसर्वस्यतेनैक्यंउपपन्नंस्यान्नचतुक्तम् कुतोत्राह अखिलाश्रयइति नद्याधाराधेययोरेकत्वंकापिदृष्टचरम् नन्वेतदृष्टातेनतस्याधारांतरकल्पनंस्यादत्राह आत्माधारइति नन्वेतदुक्तिविरुद्धमत्राह
श्वरइति । एतदेवविवृणोति कालेनेति । आत्मनःस्वस्यानुभावेनतत्तत्कालोचितसृष्ट्यादिभावसूचकेनकालेनसदंतर्यामिणासत्त्वादिगुणशक्त्यासुशक्त्यावाच्छक्तिषुसाम्यंसांस्यावस्थांनीतासुसर्वापुप्रधानपु

रुषयोर्ब्रह्मसरस्वरीश्वरः आदिपुरुषः परावराणां कार्यकारणानां परमो व्यापारमंतरेणास्ते तदा किं नामेत्यत्राह कैवल्येति । समाधिकराहित्येति सत्त्वादिगुणानां शक्तिशब्दवाच्यत्वोक्तिं प्रमाणमित्येतच्चोच्यते । प्रकृतिश्च गुणाश्चैव शक्यत्वाच्छक्तयः स्मृताः । विष्णोः स्वरूपभूता तु शक्यताच्छक्तिरुच्यते इत्यनेन पारिहृतमिति ज्ञातव्यम् । कालप्रकृत्यादिप्रवर्तनोदासीनत्वाभिप्रायेणैकइति वा पुनरुक्तम् । कालप्रकृतिर्जीवा दौलये सत्यप्रवर्तनात् । तन्निमित्तस्य कार्यस्य विष्णुरेकइतीर्यते सहिकालादिकं सर्ववर्तयत्यामित्युतिरिति वचनात् १७ १८ संहारप्रकारमुक्तात्स्मात्सृष्टिप्रकारमाह केवलोति । निरुपाधिकोजडदेहराहितः कालेन कालांतर्यामिणा आत्मनः स्वस्मात् अनुभावोजन्मव्यक्तिर्यस्य स तथा तेन स्वमायां स्वार्थान् प्रकृतिसंज्ञोभयन्सृष्ट्यभिमुखीकुर्वन्तया प्रकृत्या सूत्रप्राणं ब्रह्माणं च सृजति मायायाः स्वरूपमाह ताविति । विश्वतोमुखं सर्वदिक्षु यथा मुखं भवति तथा सृजती यस्मिन् प्रकृतिस्वरूपेन प्रधानेन प्रकृतौ विलीनः संसारमेतीति श्रुतिः । कालेन सृष्ट्युपाहितेन नैतावता सापेक्षत्वम् । आत्मानुभावेन स्वसामर्थ्येनेति वा १९ २० अत्रोदाहरति । यथेति उर्णालालां वक्रतो मुखेन संतत्य विस्तृत्य यथा यथेच्छम् २१ पेशस्कृतः शिक्षितां बुद्धिमाह यत्रेति । देही यत्र यत्र स्नेहसांक्षिब्धधियामनोधारयेत्तत्तत्स्वरूपतां तस्य तस्य सदृशरूपतां याति अत्रेदं तात्पर्यं स्निग्धया धिया ध्यायति चेत् स्निग्धरूपं सुखरूपं याति द्वेषधिया चिंतयति चेद् द्वेषरूपं दुःखरूपं यातीत्यादियोज्यम् । तदुक्तं भयादपि हारिभक्त्या चित्तं यस्तत्स्वरूपताम् । पेशस्कारिव दायति द्वेषान् द्वेषस्वरूपतामिति । द्विषअपीताविति धातोः सुखरूपस्यापि हरेर्द्वेषस्य दुःखरूपत्वात् तत्स्वरूपतां यातीति युक्तम् । सुखरूपस्याविद्वेषो दुःखरूपइतीर्यते । तस्माद्दुःखं सदा याति द्वेषवान् पुरुषोत्तमइति च । रावणा

सत्त्वादिष्वादिपुरुषः प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ परावराणां परमआस्ते कैवल्यसंज्ञितः १८ केवलानुभवानंदसंदोहो निरुपाधिकः ॥ कालेनात्मानुभावेन स्वमायां त्रिगुणात्मिकाम् १९ संज्ञोभयन्सृजत्या दौतया सूत्रमरिंदम ॥ तामाहुस्त्रिगुणां व्यक्तिसृजती विश्वतोमुखम् ॥ यस्मिन् प्रोतमिदं विश्वं येन संसरते पुमान् २० यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णो संतत्यवक्रतः ॥ तथा विहृत्य भूयस्तां प्रसत्येवं महेश्वरः २१ यत्र यत्र मनो देही धारयेत् सकलं धिया ॥ सेहा द्वेषाद्वयाद्वापि या तितत्तत्स्वरूपताम् २२ कीटः पेशस्करं ध्यायन् कुड्यां तेन प्रवेशितः ॥ याति तत्साम्यतां राजन् पूर्व रूपमसंत्यजन् २३ एवं गुरुभ्य एतेभ्य एषामे शिक्षिताम तिः ॥ स्वात्मोपशिक्षितां बुद्धिं शृणु मे वदतः प्रभो २४

दीनारामादिद्वेषाच्छिदुःखानंदभगवत्स्वरूपप्राप्त्युक्त्या सुखावाप्तिरिति श्रुतेः कागतिरिति चेदुच्यते तत्र रक्षोरूपादीनां द्वेषाद्दुःखावाप्तिर्जयादीनामेव तत्स्वरूपप्रवेशेन सुखावगतिः । नृसिंहद्वेषतो दुःखं रक्षोरूपेण रावणः । अगाचरामविद्वेषाच्छिदुःखपालस्तथैव च । ततो भक्त्या परं यातो द्वेषरूपात्तमोगतिरिति । तस्मात्सर्वगुणो द्वेकिविद्वेषात्सर्वदोषवान् भवेदिति सखपत्वं द्वेषादेः पुरुषस्य हीतिमानात् । यथोपास नं फलानवाप्नोति व्याकोपश्च स्यात् । तं यथा यथोपासते तदेव भवतीति तं भूरिति देवा उपासां च किरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येता हि सुप्तो भूर्भूरित्येव प्रशंसित्यभूतिरित्यसुरास्ते ह पराबभूवुरित्यादि श्रुतेः २२ अत्रोदाहरति कीटइति ननु भवदिष्टार्थे विषममुदाहरणं द्वेषात्तत्समतामाह्यवगमादुच्यते मलं भोजनं दास्यतीति स्नेहस्य बाहुल्येन क्रमेणाल्पस्य द्वेषस्य सर्वात्मनानिवर्तनेन स्नेहस्य प्रवर्धनेन च तत्समतावाप्तिरिति सत्यप्यत्यल्पविद्वेषे भोजनं दास्यतीति तु । स्नेहबाहुल्यतः कीटः पेशस्कारिसमो भवेत् । द्वेषे सर्वात्मनान् शस्त्रेहं चैव विवर्धति । सखपतात्तदेव स्यात्कीटस्यैवं हरेरपीति किंच हरेः फलदातृत्वविशेषात्पेशस्कृतस्तदभा वादल्यद्वेषोपि हरेः प्रसादाज्जनकइत्यनयो न सर्वसाम्यं लोके च तथा दर्शनात् अत्यल्पोपि हरेर्द्वेषः स्नेहस्यानुदयंकरः । सोऽयं विशेषो नान्यस्य फलदाता च केशवः । नहि पेशस्कृतः किंचित्फलदातृत्वमिष्यते स्वा तं न्याद्विद्वेषांचैव केशवो न सुखप्रदइति वचनात् २३ उपसंहरति एवमिति स्वदेहाच्छिक्षितमातिमाह स्वात्मेति २४

देहोममगुरुरित्यवैहीत्यन्वयः कुतोत्राह विरक्तिरिति सत्त्वंबलज्ञानसमाहारो निर्धीयतेस्मिन्परमेश्वरे इति सत्त्वंनिधनः तं सततमतिशयेनोच्चैरुदकैरूपः ज्ञानसुखरूपः इति सततात्युदको भगवांस्तं विभ्रतदेहः विरक्ति
विवेकहेतुत्वात्सत्त्वंनिधनस्य सत्ततात्युदकस्य हरेरधिष्ठानत्वाच्च यथावत्तत्त्वविचारसाधनत्वाच्च गुरुत्वमित्यर्थः । तर्हि हेयत्वं कुत इति तत्राह तथापीति पारक्यं परकीयं मानुषिनादेरधीनमित्यवसितो निश्चितः २५
यो हरिणा करुणयामनुष्यजन्मप्रापितेनानेन देहेन सर्वस्मात्प्रेष्य विनासेवते तस्यायं वृक्षबीजमिव संसारपरंपरारंभकबीजमित्यनर्थहेतुरित्याह जायेत्यादिना जायादीनां प्रियाचिकीर्षया कर्माणि वितन्वन् योजा
यादीन् पुष्पाति सवृक्षधर्मा वृक्षसमानो ते सुकृच्छ्राज्जायादिपोषण एवावरुद्धमनाः स्वस्य बीजमिव स्थितं स्वदेहं सृष्ट्वा वसीदति नित्यकृशवान् भवतीत्यन्वयः यथैको वृक्षो बीजेन बीजांतरपरंपरारंभणहेतुस्तथायं दे
होऽपि असज्जायादिपोषणलक्षणबीजैर्देहांतरपरंपरारंभकारणमित्यर्थः २६ अवसीदतीत्युक्तं विवृणोति जिह्वेति अमुं संसारिणं कर्मशक्तिः पाण्यादिलक्षणापूर्वा दृष्टशक्तिर्वा २७ अनेन सर्वभोगाय तनेभ्यो विशि
ष्टज्ञानेन्द्रियादिमत्तया पुरुषार्थोपयोगित्वेनास्य श्रेष्ठ्यादनेन रसादिविषयान् विजित्य पुरुषार्थाय साधनानुष्ठानं विधेयमन्यथानर्थपरंपरातदवस्थैवेत्युक्तं तत्र सर्वस्मादस्य शरीरस्य श्रेष्ठ्यं कथं अवसीयत इति तत्रा

देहो गुरुर्मम विरक्तिविवेकहेतुर्विभ्रतस्मसत्त्वंनिधनं सततात्युदकम् ॥ तच्चान्यनेन विमृशामियथा तथापि पारक्यमित्यवसितो विचराम्यसंगः २५ जा
यात्मजार्थपशुभृत्यगृहाप्तवर्मान् पुष्पातियः प्रियाचिकीर्षितया वितन्वन् ॥ सोऽनेन सुकृच्छ्रमवरुद्धमनाः स्वदेहं सृष्ट्वा स्वबीजमवसीदति वृक्षधर्मा २६ जिह्वैक
तो मुमपकर्षति कर्हि तर्षा शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदं श्रवणं कुतश्चित् ॥ घ्राणोऽन्यतश्च पलदृक् च कर्मशक्तिर्बह्वयः सपत्न्य इव गेहपतिर्लुनंति २७ सृष्ट्वा पुष्पाणि विवि
धान्यजयात्मशक्त्या वृक्षान् सरीसृपपशून् खगदंशमत्स्यान् ॥ तैस्तैरनुष्ठुह्य दयः पुरुषं विधाय ब्रह्मावबोधपिषणं मुदमापदेवः २८ लब्ध्वासु दुर्लभमिदं बहुसं
भवांते मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धीरः ॥ तूर्णं यतेतनपतेदनु मृत्युयावन्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् २९ एवं संजातवैराग्यो विज्ञानालोक आ
त्मनि ॥ विचरामिमहीमेतां मुक्तसंगोऽनहंकृतिः ३० न ह्येकस्माद्गुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात्सुषुप्तकलम् ॥ ब्रह्मैतद्वितीयवैगीयते बहुधा र्षिभिः ३१ श्रभिग
वानुवाच ॥ इत्युक्त्वा स यदुं विप्रस्तमामंयांगधीरधीः ॥ वंदितोभ्यर्चितो राज्ञाय यो प्रीतो यथागतम् ३२

ह सृष्टेति अजयाप्रकृत्या आत्मशक्त्या स्वाधीनस्मार्थोपेतया पुष्पाणि शरीराणि पुरुषं पुरुषशरीरं अवबोधपिषणं ज्ञानाश्रयम् २८ इदानीं परमपुरुषार्थाय प्रयतनीयमित्यर्थतः सूचितं स्पष्टमाह लब्ध्वेति बहु
संभवांते बहुजन्मावसाने अनुमृत्युपृष्ठतो तु गतांतकं शरीरयात्रापयत्नोपि नानुष्ठेय इत्याह विषय इति धीरः अनित्यमर्थदामिदं शरीरं यावन्नपतेत्ततः पूर्वमेवानिःश्रेयसाय यतेतेत्यन्वयः २९ निश्चितार्थमाह एवमि
ति आत्मनि विज्ञानालोकः परमात्मविषयविज्ञानलक्षणप्रदीपः प्रकाशः ३० एकस्माद्गुरोः स्वार्थे सिद्धे बाहुल्यात्किं प्रयोजनं सर्वस्मादसंगत्वादिक एव तात्पर्यार्थ इत्यत्राह नहीति सुषुप्तकलं पूर्णं तत्र हेतुमाह ब्रह्मे
ति बहुधा गीयमानत्वादल्पबुद्धेर्निश्चयोन स्यादित्यर्थः हीत्यनेन एकस्मात्तु गुरोर्ज्ञानं जायते नैव कस्यचित् । एकस्मादेव जायेत योग्यो ब्रह्मपदस्य तु । स्वयंतूपादिशेज्ज्ञानवैरिचिपदयोगिनः । अनुग्रहात्ते
न चापि ज्ञानं दत्त्वा विमुक्तिदः । ज्ञानं प्राप्य बहुभ्योऽपि न ते मुक्तिश्चतुर्मुखात् । ज्ञानमप्राप्य तेषां तु ज्ञानदो विष्णुरेव हीति वाक्योक्ता विशेषांतिहावलोकनन्यायेन सूचयति ३१ ३२

समेव ब्रह्मणि चित्तं यस्य स तथा ३३ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे विज० टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ मुमुक्षुणा हरेरपरोक्षज्ञानमापाद्यमिति इति हासमुखेनोक्तं तत्साधनानि निरूपयत्यस्मिन्नध्याये । तत्रादौ वर्णाश्रमाचाराचरणप्रकारमाह मयोदितेष्विति अकामात्मा फलाभिसंधिरहितमनाः भूत्वा १ सर्वसाधनेषु वैराग्यं प्रथममापाद्यमित्याह अन्वीक्षेतेति अंतःकरणशुद्धिहेतुनावर्णाश्रमादिविहिताचारेण विशुद्धात्मा पुमान् गुणेषु शब्दादिषु तत्त्वज्ञानेन पुरुषार्थसाधनतानि श्रवणज्ञानेन विषयात्मना विषयेष्वास्तक्तचित्तानां देहिनां सर्वेषां कर्मरंभाणां विपर्ययं फलवैपरीत्यं अन्वीक्षेतेत्यन्वयः अन्वीक्षणं नाम यथावस्तु दर्शनं तदेव पुरुषार्थसाधनं नान्यत् २ शुक्तिरजतादिज्ञानवन्मुमुक्षुणा हेयमिदं ज्ञानमिति भावेनैतदुपपादयति सुप्तस्येति यथा सुप्तस्य जाग्रत्वेन विषयाणामालोको यथा बाध्यापतो मनोरथांश्च नानात्मकत्वाद्वस्तुस्थितेरन्यथात्वाद्विफलः अतएवाविद्यमानः तथान्यधीगुणैः स्वबाह्यबुद्धिस्थगुणैः अस्वरूपैः कामक्रोधादिभिरभेदोऽहंक्रोधहंक्रामयितेत्यादिलक्षणो यो सौ हेय इति अर्थः । वस्तुस्थितेरन्यथात्वं नानात्वमिति कीर्तितं । ज्ञानस्यैव तु नानात्वाच्च स्यात्कामाद्यहंमतिः । कामादिषु त्वधीस्थेषु केवलं जीवसां स्थितिः । इति बुद्धिरभेदः स्यात्सनकार्यः कथंचन । अदुष्टकामश्चिद्रूपोजीवाभिन्नस्वरूपतः । दुष्टकामो मनो धर्मस्तस्माद्देयः सदैव स इति प्रमाणेन हेयत्वं ज्ञायते इत्यर्थः १ अकामात्मेऽप्युक्तं विवृणोति निवृत्तमिति फलानपेक्षणं यथा वस्तुज्ञानपूर्वपक्षकर्मतन्निवृत्तं तदेव सेवेतकुर्यात् अनीहंशं तत्कर्म तत्प्रवृ

अवधूतवचः श्रुत्वा पूर्वेषां नः स पूर्वजः ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्तः समचित्तो बभूव ह ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे अवधूतगीतं नाम नवमोऽध्यायः ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयोदितेष्ववहितः स्वधर्मेऽप्युपमाश्रयः ॥ वर्णाश्रमकुलाचारमकामात्मा समाचरेत् १ अन्वीक्षेत् विशुद्धात्मा देहिनां विषयात्मनाम् ॥ गुणेषु तत्त्वज्ञानेन सर्वारंभविपर्ययम् २ सुप्तस्य विषयालोकोऽध्यायतो वामनोरथः ॥ नानात्मकत्वाद्विफलस्तथाभेदोऽन्यधीगुणैः ३ निवृत्तं कर्म सेवेत प्रवृत्तं मत्परस्त्यजेत् ॥ जिज्ञासायां संप्रवृत्तो नाद्रियेत्कर्मचोदनाम् ४ यमानभीक्ष्णं सेवेत नियमान् मत्परः क्वचित् ॥ मदाभिज्ञं गुरुं शांतं मुपासीत मदात्मकम् ५ अमान्यमत्सरोदक्षो निगमेऽदृढसौहृदः ॥ असत्वरार्थं जिज्ञासुरनसूयुरमोघवाक् ६ जायापत्यगृहक्षेत्रस्वजनद्रविणादिषु ॥ उदासीनः स मंपश्येत्सर्वेष्वर्थमिवात्मनः ७

संत्यजेत्तद्विषयं अहमेव परायेऽस्य स मत्परः अनेनाकामात्मनो बुधस्य कर्मविधानं प्रतीतिविरुद्धमिति परास्तं निष्कामज्ञानपूर्वच निवृत्तमिति चोच्यते । निवृत्तं सेवमानस्तु ब्रह्माभ्येतिसनातनमिति एतदत्र मानं ननु सकामस्य कर्मविधानात्तत्त्यागः कथमत्राह जिज्ञासायामिति जिज्ञासायां ब्रह्मविचारकर्मचोदनां कर्मविधिं ब्रह्मज्ञानोत्पत्तौ प्रवृत्तानां सर्वशब्दानां कर्मादिविषयत्वांगीकारो विरोधापत्त्या तत्रानादरलक्षणत्यागो विधीयते ननु सर्वात्मना अंतःकरणशुद्धिद्वारा ज्ञानांगत्वेनांगीकारादित्यतो नाद्रियेदित्युक्तम् ४ ननु यमादचोदनापि नादरणीया किं नेत्याह यमानिति यमानियमाः आहिंसा सत्यमस्तेयमसंगो ह्रीरसंचयः । आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्थैर्यं क्षमाभयं । शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं प्रदर्वनं । तीर्थाटनं परार्थं हातुष्टिराचार्यसेवनमिति वक्ष्यति कचिद्विहितकाले निवृत्तादिवत्ज्ञानोत्पत्तौ गुरुपासनमप्यंतरंगमित्याह मदाभिज्ञमिति मध्येव आत्माध्यानसमथा बुद्धिर्यस्य स तथातं मामेव नित्यं ध्यायेद्यो मदात्मा संप्रकीर्तित इति वचनात् ५ तस्य गुरुप्रसादजनकगुणानाह अमान्यमिति ना नितरांगमप्यतीति निगमो निर्गायकं वैष्णवशास्त्रं तस्मिन् ६ सर्वेषु जायापत्यादिष्व्वात्मनः स्वस्यार्थमिव प्रयोजनं उभयोः समं ननु विशेषं पश्येत् इवोभये च सादृश्ये इति चयावत्प्रयोजनं पश्येदिति वा ७

किंच जीवपरमात्मानावपिपरस्परदेहादेशभिन्नत्वेनज्ञातव्यावितिसदृष्टातमाह विलक्षणइति स्वहृक्स्वयंप्रकाशः ईक्षितास्यसर्वस्यद्रष्टा आत्मापरमात्मास्थूलसूक्ष्मदेहाद्विलक्षणोभिन्नआत्माजीवश्चहरेर्देहादेशभिन्नइतिज्ञातव्यावितिशेषः दाह्यादारुणोन्यःपावकः ८ प्राप्तस्यहिप्रतिषेधइतिन्यायादनयोरभेदशंकायाःकिंबीजमत्राह निरोधइति यथाजीवोनिरोधादीस्तत्कृतान्देहकृतान् गुणानाधसे एवंपरोपिदेहमनुप्रविष्टोदेहगुणानाधत्तइत्यन्वयः निरोधोमरणं अणुत्वंबृहत्त्वंनानात्वंसुरनरादिनानाजातिविशिष्टत्वमनयोर्वैलक्षण्याज्ज्ञानंबीजमित्यर्थः ९ इदमेवाज्ञानंसंसारकारणमित्याह यइति योसौसत्त्वादिगुणैर्विरचितोदेहःअयंपुरुषस्यजीवस्यार्थोहियस्मादविद्यास्थितात्मनःअविद्यायांअज्ञानोस्थितमनसःपुंसोपंसंसारस्तन्निबंधः देहाभिमाननिमित्तकः १० अदेहधर्मवान्विष्णुर्देहधर्मवदीर्यते जीवस्त्वदेहधर्मापिपरतोदेहधर्मान् । स्वयंत्वनभिमानःसन्नज्ञानामेवदर्शयेत् । विष्णुर्जीवस्वाभिमानीयावन्मुक्तिपदंब्रजेदितिवचनाद्विष्णोर्देहधर्मवदाभानमज्ञानाननुज्ञानिनांजीवस्यस्वतोदेहधर्मराहितस्यापिदेहाभिमानादितिविवेकलक्षणोविचारःकर्तव्यइत्युपसंहारो तस्मादिति उक्तप्रकारेणाजिज्ञासयाआत्मस्थंदेहांतस्थितंकेवलंदुर्भगदेहिभोग्यदुःस्वराहितमात्मानंश्रीनारायणंपरंविलक्षणंसंगम्य ज्ञात्वास्यजीवस्यवस्तुबुद्धिशक्तबुद्धिनिरसेत्यजेत् कथंयथाक्रमंजिज्ञासयाब्रह्मादिजीवराशेःयथास्वरूपतारतम्यंविचार्यज्ञात्वापरब्रह्मभावबुद्धित्यजेदित्यर्थः । अवस्त्वशक्तमुद्दिष्टंशक्तंस्त्वहमण्यते । तस्मादेकंपरंब्रह्मवस्तुशब्दोदितंसदेतिलक्षणवचनात् ११ ननुज्ञानोत्पत्त्यर्थगुरुपास्तिःकर्तव्येत्युक्तं तत्रकथंकारंज्ञानमुत्पद्यतेयेनजीवस्यब्रह्मभावबुद्धितृणदहनंस्यादित्यतस्तत्प्रकारमाह आचा

विलक्षणःस्थूलसूक्ष्मादेहादात्मेक्षितास्वहृक् ॥ यथाग्निर्दारुणोदाह्यादाहकोन्यःप्रकाशकः ८ निरोधोत्पत्त्यणुबृहन्नानात्वंतत्कृतान्गुणान् ॥ अनुप्रविष्टआधत्तेएवंदेहगुणान्परः ९ योसौगुणैर्विरचितोदेहोयंपुरुषस्यहि ॥ संसारस्तन्निबंधोयंपुंसोविद्यास्थितात्मनः १० तस्माजिज्ञासयात्मानमात्मस्थंकेवलंपरम् ॥ संगम्यनिरसेदस्यवस्तुबुद्धियथाक्रमम् ११ आचार्योरणिराद्यास्यादंतेवास्युत्तरारणिः ॥ तत्संधानंप्रवचनंविद्यावह्निःसुखावहः १२ वैशारदीसातिविशुद्धबुद्धिर्धुनोतिमायांगुणसंप्रसूतिम् ॥ गुणांश्चसंदह्यदात्म्यमेतत्स्वयंचशाम्यत्यसमिद्यथाग्निः १३ अथेषांकर्मकर्तृणांभोक्तांसुखदुःखयोः ॥ नानात्वमथनित्यत्वंलोककालागमात्मनाम् १४

यइति १२ विद्यावह्नेःसुखावहत्वंनित्यदुःखहेतुजीवब्रह्मैक्यबुद्धिशुष्कतरुदाहेननित्यानंदनिदानत्वादितिभावेनाह वैशारदीति विविधंशारंसुखदुःखलक्षणंसंसारंचतीतिविशारदोविष्णुस्तस्यविद्यमानावैशारदीसातिविशुद्धाबुद्धिश्चपरोक्षबुद्धिःगुणसंप्रसूतिरअयोग्यकामादिजननीमायापिशाचवत्स्थितांजीवस्वरूपाच्छादिकांनिरस्यपरमाच्छादिकांविधुनोतिउद्धाटयति अयोग्यकामादिगुणांश्चसंदह्यएतदुःखादिकंयदात्म्यंयस्यामायायाःस्वरूपाधीनतादृशीं स्वयंसावाह्यातःकरणजाबुद्धिश्चतदंतःकरणंचदग्ध्वाअसमिचिरिधनोभिरिवशाम्यति स्वरूपज्ञानेनैवस्वरूपमीश्वरादिकंचानुभवतिमुक्तावितिशेषः । पिशाचवत्स्थितामायातूच्यतेजविगासदा । दह्येतद्रुणाःसर्वेसाचप्रातिस्विकीनरइतिप्रमाणवचनादुक्तंयुक्तं अनेनबाह्यातःकरणंनश्यतिस्वरूपांतःकरणजन्यज्ञानेनस्वरूपेन्वरादिकंचानुभवतीत्येतत्सम्यक्दावगतमतोन्यत्प्रमाणंवक्तव्यमितीर्यशंका । बाह्यातःकरणाज्जन्यंज्ञानंनश्यतिमुक्तिगे स्वरूपज्ञानतोभोगान्मुक्तौभुंक्तयेष्टतइत्यनेनपरिहर्तव्येतिज्ञातव्यं । एतच्छब्देनदुःखादिस्पर्शतयोच्यते कविद्विभंक्चिद्ब्रह्मकवित्रिचमितीर्येइतिवचनात् । एतच्छब्देनदुःखादिकमत्रोच्ये तइतिपुक्तं । तत्तलोहांबुनाशवत्भेदज्ञानविनाशादात्मैकत्वमेव ननानात्वमतएवतेषां नित्यत्वंचव्यावहारिकमेवेतिपदद्वयाख्यानंतदुत्तरग्रंथविरुद्धत्वाच्चविदुषांपरिषादिसामंजस्यंधत्ते १३ तत्कथमत्राह अथेति । एषामितिप्रत्यक्षं लोककालागमात्मनामित्यनेनभेदेप्रत्यक्षमनुमानमागमंचप्रमाणयति । लोकेकाले

आगमेवेदेचात्मातिर्येपांतेतथातेषांलोककालवेदज्ञानामित्यर्थः अनेनज्ञानतारतम्यंचसूचितं तस्मात्पुण्यकर्मकर्तृणां पापकर्मकर्तृणां मिश्रकर्मकर्तृणां अतएव सुखसुदुःखमिश्रभोक्तृणां एषां नानात्वमर्थेषां नित्यत्वं च मन्यसे जानासि यदित्वं तस्मान्नमयाभेदसाधने प्रयतनीयमित्यतः अत्माभेदेनोपपन्नइति । देहापेक्षमनित्यत्वं जीवानां जननं तथा । स्वतस्त्वजाश्च नित्याश्च बहवः सुखदुःखिणः । उत्तमा जीवसंघास्तु नीचा वै नित्यदुःखिन इत्यत अनित्यत्वं जननं सुखैकभोक्तृत्वं च युज्यते इयं व्यवस्था कस्मादिति तत्राह सर्वभावानामिति यथा सर्वेषां देवासुरमनुष्यादिजातिभिर्मानां भावानां जीवानां संस्था व्यवस्था योग्यता औत्पत्तिकी स्वाभाविकी हि यस्मात्तस्मात्तत्तदाकृतिभेदेन देवासुरादिशरीरभेदेन तथा जायते जीवसंगस्तस्य धीर्ज्ञानं च योग्यतानुसारेण भिद्यते अनेनोत्तमयोग्यतावतां भेदज्ञाने धिकार इतरेषामुभयेषां यथासंभवमन्यत्रेत्युक्तं भवति १४ १५ ननु दृश्यमानत्वा न्नित्यानामपि जन्मादिकर्मास्तु तन्मायामपि मिति मांशं कीत्याह एवमपीति एवमपि नित्यत्वेऽपि अत्र जननादिलक्षणसंसारसर्वेषां देहिनां कालावयवतः रात्रिदिनाद्यवच्छिन्नेषु कालावयवेषु देहयोगतः देहसंबन्धेन जन्मादयो भावाः असकृत्संति प्रवाहतः सत्या इत्यर्थः देहापेक्षमनित्यत्वं जीवानामित्येतदत्राप्यनुसंधेयम् १६ ननु सदनुविद्धत्वात् सत्यत्वं न स्वतइत्याशंक्यार्थं क्रियायोग्यत्वात् स्वाभाविकमेवेति भावेनाह तत्रापि १ । तत्रापि जन्मादिमिति जगत्पिकर्मणां कर्तुः जातावेकवचनं अस्वातंत्र्यं कर्मफलसुखदुःखानां भोक्तुरस्वातंत्र्यं च उत्तमानामवरनियतत्वमवरजनस्योत्तमत्वं लक्ष्यते दृश्यते । भवतेति शेषः ततः किमत्राह कोन्विति । कोन्वर्थः पुरुषार्थः सुखलक्षणः विवशं नीचवशं पुरुषं भजेन्न कोऽपि पुरुषार्थः । कंपुरुषं पुरुषार्थः प्राप्नोतीत्यस्यापि इदमेवं व्याख्येयं

मन्यसे सर्वभावानां संस्थां औत्पत्तिकी तथा ॥ तत्तदाकृतिभेदेन जायते भिद्यते च धीः १५ एवमप्यत्र सर्वेषां देहिनां देहयोगतः ॥ कालावयवतः संति भावा जन्मादयो सकृत् १६ तत्रापि कर्मणां कर्तुरस्वातंत्र्यं च लक्ष्यते ॥ भोक्तुश्च सुखदुःखानां कोन्वर्थो विवशं भजेत् १७ न देहिनां सुखं किंचिद्विद्यते विदुषामपि ॥ तथा च दुःखं मूढानां तथा हंकारिणां परम् १८ यदि प्राप्तिविधातं च जानांति सुखदुःखयोः ॥ तेऽप्यद्वानविदुर्योगमृत्युर्न प्रभवेद्यथा १९ कोन्वर्थः सुखयत्येनं कामो वा मृत्युमंतिके ॥ आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव पदे पदे २० श्रुतं च दृष्टवन्नश्येत्स्पर्धासूयात्याप्ययैः ॥ बह्वंतरायैर्विहतं कृषिविद्यापि निष्फलम् २१

विशिष्टपुरुषवशं पुरुषं भजेदिति । अत्र विशेषस्तु स्वाधिकानां वशत्वात्तु परमं सुखमेव तु । तदन्येषां वशेयस्तु किं सुखं तस्य भण्यतां स्वाधिकानां वशत्वं च तेषां भक्तिमतः सुखम् तदन्येषां तु दुःखापतस्माद्भूतस्य धिको भवेदित्यनेनावगंतव्यः । अनेन मुक्तावन्यनियतत्वे संसारधर्मत्वात्तदर्थेन प्रयतनीयमिति शंक्कानिरस्ता १७ अत्र कैमुत्यमाह नंति विदुषामपि देहिनां देहाभिमानिनां यदा सुखं विद्यते तथा तदा दुःखं मूढानां अहंकारिणां च सुखं नास्ति इति किं पुनः पुनः शब्दः प्रस्तुतार्थे तथा शब्द उदीर्यत इति वचनात् पुनः शब्दः तथा शब्दार्थवर्तते दुःखमूढेभ्योऽहंकारिणामात्मन्यविद्यमानगुणारोपवतां सुखं नास्तीति किं पुनस्तस्मात्तदिति चोच्यम् । यावदेहाभिमानित्वं अधिकं तावद्दुःखित्वं च ज्ञातव्यमित्यतो देहाभिमानिनश्च दुःखमूढा इत्युक्तम् परमित्यनेनाभिमानित्वमेव प्रयोजनमिति १८ नन्वस्त्वज्ञानां दुःखादिकं तत्परिहारप्राप्त्युपायानभिज्ञानादग्निष्टोमादिना तदभिज्ञानांतौ सुखमाप्तिदुःखपरिहारौ स्यातामिति तदनूचपरिहरति यदीति ये तु लोके विद्वच्चैनः प्राप्तिद्वाराः पुरुषाः यदि सुखस्य प्राप्तिदुःखस्य विधातं परिहारं जानंतीति मंतं तेऽप्यद्वान् सत्यं यथार्थयोगमुपायं न विदुः कुतो न विदुरत्राह मृत्युरिति यथा येनोपायेन मृत्युः संसारो न प्रभवेन्न गीकुर्यात्तदेहमानित्वे बहुतरंगदुःखग्रस्तत्वादित्यर्थः १९ नन्वर्थकामौ तयोरुपायः स्यातामत्राह कोन्विति अंतिके स्थितमृत्युमेनं पुरुषम् अत्र दृष्टं तमाह आघातमिति आघातं मरणस्थानं प्रति नीयमानस्य वध्यस्य पुंसो यथा सुखं नास्ति तथोति २० ननु स्वर्गकामस्य सुखहेतुत्वादन्यथा तत्कर्मानुष्ठानं व्यर्थं स्यादतः कथं कामो वानसुखयतीति तत्राह श्रुतं चेति कामस्य कर्मद्वारा सुखहेतुत्वेऽपि तान्नित्यं न क्षणिकत्वात् दृष्टवत्कर्मनिमित्तमंदिरादिवा द्विश्वकर्मी यशास्त्रसिद्धत्वं त्वप्रयोजकम् न च शुक्तिवा न्नित्यत्वं

मितिवाच्यम् ज्ञानसाध्यत्वविशेषात् स्वर्गकामेनानुष्ठीयमानमग्निष्टोमादिकं निश्चितफलं न स्यात् बह्वन्तरायविहतकृष्यादिकामवादित्याह स्वर्धेत्यादिना यथाकृषिवाणिज्यादिकं मिथः स्पर्द्धासूयादिबहुं
 तरायैर्विहतं भवति स्पर्द्धादिप्रसुक्ताभिचारिकर्मणा उन्मादादिनाप्यग्निष्टोमाद्यनुष्ठानमपि कुंठितम् अत्ययो विध्यतिक्रमणं अप्ययोंतराले मरणम् २१ ननु सत्कृष्यादिरिव स्वनुष्ठितोऽग्निष्टोमादिधर्मः कर्मफ
 लजनकः किं न स्यादत्राह अंतरायैरिति तेन धर्मेण अर्थकामयोः सुखहेतुत्वाभावेऽपि स्वनुष्ठितस्य धर्मस्य तद्वेतुत्वं स्यादित्यतो वाह अंतरायैरिति २२ निजधर्माजितान् २३ देवीनामप्सरसाम्
 २४ सुराक्रीडेषु देवक्रीडास्थानवनेषु २५ समाप्यते क्षीयते २६ स्वतोसुराणां वैष्णवाचार्यैर्पञ्चकृत्वा स्वर्गं गत्वा कर्मफलं भुक्त्वा मर्त्यलोका मागतानां गतिमाह यादिति २७ आलभ्य हि सित्वा
 २८ मनुष्ययाज्ञिकस्य स्थितिमाह कर्माणीति मर्त्यधर्मिणो मरणधर्मिणः पुरुषस्य तत्र देहे किं सुखं लभ्यते नाकिमपीत्यर्थः २९ न केवलं लोकत्रयस्यानित्यफलत्वं तत्त उपरितनानां सत्पलोकपथं

अंतरायैरविहतो यदि धर्मः स्वनुष्ठितः ॥ तेनापि निर्जितं स्थानं यथागच्छति तच्छृणु २२ इष्टैव देवतायज्ञैः स्वर्लोकं याति याज्ञिकः ॥ भुंजति देवतत्र भोगान्नादि
 व्यान्निजार्जितान् २३ स्वपुण्योपचितेशु भूविमानरूपगीयते ॥ गंधर्वैर्विहरन्मध्ये देवीनां हृद्यवेषधृक् २४ स्त्रीभिः कामगयानेन किं किं निजालमालि
 ना ॥ क्रीडन्न वेदात्मपातं सुराक्रीडेषु निर्वृतः २५ तावत्प्रमोदते स्वर्गे यावत्पुण्यं समाप्यते ॥ क्षीणपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छन्कालचालितः २६ यद्यधर्मरतः
 संगादसतामजितेन्द्रियः ॥ कामात्मा कृपणो लुब्धः स्त्रैणो भूतविहिंसकः २७ पशूनविधिना लभ्यते भूतगणान्यजन् ॥ नरकानवशोजंतुर्गत्वा यात्युल्ब
 णंतमः २८ कर्माणि दुःखोदकाणि कुर्वन् देहे न तैः पुमान् ॥ देहमाभजते तत्र किं सुखं मर्त्यधर्मिणः २९ लोकानां लोकपालानां मद्भयं कल्पजीविनाम् ॥ ब्रह्म
 णोपि भयं मतो द्विपरार्धपरायुषः ३० गुणाः सृजंतिकर्माणि कालो नुमृजते गुणान् ॥ जीवस्तु गुणसंयुक्तो भुंक्ते कर्मफलान्यसौ ३१ यावत्स्याद्गुणवै
 षम्यं तावन्नानात्वमात्मनः ॥ नानात्वमात्मनो यावत्पारतन्त्र्यं तदैव हि ३२ यावदस्यास्वतंत्रत्वं तावदीश्वरतो भयम् ॥ य एतत्समुपासीरंस्ते मुह्यंति शुचापि
 ताः ३३ कालात्मा गमोलोकः स्वभावो धर्म एव च ॥ इति मां बहुधा प्राहुर्गुणव्यतिकरेऽसति ३४

तानामप्येवमेवेत्याह लोकानामिति ३० एवं मनुष्यादिब्रह्मपर्यंतं लोकानां लोकपालानां च सृष्ट्यादिकर्त्रा कालाख्येन भगवता मायागुणोपादानत्वेन तत्कर्मानुगुणं प्रवर्तते तस्मादस्य ज्ञानमेवात्पतंतु
 स्तानि वर्तकत्वेन नित्यं सुखदायीति भावेनोपसंहरति गुणा इति गुणाः सत्त्वादयः प्रकृतेः कर्मफलभोक्तृत्वमिति मतं प्रत्याह जीवस्त्विति । तुल्यत्वेनाचेतनस्य भोक्तृत्वानुपपत्तिं दर्शयति सत्त्वादिगुणयुक्तः ३१
 एवं जीवपरभेदं प्रतिपाद्य तदभेदमतमनूद्य दूषयति यावदित्यारभ्य यावदीश्वरतो भयमित्यंतो ग्रंथः पूर्वपक्षीयः य एतन्मतं उपासीरंस्ते मुह्यंति शुचापि
 तितत्राह काल इति गुणव्यतिकरेऽसति मुक्तिदशायां बहुधा कालादिभिर्नामभिर्मासैरेति प्राहुर्वेदादय इति शेषः कालः सर्वगुणोद्रेकादाप्तत्वादात्मनामकः । आगमो वगतेरस्य लोको ज्ञानस्वरूपतः ।
 स्ववशत्वात्स्वभावोऽयं धारणाद्धर्म इत्यपि । उपासते सदा मुक्ताः परानंदैकभागिनः । तदेतच्च स्वमज्ञात्वा प्राहुर्दुर्मतयः परे । यावत्स्याद्गुणवैषम्यं तावन्नानात्वमात्मनः । भेदबुद्धिस्तु यावत्स्यात्तावदीश्वरतंत्रता
 यावदीश्वरतंत्रत्वं तावत्तस्माद्भयं भवेत् । उपासते एवं तु नित्यं शोके पतंति ते । महात्मस्य नानंदे तस्माच्चैवं विचिंतयेत् । तस्मात्त्रित्यंतु नानात्वं जीवानामशितं नता । स्वाधिकानां वशत्वं च मुक्तावपि सदेष्टे

एवंज्ञात्वाविमुच्यन्ते परानन्दं व्रजन्ति चेति प्रमाणात्कालादिनामानिहरेरेवमुक्त्यर्थान्तित्यतो गुणपूर्णस्पर्शहरेः दुःखसमुद्रमग्नं जीवेनैक्यं दूरतोपाकृतमिति भावः । कलकामधेनाविति धातोः कर्मणीयानां गुणानां धेनुराधारइतिकालः । सर्वेषां सर्वस्मादाप्तत्वात्प्रेष्ठत्वादात्मा आगच्छति अवगच्छति जानाति सर्वमित्यागमः । लुक्प्रकाशइति धातोः प्रकाशापरपर्यायज्ञानस्वरूपत्वात् लोकः स्वाधीनो भावः सत्तालक्ष णोयस्यसः स्वभाव स्वतंत्रइत्यर्थः धारयतिसर्वमिति धर्मः ३४ भगवदुक्त्या सम्यक्ज्ञातजिवपरभेदोऽप्युद्धवः स्थूलमतीनामपि निस्तुषं विविच्य भेदज्ञापयितुं पृच्छति गुणोऽपि स्वतोऽनपावृतः । अदेही परमात्मा देहजेषु गुणेषु स्पर्शादिविषयेषु वर्तमानोऽपि गुणो विषयेन बध्यते उत बध्यते द्वितीये कथं बध्यते इति ३५ कोऽर्थ इति तत्राह कथमिति । यदि बद्धस्तर्हि केन प्रकारेण वर्त्तते लोके बद्धस्य प्रवृत्त्य दर्शनात् चेष्टादि लिंगाभावेन तज्ज्ञानं च दुरापादमिति भावेनाह कैरिति । बद्धस्यापि भोगाभावे मरणं स्यादतः किं भुंजीतेति । भुंजानस्य हानोपादाने दृष्टे तत्रार्थं किं जहाति बद्धः शयनाद्यन्यतमं करोति तत्रार्थं किं करोति ३६ ब्रूहि परिहारेण स्पष्टीकुरु एवं पृच्छतस्तव कोभिप्रायः इत्यत एकजीववादिमतमवलम्ब्य प्रश्नबीजमाह नित्येति कुत एतदिति चेन्न भेदो मोक्षो न बंधनामित्यादि परिहारात् शिष्योऽपि पूर्वपक्ष स्थस्त्वेवात्ममतं ब्रुवन् नैव दूष्यत्यसत्येन स्थिरत्वार्थं हितद्वय इति वचनादुद्धवस्य नास्त्यतादोषोऽपि ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीयां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ भेदज्ञानमेव मुक्तिसाधनं तत्साधनं भक्तिस्तस्यावैराग्यं इत्येतत्सर्वमेतस्मिन् अध्याये कथयति तत्रादौ गुणोऽप्यित्यादिना यदुद्धवस्य चोद्यंतत्परिहरति बद्धइत्यादिना बद्धो मुक्तइति ह्याख्या जविस्येति शेषः

उद्धव उवाच ॥ गुणेषु वर्तमानोऽपि देहजेष्वनपावृतः ॥ गुणैर्न बध्यतेऽदेही बध्यते वा कथं विभो ३५ कथं वर्त्तते विहरेत्कैर्वा ज्ञायेत लक्षणैः ॥ किं भुंजीतोऽत विस्तृजेच्छयीतासीतयाति वा ३६ एतदच्युतमे ब्रूहि प्रश्नं प्रश्नविदां वर ॥ नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मे मतिः ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बद्धो मुक्तइति ह्याख्या गुणतो मे न वस्तुतः ॥ गुणस्य मायामूलत्वात् न मे मोक्षो न बंधनम् १ शोकमोहौ सुखं दुःखं देहापत्तिश्च मायया ॥ स्वप्ने यथात्मनः ख्यातिः संमृतिर्न तु वास्तवी २

दिशब्द एवार्थे जीवस्यैवेत्यर्थः स्वतः चिद्रूपस्य कथं घटतइत्यत्राह गुणतइति सत्त्वादिगुणसंबंधान्निर्वयवस्य एतत्संबंधः कथमत्राह मइति गुणानां जीवस्य च मवशत्वात् न मदधीनप्रवृत्तिस्त्वाच्च दुर्घटघटक शक्तिमत्त्वात् न मेत्यर्थः तर्हि शैवलावृतशरीरवन्न कदाप्यस्य सुखमत्राह न वस्तुतइति वस्तुवृत्त्यानां स्तितत्त्ववर्तकेश्वरेच्छाधीनत्वात् न मिथ्येत्यर्थः गुणसंबंधत्वाद्बद्ध एव तौ किं न स्यातामत्राह गुणस्येति जातिविवक्षया एकवचनं गुणानां मायामूलत्वात् तत्प्रवर्तकत्वेन संबन्धः स्वतोऽर्हं निर्गुणइत्यतो बंधमोक्षौ नस्तइति भावः । ब्रह्मण एव मायामयौ बंधमोक्षौ नाविद्यमानजीवस्येत्यंगीकर्तुमुचितं प्रतीतत्वात् न प्रमाण कोऽध्याहारो युक्त इतीदं चोद्यं अमायत्वात् निर्गुणोऽहं बंधमोक्षौ न चापि मे मदधीनस्य जीवस्य बंधमोक्षौ सदैवीत्वीतस्पष्टप्रमाणवचनेन परिहृतीतीतत्वेन नोऽर्थकल्पनामत्र प्रकाशयेति १ जीवस्य संसारो वास्तवो न चेत्तर्हि कस्मादयमस्येत्याशङ्क्या ज्ञानादितिसोदाहरणमाह शोकमोहाविति । मायया अज्ञानेन यथा स्वप्ने स्वप्नोपास्ये ज्ञानेनात्मनः शोकमोहादिरूप्यातिस्तथा स्वरूपज्ञानेन शोकादिन तु स्वरूपस्य तस्य सुखात्मकत्वात् तस्मादर्थीक्रयाकारित्वेन संसृतिः सत्यपि न वास्तवी प्रतिहंतुमशक्या भवतीत्यर्थः । स्वप्नोपास्ये विज्ञानात्स्वप्ने दुःखमुपाश्रुते । निजस्वरूपानुभवादिह्यात्तद्वदेव तु । जाग्रदुःखं पि प्रोक्तं विष्णुतत्त्वं न पश्यतः । तस्मात्तदस्वभावत्वात् सद्ये तदवास्तवमिति वचनात् । स्वप्नदृष्टान्तेन संसारस्य न मिथ्यात्वमुच्यतइति २

अत्रमायानिष्ठतिः किंनस्यात्तथाप्रसिद्धेरित्यतस्तत्रिराकरणमाह विद्याविद्येति । ममतनूप्रतिमावत्स्थिते किंकार्ये इत्यत्राह शरीरिणां देहिनां बंधमोक्षकरी आद्ये अनादितो विद्यमाने मेमायया प्रकृत्या निर्मिते ममेच्छावशंगते च साक्षात्स्वरूपत्वे विद्याविद्येममतनूप्रतिमावत्सदोदिते । सदा तद्व्यतिरिक्तस्य नित्यज्ञानसुखात्मनः । मदिच्छावशगे नित्यमविद्या निर्मिता गुणाः । सत्त्वाद्यामदधीनत्वादविद्यायानमेगुणाः । अविद्याचैव विद्याचगुणाः सत्त्वादिका अपि । देहोत्पत्तिः सुखंदुःखं सर्वमेतन्मदिच्छया । अतो हं बंधमोक्षाभ्यां रहितो नित्यमेव तु । मुक्तशब्दोदितो बंधराहित्यान्नविमोक्षत इति प्रमाणविरोध आपद्यते । मोक्षबंधकत्वं चाभिमानि देवतासामर्थ्यात्तत्र श्रियाभिमतप्राकृतसत्त्वगुणजाता विद्या । दुर्गादिकृततमोगुणजाता त्वविद्या । तदुक्तं श्रीस्तुविद्यासमुद्दिष्टा दुर्गाविद्या प्रकीर्तिता । ते त्वनादीहरेरिच्छानियते सर्वदेवत्विति ३ अदेही बध्यते चेत्कथं बध्यत इति परमात्मविषयप्रश्नः मेगुणतो बंधमोक्षाविति परिहारोपि तत्र जीवस्यैव ताविति भवद्विरुच्यते अत इदं कथं संगच्छत इति तटस्थशंकां परिहरन्नुपसंहरति एकस्येति जीवपरमात्मेति द्विविधं तत्त्वतयोरेकस्यैव जीवस्य बंधमोक्षौ सक इत्यतो ममांशस्येति सां किंस्वरूपांश इत्यतो जीवस्येति जीवोभिन्नांश इति भिन्नांशस्यैव जीवस्य बंधमोक्षौ न मेकचित् । अभिन्नांशास्तु मत्स्याद्यातेजसः कालवद्विवत् । जीवाभिन्नांशकास्तत्र तेजसः प्रतिबिंबवदिति अनेन सिद्धं किमुक्तं स्यादत्राह एवमिति एवमुक्तविधस्य जीवस्याविद्यानादिबंधस्तया विद्ययेतरत् मोक्षलक्षणं श्रेयः स्त इत्यर्थः अतः परमात्मा कथं बध्यत इति प्रश्नो नोपपन्न इति भावः ४ एकस्मिन् भोगायत्ने स्थितयोर्जीवपरयोरेकस्य जीवस्यैव तौ स्त इति यदुच्यते तत्र विवेकज्ञानं कथं स्यादत्राह अथेति यतो जीवस्यैव बंधमो

विद्याविद्येममतनू विद्वद्युद्ववशरीरिणाम् ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते ३ एकस्यैव ममांशस्य जीवस्यैवं महामते ॥ बंधोस्याविद्यानादिर्विद्यया च तथेतरत् ४ अथ बद्धस्य मुक्तस्य वैलक्षण्यं वदामिते ॥ विरुद्धधर्मिणोस्तातस्थितयोरेकधर्मिणि ५ सुपर्णावेतौ स दृशौ सखा यौ यदृच्छयै तौ कृतनीडौ च वृक्षे ॥ एकस्तयोः खादति पिप्पलात्रमन्यो निरपन्नोऽपि बलेन भूयान् ६

क्षौ अथ तस्माद्बद्धस्य जीवस्य मुक्तस्य विष्णोर्वैलक्षण्यं अस्वातंत्र्यादि स्वातंत्र्यादिलक्षणं ते तु भ्यं वदामीत्यन्वयः मुक्तनामत्वं च हरेरेव मुख्यं नित्यशुद्धमुक्तेत्यादिपदानां हरावेत्यन्वयादित्यादिपुरुषोत्तमध्यानवचनात् सिद्धं मुक्तस्य तु न मे मोक्षो बंधाभावात् कथंचन । मुक्त इत्यपि नामैतदीप्यते सौ दिवाकरः । इति वदं धरादित्यान्नतु वृक्षादिदीप्तिवत् । कादाचित्कतया वाच्यं बंधाभावाद मोक्षतः । जीवस्य बंधमोक्षस्तु मत्प्रसादात्कदाचनेति तत्त्वोदयवचनाच्चोक्तार्थसिद्धिः बद्धस्य जीवस्य बद्धजीवा इमे सर्वे पूर्वबंधसमन्वयात् । नित्यमुक्तस्ततो विष्णुर्मुक्तनामा सदोदितः । अबद्धत्वाद मोक्षोऽपि दीप्यते सौ रविर्पथेति स्पष्टप्रमाणात् सति वैलक्षण्ये बद्धा बद्धव्यवस्थावक्तुं शक्यात देवकथमिति तत्तत्कं विरुद्धधर्मिणोरिति ५ तत्र प्रथममेकधर्मिण्युक्तं विवृणोति सुपर्णाविति पृथालनपूर्णयोरिति यातोः सुष्ठु पालकत्वात् पूर्णत्वाद्दरिः पालयत्वाद पूर्णत्वाच्च जीवोऽपि सुपर्ण इत्युच्यते अयं च विरुद्धधर्मेऽप्यंतर्भूयते चिदानंदत्वेन सह शौ वृक्षसमानधर्मे देहे स्थितत्वात् सखा यौ यदृच्छयाप्यदृष्टप्रेरकेच्छया अयं विरुद्धधर्मी नाह एक इति पिप्पलं कर्मफलं जीवादन्यो हरिर्निरन्नो भोगरहितोऽपि बलेन भूयान् पुष्टः । अदननिमित्तं बलं नास्तीत्यर्थः आत्मानं स्वं अन्यं जीवं च अंधो भगवद्विषयज्ञानविधुरः बद्धो भगवदधीनः । अनेन श्लोकद्वयेन द्वा सुपर्णासयुजा सखा येत्यातिश्रुतिर्विवृता । अत्रानश्रन्नन्योऽभिचाकशीतीत्यादौ यदशनाद्यभावेन हरेरवस्थानमुच्यते । तदुःखाद्यनशनमेव न तु सुखानदनमित्यादिसर्व अनन्तत्वं ह

१ विष्णोर्मुक्तशब्दवाच्यत्वे देवीमीमांसासुत्रप्रमाणत्वेनोदाहरति ॥ नित्यशुद्धेति । अन्वयादित्यस्य शक्तितत्पर्यलक्षणसंबन्धादित्यर्थः

रेदुःस्वान्तृत्वाद्युच्यते सदा । विषयान्विनापि पूर्णत्वात्स्वरूपानन्दभोगिनः । सुखमन्येव हि सदा सर्वत्रापि स्थितं विभुः । स्वादोरदनवद्योत्तिजीवोऽस्वाद्यापियत्सदा । अनारतं पारवश्यात्स्वाद्वत्तीति ततः श्रुतिरिति । अस्वादुस्वादुवद्योत्तिजीवो नैव जनार्दनः । अतो नात्तीति वचनमश्रुतोपिशुभं सदेति । साशनानशनत्वेन नरदेवौ यथोदितौ । अत्तिविनाप्यदौर्बल्यात्तथानात्तिहरेर्भुजइति । बहुप्रमाणसिद्धो यमर्थः तदेवात्रोक्तम् । निरन्नोपि बलेन भूयानितीति । स्वयं त्वत्त्वेन तथा पिनादननिबन्धनं तस्य बलम् । कुतः यत्रासुपर्णाभिमृतस्य भागमनिमेषं विदधामि स्वरांति । इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्राविवेश । यस्मिन् वृक्षे मध्वदः सुपर्णो निविशते सुवते चाधिविश्वे । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वग्रेतन्नोन्नयः पितरं न वेदेत्यादिवाक्यशेषात् । वृक्षे स्थित्वामध्वदः सुपर्णो यस्मिन्नन्नं श्रुतिं सुपर्णे अधिविश्वे सुपर्णाः निविशंते तदाधारत्वेन सुवते च तस्यैव सुपर्णस्य स्वादुपिप्पलं अन्यस्तु स्वादुवदश्रुतिं न स्वादुयावत्पितरं परमात्मानं न वेदेति । सुपर्णो द्वौ शरीरस्थौ जीविश्च परमस्तथा । पारवश्यादनाज्जीवस्तत्रात्तीति श्रुतौ श्रुतः । स्ववं शेनादनाद्विष्णुर्नात्तीत्यत्रापि सश्रुतः । स एव हि शुभस्यात्ताजीवोत्तास्येव वेदनादितिवचनादत्र जीवपरमात्मानावेवोच्येते न सामान्यपक्षिणाविति ज्ञायते सर्ववा अत्तीति तददिते रदितित्वं स्पष्टं ब्रह्मचक्षत्रं चोभे भवत ओदनः अत्ताचराचरग्रहणात् । अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभु रेवेतीत्यादेश्च अत्तृत्वस्य लिंगत्वेनोक्तत्वाल्लिंगस्योभयसंप्रतिपन्नत्वेन निर्णयहेतुत्वाद्धरेर्न सर्वात्मनानात्तृत्वमत्रोच्यते । किंतु अशुभानत्तृत्वेनानत्तृत्वश्रुतेः कृतार्थत्वेन प्रामाण्यसंभवाद्भुतिशरणानामस्माकं न कापि क्षतिरिति । जीवो मुक्तोऽपि नो जीवान्परमात्मानमेव च । वेत्ति सर्वात्मना विष्णुर्वेत्त्येकः पुरुषोत्तमः । तस्य प्रसादतः किंचिद्ब्रह्माद्या अपि जानते । अन्यजीवो न पेक्ष्यैको जानाति तु चतुर्मुखः । समास्तेन तदन्येतुल्यं ज्ञानाः क्रमात्स्मृता इत्यनेन आत्मानमन्यं च स वेदेत्येतद्विवृतं सर्वज्ञत्वाल्लिंगं ह्येकं निष्ठं तदुक्तं तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतपे त्यादि मुक्तेष्वतिव्याप्तमिदं लिंगमिति चेन्न । अज्ञा जीवास्तु कथ्यंते मुक्ता अप्यल्पवेदनात् । ज्ञात्येवोच्येते नित्यं सर्ववेत्तृत्वतो हरिरिति वचनात् । अनाद्यविद्ययां धत्वं जीवस्य यदियोग्यता । प्रयत्नश्चानुकूलः

आत्मानमन्यं च स वेद विद्वानपिप्पलादो न तु पिप्पलादः ॥ यो विद्ययां धः स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तः ७ देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वप्राद्यथोत्थितः ॥ अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्रदृश्यथा ८

स्यादंतवद्भवति ध्रुवम् । नित्यमेवान्यथा धत्वं योग्यामानुषादयः । बद्धत्वं सर्वजिवानां नियमान्नित्यमेव तु । बद्धत्वं विष्णवधीनत्वमंधत्वं तददर्शनम् । अतः कचिदनित्यत्वमंधताया भविष्यति । मुक्तस्यापि तु बद्धत्वमस्ति यत्सहरेर्वशः । मुक्ताख्यातुः स्वमोक्षात्स्याद्बद्धाख्यातुः स्वमोक्षतः । नित्यबद्धा अपि ततो मुक्तादुःखमोक्षतः । नित्यमुक्तस्त्वेक एव हरिर्नारायणः प्रभुः । तत्तत्रत्वात्स्वतंत्रत्वं तस्यैकस्य न चापरइत्यनेन सोपपत्तिकेन यो विद्ययां धः स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तइत्येताद्विवृतं शतं सहस्राणि चतुर्दशे ह परागतिर्जीवगणस्य दैत्या आरोहणं तत्कृतमेव विद्विस्थानं तथानिःशरणं च तेषां मिति जीवगणस्य गतिबाहुल्यप्रवेशनिर्गमनप्रतीतेर्नित्यमुक्तत्वं हरेर्लिंगं न हरेरन्यत्र गतमतः स एव नित्यमुक्तः ननु मुक्तैः सेव्यत्वे पुक्तमुक्तं तत्कथमिति चेन्न । कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैः । मुक्तानां परमागतिरिति वचनात् तर्हेषां कदानुमुक्ता ख्येति चेन्न सर्वात्मना पंचदशकलानां त्यागानंतरं तदाख्या तदुक्तं कलाः पंचदशत्यक्त्वा श्वेतद्वीपनिवासिनां । मुक्ताख्येति पश्चादपि स्वतंत्रा इत्यतो विष्णवधीनास्तइति । यत्प्रसादात्कलामोक्षः तदधीनत्वमस्तु नान्याधीनता स्वरूपः स्वाधिकानां वशोऽस्थता इति । अन्याधीनत्वादधिकंदुःखं नास्तीत्यत उक्तम् न वास्मादधिकं किंचित्सुखमस्ति हरेर्विनेति । अतो नित्यमुक्तत्वं च स्वतंत्रत्वं नान्यनिष्ठमित्युपसंहरति । नित्यमुक्तः स एवैकः स्वतंत्रः संपतः सदेति ६ ७ ननु उभयोर्देहस्थत्वाविशेषादेकस्य मुक्तत्वेन दुःस्वानदनं इतरस्य बद्धत्वेन दुःस्वानदनं कथमित्याशंक्या विद्वत्त्वाविद्वत्त्वे कारणमिति भावेनाह देहस्थोऽपीति विद्वान्निष्ठनिर्दुःस्वानंदानुभवः सर्वज्ञः श्रीहरिर्देहस्थोऽपि देहाभिमानाभावात् देहस्थोऽपि तत्पददुःखं नात्तीति कथं स्वप्रादुत्थितः पुरुषस्तद्वदुःखादिकं नात्तित्येति कुमतिरविद्वान्जीवो देहाभिमानित्वाद्देहादन्योऽपि देहस्थो यथा स्वप्रदृश्यदुःखादिकं मुक्तेतथेति ॥ ८ ॥

एतदेवविवृणोति इन्द्रियैरिति गुणैर्हरेरप्रधानैर्जीवैः श्रोत्रादीन्द्रियैः गुणेष्वप्रधानेष्वर्थेषु विषयेषु गृह्यमाणेषु सत्सु यस्त्वविक्रियः कशो हं छिन्नो हमित्पादिविकाररहितो विद्वान्परमात्मा सनाहं कुर्यादित्यन्वयः शरीरस्थोपिविद्वत्त्वाच्च विष्णुर्बद्धयते कचित् । अविद्वत्त्वाच्च तत्रैव देहे जीवस्तु बद्धयते । स्वप्रहृग्वदिमे जीवा हरिः स्वप्रोत्थितो यथा । सदा तमो विहीनो पिज्ञापनार्थमुदीर्यते इत्यनेन आत्मनो वशगैर्जीवैरात्मनो वशगेषु च । दुःखेषु गृह्यमाणेषु प्रनआदिभिरेन्द्रियैः । अहं दुःखीति नैव शो हं कुर्यात्परः पुमान् । जीवगत्वेन तदुःखं विष्णुः पश्यति सर्वदा । अतो न दुःखभागिविष्णुः स्वातंत्र्यात्पुरुषोत्तमः । पारतंत्र्यादहं दुःखीत्येवं जीवः प्रपश्यति । तस्मात्स दुःखभागुको यावदीशः प्रसीदतीति अनेन चानयोः श्लोकयोरर्थो विवृत इति जीवगं चेति तदुःखं विष्णुः पश्यति सर्वदेत्यनेन अभिचाकशतित्यस्यार्थः सूचित इति ९ जीवस्याहं स्मृतिमिमानं एवानर्थप्रवाहहेतुरित्याह देवेति देवाधीनेस्मिन् शरीरे वर्तमानोऽबुधोऽज्ञो जीवः अस्मिन् कर्मण्यहं गुणभूतोऽस्वतंत्र ईशाधीनः इति भाव्येन भावनीयेन कर्मणा अहमेव कर्ता स्मीति मन्यमानस्तत्र शरीरे नितरां बध्यते इति अस्वतंत्रः स्वतंत्रो स्मीत्येवं जीवः प्रभावयन् बध्यते हीशकोपेन राजभावेन भृत्यवदिति वचनात् स्वातंत्र्यकर्तृत्वाभिमानोत्र विवक्षित इति अत्राप्यस्वातंत्र्यं देवाधीन इत्यनेन सूचितम् १० कालोपि शरीरशीर्णतामीरयतीति शरीरस्य कालाधीनत्वं च तर्हि कथं कारंन बध्यत इति तत्राह एवमिति एवं शयनादिषु स्वस्य स्वातंत्र्याभिमानेन बध्यमानस्तत एवापारदुःखमनुभुंजन् विद्वानेषु विरक्तः तत्र तत्र हरिः स्वातंत्र्यं विद्वान्स्तत्र तत्र शरीरयात्रार्थं गुणान् विषयानाददन् स्वीकुर्वन् स्थाकर्तृत्वाभिमानिवन्न बध्यत इत्यन्वयः गुणान् पुण्यलक्षणानाददन् उपार्जयन्निति वा भेदज्ञानिन एव बद्धत्वं नाभे

इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च ॥ गृह्यमाणेष्वहं कुर्यान्न विद्वान्यस्त्वविक्रियः ९ देवाधीने शरीरेऽस्मिन् गुणभावेन कर्मणा ॥ वर्तमानोऽबुधस्तत्र कर्ता स्मीति निबद्धयते १० एवं विरक्तः शयन आसनादनमज्जने ॥ दर्शनस्पर्शनघ्राणभोजनश्रवणादिषु ११ न तथा बद्धयते विद्वान्स्तत्र तत्राददन् गुणान् ॥ प्रकृतिस्थोऽप्यसंको यथास्वं सवितानिलः १२ वैशारद्येक्षया संगशितया च्छिन्नसंशयः ॥ प्रतिबुद्ध इव स्वप्नानात्वाद्दिनिवर्तते १३ यस्य स्युर्वीतसंकल्पाः प्राणैर्द्रियमनो धियाम् ॥ वृत्तयः सविनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितद्वुणैः १४ यस्यात्मा हिंस्यते हिंसैर्येन किंचिद्यदृच्छया ॥ अर्चते वा क्वचित्तत्र न तु विक्रियते बुधः १५ नस्तु वीतननिदेत कुर्वतः साध्वसाधुवा ॥ वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृङ्मुनिः १६

दज्ञानेन इत्यनेनोच्यते इति किं न स्यादिति चेन्न नित्यबद्धोपि जीवो य आत्मनो नित्यबद्धताम् । मिष्णुनानित्यमुक्तत्वं तस्य वेत्ता समुच्यते । तदधीनत्वं बंधेतु विद्यमानेऽप्यदुःखभाक् । देहस्थोऽपि न दुःखी स्यादप्यवक्तुमुक्तिगदिति वचनात् जीवमिन्न विष्णुज्ञानाद्धं धमोक्ष इत्यस्योपपत्तेः । एतद्वचनफलमाह प्रकृतिस्थोपीति असंगेन वैराग्येण शितया तेजितया वैशारद्याविशारदमूल्या विष्णोरनुग्रहादुत्पन्नया ईक्षया अपरोक्षज्ञानेन छिन्नसंशयो त एवासंसक्तः प्रकृतिस्थः शरीरस्थोऽपि ज्ञानां स्वप्नात् प्रतिबुद्ध इव नानात्वान्मिथ्याज्ञानाज्जिवर्तत इत्यन्वयः । नानात्वमिति वैमिथ्याज्ञानं कुत्रचिदुच्यते । वस्तुयाथात्म्यतो न्यत्वाज्ज्ञानस्योज्जोविवक्षित इति वचनात् नानात्वशब्दस्य मिथ्याज्ञानवाचित्वस्य प्रसिद्धेः उक्तं युक्तम् ११ १२ १३ वाय्वाकाशयोः सर्वत्र सत्वेऽपि तन्निमित्तत्वेऽप्यवयवधानास्तितथेति पूर्वोक्त जीवन्मुक्त्यवस्थामेव विशदयति यस्येति यस्य प्राणैर्द्रियमनो धियां चेष्टादिलक्षणा वृत्तयः वीतसंकल्पाः फलानुसंधानरहिताः स्युः स देहस्थोऽपि तद्वुणैर्देहधर्मैर्निर्मुक्तो नारिकेलकपालमुक्तांतस्थ नारिकेलवदित्यन्वयः १४ यावच्छरीरापातं जीवन्मुक्तः कथं कारंतिष्ठतीत्यत्राह यस्येति आत्मा देहः मनोवाहं सौहिंसाशीलेः प्राणिभिः येन किंचित्केनचिद्यदृच्छया प्राप्तेन चंदनादिना तत्र तस्यामवस्थायां मबुधः न किंचित् कियते इति १५ एतद्विशदयति नस्तु वीतेति कुर्वतः पुरुषान्साध्वादिगदतो वा गुणदोषाभ्यां अल्पेन तुच्छेन गुणेन दोषमात्रेण च वर्जितो न तु गुणमात्रेण वर्जित इत्यर्थः दोषश्चैव गुणश्चोभावी शतं त्रौनमेव शावित्यादिवाक्यविरोधः सर्वगुणवर्जित इति भंगीकार इति भावः १६

तन्मतंकथमत्राह नकुर्यादिति आत्मारामोमुनिःसाधुकुर्याद्वेदद्वयायेच्चअसाधुनकुर्यान्नवदेन्नध्यायेच्चशुभजीवानुद्दिश्येतिशेषः अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमइत्यादेः साधुनकुर्यादित्यर्थो नोप
पद्यतेइति आत्मारामइत्यत्रऽऽत्मशब्देनपरमात्माएवोच्यतेनचीवाद्यन्यतमः १७ तदेकनिष्ठेनभक्त्याधीतवेदादिशब्दराशिःफलवान्स्यादन्यथानिष्फलएवेत्याह शब्देति परेब्रह्मणिनानिष्णीया
त्रिष्टितोनियतोनस्याद्यदितहितस्यपुंसःश्रमःवेदाध्ययनायासोभ्रममज्ञानंतमसिपरिभ्रमणंवाफलमस्येतिभ्रमफलःस्यात् अधेनुमदोग्रंभीगारक्षतइवयथातथास्यतदाज्ञानपरिभ्रमएवावशिष्यते नतुजीव
नफलमितिभावः यद्वाभ्रमफलःप्रयत्नफलःश्रमःकायकेशःस्थितिशब्देननियमःकचिज्जीवनमुच्यते । उत्थितत्वंकचिच्चैवकचिद्रतिविरोधितेति अत्रनिष्णातःनिष्णीयादितिशब्देननियमउच्यतइतिभावः
अधेन्वाचरविमाययैषवाचंशुश्रुवांअफलाममुष्पामितिश्रुतेः १८ एतमेवार्थदृष्टान्तबाहुल्येनद्रव्याति गांदुग्धेति पराधीनपरप्रेष्यकुर्वतदेहंअतीर्थीकृतंविषयोपरक्तंकृष्णगोषुसंपन्नक्षीरतमा सतीसासर्ता
साध्वीपतिव्रता परात्रःपरपिडादःपरजातःपरोधितः सोयंमनुष्यलोकःपुत्रेणजय्यः अनपत्यंपरंमन्येकदपत्याच्छुचांपदात् । नार्थस्यधर्मैकांतस्यकामोलाभायहिस्मृतः । वाचस्तुगोविंदगुणस्तवेफलमि
त्यादेः यस्त्वेवंविधंगवादिकंरक्षतिसदुःखदुःखी दुःखैधतमसिनित्यदुःखानुभवोवर्ततइत्यर्थः १९ अन्यदेवताप्रसंगपरदाचोरक्षणेफलंकिंनस्यादत्राह यस्यामिति यस्यजगतःस्थित्युद्भवप्राणानिरोधलक्ष
णंकर्म दुग्धदोहांतुगारक्षेत्क्षीरमात्रप्रयोजनः । यथातद्वदरेन्यवाचोधारणमिष्यतेइतिवचनादन्यविषयवाचानित्यानंदलक्षण मोक्षफलंनस्यादतोमुमुक्षुःतन्नकुर्यादतोतत्त्वजिज्ञासाऽनर्थकरीतिमज्जिज्ञा

नकुर्यान्नवदेत्किंचिन्नध्यायेत्साध्वसाधुवा ॥ आत्मारामोनयावृत्त्याविचरेज्जडवन्मुनिः १७ शब्दब्रह्मणिनिष्णातो न निष्णीयात्परेयदि ॥ श्रमस्तस्यभ्र
मफलोह्यधेनुमिवरक्षतः १८ गांदुग्धदोहामसर्ताचभार्यादेहंपराधीनमसत्प्रजांच ॥ वित्तंत्वतीर्थीकृतमंगवाचंहीनांचयोरक्षतिदुःखदुःखी १९ यस्यांनमे
पावनमंगकर्मस्थित्युद्भवत्राणनिरोधमस्य ॥ लीलावतारेहितकर्मवास्याहंध्यांगिरंतांबिभृयात्रधीरः २० एवंजिज्ञासयापोह्यनानात्वभ्रममात्मनि ॥
उपारमेतविरजंमनोमय्यर्प्यसर्वगे २१ यद्यनीशोधारयितुंमनोब्रह्मणिनिश्चलम् ॥ मयिसर्वाणिकर्माणिनिरपेक्षःसमाचर २२ श्रद्दालुर्मैकथाःशृण्वन्सु
भद्रालोकपावनीः ॥ गायत्रनुस्मरन्कर्मजन्मवाभिनयन्मुहुः २३ मदर्थेधर्मकामार्थानाचरन्मदुपाश्रयः ॥ लभतेनिश्चलांभक्तिमय्युद्भवसनातने २४ स
त्संगलब्धयाभक्त्यामयिमांयउपासते ॥ सर्वैमेदार्शितंसद्गिरंजसाविंदतेपदम् २५ उद्भवउवाच ॥ साधुत्वउत्तमश्लोकमनःकीदृग्विधंप्रभो ॥ भक्तिस्त्व
य्युपयुंजीतकीदृशीसद्गिरादृता २६

सैवपुरुषार्थसाधनं तद्वन्तमुद्दिश्यनकुर्यान्नवदेदितिविधीयतेतत्त्वजिज्ञासुरिति २० उपसंहरति एवमिति वस्त्वयथार्थज्ञानंनानात्वभ्रममेवतत्त्वजिज्ञासयापोह्यनिरस्यउपारमेतप्रवृत्तिमार्गादितिशेषः ना
नात्वभ्रमोभेदभ्रमइतिमतं जीवस्येशत्वाविज्ञानंजीवानामेकतातथा । ईशस्यबहुताज्ञानमीशस्यानीशतातथा ॥ जगतोऽसत्यताज्ञानंनानात्वभ्रमउच्यते ॥ इत्यनेनविरुद्धत्वाजग्राह्यंचबुभूषुभिरिति २१
मन्वस्तुजीवन्मुक्तस्यसमर्थस्यहरौनिरंतरंमनोनिधायोपास्तिस्तदितरस्यमुमुक्षोरूपासनोपायःकथमिति तत्राह यदिति कृतानिमयिसमर्प्यकुर्वाणानिमाद्विषयत्वेनसमाचर २२ निष्कामत्वेनमामुद्दिश्य
कर्मकुर्वाणस्येत्यर्थभावमाह श्रद्दालुरिति २३ मत्कथाश्रवणादिनाकिंफलंस्यादित्यतउक्तं लभतइति निरंतरस्मृतिफलांभक्तिंलभते २४ सापिसत्संगलब्धाचेत्तभगवपदपरोक्षज्ञानमुत्पद्यतेनस्वयोग्यमुक्तिम
पिजनयतीत्याह सत्संगेति पदंवेकुंठादिस्थानम् २५ सद्गिरितिप्रस्तुतसल्लक्षणज्ञाप्युद्बोलोकोपकारायतल्लक्षणंपृच्छते साधुत्वइति साधुत्वासाधुत्वयोर्मनःशुद्धयशुद्धिनिमित्तत्वात्साधुत्वेनवर्तमानानां
पुंसांमनःकीदृग्विधंभवतिसाधवःकिंलक्षणाइत्यर्थः कीदृशीकिंलक्षणाभक्तिस्त्वय्युपयुज्येतत्त्वदुत्तमप्रसादयोगजननीसद्गिरादृतासंभाविता आदतौसादराचित्वावित्यमरः २६

एतत्सद्रक्त्योर्लक्षणम् २७ स्पष्टार्थस्यदुरवबोधत्वाद्दुष्पारेहरइतिनेत्याह त्वंब्रह्मेति स्वेच्छोपात्तंस्वीकृतं पृथग्बुधः शुभाकारेनौवपुरिति यादवः
 नित्यानंदशरीरोपिवसुदेवादिदेहगः ॥ प्रदर्शयेज्जनिस्वस्यनित्यं देहादिवर्जितः ॥ वसुदेवादिदेहेषु प्रवेशस्तस्य भण्यते ॥ देहोपादानमिति तु न ह्यन्यो देह इष्यते ॥ अन्याभिमतदेहेषु प्राविष्टः सर्वदा हरिः ॥
 नान्यानभिमतो देहो विष्णो रस्तिकदाचन ॥ अतोऽशरीरो भगवान्पुत्रताभिमातिस्तु या ॥ वसुदेवादिकानां तु सैव मिथ्यामतिर्भवेत् ॥ अन्याहं भावयुग्देह एवासौ हरिरास्थितः ॥ न तदन्येषु देहेषु काचित्तस्य प्रवे
 शनम् ॥ मम पुत्रस्त्वयामिति भ्रामणाय यदाहरेः ॥ वसुदेवादिदेहेषु तनूपात्तिस्तु सा गतिः ॥ अनुपात्तशरीरस्य तनूपात्तिरिति शेषः ॥ तदेहं पितृदेहत्वेऽपावृत्तेयतो हरिरिति एतदस्मिन्नर्थे मानम् २८ भगवा
 न्सल्लक्षणं वक्तीत्याह भगवानिति सर्वदेहिनामकृतद्रोहः अनवद्य आत्मानो यस्य स तथा २९ संक्षिप्तं किंचन प्रश्रयो गंधर्न न विद्यते इत्येकं चनः संकोचो किंचन व्यर्थे मुधेति यादवः अनिहो निषिद्धाचरणवर्जितः
 वैष्णवधर्मे स्थिरः निश्चलः अहमेव शरणं यस्य समच्छरणः मुनिः मद्गुणमननशीलः ३० अप्रमत्तो विहिताचारः प्रमादरहितः गभीरात्मा अनवगाह्यमनोगतिः आपदि धृतिमान् जिताः षट्कामादिगुणाः षड्वि
 द्रियविषयावायेन स तथा अमानी आत्मन्यविद्यमानगुणाभिमानरहितः मानदः ज्ञानोपदेश कल्पः विहितक्रियाकरणानि पुणः कृपालुत्वं मनो धर्मः काहणिकत्वं कायिकधर्म इति पृथगुक्तं कविः सर्वज्ञः

एतन्मे पुरुषाध्यक्षप्रपन्नाय च कथ्यताम् २७ त्वंब्रह्म परमं व्योम पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ अवतीर्णोऽसि भगवन्स्वेच्छोपात्तपृथग्बुधः २८ श्रीभगवानुवाच ॥
 कृपालुरकृतद्रोहस्ति तिष्ठः सर्वदेहिनाम् ॥ सत्यसारो न वद्यात्मा समः सर्वोपकारकः २९ कामैरहतधीर्दोतो मृदुः शुचिराकिंचनः ॥ अनिहो मितभुक् शांतः
 स्थिरो मच्छरणो मुनिः ३० अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितषड्गुणः ॥ अमानी मानदः कल्पो मैत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायैव गुणान् दोषान् मया दिष्टा
 नपि स्वकान् ॥ धर्मान् संत्यज्य यः सर्वान् मां भजेत्स च सत्तमः ३२ ज्ञात्वा ज्ञात्वाथ ये वै मां यावान्यश्चास्मि यादृशः ॥ भजंत्यनन्यभावेन ते मे भक्ततमामताः ३३
 मल्लिगमद्रक्तजनदर्शनस्पर्शनार्चनम् ॥ परिचर्यास्तुतिप्रह्वगुणकर्मानुकीर्तनम् ३४ मत्कथाश्रवणेश्रद्धामदनुध्यानमुद्धव ॥ सर्वलाभोपहरणं दास्ये
 नात्मनि वेदनम् ३५ मज्जन्मकर्मकथनं मम पर्वानुमोदनम् ॥ गीततां डववादित्रगोष्ठीभिर्महोत्सवः ३६

३१ सामान्यलक्षणमुक्त्वा विशेषलक्षणमाह आज्ञायोति च शब्द एवार्थे यो मयामदीधैरप्यादिष्टान् गुणान् दोषान् अपि आज्ञाय सम्यग्ज्ञात्वा वै स्वकान् स्वाविहितान् धर्मान् भागवतसंज्ञान् मां ये संत्यज्य समर्प्य
 मां भजेत्स एव सत्तम इत्यन्वयः ३२ भक्तेरनेकविधत्वेऽपि उक्तमायाः शुश्रूषितत्वेन पृष्टत्वात्तं प्रश्रं परिहरति ज्ञात्वोति अथ सतालक्षणकथनानंतरमात्यंतिकभक्तलक्षणमुच्यते यद्वा शास्त्रगुरूपदेशतो भ
 गवन्माहात्म्यं ज्ञात्वाथ च विशेषेता ज्ञात्वोति विप्रस्यामाहात्म्यज्ञानेन पुनः पुनर्विशेषं द्योतयति तदुक्तं ज्ञात्वादिमममाहात्म्यं तत्रोत्सुकतया पुनः । विशेषाच्च विशेषेण ज्ञात्वामाश्रुतेऽधिकामिति परिमाणतो
 यावानस्मि स्वरूपतो योऽस्मि लक्षणतो यादृशोऽस्मात्तत्त्वेन येऽनन्यभावेनात्युत्तमभक्त्या मां चैवं भजंति ते भक्ततमाः निरतिशयभक्तमतानां नात्वेन ज्ञाता इत्यन्वयः अत्र तमप्रत्ययेन भक्तानां बाहुविध्यप्रकाशने
 न भक्तेरपि तथात्वं सूचयतीति ३३ इदानीं सर्वसाधारणभक्तिलक्षणमाह मल्लिगेति अत्र कर्तव्यपदमध्याहृत्यान्वेतव्यं विधिप्रकारत्वात् सर्वलाभोपहरणं सर्वलाभस्य द्रव्यस्योपहरणं हरावर्पणं दास्येन
 सहात्मनि वेदनमात्मसमर्पणं यद्वा दास्येन सहात्मनि मनासि निवेदनं ३४ ३५ पर्वानुमोदनं उत्सवानुज्ञानं उत्सवं दृष्ट्वा हर्षो वा ३६

३७ अर्चाप्रतिमा उद्यमःकरणादौप्रवृत्तः उद्यानोपवनादिकर्मण्युद्यमोवा सन्नानिसंमार्जनोपलेपाभ्यामुद्यमोवा ३८ मह्यंममयत् गृहशुश्रूषणंतदमायया सैकमंडलवर्तनैः एकेनमुख्येनमंडलेनसाहितैः अ
वांतरमंडलकरणैः कर्तव्यमिति शेषः सैकमंडलवर्तनैरितिकेचित्पठान्ति चंदनादिजलप्रोक्षणं सैकः मंडनमलंकारः वर्तनंप्रदक्षिणवर्तनं विशेषजीवनं प्रोक्तं वर्तनंगमनंतथेति च ३९ मेनिवेदितं दीपाव
लोकं नोपयुंज्यात् स्वप्रयोजनाय न स्वीकुर्यात् ४० हविराद्यर्पणे सुष्टूपायमाह यद्यदिति आनंत्याय अनश्वः फलाय मोक्षायैत्यर्थः अनंतं वैष्णवं कृतमिति स्मृतैः ४१ अधिकारिणां योग्यताया अने
कविधेन फलविशेषाय मदर्चनाधिष्ठानं चोपदिशामीत्याह सूर्य इति हेमद्र ४२ - तत्तत्साधनं चार्चनार्थमाह सूर्येति गोष्ठे स्थिताया यवसादिना पूजयेदिति शेषः ४३ बंधुर्जामाताऽयमिति
सत्कृत्या सत्कारेण हृदि स्वेहृदयाकाशे ध्याननिष्ठया उत्कृष्टध्यानेन वायौ मुख्यप्राणे मुख्यधिया सर्वदेवोत्तमोवायुरिति ज्ञानेन तदुक्तं सर्वदेवोत्तमोवायुरिति ज्ञानान्नचापरं । प्रियमस्ति हरेः किंचित्थावा
योर्हरेर्विद इति हेरसुसमत्वविदः वायोरपीत्यर्थः । कुतः भारतीवायुलक्ष्मीनामात्मनश्च यथाक्रमं आधिक्यज्ञानतो विष्णुः सर्वतः संप्रसीदतीति वचनात् वायुर्भीमो भीमनादोमहौजाः इत्यनेनापि हेतुः

यात्राबलिविधानं च सर्ववार्षिकपर्वसु ॥ वैदिकीतांत्रिकी दीक्षामदीयव्रतधारणम् ३७ ममार्चास्थापने श्रद्धाममसन्नानि चोद्यमः ॥ उद्यानोपवनाक्रीड
पुरमंदिरकर्भणि ३८ संमार्जनोपलेपाभ्यां सैकमंडलवर्तनैः ॥ गृहेशुश्रूषणं मह्यं दासवद्यदमायया ३९ अमानित्वमदं भित्त्वं कृतस्यापारिकीर्तनम् ॥
अपि दीपावलोकं मेनोपयुंज्यान्निवेदितम् ४० यद्यदिष्टतमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः ॥ तत्तन्निवेदयेन्मह्यंतदानंत्यायकल्पते ४१ सूर्योग्निर्ब्राह्मणो
गावो वैष्णवः खं मरुज्जलम् ॥ भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रपूजापदानि मे ४२ सूर्ये तु विद्यया त्रय्याहविषाग्नौ यजेत माम् ॥ आतिथ्येन तु विप्राग्ये गोष्ठे गाय
वसादिना ४३ वैष्णवे बंधुसत्कृत्या हृदि स्वे ध्याननिष्ठया ॥ वायौ मुख्यधिया तोये द्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ४४ स्थंडिले मंत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि ॥
क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् ४५ धिष्ण्येष्वेतेषु मद्रूपं शंखचक्रगदांबुजैः ॥ युक्तं चतुर्भुजं शांतं ध्यायन्नर्चेत्समाहितः ४६ इष्टापूर्तेन मामेवं योजयेत्स
माहितः ॥ लभते मयि सद्भक्तिं मत्स्मृतिसाधुसेवया ४७ प्रायेण मक्तियोगेन सांख्येन च विनोद्व ॥ नोपायो विद्यते सध्यक् प्रायणां हि सतामहम् ४८ अथै
तत्परमं गुह्यं शृण्वते यदुनंदन ॥ सुगोप्यमपि वक्ष्यामि त्वं मे भृत्यः सुहृत्सखा ४९ इति श्रीभा० महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे एकादशोऽध्यायः ११

र्वक्त्वेन वायोः सर्वदेवोत्तमत्वादुक्त एवार्थः । तस्माद्वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समष्टिरयं पुनः मृत्युं जयति य एवं वेदेत्यनेन च वायुज्ञानस्यापमृत्युं जयत्वोक्तेश्च । पंचभूतमनो बुद्धिरुद्राणां प्रातिदेहकं । बाह्यतश्चापि नेवृत्त्वा
द्वायुर्व्यष्टिः समष्टिक इति वचनेन वायोर्व्यष्टिसमष्टिचसम्यक्ज्ञात्वामनोयुंज्यात् द्रव्यैः पुष्पैः ४४ मंत्रहृदयैर्नमो तैर्भूतैः आत्मानि स्वशरीरे मनास्त्वा आत्मानमंतर्पामिणं क्षेत्रज्ञं जीवांतर्पामिणं सर्वभूतेषु स
मत्वेन एकप्रकारेण विकारमंतरेण स्थितं भोगैः स्वर्गं धादिधनैः भोगो राज्ये धनैः सौख्ये इति । आत्मशब्देनात्र जीवः किंन स्यात्तस्य पूजनस्य तंत्रेषु विहितत्वात् । क्षेत्रज्ञः पुरुषो ह्यात्मा संसारी चेत्तनो भवत्यभि
धानाच्चेति चेन्न आत्मनि स्थो हरिः पूज्य आत्मना माशनादिकैः । तत्संबंधादात्मशब्दो जीवस्याप्युपचारत इति वचनादात्मा मुख्यो हरिरेवेति ज्ञायते । तत्र विधानस्य हरेरधिष्ठानत्वेन पीठार्चनं च दर्शनं चोप
पत्त्या सार्थकत्वात् ४५ एतेष्वधिष्ठानेषु ध्यानप्रकारमाह धिष्ण्येष्विति धिष्ण्येषु स्थानेषु ४६ पूजाफलमाह इष्टेति ४७ प्रायेणैव वधारणं सांख्येन यथार्थज्ञानेन सतां प्रकर्षेणायनमाश्रयः ४८ उत्तरा
ध्याये वक्ष्यामि मां शस्त्यं कथयति अथेति वक्तव्ये हेतुमाह भृत्य इति । ज्ञानेन भर्तुं योग्यः सुपूजितं हन्मनो यस्य सुहृत् आपादिहितकर्तृत्वात्सखा ४९ इति श्रीभा० म० एकादश० वि० ११० एकादशोऽध्यायः ११

भगवद्गुणोत्कर्षज्ञानपूर्विकाभक्तिरेवपरमपुरुषार्थान्तरंगमितीममर्थसमर्थयते सत्रादोगुणोत्कर्षज्ञानानुरक्तयोगादीनाविवक्षितपुरुषार्थसाधनत्वंभवतीत्याह नरोधयतीति योगोऽप्यनरोधयतिवशी
करोति त्यागोदानं यथामयिसंगः गुणसंप्रीतिर्भक्तिपूर्विकासर्वपूर्णगुणत्वमतिर्यथामामवरुंधेद्वशीकरोतितथायोगादयोनरोधयति संगस्तुगुणसंप्रीतिर्गुणवच्चेतिनिश्चयात् । सचेद्वरोभवेत्तेनमुच्य
तेनात्रसंशयः । अपरोक्षदृशेर्हेतुर्भवेत्सस्याद्यदिक्षमः । अन्यथासुखभागेवमदृशोर्भक्तकारिणमितिवचनादुक्तएवार्थः नतुसंबंधमात्रम् १ २ भगवानुक्तमर्थप्रख्यापयति मत्संगेनेति दैतेयाः प्रहा
दादयः बहवोमत्संगेनमत्पदंप्राप्ताः त्वाष्ट्रकोवृत्रः अवंतिकोऽवधूतोभिधुः पातुधानाः इत्याद्युक्तंशृंगग्राहिकतयादर्शयितुंविभीषणइत्यादिषुपुनर्वचनं वणिक्तुलाधारः मयोनामाशूद्रः तेगोप्यादयोमामुपाग
ताइत्यन्वयः ३ ४ ५ ६ साधनंविनात्वामुपागताश्चेत्सर्वेकिनामुवंतीति तत्राह मत्संगादिति गुणसंप्रीतिरपिनवेदादिभ्यउत्पन्नेत्याह नाधीतेति ७ तर्हि केनेत्यत्राह केवलेनेति ।
केवलेननिर्दोषेणभावेनभक्तियोगेनकेवलेनेतिविशेषणान्नद्वेषयुक्ताभक्तिर्मुक्तिसाधनम् । ज्ञात्वापिहरिविद्वेषीतमोयातिनसंशयइतिवचनात् । भावेनापरोक्षज्ञानोत्पादकस्वभावेनेतिविशेषणाद्विशेषरू
पाज्ञानेपिमोक्षोनियतः विशेषरूपस्याज्ञोपिगुणवच्चेतिनिश्चयः । गुमसंप्रीतिमाभित्यंतंष्ट्रामुक्तिमेप्स्यतीत्युक्तेः । ज्ञानोत्पत्तेः पूर्वमपिभगवल्लीलाद्यनुकारेणपरमानंदः स्यादित्यतोभावेनेति । अथवासुखभा

श्रीभगवानुवाच ॥ नरोधयतिमांयोगेनसांख्यंधर्मएवच ॥ नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तेचदक्षिणाः १ व्रतानियज्ञाश्छंदांसितीर्थानिनियमायमाः
यथाऽवरुंधेन्मत्संगः सर्वदुःखापहोहिमाम् २ मत्संगेनहिदैतेयायातुधानामृगाः स्वगाः ॥ गंधर्वाप्सरसोनागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ३ विद्याधरामनुष्ये
षुवैश्याः शूद्राः स्त्रियोत्यजाः ॥ रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिस्तस्मिन्युगेनच ४ बहवोमत्पदंप्राप्तास्त्वाष्ट्रकावंतिकादयः ॥ वृषपर्वाबलिर्बाणोमयश्चाथविभी
षणः ५ सुग्रीवोहनुमानृक्षोगजोगृध्रोवणिकपथः ॥ व्याधः कुब्जाव्रजेगोप्योयज्ञपत्न्यस्तथापरे ६ तेनाधीतश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अव्रतातप्त
तपसोमत्संगान्मामुपागताः ७ केवलेनहिभावेनगोप्योगावः स्वगामृगाः ॥ येन्येमूढधियोनागाः सिद्धामामीयुरंजसा ८ यंनयोगेनसांख्येनदानव्रततपो
ध्वरैः ॥ व्याख्यास्वाध्यायसंन्यासैः प्राप्नुयाद्यत्नवानपि ९ रामेणसार्धमथुरांप्रणीतेश्चाफल्किनामग्यनुरक्तचित्ताः ॥ विगाढभावेननमेवियोगतीव्राधयो
न्यददृशुः सुखायताः १०

मेवस्याद्यावददर्शनोपगमइति स्मृतेः ८ भक्तिरहितज्ञानमपिनमत्प्रापकंकिमुत्तान्यत्साधनजालमितिभावेनाह यमिति । यमांराहुवचनवानापि । हरिसंगविहीनस्तुहरेर्दर्शनवानपि । नमुच्यतेखिलज्ञोपितमो
यातिविनिश्चयात् । गुणैरन्यैर्विहीनस्तुतद्रक्तेष्वापिचक्रमात् । संगवानसुखभागेवस्याप्युक्तमेतिवा । स्वभक्तसंगहीनस्यव्युक्तमात्संगिनोपिवा । स्वसंगविघ्नकृद्भिष्णुस्तत्सज्जेतेषुतत्रचेति । अनेनभगव
द्रक्तेस्तद्रक्तभक्तेरन्वयव्यतिरेकौदर्शितावितिध्वनितमित्यनेनश्लोकेनज्ञायते । गोपिकाद्यादिवंगत्वाहरिंज्ञात्वायथातथं । परंपदंययुः पूर्वसंगादेवसुमोचिताइतिवचनाद्भक्तिजनितज्ञानेनमुक्तिमाप्नोतिनकेव
लज्ञानेनेत्यभिप्रायेणनसांख्येनेत्युक्तम् । उपलक्षणमेतत् दानादिष्वप्यनुसंधेयमेतत् । श्रोतव्यंचश्रुतंचैववक्तव्यंकार्यमेवच । निवर्त्तचहरेः पूजेत्येवंकुर्वान्नचाक्रमात् । एवंकर्तातुसंन्यासीसर्वोत्सर्गद्विरौस्मृ
तः । अन्यथानेवसंन्यासीनिष्क्रियोपिषिलायथेत्येवंलक्षणवान्संन्यासीनतुशिलावन्निष्क्रियइत्यभिप्रेत्यवेणुमात्रभूतसंन्यासीनमामाप्नोतीति । किंच नाहंकर्तातुसर्वस्यकर्तैकोविष्णुरव्ययः । इतिविश्वातुस
न्यासीनान्यथातुक्तथंचन । मयिसर्वाणिकर्माणिसंन्यस्याध्यात्मचेतसा । निराशीर्निर्ममोभूत्वायुद्धयस्वाविगतज्वरइतिलक्षणांतरवानेवसंन्यासीनरक्तपटधारीत्यर्थः ९ गोपीनांमपिभक्तिरपरोक्षज्ञानान्तरं
गाननुरातिनिमित्तेतिप्रकटयितुंवक्ति रामेणेति त्रोगोप्योमत्तोऽन्यद्वस्तु सुखायनददृशुरित्यन्वयः १०

अत्र हेतुमाह यासामिति । ताः क्षपाः ११ आत्मानं । स्वस्वरूपम् । अदः स्वर्गमिदं जगत् तत्र दृष्टान्तमाह यथेति । समाधौ मुनयो नाम रूपेयथानां विदंति अभिधतो ये प्रविष्टान् यश्च अनेन भक्त्यातिशयो दशित इति १२ तत्फलमाह मत्कामा इति मामेव कामयन्त इति मत्कामाः अस्वरूपविदोऽबलाः जारं मारमणं मत्वा संगान् मां परमं ज्ञात्वा मामापुरित्यन्वयः आसां ब्रह्मज्ञानं कथं उदभूत् उच्यते संसारं ज रयतीति जारः तं नित्यानंदप्रदत्वेन रमयतीति रमणः तं सर्वतो विलक्षणस्वभावस्यास्य विष्णोः स्वरूपं विदंतीत्यस्वरूपविदः इत्येवं गुणसंप्रतितीतो मां ब्रह्मज्ञात्वेति गोपिकाद्यादिवंगत्वा हरिं ज्ञात्वा यथा तथामित्येत दत्रापि प्रमाणत्वेनोदाहर्तव्यमिति ज्ञातव्यम् १३ यतो मुमुक्षूणां महमेव शरणमतस्त्वमपि मां शरणं ब्रजेत्युपसंहरति । तस्मादिति । प्रतिकर्मचोदितां चोदनां नानाकर्मविधिमुत्सृज्य प्रवृत्त्यादिकंच मायिसमर्प्य सर्वदेहिनामात्मानं स्वामिनं यस्मिन्नकुतोभयमस्ति तमेकं मां सर्वात्मभावेन सर्वस्वामिबुद्धिक्रियया शरणं याहीत्यन्वयः १४ १५ प्रथमतो वायौ मुख्यधियेत्युक्ता विशेषतो गोपिकाप्रशंसनं कृतमिति संशयबी ङ्गं हि दिकृत्वोद्धवश्चोदयति संशय इति भक्तेषु वायोः सर्वोत्तमत्वमुक्ता विशेषतो गोपीस्तु वतस्तव वाचं शृण्वतो ममात्मस्थो मनो गतः संशयो वायुरुत्तमो गोप्यो वेत्येवमाकारो न निवर्तते प्रत्युत्तयेन वचनेन मे म नो भ्राम्याति निर्धारितैककोटिस्थितं नेत्यन्वयः १६ गोपिका अपि मामापुः किमु वा यद्वाद्या इति गोपिकाप्रशंसनं कृतमिति परिहारं हि दिकृत्वा वायुरेव सर्वैर्गुणैः सर्वोत्तमः स एव हिरण्यगर्भश्चेति दर्शयितुं भ

यासां क्षपाः प्रेष्ठतमेन नीता मयैव वृंदावनगोचरेण ॥ क्षणार्धवत्ताः पुनरंगतासां हीना मया कल्पसमावभूवुः ११ तानाविदन्म य्यनुसंगवद्वाधियः स्वमात्मा नमदस्तथेदम् ॥ यथा समाधौ मुनयोऽभिधतो येन यः प्रविष्टा इव नामरूपे १२ मत्कामारमणं जारमस्वरूपविदो बलाः ॥ ब्रह्म मां परमं प्रापुः संगच्छत सहस्र शः १३ तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य चोदितां प्रतिचोदनाम् ॥ प्रवृत्तंच निवृत्तंच श्रोतव्यं श्रुतमेव च १४ मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनाम् ॥ या हि सर्वात्म भावेन यस्मिन्नस्य कुतोभयम् ॥ १५ ॥ उद्धव उवाच ॥ संशयः शृण्वतो वाचं तव योगेश्वरेश्वर ॥ न निवर्तत आत्मस्थो येन भ्राम्यति मे मनः ॥ १६ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ य एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्राविष्टः ॥ मनोमयं सूक्ष्ममुपैति रूपमात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्ठम् १७ यथानलः खेऽनिलबंधुरु ष्मा बलेन दारुण्यधिमथ्यमानः ॥ अणुः प्रजातो ह विषासमिध्यते तथैव मे व्यक्तिरियं हि वाणी १८ एवंगतिः कर्मरतिर्विसर्गो घ्राणो रसो दृक् स्पर्शः श्रुतिश्च ॥ संकल्पविज्ञानमथाभिमानः सूत्रं रजः सत्त्वतमो विकारः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ गवान् हिरण्यगर्भस्य सर्वोत्तमत्वं वाक्ति य एष इति यो विवरप्रसूतिः

विशेषेण वराणां महंकाराद्यभिमानिनां प्रसूतिरुत्पत्तिः यस्मात्स तथा उत्पादक इत्यर्थः । एष जीवः जीवप्राणधारण इति धातोः प्रकृष्टानंदलक्षणस्य हरिं विशेषाधिष्ठानत्वात् तन्नामा ब्रह्मा । प्राणेन विष्णुना घोषेण वेदात्मिकया प्रकृत्या लक्ष्म्या च सह गुहां रुद्रादीनां हृदयगुहां प्राविष्टः सन् मनोमयं रुद्रादीनां मनसि नियंतृत्वेन स्थितमत एव सूक्ष्मं परमाणुकल्पं रूपमुपैति । किंच मात्रास्वरो वर्ण इति मात्रास्वरवर्ण त्रयात्मकं वेदाख्यं स्थविष्ठं रूपमुपैति १७ अनेन वेदादीनि विष्णुप्रकृतिब्रह्मणामभिव्यक्तिस्थानानीत्युक्तं तत्र प्रकृतिब्रह्मणो विशेषेण वेदादिकं मम व्यक्तिस्थानमित्याह यथेति । अनिलो बंधुर्यस्य स तथा उष्मोष्णः अनलो दारुणिस्त्वे बलेन मथ्यमानो अणुत्वेन प्रजातो ह विषासमिध्यते तथैव वेदवाणी मे व्यक्तिः व्यक्तिस्थानं वेदवाण्येव विशेषतो मत्तत्त्वव्यंजिकेत्यर्थः १८ प्रकृत्यादीनां व्य क्तिस्थानत्वेऽपि मम श्रोत्रादीन्यापि वेदादिवद्विशेषतो व्यक्तिस्थानानीत्याह एवमिति । पदादीनि गत्यादिशब्दवाच्यानि इन्द्रियेन्द्रियाविषययोरुभयोर्ग्रहणायैव मुक्तं संकल्पो मनः । विज्ञानं बुद्धिः अभिमानो तः करवृत्तिविशेषव्यंजकं तस्य रूपांतरम् । सूत्रं वायुः । सत्त्वसहितं तमः विकारो ब्रह्मांडः एतानि हरेरधिष्ठानरूपाणि भवन्तीति ज्ञातव्यानि ॥ तदभिमानिन्यो देवताश्च यस्तपसि तिष्ठन् श्रोत्रेतिष्ठन् चित्पादेः १९

अत्रहेतुमाह यासामिति । ताःक्षपाः ११ आत्मानं । स्वस्वरूपम् । अदःस्वर्गमिदंजगत् तत्रदृष्टांतमाह पथेति । समाधौमुनयोनामरूपेयथानविदांति अन्धितोयेप्रविष्टानचश्च अनेनभक्त्यतिशयो
दर्शितइति १२ तत्फलमाह मत्कामादिति मामेवकामयंतइतिमत्कामाःअस्वरूपविदोऽबलाःजारंमारमणंमत्वासंगान्मांपरमंज्ञात्वामामापुरित्यन्वयः आसांब्रह्मज्ञानकथंउदभूत् उच्यते संसारंज
रयतीतिजारःतन्निवृत्तानंदप्रदत्वेनरमयतीतिरमणःतंसर्वतोविलक्षणस्वभावस्यास्यविष्णोःस्वरूपंविदंतीत्यस्वरूपविदःइत्येवंगुणसंप्रीतितोमांब्रह्मज्ञात्वेति गोपिकाद्यादिवंगत्वाहरिंज्ञात्वायथातथमित्येत
दत्रापिप्रमाणत्वेनोदाहर्तव्यमितिज्ञातव्यम् १३ यतोमुमुक्षूणामहमेवशरणमतस्त्वमपिमांशरणंत्रजेत्युपसंहरति । तस्मादिति । प्रतिकर्मचोदितांचोदनांनानाकर्मविधिमुत्सृज्यप्रवृत्त्यादिकंचमपिसमर्प्य
सर्वदेहिनामात्मानंस्वामिनंयस्मिन्नकुतोभयमस्तितमेकंमां सर्वात्मभावेनसर्वस्वामिबुद्धिक्रियाशरणंयाहीत्यन्वयः १४ १५ प्रथमतोवायौमुख्याधिपेत्युक्ताविशेषतोगोपिकाप्रशंसनंकृतमितिसंशयबी
जंहृदिकृत्वोद्धवश्चोदयति संशयइति भक्तेषुवायोःसर्वोत्तमत्वमुक्ताविशेषतोगोपीस्तुवतस्तववाचंशृण्वतोममात्मस्थोमनोगतःसंशयोवायुरुत्तमोगोप्योवेत्येवमाकारोननिवर्तते प्रत्युतयेनवचनेनमेम
नोभ्राम्यति निर्धारितैककोटिस्थितंनेत्यन्वयः १६ गोपिकाअपिमामापुःकिमुवाद्याद्याइतिगोपिकाप्रशंसनंकृतमितिपरिहारंहृदिकृत्वावायुरेवसर्वैर्गुणैःसर्वोत्तमःसएवहिरण्यगर्भश्चेतिदर्शयितुंभ

यासांक्षपाःप्रेष्ठतमेननीतामयैववृंदावनगोचरेण ॥ क्षणार्धवत्ताःपुनरंगतासांहीनामयाकल्पसमाबभूवुः ११ तानाविदन्मय्यनुसंगबद्धाधियःस्वमात्मा
नमदस्तथेदम् ॥ यथासमाधौमुनयोब्धितोयेनद्यःप्रविष्टाइवनामरूपे १२ मत्कामारमणंजारमस्वरूपविदोबलाः ॥ ब्रह्ममांपरमंप्रापुःसंगाच्छतसहस्र
शः १३ तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्यचोदितांप्रतिचोदनाम् ॥ प्रवृत्तंचनिवृत्तंचश्रोतव्यंश्रुतमेवच १४ मामेकमेवशरणमात्मानंसर्वदेहिनाम् ॥ याहिसर्वात्म
भावेनयस्मिन्नस्यकुतोभयम् ॥ १५ ॥ उद्धवउवाच ॥ संशयःशृण्वतोवाचंतवयोगेश्वरेश्वर ॥ ननिवर्ततआत्मस्थोयेनभ्राम्यतिमेमनः ॥ १६ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ यएषजीवोविवरप्रसूतिःप्राणेनघोषेणगुहांप्रविष्टः ॥ मनोमयंसूक्ष्ममुपैतिरूपमात्रास्वरोवर्णइतिस्थविष्ठम् १७ यथानलःखेऽनिलबंधुरु
ष्माबलेनदारुण्यधिमथ्यमानः ॥ अणुःप्रजातोहविषासमिध्यतेतथैवमेव्यक्तिरियंहिवाणी १८ एवंगतिःकर्मरतिर्विसर्गोप्राणोरसोदृक्स्पर्शःश्रुतिश्च ॥
संकल्पविज्ञानमथाभिमानःसूत्रंरजःसत्त्वतमोविकारः ॥ १९ ॥ ॥ ॥

विशेषेणवराणामहंकाराद्यभिमानिनांप्रसूतिरुत्पत्तिः यस्मात्सतथा उत्पादकइत्यर्थः । एषजीवःजीवप्राणधारणइतिधातोःप्रकृष्टानंदलक्षणस्यहरीविशेषाधिष्ठानत्वात्तन्नामाब्रह्मा । प्राणेन
विष्णुनाघोषेणवेदात्मिकयाप्रकृत्यालक्ष्म्याचसहगुहांरुद्रादीनांहृदयगुहांप्रविष्टःसन्मनोमयरुद्रादीनांमनसिनिपतृत्वेनस्थितमतएवसूक्ष्मंपरमाणुकल्पंरूपमुपैति । किंच मात्रास्वरोवर्णइतिमात्रास्वरवर्ण
त्रयात्मकंवेदाख्यंस्थविष्ठंरूपमुपैति १७ अनेनवेदादीनिविष्णुप्रकृतिब्रह्मणामभिव्यक्तिस्थानानीत्युक्तं तत्रप्रकृतिब्रह्मणोर्विशेषेणवेदादिकंममव्यक्तिस्थानमित्याह पथेति । अनिलोबंधुर्यस्य
सतथाउष्मोष्णः अनलोदारुणिखेबलेनमथ्यमानोअणुत्वेनप्रजातोहविषाघृतेनयथासमिध्यतेतथैववेदवाणीमेव्यक्तिःव्यक्तिस्थानंवेदवाण्येवविशेषतोमत्तत्त्वव्यंजिकेत्यर्थः १८ प्रकृत्यादीनाव्य
क्तिस्थानत्वेपिममश्रोत्रादीन्यापिवेदादिवद्विशेषतोव्यक्तिस्थानानीत्याह एवमिति । पदादीनिगत्यादिशब्दवाच्यानिइंद्रियेंद्रियविषययोरुभयोर्ग्रहणायैवमुक्तं संकल्पोमनः । विज्ञानंबुद्धिःअभिमानोवः
करवृत्तिविशेषव्यंजकंतस्यरूपांतरम् । सूत्रंवायुः । सत्त्वसहितंतमःविकारोब्रह्मांडःएतानिहरेरधिष्ठानरूपाणिभवन्तीतिज्ञातव्यानि ॥ तदभिमानिन्योदेवताश्च यस्तमसितिष्ठन्श्रोत्रेतिष्ठमित्यादेः १९

विवरप्रसूतिरित्युक्तं कारणत्वं गुहाप्रविष्टइत्युक्तव्याप्तिं च विविच्य सोदाहरणमाह अयंहीति । मारमां चांतरेण वर्णाद्यात्मकवेदादिसर्वशब्दवाच्यो यमब्जयोनिर्ब्रह्मानियामकत्वेन सर्वोत्तमत्वाजीवास्त्रिवृ
ज्ज्ञानानंदबलात्मको व्यक्तः सूक्ष्मः जगतामाद्य एक एवाहंकारादिपृथिव्यंतानि स्वसृष्टानि कार्याण्यनुप्रविश्य विशेषेण श्रिष्टशक्तिरनपगतसामर्थ्य एव तत्तन्निधायामकत्वं वैर्बहुधैवभाति तत्त्ववादिनामिति शेषः
कथमिव यद्वद्यथा कलमादिबीजानियानि भूमिलक्षणां प्रतिपद्य बह्वंकुराणि भवंतीति एवं परमात्मानुगृहीतो ब्रह्माहंकारादिषु बहुधा व्यक्तीभवतीति । यो विवरप्रसूतिर्यो निद्वारा प्रसूयते एष जीव इति संज्ञां लभत
इत्यन्यथा व्याकुर्वते तन्मतं सुपर्णशेषरुद्रादिप्रसूतिस्तु चतुर्मुखः । सर्वजीवोत्तमोजीवो गुणैर्ज्ञानसुखादिभिः । विष्णुभक्त्यादिभिः सर्वैर्नियमात्सर्वकालिकं । मुक्तावापिन संदेहः सहिदेवेन विष्णुना । प्राणः
प्राणेन जगतामीशेन रमया तथा । वेदात्मिका च सहितः सूक्ष्मः सन्मनासि स्थितः । वां द्रादीनां तु सर्वेषां मात्रावर्णस्वरेषु च । स्थूलरूपी सदातिष्ठ भवेवं श्रोत्रादिकेषु च । सर्वेषां प्रेरको ह्येको ज्ञानानंदबलैस्त्रिवृत् ।
नित्यशक्तिः सर्वगः सन् बहुधैव प्रतीयते । तस्मिन्नो तमिदं सर्वपटेलक्षणं तंतुवत् । स एव वायुरुद्दिष्टो वायुर्हि ब्रह्मतामगात् । विशेषेण हरेर्व्यक्तिस्थानान्येतानि सर्वशः । मनआदीन्यहंकारो ब्रह्मावेदात्मिकार
मा । त्रिगुणात्मिका च सैव श्रीः सैवोक्ता संविदात्मिका । तस्या अपि नियतं को विष्णुः सर्वेश्वरः । यथा दारुषु सूक्ष्मः सन्मथितो म्रिः समिध्यते । तथा वेदादिषु हरिर्मथितः संप्रहस्यते । व्यक्तिस्थानान्यथैता
नि वेदादीनि हरेर्विदुरित्यनेन प्रमाणवाक्येन निरस्तमिति नास्माभिस्तदूषणाय प्रयत्यते । मनसि व्यक्तीनां यामितस्माद्वा किं हि मे मन इत्येतत्स्पष्टं च २० नन्वेवं तर्हि चतुर्मुख एव जगदाकारेण विवर्तत इति किं
न स्यादत्राह यस्मिन्निति । यस्मिन् विरचितं तूनां वितानस्य पञ्चाद्याकारस्य संस्थावास्थातिः पटाधारतया तंतुविरचितपञ्चाद्याकारस्य पटाद्यथाभेदः प्रत्यक्षसिद्धस्तथा विरिचाधारं जगत् विरिचाद्विबुधं उपल

अयं हि जीवास्त्रिवृदब्जयोनिरव्यक्त एको जगतां यथाद्यः ॥ विश्रिष्टशक्तिर्बहुधैवभाति बीजानियोनिं प्रतिपद्य दत् २० यस्मिन्निदं प्रोतमशेषमोते पटं यथा
तंतुवितानसंस्था ॥ य एष संसारतरुः पुराणः कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते २१ द्वे अस्य बीजेशतमूलस्त्रिनालः पंचस्कंधः पंचरसप्रसूतिः ॥ दशैकशास्त्रो द्विसुप
र्णनीडस्त्रिवल्कलो द्विफलः खं प्रविष्टः २२

क्षणमेतत् । विरिचश्च श्रीश्चैव मदाधारौ माद्विज्ञाविति तदुक्तं यथैव वस्त्रे दीर्घचितिर्यगवापिसुसंस्थिता । तंतुभिः क्रियमाणैव पञ्चाद्याकारसंस्थितिः । यथा जीर्णानिवस्त्राणितं तत्वाधाराणि वा पुनः । कथावयव
भूतानि तद्वदेतच्चतुर्मुखे । सोपितद्वद्धरौ नित्यं संश्रिता श्रीरापि स्फुटमिति । उक्तं विशिनष्टि य एष इति । य एष संसारतरुर्जगद्दृक्षः पुष्पफले स्वर्गमोक्षो प्रसूते स विरिचे भोतप्रोतश्च इति शेषः २१ जगद्दृक्ष
स्य ब्रह्मबीजमित्युक्तं तद्विवृणोति द्वे अस्येति । जगद्दृक्षस्य बीजे द्वे ब्रह्माचैव सरस्वती । मूलभूतानि कर्माणि मनो बुद्धिरहं कतिः । नालत्वेन समुद्दिष्टाः स्वमाद्याः स्कंधसंज्ञिताः । एकादशो द्विषाण्येव शाखास्तु त्रि
गुणास्त्वचः । प्रवृत्तंच निवृत्तंच फले अस्य प्रकीर्तिते । पुष्पमैहिकमुद्दिष्टरसाः शब्दादयस्तपोः । प्रवृत्ताश्च निवृत्ताश्च पाक्षिणस्तत्र संस्थिताः । वृक्षस्य पृथिवीवच्छ्रीर्विष्णुराकाशवायुवत् । तस्या अपि सदाधार एव
ज्ञात्वा विमुच्यते इत्यनेन व्याख्यातो यं श्लोकः । तथापि स्पष्टत्वाय किंचिदुच्यते अस्य जगद्दृक्षस्य जलवच्च भूमिवच्च ब्रह्मा सरस्वत्यौ द्वे बीजव्यंजकेन तु वटबीजादेव दंकुरोत्पत्त्यनंतरं नाशाशिरस्के अतएव स्वका
र्यतो गुणतोरूपतश्च महत्यौ शतमित्युपलक्षणं अनेकविधान्यसंख्यातानि कर्माणि मूलानि यस्य शतमूलो जगत्तरुः त्रयोनाला अहंकारबुद्धिमनोभिमानिनोरुर्द्वे द्रव्यं त्रयास्य स त्रिनालः । पंचाकाशादिभूतानि स्कं
धा यस्य स पंचस्कंधः । पंचानारसानां शब्दादीनां प्रसूतिर्यस्मात्स पंचरसप्रसूतिः । दशैकं चेंद्रियाणि शाखा यस्य स एकादशेंद्रियशाखः । द्विविधाः सुपर्णाः प्रवृत्तिमार्गस्थानि वृत्तिमार्गस्थाश्च पाक्षिणः । पुण्य
पापलक्षणपक्षवंतस्तेषां नीडं यस्मिन्स द्विसुपर्णनीडः । त्रीणि सत्वरजस्तमो लक्षणा निवृत्तिलक्षणानि त्वचो यस्य स त्रिवल्कलः । द्वे प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणे फले यस्य स द्विफलः खं विष्णुवाक्यमाकाशं प्रविष्टः अत्रेदं तात्प
र्यं लक्ष्म्यादेरप्यायनात् बाह्योदवद्ब्रह्मादेरपिलयकर्तृत्वादभिवशाधारत्वात्सुखदत्वाच्च वायुवदवकाशदत्वाच्च व्योमवदिष्णुः बीजभूतावपि ह्यस्य ब्रह्माचैव सरस्वती । नारिण्येते जगत्सृष्टौ वटभूमादिष्विव वत् । स्व

कार्यतोमहांतौचगुणतोरूपतस्तथा । पृथिव्युदकवत्तस्माद्बीजत्वंनतुबीजवत् । व्यंजकत्वाच्चाल्पत्वान्महाक्षमावद्गमास्मृता । अंडोमहाक्षमासंप्रोक्तस्ततःपृथ्व्युदकंतथा । जायतेनित्यंशस्तस्माद्भुक्तंभुक्तं
होयते । तत्राप्युदकवद्ब्रह्मामृद्वच्चापिसरस्वती । जलाशारायतोमृच्चसर्वाधाराव्यवस्थिता । अन्यथातुरजोभूतानीयंतेवायुनाखिला । अथवासर्वनाशःस्याज्जलाधाराततःस्मृता । वटादिवीजवत्तस्यपुण्या
पुण्यमुदीरितं । बाह्योदवच्चाग्निवच्चविष्णुरेवंप्रकीर्तितः इत्येतत् । ब्रीह्यादिवत्तुमूलत्वंकर्मणांजगतःस्मृतं । उदवत्पृथिवीवच्चब्रह्मणोवाचएवच । मूलभूवाच्छ्रयश्चैवमूलभूरंडमुच्यते । बाह्योदाग्रीरखंवत्तुविष्णो
बीजत्वमुच्यते । इत्येतच्चप्रोक्तार्थेप्रमाणं । तत्तज्जीवदेहादिषुस्थित्वातत्तन्मनआर्दीन्द्रियगणंतत्तद्योग्यतानुसारेणश्रीहरिगुणोपसंहारेप्रेरयित्वाहारिभक्त्यादिसाधनसामग्रिसंपादनेनहरेःप्रीतिसमुद्गम
प्रोब्रह्मासर्वाधिकारिभ्यउत्तमोत्तमइतिज्ञायते तदुक्तं देहेंद्रियमनश्चक्षुस्थितोभक्त्यादिसाधकः सुपर्णशेषरुद्रादेरपिब्रह्माचतुर्मुखः अतोभक्त्यादिकाःसर्वेगुणास्तस्यैवसर्वगाः । अतिरक्ताश्चसंपूर्णाःसु
पर्णादेशताधिकाः । सुपर्णादिभिरज्ञातास्तदभीमानवाजंताः । ब्रह्मणस्तुपुनःसंतितेषांकर्ताजनार्दनः । तस्मात्सर्वाधिकोब्रह्मागुणैःसर्वैर्नसंशयः । वर्णस्थोवर्णनामासौस्वरस्थःस्वरनामकः । मनस्थश्चमनो
नामातन्नामाचक्षुरादिगः । तस्यसर्वाणिनामानिमुख्यतःकवयोविदुः । तत्स्थानत्वादेंद्रियादेर्वर्णाद्यैश्चोपचारतः । एवमस्योपचारेणविष्णोःसाक्षात्तुमुख्यतइति । अनेनमात्रास्वरोवर्णइतिक्रमेणेत्यादि
नावर्णस्वरादीनांविष्णोरनंतरंचतुर्मुखेमुख्यत्वमुक्तमितिज्ञातव्यं किंच कृष्णप्रियाभ्योगोपीभ्योभक्तितोद्विगुणाधिकाः । माहिष्योष्ट्रौविनायास्ताःकायिताःकृष्णवल्गुभाः । ताभ्यःसहस्रसमितायशोदानं
दगोहिनी । ततोप्यभ्यधिकादेवीदेवकीभक्तितस्ततः । वसुदेवस्ततो जिष्णुस्ततो रामोमहाबलः । नवतोभ्यधिकःकश्चिद्भक्त्यादौपुरुषोत्तमे । विनाब्रह्माणभीशेशंसहिसर्वाधिकःस्मृतः । इत्यनेनसर्वाधिकारि

अदंत्यैकंफलमस्यगृध्राग्रामेचराएकमरण्यवासाः ॥ हंसायएवंबहुरूपमिष्टंमायामयंवेदसवेदवेदम् २३ एवंगुरुपासनयैकभक्त्याविद्याकुठारेणशि
तेनधीरः ॥ विवृश्यजीवाशयमप्रमत्तःसंपद्यचात्मानमथत्यजात्त्वम् २४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

भ्योब्रह्मणोधिकमक्तिमत्त्वंगोपिकादिष्वपिभक्तितारतम्यमस्तीत्युक्तं अतोरामेणसार्धमथुरांप्रणीतेश्चाफलिकेनत्यादौप्रतीयमानभक्तितारतम्याभावशंकाभिरस्ता पापद्वेषादिकादोषावरणानंसंशयः ।
भक्त्यादिगुणपूगस्तुपराणामाविरेचतः । स्वातंत्र्यात्सर्वदेहेषुस्थितानामपिसर्वशः । स्पृशंतेनैवदोषैस्तेगुणदानैकमत्पराः यदुकिंचेमाःप्रजाःशोचंत्यमेवासांतद्भवतिपुण्यमैवाभुंगच्छति नहवैदेवान्पापंगच्छ
तीति श्रुतिस्मृतिभ्यांप्रजार्जितभक्त्यादिगुणपूग स्पर्शैवमनआर्दीन्द्रियाणांअभिमानिदेवानांनतुतदार्जितपापादिस्पर्शइतिनिर्णीतत्वात्त्राशंकाकार्येति २२ अस्यजगद्भूतस्यैकफलंप्रवृत्तकर्मफलंस्वर्गा
दिलक्षणंग्रामेचराग्रामाःविषयलोलुपाःकर्मिणोऽदंति एकंनिवृत्तिलक्षणंकर्मफलंमोक्षंअरण्यवासाहंसाःश्रीनारायणाख्यक्षीरपायिनोज्ञानिनोभुंजतइति एतद्भूतवर्णनफलमाह यइति यःपुरुषः
एवंबहुरूपंबहुविधमिष्टंभोगायतनत्वेनाभीष्टंमायामयंभगवदिच्छानिमित्तमूलप्रकृत्युपादानकर्तृकंजगद्भूतंवेदसपुरुषोवेदवेद यतःप्रसूताजगतःप्रसूतिरित्यादिवेदार्थवेदेति २३ एतद्विद्याफलमाह ए
वमिति एवमुक्तप्रकारेणसद्गुरुपासनयाप्रधानभक्त्यानिशितेनविद्याकुठारेणप्राकृतांतःकरणजन्यज्ञानपरशुनाजीवाशयंबाह्यांतःकरणंविवृष्यच्छित्तानिर्गलीकृत्यप्राकृतांतःकरणजन्यज्ञानमत्तंसंसारनि
रासकरंत्यज अथतज्ज्ञानत्यागानंतरंनिजज्ञानेनात्मानंपरमात्मानंसंपद्यमुक्तौयथायोग्यसुखमनुभवसिचेतिभावः । प्राकृतांतःकरणजंज्ञानमत्तंसंस्तुतिच्छिदं । तदेवतेनसंछेद्यंचित्तंप्रकृतिसंभवं । तेनैवसहसंत्य
ज्यनैवपूर्वकदाचन । ज्ञानंप्रकृतिजंवापिमूलनाशेविनश्यति । ततःपरंस्वरूपेणज्ञानेनैवजनार्दन । वेत्तिमुक्तस्तथात्मानंजीवानन्यांश्चसर्वशः । इतिवाक्यान्नज्ञानमात्रोच्छेदोविधितः । किंतुप्राकृतस्योति २४
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

संसारच्छेदकरं बाह्यांतःकरणजं ज्ञानं स्वधर्मिणमपि विनाशयस्वयंच नश्यतीत्युक्तं तत्प्रपंचयन् भक्तेरुत्पत्तिप्रकारादिकं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्र सत्त्वादिगुणा आत्मनो बुद्धेः किंवेति संशये भगवान्निर्धारयति सत्त्वमिति बुद्धेरंतःकरणस्य विद्यमाना इति शेषः नात्मनो जीवस्य तत्र सात्विकादिभेदेनांतःकरणं त्रिविधं ततः किं तत्राह सत्त्वेनेति सत्त्वेन सत्त्वगुणविशिष्टेनांतःकरणेनान्यतमौ राजसतामसौ भावौ हन्यात् सत्त्वं सात्विकमंतःकरणं सत्त्वेन तज्जनितज्ञानेन हन्यात् १ सत्त्वेनान्यतमौ हन्यादित्येतद्विवृणोति सत्त्वादिति शुद्धात् सत्त्वात्पुंसोमद्रक्तिलक्षणो धर्मो भवेत् धर्मः किमुद्रेचयतीति तत्राह सात्विकेति ततो धर्मात्पुनः सत्त्वोद्रेकः तस्मादुद्रिक्तसात्विकोपात्तया बुद्ध्या भक्त्या ज्ञानं ततः पुनः सत्त्वोद्रेकः तस्मात्पुनः धर्मोद्रेकः प्रवर्तते उद्रिक्तभक्तिधर्मपूरितांतःकरणो ब्रह्मार्पणबुद्ध्या धर्ममेव करोतीत्यर्थः २ धर्मफलमाह धर्मइति सधर्मो राजस्तमश्च हन्यात् पुनः कथमस्य वृत्तिरिति तत्राह सत्त्ववृत्तिरिति सत्त्वेन भक्तिस्वभावेन वृत्तिर्वर्तनं भवति भक्तिमयो वर्तते इत्यर्थः भक्तिप्रतिबंधकेऽधर्मे सति कथं तद्वात्सरित्येति तत्राह आश्विति उभये रजसितमसि च हते तन्मूलस्त्वधर्म आशु नश्यतीति अतो युक्तमुक्तमिति ३ भक्तिज्ञानसाधनायागमादयोत्र सत्त्वादिगुणकृता इत्याह आगमइति सत्त्वादयो गुणा एव हेतवो येषां ते तथा अनेनैव च सात्विकादिभेदेन त्रिविधा इत्युक्तं भवति ४ तत्तद्भेदज्ञानं कथमत्राह तत्सादिति ज्ञानवृद्धा एषा मागमादीनां मध्ये यद्यत्साध्विति प्रचक्षते तत्तत्सात्विकं यद्यन्नित्येति तत्तामसं यदुपेक्षितं प्रचक्षते तद्राजसमिति जानीहीति शेषः ५ किमर्थमेवं विभागवचनं येनोपयोग्यं स्यादत्राह सात्विकानीति सत्त्वं सत्त्वस्वभावस्तद्विवृद्धयोर्किं तत् इति तत्राह ततइति ततः सत्त्वाद्भक्तिसाधनं धर्मः ततो धर्मात्ज्ञानं स्यात् किंच ह

श्रीभगवानुवाच ॥ सत्त्वं रजस्तम इति गुणा बुद्धेर्न चात्मनः ॥ सत्त्वेनान्यतमौ हन्यात्सत्त्वं सत्त्वेन चैवाहि १ सत्त्वाद्धर्मो भवेच्छुद्धात्पुंसोमद्रक्तिलक्षणः ॥ सात्विकोपात्तया ज्ञानं ततो धर्मः प्रवर्तते २ धर्मो रजस्तमो हन्यात्सत्त्ववृत्तिरनुत्तमा ॥ आशु नश्यति तन्मूलो ह्यधर्म उभये हते ३ आगमो यजनं देशः कालः कर्म च जन्म च ॥ ध्यानं मंत्रो थसंस्कारो न वै ते गुण हेतवः ४ तत्तत्सात्विकमेवैषां यद्यद्बुद्ध्याः प्रचक्षते ॥ निंदंतितामसं तत्तद्राजसं तदुपेक्षितम् ५ सात्विकान्येव सेवे तपुमान् सत्त्वविवृद्धये ॥ ततो धर्मस्ततो ज्ञानं वाचः स्मृतिरपोहनम् ६ वेणुसंघर्षजो वह्निर्दग्ध्वा शांभ्यति तद्वनम् ॥ एवं गुणव्यत्ययजो वेदः शांभ्यति तद्यथा ७ ॥ उद्धव उवाच ॥ विंदंति मर्त्याः प्रायेण विषयान्पदमापदाम् ॥ अथापि भुंजते कृष्ण तत्कथं श्वसराज वत् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमित्यन्यथा बुद्धिः प्रमत्तस्य यदा हृदि ॥ उत्सर्पति रजो घोरं ततो वै कारिकं मनः ९

रि विषयावाचो हरि विषया स्मृतिरपोहनं भगवद्विरुद्धत्यागः इत्येते भवन्ति ६ एवमुत्पन्नवृत्तिज्ञानस्य नाशं सदृष्टांतमाह वेण्विति तन्मूलनिर्वाणं पथा तथा कथयामः तथाहि यस्मिन्वेणवः संतितेषां वेणूनां संघर्षाज्जातो वह्निस्तद्वनं दग्ध्वा स्वयमपि शांभ्यत्येवं गुणव्यत्ययजः सत्त्वादिगुणानां व्यत्ययादन्योऽप्यमाशात्पृथक्स्थिता बुद्धिक्ता सत्त्वाज्जातो वेदो वृत्तिज्ञानं स्वकारणमंतःकरणं विनाशयन् निर्मूलं स्वयंच विनश्यतीत्यन्वयः विनिषेधे पृथग्भावइति । अति स्यादधिकार्थोक्तौ प्रशंसायामाति क्रमे इति यादवः । वेदशब्दस्य प्रसिद्धार्थपरित्यज्या प्रसिद्धकल्पने किं निपातकं उच्यते उपक्रमं ब्रूमः मुक्ताश्चाधीयते वेदान्जलज्ञानविवर्जिताः । स्वरूपभूतज्ञानेन पश्यंतः सर्वमंजसेति वाक्यं च विदज्ञान इति धातोश्च अविनाशी वा अरेयमात्मानुच्छिच्छिधर्मेति श्रुतेः न स्वरूपज्ञाननाश उपपन्नः स्वरूपहानिप्रसंगात् एतत्तामसायत्नास्ते इत्यादि श्रुतिविरोधाच्च वेदोपशमो नोपपन्नइति ७ विषयाणामापदां पदत्वं ज्ञानं तोषितानेव सेवेते तत्र किं कारणमिति भावेन पृच्छति विंदंतीति श्वाचस्वरश्च भजश्च श्वसराजाः तद्वत् ८ अकर्तृयात्मनि अहं कर्तेति कर्तृत्वाभिमानमेतितन्मूलरागोत्सिक्तमनःकारकः कायः कारणमित्युत्तरमाह अहमितीति अयमक्षरार्थः यदा प्रमत्तस्य हृद्यहं कर्तेत्यन्यथा बुद्धिरुत्सर्पति उत्कथयति तथा घोरं रज उत्सर्पति वेदोति ततो रागोदयादुच्छ्रितं मनो वै कारिकं विविधविकाराकरो भवति ९

रजसाविकारस्य मनसो विविधकल्पनया युतः संकल्प इदमित्थं करिष्यामि इदमेकं करिष्ये इत्यादिलक्षण उदेति एवं विविधसंकल्पेन दुर्मते रजोभननुद्धेः गुणानां शब्दादीनां ध्यानादुःसहः कामः स्यादित्य-
 न्वयः १० कामस्य दुःसहत्वमुपपादयति करोतीति रजोवेगविमोहितत्वेन कामवशगतः तस्मादविजितेन्द्रियस्तस्मात्कर्माणि दुःखोदकाणि संपश्यन् अपि पुनः कर्माणि करोतीत्यन्वयः यद्वा कामम-
 यत्वेन अविजितेन्द्रियो भवति तेन चक्षुरादीन्द्रियजयाभावेन वनितादिरूपं पश्यन् रजोवेगेन वीर्याद्रेकेण विमोहितः विवेकज्ञानशून्यत्वेन विह्वलितं गोदुःखफलानि कर्माणि करोति कामसौख्याय विषयान्
 भुङ्क्ते इति ११ ननु विषयाणां समुद्रतरंगवदावर्तमानत्वात् संसारादस्योत्थानं स्यात् पुरुषायुषसहस्रेणापितस्मान्मोक्षशास्त्रावेधानं व्यर्थमित्याशंक्य अज्ञस्यैवं न तत्त्वज्ञस्येत्याह रजस्तमोभ्यामिति विद्व-
 च्छब्दविवरणं दोषदृष्टिरिति पुनः शब्दो वीप्सा र्थो दोषदृष्टिरित्यनेन संबध्यते विद्वान्यदपि यद्यपि रजस्तमोभ्यां विक्षिप्तधीः तथाप्यतंद्रितो भूत्वा हरौ मनोयुंजन् पुनर्दोषदृष्टित्वाद्विषयेषु न सज्जते शरीर-
 यात्रार्थविषयान् सेवमानो पितैः प्रतिबद्धो न भवतीति १२ एतदेव विवृणोति अप्रमत्त इति हि शब्दः सर्वशास्त्रप्रसिद्धत्वद्योतकः मनोविषयेभ्य आकृष्य शनैः शनैर्मय्यर्पयन् स्थापयन् युंजति ध्यायेत् योगः सं-
 हननोपायध्यानसंगतिमुक्तिष्वित्यादवः मामिति शेषः अनिर्विण्णः अनालस्यः अलमिति बुद्धिवैराग्यशून्यो वा १३ सनकादियोगोद्भूतयोगसंपत्त्यभावात् नान्ययोगः साधीयान्नाह एतावानिति यथामनो-
 मय्येव चोवेद्यते तादृशयोगः एतावान्नान्य इति सनकादिभिरादिष्ट इत्यद्वासत्यं अद्वाप्रत्यक्षसत्ययोरिति च १४ लोकोपकाराय मेरुशृंगोपरिस्थितौ षोडशोपदेशवत् सनकाद्यादिष्टयोगोपदेशनमित्यश्रद्धेय

रजोयुक्तस्य मनसः संकल्पः स विकल्पकः ॥ ततः कामो गुणध्यानादुःसहः स्याद्विदुर्मतेः १० करोतिकामवशगः कर्माण्यविजितेन्द्रियः ॥ दुःखोदकाणि संपश्यन् रजोवेगविमोहितः ११ रजस्तमोभ्यां यदपि विद्वान्विक्षिप्तधीः पुनः ॥ अतंद्रितो मनोयुंजन् दोषदृष्टिर्न सज्जते १२ अप्रमत्तो हि युंजति मनोमय्यर्पयन् शनैः ॥ अनिर्विण्णो यथा कालं जितश्चासौ जितासनः १३ एतावान्योगादिष्टो मच्छिष्यैः सनकादिभिः ॥ सर्वतो मन आकृष्य मय्यद्वावेश्यते यथा १४ उद्धव उवाच ॥ यदा त्वं सनकादिभ्यो येन रूपेण केशव ॥ योगमादिष्टवानेतद्रूपमिच्छामि वेदितुम् १५ श्रीभगवानुवाच ॥ पुत्राहिरण्यगर्भस्य मानसाः सनकादयः ॥ पप्रच्छुः पितरं सूक्ष्मां योगस्यैकांतिर्कीं गतिम् १६ सनकादय ऊचुः ॥ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रभो ॥ कथमन्योन्यसंत्यागो मुमुक्षोः संतितीर्षतः १७ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं पृष्टो महान् देवः स्वयं भूर्भुतभावनः ॥ ध्यायमानः प्रश्रवजिं नाभ्यपद्यत कर्मधीः १८

मिति भावेन पृच्छति यदेति १५ दृष्टसाधनावबोधकत्वेनास्मिन्मूलकत्वेन वेदे एव प्रमाणं इति श्रद्धेयमित्याशयेन परिहर्तुमिति हासमाह पुत्रा इति योगस्य ज्ञानस्य गतिं १६ किं ज्ञानविषयो यं प्रश्रवजितित्वाह गुणेष्विति पुंसांचेतो गुणेषु शब्दादिष्वविशते गुणाः शब्दादिविषयाश्चेतसि संस्काररूपेण वर्तते तत्र संतितीर्षाः संसारनर्दास्तु कामस्य मुमुक्षोर्भुक्तियोग्यस्याधिकारिणः कथमन्योन्यसंत्यागः विषयेभ्यश्चेतसः आकर्षणं चेतसः विषयाणामाकर्षणं पृथक्करणमित्यर्थः तदुच्यतामिति शेषः १७ तत्र ब्रह्मणा किमुक्तमिति तत्राह एवमिति प्रश्रवजिजंयस्य सः प्रश्रवजिः तं परिहारम् अन्यमनस्क इव स्थितत्वादित्याह कर्मधीरिति अस्यार्थः गुणानांचेतसश्च कर्मकारणमिति मनवानः अन्यमनस्कत्वे किं कारणमित्यस्येदमेवोत्तरम् कर्मणिसर्वकर्तारि हरौ धीर्यस्य कर्मणा हरिणैव परिहारो वक्तव्य इति धीर्यस्य स तथा कर्मभगवंतमेव ध्यायतीति वा तदेतदुक्तं ब्रह्मा पृष्टस्तु योगीन्द्रैः सनकाद्यैर्मनोगतैः कारणं विषयेष्वद्वा कर्मैति प्रत्यपद्यत हेतुरन्योपितत्रास्तीत्येवं जानन्नपि प्रभुः विशेषतो मनस्तत्र नाधाज्जानन् हरेः प्रियं स्वात्मन्यपरिहारोक्तिस्तदाह्यासीद्वरेः प्रिया अतः सतत्प्रियं जानन्नाकरोत्तद्विचारणम् तमेवाचितयदेवः प्रश्रनिर्णयकारणात् भ्रमतीव मनः कापि ब्रह्मणो विष्णुमायया सर्वज्ञस्यापि यन्नात्मा वक्तुमिच्छेज्जनादेनः तज्ज्ञात्वा चितितं तस्य चित्तस्य मुमेव तु न स्वयंचित्तस्य संहितद्वावित्सदा अन्ये त्वज्ञानसंयुक्ता मोहमीयुर्यथाकम् तस्य मध्यं दिने सूर्यो भवत्क्षोभमात्रकं नैवाज्ञानं यथा सूर्ये तमो नास्ति कदाचनेति एतास्मिन्वाक्ये १८

नन्वेवंतर्हि सन कादीनां प्रश्नो निरर्थो बालप्रश्नवदिति संकायाभावेति भावेनाह समा मिति प्रश्नस्पर्षारः पूरणं परिहार इति यावत्तस्मिन्निधयोपस्यतयातम् १९ २० २१ ज्ञानविधुरयो नित्वेन संशयविषयेन
स्वेनोक्तार्थे ग्रामाण्यजननायको भवानिति तत्प्रश्नं विवदपति वस्तुन इति आत्मनो वस्तुनः परमात्मवस्तुनो भवत्पक्षे यद्यनानात्वमेकत्वं विवक्षितं तर्हि अमानात्वे एकत्वपक्षे को भवानिति दृशः प्रश्नः कथं घटेत सि
द्धविषयत्वादिति शेषः हे विद्याः वः प्रश्नोपचयेन काश्रयः नानात्वाश्रयः तर्ह्यपि को भवानिति वक्तुं कथं घटेत अनेकस्मिन् बहुत्वसंख्याविशिष्टे वस्तुनि एकत्वसंख्याविशिष्टत्वेन वक्तुमनुपपन्नत्वात् १९ सिद्धवि
षयत्वं कथमत्राह पंचात्मकेष्विति देवमनुष्यपितृगंधर्वासुरभेदेन पंचविधेषु भूतेषु जीवेषु हिरेण्यगर्भावरत्नासद्वच्चत्वाभावापेक्षया वस्तुतो वस्तुवृत्त्या समानेषु सत्सु ब्रह्माभिवंदित चरणारविंदं मायुविश्वको भवानि
ति वाचारंभोयस्वसतथावाचारब्ध इत्यर्थः वः प्रश्नो निरर्थकः निर्विषय इति २३ कुतो निरर्थक इति तत्राह मनसोति मन आदौ द्विपैर्यैर्दृष्टते तदहं न भवाम्येवेति यस्मात्तस्मान्निर्विषय इत्यन्वयः त्वमापित्वत्प्र
सादादृष्टत्वेन नु तस्मात्प्रश्नः कृत इति तत्राह मत्तो न्यदिति नेत्यनुषज्जते अन्यदिति भावनिर्देशः यन्मन आदिभिर्विचार्यमत्तो न्यत्वे नैव ज्ञायते तदहं न भवाम्येवेति बुध्यध्वमिति दं अंजसा तत्त्वम् अंजसा त्वारिते त
त्त्वमित्यभिधानम् विचार्यनिर्णीतस्यापि पुनः संशयकारणं परिकल्प्य संशयो न कर्तव्यः अतः को भवानिति प्रश्नो नारब्धव्यः किंतु गुणेष्वविशते चेत्तदित्येव प्रश्न आरब्धव्य इति भावः । न युष्माकं मायि प्रश्नो घटेत
यं कथंचन । मामृतेन हि वंचोस्ति विरिंचेः कापिकश्चन । अभिवंदितपादं मां विरिंचेन कथंचन । पृच्छधान्यसमायस्मादवरत्वे चतुर्मुखात् । देवामनुष्याः पितरो गंधर्वा असुरास्तथा । इति पंचात्मकं सर्व
ब्रह्मणस्त्ववरं यतः । यन्मदन्यद्विचारेण गृह्यते ब्रह्म चास्म्यहम् । इति जानीध्वमद्वैतमत्प्रसादाद्विमृशः । अन्यत्स्वभावतो ह्ययं ममेरण्यैव तु । तस्माद्विवक्षितार्थे तु प्रश्नारंभो न मद्गत इति समारूपानबलाद्
समा मर्चितयद्देवः प्रश्नपारविनिश्चयम् ॥ तस्याहं हंसरूपेण सकाशमगमंतदा १९ दृष्टमांतउपाव्रज्य कृत्वा पादाभिवंदनम् ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा पप्रच्छुः
को भवानिति २० इत्यहं मुनिभिः पृष्टस्तत्त्वजिज्ञासुभिस्तदा ॥ यदवोचमहं तेभ्यस्तदुद्धवनिबोधमे २१ वस्तुनो यद्यनानात्वमात्मनः प्रश्न ईदृशः ॥ क
थं घटेत वो विप्रावक्तुं वानेक आश्रयः २२ पंचात्मकेषु भूतेषु समानेषु च वस्तुतः ॥ को भवानिति वः प्रश्नो वाचारंभो निरर्थकः २३ मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यते
न्यैरपीन्द्रियैः ॥ अहमेव न मत्तो न्यदिति बुध्यध्वमंजसा २४ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः ॥ जीवस्य देह उभयं गुणाश्चेतो मदात्मनः २५ गुणेषु वा
विशेच्चित्तमभीक्ष्णं गुणसेवया ॥ गुणाश्च चित्तप्रभवामद्रूप उभयं त्यजेत् २६

ऊर्वायोनान्यः स्वकपोलकल्पित इति किंच इदं हि विश्वं भगवानिवेतर इत्यतश्च हरेर्जगतो भेदः सिद्ध इति सकलशास्त्राणां मोक्षेहितात्पर्यमाक्षेपमकृत्वा कृतविवेकज्ञानाद्विष्णोः तदुक्तं प्रकृतेर्व्यतिरिक्तोपः
पुरुषश्चेति कथ्यते तं विद्वान्परमात्मानं वासुदेवेति पविदुः प्रकृतेः प्राकृताच्चैव व्यतिरिक्तं गुणादिकं ये विदुः परमात्मानं तेषांति परमं पदं नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्धह । बहूनां पुरुषाणां हि पथैका यो नैरुच्य
ते । तथातं पुरुषं विश्वमारूपास्यामि गुणाधिकमिति बहुप्रमाणेषु २४ इदानीं सनकादीनां प्रश्नं परिहरति गुणेष्वित्यादिना हेमजाः ब्रह्म जस्त्वेन प्रकृष्टजन्मत्वात् सत्ता संबोवनं वः चेतो गुणेष्वविशते गुणाश्चेतसि
ति प्रश्नस्यार्थपरिहारः मय्येव आत्मानः यस्य समदात्मा तस्य जीवस्य गुणाश्चेतश्चेत्युभयं देहे दग्धमभवत् दहभस्मीभाव इत्यस्योभयपदित्वे एतद्गोसिद्धयति २५ पंचधा तु वक्तुं चित्तमस्मीभावो ज्ञानाग्निने
त्युक्तं तत्र सकेन प्रकारेणोदेतीत्यत्राह गुणेष्विति अभीक्ष्णं निरंतरं गुणानां विषयाणां सेवया चित्तं चेतो गुणेषु विषयेष्वविशेत्तदेकनिष्ठं वर्तते गुणाश्च चित्तप्रभवाः चित्ते प्रभवो येषां ते तथा चित्ते संस्काररूपे
ण वर्तते हरिस्मरणमतिक्रम्य प्रतीयंत इत्यर्थः ततः किमत्राह मद्रूप इति तत्र विद्वान्मद्रूपे मस्वरूपे चेतो गुणाश्चेत्युभयं त्यजेत् इदमुक्तं भवति मन आदौ द्विपाणि प्रदंतर्षाभिणिहरो स्थितानि तदा धारापित्तोरे
तानि विषयेषु वर्तते विषयाश्च विष्णुस्था विष्णुवाधारा विष्णुप्रेरिता मम भोगसाधनानीत्ययं विष्णो गुणादित्याग इति । विष्णुस्था विषयाः सर्वे विष्णावेव मनो मम । इति मय्यर्प्यतस्तत्सर्वं त्यजेत् तत्र बाधत इति वचनात्
मुमुक्षुभिरेवमेव नित्यमनुसंधेयम् २६

नन्वस्यगुणसंगस्य स्वाभाविकत्वेपुरुषायुषान्त्येनापित्यागोनमुलभइतितत्राह जाग्रदिति जाग्रदाद्यवस्थागुणतो गुणद्वारेण बुद्धिवृत्तयः । बुद्ध्याप्रकृत्यावृत्तिवर्तनं पासां तास्तथाप्रकृतिगुणसंबंधाजीवस्य जाग्रदाद्यवस्थावर्तित्वं स्वाभाविको गुणसंगइत्यर्थः । तात्पर्यमाह तासामिति । तासां जाग्रदाद्यवस्थानां साक्षित्वेन वर्तमानोजीवः स्वतस्ताभ्यो विलक्षणो विनिश्चितइत्यन्वयः २७ नन्वयमस्वाभावि कः स्वतएव निवर्तनेन तत्साधनप्रयत्नापेक्षेत्याशंकां परिहर्तुमुक्तानुवादपूर्वकं तत्साधनं कथयति यहीति आत्मनोजीवस्यायं संसृतिबंधः सत्त्वादिगुणप्रवृत्तितः । इति यर्हि यस्मात्तस्मात्तुयें गुणत्रयातीते मयि स्थितस्तत्बंधं जह्यात्प्रमदुपासनासमुद्रेकसमुद्धूतं ज्ञानाविर्भूतमप्रसादेन बंधं त्यजतीत्यर्थः । कोयं बंधत्यागो नाम येन हेयत्वेन वर्ण्यते इति तत्राह त्यागइति । विषयारूढबाह्यांतःकरणत्याग एव बंधत्यागो नाम नान्यदिति २८ नन्वेनोपायेन गुणनिमित्तबंधत्यागोस्तु अहंकारनिमित्तबंधत्यागस्य कउपाय इति मंदाशंका महंकारकृतबंधोपि गुणहेतुक एवेत्येक एव नामांतरेणोच्यते उपायोऽप्ययमेवेत्याशयेन परिहरति अहंकारकृतमिति । अस्वरूपेऽप्यहंकारप्रमकाराभ्यां रजोगुणोत्कथिताभ्यां कृतमिमं बंधमात्मनोजीवस्यार्थविपर्ययंदुःखलक्षणमर्थविद्वान्निर्विचानित्यासारतांबुद्धिं कृत्वा तुयें भगवति स्थितः संसार चिंतां त्यजेदित्यन्वयः २९ ननु कियंतं कालं संसारानुवृत्तिरत्राह यावदिति हरेः स्वातंत्र्यादियुक्तिभिर्जीवस्या स्वातंत्र्यादियुक्तिभिरनयोर्जीवपरयोरेकत्वबुद्धिः एकस्य हरेर्भिन्नत्वबुद्धिरिति नानार्थ धीर्मिथ्याज्ञानं यावन्न निवर्तते तावदसौ जाग्रत्यपि स्वपन्नद्रालुल्लङ्घः संसार्येव स्वप्ने जागरणं यथा जाग्रत्त्वबुद्धिः । भिन्नस्य त्वेकभावेन तथैकस्य च भेदतः । ज्ञानं नानार्थधीः प्रोक्तानानात्वादर्थताद्विपोरिति व चनात् । उक्त एवार्थो नान्यदिति ३० अभेदज्ञानस्य श्रुतियुक्तिसिद्धत्वात्तस्यैव मुक्तिहेतुत्वात्तस्य च ग्राह्यत्वाच्चेतनाद्विन्नस्य जडस्य तदेकत्वकल्पनमद्वितीयस्यात्मनो भेदकल्पनम् नानार्थधीरित्यर्थकल्पनोप

जाग्रदस्वप्नसुषुप्तिश्च गुणतो बुद्धिवृत्तयः ॥ तासां विलक्षणोजीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः २७ यर्हि संसृतिबंधो यमात्मनो गुणवृत्तितः ॥ मयितुयें स्थितो जह्या त्यागस्तु गुणचेतसाम् २८ अहंकारकृतबंधमात्मनोर्थविपर्ययम् ॥ विद्वान्निर्विचयसंसारचिंतांतुयें स्थितस्त्यजेत् २९ यावन्नानार्थधीः पुंसो न निवर्तते तयु क्तिभिः ॥ जाग्रत्यपि स्वपन्नज्ञः स्वप्ने जागरणं यथा ३० असत्त्वादात्मनो न्येषां भावानां किंकृताभिदा ॥ गतयो हेतवश्चास्य मृषास्वप्नदृशो यथा ३१ योजाग रे बहुविधान्क्षणधर्मिणो र्थान् भुंक्ते समस्तकरणो हृदितस्तदृक्षान् ॥ स्वप्नेऽप्युपसंहरते स एकः स्मृत्यन्वया त्रिगुणवृत्तिर्द्विगिद्रियेशः ३२

पक्षे रुक्मानस्यात्मेतरस्य मिथ्यात्वेन सर्वस्योपपत्तिरिति तत्राह असत्त्वादिति । आत्मनो ज्ञानादिगुणपूर्णस्य हरेरन्येषां भावानां ब्रह्मादिसर्वपदार्थानामसत्त्वादश कृत्वा तेषां सर्वशक्तिमता हीरणाभिदा किं कृता कपायुत्तपाकेन मानेन वा कृता सिद्धा केनापि सिद्धेत्यर्थः । तत्त्वमस्यात्मा द्वितीयः बोधत्वादित्यादिमानसद्रावादत्राह गतयइति । गमयंत्यवगमयंत्यभीष्टमर्थमिति गतयो वचनानि हेतवो लिंगज्ञाना निचिंत्वा स्याभिमतानि मृषानसाधकानि स्वप्नदृशो यथा स्वप्ने स्य जाग्रदस्वज्ञानानियथा अविद्यमानानि न स्वाभीष्टसाधकानि स्वमतरित्या चैवमित्यभिप्रायः । अभिदा किंकृतैतेषां भावानां परमेश्वरे । यतो सत्त्व मशक्तत्वाद्भावानांतस्य शक्तता । ततः सत्त्वे साधुभावः सत्त्वमित्युच्यते बुधैः । साधुभावश्च शक्तस्य ततो न्यासाधुताकुतः । अभेदे जगतो विष्णो र्यावाचोपे च हेतवः । स्वप्ने जाग्रत्कल्पनवत्सर्वेते भ्रमदा शीतइति वचनात् ३१ ननु परमात्मभेदस्याप्राप्तत्वेन तद्भेदस्य भ्रमत्वं कथमापाद्यतइत्याशंक्यप्राप्तिमापाद्यप्रतिषेधति योजागरइति । योजीवस्य दक्षिणाक्षिस्थितो विश्वाख्यो हारिर्जागरे जाग्रदवस्था पांक्षणधर्मिणः क्षणकालवर्तित्वलक्षणधर्मवतो बहुविधानर्थान् भुंक्ते अस्वतंत्रजीवस्य दर्शयति स्वप्ने च कंठस्थः समस्तकरणः सत्त्वग्वशीकृतैर्द्रियः तैजसाख्यो विष्णुः हृदि मनसि संस्काररूपेण स्थितास्त त्सदृक्षान् जाग्रदर्थसदृशान् पदार्थान् जीवस्य दर्शयति यश्च सुप्तेऽन्यवस्थायां हृदि स्थितः प्राज्ञाख्यः परः उपसंहरते इन्द्रियाणीति शेषः । विषयेभ्य इन्द्रियाण्याहृत्य जीवानंदं पश्यति तंच स्वरूपानंदं भोजयति स्वयंच विहितानंदं भुंक्ते साविधादित्रिरूपः एकः भेदरहितः कुत इति तत्राह स्मृत्यन्वयादिति स्मृतीत्युपलक्षणम् श्रुतिस्मृतिमानेभ्य इत्यर्थः भुंक्तइत्यस्यानुभवतीत्यर्थपरित्यज्य दर्शयति इत्यर्थकथनोक्तिरिति

मकमत्राह त्रिगुणेति त्रिगुणवृत्तीः जाग्रत्स्वप्रसुप्तीः पश्यतीति त्रिगुणवृत्तिद्वयम् । दक्षिणाक्षिस्थितो विष्णुर्मुक्तैर्तान् जाग्रति स्थितान् । कंठसंस्थस्तथा स्वप्नान् जीवान् दंच सुप्तिगः । श्रुत्यन्वयात्स्मृतिभ्यश्च एकः परमेश्वरः । अस्वतंत्रस्य जीवस्य स्वतंत्रो जाग्रदादिदः । स्वयं स्वप्नादिहीनः सन् क्रीडते पुरुषोत्तम इति । स्वमेशरीरमभिग्रहत्यासुप्तः सुप्तो न भिचाकशीतीत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्योऽक्त एवार्थः अत्र हरेः साक्षित्वं सुखैकभोक्तृत्वं च तात्पर्यार्थः । नन्वनानंदानुभवस्तदतीतत्वात् कुत इति तत्राह इन्द्रियेश इति इन्द्रियप्रवृत्तिसमर्थस्य तद्रोग्यदुःखानुभवस्यानुचितत्वात् अनेन तुर्यस्य विश्वाद्येकत्वमुक्तं भवति ३२ उक्तार्थानुवादपूर्वकमुक्तज्ञानफलं विधत्ते एवमिति एवमुक्तविधं विमृश्यालोच्य कथमित्युक्तं स्मारयति गुणत इति सत्त्वादिगुणत उद्भूतान् मननान् मनोऽदिष्ट इति मनसो जीवस्य जाग्रदाद्यवस्थामन्माययामादिच्छयामयिमदाधारत्वेन कृता विहिताः पर्याप्ता इति निश्चितार्थाः ययमनुकूलश्रुत्यादिमानेन सतां महतां उक्त्यावचनेन तीक्ष्णेन निश्चितधारेण ज्ञानारूपासिना हार्दं हृदि रूढमाखिलसंशयाधिं संछिद्यमां भजतेत्यन्वयः । अनेन मुक्तिरप्युक्ता भवतीति ज्ञातव्यम् ३३ ननु जाग्रदादिषु प्रवर्तकत्वेन वर्तमानस्य हरेः विश्वादि रूपाणां भेदो नास्तीत्युक्तं तत्र वृत्तिभेदेन प्रतीयमानो भेदः कथं प्रत्येतव्य इत्यत्राह ईक्षेतेति । जाग्रदादिषु प्रतीयमानमिमं परमात्मभेदं विभ्रमज्ञानमूलं वीक्षेत । जाग्रदादिकरो देवः परमात्मैक एव तु । इति वीक्षेत स तत्तुं च्यते संसृतेरत इति वचनात् । अज्ञाननिमित्तहेतुमाह मनस इति ! मनसो विलासं मनोविकाररूपत्वात् एतत्कुतोत्राह दृष्टमिति । गुरुपदिष्टशास्त्रदृष्ट्या यदा विभ्रमो यमिति दृष्टस्तदैव नष्टो भवति यत्तस्मात् इतोऽपि मनोविलास इत्याह अतिलोलमिति श्रुत्यादिविचरोक्षिप्रविनाशित्वात् अत्र लुप्तोपमामाह अलातचक्रमिति अलातचक्राकारभ्रमवत् परमात्मभेदभ्रमं विद्यादित्यर्थः एवं सुरनराद्याहिततत्तन्निर्गुणभेदोऽपि भ्रांत इत्याशयेनाह विज्ञानमिति विज्ञानमानं

एवं विमृश्य गुणतो मनस ह्यवस्थामन्माययामायेकता इति निश्चितार्थाः ॥ संछिद्य हार्दमनुमानसदुक्तितीक्ष्णज्ञानासिना भजतमाखिलसंशयाधिम् ३३ ईक्षेत विभ्रममिमं मनसो विलासं दृष्टं विनष्टमतिलोलमलातचक्रम् ॥ विज्ञानमेकमुरुधेव विभातिमायास्वप्ने यथा त्रिगुणसर्गकृतो विकल्पः ३४ दृष्टिततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्ततर्षस्तूष्णीं भवेन्निजसुखानुभवो निरीहः ॥ संदृश्य ते क्वच्यदादिमवस्तु बुद्ध्या त्यक्तं भ्रमाय न भवेत्स्मृतिरानिपातात् ३५

दं ब्रह्मेति श्रुतेः । एकं स्वगतभेदशून्यं ब्रह्म नानारूपमिव भाति अज्ञाना मिति शेषः । यथा स्वप्ने कैवगजादिमाया बहुधा प्रतीयते तथेति मिथ्याज्ञानकारणमाह त्रिगुणेति सत्त्वादिभिस्त्रिभिर्गुणैस्तत्सर्गैस्तत्कार्यैः पापादिभिश्च कृतः पर्याप्तो विकल्पो मिथ्याज्ञानकारणमिति शेषः । तम आदिगुणानि मिथ्यापापादिदुष्कर्मरूपाः तां तः करणानामज्ञाना मासुरप्रकृतीनां सच्चिदानंदरूपमेकं बह्विव प्रतीयत इति भावः देहभेदेऽवस्थासु प्रादुर्भावेषु केवलम् । ज्ञानानंदैकसद्रूपं भ्रांत्या भिन्नं पश्यति । सा च भ्रांतिर्विनश्येत्तदा भ्रांतित्ववेदनम् । अतिभिन्नं विनश्येच्च न स्थिरं दिग्भ्रमादिवत् । त्रिगुणैर्बाधिता जीवा ज्ञप्तिमात्रं जानंदनम् । पश्यंति बहुधा स्वप्ने यथैकं बहुधा कचित् । अभिन्नोऽपि विभिन्नेषु व्यवहारो यथा भवेत् । तथैव व्यवहाराय शक्तत्वाच्चैव दूषणं । ईशस्य तु तदन्वेषामपि यच्छक्तिदायकः । इत्यनेन मानेन । अशक्योऽप्यतिशययोर्विनिवर्तयितुं भ्रमः ईशस्थो गुरुसंपत्त्या यद्विशुद्धमनाः पुमान् इत्यनेन मानेन निर्णीतत्वादिदमेव तात्पर्येण ज्ञातव्यम् । अन्यदुःशास्त्रमिति सिद्धम् ३४ एवं विधं मिथ्याज्ञानं मोक्षार्थेनादेयमिति भावेनाह दृष्टिमिति । यतो पापफलं मिथ्याज्ञानं ततो निवृत्ततर्षः विषयाभिलाषरहितः दृष्टिमिथ्याज्ञानं प्रति निवर्त्य परमात्मभेदादिदर्शनरहितो भूत्वा तूष्णीं भवेत् निरंतरं ध्यानमंतरेण प्रवृत्त्यंतरविधुरः स्यात् । किमनेन पाषाणवदवस्थानेनेति तत्राह निजेति अनेन स्वरूपसुखस्यानुभवो यस्य स तथा ननु नित्यनैमित्तिकादिक्रियादर्शनात् प्रवृत्त्यंतरशून्यः कथमत्राह निरीह इति । निषिद्धचेष्टाविधुरा भवति नतु क्रियामात्रशून्यः ननु संसारवशात् वर्तन्मूढजनस्थितं भ्रमं दृष्ट्वा स्वयं मुह्यतीति किं न स्यादित्यत्राह संदृश्यत इति । यदि कचिन्मूढजने स्थितमिदं परमात्मभेदज्ञानं ज्ञानिनां संदृश्यते तथाऽप्यवस्तु बुद्ध्या विद्यमानोऽयं भेदभ्रम इति ज्ञानेन त्यक्तं मिथ्याज्ञानं पुनर्भ्रमाय भ्रमजननाय न भवेत् तत्र निमित्तमाह स्मृतिरानिपातादिति । न्यकभावेन पातोऽस्मिन् तन्निपातमर्थं तमः मोक्षमारभ्य तावत्पर्यंतं स्मृतिर्यस्मात् ज्ञानिनो निपातपर्यं

तस्मिन्निज्ञानमस्तीति यत्तस्मादित्यर्थः । ज्ञानफलमोक्षः कर्मफलं स्वर्ग इति स्मरति ज्ञानीति । निर्यङ्गभावानेकामयोरिति यादवः ३५ ननु त्रिगुणसर्गकृतो विकल्प इत्यत्र त्रिगुणबद्धानां विकल्प इत्युक्तं तत्र ज्ञानिनोऽपि देहवत्त्वेन त्रिगुणत्वात् विकल्पः संभाव्यत इत्यत्राह देहं चेति । निरंतरं भगवंतं ध्यायन् जीवस्वरूपमारभ्य परमात्मपर्यन्तानि तत्त्वानि तत्तत्स्वरूपं यथावदध्यगमदेहादिविलक्षणं तया तारतम्येनापरोक्षीचकारेति यत्तस्मादेहाभिमानरहितो ध्यानरूढो वा वास्थितमुत्थितं वा देहं नानुपश्यति कीदृशं देहं देवादुपेतं प्राप्ते देववशाद्भगवत्प्रेरितं कर्मवशात् विद्युक्तं च मदिरामदांधः मद्यपानजातमदविस्मृतात्मज्ञानः पुरुषः परिवृतं आच्छादितं वा सोयथा दृढीकरणादियत्नं न करोतीत्यतः त्रिगुणकृतदेहाभिमानाभावात् तत्कृतविकल्पो नास्तीति भावः ३६ देवादुपेतमित्येतत्स्पष्टपति देहोपीति । ननु स्वयं देहपोषणादिप्रयत्नो दासीनश्चेत् कथं तिष्ठत इत्यतो वाह देह इति । देववशगः स्वादृष्टप्रेकरश्रीहर्यधीनो देहोऽपि तावत्प्रतिसमीक्षते प्रतीक्ष्यावतिष्ठते । कार्यस्य जडस्य कारणावस्थानमंतरेणावस्थानं कथमत्राह सासुरिति प्राणवृत्तिसहितत्वात् । कियंतं कालमत्राह कर्मेति । यावत्स्वारंभकं स्वोत्पादकादृष्टलक्षणं कर्मास्ति तत्तत्समाप्तौ पततीत्येवार्थेऽसुखशब्दः तथाप्यभिमानो भवत्येवेत्यत्राह तमिति । अधिकूढसमाधियोग असंप्रज्ञातसमाधिस्थः । संप्रपंचंतं देहं पुनर्न भजेत् पूर्वयथा तथा हतं करोतीत्यन्वयः । आदरो भजनं भक्तिर्बहुमानं च सेवनं । पर्यायवाचकाः सर्वे स्मृतिस्तज्जन्यकर्मचेति वचनात् ।

देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं चासिद्धौ न पश्यति यतोऽध्यगमत्स्वरूपम् ॥ देवादुपेतमुत देववशादुपेतं वा सोयथा परिवृतं मदिरामदांधः ३६ देहोऽपि देववशगः सुखकर्मयावत्स्वारंभकं प्रतिसमीक्षत एव सासुः ॥ तं संप्रपंचमधिकूढसमाधियोगः स्वाप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवत्सः ३७ मयैतदुक्तं वो विप्रा गुह्यं यत्सांख्ययोगयोः ॥ जानीतमागतं यज्ञं युष्मद्धर्मविवक्षया ३८ अहंयोगस्य सांख्यस्य सत्यस्य तस्य तेजसः ॥ परायणं द्विजश्रेष्ठाः श्रियः कीर्तिर्दमस्य च ३९ मां भजंति गुणाः सर्वे निर्गुणं निरपेक्षकम् ॥ सुहृदं परमात्मानं साम्यासंगादयोगुणाः ४० इति ते छिन्नसंदेहामुनयः सनकादयः ॥ समाजयित्वा परयाभक्त्या गृणत संस्तवैः ४१ तैरहंपूजितः सम्यक्संस्तुतः परमर्षिभिः ॥ प्रतीयाय स्वकंधाम पश्यतः परमेश्वरिनः ॥ ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ उद्धव उवाच ॥ वदंति कृष्ण श्रेयांसि बहूनि ब्रह्मवादिनः ॥ तेषां विकल्पः प्राधान्यमुताहो एकमुख्यता १

कथमिव प्रतिबुद्धवत् यथा स्वप्रादुत्थितः स्वाप्नं स्वप्रदृष्टं देहं न भजेत्तथोति ३७ इति हासंगमयति मयैतदिति ३८ कर्मयोगस्य सांख्यस्य यथार्थज्ञानस्य सत्यस्य यथार्थभाषणस्य अतस्तत्तत्भूतहितोपदे शिवेदस्य तेजसो बलस्य ब्रह्मवर्चसस्य वा श्रियः संपदः ३९ सर्वे गुणा असंपूर्णगुणरूपा अभिधानाः ब्रह्मादिदेवा एव विधर्मा भजंति किं गुणा अभिमानं भजंति कीदृशं निर्गुणं प्रकृतिगुणवर्जितं आत्मानं संपूर्णगुणरूपकं अतएव निरपेक्षकं अपूर्णगुणस्य हि गुणापेक्षानच सास्वास्तीति अतएव सुहृदं अनिमित्तबन्धुं अतएवाह मेवसेव्य इत्युक्तं प्रियंतं देहं तत्प्रेषत इति श्रुतेः । अपूर्णगुणरूपास्तु संपूर्णगुणरूपकं । भजंति परमं ब्रह्म देवास्त्रिगुणवर्जितमिति वचनात् । केऽगुणा इति तत्राह साम्यासंगादय इति ज्ञानादिगुणानां तारतम्येऽपि सर्वसामान्यादर्नाभिधानं साम्यादीनां मदभावाद्भिषोक्तिरिति ज्ञाप्यम् ४० सनकादीनां भगवदुक्तपछिन्नसंदेहत्वस्य किल लक्षणमित्यत्राह इतीति । इतीत्यनेन समाप्तिः ४१ पूजितः सम्यक्संस्तुतः इत्येताभ्यां च छिन्नसंशयत्वं लभ्यति ४२ ॥ इति श्रीमहाभागविंशतितोकायां एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ भगवत्साक्षात्काराय सर्वस्मादुत्तमसाधनं भक्तिरेव तद्वत्वाच्चेत्तद्व्येयो हरिरिति द्वयमस्मिन्नध्याये विधत्ते । तत्रोद्धवश्च पूर्वकं विद्याभ्यासं कथयति वदंतीति । श्रेयांसि ब्रह्मवादिनां साधनानि ते साधनानां यथाग्राह्यतायावत्सर्वोक्तिविदं भवतीति विदंतीति विकल्पो वा संभूय सर्वेषां प्राधान्यमुतेकस्य मुख्यता अन्येषां चतदुपसर्जनत्वं चेति ।

भवतानपेक्षितःअन्यापेक्षारहितोखिलसाधनोत्तमोभक्तियोगउदाहृतःतथापिब्रह्मादिमतानांकागतिरितिशेषः । येनभक्तियोगेन २ वेदमूलान्येवश्रेयांसितत्रमत्प्रतीतिसाधनंभाक्तिरक्षणोधर्मःश्रेयसा
मुत्तमइतिदर्शयितुंश्रद्धाजननायवेदोक्तपरंपरामाह कालेनेत्यादिना । कालेनकालशक्त्या मदात्मकोमद्विषयः ३ मनवेस्वायंभुवायकीदृशोयंतद्धितप्रत्ययःइत्येतत्स्पष्टयति पुत्रायोति । स्वयंभुवः
पुत्रत्वात्स्वायंभुवइत्यर्थः । अत्रमनोःपूर्वजत्वंरुद्रेंद्रकुमारान्विनेतिग्राह्यं । रुद्रमिंद्रंकुमारंचविनेवान्याग्रजोमनुः ब्रह्मपुत्रेष्वदिसृष्टावन्पथात्वंपुनर्जनैरितिवचनात् । आदिसृष्टौपूर्वजापेतेधिकाःसर्वतो
गुणैः । अनाद्यनंतकालेषुमुक्तावपियथाक्रममितिच ४ ५ रजःसत्त्वतमोभुवइतिपाठः ६ याभिःप्रकृतिभिःभूतानांअतिभेदेपिवेदस्यैकत्वेनतदर्थोपेक्षविषयएवेतितत्राह यथाप्रकृतीति । वेदवाचः
त्रिधाःस्रवंतिधर्माद्यशेषार्थप्रतिपादकावाचः स्वमनीषार्थप्रमाणवत्प्रतिभांतीत्यर्थः ७ ततःकिंतत्राह एवमिति । यथाप्रकृतिवैचित्र्याद्वेदवागर्थप्रतीतिवैचित्र्यमेवंमतयोपिविचित्राः । ननुश्रु
तिमूलत्वेनगुरुपरंपरागतत्वेनसर्वेषामपिमतानांप्रामाण्यमवगतंस्यादत्राह पारंपर्येणेति । अनेनप्रदुक्तपारंपर्येणागतानिकेषांचिदेवादीनामेवतानिप्रमाणान्यन्यानिराजवादीनीत्यर्थः । विरलत्वापेक्षया

भवतोदाहृतःस्वामिन्भक्तियोगोनेपेक्षितः ॥ निरस्यसर्वतःसंगंयेनत्वय्याविशेन्मनः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालेननष्टाप्रलयेवाणीयंवेदसंज्ञिता ॥
मयादौब्रह्मणेप्रोक्ताधर्मोयस्यामदात्मकः ३ तेनप्रोक्ताचपुत्रायमनवेपूर्वजायसा ॥ ततोभृगवादयोगृह्णञ्छब्दब्रह्ममहर्षयः ४ तेभ्यःपितृभ्यस्तत्पुत्रादे
वदानवगुह्यकाः ॥ मनुष्याःसिद्धगंधर्वाःसविद्याधरचारणाः ५ किंदेवाःकिन्नरानागारक्षःकिंपुरुषादयः ॥ बह्व्यस्तेषांप्रकृतयोरजःसत्त्वतमोभुवः ६ या
भिर्भूतानिभिद्यंतेभूतानांमतयस्तथा ॥ यथाप्रकृतिसर्वेषांचित्रावाचःस्रवंतिहि ७ एवंप्रकृतिवैचित्र्याद्विद्यंतेमतयोनृणाम् ॥ पारंपर्येणकेषांचित्पाखं
डमतयोऽपरे ८ मन्मायामोहिताधियःपुरुषाःपुरुषर्षभ ॥ श्रेयोवदंत्यनेकांतंयथाकर्मयथारुचि ९ धर्ममेकेयशश्चान्येकामंसत्यंदमंशमम् ॥ अन्येवदंति
चार्थवैश्वर्यंत्वागभोजने ॥ केचिद्यज्ञंतपोदानंव्रतानिनियमान्यमान् १० आद्यंतवंतएवेषांलोकाःकर्मविनिर्मिताः ॥ दुःखोदकास्तमोनिष्ठाःक्षुद्रानंदाः
शुचार्पिताः ११ मय्यर्पितात्मनःसत्येनिरपेक्षस्यसर्वतः ॥ मदात्मकंसुखंयत्तत्कुतःस्याद्विषयात्मनाम् १२ अकिंचनस्यदांतस्यशांतस्यसमचे
तसः ॥ मयासंतुष्टमनसःसर्वाःसुखमयादिशः १३

केषांचिदित्युक्तंवागशीवादीनितामसत्वेनपाखंडानीत्याह । पाखंडेति ८ अत्रनानामतत्वेमुख्यकारणांकीमिति तत्राह । मन्मायेति । अनेकांतंनानाविधं यथारुचियथेच्छम् ९ एवदेवविशदयति
धर्ममेकइति त्यागोभिमानत्यागः । भोजनंवाद्यादेः १० एतत्साधनसाधनान् लोकानाह आद्यंतवंतइति । एषांकर्मनिर्मितालोकास्तेषामाद्यंतवत्त्वेपियावल्लोकंसुखमस्तिकिंनेत्याह दुःखोदका
इति । तमोनिष्ठाः अंधकारप्रचुराः । मद्रक्तिवर्जितंश्रेयोयेमन्यंतेदुराशयाः । तेषांमतेतमोघोरमनंतंप्राप्यतेध्रुवामितिवचनात् असन्मतानिष्ठानांतमएव । बृहस्पत्युक्तत्वेपिहरिभक्तिराहित्यात् । अल्पा
नंदत्वेशुचार्पितत्वंहेतुः ११ भगवद्धर्मसाध्यलोकसुखवत्तल्लोकसुखमपिनिर्दुष्टंकिंनस्यादविशेषादत्राह मयीति । अहमात्माप्रापकोयस्यतन्मदात्मकंमय्यर्पितमात्मा मनोयस्यसत्येसाधुगुणपूर्णेभमात्मा
स्वभावोयस्यतथ्यतिवा यथाहंनिर्दोषस्वभावः तथेदमपीत्यनयोक्त्याविशेषोदर्शितः इतीतरानुमानस्यतर्काभावेनदोर्वल्याभ्युत्थातुमलमिदर्थः १२ एवंविधस्यमदापितात्मनोनेकेवलममुत्रसुखि
त्वं इहापिसुखित्वंस्यादित्याह अकिंचनस्येति अकिंचनस्येत्यत्रएकैकोपिसुखित्वेहेतुःकिमुतसमुदिताइतिभावेनोक्तं सर्वाःसुखमयाइति १३

स्वयंप्रतितात्मनोपिपारमेष्ठ्याद्याकांक्षायांतत्पदानांदुःखमिश्रसुखरूपत्वात्सर्वत्रसुखित्वंकथमित्याशंक्याह नपारमेष्ठ्यमिति । मय्यर्पितात्मा मा भवेत्सुखमिच्छति मदन्यत्किमपिनेच्छतीतिपतस्तस्मात्तस्यनिराकांक्षत्वेनसर्वत्रसुखमेवेतिभावः १४ अत्रभक्तेषुप्रीतिविशेषोस्तीतिदर्शयितुंभक्तेःकर्तव्यत्वंचनिदर्शयन्निवउद्धवंअतिसौति नतथेति अनेनमनुष्यादिभक्तेषुभिक्षाप्रदानवत्कृपानामेत्तप्रीतिर्लक्ष्म्यादिषुभियापुत्रादिप्रीतिवत्सार्वकालिकयांतराप्रीतिरस्तीतिसूचितम् । कृपानिमित्तायाप्रीतिर्नीचभक्तेषुसाधिका । आंतरैवतुयाप्रीतिःसातृक्षेषुथाक्रमं यथाकश्चित्स्वमात्मानंप्रियांपुत्रमथापि वा । अतिहायलपायुक्तोभिक्षवेनंददात्पि । कदाचिदेवपुनःस्वात्मादेःसार्वकालिकं । योगक्षेमवहत्वंचनित्यंस्वात्मादिषुस्फुटं । एवमेवपरेशस्यभक्तेषुश्रियंजादिषुइतिवचनात् । यादवेभ्यस्तुसर्वेभ्य उद्धवोभगवत्प्रियः । उद्धवाच्चप्रियतमःप्रद्युम्नस्तुमहारथः । तस्मादपिप्रियतमोरामःकृष्णस्यसर्वदा । नैवतस्मात्प्रियतमोविनैवैकंचतुर्मुखं । सर्वेभ्योपिप्रियतमाहरेःश्रीरेववल्लभा । नैवतस्याप्रियतमोविना स्वात्मानमेवावित्पतोपिसर्वथादेवेभ्योविशिष्टभक्तउद्धवइतिप्रकटनायाविशिष्यस्तुतउद्धवइतिभावः १५ ननुप्रतीतार्थपरित्यज्यान्यार्थविशेषकल्पनेकोहेतुरित्याशंक्यातिदेशोहेतुरितिभावेनाह निरपेक्षमिति स्वांधिरेणुभिस्त्वंपूयेयशोधयामित्यनुव्रजामि । अनुगच्छतोममपादधूलयोवायुनापुरतोमच्छतिभक्तेनिपतंत्योतितरांशोधयंतीदंसजलभूमिपादविक्रमेसिद्धंभवतीतिततःपूयेय शुद्धोभवानीत्य वमर्थेनयुक्तः । यत्सेवयामाहात्म्यमाप्तः । सहरिस्तदनुगमनेनतत्पादरेणुसंपर्केणशुद्धोभवतीतिनयुज्यतेसदोषस्यशुद्धिप्रार्थनंहर्षनिर्दोषस्यनघटतइत्युक्तएवार्थः । अनुगच्छतिविष्णुस्तुस्वभक्तंत

नपारमेष्ठ्यंनमहेन्द्रधिष्ण्यंनसार्वभौमंभरसाधिपत्यम् ॥ नयोगसिद्धीरपुनर्भवंवामय्यर्पितात्मेच्छतिमद्विनान्यत् १४ नतथामेप्रियतमजात्मयोनिर्न शंकरः ॥ नचसंकर्षणोनश्रीर्नवात्माचयथाभवान् १५ निरपेक्षंमुनिंशांतंनिर्वैरंसमदर्शनम् ॥ अनुव्रजाम्यहंनित्यंपूयेयस्वांधिरेणुभिः १६ निष्किंच नामय्यनुरक्तचेतसःशांतामहांतोखिलजीववत्सलाः ॥ कामैरनालब्धधियोजुषोयेतेनैरपेक्ष्यंहिविदुःसुखंमम १७ बाध्यमानोपिमद्रक्तोविषयैरजितेंद्रियः ॥ प्रशस्तयापिमद्रक्तयाविषयैर्नाभिभूयते १८ यथाग्निःसुसमिद्धार्षिकरोत्येधांसिभस्मसात् ॥ तथामद्विषयाभक्तिरुद्धवैनांसिकृत्स्नशः १९ नसा धयतिमांयोगोनसांरूपधर्मउद्धव ॥ नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोयथाभक्तिर्मर्मोर्जिता २०

स्पष्टदूषे । तस्यांधिरेणुभिर्वीतनीतैरग्रेसरःशुचिः । अग्रतोगमनेविष्णोःपादस्पृष्टंरजोभवेत् । अतःस्वभक्तंपूयेयेत्यनुव्रजतिकेशव इतिवचनात् । अनेननिष्कामत्वादिगुणसंपन्नत्वेनसेवमानेषुभक्तेषुत्व य्यतिशयिताप्रीतिरस्तीत्युक्तंभवति १६ एवंभजतांनिर्दुःखानंदानुभवोभविष्यतीत्यत्रकिंमानमित्याशंक्यब्रह्मादिज्ञानिप्रत्यक्षं प्रमाणमितिनिदर्शयति निष्किंचनाइति । येनिष्किंचनाःनिष्किंचनत्वादि गुणपूर्णाःकामैर्विषयैरनालब्धधियोप्रतिहतबुद्धयःअजुषश्चविषयानसेवमानाश्चतेममसकाशाभैरपेक्ष्यंविषयानपेक्षंस्वरूपसुखसंस्पादितिविदुर्हीत्यन्वयः । ननुबिंबभूतस्यविष्णोःस्वरूपसुखसद्भावेमान मस्तिब्रह्मप्रतिबिंबजीवस्वरूपसुखाविर्भावभक्त्यादिसाधनसामग्रीसंपादनयत्नो नितरांसफलःस्यात्तत्रकिंमानमित्यत्रापीदमुत्तरंभवतीत्याह निष्किंचनाइतिममनैरपेक्ष्यंसुखमस्तीतिविदुरित्यन्वयः । हि शब्दोभयत्रापिप्रमाणमस्तीतिसूचयतिज्ञानिप्रत्यक्षलक्षणप्रमाणसद्भावाद्वक्त्यादिसाधनमवश्यमापादनीयमितिभावः १७ ननुत्वद्रक्तस्यापिविषयग्राह्यस्ततयाभक्तिलोपेनाधःपातःसंभाव्यतइ तिभक्तिविधानंव्यर्थमिति तत्राह बाध्यमानइति विषयैर्बाध्यमानत्वेनाजितेंद्रियोपिप्रशस्तयामद्रक्तयाविषयैर्नाभिभूयते । विषयानिषेवयाप्राप्तदोषेणाधोनपततीत्यन्वयः १८ कथमिवेतितत्राह यथेति एनांसि पापानि १९ भक्त्यानुपहितबुद्धिनानुष्ठितधर्मादयोमदपरोक्षंनजनयंतीत्याह नेति २०

भक्तिप्रधानधर्मादीनां तत्साधनवद्भक्तेरपि तत्साहिताया एव तत्साधनत्वमत्राह भक्त्येति । भक्तेः साधन्ये गुणादर्शनात् कथं तदुन्नतिरुच्यते इति तत्राह भक्तिरिति । संभवाज्जननादिरूपसंसारत् यद्वा
 सोत्पत्त्यनंतरमेव पुनाति न तु कालक्षेपेण २१ भक्तिनाप्यकहीनानां धर्मादीनामप्रयोजकत्वमर्थादुक्तं अधुना तत्प्रकाशयति धर्म इति । हिशब्दो नायमात्मा प्रवचनेन लभ्य इति श्रुतिसूचयति
 २२ यद्यपि महातो वैष्णवसिद्धांता चलनत्वादि व्रतेनास्य भक्तिरस्तीति जानते तथापि बाह्यानां सुबोधाय भक्तेः प्रत्यक्षलक्षणान्याह कथमिति २३ समीचीनभक्तियुक्तः पुरुषोऽपि सर्वपुनाति किं पुनर्भक्ति
 रित्याशयेनाह वाग्गद्वदेति । अत्र चित्तद्रव्यस्तथा धैर्यप्रसादो भक्तिलक्षणः आधिक्येन तु तत्रापि स्थैर्यमेषा विशेषतः । दंभस्य च लभक्तेश्च यस्माद्दृश्यादिकं भवेत् । दंभादिपरिहारार्थं निवृत्त्यैवास्त्वधीरधीः ।
 अत आध्यात्मिकैः कुशैराधिभूताधिदैवतैः । वाक्यैश्च वेदतंत्राद्यैरुपदेशैश्च तादृशैः । बलवच्छासनैर्वापि यस्य भक्तिर्न चालयते । स एव परमो भक्तो विष्णोर्हृदयवल्लभ इति विशेषाश्च ग्राह्याः २४ भक्तिः पुनाती
 त्युक्तं तत्र शुद्धिप्रकारं सदृष्टांतमाह यथेति । अग्निना सुखवायुसंयोगेनोज्ज्वलितेन ध्मातं दाहविशेषं प्राप्तं हेममलं अष्टादशदोषलक्षणं स्वरूपं निदोषभास्वरूपं आत्मा सत्स्वभावो जीवो नाद्यविद्याकामक
 र्मकलिलं कर्मानुशयमंतःकरणं भक्तियोगेन विधूपनिर्मलीकृत्य अयोमंगलमूर्तिमां भजत इत्यन्वयः २५ द्वित्रादिगुणाधिकं ध्मातहेमवत् भक्तियोगोद्रेकक्रमेण शुद्धमात्मानः भगवत्सूक्ष्मत

भक्त्याहमेकया ग्राह्यः शुद्धयात्मा प्रियः सताम् ॥ भक्तिः पुनाति मन्निष्ठा सकाममपि संभवात् २१ धर्मः सत्यदयोपेतो विद्यावातपसान्विता ॥ मद्भक्त्यपेत
 मात्मानं न सम्यक् पुनाति हि २२ कथं विनारोमहर्षं द्रवताचेतसा विना ॥ विनानंदाश्रुकलयाशुध्ये द्रक्तया विनाशयः २३ वाग्गद्वदाद्रवते यस्य चित्तं रुद
 त्यभीक्ष्णं हसति क्वचिच्च ॥ विलज्ज उद्रायति नृत्त्यते च मद्भक्तियुक्तो भुवनपुनाति २४ यथाग्निना हेममलं जहाति ध्मातं पुनः स्वं भजते च रूपम् ॥ आत्मा च क
 र्मानुशयं विधूय मद्भक्तियोगेन भजत्यथो माम् २५ यथा यथात्मा परिमृज्यते सौमत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधानैः ॥ तथा तथा पश्यति सूक्ष्मतत्त्वं च क्षुर्यैवां जनसं
 प्रयुक्तम् २६ विषयान्ध्यायतश्चित्तं विषयेषु विषजते ॥ मामनुस्मरतश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते २७ तस्मादसदभिधानं यथा स्वप्नमनोरथम् ॥ हित्वा मयि
 समाधत्स्व मनो मद्भावभाषितम् २८ स्त्रीसंगसंगिना संगं त्यक्त्वा दूरत आत्मवान् ॥ क्षेमे विविक्तजासीनश्चिन्तयेन्मामतंद्रितः २९

त्वं पश्यतीत्याह यथेति । परिमृज्यते शोध्यते तत्त्वं सूक्ष्मं सूक्ष्मतत्त्वं अत्र दृष्टांतांतरंचाह चक्षुरिति २६ कर्मसचिवराहित्येन भक्तिपूर्वकध्यानमात्रेण चित्तं कथं त्वयि निरंतरं विलम्बं भवतीत्यत्राह विष
 यानिति आत्मानुभव एवात्र मानं न मानांतरमन्वीक्षणीयमिति भावेन विषयनिदर्शनमुक्तम् । चित्तं स्वरूपं चैतन्यमित्यर्थः २७ मथितमाह तस्मादिति यथा स्वप्नमनोरथं स्वप्नवन्मनोरथवच्चासदभिध्या
 नं अशुभं विषयध्यानं हित्वा । नन्वेवं तर्हि त्वदासक्तिश्चित्तस्य विषयासक्तिरपि ग्राह्या किमित्यतो वामं दाशं कां परिहरन्नुपसंहरति तस्मादिति । अज्ञाना मापि बुद्धचक्रतारार्थं विषयसक्तिनिदर्शनमुक्तं न तु ग्राह्यार्थ
 त्वेनेति यत्तस्माद्भावो भक्तिः मयि भक्त्या भाषितं तन्मयीकृतं २८ स्वरूपवाह्यांतःकरणभोग्यत्वभेदेन द्विविधा विषयाः तत्र पूर्वमुक्तवपेक्षणीया द्वितीयाः सांसारिकाः अनर्थजनकत्वान्मुमुक्षुणा भव
 श्यं हेयाः तथा हितत्सेवातिरेकेणेश्वरो ह भित्पादिलक्षणा केशेन्यथा बुद्धिर्जायते । जन्मप्रभृतिपुरुषेण सह वर्तमानत्वात् । सुखक्षयहेतुत्वेन रुपादिशब्दवाच्याः रीदृक्ष्य इति धातोः तस्याः संगोपेयांते
 स्त्रीसंगाः तत्संगानां संगोपेयामिति स्त्रीसंगसंगिनः तेषां संगं दूरतः परिहृत्य मत्सेवैव कर्तव्येश्वरो ह भित्पादिलक्षणेति भावेन विषयास्त्यक्त्वा इत्याशयेनाह स्त्रीसंगेति अनेन स्त्रीरागिणां
 संगोपि परिहर्तव्य इत्युक्तं भवति । केशवैतन्यथा बुद्धिः सैव स्त्रीसंप्रकीर्तितेत्यादिवाक्यमत्र प्रमाणं क्षेमे मंगलस्थले २९

नन्वन्येषु हत्यादिषु अधःपातहेतुषु हेतुषु सत्सु किं विशेष्यस्त्रीसंगसंगिसंगो दूरतस्त्याज्य इत्युच्यत इत्यत आह नतथेति । यथास्य पुंसः योषित्संगाद्विषयिभिर्जुष्टत्वाद्योषिच्छब्दवाच्याया ईश्वरोहामेत्याद्यनेक विधान्यथा बुद्धेरधिकरणलक्षणसंगाद्यथा तत्संगिसंगतः मिथ्याज्ञानिसेवालक्षणसंगात्केशोर्बंधश्चायं तमोलक्षणश्च भवेत् । तथान्यप्रसंगतः पिपीलिकादिवधलक्षणान् भवेदित्यन्वयः । अत्र पातकविशेषास्तत्फलानि च । परदारदृशिप्रोक्ता क्षुद्रपातकसंज्ञिताः । उपपातकं तद्वत्तिश्वर्णबाह्येषु पातकम् । महापातकं संज्ञितुपि त्रादेर्दार्धर्षणम् । दारदृष्टिः स्वोत्तमानां मानुषाणां स्वभावतः । सुमहापातकं प्रोक्तं तद्वति स्तु महत्तमः । ऋषिदारेषु मनसो गतिरेव ततोधिकम् । देवदाराभिकामानां संगिसंगस्ततोधिकः । किमु विष्णोस्ततो योषित्संगस्य व्यपत्यस्य स्थितेः । न समं पातकं कापि न हि स्वरूपमभिधायिनाः । अवज्ञातामाधवादेस्तस्मात्तदूरतस्त्यजेत् । मानुषेषु तु दुःखित्वं क्षुद्रपातफलं स्मृतं । पापं तु वर्णबाह्यत्वं तिर्यग्योनि गतिस्तथा । सहस्रवर्षं नरकं क्षुद्रपातकजं फलम् । तथोपपातकाच्चापिनरकं युगमात्रकं । चतुर्युगावसानं तु पातकस्य फलं स्मृतं । महापातकजन्यं च कल्पावधिसमीरितं । सुमहापातकाच्चापि यावद्ब्रह्मलोको भवेत् । तत्पराणां पातकानां फलमयं तमः स्मृतं । अधो धोदुःखमतुलं विष्णुदाराभिर्मर्शनात् । वधादपि हि दाराणां धर्षणं कोपकारणं । तस्मादेव्यः सदा वंचा अभिवन्नाभिकामत इति । धर्ममतत्त्ववचनाद्विशेषः पातकानां फलानां च द्रष्टव्यः ३० ध्यायेन्मामतं द्रित इत्यत्रोक्तं ध्यानप्रकारं पृच्छ

नतथास्य भवेत्केशोर्बंधश्चान्यप्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथा पुंसो यथा तत्संगिसंगतः ३० ॥ उद्वव उवाच ॥ यथा त्वामरविं दाक्षया दृशं वायदात्मकम् ॥ ध्यायेन्मुमुक्षुरेतन्मे ध्यानं त्वं वक्तुमर्हसि ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ सम आसन आसीनः सम कायो यथा सुखम् ॥ हस्तावुत्संग आधाय स्वनासाग्रकृतेक्षणः ३२ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः ॥ विपर्ययेणापिशनैरभ्यसेन्निर्जितेन्द्रियः ३३ हृद्यविच्छिन्नमोकारं घटानादं विसोर्णवत् ॥ प्राणेनोदीर्यतत्राथ पुनः संवेशयेत्स्वरम् ३४ एवं प्रणवसंयुक्तं प्राणसंयममभ्यसेत् ॥ दशकृत्वस्त्रिषवणं मासादवाग्जितानिलः ३५ हृत्पुंडरीकमंतस्थमूर्ध्वनालमधोमुखम् ॥ ध्यात्वोर्ध्वमुखमुन्निद्रमष्टपत्रं सकर्णिकम् ३६ कर्णिकायां न्यसेत्सूर्यसोमाग्नि तत्तरोत्तरम् ॥ वह्निमध्ये स्मरेद्गुपमैतद्दद्यान्मंगलम् ३७ समं प्रशांतं सुमुखं दीर्घं च रुचतुर्भुजम् ॥ सुचारुसुंदरग्रीवं सुकपोलं शुचिस्मितम् ३८ समानकर्णविन्यस्तस्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ हेमांबरं धनश्यामं श्रीवत्संश्रीनिकेतनम् ३९ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ नूपुरैर्विलसत्पादं कौस्तुभप्रभयायुतम् ४०

ति यथेति । यादृशं कीदृशं यदात्मकं किमात्मकम् ३१ समाहितेन मनसा ध्यानं कर्तव्यं एतदुपायं प्रथमतो वक्ति सम आसन इत्यादिना ३२ विपर्ययेण रेचकादिक्रमेण ३३ अत्र प्राणशब्दो द्विरावर्तनीयः हृदि निरंतरं प्राणेनोच्चार्यमाणं ओंकारं घटानादवत्कर्णरमणीयं विसोर्णवत् पद्मनालं तु वदविच्छिन्नं वायुद्वारा प्रेर्यमाणं प्राणशक्त्यो दीर्घं उच्चार्य तत्र स्वरहृदि स्थिते प्राणे स्वरमुदात्तलक्षणं पुनर्व्यावृत्तं यथा तथा संवेशयेत् समीचीनं कुर्यादित्यन्वयः । ऊर्णाभूमध्यमावर्तं ततो मेषादि लोमादिभिरित्यादयः । पुनरप्यग्रे प्रश्नोच्चार्य तावद्वारण इति ३४ प्रणवेन संयुक्तं प्राणसंयमं प्राणायामं मासादवाग्मासात्पूर्वमेवानिलो जितः प्राणप्रसादं प्राप्त इत्यर्थः उपास्य प्राणतो नृणां हृदि स्थाप्याप्यसेवकः । अनुज्ञानंतरं मासाद्विशेषाणां भाविष्यति । प्रसादभाक्त्वं संयुक्तं प्राणविष्णोर्जया स्थितिः । न हि सर्वविजेतारो विजेयौ केनचित्काचित् अपेक्षितं फलं तेन दीयते तज्जितं त्विति । यथा जिता वसुमती यथा मोक्षपदां जिता मिति प्रभं जनप्रमाणवचनादुक्तम् ३५ कथं स्थितं त्वामिति प्रश्नं परिहरति । हृत्पुंडरीकेति ३६ यादृशमिति प्रश्नं परिहरति वह्निमध्ये इति ३७ यदात्मकमित्यस्य परिहारः प्रशांतमित्यनेन सूचितः । निर्दोषप्रकृष्टाचंदस्वभावमित्यर्थः ३८ ३९ ४०

४१ विषयपाशाकृष्टत्वेन विवेकशैथिल्यैर्ध्यानं कथमुपपद्यत इत्यतस्तदुपायमाह इंद्रियाणीति तस्मिन्ध्येय एवास्थितमनाः ४२ सर्वव्यापकं सर्वगं विषयं चित्तमाकृष्यैकत्र एकस्मिन्मुखाद्यवयवे सर्वविषयस्मरणांशं
 क्तावेकस्मिन्वयवेधारयेदित्यर्थः ४३ तत्र मुखादौ लब्धपदमाकृष्यव्योम्नि सर्वांगेषु धारयेदित्यर्थः । व्योमेति व्याप्तशब्दः स्याद्विशेषादोततां यत इति वचनात् विशेषादोतत्त्वमवयवानामित्यर्थः । मध्येवम
 नस आरोहो यस्य समदारोहः पुरुषः । तच्च धारणलक्षणं ध्यानं तत्कास्वत एव मनसस्तत्रैव समाहितत्वात् तन्नेन जलधौ गंगा प्रवाहगमनवच्चिंतयेत् । तदुक्तं यावत्समग्रस्मरणमचलं केशवे भवेत् । समग्रं चित
 येत्तावच्चदा तु विचलेत्ततः । प्रत्यंगधारणं कुर्यान्मनो यावत्समग्रं । प्रत्यंगाम्यासतो यावत्समग्रेषु स्थिरं मनः । तदा पुनः समग्रं तु धारयन्नेतत्तु बुधः । यथा तु धारणोत्साहं विना तत्राचलं मनः । तिष्ठेत्पक्ता
 तमुद्योगं शंस चक्रांबुजां किते । आरूढचेताः परमेशं गाराद्ये कथामानि । नैवान्यच्चिंतयेत्तस्मात्पूर्णानंदाच्चतुर्भुजात् ततो न्यस्मरणे तस्मान्मनश्चलति सुस्थिरम् । धारणार्थं प्रयत्नेन तस्मात्तदुभयं त्यजेत् ।
 यावत्स्वारूढचेताः स्याद्विष्णोरूपे चतुर्भुज इति ४४ उपासनाफलमाह एवमिति एवं निरंतराभ्यासरत्नं प्रतिदिनं प्रवृद्धप्रेम्णामध्येव समाहितमतिस्तत्परिपाके सत्यात्मनि देहे आत्मानं ज्ञानाय भीष्टदातृत्वेन स्वा
 मिनं मामेव विचष्टे जीवात्पृथक्स्थितं पश्यति विनिषेधे पृथक्भाव इति यावदः सर्वात्मनः सर्वस्वामिनि ज्योतिषि ज्योतिर्मये मयि संयुतं मदाधारतया स्थितं तस्माज्जातं तस्मिन्नेवौतमिति ज्योतिर्जीवं च पश्य

धुमत्किरीटकटककटिमूत्रांगदैर्युतम् ॥ सर्वांगसुंदरं हृद्यं प्रसादसुमुखेक्षणम् ॥ सुकुमारमभिध्यायेत्सर्वांगेषु मनोदधत् ४१ इंद्रियाणीं द्रियार्थेभ्यो मनसा
 कृष्यतन्मनाः ॥ बुद्ध्या सारथिना धीरः प्रणमेन्मयि सर्वतः ४२ तत्सर्वव्यापकं चित्तमाकृष्यैकत्र धारयेत् ॥ नान्यानि चिंतयेद्द्वयः सुस्मितं भावयेन्मुखम् ४३
 तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यव्योम्नि धारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदारोहो न किंचिदपि चिंतयेत् ४४ एवं समाहितमतिर्मांमेवात्मानमात्मानि ॥ विचष्टेमयि स
 र्वात्मन ज्योतिर्ज्योतिषि संयुतम् ४५ ध्यानेनेत्थं सुतीव्रेण युंजतो योगिनो मनः ॥ संयास्य त्यागुनिर्वाणं द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा
 णे एकादशस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४७ ॥ श्रीमद्गवानुवाच ॥ जितेंद्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्वयोगिनः ॥ मयि धारयत श्रेत उपतिष्ठंति सिद्धयः १
 ॥ उद्धव उवाच ॥ कया धारणया का सिद्धि कथं वा सिद्धिरच्युत ॥ कति वा सिद्धयो ब्रूहि योगिनां सिद्धिदो भवान् २

ति । तारतम्येन विबभावेन स्थितास्तस्वामिमानि नादेवतादृष्ट्वा सर्वाधारं भ्रामंते पश्यतीति भावः । समाधियोगे संपूर्णे हृदि पश्यति केशवम् । जीवं तत्प्रतिर्विचंचते नैव सह संस्थितं । तदा धारं तदंतःस्थं तेनैव सह
 दृशंसदा । आनंदज्ञानशक्त्याद्यैः सदा तदवरंगुणैः । जीवन्मुक्तौ च मुक्तौ वा सततं तद्दृशे स्थितमित्येतदत्र मानम् । स्वयं प्रकाशरूपत्वाज्जीवोपि ज्योतिरुच्यत इति च ४५ दर्शनफलमाह ध्यानेनेति सुती
 व्रेण निशितेन इत्यमुत्पन्नध्यानेन निदिध्यासेन दर्शनेन युंजतः सर्वस्मात्प्रेषोयमिति ध्यायतो योगिनो ज्ञानिनो द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः मदीयो यमिति देहविषये ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियविषये च भ्रमतीति भ्रमरूपं प्राकृ
 तमनो निर्वाणं नाशं आशु संयास्य तियातीत्यन्वयः ४६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ परं ज्ञानफलममृतमेव न किं त्वाणिमादिसि
 द्धिरप्यैहिकीत्येतदस्मिन्ध्यायेनिरूपयति तत्रादौ नापृष्टः कस्यचिद्भ्यादित्यतः प्रश्नबीजमुत्थापयति जितेंद्रियस्येति १ सिद्धय इति शुश्रुवानुद्धवः कीदृश्याधारणया का सिद्धिः ताश्च कति सं
 ख्याताः संतीति पृच्छति कथेति २

१ वेत्तुं तु संताने दिवादिः कुर्यते व्याप्नोति इति ओतस्तस्य भावः ओतता

कतिवेतिप्रश्नपरिहरति सिद्धयइति । धारणायोगपारगैः धारणारूपयोगपारंगतैरत्रोत्पन्नज्ञानस्यापितत्तद्यो गीसिद्धयेतत्तदधिष्ठानगततत्तद्गवत्प्रविशेषानुस्मरणधारणेत्युच्यते । तस्मात्सिद्धीनां मुख्यतो ज्ञानफलत्वेपि धारणाफलत्वमुपचारोन्वयानुत्पन्नज्ञानस्यापि धारणमात्रेण तत्सिद्धिप्रसंगइति । असुराणां तु भगवत्कृपमायाहेतवइति च तत्तासामष्टादशसिद्धीनां मूलभूता अष्टौ सिद्धयो मध्येव प्रथमानामुक्त्या अन्ये पुदेवेषूपचरिता इति मत्प्रधानाः । सर्वाधिका अणिमाद्याविष्णोर्नान्यस्य कस्यचित् । स्वाभाविका विरिचस्य मत्प्रसादात्पराधिका इति । स्वाभाव्येष्विति वचनात् ता एव अष्टैव गुणभूतानामनूर्मिमत्त्वाद्या नामपि हेतवः । निःसीमाष्टगुणाभावात्सिद्धयोऽष्टादशस्मृताः । देवैर्मन्यत्र देवानां सिद्धयोऽष्टैव संमता इति ३ कास्ता अष्टेति तत्राह । अणिमेत्यादिना । मूर्तेः स्वरूपस्याणिमादिसिद्धिः इन्द्रियैरन्येन्द्रियैर्विषय प्राप्तिः श्रुतेषु दृष्टेषु वस्तुषु प्राकाशशक्तिप्रेरणमेवेशितृत्वम् गुणेष्वसंगो वशित्वम् । यस्मिन्कर्मोयस्य सप्तकामस्तत्काममवाप्स्यति इति यत्प्राकाम्यम् । यादृशानन्दकामः स्यात्तादृशानन्दसंभवः भोगान्विनैव प्राकाम्यमणिमादेः पृथग्यत इति वचनात् ४ ५ इदानीमष्टादशसिद्धीरुद्दिशति अनूर्मिमत्त्वमित्यादिना । अणिमामहिमालघिमाप्राप्तिः प्राकाशयेशिता वशिता प्राकाम्यमित्यष्टमहासिद्धयः अनूर्मिमत्त्वम् दूरश्रवणम् दूरदर्शनम् । मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनं स्वच्छन्दमृत्युर्देवानां सहक्रीडानुदर्शनम् । यथासंकरूपसंसिद्धिराज्ञाप्रतिहता गतिः । अद्वंद्वं त्रिकालज्ञत्वम् परचित्ताद्यभिज्ञता अग्निस्तंभः अर्कस्तंभः । जलस्तंभो विषादिस्तंभः । अत्रादिशब्देन शस्त्रास्त्रनखदंतताडनशापादिभिरप्रतिहतिर्यहीता इयंसंभूयसप्तदशीसिद्धिः अपराजय इत्यष्टादशसिद्धयः अणिमाद्यष्टसिद्धिभ्यो जाताः एवमुभये संभूय षड्विंशाः गरिम्णा सहस्रविंशाः अथांतर्भावेदेनाष्टसिद्धीनामष्टादशसिद्धय इति केषांचित्पक्षः । तथाहि अनूर्मिमत्त्वस्य प्राकाम्यादुत्तर्गतत्वेन तेऽभेका दूरश्रवणदूरदर्शनत्रिकालज्ञत्वपरचित्ताद्यभिज्ञता

श्रीभगवानुवाच ॥ सिद्धयोऽष्टादशप्रोक्ता धारणायोगपारगैः ॥ तासामष्टौ मत्प्रधाना ता एव गुणहेतवः ३ अणिमामहिमामूर्तेर्लघिमाप्राप्तिरिन्द्रियैः ॥ प्राकाशं श्रुतदृष्टेषु शक्तेः प्रेरणमीशिता ४ गुणेष्वसंगो वशिता मत्कामस्तदवाप्स्यति ॥ एतामेसिद्धयः सौम्यअष्टावौत्पत्तिकामताः ५ अनूर्मिमत्त्वं देहेस्मिन् दूरश्रवणदर्शनम् ॥ मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनम् ६

नां प्राकाश्यांतर्भावेन च तस्यैकाकामरूपत्वस्याणिमामहिमालघिमांतर्भावेनैका । अग्निस्तंभार्कस्तंभजलस्तंभविषस्तंभशस्त्रास्त्रशापादिस्तंभानां ईशित्ववशित्वांतर्भावेपंच अपराजयोपि ईशित्वांतर्गतइति षट् मनोजवकामरूपपरकायप्रवेशस्वच्छन्दमृत्युतादेवैः सहिततत्क्रीडानुदर्शनाज्ञाप्रतिहतानां प्राप्त्यंतर्भावेन षट् अत्र कामरूपत्वस्य द्विवारोक्तिः रूपभेदेन न विरुध्यते । गरिम्णः सैव हेतुः स्यान्महिमाहेतुधारणात् । प्रायोऽष्टसिद्धिकथनेष्वतो न पृथगुच्यत इति । प्राप्तिः प्राकाशयोश्चापि धारणेकापि संभवेत् । अतएव येन तावुक्ता गरिमाणं पृथक् क्वचित् इति । मूलभूतास्तु सिद्धीनां देवानामष्टसिद्धयः । सर्वसिद्धिप्रधानास्तास्तज्जा अष्टादशस्मृताः । अष्टस्ववर्गतास्तास्तु तदपेक्षतया लपका इति । अनूर्मिमत्त्वासिद्धिस्तु प्राकाम्यादुत्तर्गतास्मृता । दूरश्रुतिर्दूरदृष्टिस्त्रिकालज्ञत्वमेव च । परचित्ताद्यभिज्ञानं प्राकाश्यांतर्गतानि च अणिमादित्रयांतश्च कामरूपत्वमिष्यते । अग्न्यर्कविषादीनां प्रतिष्ठंभो वशित्वगः । मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनम् । स्वच्छन्दमृत्युतादेवैः सहक्रीडेष्वसाधनम् । प्राप्तावतर्गतान्याहुराज्ञाप्रतिहतिस्तथा । अग्निस्तंभोरविस्तंभउदकस्तंभएव च । विषस्तंभस्तथा शस्त्रास्त्रशापादिस्तंभएव च । ईशित्वांतर्गतान्याहुरपराजयमेव च । एवमष्टादशाष्टभ्यो जायंते सिद्धयः क्रमात् । अष्टादशाभ्यश्चान्यास्तु जायंते सिद्धयो मिताः । अनूर्मिमत्त्वं दुःखस्याभावमात्रमुदाहृतम् । यथेष्टानन्दसंप्राप्तिः प्राकाम्यमितिकीर्त्यते । दुःखाभावोपि प्राकाम्येनेतरे सुखितोष्यते । प्राकाशं सर्ववेदादिज्ञानमेव विदो विदुः । सहस्रयोजनांतं तु दूरदर्शनमिष्यते । दूरश्रवणमप्येवं तस्मिन्नेव पुगे स्थिते । वेदादिर्काविना प्रोक्तान्त्रिकालज्ञातिता बुधैः । शरीरस्थं विना देहे परचित्ताद्यभिज्ञता । अन्येन्द्रियैर्दर्शनादियथासंकरूपवेगिता । प्राप्तिरित्युच्यते सद्भिः स्वमनःसमवेगिता । मनोजवइति प्रोक्तः पञ्चाद्याकारता तथा । कामरूपत्वमुद्दिष्टं स्वदेहत्यागतः परे । परकायप्रवेशः स्यात्तु गादवीकृतनः स्मृतः । स्वच्छन्दमृत्युतादेवैः क्रीडाचंद्रादिभिर्विना । यथासंकरूपसिद्धिश्चा

पुनःपानसुखादिषु । चक्षुर्दृश्येष्वणुत्वंतुअणिमासंप्रकीर्तिता । महिमाचापिसंप्रोक्तात्रिलोकांतरपूरणात् । चक्षुर्दृश्येष्विवाहत्वंलघिमासंप्रकीर्तिता । त्रिलोकसमभारस्तुगुरिमाचापिकीर्तिता । पूर्वशक्तेः
कोटिगुणशक्त्युद्रेकस्तथोशिता । भुविस्थैः प्राणिभिः प्रोक्तकरणंचापिकीर्त्यते । आज्ञाप्रतिहतिर्वाह्मादर्वागस्त्रानिपातनम् । विनामहातपस्वींश्चापाप्रतिहतिः स्मृता । अपराजयोमनुष्येभ्योवाशित्वंचाप्यलो
भता । दाहादिसहनंचापिप्रतिष्ठंभइतीर्यते । इतिषाड्विंशतिप्रोक्तागारिण्यासहस्रपवा । विंशतिस्तुसुरेभ्योन्यदेवेष्वष्टैवासिद्धयः । यतोनिःसीमकास्तेषां देवानामष्टसिद्धयः अतोष्टादशसिद्धीनांतदंतर्भावइष्यते ।
देवेष्विदृशवायुश्रीविष्णूनामुत्तरोत्तरम् । सिद्धयः परिपूर्णास्तुविष्णोरेकस्यनान्यगाइति । श्रुतेषुतुयथायोगंक्षिप्रग्रहणमेवतु । उक्तंप्राकाश्यमन्येषां देवानामश्रुतेष्वपि । ऋषीणांमिश्रभावेनभासतोकिंचि
दश्रुतम् । विषयेभ्योधिकसुखव्यक्तिः प्राकाशमेवतु । इतरेषां सुराणांतुनिःसीमानंदभोजनम् । एवमेवतुनिःसीमादेवानामष्टसिद्धयः । उत्तरोत्तरमत्रापियावद्विष्णुः सुपूर्णभुगेति । अग्न्यादिशक्तिसंस्तंभश्चा
मिसंस्तंभइष्यतेइति । एकस्मात्सिद्धयोविष्णोः स्थानभेदात्पृथग्विधाः । एकस्थानगतायाः स्युः सुस्थिरोपासनायदीति । नानाकोशगतवाक्यबलादुक्ताएवांतर्भावाः संख्याश्चनान्याः शुकतीर्थाद्युक्तविधाइ
ति अप्रतिहताआसमंताद्भूतिर्यस्याआज्ञायाः सातथाआज्ञाअप्रतिहतागतिः ६ ७ ८ मनोयोगेनयद्धारणं ध्यानं तेनजायमानाः सिद्धयोयोगधारणासिद्धयः संख्याविषयं प्रश्नं परिहृत्यइदानींकयाधारणया
इत्यादिप्रश्नं परिहति यथेति ९ तत्रतावत्प्रथमोद्दिष्टाणिमष्टसिद्धिप्रापकंध्यानप्रकारमाह भूतसूक्ष्मेति । भूतसूक्ष्माणांपार्यवादिपरमाणूनामात्मनिनियामकेपरमाणुस्थितेभ्यितन्मात्रापरिमितत्वेनमनो
धारयन्ध्यायन्प्राणिमानमेवाप्नोति अनेनयच्चद्वस्तूपमितंरूपंस्वयमपितत्परिमितोभवतीत्युक्तंभवति तन्मात्रावयवेसूक्ष्मेपरमाण्वभिधानके । प्रत्येकमणुरूपंतुविष्णुं ध्यायन्नणुर्भवेदितिवचनात् प्रकारां

स्वच्छंदमृत्युर्देवानांसहक्रीडानुदर्शनम् ॥ यथासंकल्पसंसिद्धिराज्ञाप्रतिहतागतिः ७ त्रिकालज्ञत्वमद्वंद्वं परचित्ताद्यभिज्ञता ॥ अग्न्यर्कीबुविषादीनांप्रतिस्तं
भोपराजयः ८ एताश्चोद्देशतः प्रोक्तायोगधारणासिद्धयः ॥ यथाधारणयायास्याद्यथावास्यान्निबोधमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनिमयितन्मात्रंधारयन्मनः ॥ अणि
मानमवाप्नोतितन्मात्रोपासकोमम १० महत्यात्मन्मपिपरेयथासंस्थंमनोदधत् ॥ महिमानमवाप्नोतिभूतानांचपृथक्पृथक् ११ परमाणुमयेचितंभूतानाम
पिरंजयन् ॥ कालसूक्ष्मात्मकेयोगीलघिमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मय्यहंतत्त्वेमनोवैकारिकेऽखिलम् ॥ सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वंप्राप्तिप्राप्नोतिमन्मनाः १३

तरेणानुत्वप्राप्तिप्रतिपत्तिमाह तन्मात्रेति । ममतन्मात्रोपासकः तस्याकाशादिगुणस्यशब्दादेर्यत्सूक्ष्ममात्रं परिमाणंतत्परिमाणस्यममस्वरूपस्योपासकोपितत्परिमितरूपोभवतीत्यर्थः । आकाशवत्सू
क्ष्मतांयोव्यापित्वेनैवमन्यते । तन्मात्रव्यापिनंविष्णुर्विंतयन्सत्तथाभवेदितिवचनात् । अणुत्वंच । चक्षुर्दृश्येष्वणुत्वंतुअणिमासंप्रकीर्तिताइत्युक्तविधंच १० व्याप्तस्यहरेरेकैकावयवध्यानं परिच्छिन्नवस्तु
महत्त्वकारणमाह महतीति । महतिव्याप्तेआत्मन्आत्मानिस्वामिनिमपियथासंस्थंयथावस्तुपरिमाणं तथास्थितेमनोदधत्पुरुषोमहिमानंमहत्त्वमवाप्नोतितदेवविशिनष्टि भूतानामिति । अस्मात्
स्थूलतांप्राप्नुवानीत्यपेक्षायांतस्मात्स्थूलतांप्राप्नोति । ततोऽन्यस्मान्महत्त्वमवाप्नुवानीत्यपेक्षायांतस्मादितिपृथक्पृथक्भूतानांसकाशान्महत्त्वमाप्नोतीत्यर्थः परेपरमात्मनि । सर्वनामसंज्ञाविकल्पात् ना
स्यस्य ११ लघिमासिद्धिप्राप्तिप्राप्तिमाह परमाणुमयइति । कालसूक्ष्माणां कालपरमाणूनांआत्मकेआत्मनिव्यापके तत्स्वरूपंविशिनष्टि परमाणुमयेभूतानांसकाशादितिशेनानुस्वरूपे
यिचित्तरंजयन्अनुरक्तंकुर्वन्तदेकनिष्ठत्वेनकुर्वन्लघिमानमाप्नोति १२ प्राप्तिरितिप्रापदधारणमाह धारयन्निति । वैकारिकेभ्रंतत्त्वेव्याप्तेमयिमनोधारयन्नखिलंनिवृत्तबहिर्वृत्तिपथातथाधारय
न्सर्वेन्द्रियाणांआत्मत्वंस्वामित्वेनस्वेच्छानियतत्वमाप्नोति ततःकिमत्राह प्राप्तिमिति । अन्येन्द्रियैर्विषयदर्शनादिरक्षणप्राप्तिमाप्नोति । अन्येन्द्रियैर्दर्शनादियथासंकल्पवोगिता । प्राप्तिरित्युच्यतेसाद्विरिति
च । मन्मनाइत्यनेनांतरालेअन्यमनस्कत्वंनिवारयति १३

प्राकाश्यमाप्तिप्रकारंकथयति महतीति महतिमहत्तत्त्वेसूत्रमुख्यप्राणेवात्मनिव्याप्तेमयिमानसंधारयन्नव्यक्तजन्मनः अव्यक्तस्यापि विकरलक्षणस्थूलत्वापादनकर्तुर्मेप्रसादात्पारमेष्ठ्यं परमेष्ठिनो ब्रह्मणः प्रसादलभ्यं प्राणभारत्योः प्रसादाच्च सर्ववेदादिज्ञानश्रेष्ठ्यापादकंप्राकाशं विंदत इत्यन्वयः । प्राकाश्यं सर्ववेदादिज्ञानमेव विदो विदुः । सर्वगुणास्तु प्राणस्य परमात्मप्रसादतः । प्राणाविष्णोः प्रसादेन भारत्याः संप्रकीर्तिताः । प्रसादात्तु त्रयाणां चाप्यानंदादिः सदागुण इति १४ ईशित्वमाप्तिप्रकारमाह विष्णाविति । परमाण्वादि रूपः कालो विग्रहः प्रतिमायस्य सकालविग्रहः तस्मिन् अधीश्वरे अधीश्वरस्वगुणविशिष्टे । अनेन यो यो गुण उपासकस्याभिलषितः तंतं गुणं तस्मिन्नुपसंहृत्योपासनं कर्तव्यमित्युक्तं भवति । सर्वत्राधीश्वरत्वादौ विद्यमाने पीत्यादिविष्णौ व्याप्तेमयि चित्तंधारयन्नीशित्वमवाप्नोति । कीदृशं क्षेत्रं शरीरं स्थावरादिपदार्थसमूहो वा क्षेत्रज्ञाजीवा एषां चोदनं नियमनं यस्मात्तत्क्षेत्रज्ञचोदनं भुवि स्थितैः प्राणिभिरुक्तकारकत्वं पूर्वशक्तेः कोटिगुणशक्त्युत्प्रेरकश्चेत्युक्तमनेन १५ वशितावाप्त्युपायमाह नारायण इति । नारायणे तु पराख्ये भगवच्छब्दशब्दिते ऐश्वर्यादिषु गुणानुपसंहृत्य मयि मन आदधद्योगी वशितामियादवाप्नोति असंगत्वादिलक्षणो मम धर्मो यस्य समद्धर्मः १६ प्राकाम्यसिद्धिकारणमाह निर्गुण इति । यत्र यस्मिन्नानंदे प्राप्तकामो न्येच्छ्य वसीयते समाप्नो भवति । कामः काम्यः कमनीयो विषयो नास्तीति वा । यथेष्टानंदं संप्राप्तिः प्राकाम्यमिति कीर्त्यते इति च । प्रगतमासंमतात्काम्यं यस्मात्तत्तथा । अत्र निर्गुणत्वब्रह्मत्वगुणानुपसंहार्यो १७ अनूर्मिमत्त्वसमाधिमाह श्वेतद्वीपपताविति । शुद्धे निर्दुःखे धर्ममये धर्मफलदातरि श्वेतद्वीपपतौ मयि मनो धारयन् श्वेततां याति निर्दुःखत्वमाप्नोति । शुद्धः श्वेतः सुखी श्वेतः श्वेतवर्णः कचिद्भवेत् इति ॥

महत्यात्मनियः सूत्रधारयन्मयिमानसम् ॥ प्राकाश्यं पारमेष्ठ्यं मे विंदते व्यक्तजन्मनः १४ विष्णौ चाधीश्वरोचितंधारयन्कालविग्रहे ॥ स ईशित्वमवाप्नोति क्षेत्रक्षेत्रज्ञचोदनम् १५ नारायणे तुरीयाख्ये भगवच्छब्दशब्दिते ॥ मनोमय्यादधद्योगी मद्धर्मो वशितामियात् १६ निर्गुणे ब्रह्मणि मयि धारयन्विशदं मनः ॥ परमानंदमाप्नोति यत्र कामो वसीयते १७ श्वेतद्वीपपतौ चित्तं शुद्धे धर्ममये मयि ॥ धारयन् श्वेततां याति षडूर्मिरहितो मरः १८ मय्याकाशात्मनि प्राणे मनसा घोषमुद्रहन् ॥ तत्रोपलब्धाभूतानां हंसो वाचः शृणोत्यसौ १९ चक्षुस्त्वष्टरिसंयोज्य त्वष्टारमपि चक्षुषि ॥ मां तत्र मनसा ध्यायन् विश्वं पश्यति सूक्ष्मदृक् २० मनोमना संयोज्य देहं तदनुवायुना ॥ मद्धारणानुभावेन तत्रात्मा यत्रैव मनः २१ यदा मन उपादाय यद्यद्रूपं बुभूषति ॥ तत्तद्भजेन्मनोरूपं मद्योगबलमाश्रितः २२

कथं निर्दुःखत्वमाप्तं स्यादत्राह पठिति षडूर्मिरहितं विवृतममर इत्यनेन अनूर्मिमत्त्वं तुः स्वस्याभावमात्रमुदाहृतमिति १८ दूरश्रवणसिद्ध्युपायमाह मयीति । आकाशात्मनि आकाशव्यापिनि प्राणो स्थिते मयि मनसा घोषं शब्दमुद्रहन्नाकाशस्थप्राणस्थो हरिः शब्दप्रवर्तकस्तस्याधारश्चेति ध्यायन् हंसः शरीराभिमानविधुरो जीवोसौ तत्राकाशे उपलब्धानामासंमतात् स्थितानां भूतानां वाचः शृणोतीत्यन्वयः । त्यागात्पूर्वशरीराणां नवानां संचयेन च । जीवं हंस इति प्राहुस्तद्धेतुत्वाद्धरिपरमित्यतो वा हंसो जीवः १९ दूरदर्शनोपायमाह चक्षुरिति । त्वष्टासूर्यश्चक्षुर्नियामकः आश्रयश्च तत्र चक्षुषि सूर्यश्च स्थितं मां । सहस्रयोजनानां तंतुदूरदर्शनमिष्यते । दूरश्रवणमप्येवं तस्मिन्नेव पुनो स्थिते इति विशेषः २० मनोजवप्रापकधारणप्रकारमाह मन इति । यदा योगिनो मनोवेगेन गंतुमिच्छा तदा मनोमनसि मनस्तत्त्वे वायुना संयोज्य तदनुमनोनुदेहमपि वायुना संयोज्य मद्धारणानुभावेन मनस्तत्त्वांतर्यामिणो मम ध्यानसामर्थ्येन यत्र मनस्तत्रात्मा शरीरमनुगच्छतीत्यन्वयः । स्वमनःसमवेगिता मनोजव इति प्रोक्त इति च २१ कामरूपावाप्त्युपायमाह यदेति । यदा मन उपादाय स्थिरीकृत्य यद्यद्रूपं बुभूषति भवितुमिच्छति गजादिरूपः स्यामिति तदा गजाद्याकारस्य गजाद्यंतर्पामिणो मम योगबलं ध्यानबलं आश्रितो योगी तत्तन्मनो गतगजादिरूपं भजेदित्यन्वयः । गजादिरूपमाकांक्षन् गजादिस्थितमीश्वरं । ध्यायन् गजादिरूपः स्यात्पश्चाद्याकारता तथा । कामरूपत्वं मुदिष्टं इति च २२

परकायप्रवेशोपायमाह परकायमित्यस्यायमर्थः परकार्यविशन्सिद्धात्मानं स्वातस्पर्हरितत्रपरकायेभावयेदेवंभाषितः प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्रणयनकर्तृत्वाच्च प्राणः । परमात्मावायुभूतोवायौभूतोवाय्वंतर्गतः । पिंडंहित्वा इतरदृष्ट्या स्वदृष्ट्यानत्यक्तायोगिनंसमादायपरकायेप्रविशेदित्यन्वयः । स्वदेहात्यागतः परेपरकायप्रवेशः स्यादिति परकायस्थितंहरिं ध्यायन्विशेत्परकायेवाय्वंतरगतः पुमान् । प्राणनामा हरिः प्रोक्तस्तस्मिन्वायुः समाश्रितः ॥ वायावंतर्गतो जीवो देहादेहं प्रयास्यतीति च २३ स्वच्छंदमृत्युतामकारमाह पाण्येति प्राणं हृदुरः कंठमूर्द्धस्वारोप्यषडाधारस्थितं विष्णुं ध्यायन् ब्रह्मरंध्रेण तनुमुत्सृजेत् प्राणं ब्रह्मणि नीत्वा प्राणनामानं बहिस्थे ब्रह्मनाम्नि स्मृत्वेत्यर्थः । युगादवाकृतनास्मृतास्वच्छंदमृत्युतेति षडाधारास्थितं विष्णुं ध्यायन्नायुः क्षयं विना । यदि मृत्युमभीप्सितं तत्थाप्राप्नोत्यसंशयम् । प्राणस्थं प्राणनामानं बहिस्थे ब्रह्मनामके । विष्णुं विष्णावनुस्मृत्य विसृजेद्देहमंजसेति । अनेकस्य हरेर्नीतिस्तद्वत्तस्य हरेः स्मृतिः । नहि नेयः कचित्कापिकेनचित्स्ववशत्त्वतः इति च २४ देवसाहितक्रीडानुदर्शनसिद्धिधारणामाह विहारिष्यन्निति सुराणामाक्रीडे विहारिष्यन् विहर्तुं कामो योगी सत्वगुणं मत्स्थं विभावयेत् सुरास्त्रियो विमानेन सत्त्ववृत्तिमुपतिष्ठंति समीपमासुवंतीत्यन्वयः देवैः क्रीडाचेंद्रादिभिर्विनेति २५ यथासंकल्पसिद्धिं ध्यानमाह यथेति । सत्येसंकल्पे मविमनोयुं जानोयथापथामत्परः पुमान् बुद्ध्यासंकल्पयेत् । ययं गुणमुपसंहृत्य मामुपास्तेतथातथात्तत्काम्यमाप्नोतीत्यन्वयः । यथासंकल्पसिद्धिश्चाप्यन्नपानसुतादिषु श्रुति

परकायं विशन्सिद्धात्मानं तत्र भावयेत् ॥ पिंडंहित्वा विशेत्प्राणो वायुभूतः षडंघ्रिवत् २३ पाण्यर्पाब्जिगुदं प्राणं हृदुरः कंठमूर्द्धसु ॥ आरोप्य ब्रह्मरंध्रेण ब्रह्मनीत्वोत्सृजेत्तनुम् २४ विहारिष्यन् सुराक्रीडे मत्स्थं सत्त्वं विभावयेत् ॥ विमानेनोपतिष्ठंति सत्त्ववृत्तिं सुरास्त्रियः २५ यथासंकल्पयेद्बुद्ध्या यथावामत्परः पुमान् ॥ मयि सत्ये मनोयुं जंस्तथा तत्समुपाश्रुते २६ यो वै मद्भावमापन्न ईशितुर्वशितुः पुमान् ॥ कुतश्चिन्नविहन्येत तस्य चाज्ञायथामम २७ मद्भक्त्या शुद्धसत्त्वस्य योगिनो धारणाविदः ॥ तस्य त्रैकालिकी बुद्धिर्जन्ममृत्युपबृंहिता २८ अश्यादिभिर्नहन्येत मुनेर्योगमयं वपुः ॥ मद्योगश्रान्तचित्तस्य याद सामुदकैर्यथा २९ मद्भिभूती रजिध्यायन् श्रीवत्सास्त्रविभूषिताः ॥ ध्वजातपत्रव्यजनैः स भवेदपराजितः ३० उपासकस्य मामेवं योगधारणया पुनः ॥ सिद्धयः पूर्वकथिता उपतिष्ठंत्यशेषतः ३१

२६ आज्ञाप्रतिहति सिद्धिधारणाप्रकारं दर्शयति यदिति । यः पुमानीशितुः वशितुः मदिति पंचमीषष्ठ्यर्थे ममभावं भावनामीशितृत्ववशितृत्वादिगुणोपसंहारलक्षणां भक्तिसेवामापन्नः तस्य पुंसः आज्ञाकुतश्च न हेतोर्न विहन्येत च शब्द एवार्थे यथाममाज्ञा वै प्रसिद्धा । आज्ञाप्रतिहतिर्ब्राह्मादवांगस्त्रविधा तनम् । विनामहातपस्वींश्चापप्रतिहतिः स्मृतेत्येतत्त्वशब्दतो वा गृहीतं भावो मनश्च भक्तिश्च कचिदभ्यास इष्यत इति च २७ त्रिकालज्ञत्वासिद्धिसाधनमाह मद्भक्त्येति धारणाविदः त्रिकालांतर्यामि हरिस्मरणप्रकारज्ञस्य जन्ममृत्युपबृंहिता सृष्टिं संहारविषं पिणी बुद्धिर्ज्ञानं स्यादिति शेषः वेदादिकं विना प्रोक्ता त्रिकालज्ञानिता बुधैरिति त्रिकालप्रेरकं विष्णुं ध्यातुः कालत्रयज्ञतो विद २८ अग्न्यादिस्तंभोपास्तिप्रकारमाह अग्न्यादिभिरिति योगमयं ध्यानमयं एतदेवा वीशिनाष्टि मद्योगश्रान्तचित्तस्येति अग्न्यादीनां औष्ण्यादिशक्तिस्तंभकाह्लादकत्वादिगुणार्णवस्य मम ध्यानं मद्योगः । तेन श्रान्तं तदेकनिष्ठं चित्तं यस्य स तथा तस्य । अग्न्यादिशक्तिस्तंभं अग्निसंस्तंभ इष्यत इति । यादसां वपुः । अग्न्यादिषु हारिं ध्यायंस्तत्प्रतिस्तंभको भवेदिति च २९ अपराजितसिद्ध्युपायमाह मद्भिभूती रिति मद्भिभूतीः मम विविधभूतीः अपराजितः मनुष्यैरिति शेषः ३० उक्तानामनुक्तानां च सिद्धीनामवरोधोऽपरोक्षीकृततत्त्वस्य तत्सिद्धीराकांक्षमाणस्य ममोपासकस्योक्तविधया तत्तत्सिद्धिप्राप्तिर्योगगुणोपास्ति कुर्वत एवेत्याह उपासकस्येति उपासनया परोक्षीकृततत्त्वस्य पुनरुपासनं कार्यकाले कुर्वतः कार्यसिद्धिः स्यादित्यतो योगधारणया पुनरित्युक्तं । योगधारणया सिद्ध्युपायध्यानेन ३१

निरंतर ध्यानरतस्य पुंसः सिद्धिर्निरूपणमात्रेण भवति न चिरध्यानापेक्षा स्तीत्याशयेनाह जितेंद्रियस्येति । दांतस्योपरतस्य जितश्वासस्य प्राप्तवायुप्रसादस्य जितात्मनः प्राप्तमनोजयस्य । उपास्यवायुप्रथमं वायौ सुष्ठु परोक्षिते । अनुज्ञातस्ततस्तद्वतत्रतत्र हरिस्मरेत् । कृत्वाऽपरोक्षं तं चापि काले काले स्मरेत् पुनः । अभिष्टकार्या सिद्धिः स्यात्तस्य नास्त्यत्र संशयः । अकामो यदि वा युंच ध्यात्वा हृष्टा हरितथा । न किंचित्कामयेत्पश्चात्साक्षिं मुक्तिमेव्यतीति ३२ भगवद्व्यानेनाणिमादिसिद्धीनां सौलभ्ये पितदर्थोपास्तिर्न प्रशस्तेत्याह अंतरायानिति । एतान्सिद्धिविशेषान् उतमं योगं मुक्तियोगं ध्यानं युंजतः कुर्वतः संपद्यमानस्य मत्प्रसादमाप्तुकामस्य कुतोतराया इति तत्राह कालेति । यदि योगफलं भुंक्ते पुनः काममपास्यतु । तेनैव क्रमयोगेन वायुं हृष्टा हरितथा । एष्टव्या मुक्तिपदवीनां नान्यथा तु कथंचन । पूर्वदृष्टार्हिकामार्थे पश्चात् न्योक्षार्थमिष्यते । येषां तु जन्मतः सिद्धिस्तेषां दोषो न तु कचिदिति ३३ जन्मादिभ्यो योग एव साधनोत्तम इत्याह जन्मौषधीति । यावतीर्यावंत्यः योगेन ध्यानेन एतादृशो योगो विशिष्टदेवताभिरेव सुलभ्यो न सर्वैरित्याह यैर्यैरिति । यैर्यैः कैश्चित् कैश्चिदेव जन्मादिभिर्योगगतिं ब्रजेत् । कुत इति तत्राह सर्वासामिति मृदोघटकारणत्वेऽपि न तत्स्वामित्वां किंतु कुलालस्यैवेत्यत उक्तं पतिरिति । कुलालस्वामित्वं यावद्व्यगतीत्यतः प्रभुरिति समर्थेन मया विशिष्टा एवास्मिन्योगे धिक्कृताः स्युरितिसं कल्पितत्वाद्युक्तमित्यर्थः । जन्मादिभिः कैश्चिदेव प्राप्यते योगजं फलम् । योगेन सर्वैः प्राप्येत योगेयत्नं ततः कुरु कश्चिदर्थेऽपि यच्छब्दः प्रश्नार्थेऽपि कचिद्वेत् । कचित्परा मर्शवाची कचिदापेक्षवाचकः । इति वचनाद्यैरिति यच्छब्देन कश्चिदर्थ उच्यते ३४ न केवलं सिद्धीनामेव हेतुः किंतु योगादीनामपीति भावेनाह अहमिति ब्रह्मवादिनां वेदांतानामित्यर्थः ३५

जितेंद्रियस्य दांतस्य जितश्वासात्मनो मुनेः ॥ मद्धारणां धारयतः कानुसिद्धिः सुदुर्लभा ३२ अंतरायान्वदंत्येतां युंजतो योगमुत्तमम् ॥ मया संपद्यमानस्य कालक्षपणहेतवः ३३ जन्मौषधितपोमंत्रैर्यावतीरिह सिद्धयः ॥ योगेनाप्नोति ताः सर्वा यैर्यैर्योगगतिं ब्रजेत् ॥ सर्वासामपि सिद्धीनां हेतुः पतिरहं प्रभुः ३४ अहं योगस्य सांख्यस्य धर्मस्य ब्रह्मवादिनाम् ३५ अहमात्मांतरो बाह्यो नावृतः सर्वदेहिनाम् ॥ यथा भूतानि भूतेषु बहिरंतस्त्वहं तथा ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ उद्धव उवाच ॥ त्वं ब्रह्म परमं साक्षादनाद्यंतमपावृतम् ॥ सर्वेषामपि भावानां प्राणः स्थित्यप्ययोद्भवः १ उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः ॥ उपासते त्वां भगवन् याथा तथ्येन ब्राह्मणाः २ येषु येषु च भावेषु यथा त्वां परमर्षयः ॥ उपासीनाः प्रपद्यंते संसिद्धिं तद्वदस्वमे ३ गूढश्वरसि भूतेषु भूतात्मा भूतभावनः ॥ न त्वां पश्यंति भूतानि पश्यंतं मोहितानि ते ४

कीदृशस्त्वमितितत्राह अहमिति अहं सर्वदेहिनामात्मा प्रेष्ठः स्वामी अंतर्यामि रूपेणांतरः । अंतःस्थित्वारतिकृत् अनेन प्रेष्ठत्वं विवृतं ब्रह्मरूपेण बाह्यो बहिष्ठः बहिष्ठस्यापि ब्रह्मांडस्येवान्येनावृतो स्तीत्यतो नावृत इति अज्ञानं विश्रंभयितुं दृष्टांतयति यथेति पंचमहाभूतानि भूतेषु जीवादिवस्तुषु अंतर्बहिष्ठो व्याप्नोतीति ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वि० टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ अधिकारिणामनेकविधत्वेन योग्यताया उपास्तेः फलस्य तथा विधत्वा तदानुकूल्येन तत्तदुपासनार्थं तत्तद्गुणोपसंहाराय स्वभूतीरुपादिशत्यास्मिन्नध्याये । तत्रोद्धवः स्वप्रश्नप्रवचने तात्पर्यजननाय प्रवक्तारं कृष्णं वेदांतवेद्यं ब्रह्मत्वं दनुग्रहेण मया ज्ञातमिति भावेन वक्ति । त्वं ब्रह्मेत्यादिना । साक्षात्परमं ब्रह्मत्वं त्वैव अन्धेषाममुख्यमिति भावेनोक्तं अनाद्यंतमिति । प्रकृतेः कथांचिदुक्तविशेषणसंभवेऽपि विकारित्वादमुख्यमिति भावेनोक्तमपावृतमिति एवं विधत्वा त्वं कलक्ष गमाह सर्वेषामिति । अपिरेवार्थे त्वमेव सर्वेषां भावानां प्राणश्चेष्टकः स्थित्यप्ययोद्भवश्च स्थिति संहारकर्ता । सत्ताया अपित्वदेकाधीनत्वात् तत्त्वोक्तिः १ जन्मादिकर्तृत्वाविशिष्टत्वेनोपास्योपित्वमेवेत्याह उच्चावचेष्विति । ब्राह्मणानुप्रोयाथा तथ्येन निर्दुःखानंदानुभवरूपत्वेन स्थितत्वात् २ नन्वेवमुक्तानुवादोस्तुतवापेक्षितांशः कइति तत्राह येष्विति येषु येषु केषु केषु यथा कथं तदुपासनं भासनोपसंभाषज्ञानयत्नविमत्युपमंत्रणेषु वदइत्यतो वदस्वेत्यात्मनेपदम् ३ बहुशृण्वतोऽपि मत्स्वरूपज्ञानं दुःसाधनमिति भावेनाह गूढ इति । ते त्वया ४

स्वप्नं विशिनष्टि याः काश्चेति । महाविभूतेः ब्रह्मादिदेवाद्यैश्चैश्वर्यस्य त्वत्सन्निधानविशेषात्स्वजात्युत्तमाः यास्तां विभूतीराख्याहीत्यन्वयः । तत्त्वयानुभाविताः निश्चिताः । यद्वा ते तव विभूतीः अनुभाविताः उपासिताः महाद्विरिति शेषः हेतीर्थपद ५ परिहरति एवामिति युयुत्सुना योद्धुः कामेन विशसने युद्धे ६ किमभिप्रायेण पृच्छतीति तत्राह ज्ञात्वोति । ततो युद्धात्कीदृशः अहं हंता अप्यहं हत इति निरूप्य लौकिको बहिर्जनस्वभावोऽज्ञ इत्यर्थः ७ आत्मा सर्वगुण ईश्वरो ह ममीषाम् भूतानां सुहृत् अनुपकृतबन्धुः कुत इति तत्राह अहमिति । ननु इयमुक्तिरैक्यात्किं तत्राह तेषामिति । स्रष्टिस्थित्यादिहेतुत्वाद्भूतानि हरिरुच्यते । ननु भूतस्वरूपत्वात्साहिसर्वेश्वर इति वस्तु तत्वे एतस्मात्प्रमाणात्सृष्ट्यादिहेतुत्वात्तदधीनत्वादिकयोक्तिर्न स्वरूपैक्यादिति भावः ९ विभूतीराह अहं गतिरिति । गतिमतां ज्ञानवसांगतिज्ञानमहं ज्ञानं ज्ञानवतामहमिति तद्वत्सुनित्यसन्निहितमित्यर्थः कलयतां संहरतां कालः कालाः भिमानी । स्वस्वजात्युत्तमत्वं तु भवेद्यद्रूपसाभिधेः । विभूतिरूपं तत्प्रोक्तमिदिरादिषु संस्थितम् । तथा बहिःस्थितं रूपं विभूतीत्येव शब्दितम् । सर्वसाधारणं रूपं मंतर्यामीति चोच्यते । यथा कृष्णात्मना दुष्टहंता व्यासात्मना समः । असमोऽप्येकं रूपं पिसामर्थ्यात्पुरुषोत्तमः । इत्यनेन विभूतीनां भगवद्रूपसाभिधानात्स्वजात्युत्तमत्वादिकं निर्णीतं । ब्रह्मरुद्रैर्द्रुजीवैभ्यः पृथगेव व्यवस्थितम् । विभूतिरूपं विष्णोस्तु तद्गुणैककारणम् । तदेव ब्रह्मरुद्रादिनामभिर्वाच्यमंजसा । तदेव देवेष्विन्द्रोऽस्मितयारुद्रेषु शंकरः । इत्यादिभोक्तृकृष्णेन नैन्द्राद्याजीवसंचयाः । इत्यनेन ब्रह्मादिभ्यो भिन्नं तन्नामकत्वेनोच्यत इति विभूतिरिति ज्ञातव्यम् । प्रधानो ज्ञानिनां ब्रह्मा ज्ञानमानीहृदि स्थितः । स एव कालमानितुसंहर्तृणां प्रभुः स्मृत इति वचना

याः काश्च भूमौ दिवि वैरसायां विभूतयो दिक्षु महाविभूतेः ॥ तामह्यमाख्या ह्यनुभावितास्तेन मामिते तीर्थपदांघ्रिपद्मम् ५ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतदहंपृष्टः प्रश्नं प्रश्रविदां वर ॥ युयुत्सुना विशसने स पतैर्जुनेन वै ६ ज्ञात्वा ज्ञातिवधं गर्ह्यमधर्मैराज्यहेतुकम् ॥ ततो निवृत्तो हंता हं हतो यमिति लौकिकः ७ स तदा पुरुषव्याघ्रो युक्तयामे प्रतिबोधितः ॥ अभ्यभाषत मामेव यथा त्वं रणमूर्धनि ८ अहमात्पो द्ववामीषां भूतानां सुहृदीश्वरः ॥ अहं सर्वाणि भूतानि तेषां स्थित्युद्वाप्ययः ९ अहं गतिर्गतिमतां कालः कलयतामहम् ॥ गुणानां चाप्यहं सौम्यं गुणिन्यौत्पत्तिको गुणः १० गुणिनामप्यहं सूत्रं महतां च महानहम् ॥ सूक्ष्माणामप्यहं जीवो दुर्जयानामहं मनः ११ हिरण्यगर्भो देवानां मंत्राणां प्रणवस्त्रिवृत् ॥ अक्षराणामकारोऽस्मि पदानिच्छंदसामहम् १२

तद्युक्तं गुणानां मध्ये सौम्यमहम् । उमेनानं दानुमेन सहितः सोमस्तस्य भावः सौम्यं सर्वगुणाधिकोऽयं । आनंदानुभवस्तूयमत्कृष्णानुभवात्स्मृतः । तद्युक्तत्वं तथा सौम्यं गुणनामधिकं हितम् । भक्त्यादिगुणपूगोऽपि दुःखहेतुत्वभावात् । निष्कलो भवति ह्यद्वा प्रीतस्य सफलो भवेत् । तस्मादानंदमानंतु गुणेषूत्कृष्टमुच्यते । यस्याभिमानि ब्रह्मैको भक्तिज्ञानादिकस्य च । श्रद्धाभिमानिनी देवी तथैव तु सरस्वती । तदन्येषां गुणानां तु तदन्ये विबुधाः स्मृताः गुणानां तु प्रभुर्ब्रह्मा तस्मादेकश्चतुर्मुख इत्युक्तेः । आनंदमानं हरिरानंद इति ज्ञानमित्यर्थः । गुणिनां मध्ये गुणिनि स्थितोऽयं औत्पत्तिको गुणः । सूत्रं वायुः सोऽहमित्यर्थः अपिशब्दः सूत्रस्य औत्पत्तिकगुणाभिमानित्वं समुच्चिनोति । तद्युक्तं औत्पत्तिकगुणो नाम शुभप्राप्त्यैकयोग्यता । तस्याभिमानि प्राणस्तु साहिसर्वगुणाधिक इति । गुणानां गुणयोग्यत्वं तत्सर्वगुणेषु स्थितं । वायुस्तदाभिमान्येकः सर्वगुण्यधिकस्तत इति च महतां स्थूलानां महान् महत्त्वम् १० ११ त्रिवृत् अकार उकार मकारात्मकः छंदसां वेदानां पदानि पद्यंत इति वाच्यानि वेदानां मुख्यार्थः । उक्तं च स्वयूथानामथाधिक्ये स्वजातीनामथापि वा । यत्कारणविभूत्याख्यं विष्णोस्तद्रूपमुच्यते इति वर्णेशानि पदान्याहुः पादाश्चापित दीश्वराः । पादानामीश्वरा धर्चास्तदीशाः क्रच एव तु । क्रचामधीशां वर्गाश्च तेषां सूक्तमधीश्वरं । सूक्ताधीशास्तथाध्यायास्तथापीशास्तथाष्टकाः । तदधीशास्तथाशास्त्रावेदाश्चापित दीश्वराः । वेदानामीश्वरा वाच्या वाच्यानामीश्वरो हरिः । नहरेरीश्वरः कश्चित्कदाचित्कापि विद्यत इति । पदं पदसहस्रेण यश्चरत् पराध्यत इति वत् । पदं तु वाचकं प्रोक्तं चिद्वाच्यमपीष्यत इति अत्रेदं तात्पर्यं भवत्यर्थः । सर्ववेदाभिमानिन्यो देवो लक्ष्मीस्ततो धिका । वेदाभिमानिनी साक्षात्सविष्णोर्दूरवत्स्थिता । यज्ञाख्या सैव विष्णोस्तु यातूरस्थलमाश्रिता । हरिणारवि योगस्था दक्षिणारुपापि सैव तु । उत्तरो चरतः

सापिविशिष्टादक्षिणामुखे । एवंवेदाभिमानिभ्योदेवेभ्यः सर्वएवतु । तदर्थरूपाः पतयस्तस्वास्तस्यास्तथोत्तमाः । शर्याइंद्रस्तश्चोमातस्यारुद्रस्ततोवरः । भारतीप्राणएवास्यास्ततः श्रीस्तद्वरोहरिरिति १२ इंद्रोरुद्रादीन्विनासर्वदेवानामुत्तमः । ऋतेरुद्रादिकानिंद्रः सर्वदेवाधिकस्ततः । ऋतेभीमंफाल्गुनश्चर्षाद्वेभ्योधिकस्ततः । तथाशुक्रः कवीशस्तुनृहस्पत्यादिकानृतो यमः संयमतामीशः शंकरादीन्विनैवतुइति १३ १४ १५ १६ छुमतांप्रकाशवताम् १७ धातूनांगैरिकाणाम् १८ गार्हस्थ्यं चयति त्वंचदेवेष्वेकत्वमागतम् ॥ प्राधान्योक्तिर्यतित्वस्य गार्हस्थ्यस्य कचित्कचदिति च तुर्यश्चतुर्थोपत्याश्रमः १९ सो तसामदीनां तीर्थानां शुद्धजलानाम् रूपंतरविवक्षया त्रिपुरघट्यादि २० गहनानांगभीराणाम् २१ वसिष्ठोभ्यधिकस्तेषां मनुष्याणां पुरोधसां इत्युक्तेः मनुष्याणां पुरोधसां अधिको वसिष्ठः ब्रह्मिष्ठानां वैदिकानां सेनान्यां सेनापनीनां अग्रण्यां श्रेष्ठानां भजः ब्रह्मा २२ ब्रह्मयज्ञः स्वाध्याययज्ञः वाय्वग्न्यर्कीबुवाचामात्मानियामकः शुचीनां शुद्धिकराणां शुचिः शुचिकरः २३ योगानामात्मसंरोधः मनोरोधः मंत्रो गुह्योक्तिः मंत्रर्गादिषु गुह्योक्तिरित्यादवः कौशलानां शुभहेतूनां आन्वीक्षिकी तत्त्वविद्या । ख्यातिवादिनां ज्ञानवादिनां मध्ये विकल्पो विशिष्टकल्पो जीवेशादिभेदवादी जीवेशादिविशेषयोयथार्थेन प्रकल्पेत् । कलिमार इंद्रो हंसर्वदेवानां वसूनामस्मिहव्यवाट् ॥ आदित्यानामहं विष्णूरुद्राणां नीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं राजर्षीणामहं मनुः ॥ देवर्षीणां नारदो हं हविर्धान्यस्मिधेनुषु १४ सिद्धेश्वराणां कपिलः सुपर्णो हं पतत्रिणाम् ॥ प्रजापतीनां दक्षो हं पितृणामहं मर्यमा १५ मां विद्वद्युद्धवदैत्यानां प्रह्लादमसुरेश्वरम् ॥ सोमं नक्षत्रौषधीनां धनेशं यक्षरक्षसाम् १६ ऐरावतं गजेंद्राणां यादसां वरुणं प्रभुम् ॥ तपतां छुमतां सूर्यं मनुष्याणां च भूपतिम् १७ उच्चैः श्रवास्तुरंगाणां धातूनामस्मिकां च नम् ॥ यमः संयमतां चाहं सर्पाणामस्मिवासुकिः १८ नागेंद्राणामनंतो हं मृगेंद्रः शृंगिदंष्ट्रिणाम् ॥ आश्रमाणामहं तुर्यो वर्णानां प्रथमो नव १९ तीर्थानां स्रोतसांगंगासमुद्रः सरसामहम् ॥ आयुधानां धनुरहं त्रिपुरघ्नो धनुष्मताम् २० गिरीणामस्म्यहं मेरुर्गहननां हिमालयः ॥ वनस्पतीनामश्वत्थोषधीनामहं यवः २१ पुरोधसां वसिष्ठो हं ब्रह्मिष्ठानां बृहस्पतिः ॥ स्कंदो हं सर्वसेनान्यामग्रण्यां भगवानजः २२ यज्ञानां ब्रह्मयज्ञो हं व्रतानामविहिंसनम् ॥ वाय्वग्न्यर्कीबुवागात्मा शुचीनामप्यहं शुचिः २३ योगानामात्मसंरोधो मंत्रोऽस्मि विजिगीषताम् ॥ आन्वीक्षिकी कौशलानां विकल्पः ख्यातिवादिनाम् २४ स्त्रीणां तु शतरूपाहं पुंसां स्वायं भुवो मनुः ॥ नारायणो मुनीनां च कुमारो ब्रह्मचारिणाम् २५ धर्माणामस्मि संत्यागः क्षेमाणामबाहिर्मतिः ॥ गुह्यानां सततं मौनं मिथुनानां पुमानहम् २६ संवत्सरोऽस्म्यनिमिषा मृतूनां मधुमाधवौ ॥ मासानां मार्गशीर्षो हं नक्षत्राणां तथाभिजित् २७ अहं युगानां च कृतं धीराणां देवलोसितः ॥ द्वैपायनोऽस्मि व्यासानां कवीनां काव्य आत्मवान् २८ वासुदेवो भगवतां त्वंतु भागवतेष्वहम् ॥ किंपुरुषाणां च हनूमान् विद्याधराणां सुदर्शनः २९ भ्यवाविष्णोराधिकादुत्तरोत्तरं । नियमेनैव केनापि न हेयः सर्वकल्पकः । सर्वज्ञानविशेषेभ्यः सज्जानी सर्वथाधिकः । इति वचनात् उक्तएवार्थः । अत्रापि भेददृष्ट्याभिमानेन चेत्युक्तं विद्यात्मानि भिदा बोध इति च वक्ष्यति २४ शतरूपावरात्रीणां पुंसामभ्यधिको मनुः । तयोरभ्यधिकौ नित्यामिंद्राणां द्वौ शुभैर्गुणैरिति ॥ नारायणः ऋष्यवतारः २५ धर्माणां सुकृतानां क्षेमाणां प्राप्त रक्षाणां अबाहिर्मतिः प्रत्यगात्मज्ञानं गुह्यानां गोप्यानां मौनं वाचं यमत्वं असंप्रज्ञातसमाधिस्थत्वं वा २६ अनिमिषां कालावयवानाम् २७ धीराणां गभीराणां व्यासानां वेदविभागं कुर्वीणानां कवीनां वाग्मिनाम् २८ भगवतामैश्वर्यादिषु गुणवतां देवानां ऐश्वर्यादिगुणैः पद्मभिः सामद्र्यात् सर्वदेवताः । भगवच्छब्दवाच्याश्च साक्षात् भगवान् हरिः । निरपेक्षं तु सामर्थ्यं तस्य सर्वाधिकं यत इति वचनात् । त्वंतु भागवतेष्वहमित्यत्र तात्पर्यार्थोऽयं सर्वभगवताधीश उद्धवो भगवत्प्रियः । तस्मादभ्यधिको जिष्णुः प्रियत्वे भक्तितोदरेः । तस्मादभ्यधिको रामः कृष्णात्त्वभ्यधिकात्ततः । तस्याभ्यधिको भीमो न तु तत्सदृशः कचिदिति स्मृतिप्रामाणिकः । तस्याद्देवधारणे इति च २९

पेशसांमुकुलानामध्ये ३० कितवानां दीव्यताम् । छलग्रहोद्युतम् ३१ सहोदलवतामोजःओजोस्मि ओजोवष्टंभवलयोरिविप्रमाणं सात्वतांभागवतानांकर्माहमिति विद्धि सात्वतां पांचरा
त्रिकाणांश्रियादिनवमूर्तीनांआदि.स्वकीयमूर्तिरहं कीदृश्यस्ताः पुरापूर्वकालेप्रथमतःपूज्या इत्यर्थः । विष्णोःश्रियोब्रह्मणश्चवायोःसंकर्षणस्यच । सुपर्णस्यचसंप्रोक्ताःप्रत्येकंनवमूर्तयः । पूज्याःसात्वततं
त्रेषुतत्राद्यामूर्तयोहरेः । प्रधानास्तादिसर्वासांमूर्तीनांहरिमूर्तयः । अभेदादेवमूर्तीनामेकमूर्तिश्चास्मृतेतिमानम् । किंच स्वरूपतश्चगुगतोनविशेषःकथंचन ।विष्णोस्तुनवमूर्तीनांपूजाचनवधेष्यतइतिवच
नादासांस्वरूपत्वंसिद्धम् । नारायणःपरंब्रह्मवासुदेवादिकास्तथा । नरांसहवराहौचपरंज्योतिर्हरेर्नैव इंदिराचरमालक्ष्मीर्हिरण्यागगनातथा रक्तारक्ततरामूर्तिर्विभूतिश्चाश्रियोनव ब्रह्माचतुर्मुखोधाताविधा
तामिधिरैवच । कर्ताविरिंचोभूतेशःशतानंदश्चतानव । धनंजयमृतेचैववायोश्चनवमूर्तयः । शेषोर्नंतोनरश्चैवलक्ष्मणोबलएवच । संकर्षणोनीलवासाजगद्रक्षोजलेशयः । सुपर्णोगरुडश्चैववैनतेयोमहाशनः ।
नववर्णःपंचवर्णःपद्मगाशोमृताकरः ।तथैवसर्ववेदात्मासुपर्णो नवधास्मृतइतिवचनान्मूर्तिभेदोज्ञातव्यः ३२ गंधर्वाणांविश्वावसुःअप्सरसांपूर्वचित्तिः अहमस्मि गंधमात्रंगंधारूपविषयः ३३ तेजिष्ठानांआ
र्चिष्मताम् ३४ प्रतिसंक्रमःसंहारः ३५ गतिःपादविषयः उक्तिर्वागिंद्रियविषयः उत्सर्गोपानस्य उपादानंदस्तयोः आनंदउपस्थस्य स्पर्शस्त्वगिंद्रियस्याहमितिशेषः आस्वादोजिह्वाकर्म श्रु
तिःकर्णयोःअवघ्राणंघ्राणेंद्रियस्वसर्वेंद्रियाणामिंद्रियंइंद्रियशक्तिप्रदः ३६ विकरोब्रह्मांडं पुरुषोब्रह्मांडांतःस्थितः अव्यक्तंअचेतनप्रकृतिःरजआदिकमप्पहंरजआदिस्थत्वात् रजआदिनामा सत्त्व

रत्नानांपद्मरागोस्मिपद्मकोशस्तुपेशसाम् ॥ कुशोस्मिदर्भजातीनांगव्यमाज्यंहविःष्वहम् ३० व्यवसायेनामहंलक्ष्मीःकितवानांछलग्रहः ॥ तितिक्षा
स्मितितिक्षूणांसत्वंसत्त्ववतामहम् ३१ ओजःसहोदलवतांकर्माहंविद्धिसात्वताम् ॥ सात्वतांनवमूर्तीनामादिमूर्तिरहंपुरा ३२ विश्वावसुःपूर्वचित्तिर्गंध
र्वाप्सरसामहम् ॥ भूधराणामहंस्थैर्येगंधमात्रमहंभुवः ३३ अपारसश्चपरमस्तेजिष्ठानांविभावसुः ॥ प्रभासूर्येदुताराणांशब्दोहंनभसःपरः ३४ ब्रह्म
ण्यानांबलिरहंवीराणामहमर्जुनः ॥ भूतानांस्थितिरूपत्तिरहंवैप्रतिसंक्रमः ३५ गत्युत्तयुत्सर्गोपादानमानंदस्पर्शलक्षणम् ॥ आस्वादश्रुत्यवघ्राणम
हंसर्वेंद्रियेंद्रियम् ३६ पृथिवीवायुराकाशआपोज्योतिरहंमहान् ॥ विकारःपुरुषोव्यक्तंरजःसत्त्वंतमःपरः ॥ अहमेतत्प्रसंख्यानंज्ञानंतत्त्वविनिश्चयम् ३७
मयेश्वरेणजीवेनगुणेनगुणिनाविना ॥ सर्वात्मनापिसर्वेणनभावोविद्यतेक्वचित् ३८

दिनामविष्णोस्तुसत्त्वादस्थस्यकेवलं । जीवस्थस्यचतन्नामजीवादेरुपचारतइत्यादिवचनात् गत्यादितमःपर्यंताःपदार्थाःतस्स्वरूपंकिंनेत्याह परइति । परोविलक्षणोभिन्नः तन्नियंतृत्वात्तत्त्वोपदेशः य
स्ययस्यस्वभावोयस्तत्तन्नामाहारिःपरः । नियामकःस्वभावस्यतत्तच्छब्दादिनामवान् । वैशेषाख्याविभूतिश्चविभूतिश्चस्वभावजा।द्विधाविभूतिर्विज्ञेयाविष्णोस्तुपरमात्मनइतिवचनात्एतत्प्रसंख्यानंएतेषाम
व्यक्तादीनांतत्त्वानांप्रकृष्टसंख्यानंगणनंयस्मात्तत्तथाज्ञानंवाहं भगवदविषयत्वादितदमश्रद्धेयमितिनेत्याह तत्त्वेति हरेरनारोपितंस्वरूपंयिश्चयतीतितत्त्वनिश्चयम् ३७ ननुगतिर्गतिमतामित्याहुक्तपष्ठचर्थेन
पृथक्कृताःपदार्थास्तेषुतवव्याप्तिर्नास्तीत्यायातं । तथाच पुरुषेणेदंव्याप्तामित्यादिश्रुतिविरोधःप्राप्तइतितत्राह मयेति । मयाविनाक्वचिदपिभावःपदार्थो नविद्यतइत्यन्वयःषण्णवत्पंगुलादिलक्षणपरिच्छि
न्नैपुरुषाकारेणत्वयाविनाकथंनस्तीत्युच्यतइतितत्राह सर्वेणेति सर्वसमाप्नोषिततोसिसर्वइतिस्मृतेःसर्वव्याप्यतिष्ठता । ननुबहिरेवव्याप्तो नत्वंतरितिप्रंदाशंकांपरिहरति सर्वात्मनोति । सर्वेषामंतश्चव्या
प्तेनननुसर्वव्याप्तास्यापिव्योम्नःकोविशेषइत्यतोवाह सर्वात्मनोति सर्वनियामकेन ननुज्ञानादिगुणरहितस्यनियंतृत्वंकथंयुज्यतेतिगुणश्चेतिश्रुतेरत्राह गुणिनेति यःसर्वज्ञइतिश्रुतिः ननुकदाचिदंदिनोयथादं
डाभावेनादंदिनं तथास्यापिसंभाव्यतेत्यत्राह गुणेनोति विज्ञानमानंदंब्रह्मेतिश्रुतेःनकेवलंगुणानामेवतदभिन्नत्वं प्राणधारकत्वादिक्रियाणामपीतिमावेनाह जीवेनेतिननुगुणचैत्रगुणःसचेन्नगुणीतिपुक्ति

विरोधइतितत्राहईश्वरेणेति अघटितघटकेन अनेनवैशेष्याख्यास्वभावजेतिद्विधाविभूतिरुक्तेतिज्ञातव्यं। वैशेष्याख्याविभूतिस्तुविभूतिश्चस्वभावजा। द्विधाविभूतिर्विज्ञेयाविष्णोस्तुपरमात्मनइतिवचनात्३८
 एवंविभूतीनांअनंतत्वमुक्तंस्पष्टयाति संख्यानामिति कालेनसर्वगुणात्मकेनमयाअसंख्यत्वात्तथानाक्रियतेनाविज्ञानात् अनंतमितिचेत्तीशस्त्वनंतत्वंतवत्तथा। अनंतस्याहिसंख्यानेनतुसर्वज्ञताभवेत्। अनंतम
 पिवेत्तीशःप्रत्येकंदविशेषतः। सर्वज्ञत्वान्नसंख्यानमनंतस्यकुतोहिसेतिवचनात् ३९ स्वभावजाविभूतेर्वैशेष्याख्याकीदृशीत्यत्राह तेजइति। यत्रयत्रयस्मिन्पुष्पस्मिन्पुरुषेतेजआदयोगुणाविशिष्टाः
 संतिसमेशकः वैशिष्ट्यापादकमदंशयोगी। सौभगंशुभैकभागीत्वं। भगणेश्वर्यादिकःत्यागोनिषिद्धत्यागः ४० उपसंहरति एताइति यथान्यैर्वाचाजीवादीनांनामादिकमग्निमित्रइत्यस्यनामदेवदत्त
 स्याभिधानंइत्यादिप्रकारेणसंकेतिस्वेनक्रियते तथान्यपदार्थेष्वेतेसर्वशब्दामनोविकाराःमनसावाअग्रेसंकल्पयत्यथवाचाव्याहरतीतिश्रुतेः मनःसंकल्पविषयानतुमुख्यवाचकाइत्यर्थः ४१ विभूति
 ज्ञानस्यफलितार्थमाह वाचमिति। यतःसर्वशब्दोमन्येवस्वतोमुख्यस्तस्मादितरविषयत्वंविहायवागादिकंमन्येवकुर्वित्यर्थः। प्राणंसर्वचेष्टांमद्विषयांतद्वारेणोद्विषयाणिमद्विषयाणिकृत्वाआत्मनाप्रयत्ने
 नात्मानंपरमात्मानंलक्ष्यत्वेनात्मानंजीवमापिसर्वात्मनायच्छ नियम्यनियामकलक्षणसंबंधचरस्त्वेतुनःसंसाराध्वनेनकल्पसइत्यन्वयः ४२ वागादीनांस्वविषयाकरणेबाधकमाह योवाइति यतिःप्र

संख्यानंपरमाणूनांकालेनक्रियतेमया ॥ नतथामेविभूतीनांसृजतोडानिकोटिशः ३९ तेजःश्रीःकीर्तिरैश्वर्यंहस्तित्यागःसौभगंभगः ॥ वीर्यीतितिक्षावि
 ज्ञानंयत्रयत्रसमेशकः ४० एतास्तेकीर्तिताःसर्वाःसंक्षेपेणविभूतयः ॥ मनोविकाराएवैतेतथावाचाभिधीयते ४१ वाचंयच्छमनोयच्छप्राणंयच्छेद्वि
 षाणिच ॥ आत्मानमात्मनायच्छनभूयःकल्पसेध्वने ४२ योवैवाह्मनसीसम्यक्नसंयच्छेद्वियायतिः ॥ तस्यव्रतंतपोज्ञानंस्रवत्यामघटांबुवत् ४३ त
 रमाहचोमनःप्राणान्नियच्छेन्मत्परायणः ॥ मद्राकियुक्तयाबुद्ध्याततःपरिसमाप्यते ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥१६॥
 उद्धवउवाच ॥ यस्त्वयाभिहितःपूर्वधर्मस्त्वद्राक्तिलक्षणः ॥ वर्णाश्रमाचारवतांसर्वेषांद्विपदामपि १ यथानुष्ठीयमानेनत्वायिभक्तिर्नृणांभवेत् ॥ स्वध
 र्मेणारविंदाक्षतन्ममाख्यातुमर्हसि २ पुराकिलमहाबाहोधर्मपरमकंभवान् ॥ यमाहत्वयिभक्तेभ्योब्राह्मणेभ्यश्चमाधव ३ सइदानींसुमहताकालेना
 मित्रकर्शन ॥ प्रायोतर्भवितामर्त्यलोकेप्रागनुशासितः ४

यत्नवान् स्रवतिनिष्फलंभवति ४३ मत्सर्वोत्तमज्ञानमेवमुक्तिसाधनमित्युपसंहरति तस्मादिति ततःज्ञानसामर्थ्यनंतरंसमाप्यतेसंसारइतिशेषः वाह्मनःप्राणबुद्ध्यादिनियच्छेत्केशवेपरे। सर्वश
 ब्दाभिधेयत्वंतस्यज्ञात्वाविशेषतः। मुख्यवृत्त्याभिधेयत्वमन्येषांमनसोभ्रमात्। तस्मात्तथाचिंतयतःसवेज्ज्ञानंयथातथं। तस्मान्मनोवचःप्राणान्माधवैकपरायणान्। कुर्याद्वित्तपोह्यंमहाधर्मोत्तमश्चसइति
 पच्छेद्वाह्मनसीप्राज्ञस्तच्छेज्ज्ञानआत्माने। ज्ञानमात्मनिमहतिनियच्छेच्छांतआत्मनीतिवाक्यद्वयंतूक्तार्थप्रमाणम् ४४ ॥ इतिश्रीभाग०महा०विज०टी०एकदशस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ तत्त
 द्वर्णादिभिरनुष्ठीयमानेनस्वधर्मेणभगवद्राक्तिर्भवतीत्यतस्तद्वर्णविभागंतत्स्वधर्मनिरूपयत्यस्मिन्नध्यायद्वये तत्रोद्धवउक्तार्थमनूचज्ञातव्यांशंछछति यस्त्वयेति पूर्वत्वयायस्त्वद्राक्तिलक्षणःत्वद्राक्तिरेवलक्षणं
 संपद्यस्यसतथाभिहितः १ तेनस्वधर्मेणानुष्ठीयमानेनवर्णाश्रमाचारवतांनृणांयथात्वायिभक्तिर्भवेत्तत्तथाख्यातुमर्हसीत्यन्वयः द्विपदामपिवर्णाविहीनानामपियोधमस्तेनापीतियोज्यम् २ ननुमयोक्तो
 धर्मस्त्वयाज्ञातश्चेत्पुनःकिमितिवक्तव्यइतितत्राह पुरेति ३ सधर्मइदानींप्रायोतर्भवितातिरोभूतः ४

अस्य धर्मस्य वक्ता त्वदन्यो नास्तीत्याह वक्तेति ते तव धर्मस्य विरिंचोस्ति इत्यत्राह सभायामिति त्वत्प्रसादं विना विरिंचोपिन वक्ष्यतीत्यपि पदार्थः विना प्रसादं विष्णोर्न धर्मब्रह्माभिवक्ष्यति । तत्प्रसादेन व
 कुंतु ब्रह्माशक्षयति नापर इति वचनात् यत्र सभायां कलाः प्राणाद्यामूर्तिधराः अंगोपांगमवयववत्स्यः सभायामसृजत प्राणाच्छ्रद्धां त्वं वायुर्ज्योतिरापः । पृथिवीन्द्रियं मनोऽन्नमामादीर्धृतपोमंत्रः कर्मलोकेषु नाम
 चताइमाः षोडशकलाः पुरुषायणा इत्यादि श्रुतेः ५ यदा ब्रह्म सभायामपित्व हतेन्यो नास्ति किमु त भूतल इति भवेनाह कर्त्रेति भवता त्वत्केमहीतले विनष्टं धर्मकः पुरुषः प्रवक्ष्यतीत्यन्वयः कर्तेति पाठो भवा
 न्धर्मस्य कर्ता तेन भवता ६ ततः किमत्राह त्वमिति यतो न्यो नास्ति अतस्त्वद्रक्तिलक्षणो धर्मो यस्य यथा विधीयेत तथा मे वर्णयेत्यन्वयः ७ ८ धर्मः धर्मविषयः ९ नृणां वर्णो हंस इति हं
 साभिधानः कृतयुगम् पर्याप्तयुगम् १० अग्रे कृते प्रकृष्टेन वोभगवद्गुणा नाप्येन स प्रणवर्णोकारस्तद्रूपस्तद्रूपानुरूपो वेद एक एव न ऋगादिभेदेन विभक्तः ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वतस्योपव्याख्यानभूतं भवद्
 विष्णु इति सर्वमोकार एवेति श्रुतिः तस्य विषयः क इत्यत उक्तं धर्म इति सक इत्यतो हमिति किं विशिष्टः वृषरूपधृक् चत्वारिंशं गात्रयोः अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सोऽस्येत्यादि श्रुतिः एवं विधेत्वापि किं
 प्रमाणमत्राह उपासत इति हंसा इत्यस्य विवरणं मुक्तकिलिबषा इति ११ अधुना त्रेतायुगे वेदादिप्रवर्तनप्रकारमाह त्रेतामुख इति त्रेतामुखे त्रेताप्रारंभे मेमह दयात् प्रेष्टादनासरस्वतीत्यस्याः प्रकृष्टो

वक्ता कर्ता वितानान्यो धर्मस्याच्युत ते भुवि ॥ सभायामपि वैरिंच्यां यत्र मूर्तिधराः कलाः ५ कर्त्रा वित्रा प्रवक्त्रा च भवतामधुसूदन ॥ त्यक्ते महीतले देवविनष्टं
 कः प्रवक्ष्यति ६ त्वमतः सर्वधर्मज्ञ धर्मस्त्वद्रक्तिलक्षणः ॥ यथा यस्य विधीयेत तथा वर्णय मे च्युत ७ ॥ बादरायणिरुवाच ॥ इत्थं तु भृत्यमुख्येन पृष्टः स भग
 वान्हारिः ॥ प्रीतः क्षेमाय मर्त्यानां धर्मानां हसनातनात् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म एष तव प्रश्नो नैश्रेयसकरो नृणाम् ॥ वर्णाश्रमाचारवर्तांतमुद्वानिबोध
 मे ९ आदौ कृतयुगे वर्णो नृणां हंस इति स्मृतः ॥ कृतकृत्याः प्रजाजात्या तस्मात्कृतयुगां विदुः १० वेदः प्रणव एवाग्नेर्धर्मो हं वृषरूपधृक् ॥ उपासते तपो निष्ठा हं सा
 मां मुक्तकिलिबषाः ११ त्रेतामुखे महाभाग प्राणान्मे हृदया त्रयी ॥ विद्या प्रादुरभूतस्या अहमा सं त्रिवृन्मुखः १२ विप्रक्षत्रियविद्विशूद्रा मुखबाहूरुपादजाः ॥
 वैराजात्पुरुषा जाता य आत्माचारलक्षणाः १३ गृहाश्रमोजघनतो ब्रह्मचर्यं हृदो मम ॥ वक्षस्थलाद्वने वा सोऽन्यासः शीर्षण्यवस्थितः १४ वर्णानामाश्रमा
 णां च जन्मभूम्यनुसारतः ॥ आसन्नप्रकृतयो नृणां नीचैर्नीचोत्तमोत्तमाः १५ शमोदमस्तपः शौचं संतोषः क्षांतिरार्जवम् ॥ मद्रक्तिश्च दया सत्यं ब्रह्म प्रकृतय
 स्त्विमाः १६ तेजो बलं धृतिः शौर्यं तितिक्षौदार्यमुद्यमः ॥ स्थैर्यं ब्रह्मण्यमैश्वर्यं क्षत्रप्रकृतयस्त्विमाः १७

विरिंचः तस्मात्प्राणात्रयी विद्यात्रित्वसंख्या विशिष्टत्वेन वेदविद्या प्रादुरभूत् त्रीन् वेदान् वृणत इति त्रिवृतो ब्राह्मणास्त एव मुखं द्वारं यस्य स तथा अहं तस्या विद्याया आसं विप्रद्वारा त्रय्या अभिव्यक्तो हमित्यर्थः
 विप्रानां तस्योपदेष्टृत्वात् १२ तत्र विप्रमुखत्वं किं विशेष्योऽप्येते भगवादिमुखत्वं किं न स्यादित्याशङ्क्य मम सर्वा विषयेभ्यो मुखस्य मुख्यत्वाद्वागाधिकरणत्वात् तत्त्वज्ञापनस्य वामाधिकारत्वाच्चेति भावेनाह वि
 प्रेति तव कस्माद्रूपविशेषाद्विप्राद्युत्पत्तिराह वैराजादिति वैराजात् ब्रह्मांतर्यामिणः ये आत्माचारलक्षणाः स्वस्वविहिताचार एव लक्षणं येषां ते तथा १३ इदानीमाश्रमोत्पत्तिस्थानमाह गृहाश्रम इति व
 ने वासः वामप्रस्थः १४ ममावयवानां विशेषाभावेऽपि मम तपःपक्षे जन्मस्थानमनुत्पत्तय वर्णादीनां स्वभावविशेषोऽस्तीत्याह वर्णानामिति प्रकृतयः स्वभावाः स्वभावभेदानां चादिशब्दवाच्यमाश्रेत्याह नीचैरि
 ति नीचप्रकृतिः शूद्रः नीचोऽप्येवेत्युक्तमः क्षत्रियः उत्तमोत्तमः विप्रः नीचनीचोऽप्येवेत्युक्तमः १५ नीचैरित्यादिविप्रादिक्रमविषयं निवारयितुं विप्रादिस्वभावलक्षणमाह शम इत्यादिना १६ तेजः प्रभावः बलं
 शक्तिः । अर्थहानौ च बंधूनां वियोगेऽपि संपादि तयोः प्राप्तौ च सर्वस्य चित्तस्य स्थापनं धृतिः १७

धर्माधर्मेषु विश्वासोयस्तदास्तिक्यमुच्यते । न्यायार्जितं धनं धान्यमन्यद्वा यत्प्रदीयते । अर्थिभ्यः श्रद्धया युक्तं दानमेतदुदाहृतं । अर्थोपचये अर्थार्जने अतुष्टिरलंबुद्वयभावः १८ १९ शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं वा
ह्यमाभ्यंतरं तथा मृज्जलाभ्यां तथा बाह्यं मनः शुद्धिरथापरं इत्येतद्विपरीतमशौचं अनृतं अयथार्थभाषणं जीवब्रह्मैक्यभाषणमित्यर्थः कर्मणामनसावाचापरद्रव्येषु निःस्पृहः । अस्तेयमितिसंप्रोक्तमृषिभिस्त
त्त्वदर्शिभिः इत्येतदन्यत्स्तेयं परकीयब्रह्मत्वमात्मीयत्वेन वचनामित्यर्थः शुष्कविग्रहः निष्फलकलहः शुक्तिरजतानिदर्शनीकृत्यजगन्मिथ्येतिकथालक्षणः कामो निषिद्धविषयाभिलाषः लक्ष्मीपतिरहमित्या
द्याभिलाषलक्षण इत्यर्थः क्रोधस्तत्त्वोक्तावसहिष्णुता तर्षोऽनलंबुद्धिः ब्रह्मगणदूषणोक्तावित्यर्थः २० साधारणधर्ममाह अहिंसेति कर्मणामनसावाचां सर्वभूतेषु सर्वदा । अक्षेजजननं प्रोक्तमहिंसात्विहयोगि
भिः । सत्यभूतंहितं प्रोक्तं न यथार्थाभिभाषणं । असत्यमपितत्सत्यमुत्तमानां हि यद्वचः । विष्णुवैष्णवविषये द्रव्यत्यागे लोभाभावः अन्यत्र गुणः २१ आनुपूर्व्यात् अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयीतेत्यादि श्रुत्या विहित
प्रकारेणेत्यर्थः उपनयनलक्षणं द्वितीयं जन्मप्राप्य ब्रह्मत्रयीसंज्ञं दातुं उपरतो विष्णुभक्त इत्यर्थः वाग्यतोमितभाषणः २२ मेखलादीन्वासआदींश्च दधत् २३ स्नानादिषु वाग्यतः काष्ठमौनवान्जपे उच्चारैर्मूत्रो

आस्तिक्यं दाननिष्ठा च अदंभो विप्रसेवनम् ॥ अतुष्टिरर्थोपचये वैश्यप्रकृतयस्त्विमाः १८ शुश्रूषणं द्विजगवां देवानां चाप्यमायया ॥ तत्र लब्धेन संतोषः शूद्र
प्रकृतयस्त्विमाः १९ अशौचमनृतं स्तेयं नास्तिक्यं शुष्कविग्रहः ॥ कामः क्रोधश्च तर्षश्च स्वभावोऽस्तेव सायिनाम् २० अहिंसा सत्यमस्तेयमकामक्रोधलो
भता ॥ भूतप्रियहितेहा च धर्मो यं सार्ववर्णिकः २१ द्वितीयं प्राप्यानुपूर्व्या जन्मोपनयनं द्विजः ॥ वसन् गुरुकुले दांतो ब्रह्माधीयीत वाग्यतः २२ मेखलाजि
नदं डाक्षब्रह्मसूत्रकमंडलून् ॥ जटिलो धौतदंतश्च वासः पीठकुशान् दधत् २३ स्नानभोजनहोमेषु जपोच्चारैश्च वाग्यतः ॥ न छिद्यान्नखरोमाणिकक्षोपस्थग
तान्यपि २४ रेतो नावाकिरेज्जातु ब्रह्मव्रतधरः स्वयम् ॥ अवकीर्णो वगाह्याप्सु यतासु स्त्रिपदीं जपेत् २५ अश्रयकार्यगोविप्रगुरुवृद्धसुराब्रमेत् ॥ समाहितउ
पासीत संध्ये च यत वाग्जपेत् २६ आचार्यमां विजानीयात् प्रावमन्येत कर्हि चित् ॥ न मर्त्यबुद्ध्या सूयेत सर्वदेवमयोगुरुः २७ सायं प्रातरुपानीयभैक्षंतस्मै निवे
दयेत् ॥ यच्चान्यदप्यनुज्जात उपभुंजीत संयतः २८ शुश्रूषमाण आचार्यं स दोपासीत नीचवत् ॥ यानशय्यासनस्थानेनातिदूरे कृतांजलिः २९ एव वृत्ता गुरुकु
ले वसेद्भोगविवर्जितः ॥ विद्यासमाप्यते यावद्विभद्रतमखंडितम् ३० यद्यसौ छंदसां लोकमारोक्ष्यन् ब्रह्मविष्टपम् ॥ गुरवे विन्यसेद्देहं स्वाध्यायार्थं बृहद्व्रतः ३१

स्वर्गोपुरीषोत्सर्जने च गुरुणा चोपदिष्टोपिवेदब्राह्मणविवर्जितः । विधिनोक्तेन मार्गेण मंत्राभ्यां सोजपः स्मृतः । अर्धात्यवेदसूत्रे वा पुराणे सेति हासके । पदेष्वध्वयनंतच्चतस्रस्यासोजपः स्मृतः २४ नावाकिरेत्सु
जेत् प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टोभ्यनुज्ञया । धर्मार्थमात्मसिद्धयर्थमुपायग्रहणं व्रतं । प्राणायामलडीरितः । ब्रह्मव्रतधरः ब्रह्मचर्यव्रतधरः । कर्मणामनसावाचासर्ववस्थानुसर्वदा । सर्वत्र मै
थुनत्यागं ब्रह्मचर्यं प्रचक्षते । स्वप्ने सुंदर्यादिदर्शने यदृच्छया रेतो वकीर्यस्ववगाह्यानि मज्जयतासु प्राणायामोपेतं स्त्रिपदीं गायत्रीं जपेदित्यन्वयः स्वप्ने पिरेतस्सलने प्रायश्चित्तं विधीयत इति स्मृतेः २५ अतो देवा अ
वंतुनः इत्यादेरपि अग्न्यर्कव्यतिरिक्तसुरा अपि मंतव्या इत्यर्थः २६ २७ २८ २९ लक्ष्मंदनादिभोगवर्जितः एवं वृत्त इत्येकं पदं उक्तसदाचारनिरत इत्यर्थः कियंतं कालमेवं वास इति तत्राह विद्येति ३०
असौ बृहद्व्रतः ब्रह्मचारी यदि छंदसां विद्वानां लोकमारोक्ष्यन् आरोहु कामो भवति स्वाध्यायार्थं स्वाध्यायैकप्रयोजने देहं गुरवे विन्यसेत् गुरुशुश्रूषां कुर्यादित्यर्थः कीदृशं ब्रह्मणाधिकृतं विष्टं प्रविष्टं पाति रक्षतीति ब्र
ह्मविष्टपं सत्यलोकमित्यर्थः ३१

कस्मिन्नाधिष्ठानविशेषे त्वदुपासनमत्राह अग्रावीति आत्मनि सूर्ये हृदये वा अग्रावित्यादिसप्तम्याभेदे निर्धारितेऽपि सर्वथैक्येनोपास्तिर्न कर्तव्येति निश्चयार्थमाह अपृथग्धीरिति अथवा वस्तुज्ञानं पृथग्धीः यस्य नास्ति सोऽपृथग्धीः अग्न्याद्यैक्याविषयमिच्छाज्ञानरहित इत्यर्थः दृष्टफलमाह ब्रह्मवर्चस्वीति ३२ अग्रतिपक्षस्यानुमानस्येवाविहितोपासनस्याभीष्टसाध्यासिद्धौ सामर्थ्यस्यादित्यतः प्रतिपक्षं प्रति क्षिपति स्त्रीणामिति क्ष्वेलनं जिह्वास्फोटः नर्भवचनं वा स्मरणादिकमादिशब्दगृहीतं अगृहस्थः ब्रह्मचारी अग्रतः प्रथमतः ३३ सर्वाश्रमसाधारणधर्ममाह शौचमित्यादिना ३४ सर्वभूतेषु मद्रावः मम व्याप्तिलक्षणास्त्वा ३५ ब्रह्मचर्यानुष्ठानफलमाह एवमिति तीव्रतपसादग्धः कर्माशयः बाह्यान्तर्यकरणं परमसतया अतएवामलः संसारमलमुक्तो भवति ३६ अथेति प्रमेयांतरारंभाविषयः ब्रह्मचर्याश्रमानंतरं अवश्यं गृहस्थाश्रमं प्रवेष्टुं कामः स्नायात् स्नातको भवेत् ३७ द्विजोत्तमेनानाश्रमतयानस्थेयमित्याह गृहमिति ३८ गृहार्थं चैतकीदृशीमुद्बहेदत्राह गृहार्थोति यां सवर्णां अनुक्रमादिति पाठः ३९ द्विजन्मनां ब्राह्म

अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेषु मां परम् ॥ अपृथक् क्धीरुपासीत ब्रह्मवर्चस्व्यकलमषः ३२ स्त्रीणां निरीक्षणस्पर्शसंलापक्ष्वेलनादिकम् ॥ प्राणिनो मिथुनीभूतान् गृहस्थोऽग्रतस्त्यजेत् ३३ शौचमाचमनं स्नानं संध्योपासनमार्जवम् ॥ तीर्थसेवाजपोऽष्टश्याभक्ष्यासंभाष्यवर्जनम् ३४ सर्वाश्रमप्रयुक्तोऽयं नियमः कुलनंदन ॥ मद्रावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायसंयमः ३५ एवं ब्रह्मव्रतधरो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ मद्रक्तस्तीव्रतपसादग्धः कर्माशयो मलः ३६ अथानंतस्मावेक्ष्यान्यथा जिज्ञासितागमः ॥ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा स्नायाद्बुधं नुमोदितः ३७ गृहं वनं चोपविशेत्प्रब्रजेद्वा द्विजोत्तमः ॥ आश्रमादाश्रमं गच्छेन्नान्यथा मत्परश्चरेत् ३८ गृहार्थं सदृशीं भार्यामुद्बहेदजुगुप्सिताम् ॥ यवीयसीं तु वयसायासवर्णाह्यनुक्रमात् ३९ इज्याध्ययनदानानि सर्वेषां च द्विजन्मनाम् ॥ प्रतिग्रहोऽध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव याजनम् ४० प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजो यशो नुदम् ॥ अन्याभ्यां चैव जीवेत शीलैर्वा दोषदृक्तयोः ४१ ब्राह्मणस्य हि देहोऽक्षुद्रकामार्येनेष्यते ॥ कृच्छ्राय तपसे च हरेत्यानंतसुखाय च ४२ शिलोच्छ्रवृत्त्या परितुष्टचित्तो धर्ममहांतं विरजं जुषाणः ॥ मय्यर्पितात्मा गृहएव तिष्ठन्नातिप्रसक्तः समुपैति शांतिम् ४३ समुद्धरंति ये विप्रं सीदंतं मत्परायणम् ॥ तानुद्धरिष्येनाचेरादापदो नौरिवार्णवात् ४४ सर्वाः समुद्धरेद्वाजापिते वव्यसनात्प्रजाः ॥ आत्मानमात्मना धीरो यथा गजपतिर्गजान् ४५ एवं विधो नरपतिर्विमानेनार्कवर्चसा ॥ विधूयेहाशुभं कृत्स्नामिद्रेण सह मोदते ४६ सीदन्विप्रो वणिग्वृत्त्या पण्यैरेवापदंतरेत् ॥ खड्गेन घापदाक्रांतो न श्ववृत्त्या कथंचन ४७ वैश्यवृत्त्या तुराजं न्योजीवेन्मृगययापदि ॥ चरेद्वा विप्ररूपेण न श्ववृत्त्या कथंचन ४८

पक्षत्रियवैश्यानां इज्यायजनम् ४० प्रतिग्रहं तपस्तेजो यशो नुदं मन्यमानः पुरुषः अन्याभ्यां याजनाध्यापनाभ्यां जीवेतैत्यन्वयः तयोर्याजनाध्यापनयोर्दोषदृक् शीलैः शिलोच्छ्रवृत्त्या वा जीवेत् ४१ शिलोच्छ्रवृत्तेः केशरूपत्वात् किमिति सा प्रशस्तेति विधीयते इत्यत्राह ब्राह्मणस्येति क्षुद्रकामाया लपभोगाय ४२ शिलोच्छ्रवृत्तेः सुखसाधनत्वात् सैवानिषेव्येति भावेनाह शिलोच्छेति शांतिमोक्षं ४३ अपदः पदहीनात् आपदं तां वा ४४ ४५ ४६ आपदममाह सीदन्निति दारिद्र्येण सीदन् नश्यन् वणिजां वृत्त्या कथमापत्तरणमत्राह पण्यैरिति आपदाक्रांतः खड्गेन वा क्षत्रधर्मेणैत्यर्थः श्ववृत्त्या नीचसेवाया ४७ वैश्यवृत्त्या गोरक्षणादिलक्षणया ४८

कारुक्रियांकटादिक्रियांसंपदिनैवेत्याह कृच्छ्रादिति ४२ गृहस्थधर्ममाह वेदेत्यादिनायथोदयसंपदामितिशेषः । मद्रूपाणिमत्प्रतिमास्थानाणि । प्रतिमावद्धेरुपतिर्यस्मिन्सुरादयः । साक्षाद्पाणिमत्स्यादीन्यभिन्नान्येवसर्वदेतिवचनात् ५० शुक्लेनशुद्धेन ५१ मद्यजनतात्पर्येदमेवप्रथमसाधनमित्याह कुटुंबेष्विति । अहष्टंस्वर्गादिकंहष्टवृद्धादिकवश्वरंपश्येत् ५२ कुटुंबेष्वसंगतयाप्रवर्तनोपायमाह पुत्रेत्यादिना । पांथसंगमइतिलुप्तोपमा । पांथानांसंगमइवपुत्रादीनांसंगमइति । एतेपुत्रादयोदेहमनुभवत्येवअरुच्यादृष्टांतरमाह स्वप्रइति । पांथसंगमःकचिद्ववतिकचिन्नतथास्वप्रःअपितुनिद्रामनुगतएव ५३ मयिमनसायुक्तः ५४ आश्रमादाश्रमंगच्छेदित्ययंविधिःकालपनिकइत्याह कर्मभिरिति ५५ एवमुक्तिसाधनमुक्तेदानींसंसारप्राप्तिंतोनर्थचवक्ति यस्त्विति । ममाहमित्यन्य

शूद्रवृत्तिभजेद्वैश्यःशूद्रोवैकारुक्रियाम् ॥ कृच्छ्रान्मुक्तो न गृह्येणवृत्तिलिप्सेतकर्मणा ४९ वेदाध्यायीस्वधास्वाहावल्यन्नाद्यैर्यथोदयम् ॥ देवर्षिपितृभूता निमद्रूपाण्यन्वहंयजेत् ५० यदृच्छयोपपन्नेनशुक्लेनोपार्जितेनवा ॥ धनेनापीडयन्भृत्यान्मांयजेतान्वहंविभुम् ५१ कुटुंबेषुनसजेतनप्रमाद्येत्कुटुंब्यपि ॥ विपश्चिन्नश्वरंपश्येददृष्टमपिदृष्टवद् ५२ पुत्रदारासंबंधूनांसंगमःपांथसंगमः ॥ अनुदेहंभवत्येतेस्वप्नोनिद्रानुगोयथा ५३ इत्थंपरिमृशान्युक्तो गृहेष्वतिथिवद्वसेत् ॥ नगृहैरनुबध्येतनिर्ममोनिरहंकृतिः ५४ कर्मभिर्गृहमेधीयैरिष्ट्वामेवभक्तिमान् ॥ तिष्ठेद्वनंचोपविशेत्प्रज्ञावान्वापरिव्रजेत् ५५ यस्त्वासक्तमतिर्गेहेपुत्रवित्तेषणातुरः ॥ त्रैलोक्यकृपणधीर्मूढोममाहमितिबद्धयते ५६ अहोमेपितरौवृद्धौभार्याबालात्मजासती ॥ अनाथामामृतेदीनाः कथंजीवंतिदुःखिताः ५७ एवंगृहाशयाक्षिप्तहृदयोमूढधीरयम् ॥ अट्टमस्ताननुध्यायन्मृतोर्धंविशतेतमः ५८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधे वर्णाश्रमविभागयोगोनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वमंविबिभुःपुत्रेषुभार्याभ्यस्यसहैववा ॥ वनमेववसेच्छांतस्त्वृतीयंभागमायुषः १ कंदमूलफलैर्वन्यैर्मध्यैर्वृत्तिंप्रकल्पयेत् ॥ वसीतधलकलंवासस्त्वृणपर्णाजिनानिच २ केशलोमनखश्मश्रुमलानिविभृयाद्वती ॥ नधावेदप्सुमज्जेतत्रिका लंस्थंडिलेशयः ३ ग्रीष्मेतप्येतपंचाग्निर्वर्षास्वासारषाद्रजले ॥ आकंठमग्नःशिशिरएवंवृत्तस्तपश्चरेत् ४ अग्निपक्वंसमश्रीयात्कालपक्रमथापिवा ॥ उलूखल्यश्मकुट्टोवादंतोलूखलएवच ५ स्वयंसंचिनुयात्सर्वमात्मनोवृत्तिकारणम् ॥ देशकालबलाभिज्ञोनाददीतान्यदाहृतम् ६ वन्यैश्चरुपुरोडाशान्निर्वपेत्कालचोदितान् ॥ नतुश्रौतेनपशुनामांयजेतवनाश्रमी ७ अग्निहोत्रंचदर्शंचपूर्णमासंचपूर्ववत् ॥ चातुर्मास्यानिचमुनेराख्यातानिचनैगमैः ८

याज्ञानेन ५६ ५७ गृहाशयागृहेष्वतितृणया आशादिगतिनृणयोरिति ५८ इतिश्री०एकादशस्कंधेवि०टीकायांसप्तदशोऽध्यायः॥१७॥वनंचोपविशेदित्युक्तवानप्रस्थस्यप्रवृत्तिप्रकारमाह वनमित्यादिना । तृतीयभागमायुषःचातुर्मासाधिकंत्रयस्त्रिंशद्वर्षपरिमितम् १ वन्यैर्वनभयैः २ व्रतीवानप्रस्थव्रतवान् धावनंपलायनम् तेजनंवा ३ वर्षासुवर्षतोयासारषाद्वेगवर्षमपिसहति ४ कालपक्वंकंदमूलफलैर्लूखलैर्लूखलावहतनीवारादिनावर्तमानःअश्मकुट्टःअश्मनावृणितपिष्टादिवृत्तिः । दंतएवोलूखलोवस्यसतथादंतदूषितभोज्यइत्यर्थः । गजदंतनिर्मितोलूखलोवा ५ संचिनुयात्संग्रहं कुर्यात् अन्यदाहृतयन्येनानीतम् ६ कालचोदितान् अग्निनूकालइतिविहितान् ७ पूर्ववत्गृहस्थाश्रमेपथा तथावनेअग्निहोत्रादिकंकुर्यादितिशेषः । नैगमैःकल्पशास्त्रैः ८

तपोमयं ज्ञानरूपं ऋषीणां लोकान्माप्नुवैति ९ एवं कृच्छ्रतश्चीर्णतपोमदपरोक्षायनियोक्तव्यं अन्यथा युंजानः सर्वहास्य इत्याह यस्तिवति । निःश्रेयसं मदपरोक्षलक्षणं पुरुषार्थसाधनं १० स्वाश्रमविहि-
तकर्मकरणासमर्थश्चेत्किं कुर्यादब्राह्मण इति ११ कर्मप्रार्थप्रव्रजनपूर्वकं यतिधर्ममाह यदेति । धर्मविपाकेषु धर्मफलैः पुद्गुः स्वत्वाभिरयात्मसुनरकसमानरूपेषु १२ प्रव्रजने इत्थं भावमाह इष्टेति प्राणे अं-
तर्थाभिणि १३ देवान्सम्यक्संपूज्यतेभ्योनुज्ञामादायैव संन्यासः कार्यो न्यथातेदारादिषु सन्निधाय विप्रं विधायावः पातयंतीत्याशयेनाह विप्रस्येति । वैदित्यनेन असंपूज्यन्यासिष्णुतर्देवावै-
पातयंत्ययः । सुसंपूज्यन्यासिष्णुतर्देवा एवानुज्ञानते इति वाक्यं सूचयति हि शब्देन अथ गतश्च शो वृद्धश्चैविप्रं तीव्रपुनः पुनः । तात्पर्याद्विप्रितो देवैर्नोत्थातुं शक्यतात्काचिदिति । मानं सूचयति १४ मीनेन वा-
ग्दंडः अनीहयानिषिद्धाचरणत्यागेन देहदंडः अनिलायामेन चेतोदंडः १५ १६ १७ १८ १९ आत्मना परमात्माना क्रीडा यस्य स तथा आत्मनोरतंसु संयस्य स तथा आत्मवान् वशीकृत-
मनाः विविक्तक्षेमक्षेत्रं शरणं यस्य स तथा यद्वा पुरुषार्थोत्तममोक्षशरणः मद्भावेन मद्गतपाविमलाशयः विशुद्धबुद्धिः २० तस्योपास्तिप्रकारमाह आत्मानमिति मुनिर्यतिरात्मानं परमात्मानमेकं प्रधानं

एवं चीर्णेन तपसामुनिर्धमनिसंततः ॥ मांतपोमयमाराध्य ऋषिलोकादुपैति माम् ९ यस्त्वेवं कृच्छ्रतश्चीर्णतपोनिःश्रेयसं महत् ॥ कामाया लपीयसे युंज्या-
द्वालिशः कोपस्ततः १० यदा सौ नियमेऽकल्पो जराया जातवेपथुः ॥ आत्मन्यग्निं समारोप्य मच्चित्तोऽग्निं समाविशेत् ११ यदा धर्मविपाकेषु लोकेषु नि-
रयात्मसु ॥ विरागो जायते सम्यक् न्यस्ताग्निः प्रव्रजेत ततः १२ इष्टायथोपदेशं मांदत्त्वा सर्वस्वमृत्विजे ॥ अग्नीन्स्वप्राणान् आवेश्य निरपेक्षः परिव्रजेत् १३
विप्रस्य वै संन्यसतो देवा दारादिरूपिणः ॥ विप्रं कुर्वन्त्ययं ह्यस्मानाक्रम्य समिधात्परम् १४ विभ्रयाच्चेन्मुनिर्वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥ त्यक्तं न दंडपा-
त्राभ्यामन्य किंचिदनापदि १५ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिबेज्जलम् ॥ सत्यपूतं वदेद्वाक्यं मनःपूतं समाचरेत् १६ मौनानीहानिलायामदंडोवाद्देह-
चेतसाम् ॥ न ह्येते यस्य संत्यंगवेणुभिर्न भवेद्यतिः १७ भिक्षां चतुर्षु वर्णेषु विगृह्यान्वर्जयंश्चरेत् ॥ सप्तागारानसंकृप्तांस्तुष्ये लब्धेन तावता १८
बहिर्जलाशयंगत्वा तत्रोपस्पृश्य वाग्यतः ॥ विभ्रज्य याचितं शेषं भुंजीता शेषमाहृतम् १९ एकश्चरेन्महीमेतानिःसंगः संयतेन्द्रियः ॥ आत्मक्रीड आत्मरत आत्मवा-
न्समदर्शनः ॥ विविक्तक्षेमशरणो मद्भावा विमलाशयः २० आत्मानं चितयेदेकमभेदेन मयामुनिः २१ अन्वीक्षेतात्मनो बंधं मोक्षं च ज्ञाननिष्ठया ॥ बंधं इंद्रि-
यविक्षेपो मोक्ष एषांच संयमः २२

सर्वोत्तमं चितयेत् किंच मया अभेदेन उपलक्षणमेतत् मत्स्याद्यवताराभिन्नत्वेन स्वगतभेदराहित्येन मया लक्ष्म्या सहैति वा अत्राकैमानमत्रापुत्तरं मयेति पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमदुच्यते इति श्रुति-
प्रमाणेन क्षेत्रज्ञः पुरुषो ह्यात्मेति मया सिद्धमात्मानं स्वं अभेदेन चितयेत् किंतु एकमप्यं चितयेत् एके मुख्या न्यके वला इति अन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोक इति मया हेतुना यद्वा आत्मा वा इदमेक एवा-
ग्रआसीदिति श्रुत्या मया सिद्धमात्मानं एकं मुख्यं चितयेत् अभेदेन जीवेनैक्यं न चितयेदित्यर्थः सत्यं भिदा सत्यां भिदेति श्रुत्या रुयमया सिद्धत्वात् लक्ष्मीप्रमाणयोर्मास्याभिपेक्षेचापिकीर्त्यते इत्याभिधानम् २१
भगवदुपास्ता विदमंतरंगमित्याह अन्वीक्षेतेति ज्ञाननिष्ठयात्मनः स्वस्य बंधं मोक्षं चात्मकोदरेः सकाशादन्वीक्षेत् नन्वयं हरिरस्य बंधमोक्षौ कथमापादयतीति तत्राह बंध इति इंद्रियाणां विषयेषु विक्षेपः
प्रसारणं च बंधः स्यादेवार्थिन्द्रियाणां संयमो निग्रहो विषयेभ्यः आहृत्य मयि स्थापनलक्षणो मोक्ष इति २२

यतएवंतस्मादित्यादिविधेयमित्याह तस्मादिति कर्मेन्द्रियाणामैक्येन मनसा सह षट्ज्ञानेन्द्रियाणि आत्मानि भाविमहत्सुखं लब्ध्वा तुच्छकामेभ्यो विरक्तो भूत्वा विषये निरपेक्षत्वेनात्मानि सुखं लब्ध्वेति वा २३ पुण्यशब्दः देशादिभिः प्रत्येकं संबध्यते २४ पदं स्थानं अभीक्ष्णमित्यनेन पुरादिषु विकल्प इति ज्ञायते वानप्रस्थाश्रमश्रेष्ठेषु नित्यं भैक्षचरणस्य किं निष्फलमित्यत आह संसिध्यतीति शिलांधसा शिलाविहिताग्नेन शुद्धं सत्त्वं अंतःकरणं यस्य स तथा असंमोहो मिथ्याज्ञानरहितः आशु संसिध्यति अपरोक्षज्ञानमाप्नोति २५ संसिद्धस्य दर्शनप्रकारं विधत्ते नेति एतज्जगद्वस्तुतया परब्रह्मत्वेन अत्र हेतुः विनश्वरं दृश्यमानमिति एवं पश्यता वैराग्यानुसंधानं कर्तव्यमित्याह असक्तोति इहामुत्रासक्तचित्तः स्यात् ततः किमत्राह विरमेदिति चिकीर्षितात्कर्तुमिष्टात्कर्मादेर्विरमेत्कृतकृत्यो भवेदित्यन्वयः २६ एतदेव स्पष्टयति यदेतदिति मनोवाक्प्राणैः संभृतं संपन्नं आत्मानि हरौ स्थितं ऋचो अक्षरे परमव्योम नित्यादि श्रुतेः यदेतत्प्रत्यक्षं जगत्सर्वमायेति तर्केणाचेतनप्रकृतिकृतत्वेन अनुष्ठिता नुगुणमायातीत्यायः फलं । तन्मानेति माशब्दो निषेधार्थः । तथा च मायेति निष्फलमुच्यते । मायमिति वक्तव्ये मायेति स्त्रीलिंगत्वेन वचनमत्यंतास्वातंत्र्यप्रकटनायेत्यतोऽप्यज्ञानेन प्रयोजनाभावाच्च तत्सुखाय स्यादित्येव तत्त्वात्स्वोविष्णुरन्यसंवादादित्येन मुक्तिफलप्रदत्वात् तत्स्थः तदेकशरणो भूत्वा तज्जगन्नस्मरेद्विष्णुमेव प्रयोजकं स्मरेदित्यन्वयः यदि विष्णुः स्वतंत्रो न स्यात्तर्हेतुज्जगच्चात्रेयतनं स्यात्तच्चैतित्यसुखं स्यान्न चैवं तस्मात्स एव तथैवेत्यादितर्केण विश्वमिथ्यादृश्यत्वादित्यादितर्केण मायामयत्वं प्रपञ्चस्योच्यते इत्येतत्पूर्वोत्तरग्रंथविरोधात् विश्वं सत्प्रमित्यादि श्रुतिप्रामाण्याद

तस्मान्नियम्य षड्वर्गमद्भावेन चरेन्मुनिः ॥ विरक्तः क्षुल्लकामेभ्यो लब्ध्वात्मानि सुखं महत् २३ पुरग्रामव्रजान्सार्थान् भिक्षार्थं प्रविशंश्चरेत् ॥ पुण्यदेशसरिच्छै लवनाश्रमवर्ती महीम् २४ वानप्रस्थाश्रमपदेष्वभीक्ष्णं भैक्ष्यमाचरेत् ॥ संसिध्यत्याश्वसंमोहः शुद्धसत्त्वः शिलांधसा २५ नैतद्वस्तुतया पश्येद्दृश्यमानं विनश्वरम् ॥ असक्तचित्तो विरमेद्विहामुत्र चिकीर्षितात् २६ यदेतदात्मानि जगन्मनोवाक्प्राणसंभृतम् ॥ सर्वमायेति तर्केण स्वस्थस्त्यक्तवानतस्मरेत् २७ ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वामद्रक्तो वानपेक्षकः ॥ सलिंगानाश्रमान्मुक्त्वा चरेद्विधिगोचरः २८ बुधो बालकवत्कीडैत्कुशलो जडवच्चरेत् ॥ वदेदुन्मत्तवद्विद्वान् मौचर्यामैगमश्चरेत् २९ वेदवादरतो न स्यान्न पाखंडी न हैतुकी ॥ शुष्कवादविवादेन कंचित्पक्षं न संश्रयेत् ३०

स्मदुक्तार्थे त्रिगुणाप्रकृतिर्माया तज्जत्वा द्विष्वमिदं । अनाद्यनंतकालेषु मायेत्याहुर्विपश्चितः । अचेतनत्वाच्चैतत्प्रयोजकतया स्मरेत् । चेतनत्वं स्वतंत्रत्वं सचैको विष्णुरेव तु । आयस्तु फलमादिष्टं प्रोक्तं मायेति निष्फलं । फलाल्पत्वाच्च मायैषां संप्रोक्ता त्रिगुणात्मिका । महाफलप्रदत्वाच्च विष्णुराय इतीरित इति प्रमाणसद्भावाच्चैत्युपेक्षणीयम् २७ ज्ञानपरिपाकं प्राप्तस्य यत्तेवृत्तिप्रकारं विधत्ते ज्ञानानिष्ठ इति ज्ञानस्य निष्ठोत्कर्षो यस्य स तथा वाशब्दौ समुच्चयार्थौ न विकल्पार्थौ अन्योन्यनियमार्थौ वा अनपेक्षकः शिष्यसंग्रहाद्यनिच्छुः सलिंगान्दंडादिलक्षणसहितान्मुक्त्वा विधेरगोचरः अयं यतिरयं ब्रतीत्यादिरूपव्यवहारा ग्नेश्चरश्चरेद्विक्ते अरण्ये वर्तेत एव इत्यर्थः यद्वा वेदोक्तविधिचित्तत्वेन संध्योपासनादिन करोति किंतु जलस्रोतो वत् स्वतएव करोति २८ तं प्रकारं वक्ति बुध इति गोचर्यागोवच्चर्या अज्ञवच्चरणमित्यर्थः नैगमः वेदोक्तविधिनावर्तमानः इत्यनेन विधिगोचर इत्यत्र विध्यतिक्रमो नार्थ इति निरणायि २९ नैगम इत्युक्तं विशदयति वेदेति वेदेन सह वादो विवादः विप्रतिपत्तिस्तत्र रतो न स्यात् कुतर्केण वेदस्य जीवब्रह्मणोरेकत्वार्थकथनपरो न स्यादित्यर्थः वेदेन सह वादो यो वेदवादितीरितः । तर्केण वेदस्यान्यार्थकल्पनं तद्विदो विदुः । तन्न कुर्यात्कदाचिच्च तत्कुर्वन्वेदहाभवेदिति वचनादुक्त एवार्थः वेदविचारविधुर इत्यर्थो नैव किंच पाखंडी पाशुपतादिदर्शनाभिमानि च न स्यात् हैतुकी अक्षपादादिदर्शनाभिमानि च न स्यात् शुष्कवादविवादेन प्रसंगतः प्राप्तनिरर्थवादकलहेन योगसारूप्यकणादाक्षपादा वैहेतुवादिनः । पञ्चशशाक्तबुद्ध्याः पाखंडा इति कीर्तिताः इति वचनाच्च ३०

नोद्विजेतदुर्जनाभोद्विषः स्यात् ३१ ३२ वैराकरणोकिनिमित्तमत्राह एक इति परः सर्वोत्तमः आत्मापरमात्मा एक एव भूतेषु चराचरसंज्ञेषु आत्मनि स्वस्मिन् आवास्थितो हि यस्मात्तस्मादधिष्ठानत्वाद्द्वैरं न कु
र्यात्तदामियत्वादित्यर्थः एको देवः सर्वभूतेषु गूढ इति श्रुतेः अत्र दृष्टांतमाह संयद्वदिति यद्वद्वया आकाश उदपात्रेषु घटादिषु एक एव स्थितस्तथेत्यत्र विशेषस्तु घटादिषु महाकाशो निविशेषश्च संततः ।
घटावयवरूपस्तु तथैवान्यो घटा तु गः । घटनाशेथनाशः सन्मध्यमाकाश इष्यते । एकदेशाभिमानित्वादित्याकाशास्त्रयः स्मृताः । महाकाशो विघ्नाजो विघ्नास्तत्र तु मध्यमाः । क्षुद्रविघ्नास्तदितरेष्वमात्रात्रि
धा स्मृतः । महास्वत्परस्त्वात्मा जीवामध्यस्वत्स्मृताः । घटानुगस्वत्प्रोक्ता असुरानित्यदुःखिनः । महाकाशवशाः सर्वे आकाशा इतरे स्मृताः । परमात्मवशे तद्ब्रह्मजीवाः सर्वे पिसंस्थिताः । एवं विष्णवात्मक
मिदं जगत्पश्येद्यतिः सदेत्यस्मान्मानादवगंतव्यः केवलं नाकाशवत् भूतानां परमात्मनश्च व्याप्य व्यापकसंबंधोऽपि तु तस्माद्विशेषोऽप्यस्तीत्याह भूतानीति । एकः परमात्मा एवात्मा व्यापकश्चादाता येषां तानी
मान्येकात्मकानि कथ्यन्ते स्वार्थविशिष्टा भूतानामेक एवात्मा तथैको भूतेषु संततः । एको भूतानि चादत्ते तस्मादेकात्मकानित्वितिवचनात् ३३ अशनसिद्धयसिद्धयोरपि मद्रक्तिहासनकर्तव्य इति भावेना
ह अलब्ध्वेति देवस्य मम तत्रितं अधीनम् ३४ ननु तर्हि मन्त्रोऽपि तदर्थं न कर्तव्य इति तत्राह आहारार्थमिति ननु नाहारं चित्तयेत्माह इति निषेधः कथमत्राह युक्तमिति यावत्प्राणधारणार्थमपि चित्तनं
विहितत्वाच्चुक्तम् नवाजीविष्णामिमान् स्वादन्निति श्रुतेः अशनालाभे देहस्य प्राणवियोगस्तेन देहस्य पंचत्वं वागादीनां स्वस्वकारणसंपत्तिस्तत्र पुरुषार्थोपयोगितत्त्वविमर्शो न संभाव्यते ऽतः पुरुषा

नोद्विजेतजनाद्विरोजनं चोद्विजेन्न तु ॥ अतिवादांस्तितिक्षेतनावमन्येतकंचन ३१ देहमुद्दिश्य पशुवद्वैरं कुर्यान्न केनचित् ३२ एक एव परोह्यात्मा भूतेष्व
त्मन्यवास्थितः ॥ संयद्वदुदपात्रेषु भूतान्येकात्मकानि च ३३ अलब्धवानविषादितकाले काले ऽशनं कचिन् ॥ लब्धवानहृष्येद्धृतिमानुभयं देवतंत्रितम्
३४ आहारार्थं समीहेत युक्तं तत्प्राणधारणम् ॥ तत्त्वं विमृश्य ते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ३५ यदृच्छयोपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुतापरम् ॥ तथा वासस्तथाश
य्यां प्राप्तां प्राप्तां भजेन्मुनिः ३६ शौचमाचमनं स्नानं न तु चोदनयाचरेत् ॥ अन्यांश्च नियमान् ज्ञानी यथाहं लीलयेत् ३७ न हितस्य विकल्पाख्याक्रियामद्वीक्ष
याहता ॥ आदेहांतं कचित्ख्यातिस्ततः संपद्यते मया ३८ दुःखोदकैषुकामेषु जातनिर्वेद आत्मवान् ॥ अजिज्ञासितमद्वर्मो गुरुं मुनिमुपाव्रजेत् ३९ तावत्प
रिचरेद्भक्तः श्रद्धावाननसूयकः ॥ यावद्ब्रह्मविजानीयान्मा मेव गुरुमाहृतः ४०

यो नुदयो तो देहयात्रार्थमशनं चित्तनमावश्यकमित्याशयेनाह तत्त्वमिति तेन देहेन तत्त्वं विमृश्यते तत्त्वं ३५ फलितमाह यदृच्छयेति ३६ शौचादिकर्माणि स्वभावत एव कुर्यान्नु विधिचकित
त्वेनेत्याशयेनाह शौचमिति ज्ञानीयतिः स्वभावतो धर्मपरो न विधेश्चकितश्चरेत् । अल्पफलं हि चाकिते स्वभावे फलमुत्तममिति वचनात् ३७ अत्र हेतुमाह नहीति तस्य ज्ञानिनो विकल्पाख्याक्रियाः श्रौतस्मार्तविरु
द्धकल्पनाख्याक्रियान् हि यस्मादतो ज्ञानी विधि विहाय स्वत एव श्रौतादिक्रियां कुर्यादित्यन्वयः ज्ञानिनोऽपि यावद्देहं निषिद्धेऽपि मनोगमनात्कथं नास्तीत्यत्राह मद्वीक्षयेति आदेहांतं प्रारब्धकर्म निबद्धदेहपातप
र्यंतं ज्ञानिनोऽपि कचिन्निषिद्धविषये ख्यातिर्मनोगति लक्षणमतीतिः स्यात्सापि मद्वीक्षया ज्ञानमपचमत्कटाक्षनिरीक्षणेन हता स्वभक्तिमुद्रोधायेतु मसमर्थः स्यादिति शेषः ततः प्रारब्धकर्ममूलदेहपातादनंतरं
मया संपद्यते मत्प्रसादेनाविर्भूतस्वरूपानंदो भवतीत्यर्थः निषिद्धं मनसा कल्पयितुं विहितमाचरेत् । अज्ञो ज्ञस्य तु संकल्पः स्वभावाद्ब्रह्मविज्ञानात् । शरीरधर्मिणः कापि निषिद्धेऽपि मनोव्रजेत् । तथापि तस्य नानर्थो
मोक्षेनैवान्यथाव्रजेदिति स्मृतेः ३८ एवं विधिज्ञानप्राप्तावुपायमाह दुःखोदकैष्विति उपाव्रजेदित्युपसर्गेण मुक्तिपर्यंतं गुरुनिकटे निवासः कर्तव्य इति ज्ञायते ३९ शुश्रूषेत्सहितस्तावद्यावज्ज्ञानोदयो
गुरुं । ततः परंच शुश्रूषेद्यथा तस्य प्रियं भवेदिति स्मृत्यर्थं स्पष्टमाह तावदिति यावद्ब्रह्मविजानीयात्तावद्गुरुमेव परिचरेदित्यन्वयः आहृत इत्यनेन ज्ञानोदयानंतरमपि गुरुशुश्रूषा कर्तव्येति ज्ञायते ४०

वेषमात्रधारिणोयतयः पूज्या इत्यास्मिन्पक्षे बाधकमिह्याह यास्तिवति प्रचंडेन्द्रियाणां सारथिर्मनोयस्य स तथा त्रिदंडत्रिवेणुलक्षणम् ४१ सुरानात्मस्थं स्वांतर्यामिणमात्मानं प्रेष्टुमां च निहते निराकरोति सोऽस्माच्छोकादमुष्मात् स्वर्गादेश्च विहीयते अधः पततीत्यर्थः ४२ यत्पादीनां विशेषतः कर्तव्यधर्ममाह भिक्षोरिति यतः शमो हिंसे धर्मो वानप्रस्थानां तप ईक्षा आलोचनं च धर्मः गृहस्थानाम् आदिना प्राणरक्षेज्यायागश्च द्विजस्य ब्रह्मचारिणः आचार्यसेवनं गुरुकुलवासः ४३ गृहस्थस्याग्रतः आदौ गंतुं रवगंतुं स्तत्त्वादेरिति शेषः ४४ एतैर्धर्मैः साध्यमाह इतीति ४५ मत्प्राप्तौ भक्तिरेव प्रयोजकेत्याह भक्त्योति ४६ स्वविहितधर्मेण निर्णिकंतं सत्त्वमंतःकरणं यस्य स तथा निर्णितत्वेन ज्ञातमद्रतिः ४७ भक्तिरेव मपरमप्रीतिसाधनं वर्णादिविहितधर्मोपि भक्तिसंवलित एवेति भावेनाह वर्णेति ४८ उपसंहरति एतदिति च शब्द एवार्थे यथामांसमियात्तथैवाभिहितम् ४९ ॥ इति श्रीभा० म० एकादश० वि० टीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ हरेः प्रसादजनकं ज्ञानमेव तस्य भक्तिस्तस्याः यमादयः कृष्णो ब्रह्मेति यच्च ज्ञानं तत्सर्वमस्मिन् अध्याये निरूप्यते तत्र प्रथमतः उत्पद्यमानं तदेवं विधं प्रसादसंपादकमिति भावेन वक्ति यो विद्योति यो विद्यायाः वेदांतादिलक्षणायाः श्रुतेन श्रवणेन संपन्न उत्पन्न ज्ञान आनुमाने

यस्त्वसंयतषड्गुणः प्रचंडेन्द्रियसारथिः ॥ ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदंडमुपजीवति ४१ सुरानात्मानमात्मस्थं निहते मां च धर्महा ॥ आविपक्वकषायोऽस्मादमुष्माच्च विहीयते ४२ भिक्षोर्धर्मः शमो हिंसा तप ईक्षा वनौकसः ॥ गृहिणो भूत रक्षेज्या द्विजस्याचार्यसेवनम् ४३ ब्रह्मचर्यं तपः शौचं संतोषो भूतसौहृदम् ॥ गृहस्थस्याग्रतो गंतुः सर्वेषां मदुपासनम् ४४ इति मांयः स्वधर्मेण भजेन्नित्यमनन्यभाक् ॥ सर्वभूतेषु मद्रावो मर्द्धी क्विदं ते चिरात् ४५ भक्त्यो द्ववानपायिन्या सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सर्वोत्पत्त्यप्ययं ब्रह्मकारणं मोषयातिसः ४६ इति स्वधर्मनिर्णिकसत्त्वो निर्ज्ञातमद्रतिः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो विरक्तः समुपैति माम् ४७ वर्णाश्रमवतां धर्म एष आचारलक्षणः ॥ स एव मद्रक्तियुतो निःश्रेयसकरः परः ४८ एतत्तेभिहितं साधो भवान् पृच्छति यच्च माम् ॥ यथा स्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मांसमियात्परम् ४९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वर्णाश्रमविभागयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यो विद्याश्रुतसंपन्न आत्मवाना नुमानिकः ॥ मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मयि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहमेवेष्टः स्वार्थो हेतुश्च संमतः ॥ स्वर्गश्चैवापवर्गश्च नान्योर्धो मद्गतो प्रियः २ ज्ञानविज्ञानसंबद्धाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ॥ ज्ञानी प्रियतमो तो मे ज्ञानेनासौ विभर्ति माम् ३ तपस्तीर्थं जपोदानं पवित्राणीतराणि च ॥ मालं कुर्वेति तां शुद्धिं या ज्ञानकलया कृता ४

कउपक्रमदियुक्त्यानिर्धूतसंशयविपर्ययश्च आत्मज्ञानमात्मास्वामी हरिरिति निश्चिद्वहरितत्त्वो मां परोक्षीकृत्यमाद्विभमिदं जगत् मायामात्रं मदिच्छोद्बोधितोपादानप्रकृतिनिर्मितत्वात् सन्मात्रं ज्ञात्वा तज्ज्ञानं च ममेदं ज्ञानं हरिपूजालक्षणं तत्प्रसादेनोत्पन्नं तदधीनं चेति मयि संन्यसेत् सम्यगर्थेदित्यन्वयः त्रिगुणाप्रकृतिर्माया पश्येत्तन्मात्रं जगत् निर्मिमीते जगत्सर्वमतो मायेति सा स्मृता इति वचनात् इदं ज्ञानं हरेः पूजाहरेरेवोदितं सदा । हर्यधीनं च सर्वभूतेष्वन्यासो हरौ स्मृत इति वचनात् उक्तप्रकार एव हरौ ज्ञानन्यासो न प्रकारांतरः १ कस्माच्च यि ज्ञानसंन्यास इत्यतस्तन्निमित्तमाह ज्ञानिन इति तु शब्दस्तारतम्यद्योतकः स्वस्यार्थानंदलक्षणो यस्मात्स तथा हेतुर्ज्ञानोत्पादकः संपन्नो ज्ञातः इतोपीत्याह स्वर्गश्चेति २ स्वार्थप्राप्तिप्रकारमाह ज्ञानेति विदुर्लभते निगमयति ज्ञानीति प्रियतमत्वे निमित्तमाह ज्ञानेनेति ३ तपसादिनोभयशुद्धिमत्तस्तव प्रियत्वेन ज्ञानं विशेष्यं किंस्तौपीतितप्राह तप इति या शुद्धिर्ज्ञानलेशेन कृता तां शुद्धितप आदीनि अलं सम्यक्न कुर्वतीत्यन्वयः ४

यतः सर्वश्रेयः प्राप्नोति ज्ञानस्योत्तमसाधनत्वमतः त्वयापीदमेव संपादनीयमित्याह ज्ञानेति स्वात्मानं परमात्मानं तं वा एतमभिवदंति स्वात्मोतीश्रुतिः ५ कस्येदं दृष्टफलं येन विश्रम्य भजनीयं स्यादत्राह ज्ञानेति आत्मनि हृदये समीचीना सिद्धिर्मुक्तिर्यस्मात्स तथातं ६ ननु तवापि देहित्वेन जन्मादिना दुःखादिसंभवात्कथं त्वत्प्राप्तिर्मुक्तिः स्यादित्याशंक्य स्वतश्चिदानंदरूपस्य तव जन्मादिनास्ति सदेहस्यैव मम तु साहचर्ये देहवनास्ति निर्गुणत्वात्कुतो जन्मादिः अतो नित्यनिर्दुःखानंदानुभवस्य ममास्तिरेव मुक्तिरिति भावेनाह त्वयीति हे उद्धव यस्त्रिविधो जन्मस्थितिसंहारलक्षणो विकारस्त्वय्याश्रयतिसंप्रतिवर्तते स माया निर्मितो न तु स्वाभाविकः अन्यस्थं निर्मितं जीवे जन्मादिहरिणायतः । तस्मान्मायेति तत्प्राहुर्मायानिर्माणमुच्यते । नहि जीवस्य जन्मादिः स्वतो नित्यस्य संभवेत् । सृष्टेः प्राक्प्रलये चैव यतो जन्मादिना स्पष्टं । तस्मान्मध्येपि नास्यास्ति देहादिस्थं तु विष्णुना । कर्मभिर्निर्मितं जीवे प्रलये यन्न जीवम् । यन्न विद्येत हिलये यन्न विद्येत मुक्तिगे । जीवस्य न स्वभावो सौ प्रायेणोति विनिश्चितमिति प्रकाशिकायां किंच मायेऽस्तु कर्तुं निर्मितं तु यतो जन्मादि निर्मितं । देहादिकं परेशेन मायाजन्मादितेन त्वित्यस्माच्च अतर्कितोपपन्नवदागतत्वाच्च स्वाभाविक इत्याह अंतरेति योजन्मादिरंतरा सृष्टिकाले आपततिकर्मवशादागच्छति आद्यपवर्ग्योर्न प्रलयमुक्तयोर्न विद्यते । यन्न विद्येत विलये यन्न विद्येत मुक्तिगे । जीवस्य न स्वभावो सावित्युक्तत्वाच्च उक्तोर्थोऽयं तवाप्यनुभवसिद्ध इत्याशयेनाह जन्मादय इति तस्य परिणामरूपस्य देहस्य दृश्यमा

ज्ञानविज्ञानसाहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्धव ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भजमांभक्तिभावितः ५ ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिष्टात्मानमात्मनि ॥ सर्वयज्ञपतिमां वै स सिद्धिमुमयोन्वगुः ६ त्वय्युद्धवाश्रयतियस्त्रिविधो विकारो मायांतरापततिनाद्यपवर्ग्योऽर्थः ॥ जन्मादयोऽस्य वदमांतव तस्य किं स्युराद्यंतयो र्दसतोऽस्ति तदेव मध्ये ७ ॥ उद्धव उवाच ॥ ज्ञानं विशुद्धं विपुलं यथैतद्वैराग्यविज्ञानयुतं पुराणम् ॥ आरूपा हि विश्वेश्वरविश्वमूर्ते त्वद्भक्तियोगं च महद्भिर्मृग्यम् ८ तापत्रयेणाभिहतस्य घोरे संतप्यमानस्य भवाध्वनीश ॥ पश्यामि नान्यच्छरणं तं वां प्रिदं द्वातपत्रादमृताभिवर्षात् ९ दष्टं जनसंपातितं बिलेऽस्मिन् कालाहिना क्षुद्रसुखोरुतर्पम् ॥ समुद्धरेनं कृपया पवर्ग्यैर्वचोभिरासि च महानुभाव १० श्रिभगवानुवाच ॥ इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मं धर्मभृतां वरम् ॥ अजातशत्रुः पप्रच्छ सर्वेषामनुशृण्वताम् ११ निवृत्ते भारते युद्धे सुहृन्निधनविह्वलः ॥ श्रुत्वा धर्मान्बहून्भीष्मं मोक्षधर्मानि पृच्छत १२ तानहं तेभिधास्यामि देवव्रतमुखाच्छ्रुतान् ॥ ज्ञानविज्ञानवैराग्यश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् १३ नवैकादशपंचत्रीन्भावान्भूतेषु येन वै ॥ ईक्षेतायैकमप्येषु तज्ज्ञानं मम निश्चितम् १४

न जन्मोदयोऽस्वचिदानंदस्वरूपस्य तव स्युः किमां प्रतिवद बलमानंदभोजश्च स हो ज्ञानमनाकुल इत्यादेः उपसंहरति आद्यंतयोरिति । असत्तदिति हेतुगर्भविशेषणं अस्वतंत्रत्वादवस्तुनोजगतः आद्यंतयोः प्रलये मुक्तौ च यस्मात्स्वचिदानंदस्वरूपं तदेव मध्ये सृष्टिकालेऽपि स्वरूपं तस्मादाभिमानिकः संसारो मत्प्रसादेन निवर्तते इति भावः । ज्ञानिनो मनुष्योऽहं इत्यनुभवतः सुखैकरूपामुक्तिः कथं सेतस्यति अन्यस्य अन्यादृशत्वानुपपत्तेरित्याशंक्य कालत्रयेऽपि जीवस्यैकरूपत्वेनाभिमानिक आगंतुकः संसारो मत्प्रसादेन निवर्तते इत्यतो वाह त्वयीति । आद्यंतयोरनुगमादाद्यंतरचितस्य तु । आद्यंतं भाविनो मध्ये कथमन्यादृशं वपुरित्यतः सिद्धं किंच अनित्यत्वाच्चेदहस्य तस्य जन्मादिकं भवेत् । मुक्तिप्रलयसंबंधे कथं जीवेतादिष्यते इति अनित्यस्य गुणामध्ये भवेयुः स्वतएव तु । न तु स्वतस्तु नित्यस्य कादाचित्कगुणैर्युतमिति ७ एतत्ज्ञानं यथास्थितं तथा रूपाहि ८ ९ १० ११ १२ ज्ञानं दृष्टं तस्य उत्तरत्वेन धर्माणां कथनं कथं संगच्छत इत्यत उक्तं ज्ञानेति १३ येन ज्ञानेन भूतेषु जीवेषु स्थितान् नवैकादशपंचत्रीन्भावान् अष्टाविंशत्स्वान्यन्वीक्षितं तल्लक्षणं तत्तच्छक्तिस्वरूपपूर्वकं पश्यति एषु तत्त्वेषु तन्निधाय कतया स्थितमेकं तत्त्वं भयः प्रधानं तत्र तत्त्वपतिहरिमपि पश्यति । तन्मम निश्चितं ज्ञानमपि पृथिव्यादिपंचभूतबुद्धयहंकारचित्तमूलप्रकृतयोर्न मनसा सह श्रोत्रादींद्रियाण्येकादश त्रयः सत्त्वादयो गुणाः शब्दादयः पंच ज्ञात्वा तत्त्वानि तेष्वीशं सर्वतत्त्वेश्वरं भुंजानन् ज्ञानी भवेत्-इति ॥ १४ ॥

नन्विदं ज्ञानं चेद्विज्ञानं तर्हि किं तत्राह एतदेवेति हि शब्दो विशेषोक्तः स्वस्य याद्विज्ञेयतो योग्यं ज्ञानं तद्विषयस्य विबस्य ज्ञानेन सहितमेतदेव ज्ञानं विज्ञानं विद्वीति शेषः स्वस्य योग्यं ज्ञानं विशेषतः पूर्वोक्तमेव योजानन्तविज्ञानी भवत्युतेति वचनमत्र मानं तस्यापि तत्त्वेशविषयत्वात्कथं विज्ञानं नेति तत्राह नतथेति यद्यपि तत्त्वतदीश्वरविषयं तथापि तथैव पूर्वोक्तप्रकारेण तत्त्वानि ज्ञात्वा सर्वतत्त्वेश्वरविषयी कुर्वन् ज्ञानं विज्ञानं न भवति स्वयोग्यपुरुषार्थासाधनत्वात्तस्मात्स्वविबस्य ज्ञानविशिष्टमेव विज्ञानमित्यर्थः हरेस्तत्त्वेष्वेकत्वात्प्राधान्यं कुत इत्यत आह एकेनेति नोस्माकं तत्त्वानां मध्ये एकेनान्यनिरपेक्षेण तत्त्वेन यद्यत्र स्थित्वा यदाधारत्वेन त्रिगुणात्मनां सत्त्वादिगुणनिर्मितदेहानां भावानां स्थित्युत्पत्त्यप्ययाः स्युः १५ यच्च तत्त्वमादावंते सृष्टेः प्राक्प्रलयादूर्ध्वमध्ये स्थितिकाले च सर्वज्ञं पुनस्तत्प्रातिसंक्रामेत स्य सृष्टस्य संहारचेष्टज्यजं दन्वयात्प्रविशति यच्च शिष्येत अवशिष्टमविनाशितदेवसत्स्वतंत्रं सत्त्वं स्वातंत्र्यमुद्दिष्टं तच्च कृष्णेन चापरे । अस्वातंत्र्यात्तद्व्येषामसत्त्वं विद्विभारतेति वचनाद्विररेव तत्त्वेषु प्रधानं तत्त्वमिति भावः १६ अत्रा किं प्रमाणमिति तत्राह श्रुतिरिति नैकमेवोक्तार्थे सर्वोक्तमत्वे हरेः प्रमाणमपि तु श्रुत्यादिचतुष्टयमपि ऐतिह्यमागमभेदः प्रयोजनमाह प्रमाणेष्विति एवं वेदादिप्रमाणैर्विदिता शेषतत्त्वतदीशविशेषतया ज्ञानविज्ञानसं पन्नः पुरुषो विकल्पाद्विरुद्धकल्पनाज्जीवस्वातंत्र्यज्ञानादिलक्षणाद्विरज्यते विरक्तो भवति मिथ्या ज्ञानरहितो भवतीत्यर्थः सोपि प्रामाणिकश्चेत्कथामस्य तत्तं प्रमाणेष्विति श्रुत्यादिप्रमाणेषु अन्यप्राधान्यस्या

एतदेव हि विज्ञानं न तथैकेन येन यत् ॥ स्थित्युत्पत्त्यप्ययानस्युर्भावानां त्रिगुणात्मनाम् १५ आदावंते च मध्ये च यज्ञं सृज्यं यदन्वयात् ॥ पुनस्तत्प्रातिसंक्रामेयच्छिष्येत तदेव सत् १६ श्रुतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानं चतुष्टयम् ॥ प्रमाणेष्वनवस्थानाद्विकल्पात्सविरज्यते १७ कर्मणां फलरूपत्वादाविर्निर्वाहमंगलम् ॥ विपश्चिन्नश्वरं पश्येददृष्टमपि दृष्टवत् १८ भक्तियोगः पुरैवोक्तः प्रीयमाणाय तेऽनघ ॥ पुनश्च कथयिष्यामि मद्भक्तेः कारणं परम् १९ श्रद्धामृतकथायां मेश्वन्मदनुकीर्तनम् ॥ परिनिष्ठा च पूजायां स्तुतिभिः स्तवनं मम २० आदरः परिचर्यायां सर्वाङ्गैरभिवन्दनम् ॥ भद्रकृत् पूजाभ्याधिका सर्वभूतेषु मन्मतिः २१ मदर्थेष्वङ्गवेष्टा च वचसामहुगेरणम् ॥ मय्यर्पणं च मनसः सर्वकामविवर्जनम् २२ मदर्थे च परित्यागो भोगस्य च सुखस्य च ॥ इष्टं दत्तं हुतं भुक्तं मदर्थे यद्व्रतं तपः २३ एवं धर्मैर्मनुष्याणामुद्धवात्मनि वेदिनाम् ॥ मयि संजायते भक्तिः कोन्योर्थोऽस्यावशिष्यते २४ यदा मय्यर्पितं चित्तं शांतं सत्त्वोपबृंहितम् ॥ धर्मज्ञानं स वैराग्यमैश्वर्यं चाभिपद्यते २५ यद्यर्पितं तद्विकल्प इन्द्रियैः परिधावति ॥ रजस्वलमसन्निष्ठं चित्तं विद्वि विपर्ययम् २६

नवस्थानात्तात्पर्यार्थज्ञाने स्थित्यभावात् चोरवत्पलायमानत्वादित्यर्थः प्रमाणानां नानेव प्रतीयमानानां तात्पर्यार्थापरिज्ञानतः उत्पन्ना ह्य १७ वैराग्यं विशिष्टं कर्मणामिति आविरिचान्मनुष्यमारभ्य विरिचपर्यंतं जगत् अमंगलं असारं अतएव न श्वरं पश्येत् अदृष्टं स्वर्गादिकमपि दृष्टवत् गृहादिवत्पश्येत् कर्मणां फलरूपत्वात् १८ विरक्तो मयि भक्तिः कुर्यादिति भावेनाह भक्तियोग इति १९ निरातिशय भक्त्युत्पत्तौ कारणं वक्ति श्रद्धेति अमृतवज्जरा मरणहारिण्यां हरिकथायां परिनिष्ठा आस्था अत्यापद्यपि नेमं नियमं मुंचामीति निश्चयः २० अभिवन्दनं प्रणामः मन्मतिः सन्निहित इति मत्स्मरणं २१ मदर्थेषु अहमेवार्थो येषां ते तथा तेषु परमभागवतेषु अङ्गवेष्टा शरीरावयवैः नृत्यलक्षणवेष्टा २२ मदर्थे मत्प्रीत्यर्थं २३ निधोः स्वहस्तप्राप्ते कारणं वराट् केन किमित्याह कोन्य इति अस्प पुरुषस्य २४ यदा सत्त्वगुणेनोपबृंहितं संचिंत्य अतएव शांतं चित्तं मय्यर्पितं भवति तदा धर्मादिकमाप्नोतीत्यनेन धर्माद्यर्थो विशिष्टो स्तीत्येतत्परिहृतम् २५ विपक्षे बाधकमाह पटीति यदि तच्चित्तं विकल्पोपेतं मिथ्यापैरर्पितं विरक्तं भवति तर्हि तच्चित्तं रजस्वं रजोदूषितं राजसप्रसन्निष्ठं तामसं च विपर्ययं दुःस्वकारणं च विद्वि २६

धर्मोदिकमभिपद्यत इत्युक्तं तद्विशिनष्टि धर्म इति ऐकात्म्यदर्शनाभित्येतत् एकः प्रधान उद्दिष्टो विष्णोः प्राधान्यदर्शनं । ऐकात्म्यदर्शनं प्रोक्तं सर्वज्ञानोत्तमं च तदित्यनेन व्याख्यातम् २७ तत्र तत्र भाक्तिसाधना
नियमादयः कथ्यन्ते तत्स्वरूपविवेचित्वा तत्रोद्भवः पृच्छति यम इत्यादिना २८ २९ श्रीमत्बलं किंस्वित् ३० ३१ ३२ विपरीतमुक्तेभ्यो न्यदोषः ३३ ३४ ३५ दुर्हन्तिफलानीति शेषः ३६ ३७ दंड
न्यासः अशास्त्रविहितदंडत्यागः दंडत्याग इति वा पाठः स्वभावविजयः स्वमनोजयः समदर्शनं यथावस्तु दर्शनम् ३८ कर्मस्वसंगः नाहं कर्तेति ३९ इष्टं धनं धर्मः भगवत्तमो हं यज्ञः यज्ञेन इज्य इत्यर्थः ज्ञानसंदेशः
ज्ञानोपदेशः दक्षिणा ४० ऐश्वरोभावो ममेश्वरत्वभावनं भगः आत्मनिभिदा बोधः सर्वतः विलक्षणो हरिरिति ज्ञानं विद्या ४१ दुःखात्पयात्सुखं मोक्षलक्षणं सुखं कामानां विषयाणां सुखापेक्षा दुःखं ४२ दे

धर्मो मद्राक्तिकृत्प्रोक्तो ज्ञानचैकात्म्यदर्शनम् ॥ गुणेष्वसंगो वैराग्यमैश्वर्यं चाणिमादयः २७ ॥ उद्धव उवाच ॥ यमः कतिविधः प्रोक्तो नियमो वारिकर्शन ॥ कः
शमः कोदमः कृष्णकातितिक्षाधृतिः प्रभो २८ किं दानं किं तपः शौर्यं किं सत्यं कमलक्षण ॥ किमंत्रं तृप्तिजननं किंच शौचं जनार्दन २९ कस्त्यागः किं धनं श्रेष्ठं
कोयज्ञः काचदक्षिणा ॥ पुंसः किंस्विद्वलं श्रीमद्गोलाभश्च केराव ३० काविद्याहीः पराकाश्रीः किं सुखदुःखमेव च ॥ कः पांडितः कश्चमूर्खः कः पंथा उत्पथ
श्चकः ३१ कः स्वर्गो नरकः कः स्वित्को बंधुरुत किं गृहम् ॥ कजाढ्यः कोदरिद्रो वा कृपणः कः कर्द्वेश्वरः ३२ एतान्प्रश्नान्मम ब्रूहि विपरीतं च सत्पते ॥ ३३ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ अहिंसा सत्यमस्तेयमसंगो हीरसंचयः ॥ आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्थैर्यं क्षमाभयम् ३४ शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम्
तीर्थाटनं परार्थे हातुष्टिराचार्यसेवनम् ३५ एते यमाः सनियमा उभयोर्द्वादश स्मृताः ॥ पुंसामुपासितास्तात यथा कामं दुर्हन्ति हि ३६ शमो मन्निष्ठता बुद्धेर्द
म इन्द्रियसंयमः ॥ तितिक्षा दुःखसंमर्दो जिह्वोपस्थजयो धृतिः ३७ दंडन्यासः परं दानं कामत्यागस्तपः स्मृतम् ॥ स्वभावविजयः शौर्यं सत्त्वं च समदर्शनम्
३८ ऋतं च सूनृता वाणी कविभिः परिकीर्तिता ॥ कर्मस्वसंगमः शौचं त्यागः संन्यास उच्यते ३९ धर्म इष्टं धनं नृणां यज्ञो हं भगवत्तमः ॥ दक्षिणा ज्ञानसंदेशः
प्राणायामः परंबलम् ४० भगो ममेश्वरो भावो लाभो मद्राक्तिरुत्तमः ॥ विद्यात्मनिभिदा बोधो जुगुप्सा हीर्विकर्मसु ४१ श्रीगुणानैरपेक्षायाः सुखदुःखात्प
यात्सुखम् ॥ दुःखं कामसुखापेक्षा पांडितो बंधमोक्षवित् ४२ मूर्खो देहाद्यहं बुद्धिः पंथामात्रिगमः स्मृतः ॥ उत्पथश्चित्तविक्षेपः स्वर्गः सत्त्वगुणोदयः ४३ नरक
स्तम उन्नाहो बंधुर्गुरुहं सखे ॥ गृहं शरीरं मानुष्यं गुणाढ्यो ह्याढ्य उच्यते ४४ दरिद्रो यस्त्वसंतुष्टः कृपणो योजितेन्द्रियः ॥ गुणेष्वसक्तधीरीशो गुणसंगी
विपर्ययः ४५

हादावहं बुद्धिर्यस्य स तथा मन्निगमः मद्राक्षयो वेदः । सत्त्वगुणोदयः सत्त्वगुणाभिवृद्धिः स्वर्गः ४३ तम उन्नाहः भग्नानोमतिः नरकः । भक्त्यादिगुणाढ्यः ४४ असंतुष्टो विषयासंतोषवान् दरिद्रः । विषये
दोषबुद्धिः सान्निद्रियाणां वशे स्थितः । कृपणः सत्त्वसंगो गुणबुद्धि विपर्यय इति । गुणेषु विषयेषु असक्तधीः स्ववशः ईश्वरः गुणसंगी सर्वविषयसंगी विपर्ययो विपरीतः ज्ञेयः । पुरुषार्थमतिरिपे स्या विषयेषु
पि देहिनः । विपरीतः सत्त्वज्ञेयः स्वात्मनो विपरीतगतिवचनात् विद्यासंतोषमात्रादरिद्रः सर्वविषयसंगी विपरीतः ४५

निरूपितापरिहृताः शास्त्रतात्पर्यार्थकथयति किंवाणितेनेति गुणदोषयोर्लक्षणमुद्दिश्य बहु मावर्णितेन किं विहितकरणाहुणः निषिद्धकरणादोषः इति गुणदोषदृष्टिर्दोषः भगवत्प्रियत्वाप्रियत्वमंतरेणेति शेषः उभयवर्जनं गुणः उभयोर्गुणदोषयोर्भेददर्शनस्यागोगुणइत्यर्थः अत्रहरेर्यत्प्रियं सगुणः यदप्रियं सदोषः इति सतांमतामिति तात्पर्यं यद्वा बहुमावर्णितेन किं गुणदोषयोर्लक्षणं स्वरूपं दुर्ज्ञानमिति शेषः कथमत्राह गुणेति गुणदोषयोरन्योन्यदृष्टिर्दोषः उभयवर्जनं गुणः अत्रापि हरिप्रियत्वादिप्रयोजनमिति ४६ ४७ इति श्रीभा० म० एकादशस्कंधे ० वि० टी० एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अधिकारिणामनेकविधत्वे न साधनानामपितथात्वात्केषांचिदंतर्भावविवक्षया कर्मयोगादिभेदेन त्रिधा विभज्यतस्वरूपं कथयत्यस्मिन् अध्याये । तत्र भगवत्प्रिय एव गुणस्तदप्रियो दोष इति भगवदभिप्रायज्ञोप्युद्धवो विविच्य ज्ञापनाय पृच्छति विधिश्चेत्यादिना । हे अर्वाविदाक्ष ईश्वरस्वते सवविधिश्च प्रतिषेधश्च विधिनिषेधलक्षणो निगमो वेदः कर्मणां गुणं दोषं वपेक्षते विहितकरणाहुणो निषिद्धकरणादोष इति वक्तव्यं १ तदाधिकारापादकवर्णाश्रमाणां विकल्पं भेदं च प्रतिलोमजो न धिकार्यनुलोमजो धिकारीति प्रतिलोमानुलोमजं च अत्रापि विशिष्टमातापितृजातो विशिष्टाधिकारीति च धर्माजितं द्रव्यं कुरुक्षेत्रादिदेशं जातः पुत्रः कृष्णकेश इत्यादिलक्षणं वयश्च वसंतादिकालं चोति द्रव्यदेशवयः कालाः तथा पुण्यफलं स्वर्गपापफलं नरकं चापेक्षत इति सर्वत्र योज्यम् २ संशयबीजमुत्थापयति गुणेति । तव वचस्तु गुणदोषभिदा दृष्टि मंतरेण वर्तते विहितप्रतिषिद्धकर्मणां गुणदोषभेददर्शनं विहाय गुणदोषयोर्भेदो नास्तीत्येवंविधं तत्र निषेधविधिलक्षणं विहितनिषिद्धकरणहेतुगुणदोषभेददर्शनं वेदवचनं कथं तु निःश्रेयसपुरुषार्थपर्यवसायि स्यात्

एते उद्धवते प्रश्नाः सर्वे साधुनिरूपिताः ॥ किंवाणितेन बहुना लक्षणं गुणदोषयोः ४६ गुणदोषदृष्टिर्दोषो गुणस्तूभयवर्जनम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभागवते एकादशस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ उद्धव उवाच ॥ विधिश्च प्रतिषेधश्च निगमो हीश्वरस्य ते ॥ अपेक्षतेऽरविंदाक्ष गुणदोषं च कर्मणाम् १ वर्णाश्रमविकल्पं च प्रतिलोमानुलोमजम् ॥ द्रव्यदेशवयः कालान्स्वर्गनरकमेव च २ गुणदोषभिदा दृष्टि मंतरेण वचस्तव ॥ निःश्रेयसं कथं नु स्यान्निषेधविधिलक्षणम् ३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चक्षुस्तवेश्वर ॥ श्रेयस्त्वनुपलब्धे र्थे साध्यसाधनयोरपि ४ गुणदोषभिदा दृष्टिर्नियमात्तेन हि स्वतः ॥ नियमेनापवादश्चभिदाया इति हि भ्रमः ५ श्रीभगवानुवाच ॥ योगास्त्रयो मया प्रोक्ता नृणां श्रेयोविधित्सया ॥ ज्ञानं कर्म च भक्तिश्च नोपायो न्योस्ति कुत्रचित् ६

तदर्थमेव प्रवृत्तस्य तदनुचितम् १ कुतोत्राह पितृदेवेति । हे ईश्वर तव वेदो नुपलब्धे र्थे अत्यक्षेश्वरधर्मादिविषये साध्ये सुसादौ साधने कर्मादावपि पित्रादीनां श्रेयश्चक्षुर्द्रव्यमेव च क्षुरित्यन्वयः ४ लौकिकं पूर्वेपक्षमुपसंहरति गुणेति । यतो वेद उत्तमं चक्षुस्तेन कारणेन नियमाहुणदोषभेददृष्टिः स्वतो हि स्वाभाविक्येव ननु तर्ह्येति निश्चितवतस्तव किमिति भ्रम इति तत्राह नियमेनेति । चशब्द एवार्थे भवताभिदायाः गुणदोषयोर्भेदस्य नियमेनैवापवाद उच्यते इति यस्मात्तस्मात् भ्रमः संजात इत्यतो निश्चयं भवंतं पृच्छामीति भावः ५ स्वतः सर्वगुणात्मा तु विष्णुरेकः सनातनः । अन्यत्सर्वतत्प्रियत्वाहुणो दोषस्तथाप्रियम् एवं ज्ञानवतां दृष्टिरक्षस्तत्रावगच्छति । कालदेशविशेषेतु ग्रीतिभेदमपेक्ष्यतु । अविज्ञातवतस्तस्य मर्यादावेदतः कृता । गुणदोषभिदानास्ति भगवत्प्रियमंतरा । गुणदोषदृष्टिर्दोषो ह्यन्यत्र भगवत्प्रियात् । गुणाभेदोपतामीयुर्दोषाश्च गुणतां क्वचित् । अतो दोषो न दोषः स्यान्न गुणोपि गुणो भवेत् । भगवत्प्रीतिविज्ञानाहुणदोषभिदां यदि । पश्येत्तदुपायैव विपर्यासं नकारयेत् । गुणदोषभिदाकापि स्वातंत्र्येण न हि क्वचित् । इत्यनेनास्य तात्पर्यार्थो विज्ञायते । यद्वा गुणदोषभिदा दृष्टिर्नियमात्तेन हि स्वतः गुणदोषभिदायाः अपवादोपि अतो भ्रम इति गुणदोषयोर्विहिता विहितकर्मानुष्ठानपरिनिष्ठितत्वं वेदो वक्तव्यं ब्रूवादि तत्तात्पर्यार्थो न किंतु मत्प्रियाप्रियविवेकाज्ञानपरिनिष्ठाविषयः स्वतस्तु गुणदोषत्वदृष्टेर्भेदेन वस्तुना । दोषोपि गुण एव स्याद्भगवत्प्रीतिवो गुणः । दोषस्तु तद्वैपरीत्यादिति दृष्ट्या भवेद्गुणः । कालदेशविशेषेण ग्रीत्यज्ञानाज्जगत्स्थितेः । मर्यादागुणदोषाणां कृतावेदेषु सर्वश इत्येतदेव । स्वेस्वेधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः । विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरेण निर्णय इत्यादिनावस्थते । अतः विहि

ताद्यनुष्ठानपरिनिष्ठितत्वेन गुणदोषभेदनिमित्तमोक्तिर्मत्प्रियादिविवेकाज्ञानविषयेति भावेन भगवानुद्धवप्रश्नपरिहरिः प्रोक्षित्वेन क्रोडीकृत्य मुक्तपुपायानाह योगाख्य इति । योगा उपयानृणामर्थः समर्थो विद्वानिति गुणविशिष्टानां नृनय इति धातोः तान्निर्दिशति ज्ञानमिति अन्ययोगव्यवच्छिनत्ति नेति ६ तत्र ज्ञानयोगाधिकारिण आह निर्विण्णानामिति इह कर्मसु निर्विण्णानान्यासिनां सनकादीनां इति शेषः सनकाद्या ज्ञानयोगाभक्तियोगाश्च देवताः । मानुषाः कर्मयोगाश्च त्रैलोक्ये योगिनः स्मृताः । सर्वेषां सर्वयोगैश्चाप्यामुक्तिर्न संशयः । तथापि तु विशेषेण सतेषामभिधीयते इति वचनमत्र मानं ज्ञानादिगुणानां त्रिषु सत्वे पिसामान्यविशेषविवक्षया विभागोऽप्युच्यते प्रमाणानां सत्त्वात् कर्मयोगाधिकारिण आह तेष्विति ज्ञानभक्तियोगिनोपेक्ष्य ज्ञानभक्तयोरल्पत्वात् कर्मयोगिन इति ७ भक्तियोगाधिकारिण आह यदृच्छयेति तु शब्दो विशेषं सूचयति यः पुमानिति जातावेकवचनं यदृच्छया स्वादृष्टोद्बोधितभगवदिच्छया जातश्रद्धामत्कथादौ विशिष्टश्रद्धावन्तः न निर्विण्णाः नित्योत्पन्नसंसारसारज्ञानत्वाच्च कादाचित्कानिर्वेदाः नाति सक्ताः नित्यसंपूर्णभोगत्वाच्च कादाचित्कविषयाः नाति सक्ता ये पुरुषाः अस्पृष्टेषां भक्तियोगो मुख्यभक्तित्वान्मुख्यसिद्धिदइत्यन्वयः उक्तमेतल्लक्षणं देवानामेवेति देवा एव भक्तियोगिन इत्यर्थः भगवद्गुणानुसारेण वेदार्थोनीयते हि यैः । भक्तियोगास्तु ते प्रोक्तास्तादृशा हि सुराः सदा । अंगानुसारिवेदार्थज्ञात्वात् तदनुसारतः । भगवद्गुणानुसारेण ते ते प्रोक्ता ज्ञानयोगिनः । कर्माणि शास्त्रतो ज्ञात्वा तत्प्राधान्यानुसारतः । विज्ञाता यैर्गुणाविष्णोर्ज्ञेयास्ते कर्मयोगिनः । भक्तिज्ञानं चाकिंचित्तु पश्चात्तेष्वपि जायते । तथापि कर्मयोगास्ते कर्मपूर्वत्वकारणात् । भगवद्गुणानुरागित्वमधिकं भक्तियोगिनां । तस्मात्तेभ्यो अधिकान्तेषु देवा एव विशेषतः ।

निर्विण्णानां ज्ञानयोगो न्यासिनामिह कर्मसु ॥ तेष्वनिर्विण्णचित्तानां कर्मयोगस्तु कर्मिणाम् ७ यदृच्छया मत्कथादौ जातश्रद्धस्तु यः पुमान् ॥ न निर्विण्णो नाति सक्तो भक्तियोगोऽस्य सिद्धिदः ८ तावत्कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावता ॥ मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धाया वन्न जायते ९ स्वधर्मस्थो यजन्यज्ञैरनाशीः काम उद्धव ॥ न याति स्वर्गं न रकौ यद्यन्यन्न समाचरेत् १० अस्मिँल्लोके वर्तमानः स्वधर्मस्थो न वः शुचिः ॥ ज्ञानं विशुद्धमाप्नोति मद्रक्तिं वा यदृच्छया ११ स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छति लोकं निरायणस्तथा ॥ साधकं ज्ञानभक्तिभ्यामुभयं तदसाधकम् १२ न नरः स्वर्गं तिकांक्षेन्नारकी च विचक्षणः ॥ नेमँल्लोकं च कांक्षेत्तदेहावेशात्प्रमाद्यति १३

इषद्वैराग्यमल्पं तु पूर्वदेवेषु जायते । पश्चाद्विरागोऽप्यधिको देवानां नात्र संशयः । ज्ञानाधिक्यं तु देवानां भक्त्याधिक्यं तथैव । विरागोऽप्यधिकस्तेषां सदैव सनकादीनां । ज्ञानाधिक्यान्मनुष्येभ्यो मण्यते ज्ञानयोगिनः । न तु ज्ञानादिकास्ते वैदेवेभ्यस्तु कथंचन । देवानामपि कर्मित्वं विद्यते यद्यपि स्फुटं । तथापि प्रत्यवायित्वान्मनुष्याः कर्मयोगिनः । त्रियोगाभ्यधिको ब्रह्मासर्वेभ्यः परमो विभुः । महायोगेश्वरेशोऽस्तस्माद्ब्रह्मा चतुर्मुख इति वचनात् समस्तं युक्तम् ८ ज्ञानभक्तियोगिनामपि ज्ञानभक्त्युदयात्पूर्वं ज्ञानभक्तिसाधनत्वादन्तःकरणशुद्धिद्वारा कर्मयोगः कर्तव्यतामर्हतीत्याह तावदिति देवादि त्वयोग्यानां मनुष्याणां इदं ज्ञातव्यं यद्वा कर्मयोगिनमेव विशिष्टाणि तावदिति ९ कर्मणां बन्धकत्वेन ज्ञानभक्तिद्वारा श्रेयःकारणत्वं कथमित्याशंकां परिहरन्तत्करणप्रकारमाह स्वधर्मस्थ इति ज्ञानयोगी निराशीर्निष्कामः अन्यत्राभिधनं करोति चेत् १० विहितकर्मणा स्वर्गादिकमप्राप्य चेत् किं तर्हि लभ्यमत्राह अस्मिन्निति वाशब्द उपमाने समुच्चये वा । यथा ज्ञानमाप्नोति तथा भक्तियोगं मद्रक्तिं च कर्मयोगी च शुद्धज्ञानभक्ती ११ ज्ञानभक्तिसाधनत्वा न्मनुष्यशरीरमुत्तममित्याह स्वर्गिण इति । लोकं देहं निरायणः नारकाः ज्ञानभक्तिभ्यां पुरुषार्थसाधकं तदुभयं स्वर्गं नरकस्थशरीरं ज्ञानभक्तयोरसाधकं फलरूपत्वात् तस्मान्मानुषमुत्तममित्यर्थः १२ बुभुषुणानरकस्वर्गमनुष्यगतयः स दुःखत्वात् प्रमादहेतुत्वाच्च नार्काक्ष्या इत्याह न नर इति इमं मनुष्यलोकं देहप्रवेशात्प्रमाद्यति प्रमादवान्भवति १३

नन्वस्तु निराकांक्षस्तदुत्तरं कार्यं किमत्राह एवमिति । पुरोक्तप्रकारेण स्वर्गादीनां दुःखादिमत्त्वाद्भिन्नानिदं मनुष्यशरीरं मर्त्यमप्यर्थे सिद्धिदं ज्ञात्वा मृत्योरभावाय संसारस्योन्मूलनाय घटेतेत्यन्वयः १४ किं
चातइत्यत्राह छिद्यमानमिति । खैरिन्द्रियैर्गच्छति जानाति विषयानिति खगोजीवः कालावयवैस्तुटिलवादिलक्षणैश्छिद्यमानं स्वदेहं उत्सृज्य क्षेमं मोक्षं याति अलंपटो विरक्तो ज्ञानसामग्र्यो मान् कथमिव खे
गच्छतीति खगः पक्षी कलच्छेदन इति धातोः कालावयवैः परश्वधादिनिशिताग्रैः छिद्यमानमात्मना कृतनीडं वनस्पतिविहाय क्षेमं प्राप्त रक्षामिव अलंपट उत्पतनसमर्थः पटगताविति धातुः १५ उ
क्तमेव विशदयति अहोरात्रैरिति परंपरमात्मानं संसारादुपशाम्यति परंवृक्षांतरं उपगम्य शाश्वतं शांतदुःखं भवति निरीहः निर्णीतहरिचेष्टः १६ मानुषत्वमवाप्य संसारसमुद्रतरीं स्वभक्तिमकु
र्वतः पुंसो धः पातयेत्येव नृदेहमिति । सुष्ठुकल्पं वृक्षवदभीष्टसाधनं पुवं संसारनदीतरणतरीं गुरुरेव कर्णधारो यस्य स तथातं मयानुकूलेन न भस्वता वायुनेरितं नृदेहं प्राप्य यः पुमान् भवाब्धेर्भ्रम्यन्तरेत्
स मार्गण इति लुप्तोपमा वेगाख्य संस्कारनाशे शरवत् शरीरनाशे अधः पततीत्यन्वयः । मद्भक्तिगुणत्वाभावात्तरकभूमिं प्राप्नोतीत्यर्थः १७ उपास्तिप्रकारमाह यदेति वौपरमात्मनिरक्तो नुरक्तोति स्मि
ग्धोत एव संयतं त्रिद्वयो गीयदारं भेषुकर्मोपक्रमेण निर्विण्णो आत्मनोभ्यासेन पुनः पुनः प्रयत्नेन मनोचलं धारयेत् १८ शश्वद्विषयो परक्तमनसो च लत्वेन धारणं दुष्करमपि प्रयत्नेन भाव्यमिति भावेनाह धार्यम-

एवं विद्वान्पुरामृत्योरभावाय घटेतसः ॥ अप्रमत्त इदं ज्ञात्वा मर्त्यमप्यर्थं सिद्धिदम् १४ छिद्यमानं कालावयवैः कृतनीडं वनस्पतिम् ॥ खगः स्वदेहमुत्सृज्य
क्षेमं याति ह्यलंपटः १५ अहोरात्रैश्छिद्यमानं बुद्ध्या युर्भयवेपथुः ॥ मुक्तसंगः परंबुद्धानिरीह उपशाम्यति १६ नृदेहमासाद्य सुदुर्लभं यः पुवं सुकल्पं गुरुकर्ण
धारम् ॥ मयानुकूलेन न भस्वतेरितं पुमान् भवाब्धिनतरेत्स मार्गणः १७ यदारं भेषु निर्विण्णो विरक्तः संयतं त्रिद्वयः ॥ अभ्यासेनात्मनो योगी धारयेदचलं मनः
१८ धार्यमाणं मनो यर्हि भ्राम्यदाश्वनवस्थितम् ॥ अतंद्रितो नुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् १९ मनो गतिं न विसृजे जितप्राणो जितेन्द्रियः ॥ सत्त्वसंपन्नया बु
द्ध्या मन आत्मवशं नयेत् २० एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ॥ हृदयज्ञत्वमन्विच्छन् दमश्चैवेच्छतो मुहुः २१ सांख्येन सर्वभावानां प्रतिलोमानु
लोमतः ॥ मवाप्य यावन्ध्यायेन्मनो यावत्प्रसीदति २२ निर्विण्णस्य विरक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदिनः ॥ मनस्त्यजति दौरात्संयच्छित्तितस्या बुचितया २३

णमिति । यर्हि यदा धार्यमाणमपि आशु विषयेषु भ्राम्यलक्ष्येनावस्थितं तदाप्यतंद्रितो निरास्यो भूत्वानुरोधेनानुकूलेन मार्गेण मन आत्मवशं नयेदित्यन्वयः १९ दाढ्यार्थं पुनरुक्तमाह मन इति । अगातिं
विरुद्धगतिं विषयगतिं प्राति नाभावान्यविरोधेष्वित्यादवः सत्त्वगुणसंपन्नया २० सर्वस्मान्मनसः संयमनं प्रधानमित्युपसंहरति एष इति अभ्यासेन तु कौतये वैराग्येण च गृह्यत इति एतस्य संवादमाह
वाइत्यनेन योगउपायः संग्रहः संयमः मनः संग्रहेण किं स्यादत्राह हृदयेति हृदयज्ञत्वं मत्प्रियत्वं अन्विच्छन् मनो यच्छेदिति शेषः ततः किमत्राह दमश्चेति मत्प्रियत्वमिच्छतः पुंसः मत्प्रसादेन तरेन्द्रि
यनिग्रहश्च भवतीति शेषः मुहुरित्यनेन क्षणमपि विषयानुगतं न स्यादिति ध्वनयति २१ अस्तु मनो वशं नयेदिति तत्केन प्रकारेण स्यादिति तत्राह सांख्येनेति यावन्मनः प्रसीदति तावत्सर्वभावानां
ब्रह्मादिसर्वपदार्थानां सांख्येन तत्त्वज्ञानेन प्रतिलोमानुलोमतः भवाप्ययौ भ्रानुकमतः सृष्टिव्युत्क्रमतः संहारमनुध्यायेद्धरेरिति शेषः २२ अनेन योगेन मनः प्रसन्नं स्यात् किमत्राह निर्विण्णस्येति । निर्विण्ण
स्य स्वर्गादिभोगोऽनित्य इति ज्ञानवतोऽत एव तस्मिन् विरक्तस्य शोभनाभ्यासबुद्धिरहितस्यात्मवेदिनः । आत्मानात्मविवेकज्ञस्य दौरात्संयच्छित्तितस्या बुचितया पुनः पुनर्नि
रंतरस्मरणेन मनस्त्यजतीत्यन्वयः २३

स्मरणात्पूर्वभाविनोयमादयोप्यावश्यक इति भावेनाह यमादिभिरिति प्रयत्नसाध्ययमादिभ्यः सुखसाध्योपायांतरमाह ममाचेंति । अर्चाप्रतिमाहारे सन्निधानस्य मुख्याधिष्ठानत्वात्प्रतिमेतिसंतोष्यत्र वि
वक्षिता इति ज्ञातव्यं तत्राप्यशक्तानां स्थावरं च ग्राह्यम् । पुनरपि विकल्पोऽस्ति किनेत्याह नेति एतैरुक्तेरुपायैर्विनान्यैरुपायैश्च वृत्तिनिरोधलक्षणयोगं मनो न स्मरेदित्यर्थः २४ योगिनः प्रामादिकपापप
रिहारोपायप्रकारमाह यदीति योगेन ध्यानेन अन्यं यत्नं न कुर्यादिति शेषः यंत्रमिति पाठे अन्यत्साधनं नास्तीत्यर्थः २५ विहिता विहितकरणयोगुणदोषत्वाभावे कयोर्भगवत्प्रियाप्रियनिबन्धनत्वेन
गुणदोषत्वे इत्युद्धवप्रश्नपरिहरति स्वेस्वे इति उभयोर्गुणदोषयोरेष निर्णय इत्यन्वयः विधिनिषेधबद्धदेवादिजनं प्रति मया यमधिकारस्तु म्यंदत्तो यमधिकारस्तवेति यथा यथोपादिष्टं तथा तथास्वेधिकारे विहि
तकर्मणियानिष्ठाव्रतानियमः सगुणः मत्प्रीतिजनकत्वात्परिकीर्तितो मयेति शेषः विपर्ययोऽनधिकारे अविहिते कर्मणियानिष्ठासदोषः परिकीर्तितो मदीति हेतुत्वात् तु शब्देन निषिद्धस्य वृत्रहत्यादेः गुण
त्वं विहितस्याप्यसुरादिकृतस्य दोषत्वं च वक्ति इंद्रो वैवृत्रं हत्वा महानास य ईशृणोत्यलकं शृणोतीत्यादिवचनात् २६ विहिता विहितकरणदुग्दोषनियमोक्तिर्भगवत्प्रियाप्रियविषयेत्याशयेनाह कर्मणाभि
ति विधिनिषेधात्मको वेदो जात्यशुद्धानां स्वतः अशुद्धानां कर्मणानियमेन गुणदोषभेदमपेक्षत इति योनियमस्त्वयोक्तः सनियमो मदिष्टो गुणो मदिष्टो दोष इति विवेकमजानतां पुसां न तु विदुषां पक्ष इ
ति विहितकरणेन गुणोभिषिद्धकरणेन दोष इत्यनेन गुणदोषविधानेनाहं सांत्याजनेच्छयानियमो मया कृतः । स्वतोऽशुद्धानां गुणत्वं कथं स्यादित्यत उक्तं त्विति विध्यनुसारेणानुष्ठाने गुणत्वमेव स्यादिति

यमादिभिर्योगपथैरान्वीक्षिक्या च विद्यया ॥ ममाचोपासनाभिर्नान्यैर्योगं स्मरेन्मनः २४ यदिकुर्यात्प्रमादेन योगी कर्मविगर्हितम् ॥ योगेनैव देहं
हो नान्यं यत्नं कदाचन २५ स्वेस्वेधिकारे यानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः ॥ विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरेष निर्णयः २६ कर्मणां जात्यशुद्धानामनेनानि
यमः कृतः ॥ गुणदोषविधानेन त्वंहं सांत्याजनेच्छया २७ जातश्रद्धो मत्कथासु निर्विण्णः सर्वकर्मसु ॥ वेददुःखात्मकान् कामान् परित्यागेऽप्यनीश्वरः २८
ततो भजेत मां प्रीतः श्रद्धालुर्दृढनिश्चयः ॥ जुषमाणश्च तान् कामान् दुःखोदकांश्च गर्हयन् २९

त्यर्थः । विध्यनुसारित्वं च मत्प्रियोपहितत्वमित्यपि विशेषतु शब्द एव वक्ति । भगवत्प्रियाप्रियत्वे गुणदोषयोः कारणत्वं चेद्वेदे तद्विधानं किमर्थं क्रियत इत्यतो वाह कर्मणां मिति । गुहाजिह्विकान्यायेनाहं सां
त्याजनेच्छया स्वतोऽशुद्धानां कर्मणां अनेन गुणदोषविधानेन नियमः कृतो न तु प्रियाप्रियत्वे निषेधेन कर्मबहिर्मुखानां कर्मणि बुद्धयवतारार्थं शाखाचंद्रन्यायवदन्यथा जात्यशुद्धानां शुद्धत्वं स्यादतो मत्प्रियाप्रि
यत्वे गुणदोषयोः कारणं अनेन वित्तमहत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवेति श्रुतेरित्यर्थः गुणदोषयोः कारणं भगवत्प्रियाप्रियत्वेनियमः कस्मादित्यतो वाह कर्मणां मिति अहं सांत्यागेच्छया जात्यशुद्धानां
नां कर्मणामनेन गुणदोषविधानेन मत्प्रियत्वाप्रियत्वेनियमः कषायोपरिचूर्णवदन्यथा जात्यशुद्धानां पापहरणसामर्थ्यानुदयादचिकित्सितौषधवत् यथापकेन पंकांभ इति वत् स्यादतो मत्प्रियत्वेन मदर्पणेन कर्मक
व्यमिति भावः २७ मत्प्रियाप्रियविवेकज्ञानेन गुणदोषविदो भक्तियोगिनो देवा इत्याशयेन भक्तियोगिनां स्थिति विदधानो निगमयति जातश्रद्ध इति यतो मत्प्रियाप्रियनिबन्धौ गुणदोषौ ततो मां भजेत इत्यन्वयः
कीदृशो भक्तियोगी प्रारब्धादृष्टाद्विषयपरित्यागेनीश्वरोपि शास्त्रज्ञानेन मत्कथासु जातश्रद्धत्वेन सर्वकर्मसु निर्विण्णो यः कामान्विषयान् दुःखानां प्रापकान्वेद २८ यश्च प्रीतः श्रद्धालुः प्रेत्यापि भगवदुपास्तितं मुच
तीत्यर्थः अत एव दृढनिश्चयो भजन् विरोधिनः कामान् जुषमाणश्च दुःखोदकांश्चिषिद्धान् कामान् गर्हयन् इत्यर्थः २९

१ यदि भगवत्प्रीतिकरणवधर्मः तदप्रीतिकरणवधर्मः स च वेदविहितोऽस्तु मावा तर्हि वेदविधानस्यैव धर्मो भवत्यतो ज्ञानवतां देवानामेवेयं व्यवस्था अज्ञानां मानुषादीनां वेदविधिरपेक्षित एवेत्याशयेन भक्तियोगिनो देवा इत्युक्तम् ॥

विषयसेविनोयोगिनः कर्ममर्ते पतत्पर्णवत्ततः कदाप्युत्थानं न स्यादित्यतस्तद्भजनफलमाह प्रोक्तेनेति । उक्तलक्षणेन भक्तियोगेनासकृत्सदानिरंतरं मांभजतो मुनेरपरोक्षज्ञानिनो भक्तियोगिनो हृदि स्थिता अनभीष्टाः कामाः सर्वे निर्मूलतपानश्यांति कदा मायिहृदि स्थिते प्रकाशमाने सति ३० एते देवविवृणोति भिद्यत इति हृदयग्रंथिः प्राकृतांतः करणारूपो बंधः लिंगशरीरलक्षणः अखिलात्मनि सर्वगते मयि दृष्टे अपरोक्षिते सतीति शेषः ३१ यस्मात्पूर्वकर्मणां विनाशेन किंचिद्भक्तस्योपमर्देन उतरस्य भक्ष्ये गमाक्तियोगिनः सर्वगुह्यार्थोत्तमः तस्मादिह जीवराशौ मदात्मनो मदेकचित्तस्य मद्रक्तियुक्तस्य योगिनो देवजा ते ज्ञानाच्छ्रेयो न भवेत् वैराग्याच्च तस्मादित्यन्वयः । नन्वेवं तर्हि ज्ञानवैराग्याभ्यां श्रेय उक्तिः कथमित्यत उक्तं प्राय इति भक्त्यनुसारि ज्ञानवैराग्ये विना अन्यस्माज्ज्ञानाद्वैराग्याच्च श्रेयो निषिध्यते देवानां रागित्वे पि मुक्तिसंभवात् । रागिणोऽपि विमुच्यंते देवानां स्तत्र संशयः । रागापनोदनार्थं च ज्ञानं साधयंतीति श्वरैरिति वचनात् किंच स्मर्तव्या विषये दोषायतिभिर्ननु देवतैः । हरिरेव सदा पूज्य इत्यर्थे देवतैरपीति च ३२ कर्मादिना प्राप्यं च्छ्रेयो न तत्त्वद्रक्त्या स्यादित्याशं कामाभूदित्याह यत्कर्मभिरिति यदि वांछति तर्हि लभते न तत्रेतरापेक्षास्तीत्यर्थः योगेन प्राणायामलक्षणेन ध्यानेन वा ३३ ३४ ननु यदीति व्यर्थं रागिणां तेषां सर्वाभिलाषसंभवादिति तत्राह न किंचिदिति रागिणोऽपि ते भक्तिफलबुद्ध्या न किंचिद्वांछन्ति ३५ सुखं न वांछन्ति चेत्ते दुःखयोग्याः किं नेत्याह नैरपेक्ष्यमिति नैरपेक्ष्यमकल्मषं निष्पापं परंपूर्णं निःश्रेयसं प्राहुरिति यस्मात्तस्मात् । त्वदेकपरायणानां तेषां त्वत्किं सुखलक्षणं फलं अन्यथा पाषाणत्वमपि श्रेयः स्यादित्याशं कां परिहरन्नुपसंहरति तस्मादिति निराशिषः संसारविषयनिर्मुक्तस्य मे स काशा

प्रोक्तेन भक्तियोगेन भजतो मासकृन्मुनेः ॥ कामाहृदि स्थानश्यांति सर्वे मायि हृदि स्थिते ३० भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यंते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टे खिलात्मनि ३१ तस्मान्मद्रक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः ॥ न ज्ञानान्न च वैराग्यात्प्रायः श्रेयो भवेदिह ३२ यत्कर्मभिर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यतश्च यत् ॥ योगेन दानधर्मेण श्रेयो भिरितरैरपि ३३ सर्वे मद्रक्तियोगेन मद्रक्तो लभते जसा ॥ स्वर्गापवर्गं मद्दाम कथंचिद्यदि वांछति ३४ न किंचित्साधवो धीरा भक्ता ह्येकांतिनो मम ॥ वांछन्त्यपि मया दत्तं कैवल्यमपुनर्भवम् ३५ नैरपेक्ष्यं परंप्राहुर्निःश्रेयसमकल्मषम् ॥ तस्मान्निराशिषो भक्तिर्नैरपेक्षस्य मे भवेत् ३६ न मय्येकांतभक्तानां गुणदोषोद्भवा गुणाः ॥ साधूनां समचित्तानां बुद्धेः पारमुपेयुषाम् ३७ एवमेतान्मया दिष्टाननुतिष्ठन्ति मे पथः ॥ क्षेमं विंदन्ति मत्स्थानं यद्ब्रह्म परमं विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ ध्य ॥

चिरपेक्षस्य तस्य भक्तिरानंदरूपिणी भवेदित्यन्वयः । यतो भक्तिविषयेण भक्ताय फलं देयमत इति । यदि दद्याद्भक्तियोगफलं मोक्षमपीश्वरः । भक्तियोगफलत्वेन तत्तद्ब्रह्मायुरेव ते । इत्यस्माद्वाक्यात् भुक्ति फलाद्भक्तिलक्षणसाधनस्याधिकानंदबुद्धयेत्यर्थः ३६ भक्तियोगिनो रागिणश्चेत्तेषां विषया गुणदोषोद्भावकाः स्युरिति तत्राह नेति । कामित्वेऽपि तेषां भक्तिफलात्मना विषयभोगाभावाद्गुणाः विषया गुणदोषोद्भावकाः न भवन्ति । कुतः समचित्तानां समत्वेन मात्प्रियविहितकरणान्मदप्रियनिषिद्धवर्जनाच्च एतदपि कुत इत्यत उक्तं बुद्धेरिति बुद्धेः प्रकृतेः पारमासु कामानां मदेकहितकरणत्वस्य युक्तत्वादित्यर्थः । अनेनैषां वैराग्यमपि अधिकमिष्टं भवति तदुक्तं कामिनोऽपि स्वयं कामान् भुंजते न फलात्मना । तस्माद्वैराग्येऽपि को देवा एव हितादृशा इति ३७ त्रयाणामपि योगिनां फलमाह एवमेतानिति कर्मयोगिनः क्षेमं विंदन्ति ज्ञानयोगिनो वैकुण्ठादिमत्स्थानं भक्तियोगिनो ब्रह्म तत्रापि मुख्यभक्तिभाक् ब्रह्मा परमं ब्रह्म विंदतीति । उक्तमो भक्तियोगस्तु ज्ञानयोगस्तु मध्यमः । अधमः कर्मयोगश्च ब्रह्मैको मुख्यभक्तिभाक् । ज्ञानमप्यधिकं तेषां निर्यतं भक्तियोगिनां । उदीत भगवद्भक्त्या तद्ब्रह्म ज्ञानयोगिनः । भक्त्यंशकं यतो ज्ञानं ज्ञानस्नेहात्मिका इति । तथापि ज्ञानयोगित्वं मानुषज्ञानतोऽधिकं । भक्तियोगे ततो यत्नः कार्यो विद्वाद्भिरंजसा । इत्यतः फलतस्तस्य मवगंतव्यम् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

कर्मयोगिनां भगवत्प्रियत्वेन द्रव्यदेशादिशुद्धि कथनपूर्वकं कर्मकरणप्रकारं वक्तव्यं स्मिन्नध्याये । तत्र कथितानां त्रयाणामप्येकमननुतिष्ठतां गतिमाह य एतामिति भक्तिज्ञानक्रियात्मिकां भक्तिज्ञानकर्मयोग विषयाम् १ यथा गुणदोषौ मत्प्रियाप्रियोपहितविहिताविहितकरणनिबन्धनौ । एवं गुणदोषमूले पुण्यपापनिबन्धने शुद्धच शुद्धी अपिमत्सन्निधानविशेषतदभावकृतेन ब्राह्मणजात्यधिकृते इति पूर्वोक्तानुवादपूर्वशुद्धच शुद्धिव्यवस्थामाह स्वेस्वेति उक्तार्थोऽयम् २ पंचभूतात्मकत्वेन समानेष्वपि वस्तुषु द्रव्यस्य शुद्धिः अशुद्धिः गुणदोषौ शुभाचशुभौ च मत्सन्निधानविशेषतदभावकृतेन विधीयते । किमर्थमत्र उक्तं । विचिकित्सार्थं शुद्धच शुद्धीविवेकज्ञानेन पुण्याधिक्येन सुखाधिक्यं भवति इति ज्ञापनार्थमिति पंचभूतात्मकत्वेन समता सर्ववस्तुषु । हरिसन्निधिवैशेष्याद्विशेषश्च महान्सदेति वचनात् ३ एतदेव विवृणोति धर्मार्थमिति । सुकृतादिप्रयोजनमुद्दिश्य धर्मवर्धनसाधनं धुरमुद्रहतामया यात्रार्थं शरीरयापनार्थं ४ शुद्धच शुद्धी इत्युक्तमेव विवृणोति भूमीति । स्थावरादीनां आब्रह्मपर्यंतानां जीवानां आत्मना संयुताः शरीराः भूम्यादयः पंचधा तवो महाभूतानि ५ पंचभूतात्मकत्वेन समानेष्वपि स्थावरादिब्रह्मांतेषु धातुः परमेश्वरः यत्र धातु एषीति श्रुतिः तस्य सन्निधानविशेषाच्छुद्धचैतदसंनिधानविशेषादशुद्धचैव भेदेन तारतम्यलक्षणेन विषमाणि नामरूपाणि विकल्प्यंते विविधत्वेन कल्प्यंते व्यवहारयोग्या योग्यानि क्रियंते विद्वद्भिर्मया चेति शेषः । किमर्थमेतेषां देहित्वेन प्रत्यक्षलक्षणानां जीवानां स्वार्थसिद्धये स्वयोग्येषु रूपांस्तद्वयेति । आब्रह्मस्थावरादीनां आस्मृतिलक्षणज्ञानयोग्यानामित्यर्थः वाक्यस्मरणयोरङ्गितिवचनात् । यद्यद्वरेः सन्निहितं तत्तच्छुद्धितरं मतम् । स्वतः शुचितमो विष्णुः सान्निध्यं

श्रीभगवानुवाच ॥ य एतां मत्कथां हित्वा भक्तिज्ञानक्रियात्मिकाम् ॥ क्षुद्रान् कामान् बलैः प्राणैर्जुषंतः संसरंतिते १ स्वेस्वेधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः ॥ विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरपि निश्चयः २ शुद्धच शुद्धी विधीयते समानेष्वपि वस्तुषु ॥ द्रव्यस्य विचिकित्सार्थं गुणदोषौ शुभाशुभौ ३ धर्मार्थं व्यवसायार्थं यात्रार्थमिति वानघ ॥ दर्शितो यं मया चारो धर्म्यमुद्रहताधुरम् ४ भूम्यं बव्यं निलाकाशाभूतानां पंचधा तवः ॥ आब्रह्मस्थावरादीनां शरीरा आत्मसंयुताः ५ भेदेन नामरूपाणि विषमाणि समेष्वपि ॥ धातुशुद्धचैविकल्प्यं त एतेषां स्वार्थसिद्धये ६ देशकालादिभावानां वचनान्मम सत्तम ॥ गुणदोषौ विधीयेतोनियमार्थं हि कर्मणाम् ७ कृष्णसारोथदेशानां ब्राह्मणानां शुचिर्भवेत् ॥ कृष्णसारोप्यसौ वीरकीकटा संस्कृतेरिणः ८ कर्मण्योगुणवान्कालो द्रव्यतः स्वतएव वा ॥ यतो निवर्तते कर्मसदोषो कर्मकः स्मृतः ९

च स्वभावत इति वचनात् ६ देशादीनां श्रुतिस्मृतिलक्षणं मम मुखोद्गतं वचनमेव गुणदोषयोर्विवेकाभित्याह देशोति अयं देशोऽयं काल एतद्द्रव्यामिति इमानि कर्मयोग्यानि नेतराणीति मम वचनादेशादीनां गुणदोषौ विधीयते कर्मणानियमार्थं कलसाधनार्थम् ७ कीदृशदेशः शुचय इत्यतस्तानाह कृष्णसार इति । ब्राह्मणानां कर्मकरणाय कृष्णसारो नाम मृगो देशानां शुचिः शुद्धिकरो भवेत् कृष्णसारोऽयं देशमधिवसतिसदेशः शुचिरित्यर्थः अथ शब्देन कृष्णसारविधुरोपि देशः शुचिरिति सूचयति नदीसमुद्रगिरय आश्रमाश्च वनानि च । नगराणि च दिव्यानि शालग्रामादयस्तथा । तेषां समीपगाश्चैव देशा योजनमात्रतः । कर्मण्यास्तु समाख्यातास्तदन्वये कीकटाः स्मृताः । तदन्वयेऽपि त्र्येदेशाः कृष्णसारोऽपि तः स्वतः । कर्मण्या एव ते ज्ञेया इति वचनात् । उक्तस्यापवादमाह कृष्णसारोपीति कृष्णसारोऽपि सौ वीरकीकटा संस्कृतेरिणोऽप्यन्यदेशस्य शुचिहेतुः एषां स्ववासोपशुचिकरो नेत्यर्थः स्वर्पराशुचितो देशोऽसंस्कृत इत्युच्यते तदुक्तं यदि नाभ्युषिताः खलैरिति तत्रापि विशेषोऽस्तीत्युक्तं खलैरभ्युषिताश्चापि पदिसाद्विराधिष्ठिताः । कर्मण्या इति विज्ञेया विष्णुर्लिंगानियत्र च इति ईरणदेशः लावणिक उपद्वीपादिकः ८ देशात्रिरूप्यकर्मयोग्यकालमाह कर्मण्या इति विज्ञेया इत्यादिप्रमाणसिद्धोऽयमर्थ इति प्रकटनाय कर्मण्या इति स्मृत्युक्तशब्दानुवादः गुणवान् वृत्तिमान् कालः कर्मण्याः यज्ञादिकर्मयोग्यः सवद्विविधः द्रव्यतः स्वत इति वाशब्देन द्वावपि योग्याविति वाकि एव शब्देन तृतीयोऽनास्तीति निश्चीयते द्रव्यतः कर्मण्यो वसंतादि

लक्षणः स्वतःकर्मण्यः संध्यादिलक्षणः । कालस्यगुणवत्त्वंनामकिं येनकर्मवर्ततइतितंविनिक्ति यतइति । यतोयस्मिन्कालेनिषिद्धात्कर्मनिवर्ततेनक्रियतेसकालःसदोषोनिषिद्धोर्कर्मकःकर्मनहा निशीथादिलक्षणःस्मृतः । निशीथोमध्यमारात्रीराक्षसानांतुगोचरःइत्यादिना यतोदोषात्कर्मनिवर्ततेतेनदोषेणयुक्तःकालःसदोषत्वादकर्मकः९ द्रव्यस्यशुद्धयशुद्धिप्रकारोपिबहुविधइत्याह द्रव्यस्येत्यादि ना ताम्रादेर्द्रव्यस्याम्लादिद्रव्यसंयोगेनशुद्धिः भांडादिद्रव्यस्यतूच्छिष्टामेध्यसुरादिसंयोगेनाशुद्धिःमहतांवचनेनचशुद्धयशुद्धीस्तः तद्यथा अभक्ष्यत्वंयतिपात्रत्वंचालाबुनोदष्टं केषांचित्प्रक्षालनादि संस्कारेणशुद्धिः असंस्कारेणाशुद्धिर्गर्दभयानमसंस्कृतवाणीत्यादेः केषांचिदयोग्यापहृतगृहादिद्रव्यविशेषाणांकालतःशुद्धिःअन्नादीनांकालेनाशुद्धिःअन्नादीनामहत्त्वेत्वादिस्पर्शपृष्ठांशत्यागेनशिष्ट स्यशुद्धिःअथवात्रस्याल्पतयाल्पत्वेनशुनास्पृष्टस्यतस्याशुद्धिः अल्पस्यापिपापस्यपिपीलिकाहननादेरशुचित्वं । महतोद्रव्यस्यवधादशुद्धिः १० शक्त्याशुद्धिः शक्त्यपुंसःतीर्थयात्रादिनाब्राह्मण्यात्र तादिनावाशुद्धिः अशक्त्यज्वरादिरोगपीडितस्यदेवार्चनादिलक्षणेननित्यकर्मानुष्ठानेनशुद्धिः अशुद्धस्यापिमहतांवाचाशुद्धिःशुद्धस्यापिबहूनांवाचात्वशुद्धिः बुद्धिरपिशुद्धयशुद्धिहेतुस्तथाहिसुरा पानादिपापनिश्चयेअशुद्धिः हरिकथाश्रवणादिषुपुण्यानिश्चयेशुद्धिःतथाहिसमृद्धिःसंपदात्मनःशुद्धयशुद्धयोःकारणं सत्पात्रदानादिसद्ब्रह्मचयेनशुद्धिःअसत्पात्रप्रदानगणिकादिभोगविषयादशुद्धिः अन्येमां सविशेषाः सोमादिद्रव्यविशेषाश्चदेशावस्थानुसारतःशुद्ध्यंत्यशुद्ध्यतिहि तथाहि मांसविशेषाविष्वाहुत्तरदेशेशुद्धाःदक्षिणदेशेत्यशुद्धाःतथासोमादिद्रव्यविशेषायज्ञकर्माद्यवस्थायामेवशुद्धाःनान्यदा ११

द्रव्यस्यशुद्धयशुद्धीचद्रव्येणवचनेनवा ॥ संस्कारेणाथकालेनमहत्त्वालपतयाथवा १० शक्त्याशक्त्याचवाग्बुद्ध्यासमृद्ध्याचतथात्मनः ॥ अन्येशुद्ध्यति हितथादेशावस्थानुसारतः ११ धान्यदार्वास्थितंतूनांसतैजसचर्मणाम् ॥ कालवाय्वग्निमृत्योयैःपार्थिवानांयुतायुतैः १२ अमेध्यलिप्तंयद्येनगंधलेपं व्यपोहति ॥ भजतेप्रकृतितस्यतच्छौचमुपदिश्यते १३ स्नानदानतपोवस्थावीर्यसंस्कारकर्मभिः ॥ मदभ्यासान्मनःशौचंकृत्वाकर्माचरेद्विजः १४ मंत्रस्यचपरिज्ञानंकर्मशुद्धिर्मदर्पणम् ॥ धर्मःसंपाद्यतेसद्भिर्धर्मस्तुविपर्ययैः १५

पार्थिवानांपृथिवीविकाराणांधान्यादीनांपुतायुतैःकालादिभिःशुद्धिः धान्यानामामयुतेनैकेनकालेनदारुपात्राणामस्थानांशंखादीनांचयुताभ्यामृत्योयाभ्यांतंतूनामयुतेनकेवलेनतोयेनआज्यादिरसानांतै जसानांकांस्यादीनांचायुतेनाग्निना चर्मणांपुताभ्यामृत्योयाभ्यांशुद्धिरित्यर्थः १२ यदमेध्यलिप्तंयेनगंधलेपंचव्यपोहतितेनतस्यप्रकृतिर्भजते तस्यवस्तुनस्तच्छौचंशुद्धिरुपादिश्यते १३ कर्मागशु द्धिप्रकारमाह स्नानेति अवस्थायौवनदिलक्षणा वीर्यमाहात्म्यंशक्तिर्वा संस्कारउर्ध्वपुंड्रादिधारणं कर्मनित्यसंध्यावंदनादिमत्पूजावसानं एभिर्मनःशौचंचमनसःशुद्धिकृत्वाभिक्षिणंकर्माचरेत् म दभ्यासान्ममध्यानाभ्यासाच्च १४ ऋष्याद्युपेतस्यमंत्रस्यपरिज्ञानमापादनीयमितिशेषः कर्मणःशुद्धिःकथमित्यतउक्तं कर्मेति मददर्पणंब्रह्मार्पणमस्तिवति एतैःसाध्यंकिमत्राह धर्मइति धर्मोमद्भ किलक्षणःसंपाद्यते तत्राधिकारिणआह सद्भिरिति विपर्ययैर्मदर्पणमकुर्वाणैरसद्भिरेतैरधर्मःपापलक्षणःसंपाद्यतइत्यन्वयः आंतरःसन्निधिर्विष्णोर्बाह्यःसन्निधिरेवच । द्विविधःसन्निधिःप्रोक्तःकृत्रिमोवा ह्युच्यते । स्वाभाविकस्त्वांतरःस्यात्प्रतिमाजीवगोयथेतिवचनेनसन्निधानार्थंब्रह्मार्पणंकर्तव्यमितिज्ञायते १५

इतोपि भगवदर्पणं कर्तव्यमन्यथा कृतहान्यकृताभ्यागमौ स्यातामिति भावेनाह कचिदिति कचित्कर्मगिविहितत्वेन गुणोपि दोषः स्यात् मदभक्तेनानर्पितत्वेनामुष्ठितत्वादंतवदितिशेषः । अपिविधिनाप्रा
 ह्मणोपिनहंतव्यइति निषेधाविधिना दोषोपि गुणः स्यात् यथेद्रस्य वृत्रहत्या ऋषिनारायणप्रीतिजनकत्वात् ननु गुणदोषविधाननियमः कथमत्राह गुणोति गुणदोषाभ्यामर्थनियमः स्वर्गनरकादिफलानि
 यमस्तौ गुणदोषौ विदंति जानंतीति तद्विदः मनुष्यादयस्तेषामेव बाधते क्लेशकरो भवति प्रयत्नसाधयत्वात् एवमवदेनार्थगदादयो व्यावर्त्यते श्रुतेर्ग्रहणशक्त्यभावात्तेषामतो मनुष्यादीन्प्रातिविधीयमानौ गुण
 दोषौ भगवदर्पणाभावे स्वर्गनरकादिफलं दत्तइत्युक्तं तद्विधानंतद्विदामित्यनेन मनुष्यादिष्वपि शुभाशुभज्ञानयोग्यवयसां तदजानतां महानज्ञानजो दोषो भूस्वाणांतिर्यगादीनांतदभावश्चेति सूच्यते । वर्षाच्चतुर्द
 शादूर्ध्वयेन विद्युः शुभाशुभं । तेषामज्ञानजो दोषः सुमहान्कर्मजादपीति । तिरश्चामिद्रियाशक्तेन दोषो ज्ञानजो भवेत् । गुणोपिनैव काश्चित्स्याद्यतो ज्ञानबाहिः कृता इति वचनात् १६ गुणदोषनिमित्तबाधायथान स्या
 संप्रकारं वाक्ते संमानेति अपतितानां विप्रादीनां समानकर्माचरणे मदर्पणेनात्मयोग्यकर्माचरणे पातकं न स्यात् तथा पूर्वमपतितानां विप्रादयो येन कर्मणापतंति तेषां तत्समानकर्माचरणे तत्प्रसुरापानतत्प्रसूतिर्या
 चालिगनादिकेदेहत्यागिव दोषलक्षणंतत्कर्मपातकं च न भवति तथा शयानः शूद्रश्च ब्राह्मणादिपातित्यहेतुभिः लशुनभक्षणादिभिरधोनपतति अधइति विशेषणात्सुरापानादिभिरपतति कुतो न पततित्यत
 उक्तं औत्पत्तिकइति तस्य शूद्रस्य लशुनभक्षणादिलक्षणैर्गुणैरमुख्यैः कर्मभिः संगः औत्पत्तिकः स्वभाविको यतस्तस्मात्स्वायोग्य एव कर्मणि पततीत्यर्थः । त्रैविंशिकाः संचरंतो वेदकर्मप्रवर्तनात् । शयानः शूद्र उदि
 श्रोवेदकर्मप्रवर्तनात् । नतस्याभक्ष्यजो दोषः शुश्रूषायां प्रवर्तते । यथा सुवर्णस्य मलं शुक्रं ताम्रस्य नैव तत् । एवं विप्रादिदोषैस्तु न शूद्रो दोषतामियात् । मलंतु तस्यापि मलयथैवं शूद्रजन्मनः । स्वधर्मप्रतिरूपस्य च

कचिदुणोपि दोषः स्यादोषोपिविधिना गुणः ॥ गुणदोषार्थनियमस्तद्विदामेव बाधते १६ समानकर्माचरणे पतितानां न पातकम् ॥ औत्पत्तिको गुणैः
 संगेन शयानः पतत्यधः १७ यतो यतो निवर्तेत विमुच्येत ततस्ततः ॥ एषधर्मो नृणां क्षेमः शोकमोहभयापहः १८ विषयेषु गुणध्यानात्पुंसः संगस्त
 तो भवेत् ॥ संगो देवभवेत्कामः कामादेव कलिर्नृणाम् १९ कलेर्दुर्विषहः क्रोधस्तमस्तदनुवर्तते ॥ तमसाग्रस्य ते पुंसश्चेतना व्यापिनी ततः २० तथा च राहितः
 साधो जंतुः शून्याय कल्पते ॥ ततोऽस्य स्वार्थविभ्रंशो मूर्छितस्य मृतस्य च २१

रणदोषदंमतामिति वचनात् १७ किं बहुनोक्तेन सर्वतोऽप्यभिमानपरित्यागेन श्रीनारायणसमर्पणमेव समस्तदोषनाशकरमित्याह यतो यत इति यतः यतः कर्मणो नाहं कर्तोति निवर्तेत अहंकारराहित्येन यच्च
 त्कर्मपरमेश्वरार्पणबुद्ध्या करोति ततस्ततः कर्मणो विमुच्येत तत्तत्कर्मबंधकं न स्यादित्यर्थः तत्कर्तव्यताया बुद्धयवतारार्थस्तोति एषइति एषः परमेश्वरसमर्पणलक्षणो धर्मः क्षेमः संसारमुक्तिहेतुः मायिस
 वाणिकर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसेत्यादेः १८ विषयेष्विति अयमर्थः भगवदर्पणबुद्धिराहित्येन क्रियमाणं कर्मशब्दादिविषयेषु गुणबुद्धिजनयति मृगानृणां कापयः पूर
 मतीव तदनुनिर्कुशस्य पुंसो विषयेषु गुणध्यानात् सुखसाधनत्वध्यानात् तेषु म्लेहलक्षणः संगः स्यात् ततस्तेषु कामः इच्छा स्यादिच्छातः कलिः कलद्रावण इति धातोः चेतनधर्मज्ञानद्रावणहेतुरधर्मो ज्ञानात्मा
 विशाति १९ कलेरावेशात्स्वाभीष्टपरिपंथिषु तत्सु दुर्विषहः क्रोधः स्यात्तदनुद्वेषानंतं रंतो वर्तते ततस्तमसिमग्नस्य पुंसः व्यापिनीन्द्रियसंतता चेतना सुखानुभवशक्तिस्तमसा दुःखोद्रेकेण ग्रस्य तेन दृष्टा भवति २०
 तयानुभवशक्त्यारहितो जंतुरासुरो जीवः शून्याय सुखनाशाय कल्पते नित्यत्वाच्चेतनस्य न स्वरूपेण नाशः किंतु सवर्तिमानसुखनाश एवेत्याह तत इति । चशब्द एवार्थे ततो मृतस्य अंधंतमः पतनानंतरं अस्य मृ
 दितस्य दुःखसमुद्राभिभूतत्वेन निःसंज्ञस्य । स्वार्थस्य सुखस्य विभ्रंशः स्वरूपतोऽहानिर्भवाति २१

१ तद्विदामेवेत्यनेनावधारणेन गुणदोषपरिज्ञानशून्यानां गुणदोषार्थनियमो न बाधते इत्युच्यते इति भाति अतस्तदनुवादेन तात्पर्यमनुव्याख्याति तद्विदइति । २ शंखेनोर्न शूनंतस्वभावः शून्यं तस्मै दुःखायैवार्थः पृषो
 दरादित्वात्साधु।

न केवलं सर्वात्मना सुखनाशः तस्य निरतिशयदुःखमपि भवतीत्याह विषयेति विषयसाम्यं यातीति विषयोदुःखं तस्याभिनिवेशेन समुद्रेकेणात्मानं न वेद अपरं प्रति योगिनं च न वेत्ति स्वानुभवमंतरेण न किंचिद्वेत्तीत्यर्थः स्वपरविषयज्ञानं नास्ति चेच्छून्यवादप्रवेश आपन्न इति तत्राह वृक्षेति भगवद्भागवतप्रद्वेषातिशयेन नित्यं तमः पतितो निरंतरं दुःखमेवानुभवन् यमकिंकरैरिव रंतं वृक्षयमानत्वेन वृक्षजीविकया वृक्षजीवनवद्वचर्थजीवन् निष्प्रयोजनो ग्रस्तवयाः दुःखपरीतायुः इति वच्छ्रुत्सन्नास्ते इत्यन्वयः दोषिणो गुणवत्त्वेन श्रूयंते विषयाः सदा । असता संगते स्तेषु दोषाः श्रोतुं दुसुर्लभाः । अतो नित्यगुणध्यानात्तद्गुणे प्रीतिमान् भवेत् । अतस्तत्र भवेत्कामः कामिनं कलिराविशेत् । अधर्माज्ञानरूपेण कलिना विष्टदेहिनः । सत्सु को धोदुर्विषहस्ततस्तमसि पात्यते । अयेतमसि मग्नस्य चेत्तर्नेन्द्रियसंगता । सुखानुभवशक्तिर्यासाविनश्याति स र्वदा । तदा शमूनभावेन शून्य इत्युच्यते नरः । सर्वात्मना तु शंभ्रं शस्तस्य दुःखविवर्धनः । अमूर्छितस्य च भवेत् मृत्युनंतरमेव च । दुःखाख्यविषयावेशात्मात्मानं परमेव च । यथा वद्वेत्ति पतितस्तमस्य धेकदा च न । वृक्षवद्वृक्ष्यते नित्यं निष्प्रयोजनजीवनः । नित्यदुःखपरीतायुर्द्विषत्प्रश्वासित्यापि । इति वचनादासुरजनविषयो यमिति ज्ञायते २२ श्रुतिविहितत्वात्स्वर्गादिविषयेच्छासतां स्यादित्याशंक्यैतद्विषयदृष्टांतेन स्वर्गादिविषयस्यानित्यसुखहेतुत्वेन तत्रेच्छाकार्या श्रुतिर्भैषज्यरोचनार्थमिधुदंडदानवत्स्वर्गादिवादिनी मुख्यतो मुक्तिपरेत्याह फलश्रुतिरिति इयं फलश्रुतिः मोक्षफलश्रवणत्वेन चरितार्थत्वात् न स्वर्गादिकुसुमश्रुतिस्तथात्वे वेदस्यानर्थहेतुत्वं स्यान्न तद्युक्तम् । स्वर्गादिकामनायुक्तस्त्वैहिकेष्वपि सज्जते । तत्रापि देवकामेभ्यो विशेषं चाभिवाञ्छति । ततस्त्वमसि पातः स्यादतो वेदः कथं हितान् ।

विषयाभिनिवेशेन नात्मानं वेदनापरम् ॥ वृक्षजीविकया जीवनव्यर्थं ग्रस्तवयाः श्वसन् २२ फलश्रुतिरियं नृणां श्रेयोरोचनं परम् ॥ श्रोतुर्विवक्षया प्राक्तं यथा भैषज्यरोचनम् २३ उत्पत्त्यैव हिकामेषु प्राणेषु स्वजनेषु च ॥ आसक्तमनसो मर्त्या आत्मनो नर्थहेतुषु २४ न तान विदुषः स्वार्थं भ्राम्यतो वृजिना ध्वनि ॥ कथं युं ज्यात्पुनस्तेषु तांस्तमो विशतो बुधः २५ एवं व्यवसितं केचिदविज्ञाय कुबुद्धयः ॥ फलश्रुतिकुसुमितामवेदज्ञावदंति हि २६ कामिनः रूपणालुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः ॥ अग्निमुग्धा धूमितांताः स्वलोकं न विदंति ते २७

काम्यत्वेनाभिचक्षीत सर्वज्ञानस्वयंसदेति वचनात् तदुपपादयति न इति नोस्माकंसकाशाच्छ्रेयो मोक्षारूपं तदेव रोचयति कामयति स्वर्गादेरनित्यतादिदोषज्ञानान्मोक्षस्यादोषताज्ञानाच्चेति भैषज्यरोचनं प्रतीक्षुदंडं ददातीति यथा तथा ईषदुत्तमस्य मंदाधिकारिणः श्रोतुर्विवक्षयाभिमुखीकरणाय प्रोक्तं न तु तत्र तात्पर्यविवक्षया मंदाधिकारिणानित्यंतपसैव प्रतीक्षितुं । मोक्षो न शक्यते धैर्यात्ततः स्वर्गादिकं वेद । स्वर्गादिष्वल्पफलतां ज्ञापयित्वापि मोक्षदं । वेदं वक्तुं तत्तमानां नित्यो वेदः प्रवर्तते । इधुदंडं ददातीति यथा भैषज्यरोचनं । एवं मंदेशूतमेषु मोक्षमाहात्म्यमुच्यते । न ह्यल्पफलभागे दोषा सुदेवैकसंश्रय इति वचनात् २३ फलश्रुतेर्मोक्षैकार्थत्वेयुक्तिमाह उत्पत्त्येति उत्पत्त्या स्वभावत एवात्मनो नर्थत्वे हेतुषु कामादिभ्यासक्तमनसो मर्त्यास्तान् वृजिना ध्वनिसंसारे भ्राम्यतो त एव स्वार्थमविदुषो जनास्तेषां स्वार्थोपायबुधो जान न वेदस्तेषु न नियुं ज्यात् नियुं जानश्चेदुन्मत्तवाक्यवदप्रमाणं स्यादित्याशयेनाह कथमिति विषयाभिनिवेशेन तमो विशतस्तान् पुनस्तेषु विषयेषु वेदः कथं युं ज्यान्न कथमपि पुनक्ति उन्मत्तवाक्यसाम्यं प्राप्तिभयादिति शेषः कामादिषु न तान्मग्नान् इति वापदच्छेदः तथा चैक्यवाक्यं प्राप्नोति २४ २५ स्वमतं प्रदर्शयामुरमतं प्रदर्शयति एवमिति केचिदसुरपक्षिपाः वेदस्यैव मुख्यं व्यवसितं निश्चयमवि ज्ञायफलश्रुतिफलं मोक्षस्तद्विषयां श्रुतिकुसुमितां स्वर्गविषयां वदंति अत एवावेदज्ञा इति २६ एतदेवोपपादयति कामिन इति कामिनो निषिद्धा कामिनः न तु योग्यकामवंतो निषेध्याः अयोग्यभार्या पुत्रादिकामितानर्थसाधिनी । योग्यकामादरेः प्रीतिरतो ब्रह्मादयो मलाः भार्यापुत्रादिसंयुक्ता वा सुदेवमुपासत इति प्रमाणात् । एवं विधा असुरा इत्याभिप्रेत्य रूपणादिशब्दाः प्रयुक्ताः । ननु स्वर्गकाम इति श्रुतेः

१ वृणां इति सामानाधिकरण्येनान्वच्छेदोऽपि मनुष्येषु कश्चनेति भावीत्यतोतः स काशादिति पदमध्याहार्यतात्पर्यमनुसृत्य । २ अयोग्यकामवंतः ।

स्वर्गादिष्वेव स्पष्टार्थत्वात्कथं पुष्पेषु फलबुद्धय इति निंदा क्रियते इति तत्राह अग्निमुग्धा इति । मामविज्ञायाग्निरेवेज्यते इति मुग्धाः मिथ्याज्ञानिनः प्रत्यक्षफलमाह धूमेति । मिथ्याज्ञानित्वं कथमत्राह स्व
लोकमिदं स्वलोकं स्वाश्रयं परमात्मानं न विदंति अनेन स्वर्गकामाः स्वर्गकामशब्दार्थमपि न विदंतीति ज्ञापितं । नित्यानंदो हरेर्भक्तिज्ञानाद्याः स्वर्गशब्दिताः । पुत्रभार्याप्राप्तिचाद्याः सर्वमोक्षगतं फलं । उद्दिश्य
स्वर्गकामस्य यजनं श्रुतिचोदितं । तदविज्ञाय पुष्पाख्यमनित्यं स्वर्गमिच्छवः । यजंतं मंदमतयो वेदवादपरायणा इति मानेन स्वर्गशब्दविवरणात् स्त्रीभिर्वाधानैर्वा इत्यादिचात्रमानम् २७ कोसावाश्रय इति त
त्राह न त इति । ये उक्थेन प्रोणेन शाः शासनं येषां ते उक्थशासः अंधेतमसि पातयित्वा प्राणेन दंड्या असुतुषः केवलं द्रियारामास्ते य इदं व्याप्नोयतश्च दंजातं हृदि स्थं मानं जानंतीत्यन्वयः विष्णुभक्तान्सदावायुः
आसयेत्तमासि क्षिपन् । विष्णुभक्तान्विमोक्षाय प्रापयित्वा सुखं नयेदिति च अज्ञानं निदर्शयति यथेति यथानीहारचक्षुषः नीहारावृतदृष्टयः पदार्थान्यथावन्न विदंति २८ तथा ते मे मतमविज्ञाय । मोक्षाख्यं फलमे
वाह स्वर्गादिव च नंतु यत् । असुराणामयं स्वर्गशब्दः पुष्पात्मकं वदेत् । देवानां हरिसंप्राप्तिवेदो विष्णुपरो यतः । इत्येतत्सिद्धं अविदित्वा ततः किमत्राह परोक्षेति परोक्षमंधंतमः तद्विषयः तत्प्राप्तियोग्यः आत्मा
स्वरूपं येषां ते तथा अंधंतमः परोक्षं च पंचकण्ठं तथोच्यते । इति वाक्यसिद्धं कामिनः कृपणा इत्यादि नैर्वा विधा असुरा इत्यर्थं त उक्ताः इदानीं स्पष्टयति हिंसायामिति अयं भावः ये कामिनः तेषामसुराणां यदियदा
हिंसायां कामः तदा यज्ञ एव न चोदना । यद्यदात्मनो हिंसा न मिष्टं तत्तद्विहितमिति कुतर्कैः प्रतिपाद्य यज्ञं प्रापयंति आसुरो विहिता हिंसा विहितत्वेन वर्णयेत् । आसुरायां हिंसाः सर्वे नारायणपराङ्मुखा इति

न ते मामंगजानंति हृदि स्थं य इदं यतः ॥ उक्थशासो ह्यसुतुषो यथानीहारचक्षुषः २८ ते मे मतमविज्ञाय परोक्षविषयात्मकाः ॥ “वृथा पशून् विनिघ्नंति हिंस्यंते
प्रेत्यतैस्तुते ॥” हिंसायादिकामः स्यादज्ञ एव न चोदना २९ हिंसाविहाराद्यालब्धैः पशुभिः स्वसुखेच्छया ॥ यजंते देवतायज्ञैः पितृभूतपतीन् स्वलाः
३० स्वमोपमममुं लोकमसंतं श्रवणप्रियम् ॥ आशिषो हृदिसंकल्प्यत्यजंत्यर्थान्यथावणिक् ३१ रजःसत्त्वतमो निष्ठा रजःसत्त्वममोजुषः ॥ उपासते इन्द्रमु
ख्यान् देवादीन् तत्र तथैव माम् ३२ इष्टे हे देवतायज्ञैर्गत्वारंस्यामहे दिवि ॥ तस्यांत इह भूयास्ममहाशालामहाकुलाः ३३

वचनात् २९ एषां प्रत्यक्षान्यथानुपपत्त्यासुरत्वं स्पष्टमित्वाह हिंसाविहारा इति आलब्धैः हिंसितैः ३० अमुं लोकमुद्दिश्य असंतमनित्यं अर्थहानिरेवैषां न स्वाभीष्टप्राप्तिरित्याह आशिष इति हृदिस्व
र्गाशिषः संकल्प्ययास्याम इति निरूप्यवणिग्यथा तथा अर्थस्त्यजति ३१ संतुवापितृभूतपतीनां यष्टारोसुराः इन्द्रादे देवतार्चकाः कथमित्याशंक्या यथावत्तर्चनाभावादित्याह रज इति एवं विधायाज्ञि
कास्तामसाः कुतः विष्णुं विहाय ये देवान् पितृभूतेशमेव च । साम्येन वा पूजयंति ते ज्ञेया असुरा गणा इति स्मृतेः तेष्वपि विशेषोऽस्ति तामससात्विकास्तामसराजसास्तामसतामसा इति तत्र ते सर्वे इन्द्रमुख्या
न् देवादीन् प्रांचयथोपासते रजःसत्त्वतमो निष्ठा रजःसत्त्वतमोजुषो भवंति कथं तामससात्विकव्रताः किंचित्स्वर्गादिमुखोपेतानिरयदुःखोद्विक्तान् लोकान् जुषंते तामसराजसव्रताः केवलं निरयदुःखाकुल
लोकान् तामसतामसव्रताः अंधंतमो दुःखाविलान् लोकान् सेवंत इत्यन्वयः तामसेषु तु ये सत्त्वानिरयप्रचुरास्तुते । ईषत्स्वर्गादिसंयुक्तास्तमो निष्ठास्तुते स्मृताः । केवलं निरये निष्ठाये ततामसराजसाः । अंधंतम
सियो निष्ठास्ते वै तामसतामसाः । एवं त्रिभेदयुक्तास्तु याज्ञिका विष्णुर्वाजिताः । इत्यनेन त्रैविध्यं प्राप्याणिकं निष्ठोत्कर्षेण व्यवस्थायां नाशंते व्रतयाच्योरिति वचनात् रज आदि व्रतयुक्ता रज आदिलोकांश्च प्रार्थयं
त इत्यर्थः ३२ तत्प्रार्थनाप्रकारमाह इष्टेति रंस्यामहे रंतुमिच्छामः इह भूमौ अनेनापथोपासनं च दर्शितं नित्यानंदलक्षणमोक्षाकांक्षानुगुणगुणोपसंहाराभावात् ३३

१ इदमंधं प्रक्षिप्तमिति तात्पर्यदीपिका श्रीनिवासतीर्थीयेत्यादि ग्रंथविमर्शने कृते सति भाति कंचित्मूलकोशेष्वनुपलंभाच्च । २ अत्रमनुष्याधमाः तामससात्विकाः । प्रधानदैत्यानुगाः तामसराजसाः कल्पादिप्रधानदैत्याः
तामसतामसा इति विवेको गीता तात्पर्यानुसारेण मंतव्यः

अथोपासनेनिमित्तमाह एवमिति पुष्पितयास्वर्गादिपुष्पविषययावाचाव्याक्षिप्तमनोयेषांतेतथातेषांमानिनांअतिस्तब्धानामिति विशेषणद्वयेन मनःसमीचीनत्वजनकतत्त्वज्ञगुर्वादिसेवापिदूरीभूते तिष्ठनयाति ३४ स्वर्गादिपरस्यवेदस्यमुक्तिपरत्वंकथंघटतइत्यत्राहवेदाइति स्वतएवपूर्णस्वरूपत्वात् ब्रह्मात्माविष्णुःसएवविषयोयेषांतेब्रह्मात्मविषयावेदाः नारायणपरावेदाइत्यादेः ब्रह्मत्वंपूर्णताप्रोक्तातद्यस्यस्वतएवतु । सत्रब्रह्मात्मसमुद्दिष्टोवासुदेवःसनातनइतिव अनेनब्रह्मात्मप्राप्तिलक्षणमोक्षपरत्वमविनाभूतवेदस्येतिज्ञायते उक्तशंकायाःपरिहारःकथमायातइत्यतउक्तं त्रिकांडविषयाअपीति यद्यपि ब्रह्मदेयकर्मकांडविषयाअधिकारिभेदेनप्रतीयंतेतथाप्युत्तमाधिकारिणांकांडद्वयपरत्वंविहायब्रह्मगुणप्रतिपादनद्वारामोक्षपरत्वंस्पष्टमितिभावः सर्ववेदानांब्रह्मात्मपरत्वंसत्यंचेन्मुखतःकिमितिप्रतीत्यभावइतितत्राह परोक्षेति किमनेनप्रयोजनमत्राह परोक्षमिति परोक्षप्रियाइवहिदेवाइतिश्रुतिः चशब्दान्मद्भक्तानांदेवादीनांप्रियामित्यर्थोवगम्यते ३५ परोक्षत्वान्ममप्रसादांवेनावेदार्थोदुरवबोधइत्याह शब्दब्रह्मेति तर्हिनेरधिकारित्वात्डिवित्यडित्यादिशब्दवद्वेद्योवेदइत्यतउक्तं प्राणेति अत्रप्राणादिशब्दैर्ब्रह्मादयोविवक्ष्यन्ते प्राणेंद्रियमनोभिःमीयतेज्ञायतइतिप्राणेंद्रियमनोमयं भेयत्वान्मयउद्दिष्टोवेदःप्राणादिभिःसदेतिवाक्यात्वाक्यत्वेपौरुषेयत्वेनचलौकिकवाक्यवदानित्यंपारिमितंचनेत्याह अनंतोति अंतोविनाशउद्दिष्टःपारःपरिमितिस्तथा । अनंतपारोवेदोयंताभ्यां सरहितोपतइतिवचनमत्रोदाहृत्यार्थोक्तव्यः समुद्रवदित्यल्पाधिकारिणोपेक्षयोक्तंनतूत्तमाधिकारिणइति ३६ वेदस्यप्रतीयमानोर्थोनेचेद्वाच्याभावेनवैयर्थ्यमापन्नमत्राह मयोति अनंतगुणपूर्णत्वाद्ब्रह्मादिशब्दवाच्येनमयोपबृंहितंमत्प्रतिपादकत्वेनपूर्णार्थोपेतं किमत्रप्रमाणमत्राह भूतेष्वितिभूतेषुघोषरूपेणलक्ष्यतेकथमिवविसेषूर्णेशब्दब्रह्मेतिशेषः ३७ प्राणादिभिर्मोयतइत्यु

एवंपुष्पितयावाचाव्याक्षिप्तमनसांनृणाम् ॥ मानिनांचातिस्तब्धानांमद्वार्तापिनरोचते ३४ वेदाब्रह्मात्मविषयास्त्रिकांडविषयाअपि ॥ परोक्षवादोवेदो यंपरोक्षंममचप्रियम् ३५ शब्दब्रह्मसुदुर्बोधंप्राणेंद्रियमनोमयम् ॥ अनंतपारंगंभीरंदुर्विगाहंसमुद्रवत् ३६ मयोपबृंहितंभृन्नाब्रह्मणानंतशक्तिना ॥ भूतेषुघोषरूपेणविसेषूर्णवलक्ष्यते ३७ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णसुद्रहतेमुखात् ॥ आकाशाद्वोषवान्प्राणोमनसारुपर्शरूपिणा ३८

कतंप्रकारमाह यथेति यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णसुद्रहतेनिष्कासयतिपुनर्ग्रसतिच एवंघोषवानाकाशगुणशब्दव्यक्तिमान्छंदांसिपित्तैनेनेतिछंदोमयोमृतमयोमत्प्रसादेनमोक्षदःप्राणःमास्पर्शोविष्णुःतंरूपयतीत्यास्पर्शरूपिप्राणस्यमनस्तेनस्मनसासहस्रपदवीमदनंतंरूपविषयांओंकारेषुत्रिमात्राचनंतमात्रावसानप्रणवेष्वांजितांस्पष्टव्यक्तांतद्व्याख्यानरूपांस्पर्शादिवर्णैरलंकृतांगुह्यदर्शनादिभेदेनविचित्राभिर्नानाविधाभिरैकाशीतिसंख्याताभिर्भाषाभिर्विततां चतुरुत्तरैश्चतुर्वर्णैरधिकोष्णिग्युक्तेर्गायत्र्यादिच्छंदोभिश्चविततांअनंतपारांविनाशपरिमाणरहितांबृहतींश्रुतिर्हृदयाकाशादुद्भूत्यसृजतिउच्चारयतिरुद्रादिभ्यउषादिश्रुतिपुनःकल्पतिस्वस्मिन्नेवाक्षिपतेविदधातीत्यन्वयः चतुरुत्तरत्वानियमोजगत्पंतानामेवगायत्र्याउष्णिक्चतुर्वर्णाधिकेत्यादिचतुरुत्तरैःजगत्पंतानामेवचतुरुत्तरत्वानियमः भुंक्तेयदस्त्रिलान्स्पर्शानास्पर्शोविष्णुरुच्यते । तस्यप्रकाशकंनित्यंनमस्येप्राणमेकलं । प्राणस्यैवमनोनिर्त्यंवासुदेवंप्रकाशयेदितिच । मीयंतेनेनछंदांसिप्राणश्छंदोमयस्ततइतिच त्रिमात्रमादितःकृत्वायावच्चानंतमात्रकाः । प्रणवास्तेपिभेदेनह्यनंताःपरिकीर्तिताः । एकमात्रोत्तराःसर्ववासुदेवाभिधायकाः । तेषांव्याख्यानरूपांहिसर्ववेदाःप्रकीर्तिताः । ओंकारेणान्वितास्तस्मात्सदोच्चार्याहरेःप्रियैरिति उक्तार्थेप्रमाणं गुह्यदर्शनभाषेचभाषाचैवसमाधिका । तिस्रस्तुमूलभाषाःस्युरेकैकाचत्रिधापुनः । गुह्यदर्शनसंज्ञाचगुह्यगुह्यातथापरा । एवमादिक्रमेणैवत्वेकाशीतिविभेदिताः । भाषास्तत्रचगुह्याचप्रतिद्वार्थेष्वनन्वितागुह्यार्थतत्परैवांयोर्मणिमित्यादिकाचसा । दर्शनान्यवलंब्येवशुपत्यादिनांतुया । बहुश्रुतिविरुद्धंतुवेत्सादर्शनात्मिका । अंतेनिषेधसंयुक्ताभस्मस्नानादिकाचसा । यथाग्रहश्च

१ ओंकारस्यैकत्वेनोंकारोप्येतिबहुवचनायोगादित्यतःओंकाराणांबहुत्वाद्बहुवचनमिदमत्रप्रमाणमाह ॥ विमात्रेति ॥ ओंकारेव्यंजितामितिपाठःकाल्पनिकः । २ अंधोमणिमविददित्यादिका प्रतीतिार्थे योग्यता । भावात्प्रमत्तज्ञानेर्नाथःगुरूपदेशादिनामणिज्ञानोत्तमंलब्धवानितिगोप्यार्थः मणिर्मुखप्रधानंचेयुत्तमस्यवचोभवेदित्यभिधानम् ॥

भानार्थासमाधिः साप्रकीर्तिता । विष्णुः परमइत्याद्या साचविद्वद्भिरीरितेतिवचनात् संप्रदायज्ञैर्गुरुचरणशरणैरेवपुरुषैर्ज्ञेयोपमर्थइति भस्मस्नानविधानंतु श्रुत्युक्तं दर्शनानुगं । भस्मस्नानंततो ग्राह्यं विधानंतु नृसिंह
गं । इति वाक्यादंते निषेधयुक्तत्वात् भस्मस्नानानादरोपिकर्तव्यइति ३८ ३९ ४० गायत्र्यादिच्छंदसां क्रमोपि छंदो वैचित्र्याद्युक्तविधइत्याशयवानाह गायत्रीति छंदस्तु नवपादं यज्जगादित्युच्यते बुधैरिति वचना
ज्जगत्त्रामच्छंदो नवपादात्मकमित्यर्थः ४१ मुख्यप्राणोपि मत्प्रसादादेव वेदार्थजानाति मुख्यतः सर्ववेदार्थतत्त्वमहमेव जानामीत्याशयवानाह किंविधत्तइति विकल्पयेत् । विविधं रूपत्वेन कल्पयेत् लोके वि
द्वज्जनमध्ये मदन्यः कः पुरुषः इत्यस्याः श्रुतेः हृदयं तात्पर्यार्थवेदकोपिनवेदचेत्को वा युर्मत्प्रसादाद्वेत्तीत्यर्थः ४२ संघ्यामुपासीतेत्यादेः संघ्योपासनादिविधिलक्षणमर्थमंतरेणान्यमर्थमगवान्कथं वेत्तीति तत्राह
मामिति संघ्यामुपासीतेत्यादिविधिलक्षणो वेदो मामुद्दिश्य विधत्ते संघ्यावदनादर्थे द्विषयत्वात् ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्तीत्यादेः यदादित्यगतं तेजोजगद्भासयते ऽस्मिन्नमित्यादेश सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मे
त्यादिसत्त्वत्वादिगुणवाचको वेदः सत्यत्वादिगुणविशिष्टं मामभिधत्ते चत्वारि वागित्यादिषु वेदादिवाच्यत्वाद्वागारूपं मां वागित्यनूच चत्वारितीति मां विविधं कल्पयेत्वा वासुदेवसंकर्षणादिरूपविशिष्टत्वेन ध्येय
इति नसुरां पिबेत् ब्राह्मणो न हंतव्यइत्याद्यपोहभागो सुराण्येष्वर्थइति धातोः सुराणामैश्वर्यादिमद्गुणानां पानं प्रमस्यादिति चिंतनं वेदैकवेद्यत्वेन ब्राह्मणो विष्णुर्नास्तीति चिंतनमित्यादिमदप्रियमपोहानि विध्या
त्मानमेवलोकमुपासीतेत्यादिमद्विषयोपासनं वेदतात्पर्यार्थइत्यस्याः श्रुतेः हृदयमेव वेदेति गतेनान्वयः । विधिभागे हरेः पूजैः अभिधाने चतुर्णाः । विकल्पे तद्गुह्यत्वं चाप्यपोहे तु तदप्रियं । उच्यते सर्ववेदेषु तच्च वे

छंदो मयो मृतमयः सहस्रपदवीं प्रभुः ॥ ओंकारेष्वांजितां स्पर्शस्वरोष्मां तस्थभूषिताम् ३९ विचित्रभाषाविततां छंदोमिश्रतुरुत्तरैः ॥ अनंतपारांबृहतीमृजया
क्षिपते स्वयम् ४० गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपंक्तिरेव च ॥ त्रिष्टुप्जगत्यतिच्छंदो ह्यष्टयष्टिजगद्विराट् ४१ किंविधत्ते किमाचष्टे किमनूद्य विकल्पयेत् ॥
इत्यस्याहृदयं लोकेनाभ्योमद्वेदकश्चन ४२ मां विधत्ते भिधत्ते मां विकल्प्यापो ह्यइत्यहम् ४३ एतावान्सर्ववेदार्थः शब्द आस्थायमा ऽभिदाम् ॥ मायामात्रमनू
द्यांते प्रतिषिध्य प्रशाम्यति ४४ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ उद्धव उवाच ॥ कानितत्त्वानि विश्वेश संख्यातान्यृषि
भिप्रभो ॥ नवैकादशपंचत्रीण्यात्थ त्वमिह शुश्रुम १

दस एव हीति वचनात् सुराहरे गुणाः प्रोक्तास्ते मे स्पु रिति चिंतनं । सुरापानमिति प्रोक्तं ब्रह्म कुर्यात्कथंचन । ब्राह्मणो विष्णुरुद्दिष्टः सनास्तीत्यभिचिंतनं । ब्रह्म हत्यासमुद्दिष्टा तान् कुर्यात्कथंचन । इत्याद्यपोहवाक्यार्थ
श्चित्यो विष्णुर्बुधैर्जनैरिति वचनाच्च ४२ न केवलं कतिपयवाक्यार्थः सर्ववेदार्थोप्येवमेवेति भावेनोपसंहरति एतावानिति कदानुवेदस्य विश्रमइति तत्राह शब्दइति निर्दोषः शब्दो वेदः अभिदां मामास्थाय
सर्वावतारेषु मे ददितो विष्णुरिति प्रतिष्ठाप्यमायामात्रं मदिच्छो दुद्राहृष्टनिमित्तं शरीरादिकं बंधमनूद्य निरूप्य तस्य प्रतिषेधार्थमुपासनादिकं विधायांते मोक्षे ज्ञानोदयेन जीवस्य शरीरादिकं प्रतिषिध्य प्रशाम्यति
स्तिमितसमुद्रवत्स्वभावोपास्तिरूपेण तिष्ठतीत्यन्वयः नभिदायस्य सोभिदः अभिदशायमश्चेत्यभिदाः तमभिदां अइति ब्रह्मेति अनिषेधपुमान्विष्णावितियादवः प्रपंचनिषेधो वेदस्यार्थो नोच्यत इति मतं
सर्वावताररूपेषु निर्भेदत्वाददोषतः । अभेदो विष्णुरुद्दिष्टस्तमेवोक्तादिति च्छया । निर्मितं वैदिकं बंधं तस्योपासनमैव तु प्रतिषिध्य विमोक्षेतु स्वभावोपास्तिरूपतः प्रतिशाम्यति वेदोपासनासु देवैकसंश्रयइति समा
ख्ययानिरस्तमिति ज्ञातव्यं विद्यात्मनि भिदा बोधइति भेदज्ञानस्य विद्यात्वोक्तेरिति ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयजकृतटीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ भगवत्सुष्ठानां तत्त्वानां सं
ख्यानं जीवस्य हरेः भेदं निरूपयत्यास्मिन्नध्याये तत्रादौ भगवदुद्देशाज्जातत्वं स्वस्वरूपोद्भवोऽपि भिस्तत्त्वानां बहुशासं उपायमानत्वात् युक्तीर्ज्ञातुकामः पृच्छति कानीति त्वं न वेत्त्यादीनि तत्त्वान्यात्थ
वपंच शुश्रुम तत्र ऋषिभिः संख्यातानि तान्येव उतेतराणि १

संशयनिमित्तमाह केचिदिति २ ऋषयस्तत्त्वानां संख्यानामेतावत्त्वं यद्विवक्षया कया युक्त्या पृथगायंति नोस्माकमिदं सपुक्तिर्न वक्तुमर्हसि ३ ऋषय इति त्वयोक्तत्वात् सर्वेषु पक्षेषु युक्तिसंशयानकार्येत्या-
 शयेन परिहरति युक्त्यदिति यथा ब्राह्मणावेदविचारकुशला ऋषयो भाषते संक्षेपविस्ताराभ्यां वदन्ति तथा सर्वेषु पक्षेषु युक्तयः संतीत्यन्वयः स्वकपोलकल्पितत्वेन वदतां मते प्रमाणं कथं स्यादिति तत्राह
 मायामिति मदीयां मायाममसामर्थ्यमुद्बुद्ध्या लब्धयानां विधातृत्वं संख्यां वदतां ऋषीणां मतं किन्तु दुर्घटं किमनुपपन्नं सर्वप्रामाणिकमेवेत्यर्थः विष्णोः सामर्थ्यमालम्ब्य तत्त्वसंख्यां मुनीश्वराः । चक्षुर्हि
 तदविज्ञाय विवदं त्यल्पबुद्धयः । तत्रापि कारणं विष्णोः शक्तिर्यस्या विकारतः । अव्यक्तादेर्विकल्पो यमनसः संप्रजायते । विरुद्धकल्पनं तच्च वासुदेवैकानिष्ठया । निरहंकारयानश्येद्विवादैकाश्रयं हितदिति वाक्या-
 च्छीनारायणसामर्थ्यमेव मायोच्यते नानिर्वाच्या विद्येति ४ ननु प्रामाणिकं चेत्किमिति विप्रतिपद्यते इत्याशङ्क्य तन्मतं तत्त्वापरिज्ञानादिति भावेनाह नैतदिति त्वयथा तथ एतदेवं न भवति दुष्ट-
 त्वादहं यद्वच्चिमतत्तथानिर्दोषत्वादिति तदविज्ञाय विदं त्यल्पबुद्धयः इत्यत्रापि मच्छक्तिरेव हेतुरित्याह एवमिति तत्रापि कारणं विष्णोः शक्तिरिति ५ सत्त्वादिभेदेन या सामिति बहुवचनं यासां मच्छक्ती-
 नां सकाशाज्जातादव्यक्तादितत्त्वानां व्यतिकराद्विकारात्मनो यो विकल्पः विरुद्धकल्पो मिथ्या ज्ञानलक्षणः स एवाविवदतां विवदमानानां पदमाश्रय आसीत् तत्त्वसंख्याविवक्षाभेदेन बहुविधान् मनोविका-
 राद्भवतीत्यर्थः यस्या विकारतः अव्यक्तादेर्विकल्पो यमनसः संप्रजायते । विरुद्धकल्पनमिति कदानुविकल्पो पशम इत्यत आह प्राप्त इति दमः इन्द्रियनिग्रहः तद्वाराशमे प्राप्ते मभिष्टायां प्रवृद्धायां सविकल्पो

केचिदष्टाद्विंशतिं प्राहुरपरे पंचविंशतिम् ॥ सप्तैकेन वषट्के चित्त्वार्येकादशापरे ॥ केचित्सप्तदशप्राहुः षोडशैके त्रयोदश २ एतावत्त्वं हि संख्या न मृषयो यद्विव-
 क्षया ॥ गायंति पृथगा युष्मन्निदं नो वक्तुमर्हसि ३ श्रीभगवानुवाच ॥ युक्तयः संति सर्वत्र भाषते ब्राह्मणायथा ॥ मायां मदीया मुद्बुद्ध्या वदतां किन्तु दुर्घटम् ४ नैतदेवं
 यथा त्वत्वं यदहं वच्चिमतत्तथा ॥ एवं विवदतां हेतुः शक्तयो मेदुरत्ययाः ५ यासां व्यतिकरा दासी द्विकल्पो वदतां पदम् ॥ प्राप्ते शमदमेव्येति वादस्तमनुशाम्यति
 ६ परस्परानुप्रवेशात् तत्त्वानां पुरुषर्षभ ॥ पौर्वापर्यं प्रसंख्यानं यथा वक्तुर्विवाक्षितम् ७ एकस्मिन्नपि दृश्यते प्रविष्टानि तराणि च ॥ पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तत्त्वे
 तत्त्वानि सर्वशः ८ पौर्वापर्यमतो मीषां प्रसंख्यानमभीप्सताम् ॥ यथा विविकं यद्युक्तं गृहीमो युक्तिसंभवात् ९ अनाद्यविद्या युक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनम् ॥
 स्वतो न संभवेद्यस्मात्ततो न्यः पुरुषो भवेत् १०

व्येति शन्यासि ६ तमनुविकल्पनाशनंतरं विवादोपि शाम्यति तच्च वासुदेवैकानिष्ठयानिरहंकारयानश्येत् विवादैकाश्रयं हितदिति ६ तत्त्वानामनेकविधसंख्याने युक्तिमाह परस्परानुप्रवेशादिति कार्य-
 कारणरूपाणां तत्त्वानां परस्परानुप्रवेशात् कारणेषु कार्यानुप्रवेशात् कचित्कार्येषु कारणानुप्रवेशात् अंतर्भावाच्च तथा प्रवेशेन पृथगेवावस्थनाच्च पौर्वापर्यं प्रसंख्यानं न्यूनाधिकत्वेन तत्त्वानां गणनं वक्तुर्विवाक्षि-
 तं यथा तथा क्रियते पूर्वासंख्या अल्पा अपरा बह्वीति तत्संबन्धित्वं पौर्वापर्यम् ७ एतदेव विवृणोति एकस्मिन्निति इतराणितत्त्वानि एकस्मिन् पूर्वस्मिन्कारणे तत्त्वे अपरस्मिन्कार्ये तत्त्वे वा प्रविष्टानि दृश्यंते पि-
 यस्मात्तस्मादमीषां तत्त्वानां गणनमिच्छतां पौर्वापर्यं पूर्वापरसंबन्धिप्रसंख्यानमपि युज्यत इत्यर्थः नन्विदमार्थमतं तव चित्तं गीकार्यमुत नेतितत्राह यथेति ऋषिभिरुक्तमिदं यथा वदेव विविकं पृथक् पृथक् स्पष्टं अ-
 त एव युक्तं चेति यद्यस्मात्तस्माद्गृहीमः हेतुं स्पष्टयति युक्तिसंभवादिति यद्युक्तं यथा विविकं तत्तथा गृहीमः कुतो युक्तिसंभवादिति वा ८ ९ तैर्ऋषिभिरुक्तमिदं यथा वदेव विविकं पृथक् पृथक् स्पष्टं अ-
 स्वीकर्तव्यमिति भावेनाह अनादीति अनादिकालं आरभ्या विद्याकामकर्मे युक्तपुरुषस्य पुराणि शरीराणि सरोजो जीवस्यात्मवेदने स्वस्वरूपा विर्भावलक्षणं ज्ञानं तथात्मनः परमात्मनोऽपराक्षलक्षणं ज्ञानं च स्वतः स्वश-
 त्त्यानसंभवेन उक्तहेतोरित्यस्मात्तस्मात्पुरुषः पूर्णपदुणो विष्णुस्ततो जीवादन्यो भवेदित्यंगीकर्तव्यम् १०

अत्रेदमप्यनुसंधेयमित्याह पुरुषेति हृदिस्थित्वाजीवानां ज्ञानोत्पादनात्पुरुषनाम्नोबहिःस्थित्वाज्ञानफलमुक्तिदानादीश्वरनाम्नश्चाण्वपिवैक्षल्यं न द्रष्टव्यं भेददर्शनेऽनर्थमाह तदन्वेति तयो पुरुषेश्वरयो
 अन्यत्वकल्पनाभेददृष्टिलक्षणा अपार्था तत्स्वरूपपादपगमनप्रयोजनानर्थकारिणीचेत्यर्थः ज्ञानात्मनोजीवस्यज्ञानोत्पादनं कथं घटत इति तत्राह ज्ञानंचेति प्रकृतेर्गुणः सत्त्वगुणजन्यं स्वरूपभूतं ज्ञानं तु स
 दाजीवस्य विष्णुना । नियतं प्रकृतं ज्ञानं भक्त्यते नैव दीयत इति वचनात् ११ जन्यज्ञानस्य प्राकृतत्वं साधयति प्रकृतेरिति तु शब्दो विशेषोक्तः प्रकृतेर्गुणसाम्यप्रलेपवर्तमानस्य आत्मनोजीवस्य यथा
 सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्गुणा आवरकान भवन्ति ईश्वरेच्छानियतप्रवृत्तिशून्यत्वात् तदा स्वरूपज्ञानादिगुणा अपि भवन्ति तथा सृष्टिकाले जीवस्वरूपं तेर्गुणैरावृतं भवति गुणानां वीर्यमाह स्थितीति १२ किमा
 यातं अनेन प्रकृत इत्यत्राह सत्त्वमिति इह सृष्टिकाले सत्त्वं ज्ञानं सत्त्वगुणजन्यं रजोगुणजन्यं कर्म तमोगुणजन्यं मज्ञानमित्युच्यते प्रलयकालात् सृष्टिकालेऽयं विशेष इति बाह्यज्ञानं प्राकृतमिति सिद्धं यद्वा प्रलये तु सृ
 ष्टवपि प्रकृतेर्गुणाः आत्मनः परमात्मनो न विशेषापादकाः किंतु जीवस्यैव कथमत्राह सत्त्वमिति सत्त्वादयोजीवस्य बाह्यज्ञानादिविशेषजनका इति अंतस्थः पुरुषो नाम ज्ञानदः सर्वदेहिनां । बहिस्थ ईश्वरो
 नाम ज्ञानादिफलदो हरिरिति वाक्यात् । पुरुषाख्यो हृद्गतस्तु विष्णुर्जोवविबोधकः । फलदा तातु बाह्येन य ईशो नाभिदां वदेत् । तथैवान्यस्वरूपेषु विष्णोर्गुणैर्भेददर्शकः । ये च जीवेश्वरा भेदपश्यन्ते नर्थभागिन इति
 वाक्याच्च पुरुषेश्वरावुक्तार्थाविति सिद्धं इदानीं ऋषिभिरुक्ततत्त्वानां संख्याभेदं वक्ष्यन्तस्त्वनकारणस्वरूपं तावदाह गुणव्यतिकर इति सत्त्वादिगुणानां महदाद्यात्मनाव्यतिकरो यस्मात्स भगवान् गुणव्यति

पुरुषेश्वरयोरत्र न वै लक्षण्यमण्वपि ॥ तदन्यकल्पनापार्थाज्ञानंच प्रकृतेर्गुणः ११ प्रकृतेर्गुणसाम्येतु प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ सत्त्वरजस्तम इति स्थित्युत्प
 त्त्यंत हेतवः १२ सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते ॥ गुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव च १३ पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमहंकारो न भो निलः ॥ ज्योतिरा
 पः क्षिति रिति तत्त्वान्युक्तानि मे न च १४ श्रोत्रं त्वग्दर्शनं घ्राणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः ॥ वाक् पाण्युपस्थपायवं प्रिकर्माण्यंगो भयं मनः १५ शब्दः स्पर्शो रसो गंधो
 रूपं चेत्यर्थजातयः ॥ गत्युत्तयुत्सर्गशिल्पानि कर्मायतनसिद्धयः १६ सर्गादौ प्रकृतिर्ह्यस्य कार्यकारणरूपिणी ॥ सत्त्वादिभिर्गुणैर्धत्ते पुरुषोऽव्यक्तमीक्षते १७

करः किं नाम धेय इत्यत उक्तं काल इति कालकामधेनाविति धातोः सर्जनेन ब्रह्मादीनामभीष्टदो गृह्णत्वात् कालनामा इत्यर्थः अनेन कारणत्वानुपपत्तिरपि परिहृतेति ज्ञायते कारणस्य नामांतरं चाह स्वभाव इति
 स्वतंत्रोभावः स्वभावः स्वरूपभूतो भावो भूतिरैश्वर्यस्य सतथा इति वा स्वाधीनोभावः सत्तायस्य सतथेति वा स्वनिपतोभावो जन्मादिलीलायस्य सतथेति वा वायुनावैगौतमसूत्रेणेत्यादेर्वायोरेव सर्जना
 दिप्रतीतिः कथमयं भवसर्वकर्तृ इति तत्राह सूत्रमिति सूत्रं सर्वाधारः अक्षरं मंत्रांतधृतेरिति सूत्रादेतल्लिङ्गं भगवदेकनिष्ठमित्येव शब्देनावधारयति च शब्देन यो देवानामिति श्रुतेर्वायुशब्दः सावकाश इति दर्शयति
 १३ नवैकादशपंचत्रीनित्यत्र न वतत्त्वानिवक्ति पुरुष इत्यादिना पुरुषो हिरण्यगर्भः प्रकृतिर्गायत्री व्यक्तोरुद्रः अहंकारः स्कंदः यदा पुरुषशब्देन विरिंचस्यैव वाच्यता । परस्य पृथगुक्त्यैव व्यक्तस्तत्र तु शंकरः । तदा
 हंकारशब्देन स्कंदस्यैव वाच्यता भवेदिति वाक्यादयं नियमः प्रामाणिक इत्यर्थः १४ एकादशतत्त्वान्याह श्रोत्रमित्यादिना ज्ञानशक्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि कर्माणिकर्मेन्द्रियाणि उभयसंकल्पविकल्पात्मकं मनः १५
 एषां विषयानाह शब्देति अर्थजातयः विषयसामान्यानि अनेन पंचतत्त्वान्युक्तानि कर्मायतनसिद्धयः कर्मेन्द्रियविषयाः पायूपस्थयोर्विषयावुत्सर्गशब्देनोक्तौ द्विविधत्वात् पंचकद्वयपंचेत्यनेन द्विरावृत्तिर्ग्राह्या
 पंचपंचेति तथा च शब्दादिशिल्पानि दशतत्त्वानि १६ त्रीनिति सत्त्वादिगुणास्त्रीणि तत्त्वानि इति वक्तुं सत्त्वादिगुणप्रवृत्तिमाह सर्गादाविति अस्य जगतः सर्गादौ उपादानकारणात्मकजडप्रकृत्यभिमानिनी
 चित्प्रकृतिर्हरिवाचमि स कारणरूपिणी अंतर्निपं वृत्तयेन प्रवेशात् कार्यरूपिणी च सत्त्वादिभिः श्रीभूर्भुवोर्गैतत्त्वभेदेन सत्त्वादिगुणाभिमानिनी धत्ते जगदिति शेषः एवं च पुरुषादितमोगुणां ता निहरिणा सह चतुस्त्रिंश

तत्त्वानीति भागवतं मतं परस्परानुप्रवेशादित्युक्तयुक्तिविवृणोति पुरुषइत्यादिना कालादिनाम्नाहरिणानुगृहीतः पुरुषनामाहिरण्यगर्भः सृष्ट्यर्थमव्यक्तनाम्नीसरस्वतीमीक्षते संक्षोभ्य इति मत्वा व्यक्तादित
त्त्वानिसरस्वतीनिमित्तीकृत्य सृजतीत्यर्थः १७ अतएव कार्यकारणरूपेण सृष्ट्या व्यक्तादयो धारणशीलत्वाद्वा तु नामानस्तत्त्वविशेषाः पुरुषेक्षया पुरुषस्य हरेः कटाक्षगोचरत्वेन संहताः संक्षिप्ताः प्रकृते
र्बलाद्विकुर्वाणाः लब्धवीर्याः कार्यकारणशक्त्यन्विताः अहं ब्रह्माहं सृजंतीत्यन्वयः यद्वा जडप्रकृतिरस्य जगतः सर्गादौ तत्त्वादिगुणैर्जगद्वत्ते पुरुषो विष्णुरव्यक्तं प्रकृतिमीक्षते तन्नियंताधातवोऽसृजं
तीति कार्यकारणभावादन्योन्यानुप्रवेशो युक्त इति वक्तुं सृष्टिकथनं सृज्यसृष्टिस्वरूपत्वादन्योन्यानुप्रवेशिनः । तिष्ठंति तात्त्विका देवा विशेषप्रतीतिकारणादिति वचनात् अतस्तत्त्वानामल्पसंख्यावत्त्वं युक्तं १८
तत्र सत्त्वादीन् गत्यादींश्च विना हरिणा सहितानि षड्विंशति तत्त्वानि महदहंकारौ ब्रह्मरुद्रावंगीकृत्य स्कंदं विना परमात्मना सह पंचविंशतिः । व्यक्तं विना चतुर्विंशतिरित्येतानि न्यूनसंख्याकतत्त्वानि सिद्धवत्क
त्यसमैकइत्यादिन्यूनसंख्यानिकथयति सप्तैवेति यत्र यस्मिन्पक्षे सप्तैव धातवस्तदैवंगणनं कर्तव्यं शब्दाद्यर्थाः स्वादयश्चैकीकारंगताः पंचषष्ठो ज्ञाननामा ब्रह्मा सप्तम उभयाधारः अभिमन्यमानाभिमा
निनां आधारः आत्मा परमात्मा इति सप्तत्वं ततः शब्देन ज्ञानात्मनावनुकृष्येते दशेन्द्रियाण्येकीकृत्यैकं तत्त्वमसवः पंचप्राणाः देह इति देहाभिमानो दिवाकरः ज्ञानात्मानाविति नवतत्त्वानि ज्ञानशब्दो
दितो ब्रह्मा तदा धारो हरिः स्मृत इति सर्वदेहाभिमानो मुदेहिनां तु दिवाकर इति च इन्द्रियात्मैर्द्रव्यैकः प्राणो नाम प्रजापतिरिति च देहप्राणौ पंचेन्द्रियाणि वा ज्ञानात्मभ्यां न वेति वा यद्वा वागादीनां मनोधीन

व्यक्तादयो विकुर्वाणा धातवः पुरुषेक्षया ॥ लब्धवीर्याः सृजंत्यहं संहताः प्रकृतेर्बलात् १८ सप्तैव धातव इति यत्रार्थाः पंच स्वादयः ॥ ज्ञानमात्मोभयाधारस्त
तो देहोन्द्रियासवः १९ षडित्यत्रापि भूतानि पंचषष्ठः परः पुमान् ॥ तैर्युक्त आत्मसंभूतैः सृष्ट्वेदं समुपाविशत् २० चत्वार्येवोति तत्रापि तेज आपोन्नमात्मनः ॥
जातानि तैरिदं जातं जन्मावयविनः खलु २१ संख्याने सप्तदशके भूतमात्रेन्द्रियाणि च ॥ पंचपंचैकमनसा आत्मा सप्तदशः स्मृतः २२ तद्वत्षोडशसंख्यानि आ
त्मना मन उच्यते ॥ भूतेन्द्रियाणि पंचैव मन आत्मा त्रयोदश २३ इति नानाप्रसंख्यानं तत्त्वानामृषिभिः कृतम् ॥ सर्वं न्याय्यं युक्तिमत्त्वाद्विदुषां किमशोभनम्
२४ उद्वव उवाच ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ यद्यप्यात्मविलक्षणौ ॥ अन्योन्यापाश्रयात्कृष्णदृश्यते नाभिदातयोः २५

त्वेन मनसैकत्वं पंचश्रोत्रादीन्द्रियाणि देहप्राणौ परमात्मना सहैति नव १९ षडित्यत्रैवं संख्यानं महदादिकारणानां कार्यानुप्रवेशेन पंचाकाशादिभूतानि परमपुरुषः षष्ठ इति षट् नवसप्तत्रयोदश
त्वेकेषां चित्कार्याणां कारणानुप्रवेश इति ज्ञेयं आत्मनः संभूतैस्त्वेराकाशादिपंचभूतैर्युक्तः आत्मा इदं सृष्ट्वासमुपाविशत् २० चत्वार्येवेति तानि कानीत्यत्राह तत्रापि तत्रापि पंचस्व
प्यात्मनो जाता नितेज आपोन्नमिति त्रीणि आत्मैक इति चत्वारि अन्नं पृथिवी अवयविन इदं जन्मतैः तेज आदिभिर्जातं व्यक्तं खलु अवयवी देहः २१ सप्तदशसंख्याने त्वेवंगणनं पंचभूतानि पंचमात्राः
पंचश्रोत्रादीन्द्रियाणि इति पंचदश एकेन मनसा सह आत्मा परमात्मा सप्तदश इति सप्तदशकं भूतमात्रेत्यनेनैकादशतत्त्वसंख्यानमपि ज्ञेयं पंचभूतानि पंचमात्राश्चैकः परमात्मेति । भूतानि मात्राश्च परस्तत्त्वै
कादशकं स्मृतमिति २२ षोडशसंख्यानि तत्त्वानि तद्वत् भूतमात्रेन्द्रियाणि पंचपंचेत्युक्तवत् तर्हि पूर्वस्मात्को विशेष इत्यत उक्तं आत्मनेति आत्मनः सान्निधिस्थत्वात् मनसस्तु योरेकत्वेन आत्मनः स
न्निधिस्थत्वात् मनसस्तु तदुक्तः । उक्तो भवेत् परमात्मा तु तत्त्वोऽदशकं पदेत्युक्तेः एव शब्दोऽपीप्साद्योतकः भूतानि पंचेन्द्रियाणि पंचमन आत्मा ब्रह्मा परमात्मा चेति त्रयोदशतत्त्वानि भूतेन्द्रियाणि च मन ब्रह्मा
विष्णुस्तथैव च । एवं त्रयोदशैवाहुस्तत्त्वानि मुनयो वरा इति आत्मेति परमात्मा च विरिचश्चापेक्यते । वायुर्मेनश्च देहश्च स्वयमित्यापि कुत्राचिदिति २३ उपसंहरति इतीति २४ उद्वव एव तत्त्वसंख्या
विषयानुपपत्तिशंकापरिहारश्रवणनेता द्विषये निःशंकोपीदानीं प्रकारांतरेण शंकेते प्रकृतिरिति अत्र पुरुषो विष्णुः प्रकृतिर्जडसंज्ञा तावुभौ यद्यप्यात्मविलक्षणौ स्वरूपतएव अभौ अंतरं च भिदाचेति वैलक्षण्यं

प्रकीर्तितमिति अतोवैलक्षण्यभेदः तथाप्यनयोऽन्योन्यापाश्रयात्भिदानदृश्यते तत्कुत इति चोच्चाभिप्रायः २५ अन्योन्यापाश्रयत्वं विवृणोति प्रकृताविति हिशब्दो हेतौ हरेः प्रकृतेराधारत्वेन तत् उत्तमत्वं प्रकृतेस्तदधीनत्वेन तवरत्वं मन्तरेणानयोऽन्योन्याधारत्वेव दृश्यते हियस्मात्तस्मान्मदं मतेर्मसंशयं छेत्तुमर्हसीत्यन्वयः पञ्चोत्थनेन हरेः प्रकृत्युत्तमत्वं क्वक्त्वमिति जानन्नप्युद्धवोलोकविषयमं दमतित्वमात्मन्युपचरतीति ज्ञातव्यम् २६ एतदेव प्रामाणिकमिति भावेनाह त्वत्तइति तनुशक्तितोऽल्पबुद्धित्वात्तामसादिशरीरबलाद्वाज्ञानस्य प्रमोषोपित्वत्तः शक्तिः कासूर्बलं लक्ष्मीरिति कासूर्बुद्धौ कुवा च्यस्तु इत्यभिधानाच्छक्तिशब्देन बुद्धिरित्युच्यते आत्ममायायाः स्वसामर्थ्यस्य त्वदधीनप्रकृतेर्वागतिस्थितिः आधारः प्रकृतेर्विष्णुर्नाधारस्तु हरेः कचित् । तथाप्यव्यक्तगोयद्बुद्धयते मंदचेतसामिति पाशोक्तव चनात्मुख्याधारत्वं हरेरितरत्रमंदमतिविवक्षयेति हिशब्दद्वयेन दर्शयति २७ आत्मविलक्षणावितियच्चदुक्तंतचैवेति भावेन परिहरति प्रकृतिरिति चशब्दो वैलक्षण्यानुकर्षार्थोवधारणार्थश्च प्रकृतिपुरुषा वन्वोन्यविलक्षणावेवेत्यर्थः वैलक्षण्याविवेकः किंकृतइति तत्राह विकल्पइति मिथ्याज्ञानरुतः ननु विकल्पः किं कारणकइति तत्राह एषइति एषविकल्पः तमः कारणकइति प्रतिज्ञायते तथाहि गुणव्यतिकरात्मक एषसर्गो वैकारिकः विकारनिमित्तः सच गुणव्यतिकरस्त्रिविधः सत्वरजस्तमसामेकैकप्राधान्येन त्रैविध्यं तत्र तमः प्रधानानामेव सत्त्वानां विरुद्धकल्पनं यस्मात्तस्मात्तम एव कारणम् २८ न केवलं तम एव प्रकृतिरीश्वरेच्छाचकारणमित्याह ममेति अंगउद्धव मममायाममेच्छागुणमयी ज्ञानादिगुणमयी सत्त्वादिगुणमयी मममायामदधीना प्रकृतिश्च गुणैर्गुणभूतैर्महदहंकारादिभिः

प्रकृतौ लक्ष्यतैह्यात्मा प्रकृतिश्च तथात्मनि ॥ एतन्मे पुंडरीकाक्षमहांतं संशयं हृदि ॥ छेत्तुमर्हसि पद्मेशवचोभिस्तत्त्वनैपुणैः २६ चत्तो ज्ञानां हि जिवानां प्रमोष स्तनुशक्तिः ॥ त्वमेव ह्यात्ममायायागतिवेत्थनचापरः २७ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषर्षभ ॥ एष वैकारिकः सर्गो गुणव्याति करः २८ ममांगमायागुणमय्यनेकधा विकल्पबुद्धिच गुणैर्विधत्ते ॥ वैकारिकस्त्रिविधो ध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् २९ दृग्रूपमर्कश्च परत्ररं ध्रे परस्परं सिध्यति न स्वतो सौ ॥ आत्मायदैषामुपरामाद्यः स्वयानुभूत्या खिलसिद्धयसिद्धिः ३०

सत्त्वादिगुणैर्वानेकधा विकल्पबुद्धिर्विधत्ते करोति महत्तत्त्वविकाराज्जातत्वाद् वैकारिको हंकारस्त्रिविधः महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणा दहंतत्त्वमजायत इत्यादिना प्रसिद्धं वैकारिको महांश्चैव तथा हंकार एव च । तथैव सात्त्विकश्चांशो वैकारिक इति त्रिविधेति च सोयं त्रिविधोऽपि त्रिविधः अध्यात्मादिभेदेन २९ एतच्चैविध्यं शृंगग्राहिक्यैव दर्शयति दृग्रूपमिति रंभेगोलके दृक्चक्षुरिन्द्रियंतदध्यात्ममुपलक्षण मेतत् अध्यात्मार्मेन्द्रियाणितैजसाहंकारस्वरूपाणि तैरेव विपरीतज्ञानं जायते अहंकारे विद्यमाने अमोभवति नान्यदेति वचनात् परत्रदेहाद्विर्ह्यद्रूपंतदधिभूतम् तामसं परत्रादेवियोर्कस्तदधिदैवतं वैकारिकं अनेन किंप्रयोजनमत्राह परस्परमिति अध्यात्मादिगतचक्षुरादीतरेतरापेक्षया सिद्धयति ज्ञानारूपं प्रयोजनं भवति असौ सिद्धिः स्वतो न एकैकस्मात्तस्यात् चक्षुराद्यन्यतमाभावे ज्ञानं नोदेतीत्यर्थः नैतावता परस्परासिद्धिः पूर्णत इत्याह आत्मेति यदात्मा प्रयत्नोजडाहंकारो वास्ति तदा विद्वैकारिकं ज्ञानं । प्रकृतिप्राकृतव्यतिरिक्तं जीवपरमात्मस्वरूपं कदापि न विद्वदहंकार इत्यत्राह एषामिति आत्मेत्यनुवर्तते यदैषां प्रकृतिप्राकृतानां उपरामः अत्यंतोच्छेदनलक्षणा मुक्तिस्तदा स्वयानुभूत्या स्वरूपज्ञानेनात्माजिवाद्यः आत्मा परमात्मा च ज्ञायत इति शेषः कीदृशो हरेरखिलस्य सिद्धयसिद्धिः ज्ञानाज्ञानेयस्मात्स तथा सर्वस्य ज्ञानाज्ञानहेतुरित्यर्थः सम्यक्ज्ञानं हरेः शक्त्या तन्मुक्तस्य विशेषतः । देवतानुग्रहो नित्यो मुक्तस्यापि ह्यपेक्ष्यते । नित्यंतत्प्रतिबिंबत्वाज्जीवानामेव कृत्स्नशः । बाह्यज्ञानं च मुक्तस्य न जडाहंकारेः कचित् । किंतु स्वरूपशक्त्यैव देवेभ्यश्चाभिजायत इति वचनात् ३०

SGDF

Sci Gargeshwar Digital Foundation

उक्तन्यायमतिदिशति एवमिति चक्षुर्जिह्वादिनासाहं वगादिश्रवणादिचैवमध्यात्मादिभेदेन त्रिविधं सादिचानित्यमन्योन्यापेक्षत्वात् कीदृशं त्वगादि चित्तयुक्तं अनेन चित्तमनोपि त्रिविधमिति ज्ञातते चक्षु-
रिति पुनर्वचनमवधारणार्थम् ३१ तामसाहंकारोपिविकल्पहेतुरितिसूचितं पुरस्तात्तिदानीं स्पष्टयति योसाविति योसौ मोहावेकलपहेतुरज्ञानान्यथाज्ञानहेतुर्वैकारः सत्त्वादिगुणक्षोभो महत्त्वं तेन कृतः सो-
हमहंकारास्त्रिवृत्त्रिरूपत्वेन वर्तते त्रिःप्रकारमाह वैकारिक इति वैकारिकस्तामस एन्द्रिय इन्द्रियोत्पत्तिहेतुः तैजसश्चेति प्रयोजनमाह जगत इति जगतः प्रसूतिः सृष्टिर्यस्मात्स तथा जगत्सृष्टिहेतुरित्यर्थः
अनेन प्रकृतेः कारणत्वं गतमत्राह प्रधानंति प्रधानं प्रकृतिर्मूलं महत्त्वं त्वद्वारा कारणं यस्य स तथा ३२ महदादिकार्यानुगतस्य हरेरपि गुणक्षोभकृतो विकारः स्यादिति तत्राह आत्मेति आत्मा परमा-
त्मा गुणक्षोभकृतविकारवान्न परिज्ञानमयत्वात् पूर्णज्ञानस्वरूपत्वात् विकाराभिमानित्वमन्तेरण ज्ञानस्वरूपत्वेन आत्मा जीवोपि न गुणक्षोभकृतविकार इति विकल्पस्वरूपमाह विवाद इति जीवेश्वराभे-
दं जगन्मिथ्यात्वादिकमसदस्ति जीवेश्वरभेदप्रपञ्चादिकं सत्तास्तीति भिदया वस्तुयाथाथ्यादिविपर्ययेणार्थनिष्ठः पदार्थनिष्ठो विवादो विकल्पो भवति केषामित्यत उक्तं व्यर्थ इति सविकल्पो व्यर्थोऽप्यविच-
मानविषयोपितथानिष्प्रयोजनोपि स्वलोकात् स्वाश्रयान्मत्तः परावृत्तधिया मपगतबुद्धीनां पुसां नोपरमेत पुनः पुनर्वर्द्धत इत्यर्थः असदस्ति च सत्तास्तीत्येवंभेदाद्विवादं । सदैव हरिपादाब्जविमुखानां प्रवर्तते
इति मानं हि शब्दगृहीतम् ३३ त्वद्विमुखानां स्वकृतकर्ममूढानामेषां पुनर्भवोस्तीतिसिद्धं तत्र निसानां जीवानां जन्ममृती कीदृश्यौ कर्मंतरकारणं च किमिति पृच्छत्युद्धवः । त्वत्त इति त्वत्तः परावृत्तधियः

एवं त्वगादिश्रवणादिचक्षुर्जिह्वादिनासादिचचित्तयुक्तम् ३१ योसौ गुणक्षोभकृतो विकारः प्रधानमूलो जगतः प्रसूतिः ॥ अहं त्रिवृन्मोहाविकल्पहेतुर्वैकारि-
कस्तामस एन्द्रियश्च ३२ आत्मा परिज्ञानमयो विवादो ह्यस्तीति नास्तीति भिदार्थनिष्ठः ॥ व्यर्थोऽपि नैवोपरमेतपुंसां मत्तः परावृत्तधियां स्वलोकात् ३३
उद्धव उवाच ॥ त्वत्तः परावृत्तधियः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो ॥ उच्चावचान्यथा देहान् गृह्णति विस्मृजंति च ३४ तन्ममाख्याहि गोविंद दुर्विभाव्यमनात्मभिः ॥ न
ह्येतत्प्रायशो लोके विद्वांसो चान्तिवंचिताः ३५ श्रीभगवानुवाच ॥ मनः कर्म मयं नृणामिन्द्रियैः पंचभिर्युतम् ॥ लोका लोके प्रयात्यन्यमात्मा तदनुवर्तते ३६
ध्यायन् मनो हि विषयान् दृष्टान्वानुश्रुतानथ ॥ उद्यत्सीदत्कर्म तत्रं स्मृतिस्तदनुशाम्यति ३७ विषयाभिनिवेशेन नात्मानं यत्स्मरेन्मनः ॥ जंतो वै कस्यचिद्वे-
तो मृत्युरत्यंतविस्मृतिः ३८

स्वतो नित्या जीवा अहं जातो हं मृत इत्यभिमानेन स्वकृतैः कर्मभिर्यथोच्चावचान् देहान् गृह्णति विस्मृजंति च ३४ तद्वहणादिकं तथा ममाख्याहि बुद्धिबलविधुरैर्दुर्ज्ञेयं चेदपि बुद्धिमद्भ्यः श्रोतुं शक्यत्वा-
त्किमिति ममाख्येयमिति निर्वध इति तत्राह नहीति मां चंतिना वगच्छंति न जानंतीत्यर्थः अचुगतिपूजनयोरिति धातुः गतिर्ज्ञानार्थः वंचिता मोहितास्त्वयेति शेषः ३५ नित्यानां जीवानां देहग्रहणादौ
कारणं कर्म इतरन्मनोपीत्याशयवान्परिहरति मन इति मरणकाले कर्ममयं कर्मसंस्कारोपचितं लिङ्गात्मकं सूक्ष्मैः पंचभिरिन्द्रियैर्युतं मनो लोका देहादन्वलोके देहं प्रयाति तदात्मा जीवः । तन्मनो नुवर्तते कर्मेश्वर-
स्तन्मयं तत्प्रधानं तत्प्रेरितमिति वा अन्यादितः प्रकृतिमयेन तेन बद्धत्वात् तदनुवर्तनं युक्तम् ३६ मनः प्रधानः पुरुषो नुवर्तत इत्यनेन मनसः प्रयोजकत्वं प्रतीयते तत्कथमत्राह ध्यायन्मिति मनोदृष्टान् यथा श्रुतान् विषया-
न्ध्यायन्स्यादिति हि यस्मात्तस्मात्पुरुषप्रवृत्तौ मनः प्रयोजकमिति शेषः । इतोऽपि मनः प्रयोजकमित्याह अथेति अथ यदा कर्म तत्र विषयसंस्कारसमुद्भयमनः सीदति पञ्चमात्मनो देहादुद्धतं भवति तदा तदनुम-
नो नु जीवस्य स्मृतिरर्थस्मरणं शाभ्यातेन श्रयति देहांतराभिमानपर्यंतमिति शेषः ३७ मरणमेव स्पष्टयति विषयेति कस्यचित्कर्महेतोरुत्तरदेहं प्रवेक्ष्यन् विषयाभिनिवेशेन उत्तरदेहनिवेशेन जंतोर्मन आत्मा
न पूर्वदेहं न स्मरेत् स्मरणसमर्थनस्यादित्यतः सात्यंतविस्मृतिर्मृत्युरित्यन्वयः वा इत्यनेन जातस्य हि ध्रुवो मृत्युरिति स्मृतिप्रतिदिचोत्पति ३८

इदानीं जन्मस्पष्टयति जन्मेति पुंसो देहादिष्वहंममेदमित्याद्यात्मतयात्मीयत्वेन सर्वभावेन सर्वचेष्टया समस्ताभिप्रायेण विषयस्वीकृतिं देहाभिमानं जन्मप्राहुरित्यन्वयः देहादिस्वयं स्वकार्यश्च न भवति परमात्माधी-
नत्वादिति तु शब्देन विशेषितेर्धे उदाहरति यथेति जाग्रादिदमित्ययं स्वप्नो यथा अविद्यमानो यथा च मनोरथविषयोऽप्यविद्यमानो न त्वनिर्वचनीयः परस्यापि जीवस्यातो जन्ममृतिर्युक्ते इति भावः स्वाप्न इति पाठे
स्वप्ने जायमानो जाग्रच्च प्रत्ययो यथा अविद्यमान इत्यर्थः ३९ अत्यंतविस्मृतिं सोदाहरणं स्पष्टयति स्वप्नमिति यथा स्वप्नादेरुत्थितः स्वप्नस्पष्टं मनोरथं च प्राक्तनमर्थं तद्विषयं चासौ स्वप्नादिदृक् न स्मरति तथा तत्र दे-
हांतराभिमाने सति पूर्वपुरातनमात्मानं देहं न स्मरति इव शब्दः केषां चिन्महात्मानां स्मरणं संभवतीत्यस्मिन्नर्थे अस्मरणे कारणमाह अपूर्वमिति च शब्द एवार्थे अपूर्वपश्चात्तनं नूतनं देहमेवानुपश्यति यत्तत इति यद्वा
विषयाभिनिवेशमेव स्पष्टयति स्वप्नमिति प्राक्तनं स्वप्नमनोरथं च यथानुस्मरति असौ तथा प्राक्तनजन्माद्यनुभूतमर्थं विषयं च न स्मरति किंतु त्रानिमित्तमत्राह तत्रोति तत्र देहांतरप्राप्तौ पूर्वमनादिमेवात्मानं अपूर्वसा-
दिमिवानुपश्यति इति यस्मात्तस्माद्विषयाभिनिवेश एव कारणमित्यर्थः ४० अत्र जीवस्यानादिनित्यत्वं देहस्य सादित्वेनानित्यत्वं तत्राभिमानानभिमानलक्षणे जन्ममृती इत्युक्तं तत्र जीवस्यानादिनित्यत्वे युक्तं
मुक्तं देवकथमत्राह ईदृशेति वस्तुनि जीवतत्त्वे विज्ञाय विचारेण ज्ञाते सति जीवस्यानादिनित्यत्वं ज्ञायते तथाहि ईदृशः इदानीं तनकालवर्ये वायास्यतीत्याय एष्यत्कालवर्ती चायमेव सः अतीतकाल-
संबंध इति त्रैविध्यं जीवस्य त्रिकालवर्तित्वं भाति तदेवानादिनित्यत्वं देहस्य तदभावादतो युक्तमुक्तं ईदृशायास इत्यत्र यास इति दीर्घस्य लोपोक्तव्यः क्षेपे दीर्घलोप इति यत्ज्ञानमंतरेण पुरुषार्थो न स्यात्तत्राक्षि-
प्रवर्तनीयमिति ज्ञापनाय प्रयुक्तदीर्घोऽलुप्यत इति सूत्रादेनात इति प्रयोगाच्च अनित्यशरीरसंबन्धेन जीवस्याप्यनित्यत्वमापद्यत इति तत्राह बहिरिति बहिर्नारिकेलकपालवत् बहिष्तो देहो जीवाद्भिन्नो नारिकेल-

जन्मत्वात्मतया पुंसः सर्वभावेन भूरिद ॥ विषयस्वीकृतिं प्राहुर्यथा स्वप्नमनोरथः ३९ स्वप्नमनोरथं चार्थं प्राक्तनं न स्मरत्यसौ ॥ तत्र पूर्वमिवात्मानमपूर्वं
चानुपश्यति ४० ईदृशायास विज्ञाय त्रैविध्यं भाति वस्तुनि ॥ बहिरंतर्भिदा हेतुर्जनो स जनक इत्यथा ४१ नित्यदा ह्यंगभूतानि भवंति न भवंति च ॥ कालेना-
लक्ष्यवेगेन सूक्ष्मत्वात्तददृश्यते ४२ यथार्चिषां सोतसांच फलानां वा वनस्पतेः ॥ तथैव सर्वभूतानां वयो वस्था च तत्कृता ४३

वदंतः स्वांतर्वातिनो जीवस्य भिदाया अनित्यत्वादि विशेषस्या हेतुः आपादको न भवति भेदो विशेषपदलन इत्यभिधानं जीवस्यानादिनित्यत्वे परमात्मना अभेदः प्राप्त इत्यतो वाह बहिरिति बहिरंतर्वातिनो हरे-
भिदाया हेतुवोदुःखादयो यस्य स बहिरंतर्भिदा हेतुः अस्तु हरेर्भेदो जीवस्य देहाद्भेदः कथमित्यतो वाह बहिरिति अयमेव बहिरंतस्थत्वधर्मः आत्मानात्मनो वैलक्षण्ये भिदा हेतुर्विशेषहेतुरित्यर्थः देहस्यानात्म-
त्वं सोदाहरणमाह जन इति यथा असज्जनोऽसज्जनकत्वा यो सज्जनो सज्जनं पुत्रमेव जनयतीति पितृज्ञानात्पुत्रद्वारा तन्म्यं ज्ञायते एवमनित्यो देहो नित्यं देहं जनयतीति अतो देहस्यानित्यत्वाज्जीवस्य त्रैकालिक-
तित्वेनानित्यत्वात् देहस्यानात्मत्वमत एव जीवाद्भिन्नत्वं च सिद्धं असाधुजन एव जीवपरयोरभेदवक्तीति सोदाहरणमाह जन इति यथाऽसाधुजन एवासाधुजनं करोति न साधुः एव मासुरो जनोपि संतंभेदमसंतं करो-
ति अतोऽसाधुजनपरंपराद्वारा तन्म्यं साधुजनवाक्याज्ज्ञायत इत्यर्थः ४१ देहस्यानित्यत्वप्रकारमाह नित्यदेति नित्यदा प्रतिक्षणं भूतानि जीवाधिष्ठितदेहा अंशतो भवंत्युपचितानि भवंति न भवंति च अपाचि-
तानि भवंति च किमिति न दृश्यते इति तत्राह कालेनेति उपचयापचययोः सूक्ष्मत्वाल्लिङ्गवेद्यत्वाच्चक्षुषा तददृश्यते ४२ तदेव सोदाहरणं वक्ति यथेति यथार्चिरादीनां सेयं ज्वालेत्यादि प्रतीतिः कालक-
ता तथा सर्वभूतानां सर्वप्राणिदेहानां वयो वस्था बाल्यकौमाराद्यवस्था तेन कालेन कृता ४३

१ महाव्याकरणमिदं सूत्रं । २ संहिततया उच्चारणकाले उच्चार्यमाणो दीर्घः पदकाले लुप्यत इत्यत्र प्रयोगदर्शयति अत्रात इति अत्रात आहुः परमं नरि त्रमित्यत्र अत्र ते आहुः परमं नरि त्रमिति पदं च्छेदात् ।

नन्वस्तुकालकृतत्वमत्रविवेकः कथमित्यत उक्तमेवविवृणोति सोयामिति यथाप्रतिक्षणमग्निज्वालादीनामागमविगमभाववत्सोयं दीपइति प्रत्यभिज्ञानं मृषेति नजोध्याहारः स एवायं दीपइत्यादिप्रत्यभिज्ञामृषा तथा मृषागीर्भिर्मृषा युषांपुंसांकेषांचिद्विशेषाणामागमात् केषांचिदपगमात् स एवायंपुमानिति देहविषयो व्यवहारो मृषाविवेकिनां सचायं देहइत्यादिकोनमृषा सचायमिति तुज्ञानं नमृषायंस एव तु इति ज्ञानं मृषै वस्यादित्यादेर्विशेषविवेको युज्यते ४४ ननु देहस्यैव विकारश्चेदहं जातो हं मृत इति प्रतीतिः कथमत्राह आद्यइति आद्य उत्पत्तिरहितो मरो मरणरहितः आद्यंतश्चून्यइत्यर्थः अव्ययः शरीरसंयोगवियोगयोरपि वृद्धिक्षयादिरहितः स जीवः स्वकृतकर्मबीजेन जायते म्रियते चेति व्यवहारो भ्रांत्याविवेकज्ञानरहित्येन यथादारुसंयुक्तो ग्निरुत्पत्तिविनाशवानित्युच्यते तस्माच्चित्तस्य जीवस्य जननमरणप्रतीतिरविवेककृतेत्यर्थः सचायमिति तुज्ञानं नमृषायंस एव तु । इति ज्ञानं मृषैवस्याद्वेदाभेदोयतस्तनोः । अभेद एव जीवस्य नित्यं प्रत्येकशः पृथक् । देहदीपनदीवारिफलादीनां पृथक्कृतः । भेदाभेदौ परिज्ञेयौ कार्यकारणयोरपि । गुणस्य गुणिनश्चैव जातिव्यक्तयोस्तथैव च । तथावयव्यवयवयोः क्रियायास्तद्वस्तथा । एवं जडेषु नियमश्चिद्रूपेष्वभिदैव तु । ये धर्मानियमेनैव धर्मिणो न वियोगिनः । जडस्था अप्यभिजास्तेभिजाभिजावियोगिन इति वचनात् यावद्ब्रह्मभाविनामभेदो यावद्ब्रह्मभाविनामभेदाविति निर्णयइति ४५ जन्मादिकं जीवस्य नैवेत्युक्त्या देहस्यासिद्धं द्रष्टव्यते निषेकोति ४६ चिद्रूपस्य जीवस्य जडशरीरसंबन्धः कथं घटत इति तत्राह एताइति अन्यस्य हरेरधीनामनोरथमयीरेतास्तनूः सत्त्वादिगुणसंगादुपादत्ते अभिमनुते अभिमानं जहाति च हरेरिच्छा गुणसंगश्च घटकइत्यर्थः ४७ अभिमानस्वीकारो जन्मतदत्यंतविस्मृतिमरणाभित्यु सोयं दीपोर्चिषां यद्वत्स्रोतसांतदिदं जलम् ॥ सोयं पुमानिति नृणां मृषागीर्भिर्मृषायुषाम् ४४ आद्यः स्वकर्मबीजेन जायते सोव्ययः पुमान् ॥ म्रियते चामरो भ्रांत्या यथाग्निर्दारुसंयुतः ४५ निषेक गर्भजन्मानिबाल्यकौमारयोवनम् ॥ वयोमध्यं जरामृत्युरित्यवस्थास्तनोर्नव ४६ एतामनोरथमयी ह्यन्यस्योच्चाव चास्तनूः ॥ गुणसंगादुपादत्ते कचिक्काश्चिज्जहाति च ४७ आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ ॥ भवाप्ययौ हि वस्तूनां अभिज्ञाद्वयलक्षणौ ४८ तरोर्बीजविकाराभ्यां यो विद्वान् जन्मसंयमौ ॥ तरोर्विलक्षणो दृष्ट एव द्रष्टा तनोः पृथक् ४९

कंतद्वयं निष्प्रमाणकत्वेन मायामयां किं न स्यादत्राह आत्मन इति आत्मनो देहस्य भवाप्ययौ जन्मना शौणितुपुत्राभ्यां अनुमेयौ तथा हि स्वदेहात् पुत्रदेहो जातः यत्तस्माज्जन्मसिद्धं यथाचपितृशरीरं विनष्टं पुत्रेण दृष्टं यत्तस्मात्तदपि प्रत्यक्षं सिद्धमेवं देहस्य जननमरणो सिद्धे इति भावः ननु तर्हि देहस्य विद्यमाने जातो मृत इति चेत्तनविषयत्वेन कथं व्यपदिश्यत इति तत्राह भवाप्ययाविति वस्तूनां नित्यानां जीवानां जातो हं मृतो हामिति व्यपदिश्यमानौ भवाप्ययौ अभिज्ञाद्वयलक्षणौ अभिज्ञाद्वयं जातो मृत इति अभिमानद्वयमेव लक्षणं योस्तौ तथा हि यस्मात्तस्माद्वयपदेश इति भावः ४८ अभिमानमात्रसमर्थनेन किं प्रयो जनमित्याशंक्य अभिमानपरित्यागेनैव संयमलक्षणोर्थ इति भावेनाह तरोरीति यस्तरोर्जन्मसंयमौ बीजविकाराभ्यां बीजाद्विकाराच्च विद्वान् जानाति यथा तेन विदुषा तर्कतः स्थित आत्मा तन्नियामकः परमात्मा च तरोर्विलक्षणो दृष्टः एवं देहस्य जन्मसंयमौ द्रष्टा जीवः तन्नियामकः सर्वज्ञः परमात्मा च तनोः पृथक् भिन्न इत्यर्थः अनेन तरोर्बीजविकारदृष्टां तेन विद्वान् देहाभिमानं त्यक्त्वा संयमं याति सर्वस्माद्धरे भेदं जानातीत्युक्तमत्र किं प्रमाणमित्यसौवाह तरोरिति विद्वद्दर्शनं मानमित्यर्थः यो बीजविकाराभ्यां जन्मसंयमौ विद्वान् तरोरवस्थांगतस्तरोर्विलक्षणो यथा दृष्ट एव देहस्य जन्मादेर्द्रष्टा जीवाच्छरीराद्विभक्तस्वानुभवसिद्धमुक्तमिति भावः बीजाद्यवस्थासंयुक्ता दृष्टा दृष्टायथापृथक् । एवं विकारिणो विष्णुर्जीवश्च पृथगेव त्विति वचनात् ४९

१ सोयमिति श्लोके सोयं पुमानिति देहविषयकप्रत्यभिज्ञायाः भ्रांतित्वमुच्यते तदनुपपन्नं तथात्वे देहस्य क्षणिकत्वापत्तिरिति शंका निरासकत्वेन प्रवृत्ततात्पर्यानुरोधेन प्रत्यभिज्ञाद्वयं प्रदृश्यं योजयति । तथाच प्रत्यभिज्ञासावधारणानिरवधारणाचेति द्विविधा । आद्या भ्रमरूपा । जडभेदाभेदसद्भावात् । द्वितीया भेदाविरोधित्वात्प्रमेव २ तथाचायं प्रयोगः मदीयो देहः उत्पत्तिमान् पुत्रदेहत्वात् मः पुत्रदेहवत् । मदीयो देहः विनाशवान् पितृदेहत्वात् मः पितृदेहवत् इति ।

विकारिणो देहाज्जीवपरमात्मादिभेदेन ज्ञानं मुक्तिसाधनं तदभेदज्ञानं संसारकारणमित्याह प्रकृतोरिति प्रकृतेर्देहादेरात्मानं जीवंपरमात्मानं च तत्त्वेनाविविच्य सम्यक् भिन्नमज्ञात्वा भूत एवाबुधः पुमान् संसारं प्रतिपद्यते अज्ञाने निमित्तमाह स्पर्शेति स्पर्शविषयाः तत्रासक्तत्वा न्मूढः ५० संसारतारतम्यमपि सत्त्वादिगुणानिमित्तमित्याह सत्त्वसंगादिति सत्त्वसंगात्सात्विकसंगलब्धपुण्यकर्मणा क्लृप्ता दीनमाप्नोति न साराजसकर्मणा आसुरमानुषानासुरादिकमाप्नोति तामसकर्मणा ब्रह्मराक्षसादिभूततिर्यग्योनित्वमाप्नोति ५१ स्वतः सात्विकानां सुरादीनां दुःस्वित्त्वमितरेषां सुस्वित्त्वमित्यादिविपरीतानुभवः कथमत्राह नृत्यत इति यथालोकेन तं नादिकुर्वतः पश्यन् स्वयंचतान् पुरुषाननुकरोति नृत्यादिकरोति एवमनोहोपेदुःखाद्यनुभवायोग्योपि बुद्धिगुणान् दुःखादीन् पश्यन्ननुभवन्नहं दुःस्वीत्यादिममत्वेना नुकार्यते हरिणेति शेषः दुःखशोकादयः सर्वज्ञेया बुद्धिगुणा इति । सुखज्ञाने तु जीवस्य शक्तिस्त्रैहस्त्यैव । विपर्ययेणासुराणां जीवबुद्धिगुणमताः । आत्मनोपि गुणानुद्धिकृता बुद्धिगुणा इति । उच्यन्ते सुखदुःखाद्याः परमात्मकता इति । इतिवचनात् ५२ स्वतः सुखादिरूपाणां चित्तनानां दुःखादिरूपत्वप्रत्ययो भ्रांत इत्येवं बहुदृष्टांतैः समर्थयते यथेत्यादिना यथाप्रचलता जलेन तीरस्था स्तरवोपि चलाश्चलनधर्मवन्त इव दृश्यन्ते यथा च भ्राज्यमाणेन चक्षुषा भ्राम्यतीति दृश्यते ५३ यथा च मनोरथधियो मनोरथविषयाः मृषा वृथा यथा च स्वप्नदृष्टो विषयानुभवोपि मृषा हेदाशार्ह उद्धव आत्मनो जीवस्य संसारोपिवृथा अल्पप्रयोजनः अल्पप्रयोजनं

प्रकृतेरेवमात्मानमविविच्य बुधः पुमान् ॥ तत्त्वेन स्पर्शसंमूढः संसारं प्रतिपद्यते ५० सत्त्वसंगादृषीन्देवात्र जसासुरमानुषान् ॥ तमसाभूततिर्यक्त्वं भ्रामितो यातिकर्मभिः ५१ नृत्यतो गायतः पश्यन्नयथैवानुकरोति तान् ॥ एवं बुद्धिगुणान् पश्यन्ननीहोप्यनुकार्यते ५२ यथांभसाप्रचलता तरवोपि चला इव ॥ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्राम्यतीति वभूः ५३ यथा मनोरथधियो विषयानुभवो मृषा ॥ स्वप्नदृष्टश्च दाशार्हतथा संसार आत्मनः ५४ अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयान् पुंसः स्वप्नेऽप्यर्थागमो यथा ५५ तस्मादुद्धवमाभुंक्ष्वविषयानसर्दिद्रियैः ॥ आत्मा ग्रहणनिष्पन्नं पश्यन् वैकल्पिकं भ्रमम् ५६ क्षिप्तो वमानितो सद्भिः प्रलब्धः शापितोऽपि वा ॥ ताडितः सन्निरुद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ५७ विष्टितो मूत्रितो वा जैर्बहु यैव प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः कृच्छ्रगत आत्मनात्मानमुद्धरेत् ५८ उद्धव उवाच ॥ यथैव मनुबुद्धेयं वदनो वदतां वर ॥ सुदुसहमहं मन्ये आत्मन्यसदतिक्रमम् ५९

यच्च नृपेत्येव तदुच्यते । इतिवचनात् ५४ अस्वरूपत्वे किमिति न निवर्तत इति तत्राह अर्थे इति अर्थे दुःस्वित्त्वादि लक्षणे विषये अविविच्यमानेऽपि संसृतिः संसृष्ट दुःस्वित्त्वादिप्रत्ययोन निवर्तते किंतु वर्तत एव अनिवृत्तौ निमित्तमाह ध्यायत इति निरंतरं शब्दादि विषयध्यानमनिवृत्तौ कारणमित्यर्थः तत्कुत्र दृष्टमत्राह स्वप्न इति ध्यायत इत्यनुवर्तते जाग्रदृष्टतुरगाद्यर्थध्यानात् स्वप्नेऽप्यर्थागमस्तुरगाद्यर्थागमो यथान निवर्तते उपादानादि व्यवहारानुभवात् अत्र यथांभसेत्वादि दृष्टांतानां प्रपञ्चमिथ्यात्वेन तात्पर्यं किंतु देहसंबन्धात् सुखरूपाणां जीवानां अहं दुःस्वीत्यादिप्रत्ययस्य यथा स्वतः शुद्धः शंखोऽपि जराकुसुमसन्निधानाल्लोहित इति शंखविषये लोहितप्रत्ययस्य मिथ्यात्वं इदं तथात्रापीति संतोषव्यम् ५५ फलितमाह तस्मादिति आत्मनो जीवपरमात्मनोः स्वरूपाग्रहणेन निष्पन्नं वैकल्पिकं विरुद्धकल्पना जनितं भ्रमं पश्यन् ५६ दुःसहविषयोऽपद्रवोऽपि त्परिहारत्रयतो न कार्यः किंतु विषयेभ्यः प्रत्याहृतमनसा स्वात्मानं संसारादुद्धर्तुं प्रयतेति शिक्षयति क्षिप्त इत्यादिना ५७ ५८ विषयाः सोढव्या इति यद्दरिणोक्तं तत्रोद्धवो दयति यथोति यथा व त्स्पष्टीकुरु ते तव चरणालयान् चरणैकशरणानृते इतरेषां विदुः शमस्य सतामात्मन्यतिक्रमं दुःसहं मन्ये तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह प्रकृतिरिति प्रकृतिर्बलीयसी हि अहंमेति देहाभिमानस्वभावो बलिष्ठोऽपरिहार्योऽस्मात्तस्मादिति शेषः ५९

६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वि० ८० टी० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ भक्तिमंतरेण सर्वसंन्यासो दुःखहेतुरितरः सुखहेतुरित्येतस्मिन् अध्याये समर्थयते तपूष्ः कृष्णः उद्धवं किमाहेति राज्ञो मानसोऽंशं
कांपरिहरति स एवमिति आशंसितः प्रहुरभीष्टाभिषदनायाकांक्षाकारितः १ किमाहेति तत्राह बाह्येति अत्र जीवराशौ बाह्यांतर्भजनः बाह्यांतः शत्रुशोषकरः साधुर्वैसाधुश्चेत्यभिमतश्च सज्जनो वा दुर्जनो चरिते
दुरुक्तौर्भिन्नमात्मानं मनः समाधातुमीश्वरः समर्थः यद्वा यो दुरुक्तौर्भिन्नमात्मानं समाधातुमीश्वरः ससाधुः सज्जनो वैकुण्ठः बाह्यांतर्भजनो हीति २ ३ अत्र श्रीकृष्णः सुखबोधायेति हासं वक्ति कथयंतीति इह त्वत्पृष्ठेयं
४ विपाकं फलनिष्पत्तिं ५ वार्त्तावृत्तिः कुसीदादिवैश्यजीवनोपायवान् कदर्यः दारिद्र्यभावेनोपेतः कामी परवित्तस्पृहावान् ६ लुब्धत्वे हेतुमाह ज्ञातय इति अत्र कैमुत्यमाह शून्येति निजधनजातमन्यत्रानिधा
यस्वबंधनशून्यगृहेतिष्ठन् आत्मा स्वयं कामैः काम्यैरशनादिभिः ७ पुत्रादिभिरापेक्षितप्रियो न भवति किमु तान्यैरिति भावेनाह दुःशीलस्येति ८ न केवलं कुपिताः पुत्रादयः प्रियं न चरुः पंचयज्ञभागभुजो देवा अ

विदुषामपि विश्वात्मन् प्रकृतिर्हि बलीयसी ॥ ऋते त्वद्वर्मनिरताञ्छांतांस्ते चरणालयान् ६० ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ स एवमाशंसित उद्धवेन भागवतमुख्येन दशार्हवर्यः ॥ सभाजयन् श्रुत्य वचो मुकुंदस्तमावभाषे श्रवणीयवीर्यः १ श्रीभगवानुवाच ॥
बाह्यांतर्भजनो ह्यत्र साधुर्वै दुर्जने रितैः ॥ दुरुक्तौर्भिन्नमात्मानं यः समाधातुमीश्वरः २ न तथा तप्यते विद्वः पुमान्वाणैर्हि मर्मगैः ॥ यथा तु दंति मर्मस्था जस
तां परुषेषु वः ३ कथयंति महापुण्यमिति हासमिहोद्धव ॥ तमहं वर्णयिष्यामि निबोध सुसमाहितः ४ केनचिद्भिधुणा गीतं परिभूतेन दुर्जनैः ॥ स्मर
ताधृतियुक्तेन विपाकं निजकर्मणः ५ अवंतिषु द्विजः कश्चिदासीदाढ्यतमः श्रिया ॥ वार्त्तावृत्तिः कदर्यस्तु कामी लुब्धो तिकोपनः ६ ज्ञातयोतिथय
स्तस्य वाङ्मात्रेणाप्यनर्चिताः ॥ शून्यावसथ आत्मापि काले कामैरनर्चितः ७ दुःशीलस्य कदर्यस्य दुह्यतः पुत्रबांधवान् ॥ दारादुहितरो भृत्या विषण्णाना
चरन्प्रियम् ८ तस्यैवं यक्षवित्तस्य च्युतस्योभयलोकतः ॥ धर्मकामविहीनस्य चुक्रुधुः पंचभागिनः ९ तदवधानं विस्मस्तपुण्यस्कंधस्य भूरिद ॥
अर्थोप्यगच्छन्निधनं बह्वायासपरिश्रमः १० ज्ञातयोजगृहुः किंचिर्किंचिदस्य वउद्धव ॥ दैवतः कालतः किंचिद्ब्रह्मबंधोर्नृपार्थिवात् ११ स एव द्राविणेन द्रव
र्मकामविवर्जितः ॥ उपेक्षितश्च स्वजनैश्चिंतामापदुरत्ययाम् १२ तस्यैवं ध्यायतो दीर्घमगादायुस्तपस्विनः ॥ सिद्यतो बाष्पकंठस्या निर्वेदः सुमहान भूव
१३ स चाहेदमहो कष्टं वृथा त्मामे सुतापितः ॥ न धर्माय न कामाय न स्यार्थाया स ईदृशः १४ प्रायेणार्थः कदर्याणां न सुखाय कदाचन ॥ इह चात्मोपतापा
यमृतस्य न रकाय च १५ यशोयशस्विनां शुद्धं श्लाघ्याये गुणिनां गुणाः ॥ लोभः स्वल्पोऽपि तान् हंति शित्रोरूपमिवेप्सितम् १६

पीतिवक्ति तस्येति तस्यार्थे यक्षवित्तस्य यक्षवित्तवदनुपभोगवित्तस्य ९ ततः किमभूदत्राह तदवधानेति तदवधानेन तेषां देवानां अवज्ञा जातकोपेन विस्मस्तः क्रमेण विनष्टः पुण्यस्कंधः पुण्यसमूहो
यस्य स तथा तस्य १ पुण्यस्कंधः पुण्यलक्षणभुजशरीरा विस्मस्तं शिथिलबंधनं वा पुकृतनाशबलमाह अर्थ इति १० नाशप्रकारमाह ज्ञातय इति नृपार्थिवात् नृराजात् ११ योग्य
स्य धनमाशो विराग्यहेतुरित्यासयेनाह स इति १२ तपस्विनः संतापवतः १३ निर्वेदप्रकारमाह सचेति आत्मा देहो यस्य मे १४ न सुखायेत्युक्तं स्पष्टयति इह चेति १५ अर्थलोभोपि
यश आदिगुणसर्वस्वहानिकर इत्याह यश इति शित्रः श्वेतकुष्ठम् १६

आत्मोपत्तापापेषु क्वं विवृणोति अर्थस्य साधने इति साधने आयासः सिद्धे साधिते उत्कर्षे रक्षणे च प्रासाचिते व्यये चाचिता नाशोत्रासः उपभोगे च भ्रमो बुद्धिभ्रंशः पिशाचावेशेनेति शेषः १७ किंच इदं वक्ष्यमाणं वित्तप्रागेकारणं भवतीति भावेनाह स्तेयमिति स्मयोऽहंकारः मदोद्वेगः भेदो द्वेधीभावः राजादिभ्योऽप्यसनानि विविधनिरसनानि १८ ततः किं कर्तव्यमत्राह तस्मादिति १९ अर्थः कथं द्वेधीभावं करोतीति तत्राह मिद्यं तदिति मिद्यं ते दीर्यते प्राणिमात्रमपि प्रतिपक्षी भवतीत्याह एकयेति २० संतुष्टावस्तो किं कुर्वतीति तत्राह अर्थेनेति हिरण्यार्थो विधारणार्थो वा २१ जन्मांतरैर्देवादिजन्माविशेषैरापि प्रार्थ्यमानुषं लब्ध्वा तत्र द्विजाः यत्तां लब्ध्वा तद्विजाः यत्त्वमनादृत्ये र्थाजनादिकर्मणा सर्वशुभं भवति तत्राह अशुभां गतिं गच्छति २२ इदमेव विशिनष्टि स्वर्गोति तस्मादेवामानुष्यं प्रार्थयंते इत्यतो वाह स्वर्गोति धामनिधांश्चिद्देहं लोकं शरीरं २३ कथमनर्थधामत्वं वित्तस्येत्याशंक्य योग्येभ्योऽप्रदानेनाधः पातहेतुत्वादित्याह देवेति भागिनः अंशभागयोग्यानुद्दिश्यात्मानं पतति पातयति २४ वित्तवयो बलैः कुशलसाधन

अर्थस्य साधने सिद्ध उत्कर्षे रक्षणे व्यये ॥ नांशोपभोग आयासस्रासश्चिता भ्रमो बुद्धिभ्रंशः १७ स्तेयं हिंसा नृतदंभः कामः क्रोधः स्मयो मदः ॥ भेदो वैरमाविश्वासः संस्पर्धा व्यसनानि च १८ एते पंचदशानर्थार्थमूलामतानृणाम् ॥ तस्मादनर्थमर्थारूपं श्रेयो र्थी दूरतस्त्यजेत् १९ भिद्यंते भ्रातरो दाराः पितरः सुहृदस्तथा ॥ एकयार्थेच्छया सद्यः सर्वे चाप्यरयः कृताः २० अर्थेनाल्पीयसाह्येते संरब्धा दीप्तमन्यवः ॥ त्यजंत्यसूनुवृथा घ्नंतिसहसोत्सृज्यसौहृदम् २१ लब्ध्वा जन्मांतरैः प्रार्थ्यमानुष्यं तद्विजां गतम् ॥ तदनादृत्य ये सर्वे घ्नंतियां तशुभां गतिम् २२ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं प्राप्य लोकमिमं पुमान् ॥ द्रविणे को नुषज्जेत मर्त्यो नर्थस्य धामनि २३ देवर्षिपितृभूतानि ज्ञातानि न्यांश्च भागिनः ॥ असंविमज्य चात्मानं यक्षवित्तः पतत्यधः २४ व्यर्थं यार्थं हयावित्तं प्रमत्तस्य वयो बलम् ॥ कुशलाय न सिध्यति जरठः किं नु साधयेद् २५ तस्मात्संक्लिश्यतेऽविद्वान्व्यर्थं यार्थं हयासकृत् ॥ कस्य चिन्मायया नूनं लोको यं सुविमोहितः २६ किं नैर्धनैर्देवा किं कामैर्वा कामदैरुत ॥ मृत्युना ग्रस्यमानस्य कर्म भवति जन्मदैः २७ नूनं मे भगवांस्तुष्टः सर्वदेवमयो हरिः ॥ येन नीतो दशामेतां निर्वेदश्चात्मनः प्लवः २८ सोऽहं कालावशे षेण शोषयिष्ये गमात्मनः ॥ अप्रमत्तोऽखिलार्थेषु यदिस्यात्सिद्ध आत्मनि २९

स्य शक्यत्वादधः पातः कथमत्राह व्यर्थयेति व्यर्थं यार्थं हया एहिकामुष्मिकार्थं प्रमत्तस्य यस्य वित्तादीनि कुशलाय न सिध्यंति साधनानि न भवन्ति स जरठः जरसंगतः किं नु साधयेत् नाकिमपि २९ निगमयति तस्मादिति अविद्वान् संक्लेशे कारणमनुमिनोति कस्यचिदिति दिच्छब्द एवार्थे अथ कस्य परमानंदरूपस्य हरेर्मायैव सामर्थ्येनैव विषयसुखे विमोहित इति तर्कयामि कस्य विलोको विलक्षणस्येति वा २६ एवंप्रत्ययतस्तस्य परमात्मप्रसादाय तत्त्वे राग्यस्यैव किं किं नैरिति मृत्युना कालेन २७ अत्र हेतुमाह येनेति एतां दशां विरक्तिलक्षणानि तद्विधेन तेन हेतुना येन हरिणा प्रसभेनेति वा कीदृशो निर्वेद इति तत्राह निर्वेद इति आत्मनः संसारनदी तरणप्रवः तरारूपः २८ निर्वेदस्य किलक्षणमित्यतः संन्यास इति तन्निश्चयं वक्ति सोऽहमिति शेषेण किं साध्यमत्राह यदीति यदि येन शोषणेन संन्यासलक्षणेन निर्वेदसाधनेन तपसात्मनः परमात्मविषये सिद्धः ज्ञानी स्यातादृशभंगशोषणं कीरण्यामीत्यर्थः २९

नेदंभवचनमित्याह तत्रेति अल्पेन किंसाध्यमिति नमंतव्यमित्याह मुहूर्तेनेति ३० विरज्यानेन किमकारीत्यत्राह इतीति हृदयग्रंथे मनोबंधम् ३१ अलक्षितः अज्ञातः ३२ १३ त्रिवेणुदंडं चरिणी जर्णिवस्त्राणि ३४ दर्शितानि प्रदाय पुनराददुः ३५ वाचयंति वादयंति ३६ ३७ ३८ ३९ दौर्वादयंति दुर्वचनं कारयंति ४० ४१ किमकरो देवं परिभूत इति तत्राह परिभूत इति सात्त्विकी स्वाभाविकी ४२ कीदृशी गायाम गायते तितत्राह नायमिति अयं जनः परितो वर्तमानः तर्हि किं देवादय इति तत्राह न देवतेति देवता देवाः आत्मा देहः ग्रहाः आदित्यादयः तर्हि किं कारणमत्राह मन इति यत्संसारचक्रं परिवर्तयेत्तन्मनः परं कारणमात्रं नतीत्यन्वयः ४३ मनसः कारणत्वं विवृणोति मन इति प्राकृतं लिंगशरीररूपं मलपेसूक्ष्मरूपेण स्थितं मनः स्रष्टृकाले गुणानात्मानि सृजते वै सात्त्विकादिभेदेन त्रिविधां बाह्यावयवोपचितं भवतीत्यर्थः अतएव बलीयः कार्यकारणसमर्थतस्तस्माच्च मनसः सात्त्विकादिभेदेन त्रिविधानि विलक्षणानि कर्माणि भवंति विलक्षणानि त्रिभ्यः कर्मभ्यः सवर्णाः शुक्लादिवर्णयोग्याः गतयो भवंति अनेन सर्व

तत्र मामनुमोदेर न देवास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ मुहूर्तेन ब्रह्मलोकं स्वद्वांगः समसाधयत् ३० श्रीभगवानुवाच ॥ इत्यभिप्रेत्य मनसा ह्यावंत्यो द्विजसत्तमः ॥ उन्मुच्य हृदयग्रंथिं शांतो भिक्षुरभून्मुनिः ३१ स च चारमहीमेतां संयतात्मो द्रियानिलः ॥ भिक्षार्थेन गरग्रामानसंगोऽलक्षितो विशत् ३२ तं वै प्रवयसं भिक्षुमवधूतमसज्जनाः ॥ दृष्ट्वाः पर्यभवन् भद्रब्रह्मीभिः परिभूतेभिः ३३ केचित् त्रिवेणुजगृहुरेके पात्रं कंमंडलुम् ॥ पीठं चैके क्षुद्रं च कंथां चीराणिके च न ३४ प्रदाय च पुनस्तानि दर्शितान्याददुर्भुजेः ॥ अन्नं च भैक्षसंपन्नं भुंजानस्य सरित्तटे ३५ मूत्रयंति च पापिष्ठानि षीवंत्यस्य मूर्धनि ॥ यतवाचं वाचयंति ताडयंति न वक्ति चेत् ३६ तर्जयंत्यपरे वाग्भिस्तेनोयमिति वादिनः ॥ बध्नंति रज्ज्वातं कोचिद्वध्यतां वध्यतामिति ३७ क्षिपंत्येके वज्रानंत एष धर्मध्वजः शठः ॥ क्षीणावित्त इमां वृत्तिमगृहीत्स्व जनो ज्झितः ३८ अहो एष महासारो धृतिमान् गिरिराडिव ॥ मौनेन साधयत्यर्थं बकवद्वह्निश्चयः ३९ इत्येके विहसंत्येन मे केदौर्वादयंति च ॥ तं बंधुर्निरुधुर्यथा क्रीडनं कं द्विजम् ४० एव स भौतिकादुःखं दैविकं दैहिकं च यत् ॥ भोक्तव्यमात्मनो दिष्टं प्राप्तं प्राप्तमबुध्यत ४१ परिभूत इमां गायाम गायतनराधमैः ॥ पातयद्भिः स्वधर्मस्थो धृतिमास्थाय सात्त्विकीम् ४२ भिक्षुरुवाच ॥ नायं जनो मे सुखदुःखहेतुर्न देवतात्मा ग्रहकर्मकालाः ॥ मनः परं कारणमात्रं न तिसंसारचक्रं परिवर्तयेद्यत् ४३ मनो गुणान्वै सृजते बलीयस्ततश्च कर्माणि विलक्षणानि ॥ शुक्लानि कृष्णान्यथ लोहितानि तेभ्यः सवर्णा गतयो भवंति ४४ अनीह आत्मा मनसः समीहितं हिरण्यमयो मत्स्रस्व उद्विचष्टे ॥ मनः स्वर्लिंगं परिगृह्य कामान् जुषन्निबद्धो गुणसंगतोऽसौ ४५

स्य सुखादीनां परं कारणं मन इत्यवगतम् ४४ ननु मनसः परमकारणत्वं विवक्षितं चेत्परमात्मनः कारणत्वमपहस्तितस्यादिति तत्राह अनीह इति आत्मा परमात्मा मनसः समीहितं संसारावृत्तिहेतुभूतं कर्म उद्विचष्टे उत्कृष्टसाक्षित्वेन पश्यति कीदृशः अनीहः मनोवत् क्षिप्रकारीन भवतीत्यनेन हरेः प्रशस्तकर्तृत्वं ज्ञायते साक्षित्वेन देहांतं वर्तमानस्य दुःखादिकं स्यादित्यत उक्तं हिरण्यमय इति पूर्णस्वरूपानंदः स्वस्य दुःखाभावे हेतुमाह मत्स्रस्व इति पूर्णानंदो हरिर्मत्स्रस्वोति यस्मात्तस्मात्परेषां दुःखकारणं मन इति भावः अचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपन्नस्य मनसः कारणत्वं कथमत्राह मन इति असौ निबद्धो देहाभिमानि जीवः स्वर्लिंगं लिंगशरीररूपं मनः परिगृह्य गुणसंगतः विषयस्नेहः कामान् विषयान् जुषन्नास्त इति विषयानुरक्तचेतनानुगृहीतस्याचेतनस्यापि मनसः कारणत्वं युक्तमिति भावः नक्षमनाः पुमास्तिष्ठतीति श्रुतेः मनसः संसारकारणत्वमुक्तं तत्र किं प्रमाणमित्यतो वाह अनीह इति परमात्मनो दर्शनं प्रेरणं च प्रमाणम् ४५

एवंविधसंसारनिवृत्तौकउपायइत्यतस्तस्यमनसोनिग्रहएदेत्याह दानमिति मनोनिग्रहलक्षणांताःमनोवशीकरणस्वरूपनिर्णयः कुतइत्यत्राह परइति ४६ मनःसमाधानस्यपरमयोगत्वमुपपादय
ति समाहितमिति यस्यमनःसमाहितंपरमात्मध्यानयोगयुक्तंतस्यदानादिभिःकिंकृत्यंवद यस्यमनोदानादिभिरसंयतंविनश्येच्चेदेभिर्दानादिभिरपरंसाध्यांकेनकिमपि ४७ ननुतर्हिमनःसंयमनंक
र्त्तव्यंतच्चाशक्यांकिमित्याशंक्यस्वतंत्रत्वान्नशक्यामितिभावेनाह मनइति ब्रह्मश्रीविष्णुभ्योन्येदेवामनोवशोभवन्ति तत्रगुणभूतस्यमनसःपुरुषबंधकत्वप्रकारःकथमित्यतोवाह मनइति हिशब्देन ऋते
द्वेब्रह्मणिकस्यमनोयातिवशंकांचित् । श्रियंसरस्वतींचापियातिवातत्प्रसादतइतिवाक्यप्रमाणयति विष्णवादींश्चतुरोविनाश्वन्यस्यवशनंयाति कुतोत्राह भीमइति सहसःसहनशक्तिमतः सहीयानतिशये
तसहनशक्तिमान् भीमोरुद्रस्तन्मनइतिविद्वन्मतं ततःकिमत्राह नेति विष्णवादीन्विनान्यःकश्चित्तन्मनोनात्याविशत्नातिक्रांतवान् तत्रहेतुः सहदेवदेवः सभीमोदेवस्यसात्विकमनसोदेवोभि
मानीवस्मात्तस्मात् ४८ रुद्रेणाभिमन्यमानंवैकारिकमपिमनोद्विविधंसात्विकंतामसमिति प्रथमंविष्णवादिदेवताप्रसादेनजयंद्वितीयंविष्णुप्रसादंविनादुर्जयं । विष्णुवध्यकालनेमिनाभिमतत्वात् । अतोमित्रै
र्मर्त्यैःसहविग्रहोऽसतांभवतीत्याशयेनाह तमिति । अयमक्षरार्थःअत्रजीवराशौकेचिद्विमूढास्तामसाःपूर्वापरादिदिगनभिज्ञास्तचयोर्मनसोस्तंतामसमनोलक्षणंशत्रुसुखविरोधिनंनविजित्यमित्रैर्मर्त्यैरसद्विग्र
हंकुर्वति । कीदृशंशत्रुं दुर्जयंदुष्टेनपापिनाकालनेमिनाजितत्वाद्दृशीकृतत्वाज्जेतुमशक्यत्वात् । अतएवासह्यवेगवायुवन्मुष्टिग्रहणायोग्यमरुंतुदंक्षतनिहितलवणवत्दुःखकरं अनेनशत्रुशब्दोपिविवृतः ।

दानंस्वधर्मोनियमोयमश्चश्रुतानिकर्माणिचसद्गतानि ॥ सर्वेमनोनिग्रहलक्षणांताःपरोहियोगोमनसःसमाधिः ४६ समाहितंयस्यमनःप्रशांतंदानादिभिः
किंवदतस्यकृत्यम् ॥ असंयतंयस्यमनोविनश्येदानादिभिश्चेदपरंकिमेभिः ४७ मनोवशेन्येहिभवन्तिदेवामनश्चनान्यस्यवशंसमेति ॥ भीमोहिदेवःसह
सःसहीयान्नात्याविशत्तत्सहिदेवदेवः ४८ तंदुर्जयंशत्रुमसह्यवेगमरुंतुदंतन्नविजित्यकेचित् ॥ कुर्वंत्यसद्विग्रहमत्रमर्त्यैर्मित्रैरुदासीनरिपुंविमूढाः ४९
देहंमनोमात्रमिदंगृहीत्वाममाहमित्यंधधियोमनुष्याः ॥ एषोहमन्योयमितिभ्रमेणदुरंतपारेतमसिभ्रमंति ५०

विष्णुप्रसादेनजय्यइत्याह । उदासीनेति । विष्णुभक्ताबुदासीनानारिपुंनतुभक्त्यातदुपास्तौपतमानानामित्यर्थः । प्रस्तुतसात्विकंमनोविहायतामसमनःपरामर्शः कथंयुज्यतइतीपमाशंका एकस्थाना
धिपस्येत्तुभिन्नानामपियुज्यते । अभेदेनपरामर्शःसादृश्येचापिवस्तुनोरित्यनेनापिपरिहर्तव्या । यद्वा तन्मनस्तंतमोभिमानिनंकालनेमिनंनविजित्यमित्रैरसद्विग्रहंकुर्वति कीदृशंशत्रुं । अनेनश
त्रुमजित्वाभिन्नकलहोवालकलहवत्परिहासहेतुरित्युक्तंभवति ४९ दुष्टाभिमानबलोपचितशक्तितामसमनोनिर्मितदेहाभिमानमात्रेणैवोत्पन्नमिथ्याज्ञानेनजिवस्यनित्यनिरयप्राप्तिहेतुत्वात्सएवजेतव्यइ
तिभावेनाह देहमिति । इदमित्यव्ययं मनोमात्रंमनसानिर्माणमुपगतंदेहंगृहीत्वाममेदमहमितिस्वातंत्र्यभ्रमेणएषदेहोहमित्यनात्मनः आत्मभ्रमेणान्योदेहोयमित्यापिभ्रमेणाहमन्यइतिआत्मनोऽ
नात्मभ्रमेणमिथ्याज्ञानेनांधधियोस्तंगतयथार्थज्ञानामनुष्याःदुरंतपारेतमसिपतित्वाभ्रमंतिपुनःपुनर्दुःखसमुद्रएवममावर्ततइत्यतोबुद्धिमतातज्जयेएवप्रयतितव्यमितिभावः देहमात्रंस्वमात्मानयःपरं
चप्रपश्यति । अंधेतमसिमग्नस्यनोत्थानंतस्यकुत्रचिदितिवचनान्मिथ्याज्ञानिनामंधंतमोनियतमितिज्ञायते ५०

१ भीमोरुद्रः व्योमकेशोभवोभीमइत्यभिधानात् । २ सहसःवायोःसकाशात् तदनुग्रेहेणेतियावत् । देवस्यमर्गःसहसोयतो जनोतिश्रुतौसहःशब्दस्यवायौप्रयोगदर्शनात् ।

एवं मनसः सुखदुःखकारणत्वं युक्तं तत्रार्थे तस्य प्रतीयमानं सुखदुःखकारणत्वं अभिमाननिमित्तमेवेति जानता स्वकृतं भुजानेन पुरुषेण सोढव्यं तत्र कोपो न कार्य इत्याह जम इत्यादिना ग्रंथेन । अस्य जीवरयसु
 खदुःखयोः हेतुर्जनः परदेहश्चेदिति हि अत्र देहवर्तमानस्य देहव्यतिरिक्तस्यात्मनो निर्मुक्तकपालनारिकेलवत्स्थितस्य किं स्यात्किमपि दुःखं स्यात्तर्हि कस्य तदत्राह हीति । तदुःखं विवेकेनाविचारिते सातिभौ
 मयोः पृथिवीकार्ययोस्तादृक्यतादृकयोरेव हि यस्मात्तस्मात्तदात्मनो अभिमानकृतं दुःखमिति जाननेषां मध्ये कतमाय कुप्येदित्यन्वयः । तत्रोदाहरणं जिह्वाभिति । स्वदद्भिः स्वदंतैः तस्यां जिह्वायां वेदनायां स
 त्यामनेन देहस्याचेतनत्वेनाभिमानजन्यं दुःखमित्युक्तं भवति । जनशब्दः स्वतो जीवे कचिद्देहे च वर्तते । इति वचनाज्जनशब्दोत्र देहवाची ५१ देहस्याचेतनत्वेन दुःखहेतुप्रवृत्त्ययोगात् अभिमानस्य च परार्थी
 नत्वेनायुक्तमुक्तं किंतु देवतायाः सर्वस्मात्प्राधान्येन तद्वेतुत्वमुचितमित्यत्राह दुःखस्येति । यदि दुःखस्य हेतुर्देवतेत्युच्येत तद्वचनमस्तु विचारितेन घटते तथा हि विकारयोर्विकाराभिमानिनोर्देवयोः सकाशा
 दुत्पद्यमानं तदुःखमभिमाननिमित्तमेव तत्र निरभिमानस्यात्मनस्तेन किं स्यादतः स्वामिदेवान्प्रतिकोपो न कार्य इति भावः तत्रोदाहरणं यदंगमिति यदा स्वदेहे विकाराभिमानोद्वादिदेवताभिमान्यमानहस्ताद्यंगे
 न चक्षुराद्यंगं कचिद्बिह्न्यते तदा तत्सोढव्यमेव अन्यथा पुरुषः कस्मै क्रुध्येत हस्तादेस्कारणत्वादप्योग्यक्रोधादेर्मन एव कारणमत्रेति अविकाराश्च ते देवा विकारा इति शब्दिताः । अभिमानाद्विकारस्य स्वतः शक्ता अ
 पि ध्रुवमिति वाक्याद्विकारशब्दवाच्यत्वं युक्तं देवानां ५२ मनसोऽपि सुखादिहेतुत्वमभिमानमंतरेण विचारासहमित्याह आत्मेति यद्यात्मानो दुःखादिकारणं स्यादिति तत्तत्र पृच्छामः दुःखादिकारणं भवन्म

जनोस्य हेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चात्र हि भौमयोस्तत् ॥ जिह्वां कचित्संदशति स्वदद्भिस्ते द्वेदनायां कतमाय कुप्येत् ५१

दुःखस्य हेतुर्देवतास्तु किमात्मनस्तत्र विकारयोस्तत् ॥ यदंगमंगेन विह्न्यते कचिद्विह्न्येत कस्मै पुरुषः स्वदेहे ५२ आ

त्मा यदि स्यात्सुखदुःखहेतुः किमन्यतस्तत्रानिजः स्वभावः ॥ न ह्यात्मनोऽन्यथादितन्मृषा स्यात्क्रुध्येत कस्मै न सुखं न दुःखम् ५३

ग्रहानिमित्तं सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनो जस्य जनस्य ते वै ॥ ग्रहैर्ग्रहस्यैव भवंति पीडाः क्रुध्येत कस्मै पुरुषस्ततोऽन्यः ५४

नः स्वतो वा परतो वा नाद्य इत्याह । किमन्यत इति । अन्यतो दुःखस्वभावत्वेन विलक्षणान्मनसस्तत्र सुखस्वभावे आत्मानिचेतनोर्किं भवति न किमपि उभयोः सुखादिस्वभावः सिद्ध इति भावेनाह निज इति । चेत्
 न स्य सुखस्वभावो मनसो दुःखस्वभावो निजो नित्यः सदा तन इत्यर्थः । निजमात्मीयानित्ययोरितियादवः । द्वितीयं प्रत्याह नहीति । आत्मनोऽन्यत्तु दुःखकारणं न हि अहं दुःखी स्यामिति दुःखं दृश्येत यादितथा
 पितन्मृषा स्यात्शुक्तिरजतवत् । अन्यस्यान्यात्मात्वं न दृष्टव्यमित्याह न सुखमिति । सुखं सुखरूपं दुःखं दुःखरूपं न भवति दुःखरूपं सुखरूपं न भवत्यतो भिमानं विना न्यत्रिरूपणं अप्रामाणिकमिति विद्वान्कस्मै
 क्रुध्येत इत्यन्वयः । जीवस्य सुखरूपस्य न दुःखं कचिदिष्यते । अतो मनोभिमानेन दुःखी भवति नान्यथेति वाक्यमत्र मानं । यद्वा यदि मनः सुखादिहेतुस्तर्हि तत्स्यादुक्तं हि मनोभिमाननिमित्तं तदुःखं विना तत्र सुख
 स्वभाव आत्मन्यन्यतो मनसो दुःखं स्यात्किं न स्यादेव कुतोत्राह निज इति मनो धर्मो दुःखमात्मनो निजस्वभावो न हि कुतः तदात्मनोऽन्यद्वि प्रतीयमानस्य कागतिरत्राह यदीति । जपाकुसुमसामीप्याच्छंखस्य लौ
 हित्यमिव मृषा स्यादतोऽन्यस्यान्यत्वं नेत्याह न सुखमिति जीवस्य सुखरूपस्य न दुःखं कचिदिष्यत इत्यादेरभिमाननिमित्तं दुःखमन एव दर्शयतीत्यंगीकार्यम् ५३ देहस्य दुःखादिहेतुत्वे वाचकमाह ग्रहा इति ग्रह
 माणां त्वाद्वहाः देहाः आत्मनो दुःखादेर्निमित्तं चेदविषे कदाशायां अस्तु अजस्य स्वतो जन्मादिरहितस्य नमोति विवेकिनो जनस्य जीवस्य ते देहाः दुःखादेर्निमित्तं स्युः किं वै नैव स्युः अतोऽग्रहेर्देहैः पीडाः देहानिमित्तं पीडाः
 ग्रहस्य यथिष्य ग्रहणरूपस्य मनस एव भवंति मनोभिमाने सत्येव ते स्युरित्यर्थः ततो देहादन्यः पुरुः पुरुषश्च असरतीति ब्रह्मज्ञानी कस्मै क्रुध्येत इत्यन्वयः ५५

कर्मत्वावत्सुखदुःखयोर्हेतुस्मृतथाप्यात्मनोजीवस्याजडत्वेसत्यतोनेनानिष्टंयात्कमितिशेषस्ती कस्येदमत्राह तद्धीति तदुःखादिकंजडेजडात्मकेमनसिहियस्मात्ततःकिपत्राह देहइति देहे
वर्तमानोयस्वतंत्रपरमात्मानंभवंस्वस्यस्वरूपंचवेतीतिस्वावित् । सुपर्णःसुखात्मकःपुरुषःकस्मैकुध्येत कर्मणेकुप्यतीत्यत्राह नहीति । जडात्मकमनआद्यभिमाननिमित्तदुःखादिकं कर्ममूलंनहियस्मात्क
र्मणेपिनकुप्येत यद्वा कर्ममूलमनआदेरभिमाननिमित्तदुःखदिवस्वतस्तस्यनास्तीति ५१ याददुःखादेहेतुःकालोस्तीतिमर्तर्हिनेत्यसुखरूपस्यविवेकिनःआत्मनःकिमनिष्टतत्त्वलाशतमनोदुःखा
दिलक्षणमनिष्टंप्राप्तमत्राह तथेति तत्रतथासत्यसौदुःखादिस्तदात्मनःकालाधीनदेहस्येतिप्राप्तमात्मनोनेत्यत्वेनकालानधोनत्वादेहस्यतद्दर्शनाच्च तच्चनपुक्तंदेहस्यजडत्वात् तत्सोदाहरणमाह नाग्रे
रिति लुप्तोपममेतत् यथाग्रेस्तापनिमित्तदुःखंयथाचहिमस्यतद्विमनिमित्तदुःखंनजडत्वादेवंदेहस्यापिकालादिसंबंधेविद्यमानेपिनदुःखंयुक्तं ननुतर्हि तदंतर्वर्तिनोहरस्तदुःखंस्यादत्राह नपरस्येति परस्य
प्रकृतिविलक्षणस्यबोद्धुःसर्वज्ञस्यहरेस्तदुःखंनयुज्यते तस्माज्जीवस्पमनोभिमानमात्रंदुःखकारणमतःकस्मैकुध्येतेति । सदाकालादिसंबंधादुःखंदेहस्ययुज्यते । तथापिनैवदुःखीसजडत्वाभिपमेनतु
आत्मनःसुखरूपत्वात्तदुःखंयुज्यतेकचित् । तस्मान्मनोभ्रमेणैवदुःखीजीवोनचान्यथा । सर्वेषामनसोनेतामनोरूपपल्लोचनः । तद्वशाःसर्वदेवाश्चतेनैवसुखदुःखिनः । नियंतातस्यचप्राणस्ततोपिबलवत्

कर्मास्तुहेतुःसुखदुःखयोर्वैकिमात्मनस्तद्विजडेजडत्वे ॥ देहेस्ववित्पुरुषोयंसुपर्णःकुध्येतकस्मैनाहिकर्ममूलम् ५५ कालोस्तुहेतुःसुखदुःखयोश्चेकिमा
त्मनस्तत्रतदात्मनोसौ ॥ नाग्रेहितापोनहिमस्यतत्स्यात्कुध्येतकस्मैनपरस्यबोद्धुः ५६ नकेनचित्कापिकथंचनास्यद्वंद्वोपरागःपरतःपरस्य ॥ यथात्म
नःसंसृतिरूपिणःस्यादेवंप्रबुद्धोनविभेतिभूतैः ५७ एतांसमास्थायरात्मनिष्ठामध्यासितांपूर्वतमैर्महर्षिभिः ॥ अहंतरिष्यामिदुरंतपारंतमोमुकुंदांघ्रि
निषेवयैव ५८ श्रीभगवानुवाच ॥ निर्विद्यनष्टद्रविणोगतक्लमःप्रब्रज्यगांपर्यटमानइत्थम् ॥ निराकृतोसद्भिरपिस्वधर्मादिकांपितोसौमुनिराहगाथाम्
५९ सुखदुःखप्रदोनान्यःपुरुषस्यात्मविभ्रमः ॥ मित्रोदासीनरिपवःसंसारःस्वमनस्ततः ६० तस्मात्सर्वात्मनातातनिगृहाणमनोधिष्या ॥ मय्यावेशितया
युक्तएतावान्योगसंग्रहः ६१ यएतांभिभुणागीतांब्रह्मनिष्ठांसमाहितः ॥ धारयन्श्रावयन्शृण्वन्द्वादैनैवाभिभूयते ॥ ६२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
एकादशस्कंधेत्रयोर्विशोध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

रः । तन्नियंताहरिःसाक्षात्परमानंदलक्षणः । इतिवाक्यमुक्तार्थेप्रमाणम् ५६ नपरस्येत्येतद्विवृणोति नकेनचिदिति यथासंसृतिरूपिणःसंसारकारणस्वभाववतःआत्मनोमनसोयथाद्वंद्वोपरागःद्वंद्वारूपराहु
ग्रहणंतथास्यपरतःपरस्यहरेर्द्वंद्वोपरागोनस्यात् इदमेवश्रद्धेयमितिभावेनाह एवमिति । एवंप्रबुद्धःएवंविद्यज्ञानी एवंविधैरज्ञानिभूतैःखलैःकृतादुपद्रवान्निभेति ५७ एवंविरक्तिर्भगवदंघ्रिभक्तिद्वारासंसार
निर्भोकहेतुरित्याह एतामिति मुकुंदांघ्रिनिषेवयैव एतांपरमात्मनिष्ठामनःसंयमलक्षणव्यवस्थांसमास्थापस्थिरीकृत्यपरमात्मज्ञानलक्षणांवाप्राप्य अत्रप्रमाणमाह अध्यासितामिति सम्पगनुष्ठितां तमःअ
ज्ञाननिमित्तंसंसारम् ५८ श्रद्धेयेयंगार्थेतिभावेनाह निर्विद्येति ५९ गाथायास्तात्पर्यार्थमाह सुखेति आत्मनिमनसिहोविविधभ्रमएवसुखदुःखप्रदःअन्योनैव ततोमित्रोदासीनरिपुलक्षणश्चसंसारःस्व
मनःस्वमनोहेतुकः ६० मनोनिग्रहयोगमाह तस्मादिति एतावान्मनःसंयमनलक्षणः ६१ फलमाह यइति ब्रह्मनिष्ठांब्रह्मोत्कर्षज्ञानपूर्वकमनोनिग्रहलक्षणाम् ॥ ६२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
एकादशस्कंधेत्रियध्वजयकृतटीकायांत्रयोर्विशोध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

F

सृष्ट्यादियाथार्थज्ञानमिथ्याज्ञाननिवर्तकमितिकथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रव्यर्थोपिनैवोपरमेतेत्युक्तविकल्पनिवर्तकोपायः कइत्युद्धवस्यहार्दशंकांपरिहर्तुकामथाह अथेति सांख्यंयथार्थज्ञानंपूर्वैःपुरातनैः विकल्पनिवर्तकत्वेननिश्चितम् १ ननुविकल्पेसतितद्धानायसांख्यवचनप्रतिज्ञानसंगच्छतेसएवसंभवाति तथाहि किमुत्पत्तिप्रभृतिसांख्यविकल्पितमुतांतराले नाद्यःस्वभावस्यनिवृत्त्यनुपपत्तेरिति तत्राह आसीदिति अथोआरंभेसृष्टिसमयेज्ञानमर्थश्चैकमेवयथैकार्थोविषयः तथैवज्ञानंविषयमनतिक्रम्यवर्तमानमासीत् किमनेनोक्तंभवतीत्यत्राह अकल्पितामिति संशयविपर्ययाविषयत्वमुक्तंभवति कस्मिन्कालेइदमुत्पन्नमत्राह कृतयुगइति तत्रापिकदेत्यतउक्तं आदाविति संशयाचन्यथाभावःकस्मान्नाभूदितितत्राह यदेति कृतयुगमारभ्यत्रेतायुगजनाविवेकानिपुणाइतिपदायस्मात्तस्मादितिशेषः पुरुषबुद्धिदौर्बल्यनिमित्तंज्ञानस्यान्यथात्वं सात्त्विकत्वेनतदानींतनानांतदभावादेकप्रकारमेवज्ञानमितिभावः अथाथोनंतराप्यर्थेविकल्पारंभगलइतिपादवः। यथैवार्थस्तथाज्ञानंज्ञानार्थैक्यमुदाहृतं। तथारुतयुगेप्रायस्त्वदन्येषुतुक्त्रचिदितिवाक्येनविज्ञानवादिमतमत्रोच्यतइत्येतन्निरस्तम् २ द्वितीयेर्किकारणमत्राह तन्मयेति तत्सत्यंज्ञानार्थैक्येनमिथोविरोधराहित्येनाबाधितंज्ञानंपश्चात्त्रेतायाद्विधाइदंवादेति संशयमाश्रयंसमभवत्संजातंतद्व्यापरादौइदमेवनान्यदितिविपरीतप्रत्ययेनसमभिन्नमभवदित्यन्वयः समभेदेसमीचीनेसुष्ठुपूजासुखेष्विति। कालस्वभावयोःसदातनत्वेनसदाविकल्पसंभवात् चेतनस्यापिदेवदत्ताद्यन्यतमस्याल्पबुद्धित्वेनानंतवेदादिशब्दराश्यर्थस्वरूपस्यावगाढमशक्यत्वेनकारणत्वानुपपत्तेस्तत्तद्योग्यफलदानसमर्थेन वैषम्यादिदोषविधुरेणसर्वज्ञेनकारणेनभाव्यमितिभावेनाह मयेति फलरूपयतिहितंकारयतीतिफलरूपःतेनतामसादिजीवानांस्वस्वयोग्यतमआदिफलदात्रेत्यर्थः केवलेनमयातथास्त्वितिविकल्पितंतामसादिजीवबुद्धिमनुसृत्यनानेवकल्प

श्रीभगवानुवाच ॥ अथतेसंप्रवक्ष्यामिसांख्यंपूर्वविनिश्चितम् ॥ यद्विज्ञायपुमान्सद्योजह्याद्वैकल्पिकंभ्रमम् १ आसीज्ज्ञानमथोह्यर्थश्चैकमेवाविकल्पितम् ॥ यदाविवेकनिपुणाआदौकृतयुगेजनाः २ तन्मयाफलरूपेणकेवलेनविकल्पितम् ॥ बाह्मनोगोचरंसत्यंद्विधासमभवद्बृहत् ३ तयोरेकतरोह्यर्थःप्रकृतिःसोभयात्मिका ॥ ज्ञानंत्वन्यतमोभागःपुरुषःसोभिधीयते ४

तंअनंतशब्दराज्ञिगोचरस्यबृहत्तरस्यदुर्ज्ञेयत्वेनअश्रद्धेयत्वेनेतिभावेनोक्तं वागिति शब्दोवागगोचरोर्थोमनोगोचरस्ताभ्यामुत्पाद्यमानत्वेनचकल्पितमितिशेषः यद्वा तच्छब्दार्थात्मकमुभयंबृहत्तरामेति यस्मात्तस्माद्बाह्मनसयोरयोचरत्वाच्चद्विधाभूदिति ३ सम्यग्विषयविषयीकरणमंतरेणज्ञानार्थैक्यमत्रनोच्यतइतिभावेनज्ञानार्थाभिमानिदेवतास्वरूपंसावदाह तयोरिति तयोर्ज्ञानार्थयोरेकतरोयोर्थो विषयलक्षणःसप्रकृतिर्गार्त्रिनामन्याप्रकृत्याभिमन्यमानइत्यर्थः सापिनस्वतंत्रेत्याह सेति साप्रकृतिरुभयोर्लक्ष्मीविष्णुसंज्ञयोरावयोरात्मादेहःप्रयत्नश्चयस्याःसातथामयाश्रियाचसृष्टानुग्राह्याचेत्यर्थःअन्यतमोभागोज्ञानंयत्सोपिपुरुषः पुरुषनाम्नाब्रह्मणाभिमन्यमानमित्यर्थः सोऽप्युभयात्मकइत्यनुसंधेयं मयाश्रियाचसृष्टःअनुग्राह्यश्चेत्यभिधीयते। ज्ञानाभिमानीपुरुषःसब्रह्मासमुदाहृतः। अर्थाभिमानिप्रकृतिर्गार्त्रिसाप्रकीर्तिता। तयोर्नियामकोविष्णुःश्रीश्चानुग्राहिकास्मृता। वायुस्तुब्रह्मणःपुत्रःप्रकृतौसमजायत। त्रिगुणात्मासमुद्दिष्टःप्रायःसत्त्वात्मकस्तथा। गायत्रीचैवसावित्रीतथैवचसरस्वती। एवंत्रिरूपाप्रकृतिरेकासत्त्वादिभेदतः। तासुवीर्यसमुत्सृष्टंब्रह्मणैकत्वमागतं। ससूत्रात्मासमुद्दिष्टोवायुर्लोकप्रणायकः। तस्यापिसूत्रंभगवान्धारणाद्विष्णुरव्ययः। सूत्रपुत्रस्त्वहंकारःसरुद्रःसमुदाहृतः। सूत्रात्मनामहांश्चैवसहजातश्चतुर्मुखः। तस्यापिपुत्रोहंकारःसचानंतउदाहृतः। अनंतादपिरुद्रोभूद्ब्रह्मणश्चेतिसत्रिधा। वैकारिकोब्रह्मजस्तुतैजसोवायुजःस्मृतः। तामसोऽनंतजश्चैवसएकोऽणुणभेदतः। इति स्मृतिसूचकेनहिशब्देनकिमत्रप्रमाणमितिशंकांपरिहरति ४

१ ज्ञायत्वेअनेनेतिज्ञानं साधनं शास्त्रं प्रसिद्धंज्ञानंचग्राह्यं एवमुत्तरत्रापि एवंसातिवाह्मनोगोचरत्वंसंभवति। २ उत्पत्तिप्रभृतिविकल्पितस्यसांख्यंनिवर्तकमुतेतिकचित्पाठः।

प्रतिज्ञातसारूप्यप्रवचनं विना ज्ञानार्थे कयादि कथनार्थे केन संगता मित्यतस्तत्स्वरूपं वक्ति तमोरज इत्यारभ्य एषां रूप इत्यंतेन वायुस्तु ब्रह्मणः पुनः प्रकृतौ समजायत । त्रिगुणात्मा समुद्दिष्टः प्रायः सत्त्वात्मकस्त
 येत्मा दिव्या रूपा तमपि मंदमत्युपकारायार्थं चिद्व्याक्रियते तथा हि सृष्ट्या दौमत्तो गुणत्रयाभिमानिन्या लक्ष्म्या पुरुषप्रकृती ब्रह्मगायत्र्या ख्ये जाते वाशब्दश्चार्थे तदनुमया लक्ष्म्या च पुरुषानुमतेन पुरुषना
 म्प्रो ब्रह्मणः स्वभर्तुः प्रेरणया च प्रक्षोभ्यमाणायास्तस्याः प्रकृतेः तमोरजः सत्त्वमिति गुणाभिमानानि त्रीणि रूपाणि गायत्री सावित्री सरस्वती संज्ञान्य भवन् ५ ततः किमभूदत्राह तेभ्यः समभवत्सूत्रमिति अयं भा
 वः तेषु रूपेषु पुरुषनाम्ना ब्रह्मणा गर्भाधाने कृते सति तेभ्यः पृथक् पृथक् जातं पश्चादेकत्वमापन्नं सूत्रमभवत् कीदृशं मत्सूत्रेण च संयुतं मम सर्वाधारेण रूपेण संयुतं सर्वजगदाधारवायुतत्त्वमुत्पन्नमित्यर्थः वायु
 ना वैगौ च मसूत्रेण तेषां दिनावायोः सर्वाधारत्वं प्रसिद्धं अत्र सूत्रशब्देन महत्त्वाभिमानिनो ब्रह्मणो द्वितीयं चतुर्मुखं स्वरूपं वायुना सहोत्पन्नमिति ज्ञातव्यं सूत्रात्मना महंश्चापि इति प्रमाणानुगुण्यात् ततो
 विकुर्वत इत्यस्यायमर्थः तस्माद्विकुर्वतः सृष्टिकामात्सूत्रनाम्प्रो ब्रह्मणः साजज्ञे यो विमोहको हंकारो नंतः अयमेव सूत्रनाम्प्रो वायोरपि जज्ञे विकुर्वतः सूत्रनाम्प्रो ब्रह्मणो यो विमोहको वैकारिको द्रुहः सो
 पि जज्ञे पुनश्च विकुर्वतः सूत्रनाम्प्रो वायो विमोहकस्तैजसरुद्रः सजज्ञे यो ब्रह्मजो नंतः तस्मादपि विकुर्वतः यो विमोहको हंकारस्तामसः सजज्ञे इति वैकारिको ब्रह्मजस्तैजसो वायुजस्तामसो नंत इति रुद्रस्त्रिधा जातः

तमोरजः सत्त्वमिति प्रकृतेरभवत्तु गुणाः ॥ मया प्रक्षोभ्यमाणायाः पुरुषानुमतेन वा ५ तेभ्यः समभवत्सूत्रं मत्सूत्रेण च संयुतम् ॥ ततो विकुर्वतो जातो यो हंकारो
 विमोहकः ६ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चेत्यहं त्रिवृत् ॥ तन्मात्रेन्द्रियमनसांकारणं चिदचिन्मयः ७ अर्थस्तन्मात्रको जज्ञेतामसादिन्द्रियाणि च ॥ तैजसा देवता
 चासन्नेकादशचैककृतात् ८ मया संचोदिता भावाः सर्वे संहत्यकारिणः ॥ अंडमुत्पादयामासुर्ममायतनमुत्तमम् ९ तस्मिन्नहं समभवमंडे सलिलसंस्थिते ॥
 ममनाभ्यामभूत्पद्मं विश्वाख्यं तत्र चात्मभूः १० सोऽसृजत्तपसा युको रजसामदनुग्रहात् ॥ लोकान्सपालान्विश्वात्मा भूर्भुवः स्वरिति त्रिधा ११ देवानामो
 कजासीत्स्वर्भूतानां च भुवः पदम् ॥ मर्त्यादीनां च भूर्लोकः सिद्धानां त्रितयात्परम् १२ अधोसुराणां नागानां भूमेरोकोऽसृजत्प्रभुः ॥ त्रिलोक्यांगतयः सर्वाः
 कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् १३

६ इदमेव स्पष्टयति वैकारिक इति त्रैविध्यस्य प्रयोजनमाह तन्मात्रोति तन्मात्रशब्देन पंचभूतानि लक्षितानि श्रोत्रादीन्द्रियाणि मनःशब्देन इंद्रियाभिमानिनो देवाश्चैषां कारणंतामसाद्यहंकारत्रयं त्रिविधो
 रुद्रः कीदृशः चिदचिन्मयः वशीकृतचेतनाचेतनप्रपंचः चिदचिद्विशेषे सर्वसरुद्रश्चिदचिन्मय इति मानं ७ उक्तमेव विवृणोति अर्थ इति तामसादहंकारात्तन्मात्रकोऽर्थः पंचभूतलक्षणः तैजसाहंकारादिन्द्रिया
 णिवैकृता द्वैकारिकान्मनसा सह तदभिमानिन्येकादशदेवता आसन् ८ एवं सृष्टेस्तु विंशतिसंख्यैर्महदादितत्त्वैः किंकृत्यमत्राह मयेति ९ आयतनत्वं दर्शयति तस्मिन्निति चिदानंदशरीरस्तु प्रविष्टो देह
 रिः स्वयं । तन्नाभेर्भूतदेहोभूत्पद्मादापि चतुर्मुखः । चतुर्मुखस्तु सर्वादेव्याप्तदेहो महातपाः । हरिस्तु सर्वव्याप्तोपि भूतदेहो न तु कश्चित् । नैवास्य प्राकृतो देहः प्रादुर्भावेऽपि कश्चित् । इत्यनेन हरेर्भूतदेहो नास्तीति
 ज्ञायते समभवं समीचीनतया व्याप्तोभवं न तूत्पन्नोभवामित्यर्थः १० तपसा ज्ञानेन ११ ओको निवासस्थानं त्रितयात्परं महरश्मिदं १२ कर्मभेदेन त्रिलोक्याः स्थानभेदमाह त्रिलोक्यामिति १३

महर्लोकदिप्राप्तौ केसाधनमत्राह योगस्येति मद्रतिर्मत्प्राप्तिः नैवविष्णावभक्तस्यमहर्लोकदिकागतिः। भक्त्युद्रेकात्क्रमादूर्ध्वयावद्विष्णोःप्रवेशनं। एवंज्ञानंविनासापिमहर्लोकदिकागतिः। ज्ञानोद्रेकात्क्रमादूर्ध्वयावद्विष्णोःप्रवेशनं। नित्यशोभनवद्रूपस्यापरोक्षेणदर्शनं। मुहूर्तमात्रंज्ञानंस्यान्महाज्ञानंततोधिकं। ज्ञानेनब्रह्मलोकःस्यान्महाज्ञानाद्वरेर्गतिः। सदैवाखंडितंध्यानंतपइत्युच्यतेबुधैः। अपरोक्षदृशापुक्तंनित्यंषण्मात्रकालया। अपरोक्षदृशानित्यमेकमात्रायुजायुतं। योगनाम्नासमुद्दिष्टंध्यानंनित्यमखंडितं। तच्चतुर्भागयानित्यमपरोक्षदृशायुतं। पादयोगंसमुद्दिष्टंध्यानंनित्यमखंडितं पादयोगान्महर्लोकोजनोलोकस्तुयोगतः। तपसस्तुदपोलोकःप्राप्यतेनान्यतःकाचिदिति स्मार्तवाक्येनमहर्लोकदिप्राप्तावपिसाधनविशेषावगंतव्याः १४ भक्तियोगरहितस्यकास्थितिरत्राह मयोति कालात्मनाज्ञानाद्यात्मनाधात्राकारकेणमयाप्रेरितकर्मयुक्तमिदंजगदेतस्मिन्गुणप्रवाहेउन्मज्जतिस्मृष्टंभवतिनिमज्जतिसंहृतंभवति १५ तमेवप्रेरणप्रकाराविवृणोति अणुरिति अतीतानागतवर्तमानत्वेनयोयोभावःपदार्थः प्राप्तिरित्युत्पन्नोवर्तते तत्सर्वभुभयसंयुक्तमपाचित्प्रकृत्याचसरस्वत्यापुरुषेणहिरण्यगर्भेणसंयुक्तमस्माभिः प्रविश्यप्रेरितंचयस्मात्तस्मादद्यापिसर्वद्वंद्वीभूयस्थितंदृश्यते १६ ननुकार्याणानिमित्तकारणेनभेदःकुलालेदृष्टइतिनतत्रशंका किंतुपादानकारणेनकथमितितत्राह यास्तिवति। तुःस्याद्वेदेवधारणइतिवचनात्। तुशब्दोविशेषवृत्तियस्यमहदादिकार्यस्ययःसत्त्वादिकारणविशेषः आदिरुपादानकारणंघटस्य

योगस्यतपसश्चैवज्ञानस्यगतयोमलाः ॥ महर्जनस्तपःसत्यंभक्तियोगस्यमद्रतिः १४ मयाकालात्मनाधात्राकर्मयुक्तमिदंजगत् ॥ गुणप्रवाहएतस्मिन्नुन्मज्जतिनिमज्जति १५ अणुर्बृहत्कृशःस्थूलोयोयोभावःप्रसिद्ध्यति ॥ सर्वेषुभयसंयुक्तप्रकृत्यापुरुषेणच १६ यस्तुयस्यादिरंतश्चसर्वैमध्यंचतस्यतत् ॥ विकारोव्यवहारार्थोयथातैजसपार्थिवाः १७ यदुपादायपूर्वस्तुभावोविकुरुतेपरम् ॥ आदिरंतोयतोयस्मिस्तत्सत्यमभिधीयते १८

मृदिव अंतश्चलयस्थानंचयस्मात्तस्मात्तस्यकार्यस्यमध्येचसर्वेनान्यःइत्यतउपादानकारणेनाभेदःकार्यस्येतिनिश्चीयते मृदइतिभावानुरक्तप्रत्ययवेद्यत्वात्प्रवहारार्थः हानोपादानादिव्यवहारविषयोविकारोविविधप्रकारइत्येकस्मिस्तंतौनष्टेनष्टःपटइत्यौपचारिकासामानाधिकरण्येविनष्टंतुनैवपटस्यभेदः नान्यैरतोभेदाभेदइतिजानीहि कथमत्रोदाहरणमाह यथेति यथालोहमृदाद्युपात्तघटादिपदार्थाः विनाशिस्वरूपेणभेदवंतोप्यादावन्तेमध्येचकारणेनाभिन्नाअनुभूयन्तेइति प्रकृतेस्तुविकाराणांकोट्यंशोभेदउच्यते। तथैवैकांशतोभेदःसोपेनाभेदवर्जितः। भेदाभेदमतःप्राहुरभेदवातयोर्बुधाइतिप्रमाणसिद्धोविशेषस्तुनष्टहते यद्वा व्यवहारार्थोव्यवहारनिवर्तकोविकारोविनाशलक्षणः तस्यावयवस्येतनभेदइतितन्मध्यइतिवा १७ ब्रह्मणोविकारात्पंचइतिकेचित्तन्मतंप्रत्याह यदुपादायेति यद्वा मुख्यनिमित्तं ब्रह्मइतरकारणेभ्योव्यावर्तयति यदिति तुशब्दोब्रह्मणोमुख्यत्वमभिप्रेतिपूर्वोभावःउपादानलक्षणःपदार्थः प्रकृत्यादिर्पञ्चभूपादायिनीमत्तकारणतयाआदाययस्यब्रह्मणःसामर्थ्यमाश्रित्यापरंकार्यरूपभावमुद्दिश्यविकुरुतेविकारयतिच यतोब्रह्मणोस्यआदिरंतश्चयस्मिन्ब्रह्मणिमध्येचावस्थितिस्तद्ब्रह्मसत्पंपरमार्थलक्षणंस्वतंत्रविकारादिदोषविधुरंचेत्यर्थः पारमार्थिकसत्यत्वंस्वातंत्र्यमभिधीयते। तद्विष्णोरेवनान्यस्यतदन्वेषांसदास्तितेतिवचनात् १८

१ योगस्तपोज्ञानमिति त्रीणि साधनान्युक्तानि महारादिवैकुण्ठानि पंचकलान्युक्तानि अतः कथामिति चेत्सत्यं योगपदेन पादयोगः योगश्चेतिद्वयं तपइत्येकं ज्ञानंमहाज्ञानंचेतिद्वयं क्रमेणमहारादिलोकसाधनानीत्याशयेन तत्तत्साधनलक्षणमाह नित्यशइत्यादिना।

इतोपिविकारमंतरेणमुख्यंकारणं ब्रह्मैव प्रकृत्यादीनां सत्तायास्तदधीनत्वादिति भावेनाह प्रकृतिरिति सत्त्वादिगुणरूपाप्रकृतिरस्य जगतः उपादानमात्रं परः पुरुषः हिरण्यगर्भः आधारः कालोऽपि रूपांतरेणाहिरण्यगर्भ एव सतो जगतो भिव्यंजकः निमित्तकारणं उपादानमाधारोऽव्यंजक इति कारणत्रयं ब्रह्म सर्वशक्तिपूर्णो हेमेव तेषां तच्छक्तिप्रदो ह्यमित्यर्थः हि शब्देन । कालाभिमाना ब्रह्मा तु काल इत्याभिशाब्दितः । सर्वजीवाभिमाना सपरः पुरुष उच्यते । प्रकृतिर्नामितत्पत्नी प्रकृतेरभिमानिनी । सा प्रसूते जगत्सर्वसूत्रमारभ्य सर्वशक्तिं सूचयति तु शब्दः प्रकृत्यादिभ्यो ब्रह्मणो महान्विशेषोऽस्तीति सूचयति तदुक्तं आधारोऽव्यंजकश्चैव प्रसवीता च केशवः । कालप्रकृतिपुंसां च तन्मूलप्रकृतेरपि आधारोऽव्यंजकश्चैव सर्वस्यापि नियामक इति १९ इतोऽपि जगतः सृष्ट्यादेर्मुख्यकारणं ब्रह्मैव इति भावेन सृष्ट्यादेः कालावधिमाह सर्ग इति अयमर्थः यावत्स्थितिरस्ति तावत्सर्ग उत्पत्तिरपि पौर्वापर्येण प्रवर्तते यावदक्षिणं यदालयः स्यादिति हरेः स्मरणं तदा स्थित्यंतः स्थितेरंतः प्रलयो भवतीति उत्पत्त्यादिकं भगवत्कर्तृकमित्यर्थः २० अधुना क्रमप्राप्तं लयं निरूपयति विराडिति विराडं डकोशः भुवनैः सह पंचत्वाय कल्पते पंचत्वानंतरमपि अविशेषात् सत्त्वादिगुणानुद्वेकायनाशायेत्यर्थः विशेषेण गुणोद्वेकाद्विशेषं पृथिवी स्पृतेति वचनात् अं डकोशनाशानंतरं पृथिवी लयोऽपि सूच्यते नेनेति लोकानां चतुर्दश संख्योपेतानां कल्पः विकल्पना विकल्पो वांतरकल्पो विविधकल्पना च यस्मिन् स तथा समयासाद्यमानः विनाशाय प्रेषमाणः २१ अविशेषायेति प्रस्तुतं पृथिव्या

प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पुरुषः परः ॥ सतो भिव्यंजकः कालो ब्रह्मतत्रितयं त्वहम् १९ सर्गः प्रवर्तते तावत्पौर्वापर्येणानित्यशः ॥ महान् गुणविसर्गोऽर्थः स्थित्यंतो यावदक्षिणम् २० विराण्मयासाद्यमानो लोककल्पविकल्पकः ॥ पंचत्वाया विशेषाय कल्पते भुवनैः सह २१ अन्ने प्रलीयते मर्त्यं अन्नं धाना सुलीयते ॥ धाना भूमौ प्रलीयते भूमिर्गन्धे प्रलीयते २२ अप्सु प्रलीयते गंध आपश्च स्वगुणेरसे ॥ लीयते ज्योतिषिरसो ज्योतीरूपे प्रलीयते २३ रूपं वायौ स च स्पर्शो लीयते सोऽपि चांबरे ॥ अंबरं शब्दस्तन्मात्रं इंद्रियाणि स्वयोनिषु २४ योनिर्वैकारिके सौम्यलीयते महती श्वरे ॥ शब्दो भूतादिमप्येति भूतादिर्महति प्रभुः २५ सुलीयते महान् स्वेषु गुणेषु गुणवत्तमः ॥ ते व्यक्तेः संप्रलीयंते तत्काले लीयते व्यये २६ कालो मायामये जीवे जीव आत्मनि मय्यजे ॥ आत्मा केवल आत्मस्थो विकल्पापायलक्षणः २७ एवमन्वीक्षमाणस्य कथं वै कल्पिको भ्रमः ॥ मनसो हृदि तिष्ठे तव्यो मीवा कौदये तमः २८

दिलयं विविच्य आह अन्न इति अन्नाभिमानिनामभिमुख्यमानानां च एकोक्त्या निरूप्यमाणो लयोऽभिमानिनोऽभिमुख्यमानस्य स्वकारणेऽभिमुख्यमाने विवक्षित इति देव्या मौषधिमानिन्यां लीयते आभिमानिनस्त्रिपुकेः अन्नमन्नाभिमानिनी धाना स्वौषधीषु औषध्यभिमानिन्यां देव्यां गन्धे स्वसूक्ष्मरूपे २२ २३ इंद्रियाणि स्वयोनिषु तैजसाहंकारे इंद्रियाभिमानिनश्च स्वयोनौ वैकारिकाहंकारे २४ योनिर्वैकारिकस्तैजसाहंकारः विकारजत्वाद् वैकारिकमहति चतुर्मुखे लीयते ईश्वरे ईशेन शक्तिमति विकारजत्वाच्च महान् वैकारिक उदाहृतः । ईशनादीश्वरश्चैव ब्रह्मा बृंह गतस्मृत इति स्मृतेः । भूतादितामसाहंकारं स भूतादिरनंतद्वारेण महति महत्त्वाभिमानिनी २५ महान् स्वेषु गुणेषु कारणेषु गुणाभिमानिनोऽपुण्यग्रीसावित्रीसरस्वतीषु ते गुणास्ताः सत्त्वादिगुणवाच्यास्तिस्रः अव्यक्तेः प्रकृत्याख्य स्वमूलरूपे तदव्यक्तमव्यक्ताभिमानिनी गायत्री पुरुषाभिधेर्विरिचे पत्यौ लीयते स पुरुषः कालनामिस्वास्मिन् २६ कालाख्यो विरिचः मायामये जीवमूलप्रकृत्यभिमानिन्यां महालक्ष्म्यां जीवनाम्नी श्रीरजे आत्मनि मायै विशेषरतिलक्षणं लयमाप्नोति आत्मस्वरूपं वक्ति आत्मेति आत्मा पूर्णगुणः केवलः प्रकृतिसंबन्धविधुरो समाधिकश्च आत्मस्थ अनन्याधारः अतएव लयादिहीनः विकल्पापायलक्षणः सम्यक्ज्ञानस्वरूपाः मिथ्याज्ञानापगमोलक्षणं यस्य स तथेति वा २० कथितसृष्ट्यादिस्मरणफलमाह एवमिति वैकल्पिको भ्रमः विरुद्धकल्पनालक्षणमन्यथाज्ञानमनस उत्पन्नं हृदि बुद्धौ २८

उक्तार्थ उपसंहरति एष इति प्रतिलोमेन विपरीतक्रमेण संहारकथनं अनुलोमेन यथाक्रमेण सृष्टिकथनं संशयग्रंथि हेतुः संसारबंधत्वनदहने अग्रे ज्वालायमानः परावरदृशा सर्वज्ञेन गायत्री चैव सावित्री तथैव तु सरस्वती । एवं त्रिरूपा प्रकृतिर्ब्रह्मपत्नी प्रकीर्तिता । महत्तत्त्वात्मको ब्रह्मा तज्जत्वा तत्र लीयते । गुणाधिकः पतिरपि तस्याः सत्त्वादिभेदतः । त्रिविधामूलरूपायां प्रकृत्यां सा प्रलीयते । प्रकृतिर्मूलरूपा सा ब्रह्मपत्नी जगन्मया पुरुषाभिधो विरिंचेतु सस्वस्मिन्कालसंज्ञके । कालाभिधो विरिंचस्तु महालक्ष्म्यां विलीयते । जीवमायेति या माहुः सा च सत्त्वादिभेदतः । त्रिविधैकत्वमापद्या विष्णावेवा विलीयते । हरेरत्यंतसामीप्यं लयोलक्ष्म्याः प्रकीर्तितः । पुरुषेणातिसामीप्यं प्रकृतेर्लप्य उच्यते । ब्रह्मा च प्रकृतिश्चैव मुक्तिगौ विलयेयतः । अतस्तौ भिन्नदेहौ नु ज्ञानमात्रौ समीपगावित्यादि प्रमाणसिद्धत्वात् सर्वज्ञेन परमात्मेन मया प्रोक्तत्वाच्च दंभुभूषुभिरवश्यं ग्राह्यमिति भावः २९ इति श्रीभाग० महा० एकादशस्कंधे विज० टी० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ उक्तज्ञानाधिकारी सा त्विक एवेत्याभिप्रेत्य सत्त्वादिगुणानां वृत्तीर्वक्तव्यं न ध्यायेत् तत्र प्रथममभिप्रायं वृत्तीराह गुणानामिति सत्त्वादिगुणानाममिश्राणां च मध्येन गुणेन पुमान्यथा भवेत्तथा तच्छंसतो मे स काशादिदमुपधारय १ इतराभ्याममिश्राणु वृत्तीराह शम इति ईक्षाज्ञानं स्मृतिरखंडशास्त्रार्थस्मरणं त्यागो निर्षिद्धस्य अ

एष सांख्यविधिः प्रोक्तः संशयग्रंथि हेतुः ॥ प्रतिलोमानुलोमाभ्यां परावरदृशामया ॥ २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गुणानामप्यमिश्राणां पुमान्येन यथा भवेत् ॥ तन्मे पुरुषवर्येदमुपधारय शंसतः १ शमोदमस्ति तिक्षेक्षातपः सत्यं दया स्मृतिः तुष्टिस्त्यागो स्पृहा श्रद्धा ह्रीः क्षमानिस्तुतिर्धृतिः २ काम ईहामदस्त्वृणास्तंभ आशीर्भिदा सुखम् ॥ मनोत्साहो यशः प्रीतिर्धाष्ट्यं शीर्यबलोद्यमाः ३ क्रोधो लोभो नृतां हिंसा माया दंभो क्षमा कलिः ॥ शोकमोहौ विषादार्त्तौ निद्रा शाभीरनुद्यमः ४ सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्चानुपूर्वशः ॥ वृत्तयो वर्णितप्रायाः सन्निपातमथोऽष्टु ५ सन्निपातस्त्वहमिति ममेत्युद्धवयामतिः ॥ व्यवहारः सन्निपाते मनोमात्रेन्द्रियासुभिः ६ धर्मे चार्थे च कामे च यदासौ परिनिष्ठितः ॥ गुणानां तन्निकर्षो यं श्रद्धारतिधनावहः ७

स्पृहानिष्ठिद्रेच्छाराहित्यं निस्तुतिरात्मप्रशंसावर्जनं धृतिर्विपद्यपि चित्तस्यानुद्वेगः एते गुणाय स्य संतिसत्तात्त्विकः सांख्यज्ञानाधिकारीत्युक्तमनेन २ रजोगुणवृत्तीराह काम इति कामो विषयरागः ईहानिषिद्धचेष्टा वृष्णानलंबुद्धिः स्तंभ उक्तानंगीकारित्वं आशीः धनाकांक्षा भिदा भेदकरणं अन्यथा ज्ञानं वा असुखं दुःखं राजसस्य दुःखं तामसस्य दुःखं भवतीति किं वक्तव्यमित्यभिप्रायेणोक्तं तदुक्तं राजसेपि यदा दुःखं तामसे किमु ते तितत् । राजसे दुःखवचनं तामसेति विवक्षयेति । एवं विधुगुणो राजस इत्यर्थः ३ तमोगुणवृत्तीराह क्रोध इति माया कपटं अविद्यमानमहिमप्रकटनं दंभः अस्थानेऽपि क्रोधोऽक्षमा कलिः कलहः मोहोऽज्ञानं आशोत्कंठा एवं विधस्तामसाधिकारीति ४ उक्तवृत्तीः विविनक्ति सत्त्वस्येति सन्निपातं गुणानां मिश्रतां पुरुषनिष्ठतयाह सन्निपात इति देहे कलत्रादौ यो हंकारः ममकारश्च सत्त्वादिगुणानां मिश्रतालक्षणः मात्राः शब्दादयः सन्निपाते सति ५ ६ मनोमात्रेन्द्रियासुभिर्व्यवहारो भिन्नानां दलक्षणो भवतीत्युक्तं विवृणोति धर्मे चेति यदा सौ पुरुषो धर्मादौ परिनिष्ठितो भवति तदा तस्याप्यगुणानां तन्निकर्षः श्रद्धादिकरो भवति यदा धर्मे निष्ठा तदा श्रद्धा यदा धर्मे निष्ठा तदा धनकारी यदा कामे निष्ठा तदा रतिकरोतीत्यर्थः ७

यर्हिगृहाश्रमेपुमान्प्रवृत्तिलक्षणानिष्ठांभजमानः स्वधर्मेचानुतिष्ठेततत्रसागुणानांसमितिः मिश्रीभावइतिद्वयं ८ व्यवहारस्यसन्निपातमूलत्वेऽप्यंसात्त्विकः इत्यादिकथंघटतइतितत्राह पुरुषमि
ति शमादिभिः लिंगैःपुरुषसत्वगुणयुक्तंअनुमायात् अनुमानेनजानातु कामादिभिरप्येवं ९ स्वभक्तेष्वेवसात्विकादिविवेचनप्रकारंदर्शयति यदेत्यादिश्लोकद्वयेन १० आशिषःसंपदआशास्य
मनस्यभिसंघाय ११ एवंविधविभागस्यगुणहेतुत्वेतवापितस्यात्किमितितत्राह सत्वमिति सत्वादयोगुणाऽक्तवक्ष्यमाणविशेषापादकाजीवस्यैवमेनैव तत्रहेतुगर्भाविवेक्षणमाह चित्तजाइति
भूतानांपंचानांसमुदायरूपबाह्यांतःकरणेचित्तेजायंतेव्यंजंतइतिचित्तजाःममप्रकृत्यादिसंबंधराहित्यात् जीवेतुक्तंतत्संबंधसद्भावादित्याह यैस्त्वाति भूतानामुपादानानांसकाशादुत्पन्नोचितेभि
व्यक्तैःसज्जमानोनिबध्यतइतितस्मान्ममगुणकृतानर्थनशंकयेतिभावः १२ संक्षिप्तोक्तंसत्वादिगुणानांवृत्तिप्रपंचयति यदेति इतरौरजस्तमसी सत्वस्वस्वरूपमाह भास्वरमिति १३ रजस्त
मःसत्वगुणौजयेत्तुरजःस्वभावमाह संगेति विषयसंगकारिभेदकारिचपलताकारिच १४ तमोगुणोरजःसत्वेगुणौजयेत् आशयाभितृष्णयामूढइत्यनेनतमःस्वभावोदर्शितः १५ यदाचित्तंप्रसन्न

प्रवृत्तिलक्षणानिष्ठांपुमान्यर्हिगृहाश्रमे ॥ स्वधर्मेचानुतिष्ठेतगुणानांसमितिर्हिंसा ८ पुरुषसत्वसंयुक्तमनुमायाच्छमादिभिः ॥ कामादिभिरजोयुक्तंक्रो
धाद्यैस्तमसावृतम् ९ यदाभजतिमांभक्त्यानिरपेक्षःस्वकर्मभिः ॥ तंसत्वप्रकृतिविद्यात्पुरुषंस्त्रियमेववा १० यदाआशिषआशास्यमांयजेतस्वकर्मभिः ॥
तंरजःप्रकृतिविद्याद्विसामाशास्यतामसम् ११ सत्वंरजस्तमइतिगुणाजीवस्यनैवमे ॥ चित्तजायैस्तुभूतानांसज्जमानोनिबध्यते १२ यदेतौरौजये
त्सत्वंभास्वरंविशदांशिवम् ॥ तदासुखेनयुज्येतधर्मज्ञानादिभिःपुमान् १३ यदाजयेत्तमःसत्वेरजःसंगभिदाचलम् ॥ तदादुःखेनयुज्येतकर्मणायशसा
श्रिया १४ यदाजयेद्रजःसत्वेतमोमूढोह्ययंजनः ॥ युज्यतेशोकमोहाभ्यानिद्रयाहिसयाशया १५ यदाचित्तंप्रसीदेतइंद्रियाणांचानिर्वृतिः ॥ देहेभयंम
नोसंगंतस्त्वंविद्धिमत्पदम् १६ विकुर्वन्क्रिययाचाधीरनिवृत्तिश्चचेतसः ॥ गात्रास्वास्थ्यंमनोभांतरजएतैर्निशामय १७ सीदच्चित्तंविलीयेतचेत
सोग्रहणेक्षमम् ॥ मनोनष्टंतमोग्लानिस्तमस्तदुपधारय १८ एधमानेगुणेसत्वेदेवानांबलमेधते ॥ असुराणांचरजसितमस्युद्धवरक्षसाम् १९ सत्वा
जागरणंविद्याद्रजसास्वप्नमादिशेत् ॥ प्रस्वापंतमसाजंतोस्तुरीयंत्रिष्वसंगतम् २० उपर्युपरिगच्छंतिसत्वेनाब्रह्मणोजनाः ॥ तमसाधोधआमुख्या
द्रजसांतरचारिणः २१ सत्वेप्रलीनाःस्वर्गातिनरलोकरजोलयाः ॥ तमोलयास्तुनिरयंयांतिमामेवनिर्गुणाः २२

मिंद्रियाणांनिर्वृतिराह्लादश्चेदेहेभयंमनःअसंगंचभवति तदातन्मत्पदंमत्स्थानंसत्वंविद्धि १६ क्रिययाविकुर्वन्भवतिचेतसोविषयादनिवृत्तिश्चभवति गात्रास्वास्थ्यंशरीरावयवानांविजृम्भणं एतैर्लिंगैरि
दंरजइतिनिशामयपश्य १७ तमोगुणवर्तनप्रकारंस्पष्टयति सीदादिति यदाचित्तंस्मरणकारणंअंतःकरणंसीदन्तुनश्यत् अथवाविलीयेतचेतसोग्रहणेबहुस्मरणशक्तेश्चेतनायाग्रहणेअक्षममसमर्थमनोनष्ट
भवति तमःअज्ञानंग्लानिर्गलंतचाभवतितदातमोगुणवर्तनमुपधारय १८ लुभूषुणासत्वमेवसेवनीयमितिभावेनाह एधमानइति १९ तुरीयमवस्थास्वरूपंत्रिषुगुणेष्वसंगतंसंबद्धंभवति २०
इतोपि सत्वमेवश्रेयःसाधनमित्याह उपरीति आब्रह्मणोब्रह्मलोकपर्यंतंआमुख्यादंधतमःपर्यंतंअंतरचारिणःस्वर्गादौचरन्ति २१ सत्वेसत्वगुणप्रवृद्धौप्रलीनाःभूताःस्वर्गं रजसिप्रवृद्धेलयोपेपांतेरजोलयाः
तमोलयाःइत्येतदनेनव्याख्यातंनिर्गुणास्तमआदिगुणानभिभूताआत्यंतिकभक्तिसाधनाः २२

वाशब्दश्चार्थे मदपणत्वेन निष्फलत्वेन फलानुसंधानराहित्येन यत्कर्म तन्निजकर्मवर्णाश्रमविहितं कर्म सात्त्विकं कर्म २३ गुणानिमित्तकर्मभेदं निरूप्य ज्ञानभेदमाह कैवल्यमिति कैवल्यं कैवल्यं यथाशास्त्रे प्रतीतिपादितं तत्स्वतंत्रिषण्ज्ञानं केवलं केवलमेव कैवल्यं ज्ञानं सात्त्विकं अग्निष्टोमादिकर्मणि प्रमाकृतं बहिर्मुखजनप्रियं वैषयिकं निर्गुणं मुक्तिसाधनं तदुक्तं नैर्गुण्यसाधनं यत्तन्निर्गुणं परिकीर्तितमिति यथाशास्त्रोक्तविज्ञानं केवलं ज्ञानमुच्यते । स्वदृष्टशास्त्रानुकूल्याददृष्टानां तु भक्तिः । गुणानां तु हरौ भावं विनिश्चित्य तदाश्रयात् । यथाशास्त्रानुसंधानं ज्ञानं च हरिं संश्रयमिति च २४ इदानीं गुणनिमित्तक्षेत्रभेदमाह वनमिति मन्त्रिकेतनं मदाश्रयं देवालयं २५ इदानीं कर्तृभेदमाह सात्त्विक इति असंगीकारकः कर्तृनिष्कामत्वेन कर्मणां कर्तृत्वार्थः स्मृतिविभ्रष्टः श्रुत्याद्यविहितकारित्वेन सत्कर्मणः भ्रष्टः निर्गुणो मोक्षगामी २६ श्रद्धाभेदमाह सात्त्विकीति आध्यात्मिकी यथा श्रुतशास्त्रविषया श्रुतशास्त्रानुसारेण या श्रद्धा परमात्मानि । सा सात्त्विकी तदन्यस्याप्यनुसारेण निर्गुणा । अश्रुत्वापि प्रमाणं यो वा सुदेवैकसंश्रयः । स निर्गुणो भागवतः समुद्दिष्टो मनीषिभिरिति स्मृतेः । श्रुतशास्त्रार्थश्रद्धावत्तदनुसारेण अश्रुतशास्त्रार्थेषु तदुक्तप्रकारेण मत्सेवायां मत्सेवार्थया श्रद्धा सानिर्गुणा तदन्यस्याप्यनुसारेण निर्गुणेऽप्युक्तेः २७ आहारभेदमाह पथ्यामिति अनायस्तमश्चिष्टं इंद्रियं प्रेष्ठं इंद्रियप्रोतिकरं आर्तिदं चाशुचि च २८ सुखभेदमाह सात्त्विकमिति आत्मोत्थं परोक्षज्ञानं शास्त्रश्रवणसंजातं यत्तस्मादात्मनो मते ज्ञाना

मदपणं निष्फलं वा सात्त्विकं निजकर्म तत् ॥ राजसंफलसंकल्पं हि सा प्रायादितामसम् २३ कैवल्यं सात्त्विकं ज्ञानं कर्म निष्ठं तुराजसम् ॥ प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्त्रिष्ठं निर्गुणं स्मृतम् २४ वनं तु सात्त्विको वा सो ग्रा मो राजस उच्यते ॥ तामसं घूतसदनं मन्त्रिकेतं तु निर्गुणम् २५ सात्त्विकः कारको संगीरागांधो राजसः स्मृतः ॥ तामसः स्मृतिविभ्रष्टो निर्गुणो मदपाश्रयः २६ सात्त्विकयाध्यात्मिकी श्रद्धा कर्म श्रद्धा तुराजसी ॥ तामस्य धर्मे या श्रद्धा मत्सेवायां तु निर्गुणा ॥ २७ पथ्यं युक्तमनायस्तमाहार्यं सात्त्विकं स्मृतम् ॥ राजसं चेन्द्रियप्रेष्ठं तामसं चार्तिदाशुचि २८ सात्त्विकं सुखमात्मोत्थं विषयोत्थं तुराजसम् ॥ तामसं मोहदैर्न्योत्थं निर्गुणं मदपाश्रयम् २९ द्रव्यदेशः फलं कालो ज्ञानं कर्म च कारकः ॥ श्रद्धावस्थाकृतिर्निष्ठात्रैगुण्याः सर्वे एवाहे ३० सर्वे गुणमया भावाः पुरुषाव्यक्तनिष्ठिताः ॥ दृष्टं श्रुतमनुध्यायेद्बुद्ध्या वा पुरुषर्षभ ३१ एताः संसृतयः पुंसां गुणकर्मनिबंधनाः ॥ येनेमे निर्जिताः सौम्यगुणा जीवेन चित्तजाः ३२ भक्तियोगेन मन्त्रिष्ठो मद्भावाय प्रपद्यते ३३ तस्माद्देहमिमं लब्ध्वा ज्ञानविज्ञानसंभवम् ॥ मयैव ब्रह्मणा पूर्णो न बहिर्नोतरश्चरेत् ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

दुत्थं सुखं सात्त्विकं परोक्षज्ञानमात्मोत्थमित्यादेः मदपाश्रयं मदपरोक्षज्ञानजन्यसुखं निर्गुणं । अपरोक्षेण दर्शनं विष्णुवाश्रयं सुखं नित्यं गमयेत्तत्प्रसादत इति भगवतः स्वरूपसुखमिदं नेत्यतो मदपाश्रयमित्युक्तं न तु विष्णोः स्वरूपं तु सुखं केन चिदाप्यते । तस्यैव विषयत्वाच्च तत्सुखं चेति भण्यते । परोक्षज्ञानगोयस्माद्विषयः स्वमनोगतः । अत आत्मोत्थमित्येव सुखमाहुर्विपश्चित इति च २९ किं बहुना सर्वपदार्थास्त्रिगुणसंबन्धेन त्रिविधा इत्याह द्रव्यमिति फलं स्वर्गादि कालः प्रातरादिः अवस्था जाग्रदादिलक्षणा कृतिः क्रिया निष्ठा व्रतम् ३० तदेव विवृणोति सर्व इति पुरुषेण विष्णुना अव्यक्तेनाश्रियास्वयं निष्ठिताः व्यवस्थापिताः सत्त्वादिकृतसंसारजयोपायमाह दृष्टमिति वाशब्दश्चार्थे शास्त्रेण श्रुतं बुद्ध्या च शास्त्रार्थरूपेण दृष्टं च परं ब्रह्मानुध्यायेन्निरंतरं स्मरेत् ३१ अनेन ध्यानेन किं फलमत्राह एता इति एवमुपासकेन येन जीवेन चित्तजाताः सत्त्वादिगुणाः निर्जिताः तेन गुणकर्मनिबंधनाः संसृतयश्च प्रागुक्ताः निर्जिता भवन्तीति शेषः ३२ ननु त्वत्प्राप्तिं वरं तरेण संसृतिजयेन किं वत्राह भक्तीति ३३ माधितार्थमाह तस्मादिति ज्ञानविज्ञानयोः संभवो यस्मात्सतथातं व्यवधानेन शास्त्रद्वारा जातं ज्ञानं परोक्षज्ञानं अपरोक्षेण जातं विज्ञानं निर्गुणमिति संगिरते सत्त्वाहुः प्राज्ञातमपि व्यवधानं विनैव तु

मुक्तिर्दंनिर्गुणं प्रोक्तं व्यवधानेन सात्विकमित्युक्तं यतः संसारमोक्षो मद्भावास्तस्मान्मानुषं देहं लब्ध्वा सर्वो समं मां विज्ञाय ब्रह्मणा सर्वगुणपूर्णेन मयैव पूर्णं श्रितायां नापुरुषो बहिर्विषयेषु नाचरेत् आंतरएव ईदृशैः प्रत्यगात्मविषयत्वेनैव चरेदित्यर्थः संसारस्यांतत्वादंतो हंतस्मिन्मयिरतो भूत्वेति वा अंतरच्छिद्रः ईदृशव्याजीनचरेन्न स्यादिति वा अंतोरूपवसिते मृत्यौ स्वभावे परमात्मनि इति आंतरो मां विना न चरेदिति वा ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ अनंतरातीताध्याये सर्वतः संगमुत्सृज्य मन्निष्ठैव कार्येत्युक्तं मेवार्थमिति हासपूर्वकं प्रपंचयत्यस्मिन् अध्याये तत्रादावुक्तमपि ब्रह्मध्यानफलं विश्वासजननाय पुनराह मल्लक्षणमिति मालक्षयतीति मल्लक्षणं मुद्रायस्य सतथा तं मद्भागवतसंज्ञां आत्मस्थं हृदि स्थंसमुपैति दर्शनेनेति शेषः पश्यतीत्यर्थः १ दृष्टतत्त्वस्य तस्य यावदेहपातां स्थितिप्रकारमाह गुणमय्येति पुमान्संज्ञानी भवस्तुभिरमंगलैः गुणैः शब्दादिभिर्न युज्यते न संबध्यते योग्यतातिरेकेणासेवनात् तत्र कारणमाह ज्ञानेति परतत्त्वाद्यशेषतत्त्वापराक्षज्ञानानिष्ठया गुणमय्या सत्त्वादिगुणरूपया जीवयो न्यालिंगशरीराख्यमायया विमुक्तस्तदाभिमानरहित इत्यर्थः मायामात्रेषु प्रकृतिनिमित्तेष्ववस्तुतो स्वातंत्र्येण दृश्यमानेषु गुणेषु शरीरेषु वर्तमानोपि वस्तुस्वतंत्रमुद्दिष्टमस्वतंत्रमवस्तुचेति वचनादवस्तुत इत्यनेन न मिथ्यत्वमुच्यते तन्निवृत्त्यर्थसाधनसामग्रीविधानवैयर्थ्यापत्तेः २ ज्ञानिना योग्यतातिरेकेण विषयनिषेवानकार्येत्युक्तं किमुत ज्ञानार्थिनेत्यत्र कैमुत्यमाह संगमिति शिश्रोदर

श्रीभगवानुवाच ॥ मल्लक्षणमिमं कायं लब्ध्वा मद्दर्ममास्थितः ॥ आनंदं परमात्मानमात्मस्थं समुपैति माम् १ गुणमय्या जीवयो न्याविमुक्तो ज्ञाननिष्ठया ॥ गुणेषु मायामात्रेषु दृश्यमानेष्ववस्तुतः ॥ वर्तमानोपि न पुमान्युज्यतेऽवस्तुभिर्गुणैः २ संगं न कुर्यादसतां शिश्रोदरत्वां कचिद् ३ तस्यानुगस्तमस्यंधे पतत्यंधानुगोधवद् ४ ऐलः सम्राडिमां गाथामगायत बृहच्छ्रवाः ॥ उर्वशी विरहान्मुह्यन्निर्विण्णः शोकसंयुतः ५ त्यक्त्वात्मानं व्रजं तीर्तान् गन्तव्यं नृपः ॥ विलपन्नं वगाज्जाये घोरेति श्रेतिविल्लवः ६ कामान् तप्तो नु जुषन् क्षुल्लकान् वर्षयामिनीः ॥ न वेद गणनां यांतीं मुर्वश्या कृष्टचेतनः ७ ऐल उवाच ॥ अहो मे मोहविस्तारः कामकश्मलचेतसः ॥ देव्या गृहीतकंठस्य नायुः खंडा अनुस्मृताः ८ नाहं वेदाभिनिर्मुक्तः सूर्येणाभ्युदितो मृषा ॥ मुषितो वर्षपूगानां बताहा निगतान्युत ९ अहो मे आत्मसंमोहो येनात्मा योषिता हतः ॥ क्रीडामृगश्च कवर्ती नरदेव शिखामणिः १० सपारिच्छदमात्मानां हित्वा तृणमिवेश्वरम् ॥ यांतीं स्त्रियं चान्वगतं न गन्तव्यं नृप ११ कुतस्तस्यानुभावः स्यात्तेज इति शिखमेव वा ॥ यो न्वगच्छं स्त्रियं यांतीं स्मरबाणविताडितः १२

एव तपयंतीति शिश्रोदरतृप्तः तेषामसतां संगं स्नेहलक्षणं न कुर्यात् ३ करणे बाधकमाह तस्येति तस्यासत इति जातवेकवचनं अनेन विषयसंगो न कर्तव्य इति किंवक्तव्यमित्युक्तं भवति ४ संगत्कस्यानर्थः कस्यच सुखकरो निर्वेदश्चाभूदिति उद्धवस्य मानसीं शंकां परिहर्तुं मैलोपाख्यानमाह ऐल इति गाथां शिक्षाकरं वचनम् ५ जाये घोरेति श्रेत्यनेन हयं जाये मनसातिष्ठ घोरे वचांसि मिश्राकृणवावै हन्वितीदं सूचयति ६ वर्षयामिनीः वर्षरात्रीः उद्दिश्य यांतीं गणनानं वेद अज्ञानहेतुमाह उर्वशीति ७ मोहविस्तारः अज्ञानविस्तारः आयुः खंडाः अहोरात्रविभागाः ८ उक्तमेव विवृणोति नाहमिति अहं वर्षपूगानां संख्या न योग्या निगतानि अहान्युत न वेद किमुतान्यानि सूर्योदयादिना ज्ञातुं शक्यत्वात् कथमेतदत्राह अभिनिर्मुक्ता इति सूर्येणाभ्युदितोऽहरंशः सूर्येणाभिनिर्मुक्तः कालो रात्र्यंश इति मृषाविवेकज्ञानाभावात् कुतो ब्राह्मणमुषित इति तत्संगेन ज्ञानस्य मुष्टत्वात् अभिनिर्मुक्त इत्यादिराजविशेषणं वा ९ पुनरपि पश्चादनुतपन्नाह अहो इति आत्मानो ध्याति गुणो वा क्रीडामृगश्च कृत इति शेषः १० क्रीडामृगत्वं लक्षयति सपरिच्छदमिति हस्त्यश्वादिपरिकरोपेतम् ११ अनुभावादिगुणैः स्त्रीसंगदोषलेपो न स्यादिति तत्राह कुत इति अनुभावस्तत्त्वनिश्चयः तेजःसामर्थ्यं ईशित्वं योगशक्तिविशेषः अनेन संगदोषं मार्दुन समर्थं गृते गुणा इत्युक्तं भवति स्मरबाणेत्यनेनानुगमने हेतुरुच्यते १२

विद्यादपोपिसंगदोषमार्ष्टुनप्रभवाइत्याह किंविद्ययेति १३ जातनिर्वदोराजास्वात्मानंधिकरोति स्वार्थंस्पेति स्वार्थविषयेअकोविदंस्वप्रयोजनज्ञानपाटवरहितामित्यर्थः १४ आत्मभूशब्दस्यानेकार्थत्वेनअप्रकटितिशंका निवृत्तयेकामइति १५ संसारकामवैरिणिशाङ्गिणिजाग्रतिप्रभुर्नास्तीतिवचनंकथंपुण्यतइतितत्राह आत्मारामइति १६ बोधकाभावादेवमभूदितिनेत्याह बोधितस्येति किमेतया वाचेत्यादिसूक्तवाक्येन १७ एतयोर्वैश्यारहसिरतयाकिंनुसुखंनकिमपिप्रत्युतदुःखमेवतत्रदृष्टांतः२७ज्ज्वावैसर्पचेतसइति यथारज्ज्वांसर्पबुद्धेर्भयलक्षणंदुःखंतथा अन्यथाबुद्धेर्किंकारणमत्राह द्रष्टुरितिद्रष्टुरीश्वरस्यस्वरूपाविदुषःकिंचयोहंयादृशईश्वराधीनसत्ताकोहंतस्यमर्मईश्वरस्वरूपाज्ञानंमस्वरूपाज्ञानेकारणमित्यर्थः रथांगपाणेःस्वरूपाज्ञानेस्वरूपाज्ञानेवाजितेंद्रियत्वमेवकारणमित्याह पादिति १८ इतोपि सर्वस्याप्यज्ञानमेवकारणमित्याह कायमिति सौमनस्यंसौंदर्यं दौर्गंध्यादिदुर्गुणाधिकरणस्यदेहस्यसौमनस्यादिगुणसमवायोनघटतइतियस्मात्तस्मादनाद्यविद्यपाभगवत्स्वरूपाज्ञानेनाध्यासःअस्मिन्नूतदुद्धिरभूदित्यर्थः १९ अध्यासंप्रपंचयति पित्रौरिति भार्यायाअपिभोगार्हत्वाद्विषयकोट्यंतर्भावःयोदेहःपित्रादीनामस्येतिनावसीयतेननिश्चीयते २० तस्मिन्तुच्छानांपंचानांभूतानानिष्ठोत्कर्षोप किंविद्ययाकिंतपसाकिंत्यागेनश्रुतेनवा ॥ किंविक्तेनमौनेनस्त्रीभिर्यस्यमनोहृतम् १३ स्वार्थस्याकोविदंधिर्मांमूर्खेपंडितमानिनम् ॥ योहमाश्वरतां प्राप्यस्त्रीभिर्गोश्वरवज्जितः १४ सेवतोवर्षपूगान्मेउर्वश्याअधरासवम् ॥ नतृप्तआत्मभूःकामोवह्निराहुतिभिर्यथा १५ पुंश्चल्यापहतंचित्तंकोन्वयो मोचितुंप्रभुः ॥ आत्मारामेश्वरमृतेभगवंतमधोक्षजम् १६ बोधितस्यापिदेव्यामेसूक्तवाक्येनदुर्मतेः ॥ मनोगतोमहामोहोनापयात्यजितात्मनः १७ किंवेतयामएकातिरज्ज्वावैसर्पचेतसः ॥ द्रष्टुःस्वरूपाविदुषोयोहंयदजितेंद्रियः १८ क्वायंमलीमसःकायोदौर्गंध्याद्यात्मकोशुचिः ॥ कृगुणाःसौमनस्याद्याह्यध्यासोविद्ययाकृतः १९ पित्रोःकिंस्त्रिभार्यायाःस्वामिनोग्नेःश्वगृध्रयोः ॥ किमात्मनःकिंसुहृदामितियोनावसीयते २० तस्मिन्कलेवरेमेधे तुच्छनिष्ठेविषज्जते ॥ अहोसुभद्रंसुनसंसुस्मितंचमुखंस्त्रियः २१ त्वङ्मांसरुधिरस्रायुमेदोमज्जास्थिसंहतौ ॥ विण्मूत्रपूयेरमतांकृमीणांकिदंतरम् २२ अथापिनोविषज्जेतस्त्रीषुस्त्रैणेषुचार्थवित् ॥ विषयेंद्रियसंयोगान्मनःक्षुभ्यतिनान्यदा २३ अदृष्टादश्रुताद्वावात्रभावउपजायते ॥ असंप्रयुंजतः प्राणाञ्छाम्यतिस्तिमितंमनः २४ तस्मात्संगोनकर्तव्यःस्त्रीषुस्त्रैणेषुचेंद्रियैः ॥ विदुषांचाम्यविश्रम्यःषड्वर्गःकिमुमादृशाम् २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवंप्रगायन्नृपदेवदेवःसउर्वशीलोकमथोविहाय ॥ आत्मानमात्मन्यवगम्यमांवेउपारमज्ज्ञानविधूतमोहः २६

स्मिन् तुच्छनिष्ठाव्यवस्थाचयस्यसतथेतिवा तस्मिन्नेधेयकलेवरेसुभद्रमिति विषज्जतेपुरुषःअहोभ्रांतिरिति २१ इतोपिस्त्रीष्वर्थबुद्धिकुर्वन्भ्रांतइत्याह त्वगिति संहतौत्वगादिसात्रीविडदेहेरमतां रममाणानांकृमीणांकीटकानांचांतरंयवच्छेदनंकिपत् २२ स्त्रीष्वभिरमणमपिगार्हितंयस्मात्अथतस्मात्अर्थवित्स्वप्रयोजनवित्स्त्रीषुस्त्रीलोकेषुचनोविषज्जेतयद्यपिविशेषोनास्तितथापीदंनकर्तव्यमित्यतोवाह अथापीति स्त्रीसंगादिवर्जनेमनोवशीकरणमेवप्रथमसाधनं अन्यथासर्वकुंजरस्नानवस्त्रिण्फलंस्यादितिभावेनाह विषयेतिअन्यदाविषयेंद्रियसंयोगाभावेमनःक्षोभोनास्ति २३ तदुपपादयति अदृष्टादिति भावोमनः अदृष्टादश्रुताद्वावात्रस्तुनोनोपजायते विकारविशिष्टंभवति संयोगलक्षणसंबंधाभावात् अतोदृष्टश्रुतवस्तुन्येवसंबंधसमर्थमनः ततश्चप्रकृतेकिमेनेनेतितत्राह असंप्रयुंजतइति यतोविषयेंद्रियसंयोगात्तुक्षुब्धंभवत्पतःप्राणानांद्रियाणिविषयेषुअसंप्रयुंजतःविषयेभ्य आकृष्यस्ववशेकुर्वतःपुंसःआकर्षणपाशाभावात्तास्तिमितानिश्चलंमनःशाम्यति भगवदेकनिष्ठंभवतीत्यर्थः २४ उक्तं निगमयति तस्मादिति कुतइतितत्राह विदुषामिति २५ २६

जन्मप्रभृत्यभ्यस्तस्यदुःसंगस्यत्यागोदुःशकं इति न संतव्यः सत्संगेन स्वयमेव शिथिलीभूतस्य सुलभ इति भावेनाह तत इति तृणगूढावलंबारहितकूपपतनवत्तदुःसंगो नर्थकरणं इति पततः ते किमस्य कुर्वतीति तत्राह संत इति संत एतस्य मनोवाक्कायकर्मभिः सम्यक्शरणं गतस्य पुंसो मनोव्यासंगं मनसो दुष्टेषु संगं उक्तिभिः शिच्छदंति २७ एवं विधमाहात्म्याश्चैते कथं ज्ञातव्या इति तल्लक्षणमाह संत इति २८ अनपेक्षतादिगुणानामन्यत्रापि दर्शनात्तेषामपि दुःसंगनिवर्तकत्वं स्यादित्याशंक्यतच्छक्त्युद्बोधकगुणसद्भावादन्यत्र तदभावादिति भावेनाह तेष्विति ततः किमत्राह ता इति ताः कथाख्यातकयो मनोव्यासंगं शिच्छंतीत्यर्थः २९ त्वद्वक्तिर्हि समस्तव्यसनच्छेत्रीतदनुदयेताभिः किमत्राह तापेशृण्वंतीति ३० भक्तेः साधनोत्तमत्वमाह भक्तिमिति ३१ एतमर्थं सोदाहरणं समर्थयते यथेति विभावसु मग्निनिषेवमाणस्य शीतादिकं यथानश्यतितथा साधुं सत्पुरुषं सेवमानस्य मनोव्यासंगविनाशो भवतीत्यर्थः ३२ इतोपि संतः सेव्या इत्याह निमज्ज्येति तथा ते संतः पुंसां परायणमप्सु मज्जतां दृढानौरिव ३३ सत्स्वपि प्रधानः सन्नहमेवेति सोदाहरणमाह अन्नमिति लुप्तोपमेयं क्षुधितानां अन्नं प्राणो यथा प्रकृष्टचेष्टा प्रदं यथा प्रेत्य मरणानंतरं धर्मो विचिंतनृणां सुखाय स्याद्यथा वार्तानां शरणं राक्ष

ततो दुःसंगमुत्सृज्य सत्सु सज्जेत बुद्धिमान् ॥ संत एवास्य शिच्छंति मनोव्यासंगमुक्तिभिः २७ संतो नपेक्षामच्चित्ताः प्रशांताः समदर्शनाः ॥ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वेद्धानिः परिग्रहाः २८ तेषु नित्यं महाभाग महाभागेषु मत्कथाः ॥ संभवंति हि तानृणां जुषतां प्रपुन्यधम् २९ तापेशृण्वंति गायंति ह्यनुमोदंति च दृताः ॥ मत्पराः श्रद्धधानाश्च भक्तिर्विदंति ते मयि ३० भक्तिं लब्धवतः साधो किमन्यदवशिष्यते ॥ मय्यनंतगुणे ब्रह्मण्यानंदानुभवात्मनि ३१ यथोपाश्रयमाणस्य भगवंतं विभावसुम् ॥ शीतं भयंतमो व्येति साधुं संसेवतस्तथा ३२ निमज्ज्योन्मज्जतां बोरेभवाब्धौ ते परायणम् ॥ संतो ब्रह्मविदः शांतानोर्द्वेद्वाप्सु मज्जतां ३३ अन्नं हि प्राणिनां प्राणजार्तानां शरणं त्वहम् ॥ धर्मो विचिंतनृणां प्रेत्य संतोऽतो विभ्यतोरणम् ३४ संतो दिशंति च भूषिबहिरर्कः समुत्थितः ॥ देवताबांधवाः संतः पिता माता हमेव च ३५ चेतसे लासुतोऽप्येव मुर्वश्या लोकनिःस्पृहः ॥ मुक्तसंगो महीमेतामात्मारामश्च चारुह ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ उद्धव उवाच ॥ क्रियायोगं समाचक्ष्व भवदाराधनं प्रभो ॥ येन त्वां ये यथा र्चंति सात्वताः सात्वतर्षभ १ एतद्वदंति मुनयो मुहुर्निश्रेयसं नृणाम् ॥ नारदो भगवान् व्यास आचार्यो गिरसः सुतः २

ताहमेव पदतः संसाराद्भिभ्यतो जनस्यारणं शरणं संत इति ३४ तदुपपादयति ॥ संत इति ॥ यथा समुत्थित उदितो कौबहिश्च भुवि दिशति तथा संतः आंतरं च भुवि दिशंति बहुवचनादादित्यादाधिकप्रयोजकत्वं सूचयति सत्प्रधानो हरिरित्यस्यावगतिः कथमभूदित्यत्राह देवता इति देवतादयो ह मेवेत्यनेन सत्प्रधानत्वं भवगतं हरेरिति विष्णोश्च सत्प्रधानत्वात् सतां विद्यते परं । इत्याहुर्वेदादिदुषः सा हि सर्वेश्वरेश्वर इति वाक्यं च शब्दे सूचयति ३५ स्वीकृतमर्थमिति हासेन संगमयति चेतसेति चेतसैर्विनिर्मुक्त्यैवेति शेषः ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कर्मयोगानुष्ठानप्रकारं प्रपंचयत्यस्मिन्नध्याये तत्रोद्धवो धिष्ये पित्यादिना संक्षिप्योक्तं क्रियायोगं विस्तरतो विविदिषुः पृच्छति क्रियायोगमित्यादिना क्रियातुनिष्कृतौ शिक्षाचिकित्सापापकर्मसु । कारणारंभपूजासुसंभारणचेष्टयोरित्यतो विवक्षितमाह भवदाराधनमिति ये सात्वताः सात्वततंत्रोक्तविधानं विद्वांसस्ते येन केन त्वां यथा कथमर्चंति १ इदमेव वक्तव्यं इति किं किमन्यत्र स्यादिति तत्राह एवमिति मुनयः एतद्भगवदाराधनं नृणां निःश्रेयसं पुरुषार्थसाधनं मुहुर्मुहुरनुक्षणं वदंति ग्राह्यत्वेनाभिदिशति नारद इत्यादिना अंगिरसः सुतः आचार्यो बृहस्पतिः २

इतोपि इदमेव श्रोतव्यं नान्यदित्याह निःसृतमिति ऋषिवचनानां विकल्पसंभवात्कर्तृनिर्णयइत्यतोवाह निःसृतमिति भवदाज्ञया असुरजनमोहनायान्यथावदच्छिदोपि इदं ग्राह्यत्वेनाह देव्या इति देव्या इत्यनेनाप्तमूलत्वं सूचयति १ उत्तमश्रोतृणामर्थायोक्तमस्तु नापरेषामधिकारइतिनाश्रद्धेयमिति भावेनाह एतद्वैसर्वाते संमतं समानम् ४ अनेन कर्मबंधविध्वंसाभावात् श्रोतृणां हर्ममिति नेत्याह कर्मेति ५ कर्मकांडस्यापरिमितत्वेन तज्ज्ञानस्य च दुःसाधनत्वेन मंदमतीनांतदुक्तमुष्ठानं दूरोत्सारितमित्यतोनादगणीयमिति न मतिकुर्वाकितुयत्संक्षिप्तोक्तं तत्त्वत्प्रश्रपारिहारत्वेन वक्ष्यामीत्याह नहीति कर्मकांडस्य पंचरात्रागमस्य च शब्दानसमुच्चये किंतु केषांचिदेवानंतपारत्वं सर्वेषामस्मदादिबुद्धिविषयत्वादित्यस्मिन्नर्थे ६ वैदिको वेदाधिकारिविषयो मिश्रोमादिस्तांत्रिकः तं आधिकारिविषयः पुष्पांजल्यादिमिश्रः स्त्रीशूद्रादिविषयो नाम संकीर्तनादिः प्रसोयागः पूजालक्षणः तत्तदधिकारेणमाह त्रयाणामिति ईप्सितेन योग्येन ७ स्वनिगमेन स्वशास्त्राविहितं यथा तथा द्विजत्वमुपनयनं प्राप्य ८ अर्चादीन्याधिष्ठानानि उत्तरोत्तरं शस्तानि यथायोग्यम् ९ उभयैर्वैदिकैस्तांत्रिकैरपि मंत्रैः १० संध्योपास्त्यादिकर्माणि यानितैः मम पूजां प्रकल्पयेत् किमर्थमेवं संकल्पइतितत्राह सम्यगिति

निःसृतं ते मुखांभोजाय दाहं भगवानजः ॥ पुत्रेभ्यो भृगुमुख्येभ्यो देव्यै च भगवान्भवः ३ एतद्वै सर्ववर्णानामाश्रमाणां च संमतम् ॥ श्रेयसामुत्तमं मन्ये स्त्रीशूद्राणां च मानद ४ एतत्कमलपत्राक्षकर्मबंधविमोचनम् ॥ भक्त्या चानुरक्ताय ब्रूहि विश्वेश्वरेश्वर ५ श्रीभगवानुवाच ॥ न ह्यंतो नंतपारस्य कर्मकांडस्य चोद्धव ॥ संक्षिप्तं वर्णयिष्यामि यथावदनुपूर्वशः ६ वैदिकस्तांत्रिको मिश्र इति मे त्रिविधो मखः ॥ त्रयाणामीप्सितेनैव विधिनामां समर्चयेत् ७ यथास्व निगमेनोक्तं द्विजत्वं प्राप्य पुरुषः ॥ यथायजेत मां भक्त्या श्रद्धया तन्निबोध मे ८ अर्चायां स्थंडिले गौवासूर्येऽप्युह दिवा द्विजे ॥ द्रव्येण भक्तिपुक्तोर्चेत्स्वगुरुं माममायया ९ पूर्वेस्नानं प्रकुर्वीत धौतदंतौ गशुद्धये ॥ उभयैरपि च स्नानं मंत्रैर्मृद्वहणादिभिः १० संध्योपास्त्यादिकर्माणि वेदतंत्रोदितानि मे ॥ पूजांतैः कल्पयेत् सम्यक् संकल्पः कर्मपावनः ११ शैलीदारुमयी लौहीलेप्यालेख्या च सैकती ॥ मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता १२ चला चलेति द्विविधा प्रतिष्ठा जीवमंदिरं ॥ उद्गासावाहनेन स्तः स्थिरायामुद्धवार्चने १३ अस्थिरायां विकल्पः स्यात्स्थंडिले तु भवेद्द्वयम् ॥ स्नपनं तु विलेप्यायामन्यत्र परिमार्जनम् १४ द्रव्यैः प्रसिद्धैर्मद्यागः प्रतिमादिष्वमायया ॥ भक्त्या चैव यथा लब्धैर्हृदि भावेन चैवाहि १५ स्नानालंकरणं प्रेष्ठमर्चायामेव तूद्धव ॥ स्थंडिले तत्त्वाविन्यासो वद्गावाज्यमुतंहविः १६ सूर्ये चाभ्यर्हणं प्रेष्ठं सलिले सलिलादिभिः ॥ श्रद्धयोपाहृतं श्रेष्ठं भक्तेन मम वार्यपि ॥ गंधो धूपः सुमनसो दीपो न्नाद्यं च किंपुनः १७

सम्यक् मत्पूजात्वेन संकल्पः कर्मशुद्धिकर इत्यर्थः ११ अर्चायामित्युक्तप्रतिमाभेदमाह शैलीति शैली शिलामयी लोहेन कांस्यताम्रादिनानिर्मिता लौही लेप्याभौषधरससंलिप्ता शिला लेख्या पटादिलिखितचित्रलक्षणा सैकती तत्तत्कालोचिततितकया कृता मनोमयी ध्यानकालोचितप्रतिविंबिता कृतिः मणिमया सूर्यकांतादि राचिता १२ जीवमंदिरं देहः इदमपि च अंतर्भूतं स्थिरायां प्रतिमायामर्चने उद्गासावाहनेन स्तः १३ अन्यत्र शिलादिष्वेव स्नपनं विलेप्यायां तु शब्दात्स्थंडिलादावपि परिमार्जनं स्नपनमित्युच्यते १४ प्रसिद्धैस्तंत्रेषु प्रशस्तत्वेन निरूपितैः सामग्र्यभावे यथा लब्धैः हृदि भक्त्या भावेन ध्यानेन द्रव्यध्यानसमुच्चये च शब्दः एव शब्दो भक्तेः सार्वत्रिकत्वे हि शब्दो ज्ञानाद्याधिक्ये १५ तत्त्वस्य हरेः सच्चिदानंदरूपस्य विन्यासः सन्निधानं तत्त्वानां प्राणश्रद्धादीनां विन्यासो वा १६ सूर्ये पुष्पादिभिरभ्यर्हणं प्रेष्ठं भक्तिशायित्वातिजनकं सर्वस्माद्भक्तिपूर्वकमुपाहृतं प्रेष्ठमित्याह श्रद्धयेति १७

प्रागुदग्वासीनःसंमुखःअभिमुखः १८ कृतषडंगन्यासः कलशमग्नोदकपात्रं प्रोक्षणीयंपुष्पादिपात्रम् १९ २० देशिकोमंत्रज्ञः हृदादिमंत्रैर्नमआदिलक्षणैः २१ ध्येयस्वरूपमाह पिंडइति प्राणायामा
उज्ज्वलितवायवग्निसंशुद्धेपिंडेदेहेहृत्पद्मस्थां जीवःकलायस्याःसाजीवकलातांविंबस्वरूपमित्यर्थः हृदिस्थायाहरेर्मूर्तिर्जीवोयत्प्रतिविंबकः । यद्वशेवर्ततेजीवःसातुजीवकलास्मृतेतिवचनात् ध्याये
त् । नादांतिसिद्धभावितां नादःशब्दःअंतोवसानं सर्वात्मनाशब्देनुरक्तत्वात् शब्दागोचरतयासिद्धैःसनकादिभिहपासितां शब्देःसर्वात्मनानुकेर्नादांतस्थातुसामतेत्युक्तेः २२ आत्मव्याप्तिभूता
नित्यवर्तमाना याजीवकला तयाशरीरव्यापिन्याभगवन्मूर्त्याव्याप्तेपिंडेदेहेसंपद्यसम्यक्प्रतिपत्तिं कृत्वातन्मयः एवं ध्यानेन भगवत्प्रधानो भूत्वा अर्चादिषु आवाह्यसंस्थाप्य संनिरुध्य न्यस्तांगं मातृका
दिमंत्राक्षरैर्न्यस्ततत्तदवयवंमांप्रपूजयेदित्यन्वयः व्याप्तोभूतश्चनित्यं यदात्मभूतोहरिस्ततः । जीवस्पतत्प्रधानत्वं तन्मयत्वमुदाहृतमिति वचनात् । अतसातत्यगमनइतिधातोःमन्प्रत्ययादात्मेतिरूपं व्याप्तो

शुचिःसंभृतसंभारःप्राग्दर्भःकल्पितासनः ॥ आसीनःप्रागुदग्वार्चेदर्चायांत्वथसंमुखः १८ कृतन्यासोमदर्चाचपाणिनाभिमृजेद्बुधः ॥ कलशंप्रोक्षणी
यंचयथावदुपसादयेत् १९ तदग्निर्देवयजनंद्रव्याण्यात्मानमेव च ॥ प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्याद्विस्तैस्तैर्द्रव्यैश्चसादयेत् २० पाद्याध्याचमनीयार्थत्रीणि
पात्राणिदेशिकः ॥ हृदाशीर्ष्णाथशिखयागायत्र्यावाभिमंत्रयेत् २१ पिंडेवायवग्निसंशुद्धेहृत्पद्मस्थांपरांमम ॥ अर्णीजीवकलांध्यायेन्नादांतिसिद्धभा
विताम् २२ तयात्मभूतयापिंडेव्याप्तेसंपद्यतन्मयः ॥ आवाह्यार्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगंमांप्रपूजयेत् २३ पाद्योपस्पर्शनाध्यादीनुपचारान्प्रकल्पयेत् ॥
धर्मादिभिश्चनवभिःकल्पयित्वासनंमम २४ पद्ममष्टदलंतत्रकर्णिकाकेसरोज्ज्वलम् ॥ उभाभ्यांवेदतंत्राभ्यामह्यंतूभयासिद्धये २५ सुदर्शनंपांचजन्यं
गदासीधनुर्हलान् ॥ मुसलंकौस्तुभंमालांश्रीवत्संचानुपूजयेत् २६ नंदंसुनंदंगरुडंप्रचंडंचंडमेव च ॥ महाबलंबलंचैवकुमुदंकुमुदेक्षणम् २७ दुर्गाविना
यकंव्यासंविष्वक्सेनंगुरुसुरान् ॥ स्वेस्वेस्थानेत्वभिमुखान्पूजयेत्प्रोक्षणादिभिः २८ चंदनोशीरकूर्पूरकुंकुमागुरुवासितैः ॥ सलिलैःस्नापयेन्मंत्रैर्नित्यदा
विभवेसति २९ स्वस्यधर्मानुवाकेनमहापुरुषविद्यया ॥ पौरुषेणापिसूक्तेनधामनीराजनादिभिः ३० वस्त्रोपवीताभरणपत्रस्रग्गंधलेपनैः ॥ अलंकुर्वीतस
प्रेममद्भक्तोमांयथोचितैः ३१ पाद्यमाचमनीयंचगंधंसुमनसोज्ज्वलम् ॥ धूपदीपोपहराणिदद्यान्मेश्रद्धयार्चकः ३२ गुडपायससर्पीषिशङ्कुल्यापूपमो
दकान् ॥ संयावंदधिसूपांश्चनैवेद्यसंतिकल्पयेत् ३३ अभ्यंगोन्मर्दनादर्शदंतधावाभिषेचनम् ॥ अन्नादिनृत्यगीतानिसर्वाणिस्युस्तथान्वहम् ३४

पिभगवान्विष्णुर्देहेसर्वगतत्वतः । भक्तस्यफलदोयस्माद्व्याप्तिकृत्तस्यतेनसइति अनेनमयिस्थित्वास्वयमेवस्वात्मानंआवाहयत्यर्चयत्यहंतदधीनतयावाहनादिकरोमीत्याद्युक्तंभवति २३ धर्मादिभिः
विमलादिभिःनवभिःशक्तिभिश्चासनंपीठंकल्पयित्वा २४ तत्रधर्मादिहृत्पेपीठेअष्टदलंपद्मंध्यात्वातत्रप्रकृतिसिद्धिप्रेमांप्रपूजयेत्वेदतंत्राभ्यामह्यंतूभयासिद्धयेवेदतंत्रप्रोक्तफलसिद्धये २५
अन्वमंतरम् २६ २७ मध्यावाहितप्रधानदेवताभिमुखान् प्रोक्षणीयादिभिःअध्यादिभिः २८ २९ स्वस्यसूक्तेनविष्णुसूक्तेनधर्मानुवाकेन धर्मासमंताचिवृतंव्यापतुरित्यादिसूक्तेन । महापुरुष
विद्यया जितंतपुंडरीकाक्षेत्पादिकयापौरुषेणसूक्तेनापि धामसूक्तं समुद्रादूर्गिरिति पावमानंसूक्तं नीराजनं । नितरारंजयेद्यस्मात्पावमानंतुमंडलं । विष्णुंनीराजनंतस्माद्विद्वद्भिःसमुदाहृतमिति
वचनात्आदिशब्दोक्तैरुद्रोज्ज्वलीर्यायेत्यादिसूक्तैःस्तुतिंकुर्यात् ३० ३१ ३२ संयावंगोधूपपायसंराजानंवा विचेसति ३३ ३४

मेखलावर्तवेदिभिः सहविहिते उदितं ज्वलितम् ३५ ३६ ३७ ३८ हविषासपिषाभियुतानि मिश्रितानि दाह्याणि समिधः प्रास्य हुत्वा आघार्य कोणात् कोणं प्रति हुत्वा चार्चाविधानतः पूजाविधानतः ३९ धर्मादिमंत्रैः धर्मादिभ्यश्च यथान्यायं हविर्जुहुयादिति शेषः पुनः स्विष्टकृतं कुर्यात् ४० अभ्यर्चया मिति पाठे अभिमुखो भूत्वा अभ्यर्चयां सन्निहितं भगवंतं नमस्कृत्येत्यर्थः ४१ सुरभिर्मनुस्ववासतां बुलाद्यं च दत्त्वा नंतरं चामराद्युपचारैः अर्हयेत्संभावयेत् ४२ न केवलं उपगायन् गृणन् च नृत्तं च किंतु मम कर्माणि अन्यैः कीर्तयित्वा भिनयन् सर्वेषां प्रकाशयन् अर्थांतरं चाह मत्कथा इति अनेनाभिनयशब्दार्थो पिविवृतः किमुक्तं स्यादत्राह मुहूर्तः क्षणिक इति मत्कथार्थमेव मुहूर्तः क्षणश्चास्येत्यस्मिन्नर्थेऽप्ययः मत्कथातिवाहित सर्वकालो भवेदित्यर्थः ४३ स्तवैर्मुक्तकश्चोकनिबंधनैः ४४ परस्परं बद्धाभ्यां बाहुभ्यां सह शिरः मत्पादयोः ४५ शेषां मालाक्षतादिदानं शेषोऽस्त्री अन्यस्मिन्नुपयुक्तः मालयाक्षतादिदानेऽस्त्रीति पादवः ४६ यत्र ये चार्चादिषु यथाश्रद्धा तथा मामर्चयेत् ४७ अर्चानुभावतः प्रतिमासा

विधिना विहिते कुंडे मेखलावर्तवेदिभिः ॥ अग्निमाधाय परितः समूहेत्पाणिनोदितम् ३५ परिस्तीर्याथ पर्युक्षेदन्वाधाय यथाविधि ॥ प्रोक्षणीयानि द्रव्याणि प्रोक्ष्याग्नावावहेत माम् ३६ तप्तजांबूनदप्रख्यं शंखचक्रगदांबुजैः ॥ लसच्चतुर्भुजं शांतं पद्मं किंजल्कवाससम् ३७ स्फुरत्किरीटकटकटिसूत्रवरांगदम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ३८ ध्यायन्नभ्यर्च्य दारुणि हविषाभियुतानि च ॥ प्रास्याज्यभागावाघार्य दत्त्वा चाज्यक्षुतं हविः ३९ जुहुयान्मूलमंत्रेण षोडशार्चाविधानतः ॥ धर्मादिभ्यो यथान्यायं मंत्रैः स्विष्टकृतं बुधः ४० अभ्यर्च्य अग्निं नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो बलिहरत् ॥ मूलमंत्रं जपेद्ब्रह्मस्मरन्नायणात्मकम् ४१ दत्त्वा च मनमुच्छेषं विष्वक्सेनाय कल्पयेत् ॥ सुखवासं सुरभिस्तां बुलाद्यमथार्हयेत् ४२ उपगायन् गृणन् नृत्तं च कर्माण्यभिनयन् मम ॥ मत्कथाः श्रावयन् शृण्वन् मुहूर्तक्षणिको भवेत् ४३ स्तवैरुच्चावचैः श्रौतैः पौराणैः प्राकृतैरपि ॥ स्तुत्वा प्रसीद भगवन्निति वंदे तदंडवत् ४४ शिरो मत्पादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् ॥ प्रपन्नं पाहि मामीशभीतं मृत्युग्रहार्णवात् ४५ ततः शेषां मया दत्तां शिरस्य आधाय सादरम् ॥ उद्धासयेच्चेदुद्धास्यं ज्योतिर्ज्योतिषितत्पुनः ४६ अर्चादिषु यथायत्र श्रद्धामां तत्र चार्चयेत् ॥ सर्वभूतेष्व्वात्मनि च सर्वात्मा ह मवस्थितः ४७ एवं क्रियायोगपथैः पुमान् वैदिकतां त्रिकैः ॥ अर्चानुभावतः सिद्धिं मत्तो विंदत्यभीप्सिताम् ४८ मदर्चां संप्रतिष्ठाप्य मंदिरं कारयेद्दृढम् ॥ पुष्पोद्यानानि रम्याणि पूजांतत्रोत्सवाश्रिताम् ४९ पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वसु चान्वहम् ॥ क्षेत्रापणपुरोग्रामान् दत्त्वा मत्सार्धितामियात् ५० प्रतिष्ठया सार्वभौमं सद्गुणानुभवनत्रयम् ॥ पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ५१ मामेव नैरपेक्ष्येण भक्तियोगेन विंदति ॥ स भक्तियोगं लभते एवं यः पूजयेत माम् ५२

मथ्यात् ४८ ४९ ५० प्रवाहरूपेण प्रवर्तनार्थं प्रतिष्ठाग्रहकरणपूजानां फलतारतम्यमाह प्रतिष्ठयेत्पादिना मत्साम्यतां निर्दुःस्वानंदानुभवरूपताम् ५१ ज्ञानं विना प्रातिष्ठादिभिरेव साम्यता कथं स्यादत्राह मा भवेति नैरपेक्ष्येण भक्तियोगेनैव मा विंदति साम्यं लभते । निर्दुःस्वत्वं हरेः साम्यं न तादृशसुखात्मता । सर्वोत्तमस्तदानंदः कथं कस्यचिदाप्यते । आधिपत्यं त्रिलोकस्य योग्यानां भेदता स्मृता अयोग्यानां त्रिलोकेऽपि पूज्यत्वं समुदाहृतं । तद्वेत्परया भक्त्या विष्णोरा लयकारिणः । ततोऽप्युद्विक्त्या भक्त्या विष्णुं पूजयतः सदा । अवाप्यते ब्रह्मलोकस्तदुद्विक्तश्च मुच्यते इति मानाद्विशेषोऽवगंतव्यः ॥ नन्वेवं तर्हि प्रतिमादिपूजाव्यर्थेति तत्राह एवमिति पूर्वमां पूजयेत्स भक्तियोगं लभते तेन मासा प्रोवीति शेषः अनेन ज्ञानभक्तिद्वारेण भगवत्प्राप्तिरित्युक्तं भवति ५२

देवस्वापहरणे महान्दोष इत्याह यइति ५३ न केवलं प्रतिमादिपूजाकर्तृरुक्तं फलं साहाय्यकर्तृणां यथायोग्यं फलं भवतीत्याह कर्तुरिति सारथेः कार्यहेतोः प्रेत्य कर्मणां फलभागिनो भवन्तीत्यर्थः फलता
रतम्यमाह भूयइति भूयसिमहत्तितत्फलं भूयो भवति ५४ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे वि० टी० सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ हरेः परमस्वातंत्र्यं तदधीनसत्ता कत्वेन जगतोऽत्यंतं मस्वातंत्र्यमेतादृशतत्त्वज्ञानेन
सत्यबंधनिवर्तननाभेदज्ञानेनेत्यादिकमुपदिशत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ दुर्जनस्वभावतत्कृतपापकर्माप्रशंसननिन्दाभ्यां सज्जनस्वभावतदनुष्ठितपुण्यकर्मस्तुत्यानिन्दाभ्यां चावश्यमवस्थेयं पुरुषेणेति शिक्षयति प
रस्वभावेत्यादिना परोरिपरमात्मनोरित्यतः परः शत्रुः जीवब्रह्मणोर्वैलक्षण्यसत्यतायाः असहमानित्वादिति शेषः तस्य यः स्वभावः यानितदाचरितानि पापकर्माणि तानि सर्वाणि न प्रशंसेत् न प्रशंसयेच्चानेदयोऽं
देचाकिंच परः परमात्मा परे श्रीनारायणे स्वभावः आत्मामनो यस्य स तथा यद्वा परोलोकबाह्यो ज्ञानी तस्य स्वभावः तेनाचीर्णानि पुण्यकर्माणि च इतरैर्न गर्हयेत् स्वयं न गर्हेच्च प्रत्युत प्रशंसित् प्रशंसयेच्च एतादृशः पुरु
षो दुर्लभ इति तत्राह विश्वमिति प्रकृत्याचेतनमापुरुषेण हिरण्यगर्भेण सह स्थितं विश्वमेकेन परमात्मना त्मकं व्याप्तमेकात्मकं पश्यन् स यथार्थं ज्ञानी भवितैवातो न दुर्लभ इति अनेन तथापश्यत एव यथार्थं ज्ञानं
भवत्तित्युक्तं भवति न प्रशंसेत्तानि चास्तु प्रशंस्यान्नैव निन्देत् । उभयं यः करोत्येतदसत्यात्सपतत्यधः । यः प्रशंस्यान्न प्रशंसेन्न चोद्येन न निन्दते । सोऽपि तद्वदधो याति यतो रिवदुदासक इति वाक्यात् परस्वभावकर्म
णां प्रशंसा निन्दा च न कार्येति प्रतीतिः किं न स्यादिति यं शंका दूरेत् सारितेति ज्ञातव्यं १ उक्तार्थानं गीकारे बाधकमाह परस्वभावोति परोन्यो हरिर्विमुखत्वेन निन्दस्तस्य स्वभावकर्माणि स्तौति परोवरणीयः
स्तुत्यः श्रीहरिपरायणः तस्य स्वभावकर्माणि निन्दति स पुरुषः असत्याभिनिवेशतो मिथ्याज्ञानाभिनिवेशतः स्वस्थानाद् दृश्यते मध्यंतमोपातीत्यन्वयः यः प्रशंस्यान्न प्रशंसेदित्यादेरस्याप्युक्त एवार्थः २

यः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत् सुरविप्रयोः ॥ वृत्तिसजायते विड्भुक् वर्षाणामयुतायुतम् ५३ कर्तुं श्वसारथे हेतोरेनुमोदितुरेव च ॥ कर्मणां भागिनः प्रेत्य भूयो भूय
सितत्फलम् ५४ ॥ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परस्वभावकर्माणि न प्रशंसेन्न गर्हयेत् ॥ विश्वमेकात्मकं पश्य
न् प्रकृत्या पुरुषेण च १ परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निन्दति ॥ स जाशुभ्रश्यते स्थानादसत्याभिनिवेशतः २ तैजसे निद्रया पन्ने पिण्डस्थो नष्टचेतनः ॥ मा
यां प्राप्नोति मृत्युं वातद्विनानार्थदं मनः ३ किं भद्रं किं मम भद्रं वा द्वैतस्यावस्तुनः कियत् ॥ वाचोदितं तदनुतं मनसा ध्यातमेव च ४

असत्याभिनिवेशे निमित्तमाह तैजस इति निद्राशब्देन निद्रासु निद्रेति द्विविधानि द्रोक्ष्यते तत्र निद्रास्वापापरपर्यायासु निद्रामरणकालीना तथा चैवमस्य श्लोकस्यार्थः तैजसे तैजसाहंकारकार्ये श्रोत्रादींश्चिप
गणे मनीस च निद्रया दैनं दिनस्वापेनापन्ने सुप्ते सति पिण्डस्थो जीवो नष्टचेतनः सुप्तो भवति सदास्वापे जाग्रतामन्वीश्वरे च्छया प्रबोधितमनो गतसंस्कारजन्यत्वान्मायां स्वप्नं प्राप्नोति सुनिद्रया पन्ने मृत्युं मरणं
प्राप्नोति नानाविधसंस्काराविष्टमनः स्वप्नदशायां नानार्थप्रदं दृष्टं हि जाग्रदाद्यवस्थायां किमु वर्णनीयमिति भावेनाह तदिति तन्मन एव नानार्थदं नानाविधविषयप्रत्यायकं हि प्रसिद्धत्वा न्मन एव मिथ्याप्र
त्ययनिमित्तमिति भावः तैजसाहं कृते जात इन्द्रियग्रामके परात् । निद्रया वशमापन्ने जीवः स्यान्नष्टचेतनः । अतो विष्णोर्विशेषितेन व्याप्तमिति स्मरेदिति । निद्राचैव सुनिद्रा च द्विधा निद्राप्रकीर्तिता । तत्र नि
द्राप्रवेक्षित्या सुनिद्रामृतिकालोति । मनोमात्रस्वरूपत्वात् स्वप्नो मायेति कथ्यते । इत्येतैर्वैक्यैरुक्त एवार्थो गीकार्य इति १ अवस्तुनो नित्याप्रतिहतलक्षणवस्त्वज्ञानतो द्वैतस्याशुभस्य मिथ्याज्ञानेन
पुंस आशीर्वादादिना किं भद्रं भवति कालगुणात्स्वाप्नाद्वा भवति चेदपि तत्किं देवात्पल्पमेव भद्रवदभद्रमपि विशेषापादकं न भवतीत्याह किमभद्रमिति नित्यमशुभात्मनः तस्या विशेषतः अभद्रं किं न कि
मपि भवति चेदपि तत्किं देव यत्नवतोपि मायावादिनः स्वयोग्यादाधिक्येन न भवतीति यस्मात्तत्तस्मादशुभं जीवमुद्दिश्य सज्जनवाचोदितमुक्तं मनसा शुभादिकं भवत्वातिध्यातां चिंतितमपि अनृतमसत्यमेव विशेषे
षापादकं न भवतीत्यर्थः अनेन वैष्णवेनावेष्णवमुद्दिश्य तत्प्रशंसादिव दशीर्वादादिकं न कर्तव्यमित्युक्तं भवति उच्यते ध्यायते वापि कुनरं प्रति यच्छुभं । असत्यमेव भवति स्वभावोऽसत्त्वमेव यदि विवचनात्

द्वैतनिषेधोत्रक्रियतइत्यन्यथाव्याख्यानंचशब्दसूचितेन एकंतुशुभमुद्दिष्टमशुभं द्वैतमुच्यते । पुंसोऽशुभस्य किं भद्रं किमभद्रं विशेषतः । सर्वदाशुभरूपत्वाद्विशेषोत्पत्त्येव हीति वाक्येन निरस्तत्वादुपेक्षणीयमिति भावः ४ ननु स्वभावतोऽशुभजीवस्य सदाप्यशुभरूपत्वात् अन्यस्माच्छुभाशुभयोरत्यल्पत्वात्तद्विषयशुभवचनादेरप्यनृतत्वादशुभदेहादिकमपि नाशुभकारणमिति तत्राह छायाप्रत्युदकाभासा इति हि शब्दो याथार्थ्ये यथा छायाप्रत्युदकाभासा जीवमपेक्ष्य सन्तोषिनिःशक्ता अप्यर्थकारिणोऽर्थक्रियाकारिणो ह्येष्टाः एवं देहादयो भावा अमंगला अप्यामृत्युतोऽधत्तमः प्रवेशपर्यंतं भयमित्युपलक्षणं शुभाशुभफलं च्छंति अशुभजिवानामिति शेषः नीहारः प्रत्युदं चैव धूम्रमित्यादिशब्दतइत्यतः प्रत्युदकं नीहारः आभासाः सूर्यकांतादयः नेदं रजतमिति वने पंछायेति बाधकप्रत्ययानुदर्थात् एतद्वृष्टांतेन न देहादीनां मिथ्यात्वं विवक्षितं किंतु निःशक्तित्वमेव व्यपेक्ष्य जीवं देहादिनिःशक्तत्वादवस्त्वपि । पुनः शुभाशुभं नृणां यच्छेदेव शुभाशुभं । छाया नीहारकाभासानिःशक्ता अपि कार्यदाः । एवं शुभादिदेहादेर्भवेत्कार्ये शुभादिकं । एतद्वचनाद्भयमभयमिति वापदच्छेदः ५ सत्यसंकरूपेन सत्यकर्मणानिरस्तकुहकेन परमेश्वरेण सृष्टत्वादिसर्वसत्पन्नमिथ्याभूतमिति भावेनाह आत्मैवेति प्रकृत्याद्युपसर्जनं विना सज्जनादिकं कर्तुं समर्थ इत्यर्थे एव शब्दः परमात्मैवेदं सर्वसृजति त्रातिहरति विश्वात्मा स्वयमेव स्वात्मनैव सृज्यते त्रायते हि यते च दीपादीपांतरवत् ईश्वर इत्यनेन कर्मकर्तृत्वाविरोधं परिहरति प्रभुरित्यनेन च मानुषेष्वेतावन्तं कालं स्थास्यामीति चिंतनमेवात्मनश्चाणानान्यदखंडस्वामित्वात्समर्थत्वाच्चेति सूचयति दीपादीपांतरं यद्वत्सृष्टिरीशस्य कीर्त्यते । एतावत्कालमाशिष्येमानुषेष्वातिचिंतनं । विष्णोर्ह्वाणं समुद्दिष्टं स्वस्यैव स्वेच्छयवतु । दीपादीपांतरस्येव ह्येकीभावश्च संहतिरिति वचनात् अविद्यया क्षिप्तमतिः स्वात्मानं सृजतीत्यादिदुर्मतं निरस्तमित्यादि बोद्धव्यं ह्यित्यनेन दीपांतरस्य दीपइवैकीभावः संहार इति दर्शयति प

छायाप्रत्युदकाभासा ह्यसंतोष्यर्थकारिणः ॥ एवं देहादयो भावा यच्छंत्यामृत्युतो भयम् ५ आत्मैव तदिदं विश्वं सृज्यते मृजति प्रभुः ॥ त्रायते त्राति विश्वात्मा
हियते हरतीश्वरः ६ तस्मान्न ह्यात्मनो मुष्मादन्यो भावो निरूपितः ॥ निरूपिते यं त्रिविधानि मूलानि तिरात्मनि ७ इदं गुणमयं विद्वि त्रिविधं मायया कृतम् ८

र्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदुच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः ६ ननु हिरण्यगर्भादेः सृष्टत्वादिवादिनिवेदे जाग्रतिकथं हररेवे सृष्टत्वादिकमवधायित इति शंकां धिक् कुर्वन्निवपारे हरन्नुपसंह रतितस्मादिति । यस्मात्तिरवकाशप्रमाणबलाद्विरेव सृष्ट्यादिकर्ता तस्मादमुष्मात् आत्मनो हरेरन्यो भावः सृष्ट्यादिकर्तानि निरूपितः कुत्रापि वेद इत्यन्वयः । ननु पितेव पुत्रादेर्हरेरपि सृष्ट्यादिकर्तान्यः किं न स्यादित्यादित्यतो वाह तस्मादिति । यस्मात्स्वात्मनैव स्वयं सृज्यते इत्यादिकं प्रामाणिकं तस्मादात्मनः परमेश्वरस्य भावः सृष्ट्यादिकर्ता मुष्मादरेरन्यो नास्ति सृष्टिस्थितिश्च संहारो भावनं समुदाहृतं । तद्यः करोति पुरुषः सभाव इति कीर्तित इति वचनात् भावशब्दस्य सृष्ट्यादिकर्तृत्वशब्दवाच्यत्वं सिद्धं अनेनोक्तं शंकायाः कः परिहार आयात इति तत्राह निरूपितेति अन्येन सृष्टिस्थितिसंहार इति त्रिवि धामतिर्विद्विद्विन्नैव निरूपितानि मूलानि प्रमाणवर्जिता अन्यस्मात्सृष्टिसंहारौ स्थितिश्च परमात्मनः । निरूपितानि विद्वद्भिः प्रमाणाभावतो हरेरिति विद्वद्भिरिति विशेषणादासुरमत एव तथा प्रतिभातमिति ज्ञाय ते ७ परमात्मनः सत्त्वादिगुणरहितत्वादन्यतः सृष्ट्यादिकं न युक्तं गुणस्य गुणवद्वत्त्वादन्यतो युज्यत इत्याशयेनाह इदमिति मायया हरेरिच्छाकृतमिदं त्रिविधं सृष्टिस्थितिसंहार इति त्रिविधं संख्याविशि ष्टमात्मनि जीवे गुणमयं सत्त्वादिगुणाधीनं विद्वे न परमात्मन इति शेषः गुणसंबन्धयोग्यानामुत्पत्त्याद्याः स्युरन्यतः । सर्वदानिर्गुणस्यास्य सर्गाद्याः स्युः कुतो न्यत इति अतो विशेषः कल्प्यत इति अनेन सत्त्वा दिगुणेषु कारणत्वे सिद्धेषु कथमन्यो भावो नास्तीति समंजसं स्यद्वितीयमाशंका परिहृता विद्वीति पुरुषार्थोपायां गत्वादिदमेवावश्यं ज्ञेयमिति निर्द्धारयति माययेत्यनेन गुणानामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । कार्येषु प्रवर्तकत्वेन हरेर्मुख्यकारणत्वमेव धृतम् ८

परस्वभावेत्यादिशिक्षितज्ञानफलमाह एतद्विद्वानिति मनुदितमेतद्विद्वान् ९ सूर्यवादित्युक्तं दार्ष्टान्तिके कथमित्यतो विवृणोति प्रत्यक्षेणोति प्रत्यक्षादिप्रमाणबलेन दं गुणमयमाद्यंतवच्चादसदसमर्थमस्वतंत्रमिति ज्ञात्वा असमर्थमसत्प्रोक्तं समर्थसत्प्रकीर्तितमिति वचनात् असत्त्वं न शून्यत्वमत्राभिप्रेतं इह जगति निःसंगो निर्लेपः निगमेन वेदेनात्मसांविदा साक्षिणा १० स्वप्रकाशत्वेन जडत्वेन देहपरमात्मनोः संसारासंभवं ज्ञानत्रयपुद्गलविवेकार्थलोकादप्यलुः पृच्छति नैवेति निःसंग इत्यनेन प्रस्तुतः संगलक्षणः संसारः कस्यात्मनो हरेरुत देहस्य द्रष्टृदृश्ययोरुभयोरपि संभवाति अनात्मस्वदृशोरनात्मत्वाज्जडत्वात् दृश्यस्य स्वदृक्त्वात् स्वयंप्रकाशत्वात् द्रष्टुरतः कस्येयं संसृतिरुपलभ्यते ११ देहस्थस्य हरेरियमपि न युज्यत इत्याह आत्मेति अग्निवदीश्वरः दारुवदेहः जीवपक्षस्तु परमात्मकोटावतर्भूतत्वात् पृथगुक्तः कस्येति पुनरुक्तिरवश्यपरिहारवक्तव्यार्था १२ जीवस्यैव संसृतिरिति भावेनाह यावदिति आत्मनो जीवस्य यावदेहोर्द्रियप्राणैः सन्निकर्षणसंबंधः तावत्संसारः कस्येत्यत उक्तम् अविवेकिन इति नित्यानंदादपार्थोप्यविवेकिन इति विशेषणाद्विवेकिनो मोक्षहेतुत्वात् फलवानपि फलवान् मोक्षहेतुत्वात् नित्यानंदादपार्थक्यः । जीवात्मनस्तु संसारः स्वप्रवचंचलत्वत इति वचनात् १३ संसृत्य भावस्यैव फलरूपत्वात् निरर्थक्यसंसार इति अवधारयति अर्थेपीति अपिशब्दोऽल्पफलार्थः उच्यते निष्फलत्वेन यदत्यल्पफलं भवेदिति वचनात् अर्थेऽविद्यमानोपि अस्मात्संसारोऽप्यो जनाभावेऽपि पुंसः संसृतिर्न निवर्तते तत्रेदं निमित्तं ध्यायतो विषयानिति कथमिव अस्य स्वप्रदर्शिनो यथानर्थागमः प्रयोजनविधुरव्यवहारावाप्तिर्भावेति अत्रापि निमित्तं ध्यायत इति यथास्वमा

एतद्विद्वान्मनुदितं ज्ञानविज्ञाननैपुणः ॥ न निंदति न च स्तौति लोके चरति सूर्यवत् ९ प्रत्यक्षेणानुमानेन निगमे नात्मसांविदा ॥ आद्यंतवदसज्ज्ञात्वानिःसंगो विचरेदिह १० उद्धव उवाच ॥ नैवात्मनो न देहस्य संसृतिर्द्रष्टृदृश्ययोः ॥ अनात्मस्वदृशोरीशकस्येयमुपलभ्यते ११ आत्माव्ययोगुणः शुद्धः स्वयं ज्योतिरनावृतः ॥ अग्निवद्दारुवदपि देहः कस्येति संसृतिः १२ श्रीभगवानुवाच ॥ यावदेहोर्द्रियप्राणैरात्मनः सन्निकर्षणम् ॥ संसारः फलवांस्तावदपार्थोऽप्यविवेकिनः १३ अर्थेऽप्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयान् ह्यस्य स्वप्नेऽनर्थागमो यथा १४ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बह्वनर्थक्यत्वं ॥ स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते १५ शोकहर्षभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ॥ अहंकारस्य दृश्यं तेजन्ममृत्युश्च नात्मनः १६ देहोर्द्रियप्राणमनोभिमानोजीवोऽंतरात्मा गुणकर्ममूर्तिः ॥ सूत्रं महानित्युरुधेहगीतः संसारआधावतिकालतंत्रः १७ ॥

१४ अज्ञानिन एव संसारोऽनर्थकरः न ज्ञानिन इत्याह यथाहीति अप्रतिबुद्धस्य स्वप्नावस्थामास्थितस्य यथा प्रस्वापो बह्वनर्थक्यत्वं तस्यैव प्रस्वापः प्रतिबुद्धस्य प्रमोहाय न कल्पते एवं संसृतिरज्ञानिनामनर्थक्यत्वं सैव ज्ञानिनां मोहाय नैव विषयलोलुपत्वेन दुर्जनस्याफलः सज्जनस्य स्वस्वरूपानंदोपेक्षया फलोपि मज्ज्ञानेन स्वरूपानंदसाधनत्वेन सफलत्वादल्पफल इति हेयः संसार इत्यवधारणार्थं पुनर्वचनामिति भावः १५ जीवस्यापि संसारः अभिमानिक एव न स्वाभाविकः अन्यथा तन्निवृत्ति साधनविधानानुपपत्तिरित्याशयेनाह शोकेति शोकादप्योजन्ममृत्युश्चाहंकारस्य सकाशाज्जीवस्य दृश्यं तेन स्वतः परमात्मनस्त्वनभिमानात् सुतरामसंभव इत्यर्थः परमात्मन एव निषेधेन जीवस्येत्येतत् अहंकारस्य सकाशात् दृश्यं तेनात्मनः स्वतः । अहंकारात्तु संसारो भवेज्जीवस्य न स्वतः । कुतश्चिदानंदतनोः स्वरूपेच्छायुतस्य स इत्यनेन निरस्तम् १६ कया युक्तया जीवस्यैव संसार इति तत्राह देहेति देहोर्द्रियप्राणमनसां संघतोऽभिमानो यस्य स तथा सर्वेषां अंतःस्थित्वा सर्वमादत्त इत्यंतरात्मा च गुणैः कर्मभिश्चावधामूर्तिर्यस्य स तथा सूत्रं महानित्याधिकारनामभिर्बहुधा पुराणेषु गीतश्च कालतंत्रः कालाभिमानो दुर्गाधीनो जीवः पुरुषो हि रण्यगर्भोऽपि संसारआधावतिकमुतान्ये जीवा इति केमुत्पन्न्या यलक्षणया युक्तया जीवस्यैव संसार इति निश्चीयते । संसारयुक्तज्ज्ञापिसर्वजीवेश्वरेश्वरः । विष्णुवर्धनः सदा ज्ञानी किमुतान्येऽल्पचेतना इति अनेन जीवोपाध्यवच्छिन्नस्य परमात्मनः संसार इति मतं निरस्तमिति ज्ञातव्यम् १७

नन्वेवंप्रबलस्य संसारस्य समुच्छेदः कथंकारं स्यादत्राह अमूलमिति मुनिर्नैरंतरानुस्मरणसमर्थः पुरुषः एतत्संसारकारणमज्ञानं मनुपासनया जातत्वात् निशितेन ज्ञानेन छित्त्वा पुनस्तत्रातृष्णो निःसंगो भूत्वा गां विचरति यावच्छरीरनिपातमिति शेषः यदज्ञानेनोत्पन्नं तज्ज्ञानेन निवर्तते इति तत्कारणमाह अमूलमिति विष्णुकारणकर्ममूलं बलवत्कारणेन जन्यस्यानिवृत्तिः कथामिति चोच्यमानेन परिहृतं ज्ञानस्यापितत्कारणकत्वात् अज्ञानस्य तत्कारणकत्वे कथितं युक्तं तदेव कथमिष्यत उक्तं बहु रूपोति मन आदिषु सन्निहितं बहु रूपेण तेन रूप्यते तददृष्टानुगुणं निरूप्यते प्रयत इति बहु रूपं मनोवचः प्राणशरीराणि कर्मविषयो यस्य स तथा अहंमंतावक्तेत्याद्याकारेण जायमानमित्यर्थः १८ ज्ञानासिश्चक्रिमाकारो निशितः स्यादिति तद्विषयप्रकारमाह ज्ञानमिति सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेरखंडं ब्रह्मैव विजानीहीत्यन्वयः कथमस्य जगतः आद्यंतयोः केवलं स्वतंत्रमेव वर्तते यच्च कालः पूर्णगुणत्वात् फलपाचकत्वात् यच्च हेतुनिर्मितकारणं यच्च जगतो मध्ये पितदेव तस्येन वर्तते नान्यथा यच्चान्यतो विविक्तत्वाद् द्विवेकः यच्च नितरां गमयति प्रापयतीति निगमः यच्च सर्वैरालोच्यत्वात् तपः तप आलोचन इति धातुः प्रतिप्रति अक्षेष्वादिषु स्थितत्वात् प्रत्यक्षं आचार्यसंप्रदायसिद्धत्वादिति ह्यं अथ वेदादिप्रमाणसिद्धत्वादनुमीयमानत्वादनुमानं अनेनास्मिन्नर्थे प्रत्यक्षादिप्रमाणमुक्तं भवति १९ जगत आदिमध्यावसानेषु ब्रह्मण एवाप्रतिहतत्वात् तं त्र्यं सोदाहरणं स्पष्टयति यथेति यथा हिरण्यं रथाद्युपरि स्वकृतं अतिचित्रितं पुरस्ताच्चित्रितायाः पूर्वरथादेः पृथगिति शेषः पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य द्रव्यस्य हिरण्यस्यागलक्षणनाशानंतरं च पृथगेव मध्ये च स्वर्णं स्वचित्तदशायां तदेव स्वर्णं रथः स्वर्णं शंस इत्यादि नानापदेशैर्व्यवहारयोग्यं तदेव हिरण्यं दावां दिपृथगेव तद्वत्तथा स्वतंत्रो हिरण्यस्य जगतोऽप्यादावंते मध्ये सुरनरादिना नानाव्यपदेशैस्तत्तदंतर्गमितयामुख्यतया व्यवहार्यः पृथगेव स्थितः । रथोपस्थे परिकरात् पूर्वदा रूमया द्रधात् । सुवर्णव्यवहाराय मुख्यं रथं परिष्कृतं । मध्ये चांतरं रथोपस्थानिष्ठं पृथगास्थितं । यद्वदेव हारिः साक्षाज्जगदेहात् पृथक्स्थितः । पूर्वजगति संस्यश्च जगदंतं पृथक्स्थितः । स एव मुख्यो जगतः स्वातंत्र्यात् परमेश्वर इति तच्च त्रिपामकस्यै

अमूलमेतद्बहुरूपं मनोवचः प्राणशरीरकर्म ॥ ज्ञानासिनोपासनया शितेन छित्त्वा मुनिर्गां विचरत्यतृष्णः १८ ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षमैति ह्यमथानुमानम् ॥ आद्यंतयोरस्य यदेव केवलं कालश्च हेतुश्च तदेव मध्ये १९ यथा हिरण्यं स्वकृतं पुरस्तात् पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य ॥ तदेव मध्ये व्यवहार्यमापं नानापदेशैरहमस्य तद्वत् २० विज्ञानमेतन्निपदस्थमंगुणत्रयं कारणकार्यकर्तृ ॥ समन्वयेन व्यतिरेकतश्च येनैव तुर्येण तदेव सत्यम् २१

वनामसर्वसुरादिकं । तत्संबंधादुदीर्घतव्यवहृत्ये सुरादिषु इति च एकलं केवलं चेति स्वातंत्र्यमभिधीयते । स्वतंत्रस्तु हरिः साक्षात्परिष्कृतहिरण्यवदिति चेति सुरनराद्यंतस्थः सुरनराद्युपाधीनां नानात्वेऽप्यहमेक एव यथा हिरण्यकृतं पिंडीकृतं कुंडलाद्याकारेण विविधं पुनरेकमेव तथाहमपि यथा सुवर्णमकृतं क्रियते कुंडलादिकं । पुनरेकीभवत्पद्माद्वद्विष्णुरजोपिसन् । सुराद्यंतःस्थितो भूत्वा पुनरेकीभवेद्विभुरितिवचनात् किंच दावां घलपफलं सुवर्णमेव तन्निमित्तकारणं महाफलं तथा जगदल्पफलमस्वतंत्रं च नानाहंतर्था किंतु स्वतंत्रो महाफलहेतुश्चेति प्रत्येकं न तु दावादिस्वतंत्रं विक्रियागतं । महाफलं स्यात्स्वर्णं तु स्वतंत्रं विक्रि योपगं । तद्वत्स्वतंत्रो भगवान् प्रवृत्तावन्यदन्यथेति वाक्यात् २० इतोपि मोक्षादिदातृत्वेन निरुपचारितत्वात् तं त्र्यं हेरेरेवेत्याह विज्ञानमिति अंग एतद्ब्रह्म विज्ञानं निर्दोषज्ञानस्वरूपं कुतस्त्रिपदस्थं त्रिनुत्तमाधममध्यमान् जीवान् त्रिषु पदेषु मोक्षादिषु स्थानेषु स्थापयतीति मोक्षसंसारतम आख्यपददातृ इत्यर्थः चेतनानामपि ज्ञानात्मत्वेन मोक्षदानुत्वं किं न स्यादित्याशंक्य तत्सत्तादौर्पदिच्छाधीनत्वेन प्रतीतिः तदेव विज्ञानं विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेरिति भावेनाह गुणत्रयमिति येनेति तृतीयापष्टचर्थे येन यस्य तु र्येण तु र्यस्य जाग्रदाद्यवस्थातीत्यस्य विशुद्धज्ञानमूर्तेः समन्वयेन इच्छायाः सत्त्वेनानुग्राहकलक्षणाभिमुख्येन गुणत्रयादिकं सर्वमस्तीति शेषः व्यतिरेकतोऽसत्त्वेनास्तितदेव केवलमित्युक्तं केवलपदं सर्वत्रानुवर्तनीयं तत्केवलमेव सत्यं सदास्ति त्वेन स्वतंत्रमेव सत्यपदं चानुवर्तनीयं विज्ञानं सत्पदं त्रिपदस्थं सत्यमिति गुणत्रयसत्त्वादिकारणं महदहंकाराद्युपादानं कार्यदेहादिकर्तृकालकर्मादिनिमित्तकारणं स्वतंत्रमेव सत्यत्वं विष्णोरन्यस्य सत्यता । प्रवाहतः सदास्ति त्वं पुं प्रकृत्योः सदास्ति तेति वचनात् ईश्वरेच्छासदसद्वावाभ्यां अस्तित्वनास्तित्वे इति तस्य स्वातंत्र्यमनुपहतमिति २१

ननु ब्रह्मवदितरस्य स्वातंत्र्यसंभवे कथं तस्य स्वातंत्र्यमनुपहतमिति तत्राह नयदिति यदुत्पत्तेः पुरस्तात्केवलं नयन्नाशात् पश्चादुत्पत्तं त्रं नयन्मध्ये च स्थितिकाले च केवलं नयत्परेण भूतमुत्पन्नं यत्परेण प्रसिद्धं सत्तादिमत्तद्व्यपदेशमात्रं स्वतंत्रमिति वाह्यमात्रं अतस्तद्वैद्यसत्परमसत्यमिति मेमनीषा तत्स्वातंत्र्येण नैवास्ति यदुत्पत्तिविनाशवत् । स्वातंत्र्येणास्ति तातस्य यत्सत्ताज्ञानदंसदेति । अनेन कालत्रयसत्त्वप्रतिषेधेन सदसद्वैलक्षण्यजगदिति निरस्तं नन्वसत्त्वेन प्रतीयेत सत्त्वेन बाध्येतेत्यन्यथानुपपत्तिप्रमाणसद्भावात्सदसद्वैलक्षण्यपलापो न युज्यत इत्याशंक्य प्रपंचस्यासत्त्वात्तया स्वातंत्र्यमेवानिषिध्यते ननु प्रतीत्यन्यथानुपपत्त्या निर्वचनीयत्वं परमार्थसत्त्वाभावेन नाशोपपत्तेः २२ सत्त्वेन बाध्येतेत्यस्याप्यन्यथोपपत्तेरिति भावेनाह अविद्यमान इति सदसद्वैलक्षण्यमनुपपन्नं चेज्जगदसदेव स्यादिति शून्यवादिसत्त्वानेन प्रत्याह अविद्यमान इत्यादिना वैकारिकः विकारयोग्यो राजसः सर्गः रजोगुणसंबंधी सगो यस्य प्रपंचस्य स तथा एषः प्रपंचः अविद्यमानोऽपि असन्नस्य स्वतंत्रोऽपि अवभासते स्वतंत्र इति अज्ञानमिति शेषः यतः स्वयं ज्योतिर्ब्रह्म परमार्थसत्त्वतंत्रं विभाति विदुषामिति शेषः इतोऽप्यविद्यमानत्वमस्वातंत्र्यमेव न त्वन्यादिति भावेनाह अत इति ब्रह्ममूलप्रकृतिश्चोत्रादौन्द्रियाणि अर्थाः शब्दादयः आत्मा जीवः विकारा इन्द्रियाभिमानि देवाः एवमादिभिश्चित्रं विचित्रं जगदतो ब्रह्मत एव विभातीत्यतो नानिर्वच्यं न शून्यमित्यर्थः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः अविद्यमानतानामजगतः परतंत्रता । यथा शक्तस्तु पुत्रादिरसन्नित्युच्यते जगदिति जगतो नास्ति तासैव यापराधीनता सदा । अभावस्तु कुतस्तस्य यद्विभातीह सर्वदेति । प्रमाणद्वयेन कथित एवार्थः न स्वकपोलकल्पितः २३ एवता वज्ज्ञातव्यां शंज्ञात्वा मुनिना परं कर्तव्यं किमित्यत्राह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण विवेकबुद्ध्या सर्वस्माद्वैलक्षण्यज्ञानेनानुग्रहीतैर्हेतुभिः निर्दोषोपपत्तिभिः परापवादेन परस्यापवादेन न देन देमिति निषेधमुखेन एष आ

नयत्पुरस्तादुत्पत्तयन्नपश्चान्मध्ये च यन्नव्यपदेशमात्रम् ॥ भूतं प्रसिद्धं च परेण यद्यत्तदेव सत्स्यादिति मेमनीषा २२ अविद्यमानोऽप्यवभासते यो वैकारिको राजससर्ग एषः ॥ ब्रह्मस्वयं ज्योतिरतो विभाति ब्रह्मोन्द्रियार्थात्कविकाराचित्रम् २३ एवं स्फुटं ब्रह्मविविच्य हेतुभिः परापवादेन विवेकबुद्ध्या ॥ छित्त्वात्मसंदेहमुपारमेतस्वानंदतुष्टोऽखिलकामुकेभ्यः २४ नात्मावपुः पार्थिवमिन्द्रियाणि देवा ह्यसुर्वायुजलं हुताशः ॥ मनोऽन्नमात्रं धिषणा च सत्त्वमहं कृतिः संकृतिरर्थसाम्यम् २५ समाहितैः कः करणैर्गुणात्माभिर्गुणो भवेत्तत्सुविविक्तधाम्नः ॥ विक्षिप्यमाणैरुत किं नुदूषणं वनैरुपेतैर्विगतैरवेः किम् २६

त्मानेति नेतीति श्रुतेः स्फुटं ब्रह्मविविच्य पृथक् कृत्य ज्ञात्वात्मसंदेहं मनसि स्थितं संशयं छित्त्वा खिलकामुकेभ्यः अनल्पतृष्णाजननशीलेभ्यो विषयेभ्य उपारमेत शब्दादिविषयो परमे सुखानुत्पात्तिरत्राह स्वानंदतुष्ट इति स्वानंदानुभवेनालंबुद्धिमाप्तः अनेन जीवपरभेदज्ञानमेव मुक्तिसाधनं नाभेदज्ञानमतः श्रेयोधिभिरभेदमतं सर्वथा हेयमिति दर्शितं २४ परापवादप्रकारं विवृणोति नात्मेति अत्र नेति प्रत्येकं संबंधितव्यं पार्थिवं वपुः शरीरं आत्मा परमात्मान भवति इन्द्रियाणि न हि देवा इन्द्रियाभिमानिनो न हि वायुजलं हुताशः वायुजलं हुताशनं कृतशरीरोऽसुः मुख्यमाणश्च वायुरेव स्वयं प्राणस्तत्र स्थे चोदते जस्री । उदेन तेजसा चैव प्राणस्य हि कृतं वपुरित्यस्मात् प्राणस्य वायुरूपस्य भूतत्रयकृतं वपुः । यतो हि पार्थिवं नात्र स्वं चात्यल्पमुदाहृतमित्यस्माच्चोक्तं पुक्तं मनश्चात्मानं अन्नमात्रं अन्नं पृथिवीमात्रं गंधादिमात्राचन एकवद्भावविवक्षया ह स्वत्वं धिषणा प्राकृतबुद्धिश्च सत्त्वं मूलबुद्धिः अहं कृतिरहंकारतत्त्वं स्वमहाकाशनं कृतिर्दर्शनादिक्रियाचन अहं शृणोम्यहं स्पृशाम्यहं पश्यामीति सर्वार्थेषु समानत्वादहंकारोऽभिमानविशेषोऽर्थसाम्यं चात्मानं भवतीत्यर्थः न देहो नैन्द्रियमाणमनो बुद्धयहमादयः । विष्णुश्चिदानंदतनुः सहिजीवाधिपः सदेति वाक्यात् सवा एष आत्मानेति नेति श्रुत्यर्थ एव विवृणोति २५ इन्द्रियसमाधानविक्षेपयोर्हीरिमियाप्रियसाधनत्वेनोच्यमानत्वाच्चात्मा हरेरपि गुणदोषोऽस्मात्किं तत्राह समाहितैरिति गुणात्माभिः शब्दादिविषयमनस्कैः पुरुषैः स्वविषयत्वेन समाहितैरेकाग्रचित्तत्वेन स्थापितैः करणैरिन्द्रियैः तत्सुविविक्तधाम्नः तेभ्य इन्द्रियेभ्यो विषयेभ्यश्च पृथक् भूतस्वरूपस्य प्राकृतं द्विपराहितस्य भगवतः को गुणो भवेत्तन्न कोऽपि विषयेषु विक्षिप्यमाणैरितस्ततः आकृष्यमाणैरिन्द्रियैर्हरेः किं दूषणं नाकिं मपि दूषणं

अत्रोदहरणमाह घनैरिति आह्लादरूपैर्घनैरुपेतैः सर्वाह्लादगुणरूपस्य रवेः किं भवेत्तन्किमपि प्रयोजनं विगतैर्दोषोपि भवेत् किं भवेदेवं यथारवेः गुणदोषाभावेऽपि अन्येषां घनैरुपेतैश्छायायां सुखं भवेत् विगतैः स्तापेन दुःखं भवेत् तथा समीहितकरणैः समाधानकर्तुः सुखं विक्षिप्तैर्दुःखं भवेदिति भावः समाहितोपि जीवेन विक्षिप्तवाननुकचित् । विशेषो विद्यते विष्णोस्तथापि तु समाहिते । प्रीतो भवति वै नित्यं सर्वधर्मकृतोपि चेति एतदुक्तार्थे मानम् २६ ननु हरेरपि सत्त्वादिगुणकार्येषु देहादिषु स्थितस्य तत्कृतगुणदोषो जीववत् किं न स्यातामिति या शङ्क्य आकाशवदसंग एव न दोषवानित्याह यथेति यथानभोवाय्वादीनां गुणैः स्पर्शादिभिर्न सज्जते तत्कृतविशेषवन्न भवति वाशब्दश्चार्थः अत्र न भसि गता गतैश्च देहादिभूतकार्यैर्गुणैश्च सत्त्वादिगुणतत्कार्याणामसारतया तदंतर्गतं मानमक्षरं ब्रह्मसंज्ञातिहेतुभिः सत्त्वादिगुणैस्तन्मयैरागादिदोषैश्चासंगतमसंबद्धमेव अत्र हेतुः परमिति सत्त्वादिगुणेषु उत्तमत्वेन विलक्षणं अनेन निःसंगत्वेन मनः समाधानासमाधानाभ्यां हरेर्गुणदोषाभावेऽपि विषयसंगाज्जीवस्य तौ स्यातामिति दर्शितम् २७ तर्हि मुमुक्षोः साधनविधानं व्यर्थमिति न मंतव्यं सर्वदोषाणां संगमूलत्वात् स एव मुमुक्षुणा पुरुषेण निर्मूलनीय इत्याह तथापीति हरेर्गुणदोषाभावेऽपि तावन्मायाराचितेषु प्रकृतिनिर्मितेषु गुणेषु विषयेषु संगः परितो वर्जनीयः कियंतं कालं वर्जनीयोन्यथा स्त्रीभिर्वायानैर्वेत्यादि श्रुतिः सगुणविषया स्यादित्यतो वधिमाह मद्भक्तीति दृढेन मद्भक्तियोगेन यावद्भजस्तमश्च तज्जनितं कषेण कर्षणेनाय ते गच्छतीति कषायपापंचनिरस्येत मुक्तिपर्यंतमिति शेषः अयगताविति धातुः २८ व्यतिरेके दोषमाह यथेति यथानृणामसाधुचिकित्सित आमयः सम्यक् चिकित्साभावात् पुनः पुनः प्ररोहन्नं कुरी कुर्वन्नामपि न संतुदति एवमपक्वकषायकर्मसर्वेषु विषयेषु संगो यस्य तत्सर्वसंगमनः कुयोगिन अपरिपक्वयोगयुक्तं पुरुषं विध्याति तस्य भगवद्व्याना विघ्नं करोति पुनः पुनर्विषयाभिलाषप्ररोहादिति भावः २९ नन्वेवं तर्हि अपरिपक्वयोगवतामनादिकर्ममूलांतराय

यथानभोवाय्वनलांबुभूगुणैर्गतागतैर्वा त्रिगुणैर्न सज्जते ॥ तथाक्षरं सत्त्वरजस्तमोमलैरसंगतं संज्ञातिहेतुभिः परम् २७ तथापि संगः परितो वर्जनीयो गुणेषु मायाराचितेषु तावत् ॥ मद्भक्तियोगेन दृढेन यावद्भजो निरस्येत तमः कषायम् २८ यथामयो साधुचिकित्सितो नृणां पुनः पुनः संतुदति प्ररोहन् ॥ एवमनोपक्वकषायकर्म कुयोगिनं विध्यति सर्वसंगम् २९ कुयोगिनो ये विहता ह्यंतरायैर्मनुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः ॥ ते प्राक्तनाभ्यासबलेन भूयो युंजंति योगं न तु कर्म तंत्रम् ३० करोति कर्म क्रियेते च जंतुः केनाप्यसौ चोदित आनिपातात् ॥ न तत्र विद्वान्प्रकृतौ स्थितोऽपि निवृत्तवृष्णः स्वसुखानुभूत्या ३१ तिष्ठंतमासीनमुत ब्रजंतं शयानमुद्यंतमदंतमन्नम् ॥ स्वभावमन्यत्किमपीह मानमात्मानमात्मस्थमतिर्न वेद ३२

विहतानां योगापरिपाकेन भगवत्प्राप्तिरापतितेति तत्राह कुयोगिन इति कुयोगिनो ध्यानपरिपाकरहितत्वाच्चिदशोपसृष्टैराधिदैविकैर्मनुष्यभूतैर्मनुष्यैर्वनिताभिराध्यात्मिकैर्भूतैराधिभौतिकैरंतरायैर्विहता हि यस्मात्तस्मात्ते अपक्वयोगिनः प्राक्पूर्वजन्मनिकृतध्यानाभ्यासबलात्तत्त्वेन योगंध्यानं युंजंति कुर्वन्ति भूयो मत्प्रसादेन तत्परिपाकेन मामवाप्नुवंतीति शेषः कर्मलक्षणतंत्रसाधनं नानुतिष्ठंतीत्यन्वयः अतो मद्योगाभ्यासो न व्यर्थो न मदप्राप्तिश्चेति भावः ३० नन्वत्रकैश्चित्कर्म्मैर्वपूर्वाभ्यासेनावशैः क्रियते न योगोभ्यस्यते कैश्चित्पूर्वाभ्यासेन योग एवाभ्यस्यते न कर्म क्रियत इत्यत्र वासनातिरिक्तप्रयोजकेन भाव्यं सक इति चोद्यं परिहरति करोतीति योग्ययोगिलक्षणो जंतुर्जीवः कर्म करोतीति प्रत्यक्षं तत्रासौ केनापि पुरुषेण चोदितः प्रेरित एव क्रियते कार्यते आनिपाताच्छरीरापातपर्यंतं अनेन वासनाद्यतिरिक्तप्रयोजककर्तास्तीत्यवगतं सच पूर्णानंदो हरिरेव एष उ एव साधु कर्मकारयति यदेष आकाश आनंदो न स्यादिति श्रुतेः ननु तर्हि विद्वदाविदुषोः को विशेष इत्यत्राह न तत्रेति इदं सर्वं विद्वान्प्रकृतौ प्रकृतिविकृतमहदादिविकृतपंचभूतैर्निर्मितदेहे स्थितोऽपि स्वसुखानुभूत्या भगवदनुग्रहाविर्भूतस्वरूपानुभवनं देन विषयेभ्यो निवृत्तवृष्णः कर्माणि कुर्वन् अपितत्र कर्मसु न सज्जत इति शेषः ३१ अधुना योगिनोऽसंप्रज्ञातसमाध्यवस्थामाह तिष्ठंतमिति मम देह इति घृन्नासीनो ब्रजज्छयान इत्यादिक्रियाः कुर्वन् हरिरेवेत्यात्मस्थमतिः परमात्मन्येव स्थितमतिस्तिष्ठंतमासीनमित्यादिक्रिया करमात्मानं देहं न वेद किं बहुना पारतंत्र्याद्यंतरेण परमात्मनो न्यारिक्मपि न वेद अर्थः स्वभावं देहस्याभ्यासप्रियलक्षणम् ३२

यदिकश्चित्प्रकारव्यवस्थात्तद्विहितमिवपश्यतितथापिस्वतंत्रतयानपश्यतीत्याह यदिस्मेति यदिस्मरणवासनयाहरेरन्यदसादिद्रियार्थममंगलमिन्द्रियविषयदेहगेहादिजगत्कर्मनिबन्धनतयापश्यति म
नीषीतथापिबस्तुतयास्वतंत्रतयानमन्यते तत्कुतइत्यतउक्तं नानेति तत्स्वतंत्रत्वनानानुमानेनोत्पत्त्यादिमत्त्वविधानानुमानेनविरुद्धं हि एतमर्थनिदर्शयति स्वप्रमिति यथास्वप्रवृत्तस्वप्रादु
त्थार्यास्थितस्तिरोधानं अनित्यं परतंत्रस्वस्वप्रजाग्रच्चवेननमन्यतेस्वप्रजाग्रच्चस्यनानानुमानविरुद्धत्वात् नहिस्वप्रपश्यन्स्वप्रबाध्यतेमन्यतेअपितुस्वप्रमद्राक्षमित्यबाध्यमेवजानातिस्वातंत्र्यमारोपितं
पश्यतीतिभावः तथाविद्वानपिजगदबाध्यमेवस्वातंत्र्यमारोपितंपश्यतीतिभावः नानामानविरुद्धं हिस्वातंत्र्यजगतःसदा । स्वतंत्रोभगवान्विष्णुरेकएवमसंशयइत्यनेन अस्त्येवस्वाप्रमाखिलंवासनारू
पमात्मनि । जाग्रदेतदितिज्ञानंयत्तदेवभ्रमादिकं । तद्वज्जगदिदंसर्वविद्यमानंनसंशयः । स्वतंत्रमेतदिदनुयज्ज्ञानंतद्विज्ञात्मकमित्यनेनच । उत्थितो नैवजाग्रच्चैकाचित्स्वप्रस्यपश्यति । स्वातंत्र्यमेवजगतो
ज्ञानवाभैवपश्यतीत्यनेनसिद्धत्वात् स्वप्रवृत्तांतबलेनजगतोबाध्यत्वमुच्यतेइत्येतदासुरमतमित्यवगम्यते ३३ ननुजगत्स्वातंत्र्यप्रतीतौकिंकारणमित्याशंक्याज्ञानंकारणमित्याशयेनाह पूर्वमितिज्ञानोद
यात्पूर्वमात्मनिपरमात्मानिअज्ञानंशुहीतंपरमात्मस्वरूपविषयत्वेनाज्ञानमार्जितंजीवेनेतिशेषःनकेवलंतत्स्वरूपविषयमेवेत्यतउक्तं गुणकर्मचित्रमितिभगवतोऽगुणविषयत्वेनकर्मविषयत्वेनचचित्रंनानाविधं अ
ज्ञानसद्भावेप्रमाणमाह अविविक्तमिति एतमहंनजानामीतिविवेकशून्यं नन्वेतदज्ञाननिवृत्तौकाप्रतिभटीतितत्राह अंगेति अंगेत्यामंत्रणेनभयंनाकार्षीरित्याह पुनःपुनरीक्षयाहरेःस्वरूपस्य
गुणानांकर्मणांचालोचनलक्षणोपासनाजनितज्ञानेनतदज्ञानंनिवर्ततेपुनस्तदज्ञानंनगृह्यते ज्ञानोदयानंतरंआत्मापरमात्मापिनविसृज्यःस्वस्वरूपसुखाविष्कारादिलक्षणापरोक्षज्ञानेनापरोक्षीकृतोनपरोक्षी

यदिस्मपश्यत्यसदिन्द्रियार्थंनानानुमानेनविरुद्धमन्यत् ॥ नमन्यतेवस्तुतयामनीषोस्वप्रमंयथोत्थायतिरोदधानम् ३३ पूर्वगृहीतंगुणकर्मचित्रमज्ञानमा
त्मन्यविदित्तमंग ॥ निवर्ततेतत्पुनरीक्षयैवनगृह्यतेनापिविसृज्यआत्मा ३४ यथाहिमानोरुदयोऽनृचक्षुषांतमोनिहन्यान्नचसंविधते ॥ एवंसमीक्षानिपुणा
सतीमेहन्यात्तमिसंपुरुषस्यबुद्धेः ३५ एषस्वयंज्योतिरजोप्रमेयोमहानुभूतिःसकलानुभूतिः ॥ एकोद्वितीयोवचसांविशमोयेनेरितावाग्रचनाश्चरंति ३६
एतावानात्मसंमोहोयद्विकल्पस्तुकेवले ॥ आत्मापृतेस्वमात्मानमचलंयन्नपश्यति ३७

भवति तस्यजगत्स्वातंत्र्यंनप्रतीयतइत्यर्थः अन्यैर्ज्ञातेपिचाज्ञातेनविशेषोहरेःकचित् । तेषामेवविशेषःस्यादज्ञानापगमेनत्वितिचचनाज्जीवस्यैवविशेषोहरोऽप्येवविशेषइतिचज्ञातव्यंज्ञानार्थेनेतिभा
वः ३४ ममसाक्षात्कारेणाज्ञानंनिवर्ततेइत्युक्तं तत्रतेनममकश्चनविशेषोनास्तीतिसमर्थंतोदाहरणमाह यथेति हिशब्दःसाक्षिसूचकोयथाभानोःसूर्यस्यउदयोऽनृचक्षुषांतमोनिहन्यान्नचतुतमः
संविधतेकमन्यतिशयंनाधत्ते एवंवैराग्यादिसाधनसामग्र्यानिपुणासतीमेसमीक्षापुरुषस्यसर्वदाश्रीनारायणशरणंगतस्यबुद्धेस्तमिसंहन्यात्तनुममकंचनविशेषंकुर्यात् ३५ बहुशःश्रुतपरमात्मस्वरूप
स्यापितवस्वरूपंकीदृशमित्युद्धवस्यांतरंचोचंपरिहरति एषइति एषोहंस्वयंज्योतिःस्वतएवपूर्णप्रकाशःअतएवाजःअतएवाप्रमेयःमहतीअनुभूतिर्ज्ञातिर्यस्यसमहानुभूतिः सर्वज्ञइत्यर्थः सकलानु
भूतिः पूर्णसुखानुभवएकःज्ञानानंदादिगुणाभिन्नत्वात्स्वगतभेदरहितः अद्वितीयःसर्वोत्तमःअप्रमेयत्वाद्देवादिवाचामगोचरः वाचामगोचरश्चेत्तदीयज्ञापनंकथंवरिवर्तीतितत्राह येनेति वाग्रच
नाःवैदिकलौकिकसर्ववाग्व्यवहारायेनेरिताःवर्ततइत्यनेनभगवदनुगृहीतवाग्व्यवहारविषयत्वेनतज्ज्ञानमुदेतीतिज्ञातव्यं ज्ञानानंदाद्यभिन्नत्वादेकःसर्वोत्तमत्वतः । अद्वितीयोमहाविष्णुःपूर्णत्वात्पुरुषः
स्मृतइतिवचनात् ३६ एवंज्ञानंज्ञेयस्वरूपंनिरूप्यमित्याज्ञानस्वरूपंतत्कारणाज्ञानस्वरूपंचविविच्यनिरूपयति एतावानिति यद्विकल्पःप्रमाणविरुद्धंकल्पनंजीवस्वातंत्र्यपरमात्मास्वातंत्र्यजी
वपराभेदादिविषयोयएतावानात्मसंमोहःमनोभ्रमः भ्रमत्वंबाधकज्ञाननिश्चयं तत्कथमत्राह केवलइति आत्माजीवःकेवलेस्वतंत्रेअपृतेनित्यमुक्तेपरमात्मनिस्थितंमदाधारतयास्थितंस्वमा

त्मानं स्वस्वभावं कदाप्यनपनोचास्वातन्त्र्यमचलं स्थिरं न पश्यति यथावत्तावद्भूमौ न निवर्तत इत्यतः स्वस्वभावाज्ञानं निमित्तं तन्निवृत्तौ भ्रमो निवर्तत इति निश्चीयते । एतावानात्मसंमोहो यद्विरुद्धस्य कल्पनं । यत्परात्माश्रयान् जीवान्निश्चयेन न पश्यतीति वचनात् नाद्वैतज्ञानेन भेदभ्रमो निवर्तत इत्यर्थः ३७ इतोऽपि पंचविधभेदभ्रमश्चैतज्ज्ञानेन निवर्तत इत्युपदेशो न विदुषां परिषदि स्वारस्यमाधत्ते इति भावेनाह यन्नामाकृतिभिरिति नामाकृतिभिरनामरूपैर्ग्राह्यं पंचवर्णं पंचभूतात्मकं पंचभेदात्मना वर्तते नीयं जगत्तदबाधितमद्वैतज्ञानबाध्यं न भवति जगदबाधितमित्ययं व्यर्थो वादो न भवति किं त्वर्थवादः यथार्थवाद एव कुतः सूर्यो जीवं परमात्मानं च द्वयं द्वित्वसंख्याविशिष्टं विदंति ज्ञात्वा परमानंदं लभंत इति भावः अनेन जगत्ज्ञानबाध्यमिति वदंतोऽपंडिताः अन्येतु पंडिता इत्युक्तं भवति पंचभूतात्मकं विश्वं भ्रांतिसिद्धमपंडिताः । वदंति पंडितास्त्वद्वाजगदाहुरबाधितं । प्रवाहरूपेण सदा विष्णो रिच्छावशे स्थितमिति वचनात् ३८ पूर्वमंतरायहतयोगाः कुयोगिनो जन्मांतरेऽपि योगमभ्यसंतीत्युक्तमधुना तस्मिन् जन्मन्येव प्राप्तयोगांतरायपरिहारं वक्तुमाह योगिन इति कालयोगाभ्यासविहितसमये प्रभातादिलक्षणे योगं युंजत उपसर्गैरुपद्रवैर्विधिर्वक्ष्यमाणः ३९ कोऽयमिति तमाह योगधारणयेति योगधारणया यमानि यमादीनामावर्तनेन ४० अनुष्ठानेन तत्तदंतरायविहितपरिहारसमर्थहरिस्मरणेन नामसंकीर्तनादिभिरित्यनेनाधिकारिणः कालविशेषांश्च लक्षयति अशुभदान् विघ्नान् ४१ रसायनादिना विधोपायैः

यन्नामाकृतिभिर्ग्राह्यं पंचवर्णमबाधितम् ॥ व्यर्थो नाप्यर्थवादो यद्वयं विदंति सूरयः ३८ योगिनोऽपक्वयोगस्य युंजतः काल उत्थितैः ॥ उपसर्गैर्विहन्येत तत्रायं विहितो विधिः ३९ योगधारणया कांश्चिदासनैर्धारणान्वितैः ॥ तपोमंत्रौषधैः कांश्चिदुपसर्गान्विनिर्देहेत् ४० कांश्चिन्ममानुष्ठानेन नामसंकीर्तनादिभिः योगेश्वरानुवृत्त्या वाहन्यादशुभदाञ्छुभैः ४१ केचिद्देहमिमं धार्यं सुकल्पं वयसि स्थितम् ॥ विधाय विविधोपायैरथ युंजति सिद्धये ४२ इह वर्षशताशीत्यातदायासो ह्यपार्थकः ॥ अंतवत्त्वाच्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतेः ४३ योगं निषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्पतामियात् ॥ तच्छ्रद्धया त्रमातिमान् योगमुत्सृज्य मत्परः ४४ योगचर्यामिमां योगी विचरन्मत्पदाश्रयः ॥ नांतरायैर्विहन्येत निस्पृहः स्वसुखानुभूः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

शरीरस्य नाशाद्यंतरायपरिहारस्य सुशक्तत्वेन सिद्धसाधनसौलभ्यार्थं योगधारणादिविधानमत्राह केचिदिति केचिद्विवेकिनः परेण धार्यसुकल्पमिद्विषयसामर्थ्योपेतं वंयासि स्थितं तारुण्यवयसोपेतं यशरीरस्य चिरस्थायित्वानंतरं योगसिद्धये युंजति मन इति शेषः ४२ तेषामविवेकित्वं कुत इति तत्राह इहेति तदायासः तस्य देहस्य पोषणाय आसः अपार्थक्यमाह अंतवत्त्वादिति ४३ योगस्य शरीररक्षणयोगत्वाभावात् तदायासस्य तत्फलदत्तत्वाच्च वैयर्थ्यशरीररक्षणाय आसस्येत्याशंक्याह योगमिति नित्यं योगं भगवद्भक्त्या न लक्षणं रसायनं निषेवतः सेवमानस्य पुंसश्चेद्यदिकायः कल्पतां समर्थत्वं मियात्प्राप्नोति तत्तर्हि समतिमान् योगमेव श्रद्धया तं योगमुत्सृज्य न्यत्र रसायनादौ श्रद्धानकुप्यं दित्यन्वयः मत्पर इत्यनेन मतिमत्त्वं विवृतं अनेन योगस्यापिशरीररक्षणफलवत्त्वात् रसायनादौ भवतमानाश्च विवेकिनोऽतो मतिमद्भिर्मयोग एवाभ्यसनीय इति सिद्धं ४४ अत उक्तयोगांतरायपरिहारमाचरेत् योगपारंगमिष्यतीति भावेनाह योगचर्यामिति स्वसुखं स्वस्वरूपसुखमनुभवतीति स्वसुखानुभूतिरित्यनेन योगः सर्वापेक्षिताशेषपुरुषार्थसाधनमित्युक्तं भवति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

निर्विघ्नयोगाचरणसाधनं हरेर्भक्तानुकंपितत्वं कथिततत्त्वज्ञानप्रशंसां तन्निरतानां श्रेयस्त्वं उद्धवस्य हरी मत्तयातिशयलक्षणं तस्य भगवद्भक्तिप्राप्तिं च कथयत्यास्मिन्नध्याये आदावुद्धवउक्तयोगाचरणस्य अशक्त
त्वं मनसि कृत्वा तत्सिद्धयुपायं पृच्छति सुदुश्चरामिति अनात्मनो मनोजयरहितस्याधीरस्य वा पुमान्यथा भवदुक्तोपायेन सिध्येत्पुरुषार्थवान् भवेत्तथा तद्योगसाधनं मे ब्रूहीत्यन्वयः १ तदकथने कोन
र्थ इति तत्राह प्रायश इति मौनसंयमाभ्यां कथितं विषीदति विशेषाग्रहं भवति योगाचरणसाधनेऽज्ञाते मनोविषीदति २ अथोतस्मात्तज्ज्ञाः परमहंसा एव भवदुक्तयोगाधिकारिण इति भावेनाह अथो
इति योगकर्मभिः योगारूढकर्मभिः अतएव मानिनो ज्ञानिनस्त्वं न्याय्याहंकारादिरूपयानविहता इत्यर्थः ३ प्रकृतौ स्थित्वापि प्रकृत्यविहतत्वं त्वदासेषु चित्रमिति विज्ञापयति किंचिन्नमिति त्वन्नन्य
शरणेषु दासेषु आत्मदइति यदतोच्युत अशेषबंधोस्तवैतच्चित्रं किं एतत्कुत्र दृष्टमिति तत्राह यइति ईश्वराणां ब्रह्मादीनां श्रीमत्किरीटमणिसंघटितपादपीठः स्वयंयोगो कुलेपशुभिः पशुपालैश्च सहात्म
वत्त्वेन रोचयः प्रकाशितवान् तस्य तव दासेष्वेतच्चित्रं किमित्यन्वयः ४ भगवद्भक्तमाहात्म्यं तन्माहात्म्याविना भूतमुक्तं तद्विशदयन् सारासारज्ञानमाह तं त्वेति यो ब्रह्मादिशिरोभिः श्रीमत्किरीटमणिघटित
पादपीठः तं त्वांसु कृतवित्सुष्ठु कृतोपकारज्ञः सारज्ञः कः विसृजेत् कीदृशं त्वांसखिलानां आत्मनां जीवानां दयितं प्रेष्टुमीश्वरमणिमाचैश्वर्याकारमाश्रितानां सर्वार्थदं अभीष्टाशेषपुरुषार्थप्रदम् किंच कोवा

उद्धव उवाच ॥ सुदुश्चरामिमां मन्ये योगचर्यामनात्मनः ॥ यथांजसा पुमान् सिध्येत्तन्मे ब्रूह्यं जसाच्युत १ प्रायशः पुंडरीकाक्षयुं जतो योगिनो मनः ॥ विषी
दत्यसमाधानान् मौनसंयमकर्षितम् २ अथोत आनंददुधं पदांबुजं हंसाः श्रये रत्नरविदलोचन ॥ सुखं च विश्वेश्वरयोगकर्मभिस्त्वं न्याययामी विहता नमानि
नः ३ किंचिन्नमच्युत तवैतदशेषबंधो दासेष्वनन्यशरणेषु यदात्मदस्त्वम् ॥ यो रोचयश्च पशुपैः स्वयमीश्वराणां श्रीमत्किरीटमणिघटितपादपीठः ४ तं
त्वाखिलात्मदयितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं सुकृतविद्विष्यजेत कोनु ॥ कोवा भजेत्किमपि विस्मृतचित्तवृत्तिः किं वा न वेद तव पादरजोमृतांभः ५ नैवोपयांत्य
पचितिकवयस्तवेश ब्रह्मादयोऽपि न तमूर्ध्वसदा स्मरंतः ॥ यो तर्बहिस्तनुभृता मशुभं विधुन्वन्नाचार्यचैत्यवपुषा स्वमतिं व्यनंक्षि ६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युद्ध
वेनात्यनुरक्तचेतसा पृष्ठोजगत्क्रीडनकः स्वशक्तिभिः ॥ गृहीतमूर्तिं त्रयईश्वरेश्वरो जगदसप्रेममनोहरस्मितः ७ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ते वर्णयिष्यामि
मम धर्मान्सुमंगलान् ॥ याञ्छुद्धानां चरन्मर्त्यो मृत्युं जयति दुर्जयम् ८ कुर्यात्सर्वाणि कर्माणि मदर्थं शनैः स्मरन् ॥ मद्यर्पितमनश्चित्तो मद्गर्भात्ममनोरतिः
९ देशान् पुण्यान् संश्रयेत्तमद्भक्तैः साधुभिः श्रितान् ॥ देवा सुरमनुष्येषु मद्भक्ताचरितानि च १०

पुरुषः किमप्यस्वतंत्रं देवं भजेत्यादि भजेत्तर्हि असौ विस्मृतचित्तवृत्तिरसारज्ञः चित्तवृत्तिर्विस्मृतिमुपपादयति किंवेति तव शिवशिरोमौलिमालायितं पादरजोमृतांभो न वेद किं वा नैव वेदेत्यतोऽसौ पशुरेवेत्यर्थः
५ एवमनिमित्तबन्धुत्वेन सर्वस्मादुपकारकस्य भवतः प्रत्युक्तं कर्तुं कवयोऽपि न स मर्था इत्याह नैवेति न तमूर्ध्वत्वेन सदा स्मरंतः कवयो ब्रह्मादयोऽपि तवापचितिं प्रत्युपकारं नैवोपयांति क्रियमाण उपकारः
कीदृश इति तत्राह यइति तनुभृता मंतर्बहिः स्थित्वा अशुभं विधुन्वन्त्यस्त्वमाचार्यचैत्यः चित्तस्थश्चाचार्यचैत्यः ब्रह्मा तस्यां तर्था मिव पुषा स्वमतिं स्वयोग्यज्ञानं व्यनंक्षि व्यक्तीकरोषि आचार्यस्य चि
त्तस्य वपुषेति वा ६ उद्धवेन पृष्ठो भगवान् किमकरोदिति परीक्षितो मानसं चोद्यं परिहरति शुक इत्याह इतीति जगत्क्रीडनकं जगत्क्रीडासाधनं यस्य स तथा जगत्क्रीडनस्वशक्तिभिस्तिष्ठेत्कं वापदम्
गृहीतमूर्तिनां आत्मांतरात्मा परात्मा इति संज्ञानां त्रयं येन स तथा जाग्रत्स्वप्रसुप्तमिदं कत्वेन तत्स्थत्वेऽपि जाग्रदाद्यवस्थाकेशपरिहारसमर्थ इत्यत ईश्वरेश्वर इति आत्मांतरात्मा परमात्मेति मूर्तिं त्रयं हरेः ।
जाग्रत्स्वप्रसुप्तीनां सृष्ट्यादेशप्रवर्तकमित्यत्र प्रमाणम् ७ मृत्युं जननमरणात्मकं संसारं जयति ८ मद्गर्भेषु मदात्प्रसुमद्रूपेषु च मनोरतिर्यस्य स तथा ९ मद्भक्तानां आचारितानि १०

पृथक्स्वयमेवसत्रेणबहुभिः सहवामहोममयात्रामहोत्सवंअथनादिलक्षणंकुर्यात् ११ आत्मनिहृदिआत्मानमंतर्यामिणं यथाशरीरस्थंस्वभाकाशंनिलैर्पतंथा १२ इत्येवंपूर्वोक्तगुणविशिष्टत्वेनसर्वभूतानिप्रविश्यस्थितइतिभावनामद्भावःतेनमन्यमानः । सर्वभूतेष्वस्तिविष्णुरितिमद्भावेनसर्वाणिभूतानिममालयत्वेनमन्यमानःइतिवायोजनाभेदः सर्वभूतेष्वस्तिविष्णुरितिभावःसतांमतः । अर्चनेसर्वभूतानामादित्येतद्गतात्मनेतिवचनात्सर्वभूतार्चनायांविशेषोज्ञातव्यःकेवलमप्राकृतंज्ञानमेवाश्रयन् १३ केवलज्ञानप्रकारंदर्शयति ब्राह्मणइति ब्राह्मणादिषुसर्वत्रावस्थितं ब्रह्मसममेकप्रकारंपश्यन्समदृक्मतःसतामितिशेषः १४ एवंभावनाफलमाह नरेष्विति नरेषुमामभीक्ष्णंभावयतःपुंसोसद्भावःमयिभक्तिःस्याद्वास्यादेव योमत् मत्तोभावोमुक्तिलक्षणाभूतिश्चस्यादेव भगवद्वंधकशक्तिलक्षणप्रतिबंधकेसतिकथंमुक्तिःस्यादत्राह मायेतिसाहंकाराअहंकारसहकारिणीमायापि तिरस्कारंयाति हिशब्देन भक्त्याप्रसन्नोभगवान्दद्यान्मुक्तिंतथाधुवामितिस्मृतिंसूचयति १५ भक्तिमताएवंभाव्यमित्याह विसृज्येतिभक्तःस्वयंदैहिकीआत्मस्थांमनसिस्थितांदृश्यव्रीडांदृश्यमानांलज्जांविसृज्य आश्वचंडालगोखरंदंडवद्रूमौप्रणमेदित्यन्वयःब्राह्मणादीन्प्रतिभूमौदंडवन्नमनंअन्यांश्चंडालादीन्प्रतिमानसस्मरणमितिभेदः अत्राप्यंतर्यामिणःस्मरणंप्रणामइतिशेषः (प्राणइतिविशेषः) १६ एतदुपासनावधिमाह यावदिति यावत्सर्वेषुभूतेषुविष्णुरस्तीति । मद्भावोमद्विषयंज्ञानंनोपजायते तावद्वाङ्मनःकायवृ

पृथक्स्त्रेणवामहंममयात्रामहोत्सवम् ॥ कारयेन्नृत्यगीताद्यैर्महाराजविभूतिभिः ११ मामेवसर्वभूतेषुबाहिरंतरवस्थितम् ॥ ईक्षेतात्मनिचात्मानंयथाखममलाशयः १२ इतिसर्वाणिभूतानिमद्भावेनमहाद्युते ॥ सभाजयेन्मन्यमानोज्ञानंकेवलमाश्रयन् १३ ब्राह्मणेपुलकसेस्तेनेब्रह्मण्यर्केस्फुल्लिङ्गके ॥ अकूरेकूरकेचैवसमदृक्पंडितोमतः १४ नरेष्वभीक्ष्णंमद्भावःपुंसोभावयतोचिरात् ॥ स्याद्वामायातिरस्कारंसाहंकारापिवातिहि १५ विसृज्यस्वयमात्मस्थां दृश्यव्रीडांचदैहिकीम् ॥ प्रणमेदंडवद्रूमावाश्वचंडालगोखरम् १६ यावत्सर्वेषुभूतेषुमद्भावो नोपजायते ॥ तावदेवमुपासीतवाङ्मनःकायवृत्तिभिः १७ सर्वेब्रह्मात्मकंतस्यविद्ययात्ममनीषया ॥ परिपश्यतिचपरंपरमात्मानमच्युतम् १८ अयंहिसर्वकल्पानांसध्रीचीनोमतोमम ॥ मद्भावःसर्वभूतेषुमनोवाक्कायकर्मभिः १९ नह्यंगोपक्रमेध्वंसोनधूरस्योद्धवाण्वपि ॥ मयाव्यवसितंसम्यक्निर्गुणत्वादनाशिषः २० योयोपरोमनोधर्मःकल्पतेनिष्फलायते ॥ तदायासोनिरर्थःस्यान्नयादेरिवसत्तम २१

त्तिमिरेवमुपासितेत्यन्वयः १७ एवमुपासीनस्यपरोक्षज्ञानिनोमतिप्रकारमाह सर्वमिति तस्योपासकस्यसर्वजगत्ब्रह्मात्मकं ब्रह्मणात्तंस्वीकृतमधीनत्वेनवर्तितमितिमननंहरेःप्रीतिजनकमित्यर्थः ब्रह्मणात्तमिदंसर्वयत्तिकचित्सचराचरं । इतिपश्येतयोविद्वान्सहिब्रह्मात्मविन्मतः । इतिविशिष्टवचनान्नब्रह्मैक्यमुच्यतइतिसिद्धं फलमाह विचयेति विचयाज्ञानेनात्ममनीषयास्वरूपभूतबुद्ध्यावाच्युत्तंपरमात्मानंस्वात्मादेःपरमन्यंपरिपश्यतीत्यन्वयः चशब्देनान्यमीशमितिश्रुतिंप्रमाणयति १८ अन्येनापिमुक्तिःस्यात्किमनेनेतितत्राह अयंहीति सर्वकल्पानांसर्वमोक्षोपायानांमध्येअयमुपायोहि सध्रीचीनोमतइतिममसिद्धांतइत्यनेनाप्तिमूलत्वेनान्योक्तानामाभासत्वंसूचयति अयमिति कइत्यतउक्तं मद्भावइति १९ अंगोद्धवास्वधर्मस्योपक्रमेकृतेपितन्मात्रस्यध्वंसोनाशोनैवभवति अस्वधर्मस्यकर्तुःअण्वपिअणुमात्रोपिधर्मारआयासलक्षणोनास्ति कुतः अनाशिषःनिष्कामस्यमद्धर्मस्यनिर्गुणत्वान्मुक्तिसाधनत्वान्मयासम्यगव्यवसितंनिश्चितमतो नान्यधर्मसमोमद्धर्मइत्यर्थः २० अस्वैवोत्तमत्वमुपपादयति योयइति अन्यदेवतोद्देशेनक्रियमाणोयोयोधर्मोऽध्यानार्चनादिलक्षणःक्रियतेपुंभिरितिशेषः सतेतवनिष्फलायकल्पते एतदेवाह तदायासइति तदायासस्तत्राक्रियमाणप्रयत्नोनिरर्थः स्यात्कथमिवनयादेरिवदुर्नयंरूपाधर्मस्येव नयादिर्दुर्नयःप्रोक्तोयन्नयंसोतिसर्वदेतिवचनात् २१

३६ अप्युद्धवेत्याहुर्कंपरिहरति विद्रावितइति यामोहमयांधकारोमेमनआश्रितः सएवतवसन्निधानान्मोहांधकारापगमःकथमत्राह विभावसोरिति हेऽजाद्यतमश्चाभिप्रभवति किंतुनैव ३७ हरेःस्वात्मन्यनुर्कंपातिशयहेतुंकरोति प्रवर्द्धितेति हिशब्दोहेतौ अनुकंपितामपिप्रवर्धितेतिमन्ये विज्ञानमयःप्रदीपोदत्तोहियस्मात्तस्मादितिशेषः अतःसर्वस्पादुपकारत्वाद्वानेवानिषेव्यइति भावेनाह हित्वेति ३८ कीदृशोमोहांधकरोयोसौज्ञानासिनाछिन्नइतितत्राह वृक्णश्चेति योऽष्टिविवृद्धयेत्वयाप्रसारितोविस्तारितःसएषस्वमाययाएनंसंसारंयामीत्युद्धूतनिजेच्छयाप्रादुर्भूतात्मावि बोधाख्यहेत्यावृक्णश्चेत्यन्वयः ३९ स्वात्मनोभगवदेकशिष्यत्वंप्रकटयन्नाह नमइति ४० भगवाननुशाधीत्युक्तंविवृणोति गच्छेति ईक्षयाज्ञानेनमत्पादतीर्थोदैःमिश्रितत्वेनप्रवृद्धाशेषपापविध्वंसशक्ति

विष्टम्यचित्तप्रणयेन पूर्णैर्धैर्येण राजन् बहुमन्यमानः ॥ कृतांजलिः प्राह यदुप्रवीरशीर्ष्णास्पृशंस्तच्चरणारविंदम् ३६ ॥ उद्धव उवाच ॥ विद्रावितो मोहमयो
धकारो यथाश्रितो मे तव सन्निधानात् ॥ विभावसोः किन्नुसमीपगस्य शीतं तमोभिः प्रभवत्यजाद्य ३७ प्रवर्धिता मे भवतानुकंपिता दत्तो हि विज्ञानमयः प्रदीपः
॥ हित्वा कृतज्ञस्तव पादमूलं को ज्ञः समीयाच्छरणं त्वदन्यम् ३८ वृक्कणश्च मे सुदृढस्नेहपाशो दाशार्हवृष्ण्यंधकसात्वतेषु ॥ प्रसारितः सृष्टिविवृद्धये त्वया स्वमा
यया ह्यात्मसुबोधहेतिना ३९ नमोस्तु ते महायोगिन प्रपन्नमनुशाधिमाम् ॥ यथा त्वच्चरणां भोजेरतिः स्याद न पायिनी ४० श्रीभगवानुवाच ॥ गच्छोद्ध
वमयादिष्टो बद्धयस्त्रयं ममाश्रमम् ॥ तत्र मत्पादतीर्थो दैः स्नानोपस्पर्शनैः शुचिः ४१ ईक्ष्यालकनंदाया विधूता शेषकल्मषः ॥ वसानो वल्कलान्यंगवन्धु
क् सुखनिस्पृहः ४२ तितिक्षुर्द्वंद्वमात्राणां सुशीलः संयतैर्द्रियः ॥ शांतः समाहितधिया ज्ञानविज्ञानसंयुतः ४३ मत्तो नु शिक्षितं यत्ते विविक्तमनुभावयन् ॥
मय्यावेशितवाक्चित्तो मद्धर्मनिरतो भव ४४ अतिक्रम्य गतीं स्तिस्त्रो मामेष्यसिततः परम् ४५ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मुक्तो हरिमेधसोद्धवः प्रदाक्षिणं तं परि
सृत्य पादयोः ॥ शिरोनिधाय शुकलाभिरार्द्रधीः सिचन्पदद्वंद्वमथो नुचक्रमे ४६ सुदुस्त्यजस्नेहवियोगकातरो न शक्नुवंस्तत्परिहातुमातुरः ॥ कृच्छ्रं ययौ
मूर्धनि भर्तृपादुके बिभ्रन्नमस्कृत्य ययौ पुनः पुनः ४७ ततस्तमंतर्हृदिसन्निवेश्य गतो महाभाग वतो विशालाम् ॥ यथोपदिष्टं जगदेकबंधुना तपःसमास्थाय ह
रेरगाद्रतिम् ४८ यदेतदानंदसमुद्रसंभृतं ज्ञानामृतं भागवताय भाषितम् ॥ कृष्णेन योगेश्वरसेवितां प्रिणासच्छ्रद्धया सेव्यजगद्विमुच्यते ४९ श्रीशुक उ
वाच ॥ भवभयमपहर्तुं ज्ञानविज्ञानसारं निगमकुमुददं भृंगवद्वेद्यसारम् ॥ अमृतमुदधिकल्पं पाययन् भृत्यवर्गान् पुरुषक्रुपभमाद्यं विष्णुसंज्ञं न तोस्मि ॥
५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे उद्धवबदरीप्रवेशो नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युक्तायाश्चलकनंदायाः जलमनोवस्पर्शनैः शुद्धः ४१ ४२ ४३ ४४ तिस्रः गतीः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिलक्षणाः ४५ हरिमेघसाविष्णुना आत्मनो हरित्वमेव यतीति हरिमेघास्तेन ४६ अनुचक्रम
इत्युक्ते स्वाभिप्रायं विवृणोति सुदुस्त्यजोति ४७ विशालांबदरीं ४८ न केवलमेतज्ज्ञानमुद्धवस्त्वैव फलप्रदं निषेवमानानामितरेषामपीत्याह यदेतादिति आसेव्य ४९ भगवतो भक्तानुकंपितां
विस्मयमानः शुक्र. उत्तरग्रंथानुवर्तनार्थं भगवत्प्रसादमाकांक्षमाणो भगवंतं नमति भवभयमिति अहंतमाद्यं सर्वज्ञं पुरुषं भगवत्पुरुषोत्तमं ततोऽस्मीत्यन्वयः यो भवभयमपहर्तुं उन्मूलयितुं निजयशोमृतं भूत्यवशान्पालय
आस्ते कीदृशं ज्ञानविज्ञाने एव सारं वरं वरणीयं स्वादुयस्मिस्तत्तथा निगमकुमुददभ्रं वेदलक्षणकुमुदैकदेशसिद्धं अनेन वेदानामनंतत्वेऽपि तत्तद्योग्यानुसारेणोदितमिति ज्ञायते अतएव वेद्यसारं वेद्येषु ज्ञातव्येषु सारं

श्रेष्ठं ननु वेदैकदेशसिद्धं चेत्स्वापेक्षितसामग्र्यभावाद्भेदमुपादेयमिति तत्राह उदधिकल्पमिति योग्यताविशेषादधिकारिणां पूर्णत्वेन समुद्रसमानं धुंगवत्पथाभुंगोभुंगीमधुपाययाति तथेति ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवतो माया लक्षणमाहात्म्यं प्रकटयितुं यादवानां मिथो वधानि मित्तिनिधनं सज्जनचेतोनुरागजननाय चतुर्भुजत्वादिनिजरूपलक्षणदर्शनं दुर्जनमनोमोहनाय जरारूपव्याधशरविद्वपादत्वं तत्स्वर्गदानमित्येतत्सर्वमस्मिन्नध्यायेवक्ति तत्रादौ परीक्षितप्रकारं भगवद्वाक्येन यादवानां द्वारकायाः निर्गत्य प्रभासप्रयागं तीर्थस्नानपूर्वकं विप्रादिपूजनं च वक्ति ततो महाभागवत इत्यादिना १ अत्यजत् अतिरत्रातिशये वर्तते अतिः स्यादधिकार्योक्तौ प्रशंसायामतिक्रम इति यादवः । अजहरण इति धातोर्भूलाकात्स्वर्गलोकं प्रत्यहरत् २ प्राकृत रूपवत् अप्राकृत रूपं च दिव्यं त्यक्तुमयोग्यत्वात् मैकत्वेन सतां श्रवणमनोगोचरत्वात् साक्ष्यमुक्तिदत्त्वाच्चेति भावेनाह प्रत्याकष्टमिति अवलायत्रयस्मिन्हरं गेमग्रं नयनं प्रत्याकष्टं तत आनेतुं न शेकुः सतां कर्णा

राजोवाच ॥ ततो महाभागवते उद्वेगेन निर्गते वनम् ॥ द्वारवत्यां किमकरोद्भगवान्भूतभावनः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टे स्वकुले यादवर्षभः ॥ प्रेयसीं सर्वनेत्राणां तनुंसकथमत्यजत् २ प्रत्याकष्टं नयनमबलायत्रमग्रं न शेकुः कर्णा विष्टं न सरति यशोयत्सतामात्मलग्नम् ॥ यच्छ्रीवाक्यं जनयति रतिकिञ्चुमानं कवीनां दृष्ट्वा जिष्णोर्युधि रथगतं यच्च तत्साम्यमीयुः ३ श्रीशुक उवाच ॥ दिवि भुव्यं तरिक्षे च महोत्पातान्समुत्थितान् ॥ दृष्ट्वा सीनान्सुधर्मायां कृष्णः प्राह यदूनि दम् ४ श्रीभगवानुवाच ॥ एते घोरा महोत्पाता द्वा र्वयां त्यमकेतवः ॥ मुहूर्तमपि न स्थेयमत्र वोयदुपुंगवाः ५ स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च शंखोद्धारं व्रजं वितः ॥ वयं प्रभासं यास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ६ तत्राभिषिच्य शुचय उपोष्य सुसमाहिताः ॥ देवतापूजापिष्यामः सपनालेपनार्हणैः ७ ब्राह्मणांस्तु महाभागा मृकृतस्वस्त्ययनावयम् ॥ गोभूहिरण्यवासोभिर्गजाश्च रथवेश्मभिः ८ विधिरेष ह्यरिष्टघ्नो मंगलाय नमुत्तमम् ॥ देवद्विजगवां पूजाभूतेषु परमादया ९ इति सर्वे समाकर्ण्य यदुवृद्धामधुद्विषः ॥ तथेति नौ भिरुतीर्य प्रभासं प्रययूरथैः १० तस्मिन् भगवता दिष्टं यदुदेवेन यादवाः ॥ चक्रुः परमया भक्त्या सर्वे श्रेयो पर्वहितम् ११ ततस्तस्मिन् महापानं पपुर्मैरेयकं मधु ॥ दिष्टविभ्रंशितधियो यादवानष्टमंगलाः १२ महापानाभिमतानां वीराणां दृष्टचेतसाम् ॥ कृष्णमाया विमूढानां संघर्षः सुमहान् भूत् १३

विष्टमात्मलग्नं मनोमंदि रं यच्च शः कंसहन्तृत्वादिलक्षणं न सरति कर्णादेर्नापि सरति ततो यत्सतामिति केचित्पठन्ति यद्रूपं च यच्छ्रीवाक्यं यस्य श्रीमद्वाक्यमनः कर्णयोरतिनिर्दुःखसुखं सज्जनयतिकरोति वा श्रीवाचामिति पाठे लक्ष्म्यावचसं रतिं जनयति श्रोतृणामिति शेषः यच्च किञ्चिदुत्तीयोति शय इति सूत्रात् सुखपूर्णकवीनां नुमानं मानानुसारि च इदं सर्वस्मिन्नुक्तार्थे मानं भवति को नु मान इति पाठे देहः कः सुखात्मकः कवीनां मानानुसारीत्यर्थः यच्च युधिभारताख्ये जिष्णोर्जयमूर्ते रर्जुनस्परथगतं दृष्ट्वा तत्साम्यं तस्य स्वरूपस्य निर्दोषत्वादिलक्षणसाम्यमीयुरापुः भीष्मादय इति शेषः इत्यत एतादृशं रूपं कथमाहरदित्यन्वयः १३ राज्ञापृष्ठः शुकोत्राह दिवि ४ द्वारवत्यां दृश्यते ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ कदंबरसधारानुमदिरानिर्मितं मधु । मैरेयमिति संश्लोक्तं पत्पानाद्भक्ष्यते मन इति दिष्टेन देवसंज्ञेन भगवता १२ संघर्षः कलहः १३

वेलायांसमुद्रजलसीमि १४ अर्वाणोऽश्वाः दद्विदैतैः १५ १६ १७ अध्वर्युदाइतिकेविद्यादवाविशेषाः १८ १९ एरकाःसमुद्रतीररुहःसूचीमुखतृणानिजङ्घुरदपाठयन् २० २१ २२
 एरकायुक्तमुष्ट्याख्यपरिधैः २३ २४ २५ पौरुषपूर्णषड्गुणभगवद्विषययोगध्यानसमास्थायसम्पदगोपचितत्वेनकृत्वायोगयोगनामानंविष्णुमाविश्यात्मानंस्वांतर्यामिणमात्मानिव्याप्तेभगवद्
 पेशयोज्यैकीभवतीतिसांचेत्यदेहंतत्पजइत्यन्वयः आत्मनेपदप्रयोगेणमुखेनदेहत्यागंसूचयति २६ २७ भगवतादेहंत्यक्त्वादिवंनगतंतत्प्रदर्शनमसुरजनमोहनार्थकृतमितिज्ञापयन्शुकोहरे

युयुधुःक्रोधसंरब्धावेलायामाततायिनः ॥ धनुर्भिरसिभिर्मल्लैर्गदाभिस्तोमरर्षिभिः १४ पतत्पताकैरथकुंजरार्वाभिःखरोष्ट्रगोभिर्महिषैर्नरैरपि ॥ मिथः
 समेत्याश्वतरैःसुदुर्मदान्यहञ्छरैर्दद्विरिवद्विपावने १५ प्रद्युम्नसांबौयुधिरुढमत्सरावकूरभोजावानिरुद्धसात्यकी ॥ सुभद्रसंग्रामजितौसुचारुगदौसुमित्रासु
 रथौसमीयतुः १६ अन्येचयेवैनिशठोल्मुकादयःसहस्रजिच्छतजिद्धानुमुख्याः ॥ अन्योन्यमासाद्यमदांधकारिताजघ्नुर्मुकुंदेनविमोहिताश्वशम् १७ दाशा
 हृवृष्ण्यंधकभोजसात्वताअध्वर्युदामाधुरशूरसेनाः ॥ विसर्जनाःकुराकुंतयश्चमिथस्तुजघ्नुःसुविसृज्यसौहृदम् १८ पुत्रास्त्वयुध्यन्पितृभिर्भातृभिश्च
 स्वस्त्रीयदौहित्रपितृव्यमातुलैः ॥ मित्राणिमित्रैःसुहृदःसुहृद्भिर्जातीस्त्वहन्जातयएवमूढाः १९ शरेषुहीयमानेषुभज्यमानेषुधन्वसु ॥ शस्त्रेषुक्षीयमाणेषुमु
 ष्टिभिर्जघ्नुरेरकाः २० तावज्जकल्पाद्यभवन्परिषामुष्टिनाहताः ॥ जघ्नुर्द्विषस्तेकृष्णेनवार्यमाणास्तुतंचते २१ प्रत्यनीकमन्यमानाबलभद्रंचमोहिताः ॥
 हंतुकृतधियोराजन्नापन्नाजाततायिनः २२ अथतावपिसंकुद्वावुद्यम्यकुरुनंदन ॥ एरकासुष्टिपरिधैश्चरंतौजघ्नतुर्युधि २३ ब्रह्मशापोपमृष्टानांकृष्णमाया
 वृतात्मनाम् ॥ स्पर्द्धाक्षोभःक्षयंनिन्येवैणवोग्रिथवावनम् २४ एवंसर्वेषुनष्टेषुकुलेषुस्वेषुकेशवः ॥ उत्तारितोभुवोभारइतिमेनेऽवशेषितः २५ रामःस
 मुद्रवेलायांयोगमास्थायपौरुषम् ॥ तत्पजयोगमाविश्यसंयोज्यात्मानमात्मनि २६ रामनिर्याणमालोक्यभगवान्देवकीसुतः ॥ निषसादधरोपस्थेतू
 णीमासाद्यपिप्पलम् २७ विभ्रच्चतुर्भुजंरूपंभाजिष्णुप्रभयास्वया ॥ दिशोवितिमिराःकुर्वन्विधूमइवपावकः २८ श्रीवत्सांकंघनश्यामंतसहाटकव
 र्चसम् ॥ कौशेयांबरयुग्मेनपरिवीतंसुमंगलम् २९ सुंदरस्मितवक्त्राब्जंनलिकुंतलमंडितम् ॥ पुंडरीकाभिरामाक्षंस्फुरन्मकरकुंडलम् ३० काटिसूत्रब्रह्मसू
 त्रकिरीटकनकांगदैः ॥ हासन्पुरमुद्राभिःकौस्तुभेनविराजितम् ३१ वनमालापरीतांगमूर्तिमद्भिर्निजायुधैः ॥ कृत्वोरौदक्षिणंपादमासीनंपंकजारुण
 म् ३२ मुसलावशेषायःखंडकृतेषुर्लब्धकोजरः ॥ मृगाकारंतच्चरणंविब्याधमृगशंकया ३३ चतुर्भुजंतंपुरुषंदृष्ट्वासकतकिलिषः ॥ भीतःपपातशिरसापा
 दयोरसुरद्विषः ३४ व्याधउवाच ॥ अजानताकृतमिदंपापेनमुधुमूदन ॥ क्षंतुमर्हसिपापस्यउत्तमश्लोकमेनव ३५

स्तदानींतनस्वरूपप्रकारंभूते विभ्रादिति २८ २९ ३० ३१ ३२ अत्रश्रीकृष्णोसुरजनमोहकरिमायांप्रकटयतिजराख्यव्याधेनेत्याह मुसलोति मुसलावशेषायःखंडेनकृतइषुशरोपस्थसमुस
 लावशेषायःखंडकृतेषुःचूर्णितमुसलावाशिष्टायःखंडेनकृतशरवानित्यर्थः मृगाकारंमृगत्वबुद्धिजनकम् ३३ ३४ अजानतामया ३५

आसाध्वनुचितम् ३६ तंमृगलुब्धकंमृगलोभिनमिति ३७ तत्रकृतब्रह्महत्यादिदोषपरिहारसद्भावेप्यत्रकृतदोषपरिहारोनास्त्वेवतेनाधःपातएवातोमद्वधएवश्रेयानितिभावेनाह यस्येति वि
रिचरुद्रादयोस्याविरिचस्यतनयामरीच्यादयोगिरांपतयःबृहस्पत्यादयःतेएतेयस्यतवास्मयोगरचितंस्वरूपसामर्थ्योपायेनकृतंमृगलुब्धकंनविदुःतत्रनिमित्तमाह त्वन्माययेति त्वन्माययाबंधकशक्त्या
विहतदृष्टयःप्रलुप्तज्ञानाःयस्माच्चस्मादितिशेषः असद्रतयोऽप्रशस्तव्याधयोनिर्गताःअतएवज्ञानशून्याः वयंतस्येतवएतच्चरितमंजोगृणीमःकिं नैवज्ञातुंशक्ताइत्यतःएतत्स्तुत्यादिकर्मणाप्येतत्पापप
रिहारोपायाज्ञानादधःपातात्पूर्वमेवमांजहीत्यर्थः सुमतयइतिकेचित्पठंति अनेनकैमुत्पन्न्यायोदर्शितइतिज्ञायते ३८ भगवान्भक्तवत्सलत्वान्मयिभाक्तेरेवाखिलपाषण्डांसिनीतिभावंकृत्वावाक्ति माभै
रिति माभैर्भयंमाकार्षीः एषकृतःशरवेधोमेकामःकामितःकांक्षितइत्यर्थः हिशब्देनदुष्टजनमोहनप्रयोजनसूचयति अतःकिमस्मैफलंददासीतितत्राह याहीति सुकृतिनांपदमित्यनेनइदमपिसुकृतमेवा
स्त्वितिध्वनयति ३९ नेदंभाकृतपुरुषोक्तवत्कालांतरेपिसंदेहकरमितिभावेनाह इतीति ४० प्रासंगिकंसमाप्यकथाशेषंप्रस्तौति दारुकइति अन्विच्छन्नन्वेषणंकुर्वन्तंकृष्णनाधिगम्याविज्ञाय

यस्यानुस्मरणंनृणामज्ञानध्वांतनाशनम् ॥ वदंतितस्यतोविष्णोमयाऽसाधुकृतंविभो ३६ तमाशुजहिवैकुण्ठपाप्मानंमृगलुब्धकम् ॥ यथापुनरहंत्वेवंन
कुर्योसदतिक्रमम् ३७ यस्यात्मयोगरचितंनविदुर्विरिचरुद्रादयोस्यतनयाःपतयोगिरांये ॥ त्वन्माययाविहतदृष्टयएतदंजःकिंतस्यतेवयमसद्रतयोगृणी
मः ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माभैर्जरत्वमुत्तिष्ठकामएषकृतोहिमे ॥ याहित्वंमदनुज्ञातःस्वर्गसुकृतिनांपदम् ३९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्यादिष्टोभग
वताकृष्णेनेच्छाशरीरिणा ॥ त्रिःपरिक्रम्यतंतत्वाविमानेनदिवंययौ ४० दारुकःकृष्णपदवीमन्विच्छन्नाधिगम्यतम् ॥ वायुंतुलसिकामोदमात्रायाभिमु
खंययौ ४१ तंतत्रतिग्मद्युतिमायुधैर्वृतंश्वत्थमूलेकृतकेतनंपतिम् ॥ सेहहृतात्मानिपपातपादयोरथादवद्भुत्यसबाष्पलोचनः ४२ अदृश्यतस्तेचरणांबु
जंप्रभोदृष्टिःप्रनयतमसिप्रविष्टा ॥ दिशोनजानेनलभेचशांतियथानिशायामुडुपेप्रनष्टे ४३ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ इतिब्रुवतिसूतेवैरथोगरुडलांछ
नः ॥ स्वउत्पपातराजेंद्रसाश्वध्वजउदीक्षितः ४४ तमन्वगच्छन्दिव्यानिविष्णुप्रहरणानिच ॥ तेनातिविस्मितात्मानंसूतमाहजनार्दनः ४५ श्रीभगवा
नुवाच ॥ गच्छद्वास्वर्तिसूतज्ञातीनांनिधनंमिथः ॥ संकर्षणस्यनिर्याणंवंशुभ्योब्रूहिमहशाम् ४६ द्वारकायांनचस्थेयंभवद्भिश्चस्वबंधुभिः ॥ मयात्यक्तां
यदुपुरींसमुद्रःप्लावयिष्यति ४७ स्वस्वंपरिग्रहंसर्वेआदायपितरौचनः ॥ अर्जुनेनान्विताःसर्वेइंद्रप्रस्थंगमिष्यथ ४८

पुनस्तुलसिकामोदोयस्यसतथातं वायुमात्रायाज्ञात्वातुलसिकामोदवाय्वभिमुखम् ४१ तत्राश्वत्थमूलेकृतकेतनंतंकृष्णहृष्टा ४२ प्रभातेतवचरणांबुजमदृश्यतोऽपश्यतोममदृष्टिःप्रनष्टाभस्तंगता
दृश्यमानायाःकथंनाशइत्यतउक्तं तमसीति फलमाह दिशइति शांतिमंगलं शांतिःप्रशममंगलइतियादवः उडुपेचंद्रेप्रनष्टेअस्तंगते अत्रोडुभिःसचंद्रस्यादर्शनंविवाक्षितं अन्यथानक्षत्रप्रेक्षणेनापि
दिगादिविवेकोपपत्तेरित्यतउडुपपदप्रयोगइति आहाभितइतिपाठे पादप्रपन्नःसूतःकृष्णमाहयोहंतेचरणांबुजमाश्रितःतस्यमेहृष्टिःप्रनष्टेतियोजना ४१ इदमप्यतिमाहात्म्यंहरेरितिभावेनाह इती
ति उदीक्षितःहरिणाऊर्ध्वगतोदृष्टःअत्रचेतनानियतरथायचेतनप्रवृत्तिदशांलौकिकानांभगवन्माहात्म्यबुद्धिरितरेषांज्ञानिनांमेलक्षणसंज्ञायामतिपश्यतांचैतन्यात्मकानिअच्युतरथादीनिइत्यहोविश्वमूर्तेर्मा
हात्म्यमितिज्ञातव्यम् ४४ तेनरथादिगमनेन ४५ ४६ ४७ ४८

पुत्रादावुपेक्षकः एतांसंसारवृत्तिमन्माययामिदच्छयारचमाप्रकारोयस्याः सामन्मायारचनातां ४९ दुर्मनाः दुःखितांतःकरणः पुरींद्वारवतीसंज्ञां ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विज
यध्वजकृतटीकायां त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ हरेः स्वनिर्माणप्रकारादिकं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादावब्रह्मादीनामागतिमाह अथेति भवान्यारुद्राण्यौमया १ द्विजाऋषयः २ ३ ४ विभूतीः
स्वसन्निधानस्थानविशेषानि द्रादीन् आत्मानं स्वमात्मनि मूलरूपे ५ आग्नेय्यायोगधारणयाजातेनाभिनातनुमदग्ध्वापरंपदं स्वकंधामाविशत् आग्नेय्यान्वेधारणयादेहदग्ध्वापरंपदं । यांति देवाः स
मस्ताश्च तेषामन्यातनुंहरेः । नृसिंहरूपी सर्वेषां भित्वा ताभिरलंकृतः । नृत्पते प्रलये देवः स्वयंकृष्णादिरूपवान् । अदग्ध्वैव तनुं याति नित्यानंदस्वरूपत इति वचनादुक्तार्थ एवांगीकरणीय इति भावः ६ तंकृष्ण
मनु ७ अत्राप्येकं माहात्म्यातिशयमाह देवादय इति ८ यथामर्त्यै रभ्रमंडलं भित्वा काशेयां त्याभिन्वा सौदामिन्याः गतिर्न लक्ष्यते तथा कृष्णस्य गतिर्देवैर्न लक्ष्यते ९ १० जन्मादिमतो हरेस्तनुमदग्ध्वेति कथं

त्वं तु मद्धर्ममास्थाय ज्ञाननिष्ठ उपेक्षकः ॥ मन्मायारचनामेतां विज्ञायोपशमव्रज ४९ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तस्तं पारिक्रम्य नमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ तत्पादौ
शीर्ष्युपाधाय दुर्मनाः प्रययौ पुरीम् ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ तत्रागमब्रह्माभवान्याच समं
भवः ॥ महेंद्रप्रमुखा देवामुनयः सप्रजेश्वराः १ पितरः सिद्धगंधर्वा विद्याधरमहोरगाः ॥ चारणायक्षरक्षांसि किन्नराप्सरसो द्विजाः २ द्रष्टुकामा भगवतो नि
र्माणपरमोत्सुकाः ॥ गायंतश्च गृणंतश्च शौरेः कर्माणि जन्मच ३ वृषुः पुष्पवर्षाणि विमानावलिभिर्नभः ॥ कुर्वंतः संकुलं राजभक्त्या परमया युताः ४
भगवानपितान्वीक्ष्य विभूतीरात्मनो विभुः ॥ संयुज्यात्मानि चात्मानं पद्मनेत्रेभ्य मीलयत् ५ लोकाभिरामांस्वतनुं धारणाध्यानमंगलाम् ॥ योगधारणयाग्ने
य्यादग्ध्वाधामाविशत् स्वकम् ६ दिवि दुंदुभयो नेदुःपेतुः सुमनसश्च स्वात् ॥ सत्यंधर्मो धृतिर्भूतिः कीर्तिः श्रीश्चानुतं ययुः ७ देवादयो ब्रह्ममुखा आविशंतस्व
धामनि ॥ अविज्ञातगतिं कृष्णं ददृशुश्चातिविस्मिताः ८ सौदामिन्या यथा काशेयां त्याभिन्वा भ्रमंडलम् ॥ गतिर्न लक्ष्यते मर्त्यैस्तथा कृष्णस्य देवैः ९ ब्र
ह्मरुद्रादयस्ते तु दृष्ट्वा योगगतिं हरेः ॥ विस्मितास्तां प्रशंसंतः स्वस्वं लोकं ययुस्तदा १० राजन् परस्य तनुभृज न नाप्ययेहां मायाविडंबनमवैहियथानटस्य ॥
सृष्ट्वात्मने दमनुविश्य विहृत्य चांते संहृत्य चात्ममहिमोपरतः स आस्ते ११ मर्त्येन योगुरु सुतं यमनीत लोकं त्वांचानयच्छरणदः परमास्त्रदग्धम् ॥ जिग्येपुरेतं
कमपी शतनावनीशः किं स्वावने स्वरनयन्मृगयुंसदेहम् १२

धटत इति तत्राह राजा भिति परस्य सर्वविलक्षणस्य परमात्मनस्तनुभृज जननवदप्ययवच्छेदा चेष्टायातां मायाविडंबनं स्वेच्छानुकरणमवैहियथानटस्य राजादिरूपग्रहणविषयचेष्टा प्रजापतिश्चरति गर्भे अंतः
अजायमानो बहुधा विजायते । अजातो जातवद्विष्णुर्मृतो मृतवत्तथा । मायया दर्शयन्ति यमज्ञानां मोहनाय चोतिप्रमाणबाहुल्यद्वारेण स्वभाव इत्यर्थः स्वतो देहाद्यभावे हरेः सर्जनादिकं कथं पुज्यत इति तत्राह
सृष्टेति सहरिरात्मना स्वरूपशक्त्येदं जगत्सृष्ट्वा नुविश्यावतारैर्निहृत्यति प्रलये संहृत्य चात्ममहिमोपरतः स्वमहिम्नि स्थित आस्ते अनेन स्वमहिम्नैव सर्वधटत इत्युक्तं भवति ११ एवमपि मृगयुविद्वत् हरे
जननादिकमापादयतीत्यत्राह मर्त्येनेति यः कृष्णः मर्त्येन शरीरेण सह यमनीत लोकं यमेनानीत लोकं स मुदिश्यः सतयातं यमेन स्वलोका नीतमित्यर्थः गुरोः सां दीपनेः सुतं द्रौणेः परमास्त्रदग्धत्वांचानय
त् तथा यो बाणपुरेतं कं रुद्रमपि जिग्ये रुद्रो माविशत इति श्रुतेः यद्वा पारिजातहरणे अंतकं यममपि जिग्ये इति अंतकांतकमिति पाठे यमस्याप्यंतकरुद्रमित्यर्थः सोनीशो अन्ये शरहितः श्रीकृष्ण इति

नौ सर्वेशानोरुद्रादीनामपि ईशत्वं नोतीति ईशतनुस्तस्मिन् देहे मृगयोरनीश्वरः स्थातिक न स्यादेवातोपि सामर्थ्यप्रकटनाय विप्रशापमनुस्मरन् विद्वद्वत्स्वभक्तं व्याधशरीरान्मोचयस्तेन शल्पेषुणा विद्धवत्स्य
स्वात्मानं प्रकाशयतेन प्रसादितस्तस्मै स्वलोकं ददावित्यर्थः १२ तर्हि किमिति बलभद्रादीन् सदेहान् स्वलोकं नानैषीदिति तत्राह तथापीति यद्यपि अशेषस्थितिसंभवाप्येषु अनन्यहेतुः स्वयमेव हेतुर्हेतुं तत्र विव
र्जितः कुलालस्य मृदंदादिशक्त्यपेक्षावत् प्रकृत्यादिशक्त्यपेक्षितत्वेन कथं हेतुं तत्रास्तीत्यत उक्तं अशेषशक्तिधृगिति तथापि बलभद्रादीनां वपुः प्रणेतुं नैच्छत् भगवान्मर्त्येन मरणशीलेन शरीरेण किं प्रयोजन
मिति भावेनात्र शेषितं हरिणोति शेषः अनेनापि किं प्रयोजनमत उक्तं स्वस्थगतिं स्वभक्तानां स्वविषयज्ञानलक्षणयोगगतिं प्रदर्शयन्नेवं प्रदर्शनमेवं प्रयोजनमित्यर्थः अतः समर्थोपि प्रयोजनाभावान्ननीतवानित्यर्थः

तथाप्यशेषस्थितिसंभवाप्येष्वनन्यहेतुर्यदशेषशक्तिधृक् ॥ नैच्छत्प्रणेतुं वपुरत्र शेषितं मर्त्येन किं स्वस्थगतिं प्रदर्शयन् १३ य एतां प्रातरुत्थाय कृष्ण
स्य षड्वीपरां ॥ प्रयतः कीर्तयेद्भक्त्या तामेवाप्रोत्यनुत्तमां १४ दारुकोद्धारकामेत्यवसुदेवो ग्रसेनयोः ॥ पतित्वा चरणावस्रैर्न्यर्षिचक्रं कृष्णविच्युतः १५
कथयामास निधनं वृष्णीनां कृत्स्नशो नृप ॥ तच्छ्रुत्वोद्विग्नहृदया जनाः शोकविमूर्छिताः १६ तत्रैवैतवारिता जग्मुः कृष्णविश्लेषविह्वलाः ॥ व्यसवः शेस्ते यत्र
ज्ञातयो घ्नन्त आयुधैः १७ देवकीरोहिणी चैव वसुदेवस्तथा सुतौ ॥ कृष्णरामावपश्यन्तः शोकात्तार्ता विजहुः स्मृतिम् १८ प्राणांश्च विजहुस्तत्र भगवद्विरहातुराः
उपगृह्य पतींस्ततः चितामारुहुः स्त्रियः ॥ रामपत्न्यश्च तं देहमुपगृह्याग्निमाविशन् १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अतः स्वशरीरं नेतुं नैच्छदित्यर्थो नुपपन्नः उक्तहेतुविरुद्धत्वात् असंभवाच्चेति जगतो मोहनार्थाय भगवान्पुरुषोत्तमः । दर्शयन्मानुषीं चेष्टां तथा मृतकवादेभुः । प्रकाशवेददेहोपि मोहाय च दुरात्मना । माय
यामृतकं देवस्तदामृष्ट्वा प्रदर्शयेत् । कुतो हि मृतकं तस्य मृत्युभावात्परात्मन इति प्रमाणसद्भावाच्च १३ एतज्ज्ञानस्य स्वप्नासि हेतुत्वाच्चोक्त एवार्थ इति भावेनोक्तमुपसंहरति य एतामिति १४ कृष्णोक्तो दारुकः
किमकरोदिति तत्कथाशेषमाह दारुक इति १५ १६ १७ भगवद्विषयां स्मृतिं विजहुः क्षणाभितिशेषः १८ १९

SGDF

Sri Gangeskhari Digital Foundation

॥ इति श्रीमद्भागवते एकादशः स्कंधः समाप्तः ॥